

Holy Bible

Aionian **Edition**®

Revideált Károli Biblia 1908
Revised Hungarian Bible 1908
New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®
Revideált Károli Biblia 1908
Revised Hungarian Bible 1908
New Testament

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024

Source text: Crosswire.org

Source version: 10/24/2020

Source copyright: Public Domain

Károli Gáspár, Vizsoly, Hungary, 1590, 1908

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Előszó

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

Magyar Nyelv at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

Tartalomjegyzék

ÚJTESTAMENTUM

Máté	1
Márk	28
Lukács	45
János	74
Apostolok	96
Rómaiakhoz	125
1 Korintusi	137
2 Korintusi	148
Galatákhöz	156
Efézusiakhoz	160
Filippiekhez	164
Kolosséiakhoz	167
1 Tesszalonika	170
2 Tesszalonika	173
1 Timóteushoz	175
2 Timóteushoz	178
Titushoz	181
Filemonhoz	183
Zsidókhöz	184
Jakab	192
1 Péter	195
2 Péter	198
1 János	200
2 János	203
3 János	204
Júdás	205
Jelenések	206

FÜGGELÉK

Útmutató az Olvasóhoz

Szótár

Térképek

Sors

Képek, Doré

ÚJTESTAMENTUM

Jézus pedig monda: Atyám! bocsásd meg nekik; mert nem tudják mit cselekesznek.
Elosztván pedig az ő ruháit, vetének reájok sorsot.
Lukács 23:34

Máté

1 Jézus Krisztusnak, Dávid fiának, Ábrahám fiának nemzetségéről való könyv. **2** Ábrahám nemzét Izsákot; Izsák nemzét Jákóbot; Jákób nemzét Júdát és testvéreit; **3** Júda nemzét Fárest és Zárát Támártól; Fáres nemzét Esromot; Esrom nemzét Arámot; **4** Arám nemzét Aminádábot; Aminádáb nemzét Naásson; Naásson nemzét Sálmónt; **5** Sálmón nemzét Boázt Ráhábtól; Boáz nemzét Obedet Ruthtól; Obed nemzét Isait; **6** Isai nemzét Dávid királyt; Dávid király nemzét Salamont az Uriás feleségetől; **7** Salamon nemzét Roboámot; Roboám nemzét Abiját; Abija nemzét Asát; **8** Asa nemzét Josafátot; Josafát nemzét Jórámot; Jórám nemzét Uzziást; **9** Uzziás nemzét Jóathámot; Joathám nemzét Ákházt; Ákház nemzét Ezékiást; **10** Ezékiás nemzét Manassét; Manassé nemzét Ámont; Ámon nemzét Jósiást; **11** Jósiás nemzét Jekoniást és testvéreit a babilóni fogságra vitelkor. **12** A babilóni fogságravitel után pedig Jekoniás nemzét Saláthielt; Saláthiel nemzét Zorobábelt; **13** Zorobábel nemzét Abiudot; Abiud nemzét Eliákimot; Eliákim nemzét Azort; **14** Azor nemzét Sádokot; Sádok nemzét Akimot; Akim nemzét Eliudot; **15** Eliud nemzét Eleázárt; Eleázár nemzét Matthánt; Matthán nemzét Jákóbot; **16** Jákób nemzét Józsefet, férjét Máriának, a kitől született Jézus, a ki Krisztusnak neveztetik. **17** Az összes nemzetség tehát Ábrahámotól Dávidig tizenhárom nemzetség, és Dávidtól a babilóni fogságravitelig tizenhárom nemzetség, és a babilóni fogságraviteltől Krisztusig tizenhárom nemzetség. **18** A Jézus Krisztus születése pedig így vala: Mária, az ő anyja, eljegyeztetvén Józsefnek, mielőtt egybekeltek volna, viselősnak találtatik a Szent Lélektől. **19** József pedig, az ő férje, mivelhogy igaz ember vala és nem akará őt gyaláztatba keverni, el akarta őt titkon bocsátani. **20** Mikor pedig ezeket magában elgondolta: ímé az Úrnak anygala álomban megjelenék néki, mondván: József, Dávidnak fia, ne félj magadhoz venni Máriát, a te feleségedet, mert a mi benne fogantatott, a Szent Lélektől van az. **21** Szül pedig fiat, és nevezd annak nevét Jézusnak, mert ő szabadítja meg az ő népét annak bűneiből. **22** Mindez pedig azért lőn, hogy beteljesedjék, a mit az Úr mondott volt a próféta által, a ki így szól: **23** Ímé a szűz fogan méhében és szül fiat, és annak nevét Immanuelnek nevezik, a mi azt jelenti: Velünk az Isten. **24** József

pedig az álomból felsejkenvén, úgy tőn, a mint az Úr anygala parancsolta vala néki, és feleségét magához vevé. **25** És nem ismeré őt, míg meg nem szülé az ő elsőszülött fiát; és nevezé annak nevét Jézusnak.

2 A mikor pedig megszületik vala Jézus a júdeai Bethlehemben, Heródes király idejében, ímé napkeletről bölcsek jövének Jeruzsálembe, ezt mondván: **2** Hol van a zsidók királya, a ki megszületett? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és azért jövének, hogy tisztességet tegyünk néki. **3** Heródes király pedig ezt hallván, megháborodék, és vele együtt az egész Jeruzsálem. **4** És egybegyűjtve minden főpapot és a nép írástudóit, tudakozódik vala tőlük, hol kell a Krisztusnak megszületnie? **5** Azok pedig mondanak néki: A júdeai Bethlehemben; mert így írta vala meg a próféta: **6** És te Bethlehem, Júdának földje, semmiképen sem vagy legkisebb Júda fejedelmi városai között: mert belőled származik a fejedelem, a ki legeltetni fogja az én népemet, az Izráelt. **7** Ekkor Heródes titkon hivatván a bölcseket, szorgalmasan megtudakolá tőlük a csillag megjelenésének idejét. **8** És elküldvén őket Bethlehembe, monda nékik: Elmenvén, szorgalmasan kérdezősködjetek a gyermek felől, mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek és tisztességet tegyek néki. **9** Ők pedig a király beszédét meghallván, elindulának. És ímé a csillag, a melyet napkeleten láttak, előttük megy vala mind addig, a míg odaérvén, megállá a hely fölött, a hol a gyermek vala. **10** És mikor meglátták a csillagot, igen nagy örömmel örvendezének. **11** És bemenvén a házba, ott találák a gyermeket anyjával, Máriával; és leborulván, tisztességet tőnek néki; és kincseiket kitárván, ajándékokat adának néki: aranyat, tömjént és mirhát. **12** És mivel álomban meginttettek, hogy Heródeshez vissza ne menjenek, más úton térének vissza hazájokba. **13** Mikor pedig azok visszatérnek vala, ímé megjelenék az Úrnak anygala Józsefnek álomban, és monda: Kelj fel, vedd a gyermeket és annak anyját, és fuss Égyiptomba, és maradj ott, a míg én mondom néked; mert Heródes halálra fogja keresni a gyermeket. **14** Ő pedig fölkelvén, vevé a gyermeket és annak anyját éjjel, és Égyiptomba távozék. **15** És ott vala egész a Heródes haláláig, hogy beteljesedjék, a mit az Úr mondott a próféta által, a ki így szól:

Égyiptomból hívtam ki az én fiamat. **16** Ekkor Heródes látván, hogy a bölcsek megcsúfolták őt, szerfölött felháborodék, és kiküldvén, megölete Bethlehemben és annak egész környékén minden gyermeket, két esztendőstől és azon alól, az idő szerint, a melyet szorgalmasan tudakolt a bölcsektől. **17** Ekkor teljesedék be, a mit Jeremiás próféta mondott, a midőn így szólt: **18** Szó hallatszott Rámában: Sírásrívás és sok keserves jajgatás. Rákhel siratta az ő fiait és nem akart megvigasztaltatni, mert nincsenek. **19** Mikor pedig Heródes meghalt, ímé az Úrnak angyala megjelenék álomban Józsefnek Égyiptomban. **20** Mondván: Kelj fel, vedd a gyermeket és annak anyját, és eredj az Izráel földére; mert meghaltak, a kik a gyermeket halálra keresik vala. **21** Ő pedig felkelvén, magához vevé a gyermeket és annak anyját, és elméne Izráel földére. **22** Mikor pedig hallá, hogy Júdeaában Arkhelaus uralkodik, Heródesnek, az ő atyjának helyén, nem mert vala oda menni, hanem minthogy álomban megintették, Galílea vidékeire tére. **23** És oda jutván, lakozék Názáret nevű városban, hogy beteljesedjék, a mit a próféták mondtak, hogy názáretinek fog neveztetni.

3 Azokban a napokban pedig eljőve Keresztelő János, a ki prédikál vala Júdea pusztájában. **2** És ezt mondja vala: Térjetek meg, mert elközelített a mennyeknek országa. **3** Mert ez az, a kiről Ésaías próféta szólott, ezt mondván: Kiáltó szó a pusztában: Készítsétek az Úrnak útját, és egyengessétek meg az ő ösvényeit. **4** Ennek a Jánosnak a ruhája pedig teveszőrből vala, és bőrvö vala a dereka körül, elesége pedig sáska és erdei méz. **5** Ekkor kiméne ő hozzá Jeruzsálem és az egész Júdea és a Jordánnak egész környéke. **6** És megkeresztelkednek vala ő általa a Jordán vízében, vallást tevén az ő bűneikről. **7** Mikor pedig látá, hogy a farizeusok és sadduceusok közül sokan mennek ő hozzá, hogy megkeresztelkedjenek, monda nékik: Mérges kígyóknak fajzatai! Kicsoda intett meg titeket, hogy az Istennek elkövetkezendő haragjától megmeneküljétek? **8** Teremjétek hát megtéréshez illő gyümölcsöket. **9** És ne gondoljátok, hogy így szólhattok magatokban: Ábrahám a mi atyánk! Mert mondom néktek, hogy Isten eme kövekből is támaszthat fiaikat Ábrahámnak. **10** A fajsze pedig immár a fák gyökerére vettetett. Azért minden

fa, a mely jó gyümölcsöt nem terem, kivágattatik és tűzre vettetik. **11** Én ugyan vízzel keresztellek titeket megtérésre, de a ki utánam jó, erősebb nálamnál, a kinek saruját hordozni sem vagyok méltó; ő Szent Lélekkel és tűzzel keresztel majd titeket. **12** A kinek szóró lapát van az ő kezében, és megtisztítja az ő szérűjét; és az ő gabonáját csűrbe takarítja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel. **13** Akkor eljőve Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy megkeresztelkedjék ő általa. **14** János azonban visszatartja vala őt, mondván: Nékem kell általad megkeresztelkednem, és te jössz én hozzám? **15** Jézus pedig felevlén, monda néki: Engedj most, mert így illik nekünk minden igazságot betöltenünk. Ekkor engedé néki. **16** És Jézus megkeresztelkedvén, azonnal kijöve a vízből; és ímé az eget megnyilatkozáának néki, és ő látá az Istennek Lelkét alájőni mintegy galambot és ő reá szállani. **17** És ímé egy égi hang ezt mondja vala: Ez amaz én szerelmes fiam, a kiblen én gyönyörködöm.

4 Akkor Jézus vitetik a Lélektől a pusztába, hogy megkísértessék az ördögtől. **2** És mikor negyven nap és negyven éjjel böjtölt vala, végre megéhezék. **3** És hozzámenvén a kísértő, monda néki: Ha Isten fia vagy, mondd, hogy e kövek változzanak kenyerekké. **4** Ő pedig felevlén, monda: Meg van írva: Nemcsak kenyérral él az ember, hanem minden ígével, a mely Istennek szájából származik. **5** Ekkor vivé őt az ördög a szent városba, és odahelyezé a templom tetejére. **6** És monda néki: Ha Isten fia vagy, vesd alá magadat; mert meg van írva: Az ő angyalainak parancsol felőled, és kézen hordoznak téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőbe. **7** Mondta néki Jézus: Viszont meg van írva: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet. **8** Ismét vivé őt az ördög egy igen magas hegyre, és megmutatá néki a világ minden országát és azok dicsőségét, **9** És monda néki: Mindezeket néked adom, ha leborulva imádsz engem. **10** Ekkor monda néki Jézus: Eredj el Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj. **11** Ekkor elhagyá őt az ördög. És ímé angyalok jövének hozzá és szolgálnak vala néki. **12** Mikor pedig meghallotta Jézus, hogy János börtönbe vettetett, visszatére Galileába; **13** És odahagyva Názáretet, elméne és lakozék a tengerparti Kapernaumban, a Zebulon és Naftali határain; **14** Hogy beteljesedjék, a mit Ésaías próféta mondott,

így szólván: **15** Zebulonnak földje és Naftalinak földje, a tenger felé, a Jordánon túl, a pogányok Galileája, **16** A nép, a mely sötétségben ül vala, láta nagy világosságot, és a kik a halálnak földében és árnyékában ülnek vala, azoknak világosság támadta. **17** Ettől fogva kezdte Jézus prédikálni, és ezt mondani: Térjete meg, mert elközelgetett a mennyeknek országa. **18** Mikor pedig a galileai tenger mellett jár vala Jézus, láta két testvér, Simont, a kit Péternek neveznek, és Andrást az ő testvérét, a mint a tengerbe hálót vetnek vala; mert halászok valának. **19** És monda nékik: Kövessetek engem, és azt művelem, hogy embereket halásszatok. **20** Azok pedig azonnal otthagyván a hálókat, követék őt. **21** És onnan tovább menve, láta más két testvér, Jakobot a Zebedeus fiát, és Jánost amannak testvérét, a mint a hajóban atyjukkal Zebedeussal a hálóikat kötözgetik vala; és hívá őket. **22** Azok pedig azonnal otthagyván a hajót és atyjukat, követék őt. **23** És bejárá Jézus az egész Galileát, tanítva azok zsinagógáiban, és hirdetve az Isten országának evangyéliomát, és gyógyítva a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget. **24** És elterjede az ő híre egész Síríában: és hozzávívék mindazokat, a kik rosszul valának, a különféle betegségekben és kínokban sínlődöket, ördögösöket, holdkórosokat és gutaütötteket; és meggyógyítja vala őket. **25** És nagy sokaság követé őt Galileából és a Tízvárosból és Jeruzsálemből és Júdeából és a Jordánon túlról.

5 Mikor pedig látta Jézus a sokaságot, felméne a hegyre, és a mint leül vala, hozzámenének az ő tanítványai. **2** És megnyitván száját, tanítja vala őket, mondván: **3** Boldogok a lelki szegények: mert övék a mennyeknek országa. **4** Boldogok, a kik sírnak: mert ők megvigasztaltatnak. **5** Boldogok a szelídek: mert ők örökségül bírják a földet. **6** Boldogok, a kik éheznek és szomjúhozzák az igazságot: mert ők megelégttetnek. **7** Boldogok az irgalmasok: mert ők irgalmasságot nyernek. **8** Boldogok, a kiknek szívök tiszta: mert ők az Istent meglátnak. **9** Boldogok a békességre igyekezők: mert ők az Isten fiainak mondatnak. **10** Boldogok, a kik háborúságot szenvednek az igazságért: mert övék a mennyeknek országa. **11** Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket és minden gonosz hazugságot mondanak ellenetek én érettem. **12** Örüljetek és örvendeztetek, mert a ti jutalmatok

bősége a mennyekben: mert így háborgatták a prófétákat is, a kik előttetek voltak. **13** Ti vagytok a földnek savai; ha pedig a só megizetlenül, mivel sózzák meg? nem jó azután semmire, hanem hogy kidobják és eltapossák az emberek. **14** Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethetik el a hegyen épített város. **15** Gyertyát sem azért gyújtanak, hogy a véka alá, hanem hogy a gyertyatartóba tegyék és fényljk mindazoknak, a kik a házban vannak. **16** Úgy fényljk a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat. **17** Ne gondoljátok, hogy jöttem a törvénynek vagy a prófétáknak eltörlésére. Nem jöttem, hogy eltörljem, hanem inkább, hogy betöltssem. **18** Mert bizony mondom néktek, míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy jóta vagy egyetlen pontocska el nem múlik, a míg minden be nem teljesedik. **19** Valaki azért csak egyet is megront e legkisebb parancsolatok közül és úgy tanítja az embereket, a mennyeknek országában a legkisebb léssen; valaki pedig cselekszi és úgy tanít, az a mennyeknek országában nagy léssen. **20** Mert mondom néktek, hogy ha a ti igazságotok nem több az írástudók és farizeusok igazságánál, semmiképen sem mehettek be a mennyeknek országába. **21** Hallottátok, hogy megmondattok a régieknek: Ne ölj, mert a ki öl, méltó az ítéletre. **22** Én pedig azt mondom néktek, hogy mindaz, a ki haragszik az ő atyjafiára ok nélkül, méltó az ítéletre: a ki pedig azt mondja az ő atyjafiának: Ráka, méltó a főtörvényszékre: a ki pedig ezt mondja: Bolond, méltó a gyehenna tűzére. **(Geenna g1067)** **23** Azért, ha a te ajándékat az oltárra viszed és ott megemlékezel arról, hogy a te atyádfiának valami panasza van ellened: **24** Hagyd ott az oltár előtt a te ajándékat, és menj el, elébb békélj meg a te atyádfiával, és azután eljövén, vidd fel a te ajándékat. **25** Légy jóakarója a te ellenségednek hamar, a míg az úton vagy vele, hogy ellenséged valamiképen a bíró kezébe ne adjon, és a bíró oda ne adjon a poroszló kezébe, és tömlöczbe ne vessen téged. **26** Bizony mondom néked: ki nem jósz onnét, mígnem megfizetsz az utolsó fillérig. **27** Hallottátok, hogy megmondattok a régieknek: Ne paráználkodjál! **28** Én pedig azt mondom néktek, hogy valaki asszonyra tekint gonosz kívánságnak okáért, immár paráználkodott azzal az ő szívében. **29** Ha

pedig a te jobb szemed megbotránkoztat téged, vájd ki azt és vesd el magadtól; mert jobb néked, hogy egy vesszen el a te tagjaid közül, semhogy egész tested a gyehennára vessessék. (Geenna g1067) 30 És ha a te jobb kezed botránkoztat meg téged, vágd le azt és vesd el magadtól; mert jobb néked, hogy egy vesszen el a te tagjaid közül, semhogy egész tested a gyehennára vessessék. (Geenna g1067) 31 Megmondatot továbbá: Valaki elbocsátja feleségét, adjon néki elválásról való levelet. 32 Én pedig azt mondom néktek: Valaki elbocsátja feleségét, paráznaság okán kívül, paráznává teszi azt; és a ki elbocsátott asszonyt veszen el, paráználkodik. 33 Ismét hallottátok, hogy megmondatot a régieknek: Hamisan ne esküdjél, hanem teljesítsd az Úrnak tett esküidet. 34 Én pedig azt mondom néktek: Teljességgel ne esküdjétek; se az égre, mert az az Istennek királyi széke; 35 Se a földre, mert az az ő lábainak zsámolya; se Jeruzsálemre, mert a nagy Királynak városa; 36 Se a te fejedre ne esküdjél, mert egyetlen hajszálat sem tehetsz fehérré vagy feketévé; 37 Hanem legyen a ti beszédetek: Úgy úgy; nem nem; a mi pedig ezeken felül vagyon, a gonosztól vagyon. 38 Hallottátok, hogy megmondatot: Szemet szemért és fogat fogért. 39 Én pedig azt mondom néktek: Ne álljatok ellene a gonosznak, hanem a ki arczul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orczádat is. 40 És a ki törvénykezni akar veled és elvenni a te alsó ruhádat, engedd oda néki a felsőt is. 41 És a ki téged egy mértföldútra kényszerít, menj el vele kettőre. 42 A ki tőled kér, adj néki; és a ki tőled kölcsön akar kérni, el ne fordulj attól. 43 Hallottátok, hogy megmondatot: Szeresd felebarátodat és gyűlöld ellenségedet. 44 Én pedig azt mondom néktek: Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, a kik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, a kik titeket gyűlölnék, és imádkozzatok azokért, a kik háborgatnak és kergetnek titeket. 45 Hogy legyetek a ti mennyei Atyátoknak fiai, a ki felhossa az ő napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ád mind az igazaknak, mind a hamisaknak. 46 Mert ha azokat szeretitek, a kik titeket szeretnek, micsoda jutalmát veszitek? Avagy a vámszedők is nem ugyanazt cselekeszik-é? 47 És ha csak a ti atyátokfiaiit köszöntitek, mit cselekesztek másoknál többet? Nemde a vámszedők is nem azonképen

cselekesznek-é? 48 Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes.

6 Vigyázzatok, hogy alamizsnátokat ne osztogassátok az emberek előtt, hogy lássanak titeket; mert különben nem lesz jutalmatok a ti mennyei Atyátoknál. 2 Azért mikor alamizsnát osztogatsz, ne kürtöltess magad előtt, a hogy a képmutatók tesznek a zsinagógákban és az utcákon, hogy az emberektől dicséretet nyerjenek. Bizony mondom néktek: elvették jutalmukat. 3 Te pedig a mikor alamizsnát osztogatsz, ne tudja a te bal kezed, mit cselekszik a te jobb kezed; 4 Hogy a te alamizsnád titkon legyen; és a te Atyád, a ki titkon néz, megfizet néked nyilván. 5 És mikor imádkozol, ne légy olyan, mint a képmutatók, a kik a gyülekezetekben és az utcák szegletein fenállva szeretnek imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony mondom néktek: elvették jutalmukat. 6 Te pedig a mikor imádkozol, menj be a te belső szobádba, és ajtódat bezárva, imádkozzál a te Atyádhoz, a ki titkon van; és a te Atyád, a ki titkon néz, megfizet néked nyilván. 7 És mikor imádkoztok, ne legyetek sok beszédűek, mint a pogányok, a kik azt gondolják, hogy az ő sok beszédükért hallgattatnak meg. 8 Ne legyetek hát ezekhez hasonlók; mert jól tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek tőle. 9 Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltesd meg a te neved; 10 Jőjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is. 11 A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. 12 És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképen mi is megbocsátunk azoknak, a kik ellenünk vétkeztek; 13 És ne vígy minket kísértetbe, de szabadíts meg minket a gonosztól. Mert tiéd az ország és a hatalom és a dicsőség mind örökké. Ámen! 14 Mert ha megbocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, megbocsát néktek is a ti mennyei Atyátok. 15 Ha pedig meg nem bocsátjátok az embereknek az ő vétkeiket, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket. 16 Mikor pedig bőjtöltök, ne legyen komor a nézéstek, mint a képmutatóké, a kik eltorzítják arczukat, hogy lássák az emberek, hogy ők bőjtölnek. Bizony mondom néktek, elvették jutalmukat. 17 Te pedig mikor bőjtölsz, kend meg a te fejedet, és a te orczádat mosd meg; 18 Hogy ne az emberek

lássák bőjtölésedet, hanem a te Atyád, a ki titkon van; és a te Atyád, a ki titkon néz, megfizet néked nyilván. **19** Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hol a rozsda és a moly megemészti, és a hol a tolvajok kiássák és ellopják; **20** Hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket mennyben, a hol sem a rozsda, sem a moly meg nem emészti, és a hol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják. **21** Mert a hol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is. **22** A test lámpása a szem. Ha azért a te szemed tiszta, a te egész tested világos lesz. **23** Ha pedig a te szemed gonosz, a te egész tested sötét lesz. Ha azért a benned lévő világosság sötétség: mekkora akkor a sötétség?! **24** Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a Mammonnak. **25** Azért azt mondom néktek: Ne aggodalmaskodjatok a ti életek felől, mit egyetek és mit igyatok; sem a ti testetek felől, mibe öltözködjetek. Avagy nem több-é az élet hogynem az eledel, és a test hogynem az öltözet? **26** Tekintsetek az égi madarakra, hogy nem vetnek, nem aratnak, sem csűrbe nem takarnak; és a ti mennyei Atyátok eltartja azokat. Nem sokkal különbek vagytok-é azoknál? **27** Kicsoda pedig az közületek, a ki aggodalmaskodásával megnövelheti természetét egy araszszal? **28** Az öltözet felől is mit aggodalmaskodtok? Vegyétek eszetekbe a mező liliomait, mi módon növekednek: nem munkálkodnak, és nem fonnak; **29** De mondom néktek, hogy Salamon minden dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül egy. **30** Ha pedig a mezőnek fűvét, a mely ma van, és holnap kemenczébe vettetik, így ruházza az Isten; nem sokkal inkább-é titeket, ti kicsinyhitűek? **31** Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? vagy: Mivel ruházkodjunk? **32** Mert mind ezeket a pogányok kérdezik. Mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mind ezekre szükségetek van. **33** Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek. **34** Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől; mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai felől. Elég minden napnak a maga baja.

7 Ne ítéljetez, hogy ne ítéltessetek. **2** Mert a milyen ítéllettel ítéltek, olyannal ítéltetek, és a milyen

mértékkel mértek, olyannal mérnek néktek. **3** Miért nézed pedig a szalkát, a mely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, a mely a te szemedben van, nem veszed észre? **4** Avagy mi módon mondhatod a te atyádfiának: Hadd vessem ki a szalkát a te szemedből; holott ímé, a te szemedben gerenda van? **5** Képmutató, vedd ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor gondold arra, hogy kivessed a szalkát a te atyádfiának szeméből! **6** Ne adjátok azt, a mi szent, az ebeknek, se gyöngyeiteket ne hányjátok a disznók elé, hogy meg ne tapossák azokat lábaikkal, és néktek fordulván, meg ne szaggassanak titeket. **7** Kérjetez és adatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyitattik néktek. **8** Mert a ki kér, mind kap; és a ki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitattik. **9** Avagy ki az az ember közületek, a ki, ha az ő fia kenyeret kér tőle, követ ad néki? **10** És ha halat kér, vajjon kígyót ad-e néki? **11** Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, a kik kérnek tőle?! **12** A mit akartok azért, hogy az emberek ti veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal; mert ez a törvény és a próféták. **13** Menjetez be a szoros kapun. Mert tágas az a kapu és széles az az út, a mely a veszedelemre visz, és sokan vannak, a kik azon járnak. **14** Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, a mely az életre visz, és kevesen vannak, a kik megtalálják azt. **15** Őrizkedjetez pedig a hamis prófétáktól, a kik juhoknak ruhájában jönnek hozzátok, de belől ragadozó farkasok. **16** Gyümölcsceikről ismeritek meg őket. Vajjon a tövisről szednek-é szőlőt, vagy a bojtórjáról fűgét? **17** Ekképen minden jó fa jó gyümölcsöt terem; a romlott fa pedig rossz gyümölcsöt terem. **18** Nem teremhet jó fa rossz gyümölcsöt; romlott fa sem teremhet jó gyümölcsöt. **19** Minden fa, a mely nem terem jó gyümölcsöt, kivágattatik és tűzre vettetik. **20** Azért az ő gyümölcsceikről ismeritek meg őket. **21** Nem minden, a ki ezt mondja nékem: Uram! Uram! megyen be a mennyek országába; hanem a ki cselekszi az én mennyei Atyám akarát. **22** Sokan mondják majd nékem ama napon: Uram! Uram! nem a te nevedben prófétáltunk-é, és nem a te nevedben űztünk-é ördögöket, és nem cselekedtünk-é sok hatalmas dolgot a te nevedben? **23** És akkor vallást teszek majd nékik: Sohasem ismertelek titeket;

távozzatok tőlem, ti gonosztevők. 24 Valaki azért hallja én tőlem e beszédeket, és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, a ki a kősziklára építette az ő házát: 25 És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; de nem dőlt össze: mert a kősziklára építetett. 26 És valaki hallja én tőlem e beszédeket, és nem cselekszi meg azokat, hasonlatos lesz a bolond emberhez, a ki a fűvényre építette házát: 27 És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; és összeomlott: és nagy lett annak romlása. 28 És lőn, mikor elvégezte Jézus e beszédeket, álmélikodik vala a sokaság az ő tanításán: 29 Mert úgy tanítja vala őket, mint a kinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.

8 Mikor leszállott vala a hegyről, nagy sokaság követé őt. 2 És ímé eljövén egy belpoklos, leborula előtte, mondván: Uram, ha akarod, megtisztíthatasz engem. 3 És kinyújtván kezét, megillette őt Jézus, mondván: Akarom, tisztulj meg. És azonnal eltszult annak poklossága. 4 És monda néki Jézus: Meglásd, senkinek se szólj. Hanem eredj, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel az ajándékot, a melyet Mózes rendelt, bizonyosságul nékik. 5 Mikor pedig beméne Jézus Kapernaumba, egy százados méne hozzá, kérvén őt, 6 És ezt mondván: Uram, az én szolgám otthon gutaütöten fekszik, és nagy kínokat szenved. 7 És monda néki Jézus: Elmegyek és meggyógyítom őt. 8 És felevlén a százados, monda: Uram, nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jőjj; hanem csak szólj egy szót, és meggyógyul az én szolgám. 9 Mert én is hatalmasság alá vetett ember vagyok, és vannak alattam vitézek; és mondom egyiknek: Eredj el, és elmegy; és a másíknak: Jöszte, és eljő; és az én szolgámnak: Tedd ezt, és megteszi. 10 Jézus pedig, a mikor ezt hallá, elcsodálkozék, és monda az őt követőknek: Bizony mondom néktek, még az Izráelben sem találtam ilyen nagy hitet. 11 De mondom néktek, hogy sokan eljőnek napkeletről és napnyugatról, és letelepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal a mennyek országában: 12 Ez ország fiai pedig kivettetnek a külső sötétségre; holott lészen sírás és fogaknak csikorgatása. 13 És monda Jézus a századosnak: Eredj el, és legyen néked a te hited szerint. És meggyógyult annak szolgálja abban az órában. 14 És bemenvén Jézus a Péter házába,

látá, hogy annak napa fekszik és lázas. 15 És illeté annak kezét, és elhagyta őt a láb; és fölkele, és szolgálá nékik. 16 Az est beálltával pedig vivének hozzá sok ördögöst, és egy szóval kiűzé a tisztátalan lelkeket, és meggyógyít vala minden beteget; 17 Hogy beteljesedjék, a mit Ésaías próféta mondott, így szólván: Ő vette el a mi erőtlenségünket, és ő hordozta a mi betegségünket. 18 Látván pedig Jézus a nagy sokaságot maga körül, parancsolá, hogy menjenek a túlsó partra. 19 És hozzámenvén egy írástudó, monda néki: Mester, követlek téged, akárhova mégy. 20 És monda néki Jézus: A rókáknak vagyon barlangjok és az égi madaraknak fészük; de az ember Fiának nincs hová fejét lehajtani. 21 Egy másik pedig az ő tanítványai közül monda néki: Uram, engedd meg nékem, hogy előbb elmenjek és eltemessem az én atyámat. 22 Jézus pedig monda néki: Kövess engem, és hagyd, hogy a halottak temessék el az ő halottaikat. 23 És mikor a hajóra szállt vala, követék őt az ő tanítványai. 24 És ímé nagy háborgás lőn a tengeren, annyira, hogy a hajót elborítják vala a hullámok; ő pedig aluszik vala. 25 És az ő tanítványai hozzámenvén, felkölték őt, mondván: Uram, ments meg minket; mert elveszünk. 26 És monda nékik: Mit félték, óh kicsinyhitűek? Ekkor fölkelvén, megdorgálá a szeleket és a tengert, és lőn nagy csendesség. 27 Az emberek pedig elcsodálkozának, mondván: Kicsoda ez, hogy mind a szelek, mind a tenger engednek néki. 28 És a mikor eljutott vala a túlsó partra, a Gadaréusok tartományába, két ördögös ment eléje, a sírboltokból kijövén, igen kegyetlenek, annyira, hogy senki sem mer vala elmenni azon az úton. 29 És ímé kiáltának mondván: Mi közünk te veled Jézus, Istennek fia? Azért jöttél ide, hogy idő előtt meggyötörj minket? 30 Tőlük távol pedig egy nagy disznónyáj gelészik vala. 31 Az ördögök pedig kéri vala őt mondván: Ha kiűesz minket, engedd meg nekünk, hogy ama disznónyájba mehessünk! 32 És monda nékik: Menjetek. Azok pedig kimenvén, menének a disznónyájba: és ímé az egész disznónyáj a meredekről a tengerbe rohana, és oda vesze a vízben. 33 A pásztorok pedig elfutának, és bemenvén a városba hírré adának mindent, azokat is, a mik az ördögösökkel történtek vala. 34 És ímé az egész város kiméne Jézus elébe; és mihelyt meglátták, kérék őt, hogy távozzék az ő határukából.

9 És hajóra szállva átkele, és méne a maga városába. **2** És ímé hoznak vala hozzá egy ágyban fekvő gutaütött embert. És látva Jézus azoknak hitét, monda a gutaütöttek: Bízzál fiam! Megbocsáttattak néked a te bűneid. **3** És ímé némelyek az írástudók közül mondának magukban: Ez káromlást szól. **4** És Jézus, látva az ő gondolataikat, monda: Miért gondoltok gonoszt a ti szívetekben? **5** Mert mi könnyebb, ezt mondani-é: Megbocsáttattak néked a te bűneid; vagy ezt mondani: Kelj föl és járj? **6** Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma a földön a bűnöket megbocsátani (ekkor monda a gutaütöttek): Kelj föl, vedd a te ágyadat, és eredj haza. **7** És az felkelvén, haza méne. **8** A sokaság pedig ezt látván, elálmélkodék, és dicsőíté az Istent, hogy ilyen hatalmat adott az embereknek. **9** És mikor Jézus onnét tovább méne, láta egy embert ülni a vámszedő helyen, a kinek Máté volt a neve, és monda néki: Kövess engem! És az felkelvén, követé őt. **10** És lőn, a mikor ő telepedék a házban, ímé sok vámszedő és bűnös jött oda és telepedtek Jézussal és az ő tanítványaival az asztalhoz. **11** És látva ezt a farizeusok, mondának az ő tanítványainak: Miért eszik ez a ti Mesteretek a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt? **12** Jézus pedig ezt hallván, monda nékik: Nem az egészségeseknek van szüksége orvosra, hanem a betegeknek. **13** Elmenvén pedig tanuljátok meg, mi az: Irgalmasságot akarok és nem áldozatot. Mert nem az igazakat hivogatni jöttem, hanem a bűnösöket a megtérésre. **14** Akkor a János tanítványai jövének hozzá, mondván: Miért hogy mi és a farizeusok sokat bőjtölünk, a te tanítványaid pedig nem bőjtölnek? **15** És monda nékik Jézus: Vajjon szomorkodhatik-é a násznép a míg velök van a vőlegény? de eljönnek a napok, a mikor elvétetik tőlök a vőlegény, és akkor bőjtölni fognak. **16** Senki sem vet pedig új posztóból foltot az ócska ruhára; mert a mi azt kitoldaná, még elszakít a ruhából és nagyobb szakadás lesz. **17** Új bort sem töltenek ó tömlőkbe; máskülönbén a tömlők szétszakadoznak, és a bor kiömöl, a tömlők is elvesznek; hanem az új bort új tömlőkbe töltik, és mindkettő megmarad. **18** Mikor ezeket mondá nékik, ímé egy főember eljövén leborula előtte, mondván: Az én leányom épen most halt meg; de jer, vesd reá kezedet, és megelevenedik. **19** És felkelvén Jézus követé őt tanítványaival együtt. **20** És ímé, egy

asszony, a ki tizenkét év óta vérfolyásban szenved vala, hozzájárulván hátulról, illeté az ő ruhájának szegélyét. **21** Mert ezt mondja vala magában: Ha csak ruháját illetem is, meggyógyulok. **22** Jézus pedig megfordulván és reá tekintvén, monda: Bízzál leányom; a te hited megtartott téged. És meggyógyult az asszony abban az órában. **23** És Jézus a főember házához érvén, látván a sípolókat és a tolongó sokaságot, **24** Monda nékik: Menjetek el innen, mert a leányzó nem halt meg, hanem aluszik. És kinevették őt. **25** Mikor pedig a sokaság eltávolították, bemenvén, megfogá annak kezét, és a leányzó felkelt. **26** És elterjede ez a hír abban az egész tartományban. **27** És mikor Jézus tovább ment onnét, két vak követé őt, kiáltozva és ezt mondva: Könyörülj rajtunk, Dávidnak fia! **28** Mikor pedig beméne a házba, oda menének hozzá a vakok, és monda nékik Jézus: Hiszitek-é, hogy én azt megcselekedhetem? Mondának néki: Igen, Uram. **29** Akkor illeté az ő szereimeket, mondván: Legyen néktek a ti hitetek szerint. **30** És megnyilatkozának azoknak szemei; és rájok parancsola Jézus, mondván: Meglássátok, senki meg ne tudja! **31** Azok pedig kimenvén, elterjeszték az ő hírét abban az egész tartományban. **32** Mikor pedig azok elmentek vala, ímé egy ördögös néma embert hozának néki. **33** És az ördögöt kiűzvé, megszólalt a néma; és a sokaság csudálkozik vala, mondván: Soha nem láttak ilyet Izráelben! **34** A farizeusok pedig ezt mondják vala: Az ördögök fejedelme által űzi ki az ördögöket. **35** És körüljárja vala Jézus a városokat mind, és a falvakat, tanítván azoknak zsinagógáiban, és hirdetvén az Isten országának evangéliomát, és gyógyítván mindenféle betegséget és mindenféle erőtelenséget a nép között. **36** Mikor pedig látta vala a sokaságot, könyörületességre indula rajtok, mert el voltak gyötörve és szétszórva, mint a pásztor nélkül való juhok. **37** Akkor monda az ő tanítványainak: Az aratni való sok, de a munkás kevés. **38** Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába.

10 És előszólítván tizenkét tanítványát, hatalmat ada nékik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak minden betegséget és minden erőtelenséget. **2** A tizenkét apostol nevei pedig ezek: Első Simon, a kit Péternek hívnak, és András, az ő testvére; Jakab, a Zebedeus fia, és János az

ő testvére; 3 Filep és Bertalan; Tamás és Máté, a vámszedő; Jakab, az Alfeus fia, és Lebbeus, a kit Tadeusnak hívtak; 4 Simon a kananita, és Judás, az Iskariotes, a ki el is árulta őt. 5 Ezt a tizenkettőt küldé ki Jézus, és megparancsolá nékik, mondván: Pogányok útjára ne menjete, és Samaritánusok városába ne menjete be; 6 Hanem menjete inkább Izráel házának eltévelyedett juhaihoz. 7 Elmenvén pedig prédikáljatek, mondván: Elközelített a mennyeknek országa. 8 Betegeket gyógyítsatek, poklosokat tisztítsatek, halottakát támasszatek, ördögöket űzzetek. Ingyen vettéte, ingyen adjáte. 9 Ne szerezteke aranyat, se ezüstöt, se réz-pénzt a ti erszényetekebe, 10 Se útításkát, se két ruhát, se sarut, se pálcát; mert méltó a munkás az ő táplálékára. 11 A mely városba vagy faluba pedig bementek, tudakozzátok meg, ki abban méltó; és ott maradjatek, a míg tovább mehetete. 12 Ha pedig bementek a házba, köszöntsetek azt. 13 És ha méltó a ház, szálljon a ti békességetek reá; ha pedig nem méltó, a ti békességetek ráteker térjen vissza. 14 És ha valaki nem fogad be titeket, és nem hallgatja a ti beszédeketek, mikor kimentek abból a házból, vagy városból, lábaitok porát is verjéte le. 15 Bizony mondom néktek: Az ítélet napján könnyebb lesz a Sodoma és Gomora földjének dolga, mint annak a városnak. 16 Ímé, én elbocsátlak titeket, mint juhokat a farkasok közé; legyeteke azért okosak mint a kígyók, és szelidek mint a galambok. 17 De óvakodjatek az emberektől; mert törvényszékekre adnak titeket és az ő gyülekezetekeben megostoroznak titeket; 18 És helytartók és királyok elé visznek titeket érettem, bizonyoságul ő magoknak és a pogányoknak. 19 De mikor átadnak titeket, ne aggodalmaskodjatek, mi módon vagy mit szóljatek; mert megadatik néktek abban az órában, mit mondjatek. 20 Mert nem ti vagyatek, a kik szólotek, hanem a ti Atyátoknak Lelke az, a ki szól ti benneteke. 21 Halálra adja pedig testvér testvérét, atya gyermekét; támadnak magzatek szüleikek ellen, és megöletek öket. 22 És gyűlöletesek lesztek, mindenki előtt az én nevemért; de a ki mindvégig megáll, az megtartatik. 23 Mikor pedig abban a városban üldöznek titeket, szaladjatek a másikba. Mert bizony mondom néktek: be sem járjatek Izráel városait, míg az embernek Fia eljövend. 24 Nem főlebbvaló a tanítvány a tanítónál, sem a szolgál az ő uránál. 25 Elég a tanítványnak, ha olyan

mint a mestere, és a szolgál mint az ő Ura. Ha a házigazdát Belzebubnak hívták, mennyivel inkább az ő házanépét?! 26 Azért ne féljeteke tőlök. Mert nincs oly rejtett dolog, a mi napfényre ne jőne; és oly titok, a mi ki ne tudódnék. 27 A mit néktek a sötétben mondotek, a világosságban mondjatek; és a mit fülbe súgva hallotok, a háztetőkről hirdesseteke. 28 És ne féljeteke azoktól, a kik a testet ölik meg, a lelket pedig meg nem öletek; hanem attól féljeteke inkább, a ki mind a lelket, mind a testet elvesztheti a gyehennában. **(Geenna g1067)** 29 Nemde, két verebecskét meg lehet venni egy kis fillérért? És egy sem esik azok közül a földre a ti Atyátok akarata nélkül! 30 Néktek pedig még a fejeteke hajszálai is mind számon vannak. 31 Ne féljeteke azért; ti sok verebecskénél drágábbak vagyatek. 32 Valaki azért vallást tesz én rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt; 33 A ki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az én mennyei Atyám előtt. 34 Ne gondoljatek, hogy azért jöttem, hogy békességet bocsássak e földre; nem azért jöttem, hogy békességet bocsássak, hanem hogy fegyvert. 35 Mert azért jöttem, hogy meghasonlást támasszatek az ember és az ő atyja, a leány és az ő anyja, a meny és az ő napa közt; 36 És hogy az embernek ellensége legyen az ő házanépe. 37 A ki inkább szereti atyját és anyját, hogynem engemet, nem méltó én hozzám; és a ki inkább szereti fiát és leányát, hogynem engemet, nem méltó én hozzám. 38 És a ki föl nem veszi az ő keresztjét és úgy nem követ engem, nem méltó én hozzám. 39 A ki megtalálja az ő életét, elveszti azt; és a ki elveszti az ő életét én érettem, megtalálja azt. 40 A ki titeket befogad, engem fogad be; és a ki engem befogad, azt fogadja be, a ki engem küldött. 41 A ki befogadja a prófétát próféta nevében, prófétának jutalmát veszi; és a ki befogadja az igazat igaznak nevében, igaznak jutalmát veszi; 42 És a ki inni ád egynek e kicsinyek közül, csak egy pohár hideg vizet tanítvány nevében, bizony mondom néktek, el nem vesztheti jutalmát.

11 És lőn, mikor elvégezé Jézus a tizenkét tanítványának adott utasítást, elméne onnan, hogy tanítson és prédikáljon azoknak városaiban. 2 János pedig, mikor meghallotta a fogságban a Krisztus cselekedeteit, elküldvén kettőt az ő tanítványai közül, 3 Monda néki: Te vagy-e az, a ki eljövendő, vagy

mást várjunk? **4** És felelvén Jézus, monda nékik: Menjetekek el és jelentsétek Jánosnak, a miket hallotok és láttok: **5** A vakok látnak, és a sánták járnak; a poklosok megtisztulnak és a siketek hallanak; a halottak föltámadnak, és a szegényeknek evangéliom hirdettetik; **6** És boldog, a ki én bennem meg nem botránczik. **7** Mikor pedig azok elmentek vala, szólni kezde Jézus a sokaságnak Jánosról: Mit látni mentetek ki a pusztába? Nádszálat-é, a mit a szél hajtogat? **8** Hát mit látni mentetek ki? Puha ruhába öltözött embert-é? Ímé a kik puha ruhákat viselnek, a királyok palotáiban vannak. **9** Hát mit látni mentetek ki? Prófétát-é? Bizony, mondom néktek, prófétánál is nagyobb! **10** Mert ő az, a kiről meg van írva: Ímé én elküldöm az én követemet a te orczád előtt, a ki megkészi elötted a te útadat. **11** Bizony mondom néktek: az asszonyoktól szülöttek között nem támadott nagyobb Keresztelő Jánosnál; de a ki legkisebb a mennyeknek országában, nagyobb nálánál. **12** A Keresztelő János idejétől fogva pedig mind mostanig erőszakoskodnak a mennyek országáért, és az erőszakoskodók ragadják el azt. **13** Mert a próféták mindnyájan és a törvény Jánosig prófétáltak vala. **14** És, ha be akarjátok venni, Illés ő, a ki eljövendő vala. **15** A kinek van füle a hallásra, hallja. **16** De kihez hasonlítsam ezt a nemzetséget? Hasonlatos a gyermekekhez, a kik a piaczon ülnek, és kiáltoznak az ő társaiknak, **17** És ezt mondják: Sípoltunk néktek, és nem tánczoltatok; siralmas énekeket énekeltünk néktek, és nem sírtatok. **18** Mert eljött János, a ki sem eszik, sem iszik, és azt mondják: Ördög van benne. **19** Eljött az embernek Fia, a ki eszik és iszik, és ezt mondják: Ímé a nagy étű és részeges ember, a vámszedők és bűnösök barátja! És igazolták a bölcsesség az ő fiaitól. **20** Ekkor elkezdé szemökre hányni ama városoknak, a melyekben legtöbb csodái lőnek, hogy nem tértek vala meg: **21** Jaj néked Korazin! Jaj néked Bethsaida! Mert ha Tirusban és Sidonban történnek vala azok a csodák, a melyek bennetek lőnek, rég megtértek volna gyászruhában és hamuban. **22** De mondom néktek: Tirusnak és Sidonnak könnyebb dolga lesz az ítélet napján, hogynem néktek. **23** Te is Kapernaum, a ki az égig felmagasztaltattál, a pokolig fogsz megaláztatni; mert ha Sodomában történnek vala azok a csodák, a melyek te benned lőnek, mind e mai napig megmaradt

volna. (Hadēs g86) **24** De mondom néktek, hogy Sodoma földének könnyebb dolga lesz az ítélet napján, hogynem néked. **25** Abban az időben szólván Jézus, monda: Hálákat adok néked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsék és az értelmesek elől, és a kisedeknek megjelentetted. **26** Igen, Atyám, mert így volt kedves te elötted. **27** Mindent nékem adott át az én Atyám, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya; az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és a kinek a Fiú akarja megjelenteni. **28** Jőjjetek én hozzám mindnyájan, a kik megfáradtatok és megterheltetek, és én megnyugosztlak titeket. **29** Vegyétek föl magatokra az én ígámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelid és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek. **30** Mert az én ígám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű.

12 Abban az időben a vetéseken át haladt Jézus szombatnapon; tanítványai pedig megéheztek, és kezdték a kalászatokat tépni és enni. **2** Látván pedig ezt a farizeusok, mondának néki: Ímé a te tanítványaid azt cselekszik, a mit nem szabad szombatnapon cselekedni. **3** Ő pedig monda nékik: Nem olvastátok-é, mit cselekedett Dávid, mikor megéhezett vala ő és a kik vele valának? **4** Hogyan ment be az Isten házába, és ette meg a szentelt kenyereket, a melyeket nem vala szabad megennie néki, sem azoknak, a kik ő vele valának, hanem csak a papoknak? **5** Vagy nem olvastátok-é a törvényben, hogy szombatnapon megtörik a papok a szombatot a templomban és nem vétkeznek? **6** Mondom pedig néktek, hogy a templomnál nagyobb van itt. **7** Ha pedig tudhatok, mi ez: Irgalmasságot akarok és nem áldozatot, nem kárhoztattátok volna az ártatlanokat. **8** Mert a szombatnak is Ura az embernek Fia. **9** És távozván onnan, méne az ő zsinagógájukba. **10** És ímé, vala ott egy elszáradt kezű ember. És megkérdeék őt, mondván: Ha szabad-é szombatnapon gyógyítani? hogy vádolhassák őt. **11** Ő pedig monda nékik: Kicsoda közületek az az ember, a kinek van egy juha, és ha az szombatnapon a verembe esik, meg nem ragadja és ki nem vonja azt? **12** Mennyivel drágább pedig az ember a juhnál! Szabad tehát szombatnapon jót cselekedni. **13** Akkor monda annak az embernek: Nyújtsd ki a kezedet. És kinyújtá, és olyan éppé lőn, mint a másik. **14** A farizeusok pedig kimenvén, tanácsot tartának ellene, hogyan veszítheték el őt.

15 Jézus pedig észrevévén ezt, eltávozék onnan. És követé őt nagy sokaság, és ő meggyógyítja vala mindnyájokat; 16 És megfenyegeté őket, hogy őt ismertté ne tegyék; 17 Hogy beteljesedjék Ésaiás próféta mondása, a ki így szólt: 18 Ímé az én szolgálóm, a kit választottam; az én szerelmemem, a kibem az én lelkem kedvét lelé; lelkemet adom ő belé, és ítéletet hirdet a pogányoknak. 19 Nem verseng, és nem kiált; az utcákon senki nem hallja szavát. 20 A megrepedezett nádat nem töri el, és a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, mígnem diadalomra viszi az ítéletet. 21 És az ő nevében reménykednek majd a pogányok. 22 Akkor egy vak és néma ördögöst hoztak ő eléje; és meggyógyítá azt, annyira, hogy a vak és néma mind beszél, mind lát vala. 23 És elálmélkodék az egész sokaság, és monda: Vajjon nem ez-é Dávidnak ama Fia? 24 A farizeusok pedig ezt hallván, mondának: Ez nem űzi ki az ördögöket, hanemha Belzebubbal, az ördögök fejedelmével. 25 Jézus pedig, tudva az ő gondolataikat, monda nékik: Minden ország, a mely magával meghasonlik, elpusztul; és egy város vagy háznép sem állhat meg, a mely meghasonlik magával. 26 Ha pedig a Sátán a Sátánt űzi ki, önmagával hasonlott meg; mimódon állhat meg tehát az ő országa? 27 És ha én Belzebub által űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok ki által űzik ki? Azért ők magok lesznek a ti bíráitok. 28 Ha pedig én Istennek Lelke által űzöm ki az ördögöket, akkor kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa. 29 Avagy mi módon mehet be valaki a hatalmasnak házába és rabolhatja el annak kincseit, hanemha megkötözi előbb a hatalmasat és akkor rabolja ki annak házáat? 30 A ki velem nincsen, ellenem van; és a ki velem nem gyűjt, tékozol. 31 Azt mondom azért néktek: Minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embereknek; de a Lélek káromlása nem bocsáttatik meg az embereknek. 32 Még a ki az ember Fia ellen szól, annak is megbocsáttatik; de a ki a Szent Lélek ellen szól, annak sem ezen, sem a más világon meg nem bocsáttatik. (aiōn g165) 33 Vagy legyetek jó fák, és teremjeteik jó gyümölcsöt, vagy legyetek romlott fák, és teremjeteik romlott gyümölcsöt; mert gyümölcséről ismerik meg a fát. 34 Mérges kígyóknak fajzatai, mi módon szólhattok jókat, holott gonoszak vagytok? Mert a szívnek teljességéből szól a szája. 35 A jó ember az ő szívének jó kincseiből hozza elő

a jókat; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonoszokat. 36 De mondom néktek: Minden hivalkodó beszédért, a mit beszélnek az emberek, számat adnak majd az ítélet napján. 37 Mert a te beszédidből ismertétel igaznak, és a te beszédidből ismertétel hamisnak. 38 Ekkor felelének néki némelyek az írástudók és farizeusok közül, mondván: Mester, jelt akarnánk látni te tőled. 39 Ő pedig felevén, monda nékik: E gonosz és parázna nemzetség jelt kíván; és nem adatik jel néki, hanemha Jónás prófétának jele. 40 Mert a miképen Jónás három éjjel és három nap volt a czethal gyomrában, azonképen az embernek Fia is három nap és három éjjel lesz a föld gyomrában. 41 Ninive férfiai az ítéletkor együtt támadnak majd fel ezzel a nemzetséggel, és kárhoztatják ezt: mivelhogy ők megtértek a Jónás prédikálására; és ímé nagyobb van itt Jónásnál. 42 Délnek királyné asszonya felkél majd az ítéletkor e nemzetséggel együtt, és kárhoztatja ezt: mert ő eljött a földnek széléről, hogy hallhassa a Salamon bölcsességét; és ímé, nagyobb van itt Salamonnál. 43 Mikor pedig a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víz nélkül való helyeken jár, nyugalmat keresve, és nem talál: 44 Akkor ezt mondja: Visszatérek az én házamba, a honnét kijöttem. És oda menvén, üresen, kisöpörve és fölékesítve találja azt. 45 Akkor elmegy és vesz maga mellé más hét lelket, gonoszabbakat ő magánál, és bemenvén, ott lakoznak; és ennek az embernek utolsó állapotja gonoszabb lesz az elsőnél. Így lesz ezzel a gonosz nemzetséggel is. 46 Mikor pedig még szóla a sokaságnak, ímé az ő anyja és az ő testvérei állanak vala odakünn, akarván ő vele szólni. 47 És monda néki valaki: Ímé a te anyád és testvéreid odakünn állanak, és szólni akarnak veled. 48 Ő pedig felevén, monda a hozzá szólónak: Kicsoda az én anyám; és kik az én testvéreim? 49 És kinyujtván kezét az ő tanítványaira, monda: Ímé az én anyám és az én testvéreim! 50 Mert a ki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az nékem fitestvérem, nőtestvérem és anyám.

13 Azon a napon kimenvén Jézus a házból, leüle a tenger mellett. 2 És nagy sokaság gyülekezék ő hozzá, annyira, hogy ő a hajóba méne leülni; az egész sokaság pedig a parton áll vala. 3 És sokat beszéle nékik példázatokban, mondván: Ímé kiméne a magvető vetni, 4 És a mikor ő vet vala,

némely mag az útféltre esék; és eljövén a madarak, eléljők, mondván: Hasonlatos a mennyeknek országa elkapdosák azt. 5 Némely pedig a köves helyre esék, a hol nem sok földje vala; és hamar kikele, az emberhez, a ki az ő földébe jó magot vetett; 25 De mikor az emberek alusznak vala, eljőve az ő ellensége és konkolyt vete a búza közé, és elméne. 26 Mikor pedig felnevekedék a vetés, és gyümölcsöt terme, akkor meglátszék a konkoly is. 27 A gazda szolgálai pedig előállván, mondának néki: Uram, avagy nem tiszta magot vetettél-e a te földedbe? honnan van azért benne a konkoly? 28 Ő pedig monda nékik: Valamely ellenség cselekedte azt. A szolgálak pedig mondának néki: Akarod-é tehát, hogy elmenvén, összeszedjük azokat? 29 Ő pedig monda: Nem. Mert a mikor összeszeditek a konkolyt, azzal együtt netalán a búzát is kiszagatjátok. 30 Hagyjátok, hogy együtt nőjön mind a kettő az aratásig, és az aratás idején azt mondom majd az aratóknak: Szedjétek össze először a konkolyt, és kössétek kévékbe, hogy megégessétek; a búzát pedig takarítsátok az én csűrömbe. 31 Más példázatot is adott eléljők, mondván: Hasonlatos a mennyeknek országa a mustármaghoz, a melyet vévén az ember, elvete az ő mezejében; 32 A mely kisebb ugyan minden magnál; de a mikor felnő, nagyobb a veteményeknél, és fává lesz, annyira, hogy reá szállanak az égi madarak, és fészket raknak ágain. 33 Más példázatot is mondott nékik: Hasonlatos a mennyeknek országa a kovászhoz, a melyet vévén az asszony, három mércze lisztbe elegyíte, mígnem az egész megkele. 34 Mind ezeket példázatokban mondá Jézus a sokaságnak, és példázat nélkül semmit sem szóla nékik, 35 Hogy beteljék a mit a próféta szólott, mondván: Megnyitom az én számat példázatokra; és kitárom, amik e világ alapítása óta rejtve valának. 36 Ekkor elbocsátván a sokaságot, beméne Jézus a házba. És az ő tanítványai hozzámenének, mondván: Magyarázd meg nékünk a szántóföld konkolyáról való példázatot. 37 Ő pedig felevén monda nékik: A ki a jó magot veti, az az embernek Fia; 38 A szántóföld pedig a világ; a jó mag az Isten országának fiai; a konkoly pedig a gonoszok fiai. 39 Az ellenség pedig, a ki a konkolyt vetette, az ördög; az aratás pedig a világ vége; az aratók pedig az angyalok. (αἰὼν ὁ αἰὼν ὁ αἰὼν) 40 A miképen azért összegyűjtik a konkolyt és megégetik: akképen lesz a világnak végén. (αἰὼν ὁ αἰὼν ὁ αἰὼν) 41 Az embernek Fia elküldi az ő angyalait, és az ő országából összegyűjtik a botránkozásokat mind, és azokat is, a kik gonoszságot cselekesznek, 42 És

bevetik őket a tüzes kemenczébe: ott léssen sírás és fogcsikorgatás. **43** Akkor az igazak fénylenek, mint a nap, az ő Atyjoknak országában. A kinek van füle a hallásra, hallja. **44** Ismét hasonlatos a mennyeknek országa a szántóföldben elrejtett kincshez, a melyet megtalálván az ember, elrejté azt; és a felett való örömében elmegy és eladván mindenét a mije van, megveszi azt a szántóföldet. **45** Ismét hasonló a mennyeknek országa a kereskedőhöz, a ki igazgyöngyöket keres; **46** A ki találván egy drágagyöngyre, elméne, és mindenét eladván a mije volt, megvevé azt. **47** Szintén hasonló a mennyeknek országa a tengerbe vetett gyalomhoz, a mely mindenféle fajtát összefogott; **48** Melyet, minekutána megtelt, a partra vontak a halászok, és leülvén, a jókat edényekbe gyűjtötték, a hitványakat pedig kihányták. **49** Így lesz a világ végén is: Eljönnek majd az angyalok, és kiválasztják a gonoszokat az igazak közül. (aiōn g165) **50** És a tüzes kemenczébe vetik őket; ott léssen sírás és fogcsikorgatás. **51** Monda nékik Jézus: Megértettétek-e mindezeket? Mondának néki: Megértettük Uram. **52** Ő pedig monda nékik: Annakokáért minden írástudó, a ki a mennyeknek országa felől megtanított, hasonló az olyan gazdához, a ki őt és újat hoz elő az ő éléstárából. **53** És lőn, a mikor elvégzé Jézus ezeket a példázatokat, elméne onnan. **54** És hazájába érve, tanítja vala őket az ő zsinagógájukban, annyira, hogy álmélnoknak és ezt mondják vala: Honnét van ebben ez a bölcseség és az erő? **55** Nem ez-é amaz ácsmesternek fia? Nem az ő anyját hívják-é Máriának, és az ő testvéreit Jakabnak, Józsnak, Simonnak és Júdásnak? **56** És az ő nőtestvérei is nem mind minálunk vannak-é? Honnét vannak tehát ennél mindezek? **57** És megbotránkoznak vala ő benne. Jézus pedig monda nékik: Nincsen próféta tisztesség nélkül, hanem csak az ő hazájában és házában. **58** Nem is tőn ott sok csodát, az ő hitetlenségök miatt.

14 Abban az időben hírét hallá Heródes negyedes fejedelem Jézusnak, **2** És monda szolgálainak: Ez ama Keresztelő János; ő támadt fel a halálból, és azért működnek benne az erők. **3** Mert Heródes elfogatta vala Jánost, és megköztetvén, tömlöczbe vetette vala Heródiásért, az ő testvérenek, Fülöpnek feleségéért. **4** Mert ezt mondja vala néki János: Nem szabad néked övele élned. **5** De mikor meg

akarta öletni, félt a sokaságtól, mert mint egy prófétát úgy tartják vala őt. **6** Hanem mikor a Heródes születése napját ünnepelék, tánczola a Heródiás leánya ő előttük, és megtetszék Heródesnek; **7** Azért esküvéssel fogadá, hogy a mit kér, megadja néki. **8** A leány pedig, anya rábeszélésére, monda: Add ide nékem egy tálban a Keresztelő János fejét. **9** És megszorodék a király, de esküjéért és a vendégek miatt parancsolá, hogy adják oda. **10** És elküldvén, fejét véteté Jánosnak a tömlöczben. **11** És előhozák az ő fejét egy tálban, és adák a leánynak; az pedig vivé az ő anyjának. **12** És előjövén az ő tanítványai, elvívék a testet, és eltemeték azt; és elmenvén, megjelenték Jézusnak. **13** És mikor ezt meghallotta Jézus, elméne onnét hajón egy puszt helyre egyedül. A sokaság pedig ezt hallva, gyalog követé őt a városokból. **14** És kimenvén Jézus, láta nagy sokaságot, és megszáná őket, és azoknak betegeit meggyógyítá. **15** Mikor pedig estvedék, hozzá menének az ő tanítványai, mondván: Puszt hely ez, és az idő már elmúlt; bocsásd el a sokaságot, hogy menjenek el a falvakba és vegyenek magoknak eleséget. **16** Jézus pedig monda nékik: Nem szükség elmenniök; adjatok néki ti enniök. **17** Azok pedig mondának néki: Nincsen itt, csupán öt kenyerenk és két halunk. **18** Ő pedig monda: Hozzátok azokat ide hozzám. **19** És mikor megparancsolá a sokaságnak, hogy üljenek le a före, vevé az öt kenyeret és két halat, és szemeit az égre emelvén, hálákat ada; és megszegvén a kenyereket, adá a tanítványoknak, a tanítványok pedig a sokaságnak. **20** És mindnyájan evének, és megelégedének; és felszedék a maradék darabokat, tizenkét teli kosárral. **21** A kik pedig ettek vala, mintegy ötezeren valának férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül. **22** És mindjárt kényszeríté Jézus az ő tanítványait, hogy szálljanak a hajóba és menjenek át előre a túlsó partra, míg ő elbocsátja a sokaságot. **23** És a mint elbocsátá a sokaságot, felméne a hegyre, magánosan imádkozni. Mikor pedig beestvedék, egyedül vala ott. **24** A hajó pedig immár a tenger közepén vala, a haboktól háborgattatva; mivelhogy a szél szembe fújt vala. **25** Az éjszaka negyedik részében pedig hozzájuk méne Jézus, a tengeren járván. **26** És mikor látták a tanítványok, hogy ő a tengeren jára, megrémülének, mondván: Ez kísértet; és a félelem miatt kiáltozának. **27** De

Jézus azonnal szóla hozzájuk, mondván: Bízatosk; én vagyok, ne féljete! 28 Péter pedig felevén néki, monda: Uram, ha te vagy, parancsolj, hogy hozzád mehessek a vizeken. 29 Ő pedig monda: Jövell! És Péter kiszállván a hajóból, jár vala a vizeken, hogy Jézushoz menjen. 30 De látva a nagy szelet, megrémüle; és a mikor kezd vala merülni, kiálta, mondván: Uram, tarts meg engem! 31 Jézus pedig azonnal kinyújtván kezét, megragadá őt, és monda néki: Kicsinyhitű, miért kételkedél? 32 És a mikor beléptek a hajóba, elállt a szél. 33 A hajóban levők pedig hozzámenvén, leborulának előtte, mondván: Bizony, Isten Fia vagy! 34 És általkelvén, eljutának Genezáret földére. 35 És mikor megismerték őt annak a helynek lakosai, szétküldének abba az egész környékbe, és minden beteget hozzá hozának; 36 És kérik vala őt, hogy csak az ő ruhájának peremét illethessék. És a kik illeték vala, mindnyájan meggyógyulának.

15 Akkor írástudók és farizeusok jönek vala Jézushoz, Jeruzsálemből, mondván: 2 Miért hágják át a te tanítványaid a vének rendeléseit? Mert nem mossák meg a kezeiket, mikor enni akarnak. 3 Ő pedig felevén monda nékik: Ti meg miért hágjátok át az Isten parancsolatját a ti rendeléseitek által? 4 Mert Isten parancsolta ezt, mondván: Tiszteld atyádat és anyádat, és: A ki atyját vagy anyját szidalmazza, halállal lakoljon. 5 Ti pedig ezt mondjátok: A ki atyjának vagy anyjának ezt mondja: Templomi ajándék az, a mivel megsegíthetlek, az olyan akár ne is tisztelje az ő atyját vagy anyját. 6 És erőtelemné tettétek az Isten parancsolatját a ti rendeléseitek által. 7 Képmutatók, igazán prófétált felőletek Ésaías, mondván: 8 Ez a nép szájával közelget hozzám, és ajkával tisztel engemet; szíve pedig távol van tőlem. 9 Pedig hiába tisztelnek engem, ha oly tudományokat tanítanak, a melyek embereknek parancsolatai. 10 És előszólván a sokaságot, monda nékik: Halljátok és értsétek meg: 11 Nem az fertőzteni meg az embert, a mi a szájon bemegey, hanem a mi kijön a szájából, az fertőzteni meg az embert. 12 Akkor hozzájárulván az ő tanítványai, mondának néki: Tudod-é, hogy a farizeusok e beszédet hallván, megbotránkoztak? 13 Ő pedig felevén, monda: Minden plánta, a melyet nem az én mennyei Atyám plántált, kitépetik. 14 Hagyjátok őket; vakoknak vak vezetői ők: ha pedig

vak vezet a vakot, mind a ketten a verembe esnek. 15 Péter pedig felevén, monda néki: Magyarázd meg nekünk ezt a példázatot. 16 Jézus pedig monda: Ti is értelem nélkül vagytok-é még? 17 Mégsem értitek-é, hogy minden, a mi a szájon bemegey, a gyomorba jut, és az árnyékszékbe vettetik? 18 A mik pedig a szájából jönek ki, a szívből származnak, és azok fertőztetik meg az embert. 19 Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis tanubizonyságok, káromlások. 20 Ezek fertőztetik meg az embert; de a mosdatlan kézzel való evés nem fertőzteni meg az embert. 21 És elmenvén onnét Jézus, Tirus és Sidon vidékeire tére. 22 És imé egy kananeus asszony jöven ki abból a tartományból, kiált vala néki: Uram, Dávidnak fia, könyörülj rajtam! az én leányom az ördögtől gonoszul gyötörtetik. 23 Ő pedig egy szót sem felele néki. És az ő tanítványai hozzá menvén, kérik vala őt, mondván: Bocssád el őt, mert utánunk kiált. 24 Ő pedig felevén, monda: Nem küldettem, csak az Izráel házának elveszett juhaihoz. 25 Az asszony pedig odaérvén, leborula előtte, mondván: Uram, légy segítségül nékem! 26 Ő pedig felevén, monda: Nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni. 27 Az pedig monda: Úgy van, Uram; de hiszen az ebek is esznek a morzsálékokból, a mik az ő uroknak asztaláról aláhullanak. 28 Ekkor felevén Jézus, monda néki: Óh asszony, nagy a te hited! Legyen néked a te akaratod szerint. És meggyógyula az ő leánya attól a pillanattól fogva. 29 És onnét távozva, méne Jézus a Galilea tengere mellé; és felmenvén a hegyre, ott leüle. 30 És nagy sokaság megey vala hozzá, vivén magokkal sántákat, vakokat, némákat, csonkákat és sok egyebeket, és odahelyezék őket a Jézus lábai elé; és meggyógyítá őket, 31 Úgy hogy a sokaság álmélkodik vala, látván, hogy a némák beszélnek, a csonkák megépülnek, a sánták járnak, a vakok látnak: és dicsőíték Izráel Istenét. 32 Jézus pedig előszólván az ő tanítványait, monda: Szánakozom e sokaságon, mert három napja immár, hogy velem vannak, és nincs mit enniök. Éhen pedig nem akarom őket elbocsátani, hogy valamiképen ki ne dőljenek az úton. 33 És mondának néki az ő tanítványai: Honnét volna e pusztában annyi kenyerünk, hogy megelégsünk ily nagy sokaságot? 34 És monda nékik Jézus: Hány kenyeretek van?

Ők pedig mondának: Hét, és néhány halunk. **35** És parancsolá a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földön. **36** És vevén a hét kenyeret és a halakat, és hálákat adván, megtöré, és adá az ő tanítványainak, a tanítványok pedig a sokaságnak. **37** És mindnyájan evének, és megelégedének; és fölszedék a maradék darabokat hét teli kosárral. **38** A kik pedig ettek vala, négyezeren valának férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül. **39** És elbocsátván a sokaságot, beszálla a hajóba, és elméne Magdala határaiba.

16 És hozzá menvén a farizeusok és sadduceusok, kísértvén, kérék őt, hogy mutasson nékik mennyei jelt. **2** Ő pedig felelvén, monda nékik: Mikor estveledik, azt mondjátok: Szép idő lesz; mert veres az ég. **3** Reggel pedig: Ma zivatar lesz; mert az ég borús és veres. Képmutatók, az ég ábrázatját meg tudjátok ítélni, az idők jeleit pedig nem tudjátok? **4** E gonosz és parázna nemzetség jelt kíván; és nem adatik néki jel, hanemha a Jónás prófétának jele. És ott hagyván őket, elméne. **5** És az ő tanítványai a tulsó partra menvén, elfelejtettek kenyeret vinni magukkal. **6** Jézus pedig monda nékik: Vigyázzatok és őrizkedjete a farizeusok és sadduceusok kovászától. **7** Ők pedig tanakodnak vala maguk között, mondván: Nem hoztunk kenyeret magunkkal. **8** Jézus pedig megértvén ezt, monda nékik: Mit tanakodtok magatok között őh kicsinyhitűek, hogy kenyeret nem hoztatok magatokkal?! **9** Mégsem értitek-é, nem is emlékeztek-é az ötezernek öt kenyérére, és hogy hány kosárt töltöttetek meg? **10** Sem a négyezernek hét kenyérére, és hogy hány kosárt töltöttetek meg? **11** Hogyan nem értitek, hogy nem kenyérről mondtam néktek, hogy őrizkedjete a farizeusok és sadduceusok kovászától!? **12** Ekkor értették meg, hogy nem arról szólott, hogy a kenyér kovászátl, hanem hogy a farizeusok és sadduceusok tudományától őrizkedjenek. **13** Mikor pedig Jézus Cezárea Filippi környékére méne, megkérde tanítványait, mondván: Engemet, embernek Fiát, kinek mondanak az emberek? **14** Ők pedig mondának: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek; némelyek pedig Jeremiásnak, vagy egynek a próféták közül. **15** Monda nékik: Ti pedig kinek mondotok engem? **16** Simon Péter pedig felelvén, monda: Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia. **17** És felelvén Jézus, monda néki: Boldog vagy

Simon, Jónának fia, mert nem test és vér jelentette ezt meg néked, hanem az én mennyei Atyám. **18** De én is mondom néked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán építem fel az én anyaszentegyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat. **(Hades g86)** **19** És néked adom a mennyek országának kulcsait; és a mit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lészen; és a mit megoldasz a földön, a mennyekben is oldva lészen. **20** Akkor megparancsolá tanítványainak, hogy senkinek se mondják, hogy ő a Jézus Krisztus. **21** Ettől fogva kezdé Jézus jelenteni az ő tanítványainak, hogy néki Jeruzsálembe kell menni, és sokat szenvedni a vénektől és a főpapoktól és az írástudóktól, és megöletni, és harmadnapon föltámadni. **22** És Péter elfogván őt, kezdé feddeni, mondván: Mentsen Isten, Uram! Nem eshetik ez meg te véled. **23** Ő pedig megfordulván, monda Péternek: Távozz tőlem Sátán; bántásomra vagy nékem; mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra. **24** Ekkor monda Jézus az ő tanítványainak: Ha valaki jőni akar én utánam, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztyét, és kövessen engem. **25** Mert a ki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; a ki pedig elveszti az ő életét én érettem, megtalálja azt. **26** Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő lelkében kárt val? Avagy micsoda váltságot adhat az ember az ő lelkéért? **27** Mert az embernek Fia eljő az ő Atyjának dicsőségében, az ő angyalaival; és akkor megfizet mindenkinek az ő cselekedete szerint. **28** Bizony mondom néktek: Azok között, a kik itt állanak, vannak némelyek, a kik nem kóstolják meg a halált, a míg meg nem látják az embernek Fiát eljőni az ő országában.

17 És hat nap mulva magához vevé Jézus Pétert, Jakobot és ennek testvérét Jánost, és felvivé őket magokban egy magas hegyre. **2** És elváltozék előttök, és az ő orczája ragyog vala, mint a nap, ruhája pedig fehér lőn, mint a fényesség. **3** És ímé megjelenék ő nékik Mózes és Illés, a kik beszélnek vala ő vele. **4** Péter pedig megszólalván, monda Jézusnak: Uram, jó nékünk itt lennünk. Ha akarod, építsünk itt három hajlékot, néked egyet, Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet. **5** Mikor ő még beszél vala, ímé, fényes felhő borítá be őket; és ímé szózat lőn a felhőből, mondván: Ez az én szerelmes Fiam,

a kiben én gyönyörködöm: őt hallgassátok. **6** És a tanítványok a mint ezt hallák, arcra esének és igen megrémülének. **7** Jézus pedig hozzájuk menvén, illeté őket, és monda: Keljetek fel és ne féljetek! **8** Mikor pedig szemeiket fölemelék, senkit sem látának, hanem csak Jézust egyedül. **9** És mikor a hegyről alájövének, megparancsolá nékik Jézus, mondván: Senkinek se mondjátok el a mit láttatok, míg fel nem támadt az embernek Fia a halálból. **10** És megkérdezék őt az ő tanítványai, mondván: Miért mondják tehát az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljőnie? **11** Jézus pedig felelvén, monda nékik: Illés bizony eljő előbb, és mindent helyreállít; **12** De mondom néktek, hogy Illés immár eljött, és nem ismerék meg őt, hanem azt mívelék vele, a mit akarának. Ezenképen az ember Fiának is szenvednie kell majd ő tőlük. **13** Ekkor megértették a tanítványok, hogy Keresztelő Jánosról szóla nékik. **14** És mikor a sokasághoz értek, egy ember jöve hozzá, térdre esvén ő előtte, **15** És mondván: Uram, könyörülj az én fiamon, mert holdkóros és kegyetlenül szenved; mivelhogy gyakorta esik a tűzbe, és gyakorta a vízbe. **16** És elvittem őt a te tanítványaidhoz, és nem tudták őt meggyógyítani. **17** Jézus pedig felelvén, monda: Óh hitetlen és elfajult nemzetség! vajjon meddig leszek veletek? vajjon meddig szenvedlek titeket? Hozzátok őt ide nékem. **18** És megdorgálá őt Jézus, és kiméne belőle az ördög; és meggyógyula a gyermek azon órától fogva. **19** Ekkor a tanítványok magukban Jézushoz menvén, mondának néki: Mi miért nem tudtuk azt kiűzni? **20** Jézus pedig monda nékik: A ti hitelenségetek miatt. Mert bizony mondom néktek: Ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen amoda, és elmenne; és semmi sem volna lehetetlen néktek. **21** Ez a fajzat pedig ki nem megy, hanemha könyörgés és bűjtölés által. **22** Mikor pedig Galileában jártak vala, monda nékik Jézus: Az ember Fia emberek kezébe adatik; **23** És megölik őt, de harmadnapon föltámad. És feletrébb megszomorodának. **24** Mikor pedig eljutottak vala Kapernaumba, a két drakmaszedők Péterhez menének és mondának néki: A ti mesteretek nem fizeti-é a két drakmát? **25** Monda: Igen. És mikor beméne a házba, megelőzé őt Jézus, mondván: Mit gondolsz Simon? A föld királyai kiktől szednek vámot vagy adót? a fiaiktól-é, vagy az

idegenektől? **26** Monda néki Péter: Az idegenektől. Monda néki Jézus: Tehát a fiak szabadok. **27** De hogy őket meg ne botránkoztassuk, menj a tengerre, vesd be a horgot, és vond ki az első halat, a mely rá akad: és felnyitván a száját, egy státert találsz benne: azt kivévén, add oda nékik én érettem és te éretted.

18 Abban az órában menének a tanítványok Jézushoz, mondván: Vajjon ki nagyobb a mennyeknek országában? **2** És előhíván Jézus egy kis gyermeket, közéjük állítja vala azt, **3** És monda: Bizony mondom néktek, ha meg nem tértek és olyanok nem lesztek mint a kis gyermekek, semmiképen nem mentek be a mennyeknek országába. **4** A ki azért megalázza magát, mint ez a kis gyermek, az a nagyobb a mennyeknek országában. **5** És a ki egy ilyen kis gyermeket befogad az én nevemben, engem fogad be. **6** A ki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, a kik én bennem hisznek, jobb annak, hogy malomkövet kössenek a nyakára, és a tenger mélységébe vessék. **7** Jaj a világnak a botránkozások miatt! Mert szükség, hogy botránkozások essenek; de jaj annak az embernek, a ki által a botránkozás esik. **8** Ha pedig a te kezéd vagy a te lábad megbotránkoztat téged, vágd le azokat és vesd el magadtól; jobb néked az életre sántán vagy csonkán bemenned, hogynem két kézzel vagy két lábbal vetted az örök tűzre. (aiōnios g166) **9** És ha a te szemed botránkoztat meg téged, vágd ki azt és vesd el magadtól; jobb néked félszemmel bemenned az életre, hogynem két szemmel vetted a gyehenna tűzére. (Geenna g1067) **10** Meglássátok, hogy eme kicsinyek közül egyet is meg ne utáljatok; mert mondom néktek, hogy az ő angyalai a mennyekben mindenkor látják az én mennyei Atyám orcáját. **11** Mert az embernek Fia azért jött, hogy megtartsa, a mi elveszett vala. **12** Mit gondoltok? Ha valamely embernek száz juha van, és egy azok közül eltévelyedik: vajjon a kilenczvenkilenczet nem hagyja-é ott, és a hegyekre menvén, nem keresi-é azt, a melyik eltévelyedett? **13** És ha történetesen megtalálja azt, bizony mondom néktek, inkább örvend azon, mint a kilenczvenkilenczen, a mely el nem tévelyedett. **14** Ekképen a ti mennyei Atyátok sem akarja, hogy egy is elveszzen e kicsinyek közül. **15** Ha pedig a te atyádfia vétekezik ellened, menj el és dorgáld meg őt négy szem között: ha hallgat rád, megnyerted a te

atyádfiát; **16** Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú vallomásával erősíttessék minden szó. **17** Ha azokra nem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek; ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő. **18** Bizony mondom néktek: A mit megköttök a földön, a mennyben is kötve lesz; és a mit megoldotok a földön, a mennyben is oldva lesz. **19** Ismét, mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön minden dolog felől, a mit csak kérnek, megadja nékik az én mennyei Atyám. **20** Mert a hol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük. **21** Ekkor hozzámenvén Péter, monda: Uram, hányszor lehet az én atyámfiaának ellenem vétkezni, és néki megbocsátanom? még hétszer is? **22** Monda néki Jézus: Nem mondom néked, hogy még hétszer is, hanem még hetvenhétszer is. **23** Annakokáért hasonlatos a mennyeknek országa a királyhoz, a ki számot akar vala vetni az ő szolgálival. **24** Mikor pedig számot kezdte vetni, hozának eléje egyet, a ki tízezer talentummal vala adós. **25** Nem tudván pedig fizetni, parancsolá annak ura, hogy adják el azt, és a feleségét és gyermekeit, és mindenét, a mije vala, és fizessenek. **26** Leborulván azért a szolga előtte, könyörög vala néki, mondván: Uram, légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek néked. **27** Az úr pedig megszáván azt a szolgát, elbocsátá őt, és az adósságot is elengedé néki. **28** Kimenvén pedig az a szolga, találkozik egygyel az ő szolgatársai közül, a ki száz dénárral vala néki adós; és megragadván azt, fojtogatja vala, mondván: Fizesd meg nekem, a mivel tartozol. **29** Leborulván azért az ő szolgatársa az ő lábai elé, könyörög vala néki, mondván: Légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek néked. **30** De ő nem akará; hanem elmenvén, börtönbe veté őt, mígnem megfizeti, a mivel tartozik. **31** Látván pedig az ő szolgatársai, a mik történtek vala, felettébb megszorodának; és elmenvén, mindent megjelentének az ő uroknak, a mik történtek vala. **32** Akkor előhivatván őt az ő ura, monda néki: Gonosz szolga, minden adósságodat elengedtem néked, mivelhogy könyörögtél nékem: **33** Nem kellett volna-e néked is könyörülnöd a te szolgatársadon, a miképen én is könyörültem te rajtad? **34** És megharagudván az ő ura, átadta őt a hóhérok kezébe, mígnem megfizeti

mind, a mivel tartozik. **35** Ekképen cselekszik az én mennyei Atyám is veletek, ha szívetekből meg nem bocsátjátok, kiki az ő atyafiának, az ő vétkeiket.

19 És lőn, mikor elvégezte Jézus e beszédeket, elméne Galileából, és méne Júdeának hatáiraiba a Jordánon túl; **2** És követé őt nagy sokaság, és meggyógyítá ott őket. **3** És hozzá menének a farizeusok, kísértvén őt és mondván: Szabad-e az embernek az ő feleségét akármí okért elbocsátani? **4** Ő pedig felelvén, monda: Nem olvastátok-e, hogy a teremtő kezdettől fogva férfiúvá és asszonyvá teremté őket, **5** És ezt monda: Annak okáért elhagyja a férfiú atyját és anyját; és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. **6** Úgy hogy többé nem kettő, hanem egy test. A mit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válaszsa. **7** Mondának néki: Miért rendelte tehát Mózes, hogy válólevelet kell adni, és úgy bocsátani el az asszonyt? **8** Monda nékik: Mózes a ti szívetek keménysége miatt engedte volt meg néktek, hogy feleségeiteket elbocsássátok; de kezdettől fogva nem így volt. **9** Mondom pedig néktek, hogy a ki elbocsátja feleségét, hanemha paráznság miatt, és mást vesz el, házasságtörő; és a ki elbocsátottat vesz el, az is házasságtörő. **10** Mondának néki tanítványai: Ha így van a férfi dolga az asszonnyal, nem jó megházasodni. **11** Ő pedig monda nékik: Nem mindenki veszi be ezt a beszédet, hanem a kinek adatott. **12** Mert vannak heréltek, a kik anyjuk méhéből születtek így; és vannak heréltek, a kiket az emberek heréltek ki; és vannak heréltek, a kik maguk herélték ki magukat a mennyeknek országáért. A ki beveheti, vegye be. **13** Ekkor kis gyermekeket hozának hozzá, hogy kezeit vesse azokra, és imádkozzék; a tanítványok pedig dorgálják vala azokat. **14** Jézus pedig monda: Hagyjatok békét e kis gyermekeknek, és ne tiltsátok meg nekik, hogy hozzám jöjjenek; mert ilyeneké a mennyeknek országa. **15** És kezeit reájuk vetvén, eltávozék onnét. **16** És imé hozzá jövén egy ember, monda néki: Jó mester, mi jót cselekedjem, hogy örök életet nyerjek? (aiōnios g166) **17** Ő pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat. **18** Monda néki: Melyeket? Jézus pedig monda: Ezeket: Ne ölj; ne paráználkodjál; ne lopj; hamis tanubizonyyságot ne

tegy; 19 Tiszteld atyádat és anyádat; és: Szeresd felebarátodat, mint magadat. 20 Monda néki az ifjú: Mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva; mi fogatkozás van még bennem? 21 Monda néki Jézus: Ha tökéletes akarsz lenni, eredj, add el vagyonedat, és oszd ki a szegényeknek; és kincsed lesz mennyben; és jer és kövess engem. 22 Az ifjú pedig e beszédet hallván, elméne megszomorodva; mert sok jószága vala. 23 Jézus pedig monda az ő tanítványainak: Bizony mondom néktek, hogy a gazdag nehezen megy be a mennyeknek országába. 24 Ismét mondom pedig néktek: Könnyebb a tévének a tű fokán átmenni, hogynem a gazdagnak az Isten országába bejutni. 25 A tanítványok pedig ezeket hallván, felettébb álmélkodnak vala, mondván: Kicsoda üdvözülhet tehát? 26 Jézus pedig rájuk tekintvén, monda nékik: Embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges. 27 Akkor felevén Péter, monda néki: Ímé, mi elhagytunk mindent és követtünk téged: mink lesz hát minékünk? 28 Jézus pedig monda nékik: Bizony mondom néktek, hogy ti, a kik követtetek engem, az újjá születéskor, a mikor az embernek Fia beül az ő dicsőségének királyi székébe, ti is beültök majd tizenkét királyi székbe, és ítéletek az Izrael tizenkét nemzetségét. 29 És a ki elhagyta házait, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit az én nevemért, mindaz száz annyit vésszen, és örökség szerint nyer örök életet. (aiōnios g166) 30 Sok első pedig lesznek utolsók, és sok utolsók elsők.

20 Mert hasonlatos a mennyeknek országa a gazdaemberhez, a ki jó reggel kiméne, hogy munkásokat fogadjon az ő szőlőjébe. 2 Megszerződvn pedig a munkásokkal napi tíz pénzben, elküldé őket az ő szőlőjébe. 3 És kimenvén három óra tájban, látá másokat, a kik hivalkodván a piacon álltak vala. 4 És monda nékik: Menjete el ti is a szőlőbe, és a mi igazságos, megadom néktek. 5 Azok pedig elmenének. Hat és kilencz óra tájban ismét kimenvén, ugyanazon képen cselekedék. 6 Tizenegy óra tájban is kimenvén, találá másokat, a kik hivalkodva állottak vala, és monda nékik: Miért álltok itt egész napon át, hivalkodván? 7 Mondának néki: Mert senki sem fogadott meg minket. Monda nékik: Menjete el ti is a szőlőbe, és a mi igazságos,

megkapjátok. 8 Mikor pedig beestveledék, monda a szőlőnek ura az ő vinczellérjének: Hívd elő a munkásokat, és add ki nékik a bért, az utolsóktól kezdve mind az elsőig. 9 És jöven a tizenegyórások, fejenként tíz-tíz pénzt vőnek. 10 Jöven azután az elsők, azt gondolják vala, hogy ők többet kapnak: de ők is tíz-tíz pénzt vőnek fejenként. 11 A mint pedig fölvevék, zúgolódnak vala a házigazda ellen, 12 Mondván: Azok az utolsók egyetlen óráig munkálkodtak és egyenlőkké tettek azokat velünk, a kik a napnak terhet és hőségét szenvedtük. 13 Ő pedig felevén, monda azok közül egynek: Barátom, nem cselekszem igazságtalanul veled; avagy nem tíz pénzben szerződttél-e meg velem? 14 Vedd, a mi a tiéd, és menj el. Én pedig ennek az utolsóknak is annyit akarok adni, mint néked. 15 Avagy nem szabad-e nékem a magaméval azt tennem, amit akarok? avagy a te szemed azért gonosz, mert én jó vagyok? 16 Ekképen lesznek az utolsók elsők és az elsők utolsók; mert sokan vannak a hivatalosok, de kevesen a választottak. 17 És mikor felmegy vala Jézus Jeruzsálembe, útközben csupán a tizenkét tanítványt vévén magához, monda nékik: 18 Ímé, felmegyünk Jeruzsálembe, és az embernek Fia átadatik a főpapoknak és írástudóknak; és halálra kárhoztatják őt, 19 És a pogányok kezébe adják őt, hogy megcsúfolják és megostorozzák és keresztre feszítsék; de harmadnap feltámad. 20 Ekkor hozzá méne a Zebedeus fiainak anyja az ő fiaival együtt, leborulván és kérvén ő tőle valamit. 21 Ő pedig monda néki: Mit akarsz? Monda néki: Mondd, hogy ez az én két fiam üljön a te országodban egyik jobb kezed felől, a másik bal kezed felől. 22 Jézus pedig felevén, monda: Nem tudjátok, mit kértek. Megihattjátok-e a pohárt, a melyet én megiszom? és megkeresztelkedhetek-e azzal a keresztséggel, a melylyel én megkeresztelkedem? Mondának néki: Meg. 23 És monda nékik: Az én poharamat megiszszátok ugyan, és a keresztséggel, a melylyel én megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek; de az én jobb és balkezem felől való ülést nem az én dolgom megadni, hanem azoké lesz az, a kiknek az én Atyám elkészítette. 24 És hallva ezt a tíz, megboszankodék a két testvérré. 25 Jézus pedig előszólítván őket, monda: Tudjátok, hogy a pogányok fejedelmei uralkodnak azokon, és a nagyok hatalmaskodnak rajtok. 26 De ne így legyen

közöttetek; hanem a ki közöttetek nagy akar lenni, legyen a ti szolgátok; 27 És a ki közöttetek első akar lenni, legyen a ti szolgátok. 28 Valamint az embernek Fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért. 29 És mikor Jerikóból távoznak, nagy sokaság követé őt. 30 És ímé, két vak, a ki az út mellett ül vala, meghallván, hogy Jézus arra megy el, kiált vala, mondván: Uram, Dávidnak Fia, könyörülj rajtunk! 31 A sokaság pedig dorgálja vala őket, hogy hallgassanak; de azok annál jobban kiáltnak vala, mondván: Uram, Dávidnak Fia, könyörülj rajtunk! 32 És megállván Jézus, megszólítá őket és monda: Mit akartok, hogy cselekedjem veletek? 33 Mondának néki: Azt, Uram, hogy megnyíljanak a mi szemünk. 34 Jézus pedig megszánván őket, illeté az ő szemeket; és szemek azonnal megnyíltak; és követék őt.

21 És mikor közeledtek Jeruzsálemhez, és Bethfagéba, az olajfák hegyéhez jutottak vala, akkor elküldé Jézus két tanítványt, 2 És monda nékik: Menjetek ebbe a faluba, a mely előttetek van, és legott találtok egy megkötött szamarat és vele együtt az ő vemhét; oldjátok el és hozzátok ide nékem. 3 És ha valaki valamit szól néktek, mondjátok, hogy az Úrnak van szüksége rájuk: és legott el fogja bocsátani őket. 4 Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjék a próféta mondása, a ki így szólott: 5 Mondjátok meg Sion leányának: Ímhol jó néked a te királyod, alázatosan és számaron ülve, és teherhordozó számarnak vemhén. 6 A tanítványok pedig elmenvén és úgy cselekedvén, a mint Jézus parancsolta vala nékik, 7 Elhozák a szamarat és annak vemhét, és felső ruháikat rájuk teríték, és ráüle azokra. 8 A sokaság legnagyobb része pedig felső ruháit az útra teríté; mások pedig a fákról galyakat vagdalnak és hintenek vala az útra. 9 Az előtte és utána menő sokaság pedig kiált vala, mondván: Hozsánna a Dávid fiának! Áldott, a ki jó az Úrnak nevében! Hozsánna a magasságbán! 10 És a mikor bemegy vala Jeruzsálembe, felháborodék az egész város, mondván: Kicsoda ez? 11 A sokaság pedig monda: Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta. 12 És beméne Jézus az Isten templomába, és kiüzé mindazokat, a kik árulnak és vásárolnak vala a templomban; és a pénzváltók asztalait és a galambárosok székeit felforgatá. 13 És monda nékik: Meg van írva: Az én házam imádság házának

mondatik. Ti pedig azt latroknak barlangjává tettétek. 14 És menének hozzá vakok és sánták a templomban; és meggyógyítá őket. 15 A főpapok és írástudók pedig, látván a csodákat, a melyeket cselekedett vala, és a gyermekeket, a kik kiáltottak vala a templomban, és ezt mondták vala: Hozsánna a Dávid fiának; haragra gerjedének, 16 És mondanak néki: Hallod, mit mondanak ezek? Jézus pedig monda nékik: Hallom. Sohasem olvastátok-é: A gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicsőséget? 17 És ott hagyván őket, kiméne a városból Bethániába, és ott marada éjjel. 18 Reggel pedig, a városba visszajövet, megéhezék. 19 És meglátva egy fügefát az út mellett, oda méne hozzá, és nem találá azon semmit, hanem csak levelet; és monda annak: Gyümölcs te rajtad ezután soha örökké ne teremjen. És a fügefa azonnal elszáradá. (aiön g165) 20 És látván ezt a tanítványok, elcsodálkoznak, mondván: Hogyan száradt el a fügefa oly hirtelen? 21 Jézus pedig felevén, monda nékik: Bizony mondom néktek, ha van hitetek és nem kételkedtek, nemcsak azt cselekszitek, a mi e fügefán esett, hanem ha azt mondjátok e hegynek: Kelj fel és zuhanj a tengerbe, az is meglészen; 22 És a mit könyörgésekben kértek, mindazt meg is kapjátok, ha hisztek. 23 És mikor bement vala a templomba, hozzámenének a főpapok és a nép vénei, a mint tanít vala, mondván: Micsoda hatalommal cselekszed ezeket? és ki adta néked ezt a hatalmat? 24 Jézus pedig felevén, monda nékik: Én is kérdek egy dolgot tőletek, a mire ha megfeleltek nékem, én is megmondom néktek, micsoda hatalommal cselekszem ezeket. 25 A János keresztsége honnan vala? Mennyből-é, vagy emberektől? Azok pedig tanakodnak vala magukban, mondván: Ha azt mondjuk: mennyből, azt mondja majd nekünk: Miért nem hittetek tehát néki? 26 Ha pedig azt mondjuk: emberektől, félünk a sokaságtól; mert Jánost mindnyájan prófétának tartják. 27 És felevén Jézusnak, mondanak: Nem tudjuk. Monda nékik ő is: Én sem mondom meg néktek, micsoda hatalommal cselekszem ezeket. 28 De mit gondoltok ti? Vala egy embernek két fia, és odamenvén az elsőhöz, monda: Eredj fiam, munkálkodjál ma az én szőlőmben. 29 Az pedig felevén, monda: Nem megyek; de azután meggondolván magát, elméne. 30 A másikhöz is odamenvén, hasonlóképen szóla.

Az pedig felelvén, monda: Én elmegyek, uram; de nem méne el. **31** E kettő közül melyik teljesítette az atya akaratát? Mondának néki: Az első. Monda nékik Jézus: Bizony mondom néktek: A vámszedők és a parázna nők megelőznek tieket az Isten országában. **32** Mert eljött hozzátok János, az igazság útján, és nem hittetek néki, a vámszedők és a parázna nők pedig hittek néki; ti pedig, a kik ezt láttátok, azután sem tértetek meg, hogy hittetek volna néki. **33** Más példázatot halljatok: Vala egy házigazda, a ki szőlőt plántála, és azt gyeptüvel körülvevé, sajtót ása le benne, és tornyot építe, és kiadá azt munkásoknak, és elutazék. **34** Mikor pedig a gyümölcs ideje elérkezett vala, elküldé szolgálait a munkásokhoz, hogy vegyék át az ő gyümölcsét. **35** És a munkások megfogván az ő szolgálait, az egyiket megverék, a másikat megölelék, a harmadikat pedig megkövezék. **36** Ismét küldé más szolgálakat, többet mint előbb; és azokkal is úgy cselekedének. **37** Utoljára pedig elküldé azokhoz a maga fiát, ezt mondván: A fiamat meg fogják becsülni. **38** De a munkások, meglátván a fiút, mondának magok közt: Ez az örökös; jertek, öljük meg őt, és foglaljuk el az ő örökségét. **39** És megfogván őt, kiveték a szőlőn kívül és megölelék. **40** Mikor azért megjő a szőlőnek ura, mit cselekszik ezekkel a munkásokkal? **41** Mondának néki: Mint gonoszokat gonoszul elveszti őket; a szőlőt pedig kiadja más munkásoknak, a kik beadják majd néki a gyümölcsöt annak idejében. **42** Monda nékik Jézus: Sohasem olvastátok-é az írásokban: A mely követ az építők megvetettek, az lett a szegletnek feje; az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemeink előtt. **43** Annakokáért mondom néktek, hogy elvételtek ti letetek az Istennek országa, és oly népnek adatik, a mely megtermi annak gyümölcsét. **44** És a ki e kőre esik, szétzúzatik; a kire pedig ez esik reá, szétmorzsolja azt. **45** És a főpapok és farizeusok hallván az ő példázatait, megértették, hogy róluk szól. **46** És mikor meg akarák őt fogni, megfélemlének a sokaságtól, mivelhogy úgy tartják vala őt mint prófétát.

22 És megszólalván Jézus, ismét példázatokban beszél vala nékik, mondván: **2** Hasonlatos a mennyeknek országa a királyhoz, a ki az ő fiának menyegzőt szerze. **3** És elküldé szolgálait, hogy meghívják azokat, a kik a menyegzőre hivatalosak valának; de nem akarnak vala eljöni. **4** Ismét

küldé más szolgálakat, mondván: Mondjátok meg a hivatalosoknak: Ímé, ebédemet elkészítettem, tulkaim és hízlalt állataim levágva vannak, és kész minden; jertek el a menyegzőre. **5** De azok nem törődvén vele, elmenének, az egyik a maga szántóföldjére, a másik a maga kereskedésébe; **6** A többiek pedig megfogván az ő szolgálait, bántalmazák és megölelék őket. **7** Meghallván pedig ezt a király, megharaguvék, és elküldvén hadait, azokat a gyilkosokat elveszté, és azoknak városait fölégeté. **8** Akkor monda az ő szolgálainak: A menyegző ugyan készen van, de a hivatalosok nem valának méltók. **9** Menjetez azért a keresztútra, és a kiket csak találtok, hívjátok be a menyegzőbe. **10** És kimenvén azok a szolgálak az útra, begyűjték mind a kiket csak találtak vala, jókat és gonoszokat egyaránt. És megtelék a menyegző vendégekkel. **11** Bemenvén pedig a király, hogy megtekintse a vendégeket, láta ott egy embert, a kinek nem vala menyegzői ruhája. **12** És monda néki: Barátom, mi módon jöttél ide, holott nincsen menyegzői ruhád? Az pedig hallgata. **13** Akkor monda a király a szolgálainak: Kötözzétek meg a lábait és kezeit, és vigyétek és vessétek őt a külső sötétségre; ott léssen sírás és fogcsikorgatás. **14** Mert sokan vannak a hivatalosok, de kevesen a választottak. **15** Ekkor a farizeusok elmenvén, tanácsot tartának, hogy szóval ejtsék őt törbe. **16** És elküldék hozzá tanítványait a Heródes pártiakkal, a kik ezt mondják vala: Mester, tudjuk, hogy igaz vagy és az Isten útját igazán tanítod, és nem törődöl senkivel, mert embereknek személyére nem nézel. **17** Mondd meg azért nékünk, mit gondolsz: Szabad-é a császárnak adót fizetnünk, vagy nem? **18** Jézus pedig ismervén az ő álnokságukat, monda: Mit kísértettek engem, képmutatók? **19** Mutassátok nékem az adópénzt. Azok pedig oda vivének néki egy dénárt. **20** És monda nékik: Kié ez a kép, és a felírás? **21** Mondának néki: A császáré. Akkor monda nékik: Adjátok meg azért a mi a császáré a császárnak; és a mi az Istené, az Istennek. **22** És ezt hallván, elcsodálkoznak; és ott hagyván őt, elmenének. **23** Ugyanazon a napon menének hozzá a sadduceusok, a kik a feltámadást tagadják, és megkérdézék őt, **24** Mondván: Mester, Mózes azt mondta: Ha valaki magzatok nélkül hal meg, annak testvére vegye el annak feleségét, és támaszson magot testvéreinek. **25** Vala pedig

minálunk hét testvér: és az első feleséget vevén, meghala; és mivelhogy nem vala magzata, feleségét a testvéreére hagyá; 26 Hasonlóképen a második is, a harmadik is, mind hetediglen. 27 Legutoljára pedig az asszony is meghala. 28 A feltámadáskor azért a hét közül melyiké lesz az asszony? Mert mindeniké vala. 29 Jézus pedig felelvén, monda nékik: Tévelyegtek, mivelhogy nem ismeritek sem az írásokat, sem az Istennek hatalmát. 30 Mert a feltámadáskor sem nem házasodnak, sem férjhez nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az Isten angyalai a mennyben. 31 A halottak feltámadása felől pedig nem olvastátok-é, a mit az Isten mondott néktek, így szólván: 32 Én vagyok az Ábrahám Istene, és az Izsák Istene, és a Jákób Istene; az Isten nem holtaknak, hanem élőknek Istene. 33 És a sokaság ezt hallván, csodálkozáék az ő tudományán. 34 A farizeusok pedig, hallván, hogy a sadduceusokat elnémította vala, egybegyűlének; 35 És megkérdé őt közülök egy törvénytudó, kísértvén őt, és mondván: 36 Mester, melyik a nagy parancsolat a törvényben? 37 Jézus pedig monda néki: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. 38 Ez az első és nagy parancsolat. 39 A második pedig hasonlatos ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. 40 E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták. 41 Mikor pedig a farizeusok összegyülekezének, kérdezé őket Jézus, 42 Mondván: Miképen vélekedtek ti a Krisztus felől? kinek a fia? Mondának néki: A Dávidé. 43 Monda nékik: Miképen hívja tehát őt Dávid lélekben Urának, ezt mondván: 44 Monda az Úr az én Uramnak: Ülj az én jobb kezem felől, míglen vetem a te ellenségeidet a te lábaid alá számolyul. 45 Ha tehát Dávid Urának hívja őt, mi módon fia? 46 És senki egy szót sem felelhet vala néki; sem pedig nem meri vala őt e naptól fogva többé senki megkérdézni.

23 Akkor szóla Jézus a sokaságnak és az ő tanítványainak, 2 Mondván: Az írástudók és a farizeusok a Mózes székében ülnek: 3 Annakokáért a mit parancsolnak néktek, mindazt megtartsátok és megcselekedjétek; de az ő cselekedeteik szerint ne cselekedjétek. Mert ők mondják, de nem cselekszik. 4 Mert ők nehéz és elhordozhatatlan terheket kötöznek egybe, és az emberek vállaira vetik; de ők az ujjokkal sem akarják azokat illetni. 5 Minden ő dolgaikat pedig csak azért cselekszik, hogy lássák őket az emberek: mert megszélesítik az ő homlokszíjjaikat; és megnagyobbítják az ő köntöseik peremét; 6 És szeretik a lakomákon a főhelyet, és a gyülekezetekben az előlülést. 7 És a piaczkokon való köszöntéseket, és hogy az emberek így hívják őket: Mester, Mester! 8 Ti pedig ne hívassátok magatokat Mesternek, mert egy a ti Mesteretek, a Krisztus; ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. 9 Atyátoknak se hívjátok senkit e földön; mert egy a ti Atyátok, a ki a mennyben van. 10 Doktoroknak se hívassátok magatokat, mert egy a ti Doktorotok, a Krisztus. 11 Hanem a ki a nagyobb közöttetek, legyen a ti szolgátok. 12 Mert a ki magát felmagasztalja, megaláztatik; és a ki magát megalázza, felmagasztaltatik. 13 De jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok, mert a mennyeknek országát bezárjátok az emberek előtt; mivelhogy ti nem mentek be, a kik be akarnának menni, azokat sem bocsátjátok be. 14 Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok, mert felemésztitek az özvegyek házáat, és színből hosszan imádkoztok; ezért annál súlyosabb lesz a ti büntetéseitek. 15 Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok! mert megkerülitek a tengert és a földet, hogy egy pogányt zsidóvá tegyetek; és ha azzá lett, a gyehenna fiává teszitek őt, kétszerte inkább magatoknál. **(Geenna 9:1067)** 16 Jaj néktek vak vezérek, a kik ezt mondjátok: Ha valaki a templomra esküszik, semmi az; de ha valaki a templom aranyára esküszik, tartozik az. 17 Bolondok és vakok: mert melyik nagyobb, az arany-é, vagy a templom, a mely szentté teszi az aranyat? 18 És: Ha valaki az oltárra esküszik, semmi az; de ha valaki a rajta levő ajándéokra esküszik, tartozik az. 19 Bolondok és vakok: mert melyik nagyobb, az ajándék-é vagy az oltár, a mely szentté teszi az ajándékot? 20 A ki azért az oltárra esküszik, esküszik arra és mindazokra, a mik azon vannak. 21 És a ki a templomra esküszik, esküszik arra és Arra, a ki abban lakozik. 22 És a ki az égre esküszik, esküszik az Isten királyiszekére és arra, ki abban ül. 23 Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok! mert megdézsmáljátok a mentát, a kaprot és a köményt, és elhagyjátok a mik nehezebbek a törvényben, az ítéletet, az irgalmasságot és a hívséget: pedig ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhagyni. 24 Vak vezérek, a kik megsűrítitek a szűnyogot, a tevét pedig elnyelitek. 25 Jaj néktek képmutató írástudók és

farizeusok! mert megtisztítjátok a pohárnak és tálnak külsejét, belől pedig rakvák azok ragadománynyal és mértékletlenséggel. **26** Vak farizeus, tisztítsd meg előbb a pohár és tál belsejét, hogy külsejük is tiszta legyen. **27** Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok, mert hasonlatosak vagytok a meszelt sírokhoz, a melyek kívülről szépeknek tetszenek, belől pedig holtaknak csontjaival és minden undoksággal rakvák. **28** Épen így ti is, kívülről igazaknak látszotok ugyan az emberek előtt, de belől rakva vagytok képmutatással és törvénytelenséggel. **29** Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok! mert építitek a próféták sírjait és ékesgetitek az igazak síremlékeit. **30** És ezt mondjátok: Ha mi atyáink korában éltünk volna, nem lettünk volna az ő bűntársai a próféták vérében. **31** Így hát magatok ellen tesztek bizonyoságot, hogy fiaí vagytok azoknak, a kik megölték a prófétákat. **32** Töltsétek be ti is a ti atyáitoknak mértékét! **33** Kígyók, mérges kígyóknak fajtái, miképen kerülitek ki a gyeheennának büntetését? **(Geenna g1067)** **34** Annakokáért ímé prófétákat, bölcseket és írástudókat küldök én hozzátok: és azok közül némelyeket megöltök, és megfeszítetek, másokat azok közül a ti zsinagógáitokban megostoroztok és városról-városra üldöztök. **35** Hogy reátok szálljon minden igaz vér, a mely kiömlött a földön, az igaz Ábelnek véréből Zakariásnak, a Barakiás fiának véréig, a kit a templom és az oltár között megöltetek. **36** Bizony mondom néktek, mindezek reá következnek erre a nemzetségre. **37** Jeruzsálem, Jeruzsálem! Ki megöled a prófétákat és megkövezed azokat, a kik te hozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképen a tyúk egybegyűjti kis csirkéit szárnya alá; és te nem akartad. **38** Ímé, pusztán hagyatik néktek a ti házatok. **39** Mert mondom néktek: Mostantól fogva nem láttok engem mindaddig, mígnem ezt mondjátok: Áldott, a ki jó az Úrnak nevében!

24 És kijövén Jézus a templomból, tovább méne; és hozzámenének az ő tanítványai, hogy mutogassák néki a templom épületeit. **2** Jézus pedig monda nékik: Nem látjátok-é mind ezeket? Bizony mondom néktek: Nem marad itt kő kövön, mely le nem romboltatik. **3** Mikor pedig az olajfák hegyén ül vala, hozzá menének a tanítványok magukban mondván: Mondd meg nekünk, mikor

lesznek meg ezek? és micsoda jele lesz a te eljövetelednek, és a világ végének? **(aiōn g165)** **4** És Jézus felevlén, monda nékik: Meglássátok, hogy valaki el ne hitessen titeket, **5** Mert sokan jönnek majd az én nevemben, a kik ezt mondják: Én vagyok a Krisztus; és sokakat elhithetnek. **6** Hallanotok kell majd háborúkról és háborúk híreiről: meglássátok, hogy meg ne rémüljete; mert mindezeknek meg kell lenniök. De még ez nem itt a vég. **7** Mert nemzet támad nemzet ellen, és ország ország ellen; és lésznek éhségek és döghalálók, és földindulások mindenfelé. **8** Mind ez pedig a sok nyomorúságnak kezdete. **9** Akkor nyomorúságra adnak majd benneteket, és megölnek titeket; és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az én nevemért. **10** És akkor sokan megbotránkoznak, és elárulják egymást, és gyűlölik egymást. **11** És sok hamis próféta támad, a kik sokakat elhithetnek. **12** És mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül. **13** De a ki mindvégig állhatatos marad, az idvezül. **14** És az Isten országának ez az evangyélioma hirdettetik majd az egész világon, bizonyosággal minden népnek; és akkor jó el a vég. **15** Mikor azért látjátok majd, hogy az a pusztító utálatosság, a melyről Dániel próféta szólott, ott áll a szent helyen (a ki olvassa, értse meg): **16** Akkor, a kik Júdeaában lesznek, fussanak a hegyekre; **17** A ház tetején levő ne szálljon alá, hogy házából valamit kivigyen; **18** És a mezőn levő ne térjen vissza, hogy az ő ruháját elvigye. **19** Jaj pedig a terhes és szoptató asszonyoknak azokon a napokon. **20** Imádkozzatok pedig, hogy a ti futástok ne télen legyen, se szombatnapon: **21** Mert akkor nagy nyomorúság lesz, a milyen nem volt a világ kezdete óta mind ez ideig, és nem is lesz soha. **22** És ha azok a napok meg nem rövidítettének, egyetlen ember sem menekülhetne meg; de a választottakért megrövidítetnek majd azok a napok. **23** Ha valaki ezt mondja akkor néktek: Ímé, itt a Krisztus, vagy amott; ne higyjétek. **24** Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhithessék, ha lehet, a választottakat is. **25** Ímé eleve megmondottam néktek. **26** Azért ha azt mondják majd néktek: Ímé a pusztában van; ne menjete ki. Ímé a belső szobákban; ne higyjétek. **27** Mert a miképen a villámlás napkeletről támad és ellátszik egész

napnyugtáig, úgy lesz az ember Fiának eljövele is. **28** Mert a hol a dög, oda gyűlnek a keselyűk. **29** Mindjárt pedig ama napok nyomorúságai után a nap elsötétedik, és a hold nem fénylik, és a csillagok az égről lehullanak, és az egeknek erősségei megrendülnek. **30** És akkor feltetszik az ember Fiának jele az égen. És akkor sír a föld minden nemzetsége, és meglátják az embernek Fiát eljöni az ég felhőiben nagy hatalommal és dicsőséggel. **31** És elküldi az ő angyalait nagy trombitaszóval, és egybegyűjtik az ő választottait a négy szelek felől, az ég egyik végétől a másik végéig. **32** A fügefáról vegyetek pedig a példát: mikor az ága már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár: **33** Azonképen ti is, mikor mindezeket látjátok, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt. **34** Bizony mondom néktek, el nem múlik ez a nemzetség, mígnem mindezek meglesznek. **35** Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképen el nem múlnak. **36** Arról a napról és óráról pedig senki sem tud, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám egyedül. **37** A miképen pedig a Noé napjaiban vala, akképen lesz az ember Fiának eljövele is. **38** Mert a miképen az özönvíz előtt való napokban esznek és isznak vala, házasodnak és férjhez mennek vala, mind ama napig, a melyen Noé a bárkába méne. **39** És nem vesznek vala észre semmit, mígnem eljöve az özönvíz és mindnyájukat elragadá: akképen lesz az ember Fiának eljövele is. **40** Akkor ketten lesznek a mezőn; az egyik felvétetik, a másik ott hagyatik. **41** Két asszony őről a malomban; az egyik felvétetik, a másik ott hagyatik. **42** Vigyázatok azért, mert nem tudjátok, mely órában jó el a ti Uratok. **43** Azt pedig jegyezzétek meg, hogy ha tudná a ház ura, hogy az éjszakának melyik szakában jó el a tolvaj: vigyázna, és nem engedné, hogy házába törjön. **44** Azért legyetek készen ti is; mert a mely órában nem gondoljátok, abban jó el az embernek Fia. **45** Kicsoda hát a hű és bölcs szolga, a kit az ő ura gondviselővé tón az ő házanépén, hogy a maga idejében adjon azoknak eledelt? **46** Boldog az a szolga, a kit az ő ura, mikor haza jó, ily munkában talál. **47** Bizony mondom néktek, hogy minden jószága fölött gondviselővé teszi őt. **48** Ha pedig ama gonosz szolga így szólna az ő szívében: Halogatja még az én uram a hazajövetelt; **49** És az ő szolgatársait verni kezdené, a részegesekkel pedig

enni és inni kezdené: **50** Megjő annak a szolgának az ura, a mely napon nem várja és a mely órában nem gondolja, **51** És ketté vágatja őt, és a képmutatók sorsára juttatja; ott léssen sírás és fogcsikorgatás.

25 Akkor hasonlatos lesz a mennyeknek országa ama tíz szűzhöz, a kik elővevén az ő lámpásaikat, kimenének a vőlegény elé. **2** Őt pedig közülök eszes vala, és őt bolond. **3** A kik bolondok valának, mikor lámpásaikat elővevék, nem vivének magukkal olajat; **4** Az eszesek pedig lámpásaikkal együtt olajat vivének az ő edényeikben. **5** Késvén pedig a vőlegény, mindannyian elszunnyadának és aluvának. **6** Éjfélkor pedig kiáltás lőn: Ímhol jó a vőlegény! Jőjjetek elébe! **7** Akkor felkelének mind azok a szűzek, és elkészíték az ő lámpásaikat. **8** A bolondok pedig mondanak az eszeseknek: Adjatok nekünk a ti olajotokból, mert a mi lámpásaink kialusznak. **9** Az eszesek pedig felelének, mondván: Netalán nem lenne elegendő nekünk és néktek; menjeteink inkább az árusokhoz, és vegyeteke magatoknak. **10** Mikor pedig venni járnak vala, megérkezék a vőlegény; és a kik készen valának, bemenének ő vele a menyegzőbe, és bezáraték az ajtó. **11** Később pedig a többi szűzek is megjövének, mondván: Uram! Uram! nyisd meg mi nekünk. **12** Ő pedig felelvén, monda: Bizony mondom néktek, nem ismerlek titeket. **13** Vigyázatok azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok, a melyen az embernek Fia eljő. **14** Mert épen úgy van ez, mint az az ember, a ki útra akarván kelni, eléhivatá az ő szolgáit, és a miye volt, átadá nekik. **15** És ada az egyiknek öt talentomot, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek az ő erejéhez képest; és azonnal útra kele. **16** Elmenvén pedig a ki az öt talentomot kapta vala, kereskedék azokkal, és szerze más öt talentomot. **17** Azonképen a kié a kettő vala, az is más kettőt nyere. **18** A ki pedig az egyet kapta vala, elmenvén, elásá azt a földbe, és elrejté az ő urának pénzét. **19** Sok idő múlva pedig megjőve ama szolgáknak ura, és számot vete velök. **20** És előjövén a ki az öt talentomot kapta vala, hoza más öt talentomot, mondván: Uram, öt talentomot adtál vala nékem; ímé más öt talentomot nyertem azokon. **21** Az ő ura pedig monda neki: Jól vagyon jó és hű szolgám, kevesen voltál hú, sokra bízlak ezután; menj be a te uradnak örömébe. **22** Előjövén pedig az is,

a ki a két talentomot kapta vala, monda: Uram, két talentomot adtál volt nékem; ímé más két talentomot nyertem azokon. **23** Monda néki az ő ura: Jól vagyon jó és hű szolgálóm, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; menj be a te uradnak örömébe. **24** Előjövén pedig az is, a ki az egy talentomot kapta vala, monda: Uram, tudtam, hogy te kegyetlen ember vagy, a ki ott is aratsz, a hol nem vetettél, és ott is takarsz, a hol nem vetettél; **25** Azért félvén, elmentem és elástem a te talentomodat a földbe; ímé megvan a mi a tied. **26** Az ő ura pedig felelvén, monda néki: Gonosz és rest szolgáló, tudtad, hogy ott is aratok, a hol nem vetettem, és ott is takarok, a hol nem vettem; **27** El kellett volna tehát helyezned az én pénzemet a pénzváltóknál; és én, megjövén, nyereséggel kaptam volna meg a magamét. **28** Vegyétek el azért tőle a talentomot, és adjátok annak, a kinek tíz talentoma van. **29** Mert mindenkinek, a kinek van, adatik, és megszorítottatik; a kinek pedig nincsen, attól az is elvétetik, a mije van. **30** És a haszontalan szolgát vessétek a külső sötétségre; ott léssen sírás és fogcsikorgatás. **31** Mikor pedig eljő az embernek Fia az ő dicsőségében, és ő vele mind a szent angyalok, akkor beül majd az ő dicsőségének királyiszékébe. **32** És elébe gyűjtenek mind a népek, és elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. **33** És a juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja. **34** Akkor ezt mondja a király a jobb keze felől állóknak: Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, a mely számotokra készítettett a világ megalapítása óta. **35** Mert éheztem, és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és befogadtatok engem; **36** Meztelen voltam, és megruháztatok; beteg voltam, és meglátogattatok; fogoly voltam, és eljöttetek hozzám. **37** Akkor felelnek majd néki az igazak, mondván: Uram, mikor láttuk, hogy éheztél, és tápláltunk volna? vagy szomjúhoztál, és innod adtunk volna? **38** És mikor láttuk, hogy jövevény voltál, és befogadtunk volna? vagy meztelen voltál, és felruháztunk volna? **39** Mikor láttuk, hogy beteg vagy fogoly voltál, és hozzád mentünk volna? **40** És felelvén a király, azt mondja majd nékik: Bizony mondom néktek, a mennyiben megcselekedtétek egygyel az én legkisebb atyámfiai közül, én velem cselekedtétek meg. **41** Akkor szól majd az ő bal keze felől állókhöz

is: Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, a mely az ördögöknek és az ő angyalainak készítettett. **(aiōnios g166)** **42** Mert éheztem, és nem adtatok ennem; szomjúhoztam, és nem adtatok innom; **43** Jövevény voltam, és nem fogadtatok be engem; meztelen voltam, és nem ruháztatok meg engem; beteg és fogoly voltam, és nem látogattatok meg engem. **44** Akkor ezek is felelnek majd néki, mondván: Uram, mikor láttuk, hogy éheztél, vagy szomjúhoztál, vagy hogy jövevény, vagy meztelen, vagy beteg, vagy fogoly voltál, és nem szolgáltunk volna néked? **45** Akkor felel majd nékik, mondván: Bizony mondom néktek, a mennyiben nem cselekedtétek meg egygyel eme legkisebbek közül, én velem sem cselekedtétek meg. **46** És ezek elmennek majd az örök gyötöremre; az igazak pedig az örök életre. **(aiōnios g166)**

26 És mikor mindezeket a beszédeket elvégezte vala Jézus, monda az ő tanítványainak: **2** Tudjátok, hogy két nap mulva a husvétnek ünnepe léssen, és az embernek Fia elárultatik, hogy megfeszítettessék. **3** Akkor egybegyűlének a főpapok, az írástudók és a nép vénei a főpap házába, a kit Kajafásnak hívtak, **4** És tanácsot tartának, hogy Jézust álnoksággal megfogják és megölik. **5** De azt mondják vala: Ne az ünnepen: hogy zendülés ne legyen a nép között. **6** És mikor Jézus Bethániában, a poklos Simon házában vala, **7** Méne ő hozzá egy asszony, a kinél vala drága kenetnek alabástrom szelenczéje, és az ő fejére tölté, a mint az asztalnál ül vala. **8** Látván pedig ezt az ő tanítványai, bosszankodának, mondván: Mire való ez a tékozlás? **9** Mert eladhatták volna ezt a kenetet nagy áron, és adhatták volna a szegényeknek. **10** Mikor pedig ezt eszébe vette Jézus, monda nékik: Miért bántjátok ezt az asszonyt? hiszen jó dolgot cselekedett én velem. **11** Mert a szegények mindenkor veletek lesznek, de én nem leszek mindenkor veletek. **12** Mert hogy ő ezt a kenetet testemre töltötte, az én temetésemre nézve cselekedte azt. **13** Bizony mondom néktek: Valahol az egész világon prédikáltatik az evangéliom, a mit ez én velem cselekedék, az is hirdettetik az ő emlékezetére. **14** Akkor a tizenkettő közül egy, a kit Iskariótes Júdásnak hívtak, a főpapokhoz menvén, **15** Monda: Mit akartok nékem adni, és én kezetekbe adom őt? Azok pedig rendelének néki harmincz ezüst pénzt. **16** És ettől fogva alkalmat keres vala, hogy

elárulja őt. 17 A kovásztalan kenyerek első napján pedig Jézushoz menének a tanítványok, mondván: Hol akarod, hogy megkészítsük néked ételedre a husvétí bárányt? 18 Ő pedig monda: Menjete el a városba ama bizonyos emberhez, és ezt mondjátok neki: A Mester üzeni: Az én időm közel van; nálad tartom meg a husvétot tanítványaimmal. 19 És úgy cselekedének a tanítványok, a mint Jézus parancsolta vala nékik; és elkészíték a husvétí bárányt. 20 Mikor pedig beestvedék, letelepszik vala a tizenkettővel, 21 És a mikor esznek vala, monda: Bizony mondom néktek, ti közületek egy elárul engem. 22 És felettébb megszorodva, kezdék mindannyian mondani neki: Én vagyok-e az, Uram? 23 Ő pedig felelvén, monda: A ki velem együtt mártja kezét a tálba, az árul el engem. 24 Az embernek Fia jóllehet elmegyen, a mint meg van írva felőle, de jaj annak az embernek, a ki az embernek Fiát elárulja; jobb volna annak az embernek, ha nem született volna. 25 Megszólalván Júdás is, a ki elárulja vala őt, monda: Én vagyok-e az, Mester? Monda neki: Te mondád. 26 Mikor pedig evének, vevé Jézus a kenyeret és hálákat adván, megtöré és adá a tanítványoknak, és monda: Vegyétek, egyétek; ez az én testem. 27 És vevén a poharat és hálákat adván, adá azoknak, ezt mondván: Igyatok ebből mindnyájan; 28 Mert ez az én vérem, az új szövetségnek vére, a mely sokakért kiontatik bűnöknek bocsánatára. 29 Mondom pedig néktek, hogy: Mostantól fogva nem iszom a szőlőtökének ebből a terméséből mind ama napig, a mikor újan iszom azt veletek az én Atyámnak országában. 30 És dicséretet énekelvén, kimenének az olajfák hegyére. 31 Akkor monda nékik Jézus: Mindnyájan ezen az éjszakán megbotránkoztok én bennem. Mert meg van írva: Megverem a pásztort, és elszélednek a nyájnak juhai. 32 De föltámadásom után előttemek megyek majd Galileába. 33 Péter pedig felelvén, monda neki: Ha mindnyájan megbotránkoznak is te benned, én soha meg nem botránkozom. 34 Monda neki Jézus: Bizony mondom néked, ezen az éjszakán, mielőtt megszólal a kakas, háromszor megtagadsz engem. 35 Monda neki Péter: Ha meg kell is veled halnom, meg nem tagadlak téged. Hasonlóképen szólnak vala a többi tanítványok is. 36 Akkor elméne Jézus velök egy helyre, a melyet Gecsemánének hívtak, és monda a tanítványoknak: Üljete le itt, míg elmegyek

és amott imádkozom. 37 És maga mellé vevén Pétert és Zebedeusnak két fiát, kezde szomorkodni és gyötrődni. 38 Ekkor monda nékik: Felette igen szomorú az én lelkem mind halálig! maradjatok itt és vigyázzatok én velem. 39 És egy kissé előre menve, arczra borula, könyörögvén és mondván: Atyám! ha lehetséges, múljék el tőlem e pohár; mindazáltal ne úgy legyen a mint én akarom, hanem a mint te. 40 Akkor méne a tanítványokhoz és aluva talála őket, és monda Péternek: Így nem birtatok vigyázni velem egy óráig sem!? 41 Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek; mert jóllehet a lélek kész, de a test erőtelen. 42 Ismét elméne másodsor is, és könyörge, mondván: Atyám! ha el nem múlhatik tőlem e pohár, hogy ki ne igyam, legyen meg a te akaratod. 43 És mikor visszatér vala, ismét aluva talála őket; mert megnehezdedek vala az ő szemeik. 44 És ott hagyva őket, ismét elméne és imádkozék harmadszor, ugyanazon beszéddel szólván. 45 Ekkor méne az ő tanítványaihoz, és monda nékik: Aludjatok immár és nyugodjatok. Ímé, elközelgett az óra, és az embernek Fia a bűnösök kezébe adatik. 46 Keljete fel, menjünk! Ímé elközelgett, a ki engem elárul. 47 És még mikor beszél vala, ímé Júdás, egy a tizenkettő közül, eljőve és vele együtt sok nép fegyverekkel és fustélyokkal, a főpapoktól és a nép véneitől. 48 A ki pedig őt elárulja vala, jelt ada nékik, mondván: A kit én majd megcsókolok, ő az, fogjátok meg őt. 49 És mindjárt Jézushoz lépven, monda: Üdvöz légy Mester! és megcsókolá őt. 50 Jézus pedig monda neki: Barátom, miért jöttél? Akkor hozzámenvén, kezeiket Jézusra veték és megfogák őt. 51 És ímé egyik azok közül, a kik a Jézussal valának, kinyújtván kezét, szablyáját kirántá, és a főpap szolgáját megcsapván, levágá annak egyik fülét. 52 Akkor monda neki Jézus: Tedd helyére szablyádat; mert a kik fegyvert fognak, fegyverrel kell veszniök. 53 Avagy azt gondolod-e, hogy nem kérhetném most az én Atyámat, hogy adjon ide mellém többet tizenkét sereg angyalnál? 54 De mi módon teljesednének be az írások, hogy így kell lenni? 55 Ugyanekkor monda Jézus a sokaságnak: Mint valami latorra, úgy jötetek fegyverekkel és fustélyokkal, hogy megfogjatok engem? Naponként nálatok ültem, tanítván a templomban, és nem fogtatok meg engem. 56 Mindez pedig azért lőn, hogy beteljesedjenek a próféták írásai. Ekkor elhagyák őt

a tanítványok mind, és elfutának. 57 Amazok pedig megfogván Jézust, vivék Kajafáshoz, a főpaphoz, a hol az írástudók és a vének egybegyűltek vala. 58 Péter pedig követi vala őt távolról egész a főpap pitvaráig; és bemenvén, ott ül vala a szolgálkkal, hogy lássa a végét. 59 A főpapok pedig és a vének és az egész tanács hamis bizonytságot keresnek vala Jézus ellen, hogy megölhessék őt; 60 És nem találának. És noha sok hamis tanú jött vala elő, még sem találának. Utoljára pedig előjövén két hamis tanú, 61 Monda: Ez azt mondta: Leronthatom az Isten templomát, és három nap alatt felépíthetem azt. 62 És fölkelvén a főpap, monda néki: Semmit sem felelsz-é? Micsoda tanúbizonytságot tesznek ezek ellened? 63 Jézus pedig hallgat vala. És felevén a főpap, monda néki: Az élő Istenre kényszerítelek téged, hogy mondd meg nekünk, ha te vagy-é a Krisztus, az Istennek Fia? 64 Monda néki Jézus: Te mondad. Sőt mondom néktek: Mostantól fogva meglátjátok az embernek Fiát ülni az Istennek hatalmas jobbján, és eljöni az égnek felhőiben. 65 Ekkor a főpap megszaggatá a maga ruháit, és monda: Káromlást szóltott. Mi szükségünk van még bizonytságotokra? Ímé most hallottátok az ő káromlását. 66 Mit gondoltok? Azok pedig felevén mondának: Méltó a halálra. 67 Akkor szemébe köpdösének és arczul csapdosák őt, némelyek pedig botokkal verék, 68 Mondván: Profétáld meg nekünk Krisztus, kicsoda az, a ki üt téged? 69 Péter pedig künn ül vala az udvaron, és hozzá menvén egy szolgálóleány, monda: Te is a Galileabeli Jézussal valál. 70 Ő pedig mindenkinek hallatára megtagadá, mondván: Nem tudom, mit beszélsz. 71 Mikor pedig kiméne a tornácra meglátá őt egy másik szolgálóleány, és monda az ott levőknek: Ez is a názáreti Jézussal vala. 72 És ismét megtagadá esküvéssel, hogy: Nem is ismerem ezt az embert. 73 Kevés idő múlva pedig az ott áldogálók menének hozzá, és mondának Péternek: Bizony te is közülök való vagy; hiszen a te beszéded is elárul téged. 74 Ekkor átkozódni és esküdzöni kezdte, hogy: Nem ismerem ezt az embert. És a kakas azonnal megszólala. 75 És megemlékezék Péter a Jézus beszédéről, ki ezt mondotta vala néki: Mielőtt a kakas szólana, háromszor megtagadsz engem; és kimenvén onnan, keservesen síra.

27 Mikor pedig reggel lőn, tanácsot tartának mind a főpapok és a nép vénei Jézus ellen, hogy őt megöljék. 2 És megkötözvén őt, elvivék, és átadák őt Poncius Pilátusnak a helytartónak. 3 Akkor látván Júdás, a ki őt elárulá, hogy elítélték őt, megbánta dolgát, és visszavivé a harmincz ezüst pénzt a főpapoknak és a véneknek, 4 Mondván: Vétkeztem, hogy elárultam az ártatlan vért. Azok pedig mondának: Mi közünk hozzá? Te lássad. 5 Ő pedig eldobván az ezüst pénzeket a templomban, eltávozék; és elmenvén felakasztá magát. 6 A főpapok pedig felszedvén az ezüst pénzeket, mondának: Nem szabad ezeket a templom kincsei közé tennünk, mert vérnek ára. 7 Tanácsot ülven pedig, megvásárlák azon a fazekasnak mezejét idegenek számára való temetőnek. 8 Ezért hívják ezt a mezőt vérmezejének mind e mai napig. 9 Ekkor teljesedék be a Jeremiás próféta mondása, a ki így szóltott: És vévék a harmincz ezüst pénzt, a megbecsültnek árát, a kit Izrael fiai részéről megbecsültek, 10 És adák azt a fazekas mezejéért, a mint az Úr rendelte volt nekem. 11 Jézus pedig ott álla a helytartó előtt; és kérdezé őt a helytartó, mondván: Te vagy-é a zsidók királya? Jézus pedig monda néki: Te mondd. 12 És mikor vádolák őt a főpapok és a vének, semmit sem felele. 13 Akkor monda néki Pilátus: Nem hallod-é, mily sok bizonytságot tesznek ellened? 14 És nem felele néki egyetlen szóra sem, úgy hogy a helytartó igen elcsodálkozék. 15 Ünnepenként pedig egy foglyot szokott szabadon bocsátani a helytartó a sokaság kedvéért, a kit akarának. 16 Vala pedig akkor egy nevezetes foglyuk, a kit Barabbásnak hívtak. 17 Mikor azért egybegyülekezének, monda néki Pilátus: Melyiket akarjátok hogy elbocsássam néktek: Barabbást-é, vagy Jézust, a kit Krisztusnak hívnak? 18 Mert jól tudja vala, hogy irigységből adák őt kézbe. 19 A mint pedig ő az ítélőszékben ül vala, küldé ő hozzá a felesége, ezt üzenvén: Ne avatkozzál amaz igaz ember dolgába; mert sokat szenvedtem ma álmomban ő miatta. 20 A főpapok és vének pedig reá beszélék a sokaságot, hogy Barabbást kérjék ki, Jézust pedig veszítsék el. 21 Felevén pedig a helytartó, monda néki: A kettő közül melyiket akarjátok, hogy elbocsássam néktek? Azok pedig mondának: Barabbást. 22 Monda néki Pilátus: Mit cselekedjem hát Jézussal,

a kit Krisztusnak hívnak? Mindnyájan mondának: Feszítétek meg, a latrok is ugyanazt hányják vala szemére. **23** A helytartó pedig monda: Mert mi rosszat cselekedett? Azok pedig még inkább kiáltoznak vala, mondván: Feszítétek meg! **24** Pilátus pedig látván, hogy semmi sem használ, hanem még nagyobb háborúság támad, vizet vévén, megmosá kezeit a sokaság előtt, mondván: Ártatlan vagyok ez igaz embernek vérértől; ti lássátok! **25** És felevlén az egész nép, monda: Az ő vére mi rajtunk és a mi magzatainkon. **26** Akkor elbocsátá nékik Barabbást; Jézust pedig megostoroztatván, kezökbe adá, hogy megfeszítessék. **27** Akkor a helytartó vitézei elvivék Jézust az őrházba, és oda gyűjték hozzá az egész csapatot. **28** És levetkeztetvén őt, bíbor palástot adának reá. **29** És tövisből fonott koronát tőnek a fejére, és nádszálát a jobb kezébe; és térdet hajtvá előtte, csúfolják vala őt, mondván: Üdvöz légy zsidóknak királya! **30** És mikor megköpdösék őt, elvevék a nádszálát, és a fejéhez verdesik vala. **31** És miután megcsúfolták, levevék róla a palástot és az ő maga ruháiba öltözteték; és elvivék, hogy megfeszítsék őt. **32** Kifelé menve pedig találkoznak egy czirénei emberrel, a kit Simonnak hívnak vala; ezt kényszeríték, hogy vigye az ő keresztjét. **33** És mikor eljutának arra a helyre, a melyet Golgothának, azaz koponya helyének neveznek, **34** Méreggel megelegyített eczetet adának néki inni; és megízlelvén, nem akara inni. **35** Minek utána pedig megfeszíték őt, eloszták az ő ruháit, sorsot vetvén; hogy beteljék a próféta mondása: Megosztozának az én ruháimon, és az én köntösömre sorsot vetének. **36** És leülvén, ott őrzik vala őt. **37** És feje fölé illeszték az ő kárhoztatásának okát, oda írván: Ez Jézus, a zsidók királya. **38** Akkor megfeszítétek vele együtt két latrot, egyiket jobbkéz felől, és a másikat balkéz felől. **39** Az arramenők pedig szidalmazták vala őt, fejüket hajtogatván. **40** És ezt mondván: Te, ki lerontod a templomot és harmadnapra fölépíted, szabadítsd meg magadat; ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről! **41** Hasonlóképen a főpapok is csúfolódván az írástudókkal és a vénekkal egyetemben, ezt mondják vala: **42** Másokat megtartott, magát nem tudja megtartani. Ha Izráel királya, szálljon le most a keresztről, és majd hiszünk néki. **43** Bizott az Istenben; mentse meg most őt, ha akarja; mert azt mondta: Isten Fia vagyok. **44** A kiket vele együtt feszítétek meg, a latrok is ugyanazt hányják vala szemére. **45** Hat órától kezdve pedig sötétség lőn mind az egész földön, kilencz óráig. **46** Kilencz óra körül pedig nagy fenszóval kiálta Jézus, mondván: ELI, ELI! LAMA SABAKTÁNI? azaz: Én Istenem, én Istenem! miért hagyál el engemet? **47** Némelyek pedig az ott állók közül, a mint ezt hallák, mondának: Illést hívja ez. **48** És egy közülök azonnal oda futamodván, egy szivacsot vőn, és megtöltvén eczettel és egy nádszálra tűzvén, inni ad vala néki. **49** A többiek pedig ezt mondják vala: Hagyd el, lássuk eljő-e illés, hogy megszabadítsa őt? **50** Jézus pedig ismét nagy fenszóval kiáltván, kiadá lelkét. **51** És ímé a templom kárpitja föléltől aljáig ketté hasada; és a föld megindula, és a kősziklák megrepedezének; **52** És a sírok megnyílának, és sok elhunyt szentnek teste föltámadá. **53** És kijöven a sírokból, a Jézus föltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelenének. **54** A százados pedig és a kik ő vele őrizték vala Jézust, látván a földindulást és a mik történtek vala, igen megrémülének, mondván: Bizony, Istennek Fia vala ez! **55** Sok asszony vala pedig ott, a kik távolról szemlélődnek vala, a kik Galileából követték Jézust, szolgálván néki; **56** Ezek közt volt Mária Magdaléna, és Mária a Jakab és Józse anyja, és a Zebedeus fiainak anyja. **57** Mikor pedig beesteledék, eljőve egy gazdag ember Arimathiából, név szerint József, a ki maga is tanítványa volt Jézusnak; **58** Ez Pilátushoz menvén, kéri vala a Jézus testét. Akkor parancsolá Pilátus, hogy adják át a testet. **59** És magához vévén József a testet, begöngyölé azt tiszta gyolcsba, **60** És elhelyezé azt a maga új sírjába, a melyet a sziklába vágatott: és a sír szájára egy nagy követ hengerítvén, elméne. **61** Ott vala pedig Mária Magdaléna és a másik Mária, a kik a sír átellenében ülnek vala. **62** Másnap pedig, a mely péntek után következik, egybegyűlének a főpapok és a farizeusok Pilátushoz, **63** Ezt mondván: Uram, emlékezünk, hogy az a hitető még életében azt mondta volt: Harmadnapra föltámadok. **64** Parancsold meg azért, hogy őrizzék a sírt harmadnapig, ne hogy az ő tanítványai odamenvén éjjel, ellopják őt és azt mondják a népnek: Feltámadott a halálból; és az utolsó hitetés gonoszabb legyen az elsőnél. **65** Pilátus pedig monda nékik: Van őrségetek; menjetek, őriztessétek, a mint tudjátok. **66** Ők pedig elmenvén,

a sírt őrizet alá helyezék, lepecsételvén a követ, az őrséggel.

megtartsák mindazt, a mit én parancsoltam néktek: és ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen! (aiōn g165)

28 A szombat végén pedig, a hét első napjára virradólag, kiméne Mária Magdaléna és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt. **2** És ímé nagy földindulás lőn; mert az Úrnak angyala leszállván a mennyből, és oda menvén, elhengeríté a követ a sír szájáról, és reá üle arra. **3** A tekintete pedig olyan volt, mint a villámlás, és a ruhája fehér, mint a hó. **4** Az őrizők pedig tőle való féltökben megrettenének, és olyanokká lőnek mint a holtak. **5** Az angyal pedig megszólalván, monda az asszonyoknak: Ti ne féljetek; mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. **6** Nincsen itt, mert feltámadott, a mint megmondotta volt. Jertek, lássátok a helyet, a hol feküdt vala az Úr. **7** És menjetek gyorsan és mondjátok meg az ő tanítványainak, hogy feltámadott a halálból; és ímé előttemek megy Galileába; ott meglátjátok őt, ímé megmondottam néktek. **8** És gyorsan eltávozván a sírtől félelemmel és nagy örömmel, futnak vala, hogy megmondják az ő tanítványainak. **9** Mikor pedig mennek vala, hogy megmondják az ő tanítványainak, ímé szembe jöve ő velők Jézus, mondván: Legyetek üdvözölve! Azok pedig hozzá járulván, megragadák az ő lábait, és leborulának előtte. **10** Akkor monda nékik Jézus: Ne féljetek; menjetek el, mondjátok meg az én atyámfiaiinak, hogy menjenek Galileába, és ott meglátnak engem. **11** A mialatt pedig ők mennek vala, ímé az őrségből némelyek bemenvén a városba, megjelentének a főpapoknak mindent a mi történt. **12** És egybegyülekezvén a vénekkel együtt, és tanácsot tartván, sok pénzt adának a vitézeknek, **13** Ezt mondván: Mondjátok, hogy: Az ő tanítványai odajövén éjjel, ellopák őt, mikor mi aluvánk. **14** És ha ez a helytartó fülébe jut, mi elhithetjük őt, és kimentünk titeket a bajból. **15** Azok pedig fölvevén a pénzt, úgy cselekedének, a mint megtanították őket. És elterjedt ez a hír a zsidók között mind e mai napig. **16** A tizenegy tanítvány pedig elméne Galileába, a hegyre, a hová Jézus rendelte vala őket. **17** És mikor megláták őt, leborulának előtte; némelyek pedig kételkedének. **18** És hozzájuk menvén Jézus, szóla nékik, mondván: Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. **19** Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, **20** Tanítván őket, hogy

Márk

1 A Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliomának kezdete, **2** A mint meg van írva a prófétáknál: Ímé én elküldöm az én követemet a te orczád előtt, a ki megkésztíti a te útadat előtted; **3** Kiáltónak szava a pusztában: Készítsétek meg az Úrnak útját, egyengessétek meg az ő ösvényeit; **4** Előállt vala János, keresztelvén a pusztában és prédikálván a megtérésnek kereszttségét a bűnöknek bocsánatára. **5** És kiméne hozzá Júdeának egész tartománya és a Jeruzsálembeliek is, és megkeresztelkedének mindnyájan ő általa a Jordán vízében, bűneikről vallást tévén. **6** János pedig teveszűrűhát és dereka körül bőrvet viselt vala, és sáskát és erdei mézet eszik vala. **7** És prédikála, mondván: Utánam jő, a ki erősebb nálam, a kinek nem vagyok méltó, hogy lehajolván, sarujának szíjját megoldjam. **8** Én vízzel kereszteltelek titeket, de ő Szent Lélekkel keresztel titeket. **9** És lőn azokban a napokban, eljőve Jézus a galileai Názáretből, és megkeresztelteté János által a Jordánban. **10** És azonnal feljővén a vízből, látá az egeket megnyilatkozni, és a Lelket mint egy galambot ő reá leszállani; **11** És szózat lőn az égből: Te vagy az én szerelmes fiam, a kiben én gyönyörködöm. **12** És a Lélek azonnal elragadá őt a pusztába. **13** És ott volt a pusztában negyven napig kísértetve a Sátántól, és a vad állatokkal vala együtt; és az angyalok szolgálnak vala néki. **14** Minekutána pedig János tömlőcbe vetetett, elméne Jézus Galileába, prédikálván az Isten országának evangéliomát, **15** És mondván: Bétölt az idő, és elközelített az Istennek országa; térjete meg, és higgyetek az evangéliomban. **16** Mikor pedig Galilea tengere mellett járt, látá Simont és András, annak testvérét, a mint a tengerbe hálót vetének; mert halászok valának. **17** És monda néki Jézus: Kövessetek engem, és én azt mívelem, hogy embereket halászszatok. **18** És azonnal elhagyván az ő hálóikat, követék őt. **19** És onnan egy kevésbé elébb menve, látá Jakabot, a Zebedeus fiát és annak testvérét, Jánost, a mint a hajóban azok is a hálókat kötözgetik vala. **20** És azonnal hívá őket. És ők atyjukat, Zebedeust a napszámosokkal a hajóban hagyva, utána menének. **21** És bemenének Kapernaumba; és mindjárt szombatnapon bemenvén a zsinagógába,

tanít vala. **22** És elálmlétkodának az ő tanításán; mert úgy tanítja vala őket, mint a kinek hatalma van, és nem úgy mint az írástudók. **23** Vala pedig azok zsinagógájában egy ember, a kiben tisztátalan lélek volt, és felkiálta, **24** És monda: Ah! mi dolgunk van nekünk veled, Názáreti Jézus? Azért jöttél-é, hogy elveszíts minket? Tudom, hogy ki vagy te: az Istennek Szentje. **25** És megdorgálá őt Jézus, mondván: Némulj meg, és menj ki belőle. **26** És a tisztátalan lélek megszaggatá őt, és fenszóval kiáltva, kiméne belőle. **27** És mindnyájan elálmlétkodának, annyira, hogy egymás között kérdezgeték, mondván: Mi ez? Micsoda új tudomány ez, hogy hatalommal parancsol a tisztátalan lelkeknek is, és engedelmeskednek néki? **28** És azonnal elméne az ő híre Galilea egész környékére. **29** És a zsinagógából azonnal kimenvén, a Simon és András házához menének Jakabbal és Jánossal együtt. **30** A Simon napa pedig hideglelésben fekszik vala, és azonnal szólának néki felőle. **31** És ő odamenvén, fölemelé azt, annak kezét fogván; és elhagyá azt a hideglelés azonnal, és szolgált vala nékik. **32** Estefeléd pedig, a mikor leszállt a nap, mind ő hozzá vivék a betegeseket és az ördögösöket; **33** És az egész város oda gyűlt vala az ajtó elé. **34** És meggyógyíta sokakat, a kik különféle betegségekben sinlődnék vala; és sok ördögöt kiűze, és nem hagyja vala szólni az ördögöket, mivelhogy őt ismerék. **35** Kora reggel pedig, még szürkületkor, fölkelvén, kiméne, és elméne egy pusztára helyre és ott imádkozék. **36** Simon pedig és a vele lévők utána sietének; **37** És a mikor megtalálák őt, mondának néki: Mindenki téged keres. **38** És ő monda néki: Menjünk a közel való városokba, hogy ott is prédikáljak, mert azért jöttem. **39** És prédikál vala azoknak zsinagógáiban, egész Galileában, és ördögöket űz vala. **40** És jöve hozzá egy bélpoklos, kérvén őt és leborulván előtte és mondván néki: Ha akarod, megtisztíthatasz engem. **41** Jézus pedig könyörületességre indulván, kezét kinyújtva megérinté őt, és monda néki: Akarom, tisztulj meg. **42** És a mint ezt mondja vala, azonnal eltávozóék tőle a poklosság és megtisztula. **43** És erősen megfenyegetvén, azonnal elküldé őt, **44** És monda néki: Meglásd, hogy senkinek semmit ne szólj; hanem eredj el, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel a te tisztulásodért, a mit Mózes parancsolt,

bizonyságul nékik. **45** Az pedig kimenvén, kezd sokat beszélni és terjeszteni a dolgot, annyira, hogy nyilvánosan immár be sem mehetett Jézus a városba, hanem künn pusztá helyeken vala, és mennek vala hozzá mindenfelől.

2 Napok mulva pedig ismét beméne Kapernaumba, és meghallák, hogy otthon van. **2** És azonnal sokan összegyülekezének, annyira, hogy még az ajtó elébe sem fértek; és hirdeté nékik az igét. **3** És jövének hozzá egy gutaütöttet hozva, a kit négyen emelnek vala. **4** És mivel a sokaság miatt nem férkőzhetek azzal ő hozzá, megbonták ama háznak fedelét, a hol Ő vala, és rést törvén, leereszték a nyoszolyát, a melyben a gutaütött feküdt. **5** Jézus pedig azoknak hitét látván, monda a gutaütöttnek: Fiam, megbocsáttattak néked a te bűneid. **6** Valának pedig ott némely írástudók, a kik ott ülnek vala, szívökben így okoskodván: **7** Mi dolog, hogy ez ilyen káromlásokat szól? ki bocsáthatja meg a bűnököt, hanemha egyedül az Isten? **8** És Jézus azonnal észrevév az ő lelkével, hogy azok magukban így okoskodnak, és monda nékik: Miért gondoljátok ezeket a ti szívetekben? **9** Mi könnyebb, azt mondanom-é a gutaütöttnek: Megbocsáttattak néked a te bűneid, vagy ezt mondanom: Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat, és járj? **10** Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma e földön a bűnököt megbocsátani, monda a gutaütöttnek: **11** Mondom néked, kelj föl, vedd fel a te nyoszolyádat, és eredj haza. **12** Az pedig azonnal fölkele és felvévén nyoszolyáját, kiméne mindenkinek láttára; úgy hogy mindenki elálmélkodék, és dicsőíté az Istent, ezt mondván: Soha sem láttunk ilyet! **13** És ismét kiméne a tenger mellé; és az egész sokaság megy vala ő hozzá, és ő tanítja vala őket. **14** És a mikor tovaméne, meglátá Lévit, az Alfeus fiát, a ki a vámszedő helyen ül vala, és monda néki: Kövess engemet. És felkelvén, követi vala őt. **15** És lőn, a mikor ő ennek házában asztalhoz üle, a vámszedők és bűnösök is sokan odaülnek vala Jézussal és az ő tanítványaival; mert sokan valának, és követék őt. **16** És a mikor látták az írástudók és a farizeusok, hogy együtt eszik a vámszedőkkel és bűnösökkel, mondának az ő tanítványainak: Mi dolog, hogy a vámszedőkkel és a bűnösökkel eszik és iszik? **17** És a mikor ezt hallja vala Jézus, monda nékik: Nem az egészségeseknek van szükségök

orvosra, hanem a betegeknek, nem azért jöttem, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megtérésre. **18** A János és a farizeusok tanítványai pedig bőjtölnek vala. Odamenének azért és mondának néki: Mi az oka, hogy Jánosnak és a farizeusoknak tanítványai bőjtölnek, a te tanítványaid pedig nem bőjtölnek? **19** Jézus pedig monda nékik: Avagy bőjtölhet-é a vőlegény násznapra, a míg velök van a vőlegény? A meddig a vőlegény velök van, nem bőjtölhetnek. **20** De jőnek majd napok, a mikor elvétetik tőlük a vőlegény, és akkor bőjtölni fognak azokon a napokon. **21** Senki sem varr pedig új posztóból foltot ő ruhára; máskülönb a mi azt kitoldaná, még kiszakít belőle, az új a régiből, és nagyobb szakadás lesz. **22** És senki sem tölt új bort régi tömlőkbe; különben az új bor a tömlőket szétszakítja, a bor is kiömlik, a tömlők is elpusztulnak; hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni. **23** És lőn, hogy szombatnapon a vetések közt megy vala által, és az ő tanítványai mentőkben a kalászokat kezdék vala szaggatni. **24** Ekkor a farizeusok mondának néki: Ímé, miért művelik azt szombatnapon, a mit nem szabad? **25** Ő pedig monda nékik: Soha sem olvastátok-é, mit mívelt Dávid, mikor megszőkült és megéhezett vala társaival egybe? **26** Mi módon ment be az Isten házába az Abiátár főpap idejében és ette meg a szent kenyereket, a melyeket nem szabad megenni csak a papoknak; és adott a társainak is? **27** És monda nékik: A szombat lőn az emberért, nem az ember a szombatért. **28** Annak okáért az embernek Fia a szombatnak is ura.

3 És ismét beméne a zsinagógába, és vala ott egy megszáradt kezű ember. **2** És lesik vala őt, hogy meggyógyítja-é szombatnapon; hogy vádolhassák őt. **3** Akkor monda a megszáradt kezű embernek: Állj elő a középre. **4** Azoknak pedig monda: Szabad-é szombatnapon jót vagy rosszat tenni? lelket menteni, vagy kioltani? De azok hallgatnak vala. **5** Ő pedig elnézvén őket haraggal, bánkódván szívök keménysége miatt, monda az embernek: Nyújtsd ki a kezedet. És kinyújtá, és meggyógyult a keze és éppé lőn, mint a másik. **6** Akkor a farizeusok kimenvén, a Heródes pártiakkal mindjárt tanácsot tartának ellene, hogy elveszítsék őt. **7** Jézus pedig elméne tanítványaival a tenger mellé; és nagy sokaság követé őt Galileából és Júdeából, **8** És Jeruzsálemből és Idumeából és a Jordánon túlról; és a Tirus és a Sidon

környékiek is, a mikor hallották, hogy miket mivel vala, nagy sokasággal jövének ő hozzá. **9** És megmondá tanítványainak, hogy egy kis hajót tartsanak néki készen, a sokaság miatt, hogy ne szorongassák őt. **10** Mert sokakat meggyógyított, úgy hogy a kiknek valami bajuk volt, reá rohanának, hogy illethessék őt. **11** A tisztátalan lelkek is, mikor meglátták vala őt, leborulának előtte, és kiáltának, mondván: Te vagy az Istennek a Fia. **12** Ő pedig erősen fenyegeti vala őket, hogy őt ki ne jelentsék. **13** Azután felméne a hegyre, és magához szólítá, a kiket akar vala; és hozzá menének. **14** És választá tizenkettőt, hogy vele legyenek, és hogy kiküldje őket prédikálni, **15** És hatalmuk legyen a betegeket gyógyítani és az ördögöket kiűzni: **16** Simont, a kinek Péter nevet ada; **17** És Jakobot a Zebedeus fiát és Jánost a Jakab testvérét; és Boanerges nevet ada nékik, a mely azt teszi: mennydörgés fiai; **18** És Andrást és Filepet, Bertalant és Mátét, Tamást és Jakobot az Alfeus fiát, Taddeust és a kananeai Simont, **19** És Iskáriótes Júdást, a ki el is árulta őt. **20** Azután haza térének. És ismét egybegyüle a sokaság, annyira, hogy még nem is ehetének. **21** A mint az övéi ezt meghallák, eljövének, hogy megfogják őt; mert azt mondják vala, hogy magán kívül van. **22** Az írástudók pedig, a kik Jeruzsálemből jöttek vala le, azt mondák, hogy: Belzebúb van vele, és: Az ördögök fejedelme által űzi ki az ördögöket. **23** Ő pedig magához híván azokat, példázatokban monda nékik: Sátán miként tud Sátánt kiűzni? **24** És ha egy ország önmagában meghasonlik, meg nem maradhat az az ország. **25** És ha egy ház önmagában meghasonlik, meg nem maradhat az a ház. **26** És ha a Sátán önmaga ellen támadt és meghasonlott, nem maradhat meg, hanem vége van. **27** Nem rabolhatja el senki az erősnek kincseit, bemenvén annak házába, hanemha előbb az erőset megkötözi és azután rabolja ki annak házát. **28** Bizony mondom néktek, hogy minden bűn megbocsáttatik az emberek fiainak, még a káromlások is mind, a melyekkel káromlanak: **29** De a ki a Szent Lélek ellen szól káromlást, nem nyer bocsánatot soha, hanem örök kárhozatra méltó; (aiōn g165, aiōnios g166) **30** Mivelhogy ezt mondják vala: Tisztátalan lélek van benne. **31** És megérkezének az ő testvérei és az ő anyja, és kívül megállva, beküldének hozzá, hivatván őt. **32** Körülötte pedig sokaság ül vala; és mondának

néki: Ímé a te anyád és a te testvéreid ott künn keresnek téged. **33** Ő pedig felele nékik, mondván: Ki az én anyám vagy kik az én testvéreim? **34** Azután elnézván köröskörül a körülötte ülőkön, monda: Ímé az én anyám és az én testvéreim. **35** Mert a ki az Isten akaratát cselekszi, az az én fitestvérem és nőtestvérem és az én anyám.

4 És ismét kezdé tanítani a tenger mellett. És nagy sokaság gyüle ő hozzá, úgy hogy ő a hajóba lépván, a tengeren ül vala, az egész sokaság pedig a tenger mellett a földön vala. **2** És sokat tanítja vala őket példázatokban, és ezt mondja vala nékik tanításában: **3** Halljátok: Ímé, a magvető kiméne vetni. **4** És lőn vetés közben, hogy némely az út mellé esék, és eljövének az égi madarak és megevék azt. **5** Némely pedig a köves helyre esék, a hol nem sok földje vala, és hamar kikele, mivel nem vala mélyen a földben. **6** Mikor pedig fölkel a nap, elsüle, és mivelhogy nem volt gyökere, elszárad. **7** Némely pedig a tövisek közé esék, és felnevekedének a tövisek és megfojták azt, és nem ada gyümölcsöt. **8** Némely pedig a jó földbe esék; és ad vala nevekedő és bővölködő gyümölcsöt, és némely hoz vala harmincz annyit, némely hatvan annyit, némely pedig száz annyit. **9** És monda nékik: A kinek van füle a hallásra, hallja. **10** Mikor pedig egyedül vala, megkérdezék őt a körülötte lévők a tizenkettővel együtt a példázat felől. **11** Ő pedig monda nékik: Néktek adatott, hogy az Isten országának titkát tudjátok, ama kívül levőknek pedig példázatokban adatnak mindenek, **12** Hogy nézván nézzenek és ne lássanak; és hallván halljanak és ne értsenek, hogy soha meg ne térjenek és bűneik meg ne bocsáttassanak. **13** És monda nékik: Nem értitek ezt a példázatot? Akkor mimódon értitek meg majd a többi példázatot? **14** A magvető az ígét hinti. **15** Az útfélen valók pedig azok, a kiknek hintik az ígét, de mihelyest hallják, azonnal eljő a Sátán és elragadja a szívökbe vetett ígét. **16** És hasonlóképen a köves helyre vetettek azok, a kik mihelyest hallják az ígét, mindjárt örömmel fogadják, **17** De nincsen ő bennük gyökere, hanem ideig valók; azután ha nyomorúság vagy háborúság támad az íge miatt, azonnal megbotránkoznak. **18** A tövisek közé vetettek pedig azok, a kik az ígét hallják, **19** De a világi gondok és a gazdagság csalárdsága és egyéb dolgok kívánsága közbejövén, elfojtják az

ígét, és gyümölcstelen lesz. (aiōn g165) 20 A jó földbe vetettek pedig azok, a kik hallják az ígét és beveszik, és gyümölcsöt teremnek, némely harmincz annyit, némely hatvan annyit, némely száz annyit. 21 És monda nékik: Avagy azért hozzák-é elő a gyertyát, hogy véka alá tegyék, vagy az ágy alá? És nem azért-é, hogy a gyertyatartóba tegyék? 22 Mert nincs semmi rejtett dolog, a mi meg ne jelentetnék; és semmi sem volt eltitkolva, hanem hogy nyilvánosságra jusson. 23 Ha valakinek van füle a hallásra, hallja. 24 És monda nékik: Megjegyezzétek, a mit hallotok: A milyen mértékkel mértek, olyannal mérnek néktek, sőt ráadást adnak néktek, a kik halljátok. 25 Mert a kinek van, annak adatik; és a kinek nincs, attól az is elvétetik, a mije van. 26 És monda: Úgy van az Isten országa, mint mikor az ember beveti a magot a földbe. 27 És alszik és fölkel éjjel és nappal; a mag pedig kihajt és felnő, ő maga sem tudja miképen. 28 Mert magától terem a föld, először füvet, azután kalászt, azután teljes buzát a kalászbán. 29 Mihelyt pedig a gabona arra való, azonnal sarlót ereszt reá, mert az aratás elérkezett. 30 És monda: Mihez hasonlítsuk az Isten országát? Avagy milyen példában példázzuk azt? 31 A mustármaghoz, a mely mikor a földbe vetetik, minden földi magnál kisebb, 32 És mikor elvetetik, felnő, és minden veteménynél nagyobb lesz és nagy ágakat hajt, úgy hogy árnyéka alatt fészket rakhatnak az égi madarak. 33 És sok ilyen példázatban hirdeti vala nékik az ígét, úgy a mint megérthetik vala. 34 Pédázat nélkül pedig nem szól vala nékik; maguk közt azonban a tanítványoknak mindent megmagyaráz vala. 35 Azután monda nékik azon a napon, a mint este lőn: Menjünk át a túlsó partra. 36 Elbocsátván azért a sokaságot, elvívék őt, úgy a mint a hajóban vala; de más hajók is valának vele. 37 Akkor nagy szélvihar támadá, a hullámok pedig becsapnak vala a hajóba, annyira, hogy mármár megtelék. 38 Ő pedig a hajó hátulsó részében a fejaljon aluszik vala. És fölkeltek őt és mondának néki: Mester, nem törődöl vele, hogy elveszünk? 39 És felkelvén megdorgálá a szelet, és monda a tengernek: Hallgass, némulj el! És elállt a szél, és lőn nagy csendesség. 40 És monda nékik: Miért vagytok ily félénkek? Hogy van, hogy nincsen hitetek? 41 És megfélemlének nagy félelemmel, és ezt mondják vala

egymásnak: Kicsoda hát ez, hogy mind a szél, mind a tenger engednek néki?

5 És menének a tenger túlsó partjára, a Gadarenusok földére. 2 És a mint a hajóból kiméne, azonnal elébe méne egy ember a sírboltokból, a kibentisztátalan lélek volt, 3 A kinek lakása a sírboltokban vala; és már lánczokkal sem bírta őt senki sem lekötöni. 4 Mert sokszor megkötözték őt békókkal és lánczokkal, de ő a lánczokat szétszaggatta, és a békókat összetörte, és senki sem tudta őt megfékezni. 5 És éjjel és nappal mindig a hegyeken és a sírboltokban volt, kiáltozva és magát kövekkel vadosva. 6 Mikor pedig Jézust távolról meglátta, oda futamodék, és elébe borula, 7 És fennhangon kiáltva monda: Mi közöm nékem te veled, Jézus, a magasságos Istennek Fia? Az Istenre kényszerítelek, ne kínozz engem. 8 (Mert ezt mondja vala néki: Eredj ki, tisztátalan lélek, ez emberből.) 9 És kérdezé tőle: Mi a neved? És felele, mondván: Légió a nevem, mert sokan vagyunk. 10 És igen kéré őt, hogy ne küldje el őket arról a vidékről. 11 Vala pedig ott a hegynél egy nagy disznónyáj, a mely legel vala. 12 És az ördögök kéri vala őt mindnyájan, mondván: Küldj minket a disznókba, hogy azokba menjünk be. 13 És Jézus azonnal megengedé nékik. A tisztátalan lelkek pedig kijövé, bemenének a disznókba; és a nyáj a meredekről a tengerbe rohana. Valának pedig mintegy kétezeren; és belefúlának a tengerbe. 14 A kik pedig őrzik vala a disznókat, elfutának, és hírt vivének a városba és a falvakba. És kimenének, hogy lássák, mi az, a mi történt. 15 És menének Jézushoz, és láták, hogy az ördögös ott ül, fel van öltözködve és eszénél van, az, a kibent a légió volt; és megfélemlének. 16 A kik pedig látták, elbeszélék nékik, hogy mi történt vala az ördögössel, és a disznókkal. 17 És kezdék kéri őt, hogy távozzék el az ő határukból. 18 Mikor pedig a hajóba szállott vala, a volt ördögös kéré őt, hogy vele lehessen. 19 De Jézus nem engedé meg néki, hanem monda néki: Eredj haza a tiédhez, és jelentsd meg nékik, mely nagy dolgot cselekedett veled az Úr, és mint könyörült rajtad. 20 El is méne, és kezdé hirdetni a Tízvárosban, mely nagy dolgot cselekedett vele Jézus; és mindnyájan elcsodálkozának. 21 És mikor ismét általment Jézus a hajón a tulsó partra, nagy sokaság gyűle ő hozzá; és vala a tenger mellett. 22

És ímé, eljőve a zsinagóga fők egyike, névszerint **6** És kiméne onnét, és méne az ő hazájába, és Jairus, és meglátván őt, lábaihoz esék, **23** És igen követék őt az ő tanítványai. **2** És a mint eljött vala a kéré őt, mondván: Az én leánykám halálán van; jer, szombat, tanítani kezde a zsinagógában; és sokan, a vesd reá kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen. kik őt hallák, elálmélkodának vala, mondván: Honnét **24** El is méne vele, és követé őt nagy sokaság, és vannak ennél ezek? És mely bölcsesség az, a mi összeszorítják vala őt. **25** És egy asszony, a ki tizenkét néki adatott, hogy ily csodadolgok is történnek általa? év óta vérfolyásos vala, **26** És sok orvostól sokat **3** Avagy nem ez-é az az ácsmester, Máriának a fia, szenvedett, és minden vagyonát magára költötte, és Jakabnak, Józsnának, Júdásnak és Simonnak pedig semmit sem javult, sőt inkább még rosszabbul lett, **27** testvére? És nincsenek-é itt közöttünk az ő nőtestvérei Mikor Jézus felől hallott vala, a sokaságban hátulról is? És megbotránkoznak vala ő benne. **4** Jézus pedig kerülve, illeté annak ruháját. **28** Mert ezt mondja monda nékik: Nincs próféta tisztesség nélkül csak vala: Ha csak ruháit illehetem is, meggyógyulok. **29** a maga hazájában, és a rokonai között és a maga házában. **5** Nem is tehet vala ott semmi csodát, És vérenek forrása azonnal kiszárad és megérezé csak néhány beteget gyógyíta meg, rájok vetvén testében, hogy kigyógyult bajából. **30** Jézus pedig kezeit. **6** És csodálkodik vala azoknak hitetlenségén. azonnal észrevevén magán, hogy isteni erő áradott Aztán köröskörül járja vala a falvakat, tanítván. vala ki belőle, megfordult a sokaságban, és monda: **7** Majd magához szólítá a tizenkettőt, és kezdé Kicsoda illeté az én ruháimat? **31** És mondának néki őket kiküldeni kettőnként, és ada nékik hatalmat az ő tanítványai: Látod, hogy a sokaság szorít össze a tisztátalan lelkeken. **8** És megparancsolá nékik, téged, és azt kérdezed: Kicsoda illetett engem? **32** hogy az útra semmit ne vigyenek egy pálczán kívül; És körülnéze, hogy lássa azt, a ki ezt cselekedte. se táskát, se kenyeret, se pénzt az övükben; **9** Hanem kössenek sarut, de két ruhát ne öltsenek. **10** És monda nékik: A hol valamely házba bementek, ott maradjatok mindaddig, a míg tovább mentek meg onnét. **11** A kik pedig nem fogadnak titeket, sem nem hallgatnak rátok, onnét kimenvén, verjétek le a port lábaitokról, bizonyságul ő ellenök. Bizony mondom néktek: Sodomának vagy Gomorának tűrhetőbb lesz a dolga az ítélet napján, mint annak a városnak. **12** Kimenvén azért, prédikálják vala, hogy térjenek meg. **13** És sok ördögöt űznek vala ki, és olajjal sok beteget megkennek és meggyógyítanak vala. **14** És meghallá ezeket Heródes király (mert nyilvánvalóvá lón az ő neve) és monda: Keresztelő János támadt fel a halálból és azért működnek benne ez erők. **15** Némelyek azt mondják vala, hogy Illés ő; mások meg azt mondják vala, hogy Próféta, vagy olyan, mint egy a próféták közül. **16** Heródes pedig ezeket hallván, monda: A kinek én fejét vétetém, az a János ez; ő támadt fel a halálból. **17** Mert maga Heródes fogatta el és vettette vala börtönbe Jánost, Heródiás miatt, Fülöpnek, az ő testvéreinek felesége miatt, mivelhogy azt vette vala feleségül. **18** Mert János azt mondá Heródesnek: Nem szabad néked a testvéred feleségével élned. **19** Heródiás pedig ólálkodik vala utána, és meg akarja vala őt ölni; de

nem teheté. **20** Mert Heródes fél vala Jánostól, igaz és szent embernek ismervén őt, és oltalmazá őt; és ráhallgatván, sok dologban követi, és örömost hallgatja vala őt. **21** De egy alkalmas nap jöttével, mikor Heródes a maga születése ünnepén nagyjainak, vezéreinek és Galilea előkelő embereinek lakomát ad vala, **22** És ennek a Heródiásnak a leánya beméne és tánczola, és megtetszék Heródesnek és a vendégeknek, monda a király a leánynak: Kérj tőlem, a mit akarsz, és megadom néked. **23** És megesküvék néki, hogy: Bármit kérsz tőlem, megadom néked, még ha országom felét is. **24** Az pedig kimenvén, monda az ő anyjának: Mit kérjek? Ez pedig mondja: A Keresztelő János fejét. **25** És a királyhoz nagy sietve azonnal bemenvén, kéré őt mondván: Akarom, hogy mindjárt add ide nékem a Keresztelő János fejét egy tálban. **26** A király pedig noha igen megszorodék, esküje és a vendégek miatt nem akará őt elutasítani. **27** És azonnal hóhért küldvén a király, megparancsolá, hogy hozzák el annak fejét. **28** Ez pedig elmenvén, fejét vevé annak a börtönben, és előhozá a fejét egy tálban és adá a leánynak; a leány pedig az anyjának adá azt. **29** A tanítványai pedig, a mikor ezt meghallották vala, eljövének, és elvivék a testét, és sírba tevék. **30** És az apostolok összegyülekezének Jézushoz, és elbeszélének néki mindent, azt is, a miket cselekedtek, azt is, a miket tanítottak vala. **31** Ő pedig monda nékik: Jertek el csupán ti magatok valamely puszta helyre és pihenjete meg egy kevésé. Mert sokan valának a járó-kelők, és még evésre sem volt alkalmas idejük. **32** És elmenének hajón egy puszta helyre csupán ő magok. **33** A sokaság pedig meglátá őket, a mint mennek vala, és sokan megismerék őt; és minden városból egybefutának oda gyalog, és megelőzék őket, és hozzá gyülekezének. **34** És kimenvén Jézus nagy sokaságot látá, és megszaná őket, mert olyanok valának, mint a pásztor nélkül való juhok. És kezdé őket sokra tanítani. **35** Mikor pedig immár nagy idő vala, hozzámenvén az ő tanítványai mondának: Puszta ez a hely, és immár nagy idő van: **36** Bocsásd el őket, hogy elmenvén a körülfekvő majorokba és falvakba, vegyenek magoknak kenyeret; mert nincs mit enniök. **37** Ő pedig felelvén, monda nékik: Adjatok nékik ti enniök. És mondának néki: Elmenvén, vegyünk-é kétszáz pénz árú kenyeret, hogy enni adjunk nékik? **38** Ő pedig monda nékik:

Hány kenyereitek van? Menjetek és nézzétek meg. És megtudván, mondának: Öt, és két halunk. **39** És parancsolá nékik, hogy ültessenek le mindenkit csoportonként a zöld pázsitra. **40** Letelepédének azért szakaszonként, százával és ötvenével. **41** Ő pedig vette vala az öt kenyeret és a két halat, és az égre tekintvén, hálákat ada; és megszegé a kenyereket és adá tanítványainak, hogy tegyék azok elé; és a két halat is elosztá mindnyájok között. **42** Evének azért mindnyájan, és meglegedének; **43** És maradékot is szedének fel tizenkét tele kosárral, és a halakból is. **44** A kik pedig a kenyerekből ettek, mintegy ötezeren valának férfiak. **45** És azonnal kényszeríté tanítványait, hogy hajóba szálljanak, és menjenek át előre a túlsó partra Bethsaida felé, a míg ő a sokaságot elbocsátja. **46** Minekutána pedig elbocsátotta őket, fölméne a hegyre imádkozni. **47** És mikor beesteledék, a hajó a tenger közepén vala, ő pedig egymaga a szárazon. **48** És látá őket, a mint vesződnek az evezéssel; mert a szél szembe fú vala velök; és az éj negyedik szakában hozzájuk méne a tengeren járva; és el akar vala haladni mellettük. **49** Azok pedig látván őt a tengeren jární, kísértetnek vélték, és felkiáltának; **50** Mert mindnyájan látják vala őt és megrémülének. De ő azonnal megszólítá őket, és monda nékik: Bízatosok; én vagyok, ne féljetek. **51** Ekkor beméne hozzájuk a hajóba, és elállt a szél; ők pedig magukban szerfölött álmélkodnak és csodálkoznak vala. **52** Mert nem okultak a kenyereken, mivelhogy a szívök meg vala keményedve. **53** És átkelve, eljutának a Genezáret földére, és kikötének. **54** De mihelyt kiszálltak a hajóból, azonnal megismerék őt, **55** És azt az egész környéket befutván, kezdék a betegeket a nyoszolyákon ide-oda hordozni, a merre hallják vala, hogy ő ott van. **56** És a hová bemegy vala a falvakba vagy városokba vagy majorokba, a betegeket letevék a piaczkokon, és kérik vala őt, hogy legalább a ruhája szegélyét illethessék. És valahányan csak illeték, meggyógyulának.

7 És hozzá gyűlének a farizeusok és némelyek az írástudók közül, a kik Jeruzsálemből jöttek vala. **2** És látván, hogy az ő tanítványai közül némelyek közönséges, azaz mosdatlan kézzel esznek kenyeret, panaszkodának. **3** Mert a farizeusok és a zsidók mind, a régiek rendelését követve, nem esznek, hanemha kezöket erősen megmossák; **4** És

piacról jöven sem esznek, ha meg nem mosakodnak; és sok egyéb is van, a minek megtartását átvtették, poharaknak, korsóknak, rézedényeknek és nyoszolyáknak megmosását. 5 Azután megkérdeék őt a farizeusok és az írástudók: Mi az oka, hogy a te tanítványaid nem járnak a régiek rendelése szerint, hanem mosdatlan kézzel esznek kenyeret? 6 Ő pedig felelvén, monda nékik: Igazán jövendőt felöletek, képmutatók felöl Ésaías próféta, a mint meg van írva: Ez a nép ajkaival tisztel engem, a szívök pedig távol van tőlem. 7 Pedig hiába tisztelnek engem, ha oly tudományokat tanítanak, a melyek embereknek parancsolatai. 8 Mert az Isten parancsolatját elhagyva, az emberek rendelését tartjátok meg, korsóknak és poharaknak mosását; és sok egyéb efféléket is cselekesztek. 9 És monda nékik: Az Isten parancsolatját szépen félre teszitek, azért, hogy a magatok rendelését tartsátok meg. 10 Mert Mózes azt mondotta: Tiszteld atyádat és anyádat. És: A ki atyját vagy anyját szidalmazza, halállal haljon meg. 11 Ti pedig azt mondjátok: Ha valaki ezt mondja atyjának vagy anyjának: Korbán (azaz: templomi ajándék) az, a mivel megsegíthetnélek: 12 Úgy már nem engeditek, hogy az atyjával vagy anyjával valami jót tegyen, 13 Eltörölvén az Isten beszédét a ti rendeléseetekkel, a melyet rendeltetek; és sok effélet is cselekesztek. 14 És előszólván az egész sokaságot, monda nékik: Hallgassatok reám mindnyájan és értsétek meg: 15 Nincs semmi az emberen kívülvaló, a mi bemenvén ő belé, megfertőztethetné őt; hanem a mik belöle jönnek ki, azok fertőztetik meg az embert. 16 Ha valakinek van füle a hallásra, hallja. 17 És mikor házba ment vala be a sokaság közül, megkérdeék őt tanítványai a példázat felöl. 18 És monda nékik: Ti is ennyire tudatlanok vagytok-e? Nem értitek-é, hogy a mi kívülröl megy az emberbe, semmi sem fertőztetheti meg őt? 19 Mert nem a szívébe megy be, hanem a gyomrába; és az árnyékszékbe kerül, a mely minden eledelt megtisztít. 20 Mondta továbbá: A mi az emberből jó ki, az fertőzteti meg az embert. 21 Mert onnan belölröl, az emberek szívéből származnak a gonosz gondolatok, házasságtörések, paráznaságok, gyilkosságok, 22 Lopások, telhetetlenségek, gonoszságok, álnokság, szemérmelenség, gonosz szem, káromlás, kevélység, bolondság: 23 Mind ezek a gonoszságok belölröl

jönnek ki, és megfertőztetik az embert. 24 És onnét fölkelvén, elméne Tírus és Sídon határaiba; és házba menvén, nem akará, hogy valaki észrevegye, de nem titkolható el magát. 25 Mert hallván felöle egy asszony, a kinek leányában tisztátalan lélek vala, eljövö és lábaihoz borula. 26 Ez az asszony pedig pogány vala síro-fenicizai származású. És kéré őt, hogy úzze ki az ő leányából az ördögöt. 27 Jézus pedig monda néki: Engedd, hogy először a fiak elégíttessenek meg. Mert nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni. 28 Az pedig felele és monda néki: Úgy van Uram; de hiszen az ebek is esznek az asztal alatt a gyermekek morzsalékaiból. 29 Erre monda néki: E beszédért, eredj el; az ördög kiment a te leányodból. 30 És haza menvén, úgy találá, hogy az ördög kiment, a leány pedig az ágyon feküvék. 31 Aztán ismét kimenvén Tírus és Sídon hatáiraiból, a galileai tengerhez méne, a Tízváros határain át. 32 És hozának néki egy nehezen szóló siketet, és kéri vala őt, hogy vesse reá kezét. 33 Ő pedig, mikor kivitte vala azt a sokaság közül egy magát, az újjait annak fülebe bocsátá, és köpvén illeté annak nyelvét, 34 És föltekintvén az égre, fohászokodék, és monda néki: Effata, azaz: nyilatkozzál meg. 35 És azonnal megnyilatkoznak annak fülei: és nyelvének kötele megoldódók, és helyesen beszél vala. 36 És megparancsolá nékik, hogy senkinek se mondják el; de mennél inkább tiltja vala, annál inkább híresztelék. 37 És szerfelett álméllkodnak vala, ezt mondván: Mindent jól cselekedett; a siketeket is hallókká teszi, a némákat is beszélökké.

8 Azokban a napokban, mivelhogyl fölötte nagy volt a sokaság, és nem volt mit enniök, magához szólította Jézus az ő tanítványait, és monda nékik: 2 Szánakozom e sokaságon, mert immár harmad napja hogy velem vannak, és nincs mit enniök; 3 És ha éhen bocsátom haza őket, kidőlnek az úton; mert némelyek ő közülök messzünnen jöttek. 4 Az ő tanítványai pedig felelének néki: Honnan elégíthetné meg ezeket valaki kenyérral itt e pusztában? 5 És megkérdeék őket: Hány kenyeretek van? Azok pedig mondának: Hét. 6 Akkor megparancsolá a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földre. És vevén a hét kenyeret, és hálákat adván, megszegé, és adá az ő tanítványainak, hogy eléjök tegyék. És a sokaság elé tevék. 7 Volt egy kevés haluk is. És hálákat adván mondá,

hogy tegyék eléjük azokat is. **8** Evének azért, és megelégedének; és fölszedék a maradék darabokat, hét kosárral. **9** Valának pedig a kik ettek mintegy négyezeren; és elbocsátá őket. **10** És azonnal a hajóba szálla tanítványaival, és méne Dalmánuta vidékére. **11** És kijövének a farizeusok, és kezdék őt faggatni, mennyei jelt kívánván tőle, hogy kísértsék őt. **12** Ő pedig lelkében felfohászzkodván, monda: Miért kíván jelt ez a nemzetség? Bizony mondom néktek: Nem adatik jel ennek a nemzetségnek. **13** És ott hagyván őket, ismét hajóba szálla, és a túlsó partra méne. **14** De elfelejtének kenyeret vinni, és egy kenyérmél nem vala velök több a hajóban. **15** És ő inti vala őket, mondván: Vigyázzatok, őrizzedjete a farizeusok kovászatól és a Heródes kovászatól! **16** Ekkor egymás között tanakodván, mondának: Nincs kenyereünk. **17** Jézus pedig észrevévén ezt, monda nékik: Mit tanakodtok, hogy nincsen kenyerek? Még sem látjátok-é be és nem értitek-é? Mégis kemény-é a szívetek? **18** Szemeitek lévén, nem láttok-é? és füleitek lévén, nem hallotok-é? és nem emlékeztek-é? **19** Mikor az őt kenyeret megszegtem az ötezernek, hány kosarat hoztatok el darabokkal tele? Mondának néki: Tizenkettőt. **20** Mikor pedig a hetet a négyezernek, hány kosarat hoztatok el darabokkal tele? Azok pedig mondának: Hetet. **21** És monda nékik: Hogy nem értitek hát? **22** Azután Bethsaidába méne; és egy vakot vivének hozzá és kéri vala őt, hogy illesse azt. **23** Ő pedig megfogván a vaknak kezét, kivezeté őt a falun kívül; és a szemeibe köpvn és kezeit reá tévén, megkérde őt, ha lát-é valamit? **24** Az pedig föltekintvén, monda: Látom az embereket, mint valami járkáló fákat. **25** Azután kezeit ismét ráveté annak szemeire, és feltekintete véle. És megépüle, és látá messze és világosan mindent. **26** És haza küldé, mondván: Se a faluba be ne menj, se senkinek el ne mondd a faluban. **27** És elméne Jézus és az ő tanítványai Czézárea Filippi falvaiba; és útközben megkérde az ő tanítványait, mondván nékik: Kinek mondanak engem az emberek? **28** Ők pedig felelének: Keresztelő Jánosnak; és némelyek Illésnek; némelyek pedig egynek a próféták közül. **29** És ő monda nékik: Ti pedig kinek mondotok engem? Felelvén pedig Péter, monda néki: Te vagy a Krisztus. **30** És rájok parancsola, hogy senkinek se szóljanak felőle. **31** És kezdé őket tanítani, hogy az ember

Fiának sokat kell szenvedni, és megvetetni a vénektől és a főpapoktól és írástudóktól, és megöletni, és harmadnapra feltámadni. **32** És ezt nyilván mondja vala. Péter pedig magához vonván őt, kezdé dorgálni. **33** És ő megfordulván és az ő tanítványaira tekintvén, megfedd Pétert, mondván: Távozz tőlem Sátán, mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra. **34** A sokaságot pedig az ő tanítványaival együtt magához szólítván, monda nékik: Ha valaki én utánam akar jőni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő kereszjtét, és kövessen engem. **35** Mert valaki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; valaki pedig elveszti az ő életét én értem és az evangéliomért, az megtalálja azt. **36** Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall? **37** Avagy mit adhat az ember váltságul az ő lelkéért? **38** Mert valaki szégyel engem és az én beszédeimet e parázna és bűnös nemzetség között, az embernek Fia is szégyelni fogja azt, mikor eljő az ő Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.

9 Azután monda nékik: Bizony mondom néktek, hogy vannak némelyek az itt állók között, a kik nem kóstolnak addig halált, a míg meg nem látják, hogy az Isten országa eljött hatalommal. **2** És hat nap múlva magához vevé Jézus Pétert és Jakabot és Jánost, és felvivé őket csupán magukban egy magas hegyre. És elváltozék előttük; **3** És a ruhája fényes lőn, igen fehér, mint a hó, mihez hasonlót a ruhafestő e földön nem fehéříthet. **4** És megjelenék nékik Mózes Illéssel együtt, és beszélnek vala Jézussal. **5** Péter pedig megszólalván, monda Jézusnak: Mester, jó nekünk itt lenni: csináljunk azért három hajlékot, néked egyet, Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet. **6** De nem tudja vala mit beszél, mivelhogy megrémülének. **7** És felhő támada, mely őket befogá, és a felhőből szózat jöve, mondván: Ez az én szerelmes Fiam; őt hallgassátok. **8** És mikor nagyhirtelen körültekintének, senkit sem látának többé maguk körül, egyedül a Jézust. **9** Mikor pedig a hegyről leszállának, megparancsolá nékik, hogy senkinek se beszéljék el, a mit láttak vala, csak a mikor az embernek Fia a halálból feltámad. **10** És ezt a szót megtarták magukban, tudakozván egymás között, mit tesz a halálból feltámadni? **11** És megkérdezik őt, mondván: Miért mondják az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljőnie? **12** Ő pedig felelvén, monda nékik: Illés

ugyan előbb eljövén helyre állít mindent; de hogyan van az embernek Fiáról megírva, hogy sokat kell szenvednie és megvetetnie? **13** De mondom néktek, hogy Illés is eljött, és azt cselekedték vele, a mit akartak, a mint meg van írva ő felőle. **14** És mikor a tanítványokhoz ment vala, nagy sokaságot láta körülöttök, és írástudókat, a kik azokkal versengenek vala. **15** És az egész sokaság meglátván őt, azonnal elálmélkodék, és hozzásietségén köszönté őt. **16** Ő pedig megkérdezé az írástudókat: Mit versengetek ezekkel? **17** És felelvén egy a sokaságból, monda: Mester, ide hoztam hozzád az én fiamat, a kiben néma lélek van. **18** És a hol csak előfogja, szaggatja őt; ő pedig tajtékot túr, a fogát csikorgatja, és elfonnyad. Mondám hát tanítványaidnak, hogy úzzék ki azt, de nem tudták. **19** Ő pedig felelvén néki, monda: Óh hitetlen nemzetség, meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket? Hozzátok őt hozzám. **20** És hozzá vívék azt; és mihelyt ő meglátta azt, a lélek azonnal szaggatá azt; és leesvén a földre, a tajtékot túrván fetreng vala. **21** És megkérdezé az atyját: Mennyi ideje, hogy ez esett rajta? Az pedig monda: Gyermeksége óta. **22** És gyakorta veté őt tűzbe is, vízbe is, hogy elveszítse őt; de ha valamit tehetsz, légy segítségül nékünk, könyörülvén rajtunk. **23** Jézus pedig monda néki: Ha hiheted azt, minden lehetséges a hívőnek. **24** A gyermek atyja pedig azonnal kiáltván, könnyhullatással monda: Hiszek Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemnek. **25** Jézus pedig mikor látta vala, hogy a sokaság még inkább összetódul, megdorgálá a tisztátalan lelket, mondván néki: Te néma és siket lélek, én parancsolom néked, menj ki belőle, és többé belé ne menj! **26** És kiáltás és erős szaggatás között kiméne; az pedig olyan lón, mint egy halott, annyira, hogy sokan azt mondják vala, hogy meghalt. **27** Jézus pedig megfogván kezét, fölemelé; és az fölkele. **28** Mikor pedig bement vala a házba, tanítványai megkérdezék őt külön: Mi miért nem úzhattuk ki azt? **29** Ő pedig monda nékik: Ez a faj semmivel sem úzhető ki, csupán könyörgéssel és bőjtöléssel. **30** És onnét kimenvén, Galileán mennek vala át; és nem akará, hogy valaki megtudja. **31** Mert tanítja vala tanítványait, és ezt mondja vala nékik: Az embernek Fia az emberek kezébe adatik, és megölik őt; de ha megölték, harmadnapra föltámad. **32** De ők nem

értik vala e mondást, és féltek őt megkérdezni. **33** És elméne Kapernaumba. És odahaza megkérdezé őket: Mi felett vetekedtetek egymással az úton? **34** De ők hallgatának, mert egymás között a felett vetekedtek vala az úton, ki a nagyobb? **35** És leülvén, odaszólítá a tizenkettőt, és monda nékik: Ha valaki első akar lenni, legyen mindenek között utolsó és mindeneknek szolgálója. **36** És előfogván egy gyermeket, közéjük állatá azt; és ölébe vévén azt, monda nékik: **37** A ki az ilyen gyermekek közül egyet befogad az én nevemben, engem fogad be; és a ki engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, a ki engem elbocsátott. **38** János pedig felele néki, mondván: Mester, látánk valakit, a ki a te neveddel ördögöket űz, a ki nem követ minket; és eltöltök őt, mivelhogy nem követ minket. **39** Jézus pedig monda: Ne tiltsátok el őt; mert senki sincs, a ki csodát tesz az én nevemben és mindjárt gonoszul szólhatna felőlem. **40** Mert a ki nincs ellenünk, mellettünk van. **41** Mert a ki innotok ad egy pohár vizet az én nevemben, mivelhogy a Krisztuséi vagytok, bizony mondom néktek, el nem veszti az ő jutalmát. **42** A ki pedig megbotránkoztat egyet ama kicsinyek közül, a kik én bennem hisznek, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakára, és a tengerbe vetik. **43** És ha megbotránkoztat téged a te kezéd, vágd le azt: jobb néked csonkán bemenned az életre, mint két kézzel menned a gyehennára, a megolthatatlan tűzre. **(Geenna g1067)** **44** A hol az ő férgök meg nem hal, és tűzők el nem aluszik. **45** És ha a te lábad botránkoztat meg téged, vágd le azt: jobb néked sántán bemenned az életre, mint két lábbal vettetned a gyehennára, a megolthatatlan tűzre. **(Geenna g1067)** **46** A hol az ő férgök meg nem hal, és tűzők el nem aluszik. **47** És ha a te szemed botránkoztat meg téged, vágd ki azt: jobb néked félszettel bemenned az Isten országába, mint két szemmel vettetned a tüzes gyehennára. **(Geenna g1067)** **48** A hol az ő férgök meg nem hal, és tűzők el nem aluszik. **49** Mert mindenki tűzzel sóztatik meg, és minden áldozat sóval sóztatik meg. **50** Jó a só: de ha a só ízét veszti, mivel adtok ízt néki? Legyen bennetek só, és legyetek békében egymással.

10 Onnan pedig felkelvén Judea hatáiraiba méne, a Jordánon túl való részen által; és ismét sokaság gyűl vala hozzá; ő pedig szokása szerint ismét

tanítja vala őket. 2 És a farizeusok hozzámenvén megkérdezek tőle, ha szabad-é férjnek feleségét elbocsátani, kísértvén őt. 3 Ő pedig felevlén, monda nékik: Mit parancsolt néktek Mózes? 4 Ők pedig mondának: Mózes megengedte, hogy válóleulet írjunk, és elváljunk. 5 És Jézus felevlén, monda nékik: A ti szívetek keménysége miatt írta néktek ezt a parancsolatot; 6 De a teremtés kezdete óta férfivá és asszonnyá teremté őket az Isten. 7 Annakokáért elhagyja az ember az ő atyját és anyját; és ragaszkodik a feleségéhez, 8 És lesznek ketten egy testté! Azért többé nem két, hanem egy test. 9 Annakokáért a mit az Isten egybe szerkesztett, ember el ne válaszsza. 10 És odahaza az ő tanítványai ismét megkérdezek őt e dolog felől. 11 Ő pedig monda nékik: A ki elbocsátja feleségét és mást vesz el, házasságtörést követ el az ellen. 12 Ha pedig a feleség hagyja el a férjét és mással kel egybe, házasságtörést követ el. 13 Ekkor gyermekeket hozának hozzá, hogy illesse meg őket; a tanítványok pedig feddik vala azokat, a kik hozák. 14 Jézus pedig ezt látván, haragra gerjede és monda nékik: Engedjétek hozzám jóni a gyermekeket és ne tiltsátok el őket; mert ilyeneké az Istennek országa. 15 Bizony mondom néktek: A ki nem úgy fogadja az Isten országát, mint gyermek, semmiképen sem megy be abba. 16 Aztán ölébe vevé azokat, és kezét rájuk vetvén, megáldá őket. 17 És mikor útnak indult vala, hozzá futván egy ember és letérdelvén előtte, kérdezi vala őt: Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örökéletet elnyerhessem? (aiōnios g166) 18 Jézus pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. 19 A parancsolatokat tudod: Ne paráználkodjál; ne ölj; ne lopj; hamis tanubizonyaságot ne tégy, kárt ne tégy; tiszteljed atyádat és anyádat. 20 Az pedig felevlén, monda néki: Mester, mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva. 21 Jézus pedig rátekintvén, megkedvelé őt, és monda néki: Egy fogyatkozásod van; eredj el, add el minden vagyonodat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz mennyben; és jér, kövess engem, felvén a keresztet. 22 Az pedig elszomorodván e beszéden, elméne búsan; mert sok jószága vala. 23 Jézus pedig körültekintvén, monda tanítványainak: Mily nehezen mennek be az Isten országába, a kiknek gazdagságuk van! 24 A tanítványok pedig álmélkodának az ő beszédén; de Jézus ismét felevlén, monda nékik: Gyermekeim, mily nehéz azoknak, a kik a gazdagságban bíznak, az Isten országába bemenni! 25 Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hogynem a gazdagnak az Isten országába bejutni. 26 Azok pedig még inkább álmélkodnak vala, mondván magok között: Kicsoda idvezülhet tehát? 27 Jézus pedig rájuk tekintvén, monda: Az embereknél lehetetlen, de nem az Istennél; mert az Istennél minden lehetséges. 28 És Péter kezdé mondani néki: Ímé, mi elhagytunk mindent, és követtünk téged. 29 Jézus pedig felevlén, monda: Bizony mondom néktek, senki sincs, a ki elhagyta házát, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldeit én érettem és az evangéliomért, 30 A ki százannyit ne kapna most ebben az időben, házakat, fitestvéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üldözésekkel együtt; a jövődő világon pedig örök életet. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Sok elsők pedig lesznek utolsók, és sok utolsók elsők. 32 Útban valának pedig Jeruzsálembé menve fel; és előttök megy vala Jézus, Ők pedig álmélkodának, és követvén őt, félnek vala. És ő a tizenkettőt ismét maga mellé vévén, kezdé nékik szólni azokról a dolgokról, a mik majd vele történnek, 33 Mondván: Ímé, felmegyünk Jeruzsálembé, és az embernek Fia átadatik a főpapoknak és az írástudóknak, és halálra kárhoztatják őt, és a pogányok kezébe adják őt; 34 És megcsúfolják őt, és megostorozzák őt, és megköpdösik őt, és megölik őt; de harmadnapon feltámad. 35 És hozzájárulának Jakab és János, a Zebedeus fiai, ezt mondván: Mester, szeretnők, hogy a mire kérünk, tedd meg nekünk. 36 Ő pedig monda nékik: Mit kívántok, hogy tegyek veletek? 37 Azok pedig mondának néki: Add meg nekünk, hogy egyikünk jobb kezed felől, másikunk pedig bal kezed felől üljön a te dicsőségben. 38 Jézus pedig monda nékik: Nem tudjátok, mit kértek. Megijhatók-é a pohárt, a melyet én megiszom; és megkeresztelkedhetek-é azzal a keresztséggel, a melylyel én megkeresztelkedem? 39 Azok pedig mondának néki: Megtehetjük. Jézus pedig monda nékik: A pohárt ugyan, a melyet én megiszom, megiszszátok, és a keresztséggel, a melylyel én megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek; 40 De az

én jobb és bal kezem felől való ülést nem az én dolgom megadni, hanem azoké lesz az, a kiknek elkészítetett. **41** És hallván ezt a tíz tanítvány, haragudni kezdének Jakabra és Jánosra. **42** Jézus pedig magához szólítván őket, monda nékik: Tudjátok, hogy azok, a kik a pogányok között fejedelmeknek tartatnak, uralkodnak felettök, és az ő nagyjaik hatalmaskodnak rajtok. **43** De nem így lesz közöttetek; hanem, a ki nagy akar lenni közöttetek, az legyen a ti szolgátok; **44** És a ki közületek első akar lenni, mindenkinek szolgálja legyen: **45** Mert az embernek Fia sem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért. **46** És Jerikóba érkezének: és mikor ő és az ő tanítványai és nagy sokaság Jerikóból kimennek vala, a Timeus fia, a vak Bartimeus, ott üle az úton, koldulván. **47** És a mikor meghallá, hogy ez a Názareti Jézus, kezdte kiáltani, mondván: Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj rajtam! **48** És sokan feddik vala őt, hogy hallgasson; de ő annál jobban kiáltja vala: Dávidnak Fia, könyörülj rajtam! **49** Akkor Jézus megállván, mondá, hogy hívják elő. És előhívják vala a vakot, mondván néki: Bizzál; kelj föl, hív tégedet. **50** Az pedig felső ruháját ledobván, és felkelvén, Jézushoz méne. **51** És felevén Jézus, monda néki: Mit akarsz, hogy cselekedjem veled? A vak pedig monda néki: Mester, hogy lássak. **52** Jézus pedig monda néki: Eredj el, a te hited megtartott téged. És azonnal megjött a szemevilága, és követi vala Jézust az úton.

11 És mikor Jeruzsálemhez közeledének, Bethfagé és Bethánia felé, az olajfák hegyénél, elküldte kettőt tanítványai közül, **2** És monda nékik: Eredjetek abba a faluba, a mely előttetek van; és a mikor abba bejuttok, azonnal találtok egy megkötött vemhet, a melyen ember nem ült még soha; azt oldjátok el és hozzátok ide. **3** És ha valaki azt mondja néktek: Miért teszitek ezt? mondjátok: Az Úrnak van szüksége reá. És azonnal elbocsátja azt ide. **4** Elmenének azért és megtalálák a megkötött vemhet, az ajtónál kívül a kettős útnál, és eloldák azt. **5** Az ott állók közül pedig némelyek mondanak nékik: Mit miveltek, hogy eloldjátok a vemhet? **6** Ők pedig felelének nékik, úgy, a mint Jézus megparancsolta vala. És elbocsáták őket. **7** És oda vivék a vemhet Jézushoz, és ráveték felső ruháikat; ő pedig felüle reá. **8** Sokan pedig felső ruháikat az útra teríték, mások pedig ágakat

szegdelnek vala a fákról és az útra hányják vala. **9** A kik pedig előtte menének, és a kik követék, kiáltának, mondván: Hozsánna! Áldott, a ki jó az Úrnak nevében! **10** Áldott a mi Atyánknak, Dávidnak országa, a mely jó az Úrnak nevében! Hozsánna a magasságban! **11** És beméne Jézus Jeruzsálembe, és a templomba; és mindent körülnézvén, mivelhogy az idő már késő vala, kiméne Bethániába a tizenkettővel. **12** És másnap, mikor Bethániából kimentek vala, megéhezék. **13** És meglátván messziről egy fügefát, a mely leveles vala, odaméne, ha talán találna valamit rajta: de odaérvén ahhoz, levélnél egyebet semmit sem találá; mert nem vala fügeérésnek ideje. **14** Akkor felevén Jézus, monda a fügefának: Soha örökké ne egyék rólad gyümölcsöt senki. És hallák az ő tanítványai. **(aion g165)** **15** És Jeruzsálembe érkezének. És Jézus bemenvén a templomba, kezdé kiűzni azokat, a kik a templomban árulnak és vásárolnak vala; a pénzváltók asztalait, és a galambárusok székeit pedig felforgatá; **16** És nem engedi vala, hogy valaki edényt vigyen a templomon keresztül. **17** És tanít vala, mondván nékik: Nincsen-é megírva: Az én házam imádság házának nevezetetik minden nép között? Ti pedig rablók barlangjává tettétek azt. **18** És meghallák az írástudók és a főpapok, és tanakodnak vala, hogy mi módon veszíthetnék el őt. Mert félnek vala tőle, mivelhogy az egész sokaság álmélkodik vala az ő tanításán. **19** És mikor beestveledék, kiméne a városból. **20** Reggel pedig, a mikor mellette menének el, látják vala, hogy a fügefa gyökerestől kiszáradott. **21** És Péter visszaemlékezvén, monda néki: Mester nézd, a fügefa, a melyet megátkoztál, kiszáradott. **22** És Jézus felevén, monda nékik: Legyen hitetek Istenben. **23** Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy a mit mond, megtörténik, meg lesz néki, a mit mondott. **24** Azért mondom néktek: A mit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek. **25** És mikor imádkozva megálltok, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van; hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa néktek a ti vétkeiteket. **26** Ha pedig ti meg nem bocsátotok, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket. **27** És ismét Jeruzsálembe menének. Mikor pedig ő a

templomban körüljára, hozzámennek vala a főpapok és az írástudók és a vének. **28** És mondának néki: Micsoda hatalommal cselekszed ezeket? és ki adta néked a hatalmat, hogy ezeket cselekedd? **29** Jézus pedig felelvén, monda nékik: Én is kérdek egy dolgot tőletek, és feleljetek meg nékem, akkor megmondom néktek, hogy miféle hatalomnál fogva cselekszem ezeket: **30** A János keresztsége mennyből vala-é, vagy emberektől? feleljetek nékem. **31** Azok pedig tanakodnak vala maguk között, mondván: Ha azt mondjuk: Mennyből, azt fogja mondani: Miért nem hittetek tehát néki? **32** Ha pedig azt mondjuk: Emberektől, – félnek vala a néptől. Mert mindenki azt tartja vala Jánosról, hogy valóban próféta vala. **33** Felelvén tehát, mondának Jézusnak: Nem tudjuk. Jézus is felelvén, monda nékik: Én sem mondom meg néktek, miféle hatalomnál fogva cselekszem ezeket.

12 És kezdé nékik példázatokban beszélni: Egy ember szőlőt ültetett, és körülvevé gyeppel, és sajtót ása, és tornyot épít, és kiadá azt munkásoknak, és elutazék. **2** És a maga idejében szolgát küldé a munkásokhoz, hogy kapjon a munkásoktól a szőlő gyümölcséből. **3** Azok pedig megfogván azt, megverék, és üresen küldék vissza. **4** És ismét küldé hozzájuk egy másik szolgát; azt pedig kővel dobálván meg, fejét betörék, és gyalázattal illetve, visszaküldék. **5** És ismét másikat küldé; ezt pedig megölék: és sok másokat; némelyeket megvervén, némelyeket pedig megölvén. **6** Minthogy pedig még egy egyetlen szerelmes fia is vala, utoljára azt is elküldé hozzájuk, ezt mondván: A fiamat meg fogják becsülni. **7** Azok a munkások azonban ezt mondák magok között: Ez az örökös; jertek, öljük meg őt, és a miénk lesz az örökség. **8** És megfogván azt, megölék, és a szőlőn kívül veték. **9** Mit cselekszik hát a szőlőnek ura? Eljő és elveszti a munkásokat, és a szőlőt másoknak adja. **10** Ezt az írást sem olvastátok-é? A mely követ az építők megvetettek, az lett a szeglet fejevé. **11** Az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemek előtt. **12** És igyekeznek vala őt megfogni, de félték a sokaságtól. Mert tudták, hogy a példázatot ellenük mondotta. Azért elhagyván őt, tovább menének. **13** És küldének hozzá némelyeket a farizeusok és a Heródes pártiak közül, hogy megfogják őt a beszédben. **14** Azok pedig odamenvén, mondának néki: Mester, tudjuk hogy igaz vagy és nem gondolsz senkivel; mert nem tekintesz

emberek személyére, hanem igazság szerint tanítod az Istennek újtját. Szabad-é a császárnak adót fizetni vagy nem? Fizessünk-é vagy ne fizessünk? **15** Ő pedig ismervén az ő képmutatásukat, monda nékik: Mit kísértetek engem? Hozzatok nekem egy pénzt, hogy lássam. **16** Azok pedig hozának. És monda nékik: Kié ez a kép és a felírás? Azok pedig mondának néki: A Császáré. **17** És felelvén Jézus, monda nékik: Adjátok meg a mi a Császáré, a Császárnak, és a mi az Istené, az Istennek. És elalélmélkodának ő rajta. **18** És jövének hozzá Sadduceusok, a kik azt mondják, hogy nincsen feltámadás. És megkérdezők őt, mondván: **19** Mester, Mózes azt írta nekünk, hogy ha valakinek fitestvére meghalt, és feleséget hagyott hátra, gyermekeket pedig nem hagyott, akkor az ő feleségét vegye el az ő fitestvére, és támasszon magot a fitestvérének. **20** Heten valának tehát fitestvérek. És az első feleséget vőn, de meghalván, magot nem hagyta. **21** És a második elvevé az asszonyt, de meghala, és magot ő sem hagyta: a harmadik is hasonlóképen; **22** És mind a hét elvevé azt, és magot nem hagyának. Legutoljára meghalt az asszony is. **23** A feltámadáskor tehát, mikor feltámadnak, melyiköknék lesz a felesége? Mert mind a hétnek a felesége volt. **24** Jézus pedig felelvén, monda nékik: Avagy nem azért tévelyegtek-é, mert nem ismeritek az írásokat, sem az Istennek hatalmát? **25** Mert mikor a halálból feltámadnak, sem nem házasodnak, sem férjhez nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az angyalok a mennyekben. **26** A halottakról pedig, hogy feltámadnak, nem olvastátok-é a Mózes könyvében, a csipkebokornál, hogy mi módon szólott néki az Isten, mondván: Én vagyok Ábrahám Istene, és Izsák Istene, és Jákób Istene. **27** Az Isten nem holtaknak, hanem élőknek Istene. Ti tehát igen tévelyegtek. **28** Akkor hozzá menvén egy az írástudók közül, a ki az ő vetekedésöket hallotta vala, és tudván, hogy jól megfelele nékik, megkérdező tőle: Melyik az első minden parancsolatok között? **29** Jézus pedig felele néki: Minden parancsolatok között az első: Halljad Izráel: Az Úr, a mi Istenünk egy Úr. **30** Szeressed azért az Urat, a te Istedet teljes szívedből, teljes lelkedből, és teljes elmédből és teljes erődből. Ez az első parancsolat. **31** A második pedig hasonlatos ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. Nincs más ezeknél nagyobb parancsolat. **32** Akkor monda

néki az írástudó: Jól van, Mester, igazán mondad, hogy egy Isten van, és nincsen kívülé más. **33** És szeretni őt teljes szívből, teljes elméből, teljes lélekből és teljes erőből, és szeretni embernek felebarátját, mint önmagát, többet ér minden égőáldozatnál és véres áldozatnál. **34** Jézus pedig látván, hogy bölcsen felelt vala, monda néki: Nem messze vagy az Isten országától. És többé senki sem meri vala őt megkérdezni. **35** És felele Jézus és monda, a mint a templomban tanít vala: Mi módon mondják az írástudók, hogy a Krisztus Dávidnak Fia? **36** Hiszen Dávid maga mondotta a Szent Lélek által: Monda az Úr az én uramnak: ülj az én jobb kezem felől, míglen vetem a te ellenségeidet lábaid alá számolyul. **37** Tehát maga Dávid nevezi őt Urának, mimódon fia hát néki? És a nagy sokaság örömet hallgatja vala őt. **38** Ő pedig monda nékik az ő tanításában: Őrizkedjete az írástudóktól, a kik örömet járnak hosszú köntösökben és szeretik a piacokon való köszöntéseket. **39** És a gyülekezetekben az előlüléseket, és a lakomákon a főhelyeket: **40** A kik az özvegyeknek házát főlemésztik és színből hosszan imádkoznak: ezek súlyosabb ítélet alá esnek. **41** És leülvén Jézus a templomperselynek átellenében, nézi vala, hogy a sokaság miként vet pénzt a perselybe. Sok gazdag pedig sokat vet vala abba. **42** És egy szegény özvegy asszony is odajövé, két fillért, azaz egy negyed pénzt vete bele. **43** Akkor előszólván tanítványait, monda nékik: Bizony mondom néktek, hogy ez a szegény özvegy asszony többet vetett, hogynem mind a többi, a kik a perselybe vetettek vala. **44** Mert azok mindnyájan az ő fölőslégükből vetének; ez pedig az ő szegénységéből, a miije csak volt, mind beveté, az ő egész vagyonát.

13 Mikor pedig a templomból kiméne, monda néki egy az ő tanítványai közül: Mester, nézd, milyen kövek és milyen épületek! **2** Jézus pedig felelvén, monda néki: Látod ezeket a nagy épületeket? Nem marad kő kövön, a mely le nem romboltatik. **3** Mikor pedig az olajfák hegyén ül vala, a templom átellenében, megkérdezék őt magukban Péter, Jakab, János és András: **4** Mondd meg nekünk, mikor történne meg ezek; és mi lesz a jel, a mikor mindezek beteljesednek? **5** Jézus pedig felelvén nékik, kezdé mondani: Meglássátok, hogy valaki el ne hitessen titeket. **6** Mert sokan jönnek majd az én nevemben, a kik azt mondják: Én vagyok: és sokakat elhíthetnek.

7 Mikor pedig hallani fogtok háborúkról és háborúk híreiről, meg ne rémüljete, mert meg kell lenniök; de ez még nem a vég. **8** Mert nemzet nemzet ellen, és ország ország ellen támad; és lesznek földindulások mindenfelé, és lesznek éhségek és háborúságok. **9** Nyomorúságoknak kezdetei ezek. Ti pedig vigyázzatok magatokra: mert törvényszékeknek adnak át titeket, és gyülekezetekben vernek meg titeket, és helytartók és királyok elé állítanak én érettem, bizonyásául ő nékik. **10** De előbb hirdettetnie kell az evangéliomnak minden pogányok között. **11** Mikor pedig fogva visznek, hogy átadjanak titeket, ne aggodalmaskodjatek előre, hogy mit szóljatek, és ne gondolkodjatek, hanem a mi adatik néktek abban az órában, azt szóljatek; mert nem ti vagytok, a kik szólotek, hanem a Szent Lélek. **12** Halálra fogja pedig adni testvér testvérét, atya gyermekét; és magzatok támadnak szülők ellen, és megöletik őket. **13** És lesztek gyűlöletesek mindenki előtt az én nevemért; de a ki mindvégig megmarad, az megtartatik. **14** Mikor pedig látjatek a pusztító utálatosságot, a melyről Dániel próféta szólott, ott állani, a hol nem kellene (a ki olvassa, értse meg), akkor a kik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre; **15** A háztetőn levő pedig le ne szálljon a házba, se be ne menjen, hogy házából valamit kivigyjen; **16** És a mezőn levő haza ne térjen, hogy ruháját elvigye. **17** Jaj pedig a terhes és a szoptató asszonyoknak azokban a napokban. **18** Imádkozzatek pedig, hogy a ti futástok ne télen legyen. **19** Mert azok a napok olyan nyomorúságosak lesznek, a milyenek a világ kezdete óta, a melyet Isten teremtett, mind ez ideig nem voltak, és nem is lesznek. **20** És ha az Úr meg nem rövidítette volna azokat a napokat, egyetlen test sem menekülne meg; de a választottakért, a kiket kiválasztott, megrövidítette azokat a napokat. **21** Ha pedig akkor ezt mondja néktek valaki: Ímé itt a Krisztus, vagy: Ímé amott, ne higyjétek. **22** Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és jeleket és csodákat tesznek, hogy elhíthessék, ha lehet, még a választottakat is. **23** Ti pedig vigyázzatek; imé előre megmondottam néktek mindent. **24** De azokban a napokban, azután a nyomorúság után, a nap elsötétedik, és a hold nem fénylik, **25** És az ég csillagai lehullanak, és az egekben levő hatalmasságok megrendülnek. **26** És akkor meglátják az embernek Fiát eljőni felhőkben

nagy hatalommal és dicsőséggel. 27 És akkor elküldi az ő angyalait, és egybegyűjti az ő választottait a négy szelek felől, a föld végső határától az ég végső határáig. 28 A fügefáról vegyétek pedig a példát. A mikor ága már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. 29 Azonképen ti is, mikor látjátok, hogy ezek meglesznek, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt. 30 Bizony mondom néktek, hogy el nem múlik ez a nemzetség, a míg meg nem lesznek mindezek. 31 Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim soha el nem múlnak. 32 Arról a napról és óráról pedig senki semmit sem tud, sem az égből az angyalok, sem a Fiú, hanem csak az Atya. 33 Figyeljétek, vigyázzatok és imádkozzatok; mert nem tudjátok, mikor jó el az az idő. 34 Úgy mint az az ember, a ki messze útra kelve, házát elhagyván, és szolgálait felhatalmazván, és kinek-kinek a maga dolgát megszabván, az ajtónállónak is megparancsolta, hogy vigyázzon. 35 Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mikor érkezik meg a háznak ura, este-é vagy éjfélkor, vagy kakasszókor, vagy reggel? 36 Hogy, ha hirtelen megérkezik, ne találjon titeket aludva. 37 A miket pedig néktek mondom, mindenkinek mondom: Vigyázzatok!

14 Két nap múlva pedig húsvét vala és a kovásztalan kenyerek ünnepe. És a főpapok és az írástudók tanakodnak vala, hogy csalárdsággal mimódon fogják meg és öljék meg őt. 2 Mert azt mondják vala: Ne az ünnepen, hogy a nép fel ne zendüljön. 3 Mikor pedig Bethániában a poklos Simon házánál vala, a mint asztalhoz üle, egy asszony méne oda, a kinél alabástrom edény vala valódi és igen drága nárdus olajjal; és eltörvén az alabástrom edényt kitölté azt az ő fejére. 4 Némelyek pedig háborognak vala magok között és mondának: Mire való volt az olajnak ez a tékozlása? 5 Mert el lehetett volna azt adni háromszáz pénznél is többért, és odaadni a szegényeknek. És zúgolódnak vala ellene. 6 Jézus pedig monda: Hagyjatok békét néki; miért bántjátok őt? jó dolgot cselekedett én velem. 7 Mert a szegények mindenkor veletek lesznek, és a mikor csak akarjátok, jót tehettek velök; de én nem leszek mindenkor veletek. 8 Ő a mi tőle telt, azt tevő: előre megkente az én testemet a temetésre. 9 Bizony mondom néktek: Valahol csak prédikálják ezt az evangéliomot az egész világon, a mit ez az asszony

cselekedett, azt is hirdetni fogják az ő emlékezetére. 10 Akkor Júdas, az Iskariotes, egy a tizenkettő közül, elméne a főpapokhoz, hogy őt azoknak elárulja. 11 Azok pedig, a mint meghallák, örvendezének, és ígérék, hogy pénzt adnak néki. Ő pedig keresi vala, mimódon árulhatná el őt jó alkalommal. 12 És a kovásztalan kenyerek ünnepének első napján, mikor a húsvéti bárányt vágják vala, mondának néki az ő tanítványai: Hol akarod, hogy elmenvén megkészítsük, hogy megehedsz a húsvéti bárányt? 13 Akkor elküldte kettőt az ő tanítványai közül, és monda nékik: Menjétek el a városba, és egy ember jó előtökbe, a ki egy korsó vizet visz; kövessétek őt, 14 És a hová bemegy, mondjátok a házi gazdának: A Mester kérdi: hol van az a szállás, a hol megeszem az én tanítványaimmal a húsvéti bárányt? 15 És ő mutat néktek egy nagy vacsoráló házat berendezve, készen: ott készítsétek el nekünk. 16 Elmenének azért az ő tanítványai, és jutának a városba, és úgy találák, a mint nékik megmondotta, és elkészíték a húsvéti bárányt. 17 Mikor pedig este lőn, oda méne a tizenkettővel. 18 És a mikor leülnek és esznek vala monda Jézus: Bizony mondom néktek, egy közületek elárul engem, a ki velem eszik. 19 Ők pedig kezdének szomorkodni és néki egyenként mondani: Csak nem én? A másik is: Csak nem én? 20 Ő pedig felevén, monda nékik: Egy a tizenkettő közül, a ki velem együtt márt a tábla. 21 Az embernek Fia jóllehet elmegy, a mint meg van írva felőle; de jaj annak az embernek, a ki az embernek Fiát elárulja; jobb lenne annak az embernek, ha nem született volna. 22 És mikor ők evének, vévén Jézus a kenyeret, és hálákat adván, megtöré és adá nékik, mondván: Vegyétek, egyétek; ez az én testem. 23 És vévén a poharat, és hálákat adván, adá nékik; és ivának abból mindnyájan; 24 És monda nékik: Ez az én vérem, az új szövetség vére, a mely sokakért kiontatik. 25 Bizony mondom néktek, nem iszom többé a szőlőtőnek gyümölcséből mind ama napig, a mikor mint újat iszom azt az Isten országában. 26 És dicséretet énekelve kimenének az olajfák hegyére. 27 És monda nékik Jézus: Ezen az éjszakán mindnyájan megbotránkoztok bennem; mert meg van írva: Megverem a pásztort, és elszélednek a juhok. 28 De feltámadásom után előttetek fogok felmenni Galileába. 29 Péter pedig monda néki: Ha mindnyájan megbotránkoznak is, de én nem.

30 És monda néki Jézus: Bizony mondom néked, hogy ma, ezen az éjszakán, mielőtt a kakas kétszer szólana, háromszor tagadsz meg engem. 31 Ő pedig annál inkább erősíti vala: Ha veled együtt kell is meghalnom, semmiképen meg nem tagadlak téged. Hasonlóképen szólnak vala a többiek is. 32 És menének ama helyre, a melynek Gecsemáné a neve; és monda az ő tanítványainak: Üljetek le itt, a míg imádkozom. 33 És maga mellé vevé Pétert és Jakobot és Jánost, és kezdte rettegni és gyötrődni; 34 És monda nékik: Szomorú az én lelkem mind halálig; maradjatok itt, és vigyázzatok. 35 És egy kevésé előre menvén, a földre esék, és imádkozék, hogy, ha lehetséges, múltjék el tőle ez az óra; 36 És monda: Abba, Atyám! Minden lehetséges néked. Vidd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied. 37 Azután visszatéरे és aluva találá őket, és monda Péternek: Simon, alszol? Nem bírtál egy óráig vigyázni? 38 Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne jussatok; a lélek ugyan kész, de a test erőtelen. 39 És ismét elmenvén, imádkozék, ugyanazon szavakkal szólván. 40 A mikor pedig visszatéरे, ismét aluva találá őket; mert a szemek megnehezedtek vala, és nem tudták mit feleljenek néki. 41 Harmadszor is jöve, és monda nékik: Aludjatok immár és nyugodjatok. Elég; eljött az óra; ímé az embernek Fia a bűnösök kezébe adatik. 42 Keljeteek föl, menjünk: ímé elközelgett, a ki engem elárul. 43 És mindjárt még mikor ő szól vala, eljöve Júdás, egy a tizenkettő közül, és vele együtt nagy sokaság, fegyverekkel és botokkal, a főpapoktól, az írástudóktól és a vénektől. 44 Az ő elárulója pedig jelt ada nékik, mondván: A kit megcsókolok majd, ő az; fogjátok meg azt, és vigyétek el biztonsággal. 45 És odajutván, azonnal hozzáméne, és monda: Mester! Mester! és megcsókolá őt. 46 Azok pedig ráveték kezeiket, és megfogák őt. 47 De egy az ott állók közül az ő szabályját kivonván, a főpap szolgáljához csapa, és levágá annak fülét. 48 Jézus pedig felelvén, monda nékik: Mint egy rablóra, úgy jöttetek-é reám fegyverekkel és botokkal, hogy megfogjatok engem?! 49 Naponta nálatok valék, a templomban tanítva, és nem fogtatok meg engem; de szükség, hogy az írások beteljesedjenek. 50 Akkor elhagyván őt, mindnyájan elfutának. 51 Egy ifjú pedig követé őt, a kinek testét csak egy golyos ing takarta; és megfogák őt az ifjak.

52 De ő ott hagyva az ingét, meztelenül elszalada tőlük. 53 És vivék Jézust a főpaphoz. És oda gyűlének mindnyájan a főpapok, a vének és az írástudók. 54 Péter pedig távolról követé őt, be egészen a főpap udvaráig: és ott üle a szolgálkkal, és melegszik vala a tűznél. 55 A főpapok pedig és az egész tanács bizonyóságot keresnek vala Jézus ellen, hogy megölhessék őt; de nem találak vala. 56 Mert sokan tesznek vala ugyan hamis tanúbizonyóságot ellene, de a bizonyóságtételek nem valának megegyezők. 57 És némelyek fölkelének és hamis tanúbizonyóságot tőnek ellene, mondván: 58 Mi hallottuk, mikor ezt mondá: Én lerontom ezt a kézzel csinált templomot, és három nap alatt mást építek, a mely nem kézzel csináltatott. 59 De még így sem vala egyező az ő bizonyóságtételük. 60 Akkor a főpap odaállván a középre, megkérde Jézust, mondván: Semmit sem felelsz-é? Miféle bizonyóságot tesznek ezek te ellened? 61 Ő pedig hallgat vala, és semmit sem felele. Ismét megkérdeze őt a főpap, és monda néki: Te vagy-é a Krisztus, az áldott Isten Fia? 62 Jézus pedig monda: Én vagyok. És meglátjátok majd az embernek Fiát ülni a hatalomnak jobbján, és eljöni az ég felhőivel. 63 A főpap pedig megszagatván ruháit, monda: Mi szükségünk van még tanúkra? 64 Hallátok a káromlást. Mi tetszik néktek? Azok pedig halálra méltónak ítélték őt mindnyájan. 65 És kezdék őt némelyek köpdösni, és az ő orczáját elfedni, és őt öklözni, és mondani néki: Próféta! A szolgálak pedig arczul csapdossák vala őt. 66 A mint pedig Péter lent vala az udvarban, odajöve egy a főpap szolgálói közül; 67 És meglátván Pétert, a mint melegszik vala, rátekinvén, monda: Te is a Názáreti Jézussal való! 68 Ő pedig megtagadá, mondván: Nem ismerem, s nem is értem, mit mondasz. És kiméne a tornácra; és a kakas megszólala. 69 A szolgáló pedig meglátva őt, kezdé ismét mondani az ott állóknak: Ez közülök való. 70 Ő pedig ismét megtagadá. De kevés idő múlva az ott állók ismét mondják vala Péternek: Bizony közülök való vagy; mert Galileabeli is vagy, és beszéded is hasonló. 71 Ő pedig kezdé átközödni és esküdni, hogy: Nem ismerem azt az embert, a kiről beszéltek. 72 És másodsor szólá a kakas. És Péternek eszébe juta a beszéd, a melyet néki Jézus mondott vala, hogy mielőtt a kakas kétszer szólana, háromszor megtagadsz engem. És sírva fakada.

15 És mindjárt reggel tanácsot tartván a főpapok a vénekek és írástudókkal, és az egész tanács, megkötözvén Jézust, elvivék és átadák Pilátusnak. **2** És megkérde őt Pilátus: Te vagy-e a zsidók királya? Ő pedig felelvén, monda néki: Te mondod. **3** És erősen vádolják vala őt a főpapok. **4** Pilátus pedig ismét megkérde őt, mondván: Semmit sem felelsz-e? Ímé, mennyi tanúbizonyságot szólnak ellened! **5** Jézus pedig semmit sem felele, annyira hogy Pilátus elcsudálkozék. **6** Ünnepenként pedig egy foglyot szokott vala elbocsátani nékik, a kit épen óhajtának. **7** Vala pedig egy Barabbás nevű, megkötöztetve ama lázadókkal együtt, a kik a lázadás alkalmával gyilkosságot követtek vala el. **8** És a sokaság kiáltván, kezdé kérni Pilátust arra, a mit mindenkor megtesz vala nékik. **9** Pilátus pedig felele nékik, mondván: Akarjátok-e, hogy elbocsássam néktek a zsidók királyát? **10** Mert tudja vala, hogy irigységből adták őt kézbe a főpapok. **11** A főpapok azonban felindíták a sokaságot, hogy inkább Barabbást bocsássa el nékik. **12** Pilátus pedig felelvén, ismét monda nékik: Mit akartok tehát, hogy cselekedjem ezzel, a kit a zsidók királyának mondotok? **13** És azok ismét kiáltának: Feszítsd meg őt! **14** Pilátus pedig monda nékik: Mert mi rosszat cselekedett? Azok pedig annál jobban kiáltanak vala: Feszítsd meg őt! **15** Pilátus pedig eleget akarván tenni a sokaságnak, elbocsátá nékik Barabbást, Jézust pedig megostoroztatván, kezökbe adá, hogy megfeszítsék. **16** A vitézek pedig elvivék őt az udvar belső részébe, a mi az őrház; és összehívák az egész csapatot. **17** És bíborba öltözteték őt, és tövisből font koszorút tevének a fejére, **18** És elkezdék őt köszönteni: Üdvöz légy, zsidók királya! **19** És verik vala a fejét nádszállal, és köpdösik vala őt, és térdet hajtva tisztelik vala őt. **20** Mikor pedig kicsúfolták őt, levették róla a bíbor ruhát, és a maga ruhába öltözteték; és kivivék őt, hogy megfeszítsék. **21** És kényszerítének egy mellettök elmenőt, bizonyos czirénei Simont, a ki a mezőről jó vala, Alekszändernek és Rufusnak az atyját, hogy vigye az ő keresztyét. **22** És vivék őt a Golgotha nevű helyre, a mely megmagyarázva annyi, mint: koponya helye. **23** És mirhás bort adnak vala néki inni; de ő nem fogadá el. **24** És megfeszítvén őt, eloszták az ő ruháit, sorsot vetvén azokra, ki mit kapjon. **25** Vala pedig három óra, mikor megfeszíték őt. **26** Az ő kárhoztatásának oka pedig így vala fölébe felírva: A zsidók királya. **27** Két rablót is megfeszítének vele, egyet jobb és egyet bal keze felől. **28** És beteljesedék az írás, a mely azt mondja: És a bűnösök közé számlálatták. **29** Az arra menők pedig szidalmazták vala őt, fejüket hajtogatván és mondván: Hah! a ki lerontod a templomot, és három nap alatt fölépítéd; **30** Szabadítsd meg magadat, és szállj le a keresztről! **31** Hasonlóképen pedig a főpapok is, csúfolodván egymás között, az írástudókkal együtt mondják vala: Másokat megtartott, magát nem bírja megtartani. **32** A Krisztus, az Izráel királya, szálljon le most a keresztről, hogy lássuk és higgyünk. A kiket vele feszítettek meg, azok is szidalmazták vala őt. **33** Mikor pedig hat óra lőn, sötétség támadá az egész földön kilencz óráig. **34** És kilencz órakeror fennszóval kiálta Jézus mondván: Elói, Elói! Lamma Sabaktáni? a mi megmagyarázva annyi, mint: Én Istenem, én Istenem! miért hagyál el engemet? **35** Némelyek pedig meghallván ezt az ott állók közül, mondának: Ímé Illést hívja. **36** Egy ember pedig odafutamodék és egy szivacsot megtöltvén eczettel és azt nádszálla tűzvén, inni ada néki, mondván: Hagyjátok el, lássuk, ha eljő-e Illés, hogy levegye őt. **37** Jézus pedig nagy fennszóval kiáltván kibocsátá lelkét. **38** És a templom kárpítja fölétől aljáig ketté hasada. **39** Látván pedig a százados, a ki vele átellenben áll vala, hogy ekként kiáltva bocsátá ki lelkét, monda: Bizony, ez az ember Isten Fia vala! **40** Valának pedig asszonyok is, a kik távolról nézik vala, a kik között vala Mária Magdaléna, és Mária, a kis Jakabnak és Józsénak anyja, és Salomé, **41** A kik, mikor Galileában vala, akkor is követték vala őt, és szolgálnak vala néki; és sok más asszony, a kik vele mentek vala fel Jeruzsálembe. **42** És mikor immár este lőn, mivelhogy péntek vala, azaz szombat előtt való nap, **43** Eljőve az arimathiai József, egy tisztességes tanácsbeli, a ki maga is várja vala az Isten országát; beméne bátran Pilátushoz, és kéré Jézusnak testét. **44** Pilátus pedig csodálkozék, hogy immár meghalt volna; és magához hivatva vala századost, megkérde tőle, ha régen halt-e meg? **45** És megtudván a századostól, odaajándékozá a testet Józsefnek. **46** Ő pedig gyolcsot vásárolván, és levévén őt, begöngyölé a gyolcsba, és elhelyezé egy sírboltba, a mely kősziklából vala kivágyva; és követ

hengeríte a sírbolt szájára. 47 Mária Magdaléna pedig velők, és megerősítvén az ígét a jelek által, a melyek és Mária, a Józse anyja, nézik vala, hová helyezék. követik vala. Ámen!

16 Mikor pedig elmult a szombat, Mária Magdaléna, és Mária a Jakab anyja, és Salomé, drága keneteket vásárlának, hogy elmenvén, megkenjék őt. 2 És korán reggel, a hétnek első napján a sírbolthoz menének napfelköltekor. 3 És mondják vala maguk között: Kicsoda hengeríti el nekünk a követ a sírbolt szájáról? 4 És odatekintvén, láták, hogy a kő el van hengerítve; mert felette nagy vala. 5 És bemenvén a sírboltba, látának egy ifjút ülni jobb felől, fehér ruhába öltözve; és megfélemlének. 6 Az pedig monda nékik: Ne féljetek. A Názáreti Jézust keresitek, a ki megfeszítettet; föltámadott, nincsen itt; ímé a hely, a hová őt helyezék. 7 De menjetek el, mondjátok meg az ő tanítványainak és Péternek, hogy előtettek megyen Galileába; ott meglátjátok őt, a mint megmondotta néktek. 8 És nagyhamar kijövéen, elfutának a sírbolttól, mert félelem és álmélkodás fogta vala el őket; és senkinek sem szólának, mert félnek vala. 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Mikor pedig reggel, a hétnek első napján föltámadott vala, megjelenék először Mária Magdalénának, a kiből hét ördögöt űzött vala ki. 10 Ez elmenvén, megjelenté azoknak, a kik vele valának és keseregnek és sírnak vala. 11 Azok pedig mikor hallották, hogy él és ő látta vala, nem hívék. 12 Ezután pedig közülök kettőnek jelenék meg más alakban, útközben, mikor a mezőre mennek vala. 13 Ezek is elmenvén, megjelenték a többieknek; ezeknek sem hívének. 14 Azután, mikor asztalnál ülnek vala megjelenék magának a tizenegynek, és szemükre hányá az ő hitetlenségöket és keményszívűségöket, hogy azoknak, a kik őt feltámadva látták vala, nem hívének. 15 És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliomot minden teremtsnek. 16 A ki hiszen és megkeresztelkedik, idvezül; a ki pedig nem hiszen, elkárhozik. 17 Azokat pedig, a kik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak. 18 Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nékik: betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak. 19 Az Úr azért, minekutána szólott vala nékik, felviteték a mennybe, és üle az Istennek jobbjára. 20 Azok pedig kimenvén, prédikálának mindenütt, az Úr együtt munkálván

Lukács

1 Mivelhogy sokan kezdték rendszerint megírni azoknak a dolgoknak az elbeszélését, a melyek minálunk beteljesedtek, **2** A mint nekünk előnkbe adták, a kik kezdettől fogva szemtanúi és szolgálói voltak az ígének: **3** Tetszék énnékem is, ki eleitől fogva mindeneknek szorgalmasan végére jártam, hogy azokról rendszerint írjak néked, jó Theofilus, **4** Hogy megtudhasd azoknak a dolgoknak bizonyosságát, a melyekre tanítattál. **5** Heródesnek, a Júdea királyának idejében vala egy Zakariás nevű pap az Abia rendjéből; az ő felesége pedig az Áron leányai közül való vala, és annak neve Erzsébet. **6** És mind a ketten igazak valának az Isten előtt, kik az Úrnak minden parancsolataiban és rendeléseiben feddhetetlenül jártak. **7** És nem volt nékik gyermekük, mert Erzsébet meddő vala, és mind a ketten immár idős emberek valának. **8** Lőn pedig, hogy mikor ő rendjének sorában papi szolgálatot végzett az Isten előtt, **9** A papi tiszt szokása szerint reá jutott a sor, hogy bemenvén az Úrnak templomába, jó illatot gerjessen. **10** És a népnek egész sokasága imádkozék kívül a jó illatozás idején; **11** Néki pedig megjelenék az Úrnak anygala, állván a füstölő oltár jobbjá felől. **12** És láttára megrettene Zakariás, és félelem szállá meg őt. **13** Monda pedig az angyal néki: Ne félj Zakariás; mert meghallgattatott a te könyörgésed, és a te feleséged Erzsébet szül néked fiat, és nevezed az ő nevét Jánosnak. **14** És léssen tenéked örömödre és vigasságodra, és sokan fognak örvendezni az ő születésén; **15** Mert nagy léssen az Úr előtt, és bort és részegítő italt nem iszik; és betelik Szent Lélekkel még az ő anyjának méhétől fogva. **16** És az Izrael fiai közül sokakat megtérít az Úrhoz, az ő Istenükhöz. **17** És ez Ő előtte fog járni az Illés lelkevel és erejével, hogy az atyák szívét a fiakhoz térítse, és az engedetleneket az igazak bölcsességére, hogy készítsen az Úrnak tökéletes népet. **18** És monda Zakariás az anygálnak: Miről tudhatom én ezt meg? mert én vén vagyok, és az én feleségem is igen idős. **19** És felevén az angyal, monda néki: Én Gábiel vagyok, ki az Isten előtt állok; és küldtettem, hogy szóljak veled, és ez örvendetes dolgokat jelentsem néked. **20** És ímé megnémulsz és nem szólhatsz mindama napig, a melyen ezek meglesznek: mivelhogy nem hittél

az én beszédimnek, a melyek beteljesednek az ő idejökben. **21** A nép pedig várja vala Zakariást, és csodálkozáék, hogy a templomban késik. **22** És kijövéen, nem szólhata nékik; eszökbe vevék azért, hogy látást látott a templomban; mert ő csak integetett nékik, és néma maradt. **23** És lőn, hogy mikor leteltek az ő szolgálatának napjai, elméne haza. **24** E napok után pedig fogada méhében Erzsébet az ő felesége, és elrejtőzék őt hónapig, mondván: **25** Így cselekedett velem az Úr a napokban, a melyekben reám tekinte, hogy elvegye az én gyalázatomat az emberek között. **26** A hatodik hónapban pedig elküldetéék Gábiel angyal Istentől Gaileának városába, a melynek neve Názáret, **27** Egy szűzhöz, a ki a Dávid házából való József nevű férfiúnak volt eljegyezve. A szűznek neve pedig Mária. **28** És bemenvén az angyal ő hozzá, monda néki: Örülj, kegyelembe fogadott! Az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között. **29** Az pedig látván, megdöbbene az ő beszédén, és elgondolkodék, hogy micsoda köszöntés ez?! **30** És monda néki az angyal: Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél. **31** És ímé fogansz a te méhedben, és szülsz fiat, és nevezed az ő nevét JÉZUSNAK. **32** Ez nagy léssen, és a Magasságos Fiának hivatatik; és néki adja az Úr Isten a Dávidnak, az ő atyjának, királyi székét; **33** És uralkodik a Jákób házán mindörökké; és az ő királyságának vége nem léssen! (αἰῶν γ165) **34** Monda pedig Mária az anygálnak: Mimódon lesz ez, holott én férfiat nem ismerek? **35** És felevén az angyal, monda néki: A Szent Lélek száll te reád, és a Magasságosnak ereje árnyékoz meg téged; azért a mi születik is szentnek hivatik, Isten Fiának. **36** És ímé Erzsébet, a te rokonod, ő is fogant fiat az ő vénségében; és ez már a hatodik hónapja néki, a kit meddőnek hívtak: **37** Mert az Istennél semmi sem lehetetlen. **38** Monda pedig Mária: Imhol az Úrnak szolgálója; legyen nékem a te beszéded szerint. És elméne ő tőle az angyal. **39** Fölkelvén pedig Mária azokban a napokban, nagy sietséggel méne a hegységbe, Júdáának városába; **40** És beméne Zakariásnak házába, és köszönté Erzsébetet. **41** És lőn, mikor hallotta Erzsébet Mária köszöntését, a magzat repese az ő méhében; és betelék Erzsébet Szent Lélekkel; **42** És fennszóval kiálta, mondván: Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse.

43 És honnét van ez nékem, hogy az én Uramnak anyja jön én hozzám? 44 Mert ímé, mihelyt a te köszöntésednek szava füleimbe hatolt, a magzat örvendéssel kezdte repesni az én méhemben. 45 És boldog az, a ki hitt; mert beteljesednek azok, a miket az Úr néki mondott. 46 Akkor monda Mária: Magasztalja az én lelkem az Urat, 47 És örvendez az én lelkem az én megtartó Istenemben. 48 Mert reá tekintett az ő szolgáló leányának alázatos állapotjára; mert ímé mostantól fogva boldognak mondanak engem minden nemzetségek. 49 Mert nagy dolgokat cselekedék velem a Hatalmas; és szent az ő neve! 50 És az ő irgalmassága nemzetségről nemzetségre vagon azokon, a kik őt félik. 51 Hatalmas dolgot cselekedék karjának ereje által, elszéleszté az ő szívök gondolatában felfuvalkodottakat. 52 Hatalmasokat döntö le trónjaikról, és alázatosakat magasztalt fel. 53 Éhezöket töltött be javakkal, és gazdagokat küldött el üresen. 54 Felvevé Izráelnek, az ő szolgálójának ügyét, hogy megemlékezzék az ő irgalmasságáról. 55 (A miképen szólott volt a mi atyáinknak), Ábrahám iránt és az ő magva iránt mindörökké! (aiōn g165) 56 Marada pedig Mária Erzsébettel mintegy három hónapig; azután haza tére. 57 Erzsébetnek pedig betelék az ő szülésének ideje, és szüle fiat. 58 És meghallák az ő szomszédai és rokonai, hogy az Úr nagy kegyelmességet cselekedett ő vele; és együtt örülének vele. 59 És lőn nyolczad napon, eljövének, hogy körülmetéljék a gyermeket; és az ő atyja nevéől Zakariásnak akarák őt nevezni. 60 És felelvén az ő anyja, monda: Nem; hanem Jánosnak neveztessek. 61 És mondának néki: Senki sincs a te rokonságodban, a ki ezen a néven neveztetnék. 62 És intének az ő atyjának, hogy minek akarja neveztetni? 63 Az pedig táblát kérvén, ezt írta, mondván: János a neve. És elcsodálkozának mindnyájan. 64 És feloldódék az ő szája és nyelve azonnal, és szóla, áldván az Istent. 65 És félelem szállott minden ő szomszédaira; és Júdeának egész hegyes tartományában elhirdettetének mind e dolgok. 66 És szívökre vevék mindenek, a kik hallák, mondván: Vajjon mi lesz e gyermekből? És az Úrnak keze vala ő vele. 67 És Zakariás, az ő atyja beteljesedék Szent Lélekkel, és prófétála mondván: 68 Áldott az Úr, Izráel Istene, hogy meglátogatta és megváltotta az ő népét, 69 És felemelte az üdvösségnek szarvát nekünk az ő

gyermekének, Dávidnak házában, 70 A mint szólott az ő szent prófétáinak szája által, kik eleitől fogva voltak, (aiōn g165) 71 Hogy a mi ellenségeinktől megszabadít, és mindazoknak kezéből, a kik minket gyűlölnék; 72 Hogy irgalmasságot cselekedjék a mi atyáinkkal, és megemlékezzék az ő szent szövetségéről, 73 Az esküvésről, a melylyel megesküdt Ábrahámnak, a mi atyánknak, hogy ő megadja nekünk, 74 Hogy megszabadulván a mi ellenségeink kezéből, félelem nélkül szolgáljunk néki. 75 Szentségben és igazságban ő előtte a mi életünknek minden napjaiban. 76 Te pedig kis gyermek, a magasságos Isten prófétájának hivatatos; mert az Úr előtt jársz, hogy az ő útait megkészítsed; 77 És az üdvösség ismeretére megtanítsad az ő népét, a bűnöknek bocsánatjában. 78 A mi Istenünk nagy irgalmasságáért, a melylyel meglátogatt minket a naptámadat a magasságból, 79 Hogy megjelenjék azoknak, a kik a sötétségben és a halálnak árnyékában ülnek; hogy igazgassa a mi lábainkat a békességnek útjára! 80 A kis gyermek pedig nevedik és erősödik vala lélekben; és a pusztában vala mind ama napig, a melyen megmutatta magát az Izráelnek.

2 És lőn azokban a napokban, Augustus császártól parancsolat adaték ki, hogy mind az egész föld összeírattassék. 2 Ez az összeírás először akkor történt, mikor Siriában Czirénius volt a helytartó. 3 Mennek vala azért mindenek, hogy beírattassanak, kiki a maga városába. 4 Felméne pedig József is Galileából, Názáret városából Júdeába, a Dávid városába, mely Bethlehemnek neveztetik, mivelhogy a Dávid házából és háznépe közül való volt; 5 Hogy beírattassék Máriával, a ki néki jegyeztetett feleségül, és várandós vala. 6 És lőn, hogy mikor ott valának, betelének az ő szülésének napjai. 7 És szüle az ő elsőszülött fiát; és bepólyálá őt, és helyezteté őt a jászolba, mivelhogy nem vala nekik helyök a vendégfogadó háznál. 8 Valának pedig pásztorok azon a vidéken, a kik künn a mezőn tanyáztak és vigyáztak éjszakán az ő nyájok mellett. 9 És ímé az Úrnak anygala hozzájuk jöve, és az Úrnak dicsősége körülvevé őket: és nagy félelemmel megfélemlének. 10 És monda az angyal nekik: Ne féljetek, mert ímé hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lészen: 11 Mert született néktek ma a Megtartó,

ki az Úr Krisztus, a Dávid városában. 12 Ez pedig néktek a jele: találtak egy kis gyermeket bepólyálva feküdni a jászolban. 13 És hirtelenséggel jelenék az angyallal mennyei seregek sokasága, a kik az Istent dicsérik és ezt mondják vala: 14 Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és az emberekhez jó akarat! 15 És lőn, hogy mikor elmentek az angyalok ő tőlök a mennybe, mondának a pásztoemberek egymásnak: Menjünk el mind Bethlehemi, és lássuk meg e dolgot, a melyet az Úr megjelentett nekünk. 16 Elmenének azért sietséggel, és megtalálák Máriát és Józsefet, és a kis gyermeket, ki a jászolban fekszik vala. 17 És ezt látván, elhírdeté, a mi nékik a gyermek felől mondatott vala. 18 És mindenek, a kik hallák, elcsodálkoznak azokon, a miket a pásztorok nékik mondtak. 19 Mária pedig mind ez ígéket megtartja, és szívében forgatja vala. 20 A pásztorok pedig visszatérének, dicsőítvén és dicsérvén az Istent mind azok felől, a miket hallottak és láttak, a mint nékik megmondatott. 21 És mikor betölt a nyolcz nap, hogy a kis gyermeket körülmétélik, nevezék az ő nevét Jézusnak, a mint őt az angyal nevezte, mielőtt fogantatott volna anyja méhében. 22 Mikor pedig betöltek Mária tisztulásának napjai a Mózes törvénye szerint, felvívék őt Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak. 23 (A mint megíratott az Úr törvényében, hogy: Minden elsőszülött fiú az Úrnak szenteltesse), 24 És hogy áldozatot adjanak, a szerint a mint megmondatott az Úr törvényében: Egy pár gerliczét, vagy két galambfiat. 25 És ímé vala Jeruzsálemben egy ember, a kinek neve Simeon volt, és ez az ember igaz és istenfélő vala, a ki várta az Izráel vigasztalását, és a Szent Lélek vala ő rajta. 26 És kijelentetett néki a Szent Lélek által, hogy addig halált nem lát, a míg meg nem látja az Úrnak Krisztusát. 27 És ő a Lélek indításából a templomba méne, és mikor a gyermek Jézust bevívék szülői, hogy ő érte a törvény szokása szerint cselekedjenek, 28 Akkor ő karjaiba vevé őt, és áldá az Istent, és monda: 29 Mostan bocsátod el, Uram, a te szolgálodat, a te beszéded szerint, békességben: 30 Mert látták az én szemeim a te üdvösségedet, 31 A melyet készítettél minden népeknek szeme láttára; 32 Világosságu a pogányok megvilágosítására, és a te népednek, az Izráelnek dicsőségére. 33 József pedig és az ő anyja csodálkoznak azokon, a miket ő felőle mondtak. 34 És megáldá őket Simeon, és monda Máriának, az ő anyjának: Ímé ez vetetett sokaknak elestére és feltámadására az Izráelben; és jegyül, a kinek sokan ellene mondanak; 35 Sőt a te lelkedet is általhatja az éles tű; hogy sok szív gondolatai nyilvánvalókká legyenek. 36 És vala egy prófétaasszony, Anna, a Fánuel leánya, az Áser nemzetségéből (ez sok időt élt, miután az ő szűzességétől fogva hét esztendeig élt férjével, 37 És ez mintegy nyolczvannégy esztendő özevgy vala), a ki nem távozá el a templomból, hanem bőjtölésekkel és imádkozásokkal szolgál vala éjjel és nappal. 38 Ez is ugyanazon órában oda állván, halát adott az Úrnak, és szóla ő felőle mindeneknek, a kik Jeruzsálemben a váltságot várták. 39 És mikor mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatérének Galileába, az ő városukba, Názáretbe. 40 A kis gyermek pedig növekedék, és erősödék léleken, teljesedve bölcsességgel; és az Istennek kegyelme vala ő rajta. 41 Az ő szülei pedig évenként feljártak Jeruzsálembe a húsvét ünnepére. 42 És mikor tizenkét esztendő lett, fölmenének Jeruzsálembe az ünnep szokása szerint; 43 És mikor eltélének a napok, mikor ők visszatérének, a gyermek Jézus visszamarada Jeruzsálemben; és nem vevék észre sem József, sem az ő anyja; 44 Hanem azt gondolván, hogy az úti társaságban van, egy napi járó földet menének, és keresék őt a rokonok és az ismerősök között; 45 És mikor nem találák őt, visszamenének Jeruzsálembe, hogy megkeressék. 46 És lőn, hogy harmadnapra megtalálták őt a templomban, a doktorok között ülve, a mint őket hallgatta, és kérdezgette őket. 47 És mindnyájan, a kik őt hallgatták, elálmélkodának az ő értelmén és az ő feleletein. 48 És meglátván őt, elcsodálkoznak, és monda néki az ő anyja: Fiam, miért cselekedted ezt velünk? Ímé atyád és én nagy bánattal kerestünk téged. 49 Ő pedig monda nékik: Mi dolog, hogy engem kerestetek? Avagy nem tudjátok-e, hogy nékem azokban kell foglalatosnak lennem, a melyek az én Atyámnak dolgai? 50 De ők nem érték e beszédet, a mit ő nékik szóla. 51 És aláméne velök, és méne Názáretbe; és engedelmes vala nékik. És az ő anyja szívében tartá mind ezeket a dolgokat. 52 Jézus pedig gyarapodék bölcsességben és testének állapotjában, és az Isten és emberek előtt való kedvességben.

3 Tibérius császár uralkodásának tizenötödik esztendejében pedig, mikor Júdeában Poncius Pilátus volt a helytartó, és Galileának negyedes fejedelme Heródes, Iturea és Trakhónitis tartományának pedig negyedes fejedelme az ő testvére Filep, Abiléné negyedes fejedelme meg Lisániás, **2** Annás és Kajafás főpapsága alatt, lőn az Úrnak szava Jánoshoz, a Zakariás fiához, a pusztaban, **3** És méne a Jordán mellett lévő minden tartományba prédikálván a megtérés keresztségét a bűnöknek bocsánatjára; **4** A mint meg van írva Ésaiás próféta beszédeinek könyvében, ki ezt mondja: Kiáltónak szava a pusztaban: Készítsétek meg az Úrnak útját, egyengessétek az ő ösvényeit. **5** Minden völgy betöltetik, minden hegy és halom megalacsonyíttatik; és az egyenetlenek egyenesekké, és a göröngyös utak símákká lesznek; **6** És meglátja minden test az Istennek szabadítását. **7** Monda azért a sokaságnak, a mely kiméne hozzá, hogy általa megkereszteltessék: Viperák fajzati, kicsoda intett meg titeket, hogy a bekövetkező harag elől meneküljetek? **8** Teremjetekek azért megtéréshez méltó gyümölcsöket, és ne mondogassátok magatokban: Ábrahám a mi atyánk! mert mondom néktek, hogy az Isten ezekből a kövekből is támaszthat fiaikat Ábrahámnak. **9** Immár pedig a fejsze is rávettetett a fák gyökerére: minden fa azért, a mely jó gyümölcsöt nem terem, kivágattatik és a tűzre vettetik. **10** És megkérdé őt a sokaság, mondván: Mit cselekedjünk tehát? **11** Ő pedig felelvén, monda nékik: A kinek két köntöse van, egyiket adja annak, a kinek nincs; és a kinek van eledele, hasonlóképp cselekedjék. **12** És eljövének a vámszedők is, hogy megkeresztelkedjenek, és mondának néki: Mester, mit cselekedjünk? **13** Ő pedig monda nékik: Semmi többet ne követeljetekek, mint a mi előtökbe rendeltetett. **14** És megkérdék őt a vitézek is, mondván: Hát mi mit cselekedjünk? És monda nékik: Senkit se háborítsatok, se ne patvarokdjatok; és elégedjetekek meg zsoldotokkal. **15** Mikor pedig a nép várt és szívökben mind azon gondolkoztak János felől, hogy vajjon nem ő-e a Krisztus; **16** Felele János mindeneknek, mondván: Én ugyan keresztellek titeket vízzel; de eljő, a ki nálamnál erősebb, a kinek nem vagyok méltó, hogy sarujának kötőjét megoldjam: az majd keresztel titeket Szent Lélekkel

és tűzzel: **17** Kinek szőrólapátja kezében van, és megtisztítja szőrűjét; és a gabonát az ő csűrűbe takarja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel. **18** És még sok egyebekre is invtén őket, hirdeté az evangyéliomot a népnek. **19** Mikor pedig Heródes, a negyedes fejedelem, megfeddetett ő tőle Heródiásért, az ő testvérenek, Filepnek feleségéért és mindama gonoszságokért, a miket Heródes cselekedett, **20** Ez még azzal tetézte mindezeket, hogy Jánost tömlöczbe vetteté. **21** Lőn pedig, hogy mikor az egész nép megkeresztelkedett, és Jézus is megkereszteltetett, és imádkozott, megnyilatkozék az ég, **22** És leszálla ő reá a Szent Lélek testi ábrázatban mint egy galamb, és szózat lőn mennyből, ezt mondván: Te vagy amaz én szerelmes Fiam, te benned gyönyörködöm! **23** Maga Jézus pedig mintegy harmincz esztendőös volt, mikor tanítani kezdett, ki, a mint állítják vala, a József fia vala, ez pedig a Hélié, **24** Ez Mattaté, ez Lévié, ez Melkié, ez Jannáé, ez Józsefé, **25** Ez Matthatiásé, ez Ámosé, ez Naumé, ez Eslié, ez Naggaié, **26** Ez Maaté, ez Matthatiásé, ez Sémeié, ez Józsefé, ez Júdáé, **27** Ez Joannáé, ez Rhésáé, ez Zorobábelé, ez Saláthielé, ez Nérié, **28** Ez Melkié, ez Addié, ez Hosámé, ez Elmodámé, ez Éré, **29** Ez Jóséé, ez Eliézeré, ez Jórimé, ez Mattaté, ez Lévié, **30** Ez Simeoné, ez Júdáé, ez Józsefé, ez Jónáné, ez Eliákimé, **31** Ez Méleáé, ez Maináné, ez Mattátáé, ez Nátáné, ez Dávidé, **32** Ez Jesséé, ez Obedé, ez Boázé, ez Sálmoné, ez Naássoné, **33** Ez Aminádábé, ez Arámé, ez Esoné, ez Fáresé, ez Júdáé. **34** Ez Jákóbé, ez Izsáké, ez Ábrahámé, ez Táréé, ez Nákhoré, **35** Ez Sárukhé, ez Ragávé, ez Fáleké, ez Eberé, ez Saláé, **36** Ez Kajjáné, ez Arfaksádé, ez Semé, ez Noéé, ez Lámekhé, **37** Ez Mathuséliáé, ez Énókhé, ez Járedé, ez Mahalaléelé, ez Kajjáné, **38** Ez Énósé, ez Sethé, ez Ádámé, ez pedig az Istené.

4 Jézus pedig Szent Lélekkel telve, visszaté a Jordántól, és viték a Lélektől a pusztaba **2** Negyven napig, kísértetvén az ördög által. És nem evék semmit azokban a napokban; de mikor azok elmúltak, végre megéhezék. **3** És monda néki az ördög. Ha Isten Fia vagy, mondd e kőnek, hogy változzék kenyérré. **4** Jézus pedig felele néki, mondván: Meg van írva, hogy nemcsak kenyérral él az ember, hanem az Istennek minden ígével. **5** Majd felvívén őt az ördög egy nagy magas

hegyre, megmutatá néki e föld minden országait egy szempillantásban, **6** És monda néki az ördög: Néked adom mindezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét; mert nékem adatott, és annak adom, a kinek akarom; **7** Azért ha te engem imádsz, mindez a tied lesz. **8** Felelvén pedig Jézus, monda néki: Távozz tőlem, Sátán; mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj. **9** Azután Jeruzsálembe vivé őt, és a templom ormára állítván, monda néki: Ha Isten Fia vagy, vesd alá magad innét; **10** Mert meg van írva: Az ő angyalaink parancsol te felőled, hogy megőrizzenek téged; **11** És: Kezökben hordoznak téged, hogy valamiképp meg ne üssed lábadat a kőbe. **12** Felelvén pedig Jézus, monda néki: Megmondattott: Ne kísérsd az Urat, a te Istenedet. **13** És elvégezvén minden kísértést az ördög, eltávozék tőle egy időre. **14** Jézus pedig megtére a Léleknek erejével Galileába: és híre méne néki az egész környéken. **15** És ő tanítja azoknak zsinagógáiban, dicsőítetvén mindenektől. **16** És méne Názáretbe, a hol felneveltetett: és beméne, szokása szerint, szombatnapon a zsinagógába, és felállá olvasni. **17** És adák néki az Ésaías próféta könyvét; és a könyvet feltárván, arra a helyre nyíta, a hol ez vala írva: **18** Az Úrnak lelke van én rajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliomot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szeméinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesujtottakat, **19** Hogy hirdessem az Úrnak kedves esztendejét. **20** És behajtván a könyvet, átadá a szolgának, és leüle. És a zsinagógában mindenek szeméi ő reá valának függesztve. **21** Ő pedig kezdde hozzájuk szólani: Ma teljesedett be ez az Írás a ti hallástokra. **22** És mindnyájan bizonytságot tőnek felőle, és elálmélkodának kedves beszédein, a melyek szájából származtak, és mondának: Avagy nem a József fia-e ez? **23** És monda nékik: Bizonyára azt a példabeszédet mondjátok nékem: Orvos, gyógyítsd meg magadat! A miket hallottunk, hogy Kapernaumban történtek, itt a te hazádban is cselekedd meg azokat. **24** Mondta pedig: Bizony mondom néktek: Egy próféta sem kedves az ő hazájában. **25** És igazán mondom néktek, hogy Illés idejében sok özvegy asszony volt Izráelben, mikor az ég három esztendeig és hat hónapig be volt

zárva, úgy hogy az egész tartományban nagy éhség volt; **26** Mégis azok közül senkihez nem küldetett Illés, hanem csak Sidonnak Sareptájába az özvegy asszonyhoz. **27** És az Elizeus próféta idejében sok bélpoklos volt Izráelben; de azok közül egy sem tisztult meg, csak a Síríából való Naámán. **28** És betelének mindnyájan haraggal a zsinagógában, mikor ezeket hallották. **29** És felkelvén, kiűzék őt a városon kívül és vivék őt annak a hegynek szélére, a melyen az ő városuk épült, hogy onnan letaszítsák. **30** Ő azonban közöttük átmenve, eltávozék. **31** És leméne Kapernaumba, Galilea városába; és tanítja vala azokat szombatnapokon. **32** És csodálkoznak az ő tudományán, mert beszéde hatalmas vala. **33** És a zsinagógában vala egy tisztátalan ördögi lélektől megszállt ember, a ki fennhangon kiálta, **34** Mondván: Ah, mi közünk hozzád názáreti Jézus? Jöttél, hogy elveszíts minket? Ismerlek téged ki vagy: az Istennek ama Szentje! **35** És megdorgálá őt Jézus, mondván: Némulj meg és menj ki ez emberből! És az ördög azt a középre vetvén, kiméne belőle, és nem árta néki semmit. **36** És támada félelem mindenekben, és egymással szólnak és beszélnek vala, mondván: Mi dolog ez, hogy nagy méltósággal és hatalommal parancsol a tisztátalan lelkeknek és kimennek? **37** És elterjede a hír ő felőle a környék minden helyén. **38** Azután a zsinagógából eltávozván, a Simon házába méne. A Simon napa pedig nagy hideglelésben feküdt, és könyörögtek neki érette. **39** És Jézus mellé állván, megdorgálá a hideglelést, és az elhagyá őt; és ő azonnal felkelvén, szolgálá nékik. **40** A nap lementével pedig, mindenek, a kiknek különféle betegek valának, ő hozzá vivék azokat; ő pedig mindegyikükre reávetvén kezeit, meggyógyítá őket. **41** Sokakból pedig ördögök is mentek ki, kiáltozván és mondván: Te vagy ama Krisztus, az Isten Fia! De ő megdorgálván, nem engedé őket szólani, mivelhogy tudták, hogy ő a Krisztus. **42** A nap fölkeltekor pedig kimenvén, pusztá helyre méne; de a sokaság felkeresé őt, és hozzámenének, és tartóztaták őt, hogy ne menjen el tőlök. **43** Ő pedig monda nékik: Egyéb városoknak is hirdetnem kell nékem az Istennek országát; mert azért küldettem. **44** És prédikál vala Galilea zsinagógáiban.

5 És lőn, hogy mikor a sokaság hozzá tódult, hogy hallgassa az Isten beszédét, ő a Genezáret tavánál

áll vala; 2 És láta két hajót állani a vizen: a halászok pedig, miután azokból kiszállottak, mossák vala az ő hálóikat. 3 És ő bemenvén az egyik hajóba, a mely a Simoné vala, kéré őt, hogy vigye egy kissé a beljebb a földtől: és mikor leült, a hajóból tanítá a sokaságot. 4 Mikor pedig megszűnt beszélni, monda Simonnak: Evezz a mélyre, és vessétek ki hálótokat fogásra. 5 És felevén Simon, monda néki: Mester, jóllehet az egész éjszaka fáradtunk, még sem fogtunk semmit: mindazáltal a te parancsolatra levetem a hálót. 6 És ezt megtévén, halaknak nagy sokaságát keríték be; szakadoz vala pedig az ő hálójuk. 7 Intének azért társaiknak, a kik a másik hajóban valának, hogy jöjjenek és segítsenek nékik. És eljövén, megtölték mind a két hajót, annyira, hogy csaknem elsüllyedének. 8 Látván pedig ezt Simon Péter, Jézusnak lábai elé esék, mondván: Eredj el én tőlem, mert én bűnös ember vagyok, Uram! 9 Mert félelem fogta körül őt és mindazokat, a kik ő vele valának, a halfogás miatt, a melyet fogtak; 10 Hasonlóképen Jakobot és Jánost is, a Zebedeus fiait, a kik Simonnak társai valának. És monda Simonnak Jézus: Ne félj; mostantól fogva embereket fogsz. 11 És a hajókat a szárazra vonván, elhagyák mindenöket és követék őt. 12 És lőn, hogy mikor az egyik városban vala, ímé vala ott egy poklossággal teljes ember: és mikor meglátta Jézust, arczra borulva kéré őt, mondván: Uram, ha akarod, megtisztíthatasz engem! 13 Jézus pedig kinyújtván kezét, illeté azt, mondván: Akarom, tisztulj meg. És azonnal eltávozék tőle a bélpoklosság. 14 És ő megparancsolá néki, hogy azt senkinek se mondja el; hanem eredj el, úgymond, mutasd meg magad a papnak, és vígy áldozatot a te megtisztulásodért, a mint Mózes parancsolta, bizonyosságul ő nékik. 15 A hír azonban annál inkább terjedt ő felőle; és nagy sokaság gyűle egybe, hogy őt hallgassák, és hogy általa meggyógyuljanak az ő betegségeikből. 16 De ő félrevonula a pusztákba, és imádkozék. 17 És lőn egy napon, hogy ő tanít vala: és ott ülének a farizeusok és a törvénynek tanítói, a kik jöttek Galileának és Júdeának minden faluiból és Jeruzsálemből: és az Úrnak hatalma vala ő vele, hogy gyógyítson. 18 És ímé valami férfiak ágyon egy embert hozának, a ki gutaütött vala; és igyekezének azt bevinni és ő elébe tenni. 19 De nem találván módot, hogy a sokaság miatt mikép vigyék őt be, felhágának a háztetőre, és a cseréphéjazaton át bocsáták őt alá ágyastól Jézus elé a középre. 20 És látván azoknak hitét, monda: Ember, megbocsáttattak néked a te bűneid. 21 Az írástudók pedig és a farizeusok elkezdének tanakodni, mondván: Kicsoda ez, a ki ily káromlást szól? Ki bocsáthatja meg a bűnt, hanemha egyedül az Isten? 22 Jézus pedig észrevévén az ő tanakodásukat, felevén, monda nékik: Mit tanakodtok a ti szívetekben? 23 Melyik könnyebb, azt mondani: Megbocsáttattam néked a te bűneid; vagy azt mondani: Kelj fel és járj? 24 Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma e földön megbocsátani a bűnöket, (monda a gutaütöttnek): Néked mondom, kelj fel, és föllevén nyoszolyádat, eredj haza! 25 És az rögtön felkelvén azok szemeláttára, föllevé a min feküdt, és elméne haza, dicsőítvén az Istent. 26 És az álmélkodás elfogá mindnyájukat, és dicsőíték az Istent, és betelének félelemmel, mondván: Bizony csodadolgokat láttunk ma! 27 Ezek után pedig kiméne, és láta egy Lévi nevű vámszedőt, a ki a vámnál ül vala, és monda néki: Kövess engem! 28 És az mindenöket elhagyván, felkele és követé őt. 29 És Lévi nagy lakomat készíté néki az ő házánál; és vala ott nagy sokasága a vámszedőknek és egybeknek, a kik ő velök letelepedtek volt. 30 És köztük az írástudók és farizeusok zúgolódának az ő tanítványai ellen, mondván: Miért esztek és isztok a vámszedőkkel és a bűnösökkel? 31 És felevén Jézus, monda nékik: Az egészségeseknek nincs szükségük orvosra, hanem a betegeknek. 32 Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket a megtérésre. 33 Azok pedig mondának néki: Mi az oka, hogy a János tanítványai gyakorta bőjtölnek és imádkoznak, valamint a farizeusokéi is; a te tanítványaid pedig esznek és isznak? 34 Ő pedig monda nékik: Avagy mívelhetitek-é azt, hogy a lakodalmasok bőjtöljenek, a míg a vőlegény velök van? 35 De eljőnek a napok, és mikor a vőlegény elvéteik ő tőlök, akkor majd bőjtölnek azokban a napokban. 36 És monda nékik példabeszédet is: Senki nem toldja az új posztó foltot az ő posztóhoz; mert különben az újat is megszakasztja és az ő posztóhoz nem illik az újból való folt. 37 És senki sem tölti az új bort ó tömlőkbe; mert különben az új bor megszakasztja a tömlöket, és a bor kiömlő, és a tömlők is elvesznek. 38 Hanem

az új bort új tömlőkbe kell tölteni, és mind a kettő megmarad. **39** És senki, a ki ő bort iszik, mindjárt újat nem kíván, mert azt mondja: Jobb az ő.

6 Lőn pedig a húsvét szombatját követő második szombaton, hogy a vetések között méne által és az ő tanítványai gabonafejeket szaggatván és azokat kezeikkel kimorzsolván, ettek. **2** Némelyek pedig a farizeusok közül mondának nékik: Miért cselekszitek azt, a mit szombatnapokon nem szabad cselekedni? **3** És felelvén Jézus, monda nékik: Nem olvastátok-é, mit cselekedett Dávid, mikor megéhezett ő és a kik vele voltak? **4** Mi módon ment be az Úrnak házába és vette el a szent kenyereket és ette meg és adott azoknak is, a kik vele voltak, a melyeket pedig nem szabad megenni, hanem csak a papoknak? **5** És monda nékik: Az embernek Fia ura a szombatnak is. **6** Lőn pedig más szombaton is, hogy ő a zsinagógába méne és taníta, és vala ott egy ember, a kinek a jobb keze száradt volt. **7** Az írástudók és farizeusok pedig leselkedének ő utána, ha vajjon gyógyít-e majd szombatnapon, hogy vádat találjanak ellene. **8** Ő pedig tudván azoknak gondolatait, monda a száradt kezű embernek: Kelj fel és állj elő! És felkelvén, előáll. **9** Monda azért nékik Jézus: Valamit kérdek tőletek: Szabad-é szombaton jót tenni, vagy rosszat tenni? az életet megtartani, vagy elveszteni? **10** És körültekintve mindnyájokon, monda az embernek: Nyújtsd ki a kezedet! Az pedig úgy cselekedék, és keze oly éppé lőn, mint a másik. **11** Azok pedig etelének esztelenséggel és beszélgetnek vala egymás közt, hogy mit cselekedjenek Jézussal? **12** És lőn azokban a napokban, kiméne a hegyre imádkozni, és az éjszakát az Istenhez való imádkozásban tölté el. **13** És mikor megvirrada, előszólitá az ő tanítványait és kiválaszta azok közül tizenkettőt, a kiket apostoloknak is neveze: **14** Simont, a kit Péternek is neveze, és Andrást, annak testvérét, Jakabot és Jánost, Filepet és Bertalant, **15** Mátét és Tamást, Jakabot, az Alfeus fiát, és Simont, a ki Zelotesnek nevezteték, **16** Júdást, a Jakab fiát és Iskariotes Júdást, a ki árulóvá is lőn; **17** És alámenvén ő velök, megáll a síkságon, és az ő tanítványainak serege és a népnek nagy sokasága egész Júdeából és Jeruzsálemből és Tírusnak és Sídonnak tengermelléki határából, a kik jöttek, hogy hallgassák őt és meggyógyíttassanak betegségeikből. **18** És a kik tisztátalan lelkektől

gyötrettek, meggyógyulának. **19** És az egész sokaság igekezik vala őt illetni: mert erő származék belőle, és mindeneget meggyógyíta. **20** Ő pedig felemelvén szemeit az ő tanítványaira, monda: Boldogok vagytok ti szegények: mert tiétek az Isten országa. **21** Boldogok ti, kik most éheztek: mert megelégtettek. Boldogok ti, kik most sírtok: mert nevetni fogtok. **22** Boldogok lesztok, mikor titeket az emberek gyűlönek, és kirekesztenek, és szidalmaznak titeket, és kivetik a ti neveteket, mint gonoszt, az embernek Fiáért. **23** Örüljétek azon a napon és örvendeztetek; mert ímé a ti jutalmatok bőséges a mennyben; hiszen hasonlóképen cselekedtek a prófétákkal az ő atyáik. **24** De jaj néktek, gazdagoknak, mert elvettétek a ti vigasztalástokat. **25** Jaj néktek, kik beteltetek; mert éhezni fogtok. Jaj néktek, kik most nevettek; mert sírni és jajgatni fogtok. **26** Jaj néktek, mikor minden ember jót mond felőletek; mert épen így cselekedtek a hamis prófétákkal az ő atyáik. **27** De néktek mondom, kik engem hallgattok: Szeressétek ellenségeiteket, jól tegyetek azokkal, a kik titeket gyűlönek, **28** Áldjátok azokat, a kik titeket átkoznak, és imádkoztatok azokért, a kik titeket háborgatnak. **29** A ki egyik arczodat megüti, fordítsd néki a másikat is; és attól, a ki felső ruhádat elveszi, ne vond meg alsó ruhádat se. **30** Mindennek pedig, a ki tőled kér, adj; és attól, a ki elveszi a tiédet, ne kérd vissza. **31** És a mint akarjátok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is akképen cselekedjétek azokkal. **32** Mert ha csak azokat szeretitek, a kik titeket szeretnek, mi jutalmatok van? Hiszen a bűnösök is szeretik azokat, a kik őket szeretik. **33** És ha csak azokkal tesztek jól, a kik veletek jól tesznek, mi jutalmatok van? Hiszen a bűnösök is ugyanazt cselekszik. **34** És ha csak azoknak adtok kölcsönt, a kiktől reménylitek, hogy visszakapjátok, mi jutalmatok van? Hiszen a bűnösök is adnak kölcsönt a bűnösöknek, hogy ugyanannyit kapjanak vissza. **35** Hanem szeressétek ellenségeiteket, és jól tegyetek, és adjatok kölcsönt, semmit érte nem várván; és a ti jutalmatok sok lesz, és ama magasságos Istennek fiai lesztok: mert ő jóltévő a háladatlanokkal és gonoszokkal. **36** Legyetek azért irgalmasok, mint a ti Atyátok is irgalmas. **37** Ne ítéljétek és nem ítéltettek; ne kárhoztassatok és nem kárhoztattok; megbocsássatok, néktek is megbocsáttatik; **38** Adjatok, néktek is adatik; jó

mértéket, megnyomottat és megrázottat, szíinig teltet adnak a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkal mérnek néktek, a melylyel ti mérték. **39** Példabeszédet is monda nékik: Vajjon a vak vezetheti-e a világtalant? avagy nem mindketten a verembe esnek-e? **40** Nem feljebb való a tanítvány az ő mesterénél; hanem mikor tökéletes lesz, mindenki olyan lesz, mint a mestere. **41** Miért nézed pedig a szálkát, a mely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, mely a te saját szemedben van, nem veszed észre? **42** Avagy mi módon mondhatod a te atyádfiának: Atyámfia, hadd vessem ki a szálkát a te szemedből, holott te a te szemedben lévő gerendát nem látod. Te képmutató, vesd ki először a gerendát a te szemedből és azután gondolj arra, hogy kivessd a szálkát, a mely a te atyádfia szemében van. **43** Nem jó fa az, a mely romlott gyümölcsöt terem; és nem romlott fa az, a mely jó gyümölcsöt terem. **44** Mert minden fa az ő tulajdon gyümölcséről ismertetik meg; mert a tövisről nem szednek fűgét, sem a szederindáról nem szednek szőlőt. **45** A jó ember az ő szívének jó kincseiből hoz elő jót; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincseiből hoz elő gonoszt: mert a szívnek teljességéből szól az ő szája. **46** Miért mondjátok pedig nékem: Uram! Uram! ha nem művelitek, a miket mondok? **47** Valaki én hozzám jó és hallgatja az én beszédimet és azokat megtartja, megmondom néktek, mihez hasonló. **48** Hasonló valamely házépítő emberhez, a ki leásott és mélyre hatolt, és kősziklára vetett fundamentomot: mikor aztán árvíz lett, beleütközött a folyóvíz abba a házba, de azt meg nem mozdíthatta: mert kősziklán épült. **49** A ki pedig hallgatja, de nem tartja meg, hasonló ahhoz az emberhez, a ki csak a földön építette házát fundamentom nélkül: a melybe beleütközvén a folyóvíz, azonnal összeomlott; és nagy lett annak a háznak romlása.

7 Mikor pedig minden ő beszédeit a nép hallatára elvégezte, beméne Kapernaumba. **2** Egy századosnak szolgálja pedig, a ki annál nagy becsületben volt, igen rosszul lévén, már halófélben vala. **3** Az pedig, mikor hallott Jézus felől, hozzá küldé a zsidók véneit, kérvén őt, hogy jőjjen el és gyógyítsa meg az ő szolgáját. **4** Azok pedig Jézushoz menvén, igen kérék őt, mondván: Méltó, hogy megtedd néki; **5**

Mert szereti a mi nemzetünket, és a zsinagógát is ő építtette nekünk. **6** Jézus tehát elméne velök. Mikor azonban már nem messze volt a háztól, eléje küldé a százados néhány jó barátját, izenvén néki: Uram, ne fáraszd magad; mert nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jőj; **7** A miért is magamat sem tartottam érdemesnek arra, hogy hozzád menjek: hanem csak szóval mondd, és meggyógyul az én szolgám. **8** Mert én is hatalom alá vetett ember vagyok, és vitézek vannak alattam; és ha az egyiknek azt mondom: Eredj el, elmegy; vagy a másíknak: Jövel, eljő; és ha szolgámnak szólok: Tedd ezt, azt teszi. **9** Jézus pedig ezeket hallván, elcsudálkozék ő rajta; és hátrafordulván monda az őt követő sokaságnak: Mondom néktek, ilyen hitet Izraelben sem találtam! **10** És a küldöttek visszatérvén a házhoz, a beteg szolgát már egészségben találák. **11** És lőn másnap, hogy méne Nain nevű városba; és az ő tanítványai sokan menének ő vele, és nagy sokaság. **12** Mikor pedig a város kapujához közelített, ímé egy halottat hoznak vala ki, egyetlen egy fiát az anyjának, és az özvegy asszony vala; és a városból nagy sokaság volt ő vele. **13** És látván őt az Úr, megkönyörüle rajta, és monda néki: Ne sírj. **14** És oda menvén, illetve a koporsót; a vívők pedig megállának. És monda: Ifjú, néked mondom, kelj föl! **15** És felüle a megholt, és kezde szólni; és adá őt anyjának. **16** És elfogá mind azokat a félelem, és dicsőíték az Istent, mondván: Nagy próféta támadt mi köztünk; és: Az Isten megtekintette az ő népét. **17** És kiméne ő felőle e hír az egész Júdeába, és a körül való minden tartományba. **18** És Jánosnak mind ezeket elmondák a tanítványai. És János az ő tanítványai közül kettőt előszólítván, **19** Elküldé Jézushoz, mondván: Te vagy-e az, a ki eljövendő vala, vagy mást várjunk? **20** Mikor azért azok a férfiak hozzámentek, mondának: Keresztelő János küldött minket te hozzád, mondván: Te vagy-e az, a ki eljövendő vala, vagy mást várjunk? **21** Azon órában pedig sokakat gyógyíta meg betegségekből, csapásokból, tisztátalan lelkektől, és sok vannak adá meg szeme világát. **22** És felelvén Jézus, monda nékik: Elmenvén mondjátok meg Jánosnak, a miket láttatok és hallottatok: hogy a vakok szemeik világát veszik, a sánták járnak, a poklosok megtisztulnak, a siketek hallanak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek az evangéliom prédikáltatik. **23** És

boldog, valaki én bennem meg nem botránkozik. 24 Mikor pedig elmentek a János követei, kezdé mondani a sokaságnak János felől: Mit látni mentetek ki a pusztába? szélingatta nádszálat-é? 25 Hát mit látni mentetek ki? puha ruhákba öltözött embert-é? Ímé a kik drága öltözetben és gyönyörűségben vannak, a királyok palotáiban vannak. 26 Hát mit látni mentetek ki? Profétát-é? Bizony mondom néktek, profétánál is nagyobbat. 27 Ez az, a ki felől meg van írva: Ímé én elküldöm az én követemet a te orcsád előtt, ki elkészíti előtted a te útadat. 28 Mert mondom néktek, hogy azok között, a kik asszonytól születtek, egy sincs nagyobb proféta Keresztelő Jánosnál; de a ki kisebb az Isten országában, nagyobb ő nála. 29 És mikor ezt hallotta az egész nép és a vámszedők, igazat adának az Istennek, megkeresztelkedvén a János kerestségével; 30 A farizeusok pedig és a törvénytudók az Isten tanácsát megveték ő magokra nézve, nem keresztelkedvén meg ő tőle. 31 Monda pedig az Úr: Mihez hasonlítsam azért e nemzetségnek embereit? és mihez hasonlók? 32 Hasonlók a piacon ülő gyermekekhez, kik egymásnak kiáltanak, és ezt mondják: Sípoltunk néktek, és nem tánczoltatok; siralmas énekeket énekeltünk néktek, és nem sírtatok. 33 Mert eljött Keresztelő János, a ki kenyeret sem eszik, bort sem iszik, és ezt mondjátok: Ördög van benne. 34 Eljött az embernek Fia, a ki eszik és iszik, és ezt mondjátok: Ímé a falánk és borívó ember, a vámszedők és bűnösök barátja. 35 És igazoltatik a bölcsesség minden ő fiaitól. 36 Kéré pedig őt egy a farizeusok közül, hogy ő vele egyék; annakokáért bemenvén a farizeus házába, leüle enni. 37 És ímé a városban egy asszony a ki bűnös vala, mikor megtudta, hogy ő a farizeus házában leült enni, hozza egy alabástrom szelencze drága kenetet. 38 És megállván hátul az ő lábainál sírva, könnyeivel kezdé öntözni az ő lábait, és fejének hajával törle meg, és csókolgatá az ő lábait, és megkené drága kenettel. 39 Mikor pedig ezt látta a farizeus, a ki őt meghívta, monda magában: Ez, ha proféta volna, tudná ki és miféle asszony az, a ki őt illeti: hogy bűnös. 40 És felelvén Jézus, monda néki: Simon, van valami mondani valóm néked. És az monda: Mester, mondjad. 41 Egy hitelezőnek két adósa vala: az egyik adós vala ötszáz pénzzel, a másik pedig ötvennel. 42 És mikor nem volt nékik miből

megadni, mind a kettőnek elengedé. E kettő közül azért, mondd meg, melyik szereti őt jobban? 43 Felelvén pedig Simon, monda: Azt gondolom, hogy az, a kinek többet engedett el. És Jézus monda néki: Igazán ítélteél. 44 És az asszonyhoz fordulván, monda Simonnak: Látod-é ez asszonyt? Bejövék a te házádba, az én lábaimnak vizet nem adál: ez pedig könnyeivel öntöze az én lábaimat, és fejének hajával törle meg. 45 Engem meg nem csókolál: ez pedig az időtől fogva, hogy bejöttem, nem szűnt meg az én lábaimat csókolgatni. 46 Olajjal az én fejemet meg nem kented: ez pedig drága kenettel kené meg az én lábaimat. 47 Minekokáért mondom néked: Néki sok bűne bocsáttatott meg; mert igen szeretett; a kinek pedig kevés bocsáttatik meg, kevésbé szeret. 48 És monda annak: Megbocsáttattak néked a te bűneid. 49 És a kik együtt ülének vele az asztalnál, kezdék magukban mondani: Ki ez, hogy a bűnöket is megbocsátja? 50 Monda pedig az asszonynak: A te hited megtartott téged. Eredj el bekésséggel!

8 És lőn ezután, hogy ő jár vala városoként és falunként, prédikálván és hirdetvén az Isten országát, és vele a tizenkettő. 2 És némely asszonyok, a kiket tisztátalan lelkektől és betegségekből gyógyított meg, Mária, a ki Magdalénának nevezetik, kiből hét ördög ment ki, 3 És Johanna, Khúzának, a Heródes gondviselőjének felesége, és Zsuzsánna, és sok más asszony, kik az ő vagyonukból szolgálnak néki. 4 Mikor pedig nagy sokaság gyűlt egybe, és minden városból mentek vala ő hozzá, monda példázat által: 5 Kiméne a magvető, hogy elvesse az ő magvát: és magvetés közben némely esék az útfélre; és eltapostaték, és az égi madarak megevék azt. 6 És némely esék a kősziklára; és mikor kikelt, elszárada, mert nem vala nedvessége. 7 Némely esék a tövis közé; és a tövisek vele együtt növekedvén, megfojták azt. 8 Némely pedig esék a jó földbe; és mikor kikelt, százannyi hasznot hozza. Ezeket mondván, kiált vala: A kinek van füle a hallásra, hallja. 9 És megkérdeék őt az ő tanítványai, mondván: Mi lehet e példázat? 10 Ő pedig monda nékik: Néktek adatott, hogy az Isten országának titkait értsétek; egyebeknek példázatokban, hogy látván ne lássanak, és hallván ne értsenek. 11 A példázat pedig ez: A mag az Isten beszéde. 12 Az útfélen valóik pedig azok, a kik hallják; aztán eljő az ördög, és kikapja az ígét az

ő szívökből, hogy ne higgyenek és ne idvezüljenek. 13 És a kősziklán valók azok, a kik, mikor hallják, örömmel veszik az ígét; de ezeknek nincs gyökerük, a kik egy ideig hisznek, a kísértés idején pedig elszakadnak. 14 És a melyik a tövis közé esett, ezek azok, a kik hallották, de elmenvén, az élet gondjaitól, és gazdagságától és gyönyörűségeitől megfojtatnak, és gyümölcsöt nem teremnek. 15 A melyik pedig a jó földre esett, ezek azok, a kik a hallott ígét tiszta és jó szívvel megtartják, és gyümölcsöt teremnek béketűréssel. 16 Senki pedig, ha gyertyát gyújt, be nem fedí azt valami edénnyel, sem az ágy alá nem rejtí; hanem a gyertyatartóba teszi, hogy a kik bemennek, lássák a világot. 17 Mert nincs oly titok, mely nyilvánvalóvá ne lenne; és nincs oly elrejtett dolog, mely ki ne tudódnék, és viláogságra ne jőne. 18 Meglássátok azért, mimódon hallgatjátok: mert a kinek van, annak adatik; és a kinek nincs, még a mijét gondolja is hogy van, elvétetik tőle. 19 Jövének pedig hozzá az ő anyja és atyjafiai, de nem tudtak hozzá jutni a sokaság miatt. 20 És tudtára adák néki, mondván: A te anyád és atyádfiai künn állnak, téged akarván látni. 21 Ő pedig felelvén, monda nékik: Az én anyám és az én atyámfiai ezek, a kik az Isten beszédét hallgatják, és megcselekszik azt. 22 Lőn pedig egy napon, hogy beméne a hajóba ő és az ő tanítványai; és monda nékik: Menjünk a tónak túlsó partjára. És elindulának. 23 De hajózásuk közben elszenderedék; és szélvész csapott le a tóra, és megmerülének, és veszedelemben valának. 24 És hozzá menvén, felkölték őt mondván: Mester, Mester, elveszünk! Ő pedig felserkenvén, megdorgálá a szelet és a víznek hajkait; és megszűnének, és lőn csendesség. 25 És monda nékik: Hol van a ti hitetek? És félelemmel csodálkoznak vala, mondván egymásnak: Ugyan ki ez, hogy a szeleknek is, a víznek is parancsol, és engednek néki? 26 És evezének a Gaderénusok tartományaiiba, mely Galileával átellenben van. 27 És mikor ő kiment a földre, jöve elébe a városból egy ember, kiben ördögök voltak sok időtől fogva, sem ruhába nem öltözött, sem házban nem lakott, hanem a sírboltokban. 28 És mikor meglátta Jézust, felkiálta és lábai elé esék néki, és fenszóval monda: Mi közöm van nékem te veled, Jézus, felséges Istennek Fia? kérelek téged, ne gyötörj engem. 29 Mert azt parancsolá annak a tisztátalan léleknek, hogy menjen ki az emberből. Mert gyakran elragadá őt: annakokáért lánczokkal és békókkal megkötözve őrizteték; de a kötelékeket elszagatván, az ördögtől a pusztákba hajaték. 30 Megkérde pedig őt Jézus, mondván: Mi a neved? És ő monda: Légió; mert sok ördög ment vala bele. 31 És kérék őt, hogy ne parancsolja nékik, hogy a mélységbe menjenek. (Abyssos g12) 32 Vala pedig ott egy nagy disznónyáj, legelészve a hegyen; és kérék őt, hogy engedje meg nékik, hogy azokba menjenek. És megengede nékik. 33 És minekutána kimentek az ördögök az emberből, bemenének a disznókba; és a disznónyáj a meredekről a tóba rohana, és megfullada. 34 A pásztorok pedig látván mi történt, elfutának, és elmenvén, hírré adák a városban és a falukban. 35 Kimenének azért megnézni mi történt; és menének Jézushoz, és ülve találák az embert, kiből az ördögök kimentek, felöltözve és eszénél, a Jézus lábainál; és megfélemlének. 36 Elbeszélék pedig nékik azok is, a kik látták, mimódon szabadult meg az ördöngős. 37 És kéré őt a Gadarénusok körül való tartományok egész sokasága, hogy ő közülök menjen el, mert felette igen félnek vala: ő pedig beülvén a hajóba, visszatére. 38 Kéré pedig őt az az ember, a kiből az ördögök kimentek, hogy ő vele lehessen; de Jézus elbocsátá őt, mondván: 39 Térj vissza házadhoz, és beszéld el, mely nagy dolgokat tett az Isten veled. Elméne azért, hirdetvén az egész városban, mely nagy dolgokat cselekedett Jézus ő vele. 40 És lőn, hogy mikor Jézus visszatért, a nép örömmel fogadá őt; mert mindnyájan várják vala őt. 41 És ímé eljőve egy ember, kinek Jairus vala neve, ki a zsinagógának feje volt; és Jézus lábai előtt leesvén, kéré őt, hogy menjen be az ő házába; 42 Mert vala néki egy egyetlen leánya, mintegy tizenkét esztendős, és az halálán volt. Mikor pedig ő méne, a sokaság szorongatá őt. 43 És egy asszony, ki vérfolyásban volt tizenkét esztendőtől fogva, és bár minden vagyonát az orvosokra költötte, senki meg nem tudta gyógyítani, 44 Hátulról hozzá járulván, illeté az ő ruhájának peremét; és azonnal elállá vérenek folyása. 45 És monda Jézus: Ki az, a ki engem illete? És mikor mindnyájan tagadták, monda Péter és a kik ő vele valának: Mester, a sokaság nyom és szorongat téged, és azt mondod: Ki az, a ki engem illete? 46 Jézus pedig monda: Illete engem valaki; mert én észrevettem, hogy erő származék ki

tőlem. 47 Mikor pedig látta az asszony; hogy nem maradt titokban, reszketve előjöve és előtte leesvén, megjelenté néki az egész sokaság előtt, miért illette őt, és hogy azonnal meggyógyult. 48 És ő monda néki: Bízzál leányom, a te hited megtartott téged; eredj el békességgel! 49 Mikor még a szó szájában vala, eljöve egy ember a zsinagóga fejének házatól, mondván néki: Meghalt a leányod; ne fáraszd a Mestert! 50 Jézus pedig mikor ezt hallotta, felele néki, mondván: Ne félj; csak higj, és megtartatik. 51 Bemenvén pedig a házba, senkit nem bocsáta be, csak Pétert, Jakobot, Jánost és a leányzó atyját és anyját. 52 Sírának pedig mindnyájan, és gyászolák azt; ő pedig monda: Ne sírjatok; nem halt meg, hanem aluszik. 53 És kineveték őt, tudván, hogy meghalt. 54 Ő pedig mindenkit kiküldvén, és a leányzó kezét megfogván, kiálta, mondván: Leányzó, kelj fel! 55 És visszatére annak lelke, és azonnal fölkele; és ő parancsolá, hogy adjanak néki enni. 56 És elálmélkodának annak szülei; ő pedig megparancsolá, hogy senkinek ne mondják, a mi történt.

9 Minekutána pedig összehívta Jézus az ő tizenkét tanítványát, ada nékik erőt és hatalmat minden ördögök ellen, és betegségek gyógyítására. 2 És elküldé őket, hogy prédikálják az Isten országát, és betegeket gyógyítsanak. 3 És monda nékik: Semmit az útra ne vigyetek, se pálczákat, se táskát, se kenyeret, se pénzt; se két-két ruhátok ne legyen. 4 És valamely házba bementek, ott maradjatok, és onnét induljatok tovább. 5 És valakik be nem fogadnak titeket, kimenvén abból a városból, még a port is verjétek le lábaitokról, bizonságul ő ellenök. 6 Kimenvén annakokáért, bejárák a falukat, hirdetvén az evangyéliomot, és gyógyítván mindenütt. 7 Meghallá pedig Heródes a negyedes fejedelem, mindazokat, a mik ő általa történtek: és zavarban volt, mivelhogy némelyek azt mondák, hogy János támadt fel a halálból; 8 Némelyek pedig, hogy Illés jelent meg; mások meg, hogy a régi próféták közül támadt fel valamelyik. 9 És monda Heródes: Jánosnak én vettem fejét: kicsoda hát ez, a ki felől én ilyen dolgokat hallok? És igyekezik vala őt látni. 10 Visszatérvén pedig az apostolok, elbeszélének néki mindent, a mit cselekedtek. És azokat maga mellé vévén, elvonula magánosan a Bethsaida nevű városnak puszta helyére. 11 A sokaság pedig ezt megtudván,

követé őt: és ő örömmel fogadván őket, szóla nékik az Isten országáról, és a kiknek gyógyulásra volt szükségök, azokat meggyógyítá. 12 A nap pedig hanyatlani kezdett; és a tizenkettő ő hozzá járulván, monda néki: Bocsásd el a sokaságot, hogy elmenvén a körülvaló falvakba és majorokba megszálljanak, és eledelt találjanak, mert itt puszta helyen vagyunk. 13 Ő pedig monda nékik: Adjatok nékik ti enni. Azok pedig mondának: Nincs nekünk több öt kenyerünknel és két halunknál; hanem ha elmegyünk és mi veszünk eledelt az egész sokaságnak. 14 Mert valának ott mintegy ötezeren férfiak. Monda pedig az ő tanítványainak: Ültessétek le őket csoportokba ötvenével. 15 És a képen cselekedének, és leültetéek valamennyit. 16 Minekutána pedig vette az öt kenyeret és a két halat, a mennybe emelvén szemeit, megáldá azokat, és megszegé; és adá a tanítványoknak, hogy a sokaság elé tegyék. 17 Evének azért és megelégedének mindnyájan; és felszedék a mi darabok maradtak tőlük, tizenkét kosárral. 18 És lőn, mikor ő magában imádkozék, vele valának a tanítványok; és megkérde őket, mondván: Kinek mond engem a sokaság? 19 Ők pedig felelvén, mondának: Keresztelő Jánosnak; némelyek pedig Illésnek; némelyek pedig, hogy a régi próféták közül támadt fel valamelyik. 20 És monda nékik: Hát ti kinek mondotok engem? Felelvén pedig Péter, monda: Az Isten ama Krisztusának. 21 Ő pedig reájok parancsolván, meghagyá, hogy ezt senkinek ne mondják; 22 Ezt mondván: Szükség az ember Fiának sokat szenvedni és megvettetni a vénektől, a főpapoktól és írástudóktól, és megöletni, és harmadnapon feltámadni. 23 Mondja vala pedig mindeneknek: Ha valaki én utánam akar jőni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztjét minden nap, és kövessen engem. 24 Mert a ki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; a ki pedig elveszti az ő életét én érettem, az megtartja azt. 25 Mert mit használ az embernek, ha mind e világot megnyeri is, ő magát pedig elveszti vagy magában kárt vall? 26 Mert valaki szégyel engem és az én beszédemet, az embernek Fia is szégyelni fogja azt, mikor eljő az ő dicsőségével, és az Atyáéval és a szent angyalokéval. 27 Mondom pedig néktek bizonynal, hogy vannak az itt állók közül némelyek, kik a halált meg nem kóstolják, mígnem meglátják az Istennek országát. 28 És lőn e beszédek után mintegy nyolczadnappal,

hogy maga mellé vevé Pétert, Jánost és Jakobot, és felméne a hegyre imádkozni. 29 És imádkozása közben az ő orczájának ábrázata elváltozék, és az ő ruhája fehér és fénylő lón. 30 És ímé két férfiú beszél vala ő vele, kik valának Mózes és Illés; 31 Kik dicsőségben megjelenvén, beszélék vala az ő halálát, melyet Jeruzsálemben fog megteljesíteni. 32 Pétert pedig és a vele lévőket elnyomá az álom; de mikor felébredtek, láták az ő dicsőségét, és ama két férfiút, kik vele állanak vala. 33 És lón, mikor azok eltávoztak ő tőle, monda Péter Jézusnak: Mester, jó nekünk itt lennünk: csináljunk azért három hajlékot, egyet néked, Mózesnek is egyet, és egyet Illésnek; nem tudván mit mond. 34 És mikor ő ezeket mondá, felhő támada és azokat beárnyékozá; ők pedig megfélemlének, mikor azok bementek a felhőbe. 35 És szózat lón a felhőből, mondván: Ez amaz én szerelmes Fiam, őt hallgassátok. 36 És mikor a szózat lón, találáték Jézus csak maga. Ők pedig hallgátának, és semmit abból, a mit láttak, senkinek el nem mondának azokban a napokban. 37 És lón másnap, mikor ők a hegyről leszállottak, sok nép méne elébe. 38 És ímé egy a sokaság közül felkiálta, mondván: Mester, kérlek téged, tekints az én fiamra; mert nékem egyetlen egzem: 39 És ímé a lélek megragadja őt, és hirtelen kiált; és szagattja őt, annyira, hogy tajtékot túr, és nehezen megy el tőle, szagattván őt. 40 És kérem a te tanítványaidat, hogy őrizzék ki azt, de nem tudták. 41 Felelvén pedig Jézus, monda: Óh hitetlen és elfajult nemzetség! meddig leszek köztetek, és meddig tűrlek titeket? Hozd ide a te fiadat! 42 A míg pedig az odaméne, azon közben az ördög földhöz üté azt, és megrángatá. De Jézus megdorgálá a tisztátalan lelket, és meggyógyítá a gyermeket, és adá azt az ő atyjának. 43 Elálmélkodának pedig mindnyájan az Istennek nagyságos erején. Mikor pedig mindnyájan csodálkozának mind azokon, a miket Jézus cselekedék, monda az ő tanítványainak: 44 Vegyétek füleitekbe ezeket a beszédeket: Mert az embernek Fia az emberek kezébe fog adatni. 45 De ők nem érték e mondást, és el vala rejtve előlük, hogy ne értsék azt; és félték őt megkérdezni e mondás felől. 46 Támada pedig bennök az a gondolat, hogy ki nagyobb közöttük. 47 Jézus pedig látván az ő szívök gondolatát, egy kis gyermeket megfogván, maga mellé állatá azt, 48 És monda nekik:

Valaki e kis gyermeket befogadja az én nevemben, engem fogad be; és valaki engem befogad, azt fogadja be, a ki engem elküldött; mert a ki legkisebb mindnyájan ti közöttetek, az lesz nagy. 49 Felelvén pedig János, monda: Mester, láttunk valakit, a ki a te nevedben ördögöket űz; és eltíltók őt, mivelhogy téged nem követ mi velünk. 50 És monda néki Jézus: Ne tiltsátok el: mert a ki nincs ellenünk, mellettünk van. 51 Lón pedig, mikor az idő elközelgete, hogy ő felvitessék, eltökélte magát, hogy Jeruzsálemba megy, 52 És követeket küldé az ő orczája előtt; és azok elmenvén, bemenének egy samaritánus faluba, hogy néki szállást készítsenek. 53 De nem fogadák be őt, mivelhogy ő Jeruzsálemba megy vala. 54 Mikor pedig ezt látták az ő tanítványai, Jakab és János, mondának: Uram, akarod-e, hogy mondjuk, hogy tűz szálljon alá az égből, és emészsze meg ezeket, mint Ilyés is cselekedett? 55 De Jézus megfordulván, megdorgálá őket, mondván: Nem tudjátok minémű lélek van ti bennetek: 56 Mert az embernek Fia nem azért jött, hogy elveszítse az emberek lelkét, hanem hogy megtartsa. Elmenének azért más faluba. 57 Lón pedig, mikor menének, valaki monda néki az úton: Követlek téged Uram, valahová mégy! 58 És monda néki Jézus: A rókáknak barlangjuk van, és az égi madaraknak fészük; de az ember Fiának nincs fejté hová lehajtania. 59 Monda pedig másnak: Kövess engem. Az pedig monda: Uram, engedd meg nékem, hogy előbb elmenjek és eltemessem az én atyámat. 60 Monda pedig néki Jézus: Hadd temessék el a halottak az ő halottaikat: te pedig elmenvén, hirdesd az Isten országát. 61 Monda pedig más is: Követlek téged Uram; de előbb engedd meg nékem, hogy búcsút vegyek azoktól, a kik az én házamban vannak. 62 És monda néki Jézus: Valaki az eke szarvára veti kezét, és hátra tekint, nem alkalmas az Isten országára.

10 Ezek után pedig rendele az Úr másokat is, hetvenet, és elküldé azokat kettőnként az ő orczája előtt, minden városba és helyre, a hová ő menendő vala. 2 Monda azért nekik: Az aratni való sok, de a munkás kevés; kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába. 3 Menjetek el: Ímé én elbocsátlak titeket, mint bárányokat a farkasok közé. 4 Ne hordozzatok erszényt, se táskát,

se sarut; és az úton senkit ne köszöntsetek. **5** Valamely házba bementek, először ezt mondjátok: Békesség e háznak! **6** És ha lesz ott valaki békességnek fia, a ti békességtek azon marad; ha nem, ti reátok tér vissza. **7** Ugyanazon házban maradjatok pedig, azt evén és iván, a mit ők adnak: mert méltó a munkás az ő jutalmára. Ne járjatok házról-házra. **8** És valamely városba bementek, és befogadnak titeket, azt egyétek, a mit előtökbe adnak: **9** És gyógyítsátok a betegeket, a kik ott lesznek, és mondjátok nékik: Elközelített hozzátok az Isten országa. **10** Valamely városba pedig bementek, és titeket be nem fogadnak, annak utcáira kimenvén, ezt mondjátok: **11** Még a port is, a mely reánk ragadt a ti várostokból, itt köztetek letöröljük; mindazáltal ez legyen tudotokra, hogy az Isten országa elközelített hozzátok. **12** Mondom pedig néktek, hogy a Sodomabeliek állapota tűrhetőbb lesz ama napon, hogynem azé a városé. **13** Jaj néked Korazin! Jaj néked Bethsaida! mert ha Tírusban és Sídonban lettek volna azok a csodák, melyek te benned lőnek, régen zsákban és hamuban ülve megtértek volna. **14** Hanem Tírusnak és Sídonnak tűrhetőbb lesz állapota az ítéletkor, hogynem néktek. **15** És te Kapernaum, mely mind az égig felmagasztaltattál, a pokolig fogsz lealáztatni. **(Hadēs 986)** **16** A ki titeket hallgat, engem hallgat, és a ki titeket megvet, engem vet meg; és a ki engem vet meg, azt veti meg, a ki engem elküldött. **17** Visszatére pedig a hetven tanítvány örömmel, mondván: Uram, még az ördögök is engednek nekünk a te neved álta! **18** Ő pedig monda nékik: Látám a Sátánt, mint a villámlást lehullani az égből. **19** Ímé adok néktek hatalmat, hogy a kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és az ellenségnek minden erején; és semmi nem árthat néktek. **20** De azon ne örüljete, hogy a lelkek néktek engednek; hanem inkább azon örüljete, hogy a ti neveitek fel vannak írva a mennyben. **21** Azon órában örvendeze Jézus lelkében, és monda: Hálákat adok néked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek elől, és a kisdedeknek megjelentetted. Igen, Atyám, mert így volt kedves te előtted. **22** Mindent nékem adott az én Atyám: és senki sem tudja, kicsoda a Fiú, csak az Atya; és kicsoda az Atya, hanem csak a Fiú, és a kinek a Fiú akarja megjelenteni. **23** És a tanítványokhoz fordulván, monda ő magoknak: Boldog szemek, a melyek látják azokat, a melyeket ti láttok. **24** Mert mondom néktek, hogy sok próféta és király kívánta látni, a miket ti láttok, de nem látták; és hallani, a miket hallotok, de nem hallották. **25** És ímé egy törvénytudó felkele, kísértvén őt, és mondván: Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet vehessem? **(aiōnios g166)** **26** Ő pedig monda annak: A törvényben mi van megírva? mint olvasod? **27** Az pedig felelvén, monda: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat. **28** Monda pedig annak: Jól felelél; ezt cselekedd, és élzs. **29** Az pedig igazolni akarván magát, monda Jézusnak: De ki az én felebarátom? **30** Jézus pedig felelvén, monda: Egy ember megy vala alá Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esék, a kik azt kifosztván és megsebesítvén, elmenének, és ott hagyák félholtan. **31** Történet szerint pedig megy vala alá azon az úton egy pap, a ki azt látván, elkerülé. **32** Hasonlóképen egy Lévíta is, mikor arra a helyre ment, és azt látta, elkerülé. **33** Egy samaritánus pedig az úton menvén, odaért, a hol az vala: és mikor azt látta, könyörületességre indula. **34** És hozzájárulván, bekötözé annak sebeit, olajat és bort töltvén azokba; és azt felhelyezvén az ő tulajdon barmára, vivé a vendégfogadó házhoz, és gondját viselé néki. **35** Másnap pedig elmenőben két pénzt kivévén, adá a gazdának, és monda néki: Viselj gondot reá, és valamit ezen fölül reaköltesz, én mikor visszatérek, megadom néked. **36** E három közül azért kit gondolsz, hogy felebarátja volt annak, a ki a rablók kezébe esett? **37** Az pedig monda: Az, a ki könyörült rajta. Monda azért néki Jézus: Eredj el, és te is a képen cselekedjél. **38** Lőn pedig, mikor az úton menének, hogy ő beméne egy faluba; egy Mártha nevű asszony pedig befogadá őt házába. **39** És ennek vala egy Mária nevezetű testvére, ki is Jézus lábainál leülvén, hallgatja vala az ő beszédét. **40** Mártha pedig foglaltos volt a szüntelen való szolgálatban; előállván azért, monda: Uram, nincs-e arra gondod, hogy az én testvérem magamra hagyott engem, hogy szolgáljak? Mondjad azért néki, hogy segítsen nékem. **41** Felelvén pedig, monda néki Jézus: Mártha, Mártha, szorgalmas vagy és sokra igyekezel: **42** De egy a szükséges dolog: és Mária a jobb részt választotta, mely el nem vétetik ő tőle.

11 És lőn, mikor ő imádkozék egy helyen, ti fiaitok ki által űzik ki? Annakokáért ők maguk
minekutána elvégezte, monda néki egy az ő
tanítványai közül: Uram, taníts minket imádkozni,
miképen János is tanította az ő tanítványait. **2** Monda
pedig nékik: Mikor imádkoztok, ezt mondjátok: Mi
Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg
a te neved. Jőjjön el a te országod. Legyen meg
a te akaratod, miképen a mennyben, azonképen e
földön is. **3** A mi mindennapi kenyerünket add meg
nékünk naponként. **4** És bocsásd meg nékünk a mi
bűneinket; mert mi is megbocsátunk mindeneknek, a
kik nékünk adósok. És ne vigy minket kísértetbe; de
szabadíts meg minket a gonosztól. **5** És monda nékik:
Ki az közületek, a kinek barátja van, és ahhoz megy
éjfélkor, és ezt mondja néki: Barátom, adj nékem
kölcson három kenyeret, **6** Mert az én barátom én
hozzám jött az útról, és nincs mit adjak ennie; **7**
Az pedig onnét belőlről felelvén, ezt mondaná: Ne
bánts engem: immár az ajtó be van zárva, és az én
gyermekeim velem vannak az ágyban; nem kelhetek
fel, és nem adhatok néked? **8** Mondom néktek,
ha azért nem fog is felkelni és adni néki, mert az
barátja, de annak tolakodása miatt felkél és ad néki,
a mennyi kell. **9** Én is mondom néktek: Kérjetek és
megadatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek
és megnyitatik néktek. **10** Mert a ki kér, mind kap;
és a ki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitatik. **11**
Melyik atya pedig az közületek, a kitől a fia kenyeret
kér, és ő talán követ ad néki? vagy ha halat, vajjon
a hal helyett kígyót ad-é néki? **12** Avagy ha tojást
kér, vajjon skorpiót ad-é néki? **13** Ha azért ti gonosz
létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni,
mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent
Lelket azoknak, a kik tőle kérik. **14** És ördögöt űz vala
ki, mely néma vala. És lőn, mikor kiment az ördög,
megszólala a néma; és csodálkozóék a sokaság. **15**
Némelyek pedig azok közül mondanak: A Belzebúb
által, az ördögök fejedelme által űzi ki az ördögöket.
16 Mások meg, kísértvén őt, mennyei jelt kívánának
tőle. **17** Ő pedig tudván azoknak gondolatát, monda
nékik: Minden ország, a mely magával meghasonlik,
elpusztul; és ház a házzal ha meghasonlik, leomlik.
18 És a Sátán is ha ő magával meghasonlik, mimódon
állhat meg az ő országa? mert azt mondjátok, hogy
én a Belzebúb által űzöm ki az ördögöket. **19** És
ha én a Belzebúb által űzöm ki az ördögöket, a

ti fiaitok ki által űzik ki? Annakokáért ők maguk
lesznek a ti bírátok. **20** Ha pedig Isten ujjával űzöm ki
az ördögöket, kétség nélkül elérkezett hozzátok az
Isten országa. **21** Mikor az erős fegyveres űrzi az ő
palotáját, a miye van, békességben van; **22** De mikor a
nálánál erősebb reá jövén legyőzi őt, minden fegyverét
elveszi, melyhez bízott, és a mit tőle zsákmányol,
elosztja. **23** A ki velem nincs, ellenem van; és a ki
velem nem takar, tékozol. **24** Mikor a tisztátalan lélek
kimegy az emberből, víz nélkül való helyeken jár,
nyugalmat keresvén; és mikor nem talál, ezt mondja:
Visszatérek az én házamba, a honnét kijöttem. **25** És
oda menvén, kisöpörve és felékesítve találja azt. **26**
Akkor elmegy, és maga mellé vesz más hét lelket,
magánál gonoszabbakat, és bemenvén ott lakoznak;
és annak az embernek utolsó állapota gonoszabb
lesz az elsőnél. **27** Lőn pedig mikor ezeket mondá,
fölemelvén szavát egy asszony a sokaság közül,
monda néki: Boldog méh, a mely téged hordozott, és
az emlők, melyeket szoptál. **28** Ő pedig monda: Sőt
inkább boldogok a kik hallgatják az Istennek beszédét,
és megtartják azt. **29** Mikor pedig a sokaság hozzá
gyülekezék, kezdé mondani: E nemzetség gonosz:
jelt kíván, de jel nem adatik néki, hanem ha Jónás
prófétának ama jele; **30** Mert miképen Jónás jelül volt
a Ninivebelieknek, azonképen lesz az embernek Fia
is e nemzetségnek. **31** A Délnek királynéasszonya
felkél majd az ítéletkor e nemzetség férfijaival, és
kárhoztatja őket: mert ő eljött a földnek széléről, hogy
hallhassa a Salamon bölcsességét; és ímé nagyobb
van itt Salamonnál. **32** Ninive férfiai az ítéletkor együtt
támadnak majd fel e nemzetséggel, és kárhoztatják
ezt: mivelhogy ők megtértek a Jónás prédikálására;
és ímé nagyobb van itt Jónásnál. **33** Senki pedig,
ha gyertyát gyújt, nem teszi rejtékbe, sem a véka
alá, hanem a gyertyatartóba, hogy a kik bemennek,
lássák a világosságot. **34** A testnek lámpása a szem:
ha azért a te szemed őszinte, a te egész tested is
világos lesz; ha pedig a te szemed gonosz, a te tested
is sötét. **35** Meglásd azért, hogy a világosság, mely te
benned van, sötétség ne legyen. **36** Annakokáért ha
a te egész tested világos, és semmi részében sincs
homályosság, olyan világos lesz egészen, mint mikor
a lámpás megvilágosít téged az ő világosságával. **37**
Beszéd közben pedig kéré őt egy farizeus, hogy
ebédeljen nála. Bemenvén azért, leüle enni. **38** A

farizeus pedig mikor ezt látta, elcsodálkozék, hogy ebéd előtt előbb nem mosdott meg. **39** Monda pedig az Úr néki: Ti farizeusok jóllehet a pohárnak és tálnak külső részét megtisztítjátok; de a belsőtök rakva ragadományyal és gonoszszággal. **40** Bolondok, a ki azt teremtette, a mi kívül van, nem ugyanaz teremtette-é azt is, a mi belül van? **41** Csak adjátok alamizsnául a mi benne van; és minden tiszta lesz néktek. **42** De jaj néktek farizeusok! mert megadjátok a dézsmát a mentától, rutától és minden paréjtól, de hátra hagyjátok az ítéletet és az Isten szeretetét: pedig ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhagyni. **43** Jaj néktek farizeusok! mert szeretitek az előülést a gyülekezetekben, és a piacokon való köszöntéseket. **44** Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok! mert olyanok vagytok, mint a sírok, a melyek nem látszanak, és az emberek, a kik azokon járnak, nem tudják. **45** Felelvén pedig egy a törvénytudók közül, monda néki: Mester, mikor ezeket mondod, minket is bántasz. **46** Ő pedig monda: Jaj néktek is törvénytudók! mert elhordozhatatlan terhekkal terhelitek meg az embereket, de ti magatok egy ujjotokkal sem illeitek azokat a terheket. **47** Jaj néktek! mert ti építitek a próféták sírjait; a ti atyáitok pedig megölték őket. **48** Tehát bizonyosságot tesztek és jóvá hagyjátok atyáitok cselekedeteit; mert azok megölték őket, ti pedig építitek sírjaikat. **49** Ezért monda az Isten bölcsesége is: Küldök ő hozzájuk prófétákat és apostolokat; és azok közül némelyeket megölnék, és némelyeket elüldöznek; **50** Hogy számon kéressék e nemzetségtől minden próféták vére, mely e világ fundamentomának felvetetésétől fogva kiontatott, **51** Az Ábel véréből fogva mind a Zakariás véréig, ki elveszett az oltár és a templom között: bizony, mondom néktek, számon kéretik e nemzetségtől. **52** Jaj néktek törvénytudók! mert elvettétek a tudományak kulcsát: ti magatok nem mentetek be, és a kik be akartak menni, azokat meggátoltátok. **53** Mikor pedig ezeket mondá nékik, az írástudók és farizeusok kezdének felette igen ellene állani és őt sok dolog felől kikerdezzetni, **54** Ólálkodván ő utána, és igyekeztén valamit az ő szájából kikapni, hogy vádolhassák őt.

12 Ezenközben mikor sok ezerből álló sokaság gyűlt egybe, annyira, hogy egymást letapossák, kezdé az ő tanítványainak mondani: Mindenekelőtt

oltalmaztatok meg magatokat a farizeusok kovászáttól, mely a képmutatás; **2** Mert nincs oly rejtett dolog, mely napfényre ne jőne; és oly titok, mely ki ne tudódnék. **3** Annakokáért a mit a sötétben mondatok, a világosságban fog meghallatszani; és a mit fülbe sugtatok a rejtekházakban, azt a házak tetején fogják hirdetni. **4** Mondom pedig néktek én barátaimnak: Ne féljete azoktól, kik a testet ölik meg, és azután többet nem árthatnak. **5** De megmondom néktek, kitől féljete: Féltetek attól, a ki minekutána megöl, van arra is hatalma, hogy a gyehennára vessen. Bizony, mondom néktek, ettől féljete. **(Geenna g1067)** **6** Nemde őt verebet meg lehet venni két filléren? és egy sincs azok közül Istennél elfelejtve. **7** De néktek a fejete hajszájai is mind számon vannak. Ne féljete azért, sok verébnél drágábbak vagytok. **8** Mondom pedig néktek: Valaki vallást tesz én rólam az emberek előtt, az embernek Fia is vallást tesz arról az Isten angyalai előtt; **9** A ki pedig megtagad engem az emberek előtt, megtagadatik az Isten angyalai előtt. **10** És ha valaki valamit mond az embernek Fia ellen, megbocsátatik annak; de annak, a ki a Szent Lélek ellen szól káromlást, meg nem bocsátatik. **11** Mikor pedig a zsinagógákba visznek benneteket, és a fejedelmek és hatalmasságok elé, ne aggodalmaskodjatok, mimódon vagy mit szóljatok védelmetekre, vagy mit mondjatok; **12** Mert a Szent Lélek azon órában megtanít titeket, mit kell mondanotok. **13** Monda pedig néki egy a sokaság közül: Mester, mondd meg az én testvéremnek, hogy oszssa meg velem az örökséget. **14** Ő pedig monda néki: Ember, ki tett engem köztetek bíróvá vagy osztóvá? **15** Monda azért nékik: Meglássátok, hogy eltávoztassátok a telhetetlenséget; mert nem a vagyonnal való bővülködésben van az embernek az ő élete. **16** És monda nékik egy példázatot, szólván: Egy gazdag embernek bőségesen termett a földje. **17** Azért magában okoskodék, mondván: Mit cselekedjem? mert nincs hová takarnom az én termésemet. **18** És monda: Ezt cselekszem: Az én csúreimet lerontom, és nagyobbakat építek; és azokba takarom minden gabonámat és az én javaimat. **19** És ezt mondom az én lelkemnek: Én lelkem, sok javaid vannak sok esztendőre eltéve; tedd magadat kényelembe, egyél, igyál, gyönyörködjél! **20** Monda pedig néki az Isten: Bolond, ez éjjel elkérik a te lelkedet te

tőled; a miket pedig készítettél, kiéi lesznek? 21 a mely órában nem gondolnátok, abban jó el az így van dolga annak, a ki kincset takar magának, embernek Fia. 41 Monda pedig néki Péter: Uram, és nem az Istenben gazdag. 22 Monda pedig az nekünk mondog-e ezt a példázatot, vagy mindenkinek is? 42 Monda pedig az Úr: Kicsoda hát a hű és bölcs ő tanítványainak: Annakokáért mondom néktek, ne sáfár, kit az úr gondviselővé tőn az ő háza népén, aggodalmaskodjatok a a ti éltetek felől, mit egyetek; se hogy adja ki nékik élelmüket a maga idejében? 43 a ti testetek felől, mibe öltözködjetek. 23 Az élet több, Boldog az a szolga, a kit az ő ura, mikor haza jó, ilyen hogyanem az eledel, és a test, hogyanem az öltözet. 24 munkában talál! 44 Bizony mondom néktek, hogy Tekintsétek meg a hollókat, hogy nem vetnek, sem minden jószága felett gondviselővé teszi őt. 45 Ha nem aratnak; kiknek nincs tárházuk, sem csűrük; és pedig az a szolga így szólna az ő szívében: Halogatja az Isten eltartja őket: mennyivel drágábbak vagytok még az én uram a hazajövetelt; és kezdené verni a ti a madaraknál? 25 Kicsoda pedig az közületek, és szolgákat és szolgálóleányokat, és enni és inni és a ki aggodalmaskodásával megnövelheti termetét részegeskedni: 46 Megjő annak a szolgának az ura, a egy arasszal? 26 Annakokáért ha a mi legkisebb mely napon nem várja és a mely órában nem gondolja, dolog, azt sem tehetitek, mit aggodalmaskodtok és kettévágatja őt, és a hitetlenek sorsára juttatja. többi felől? 27 Tekintsétek meg a liliomokat, mimódon 47 És a mely szolga tudta az ő urának akaratát, és növekednek: nem fáradoznak és nem fonnak: de nem végezte el, sem annak akarata szerint nem mondok néktek: Salamon minden ő dicsőségében cselekedett, sokkal büntettetik meg; 48 A ki pedig sem öltözött úgy, mint ezek közül egy. 28 Ha pedig a nem tudta, és büntetésre méltó dolgokat cselekedett, fűvet, mely ma a mezőn van, és holnap kemenczébe kevesebbel büntettetik. És valakinek sokat adtak, vettetik, így ruházza az Isten; mennyivel inkább sokat követelnek tőle; és a kire sokat bíztak, többet titeket, ti kicsinyhitűek! 29 Ti se kérdezzétek, mit kívánnak tőle. 49 Azért jöttem, hogy e világra tüzet egyetek vagy mit igyatok; és ne kételkedjétek. 30 Mert mind ezeket a világi pogányok kérdezik; a ti bocsássak: és mit akarok, ha az immár meggerjedett? Atyátok pedig tudja, hogy néktek szükségetek van 50 De keresztséggel kell nékem megkereszteltetnem; ezekre. 31 Csak keressétek az Isten országát, és és mely igen szorongattatom, míglen az elvégeztetik. az ezek mind megadatnak néktek. 32 Ne félj te kicsiny 51 Gondoljátok-é, hogy azért jöttem, hogy békességet adjak e földön? Nem, mondom néktek; sőt inkább meghasonlást. 52 Mert mostantól fogva öten lesznek nyáj; mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy néktek adja egy házban, a kik meghasonlanak, három kettő ellen, az országot. 33 Adjátok el a mitek van, és adjatok az ellen, és a fiú az atya ellen; és az anya a leány ellen, és a leány az anya ellen; napa a menyé alamizsnát; szerezzetek magatoknak oly erszényeket, melyek meg nem avúlnak, elfogyhatatlan kincset 53 Meghasonlik az atya a fiú ellen, és a fiú az atya ellen; és az anya a leány ellen, és a leány az anya ellen; napa a menyé a mennyországban, a hol a tolvaj hozzá nem fér, sem a moly meg nem emészti. 34 Mert a hol van a ti derekaitok felővezve, és szövétnekeitek meggyújtva; 36 Ti meg hasonlók az olyan emberekhez, a kik az kincsetek, ott van a ti szívetek is. 35 Legyenek a ti meg hasonlók az olyan emberekhez, a kik az derekaitok felővezve, és szövétnekeitek meggyújtva; 36 Ti meg hasonlók az olyan emberekhez, a kik az 37 Boldogok azok a szolgák, kiket az úr, mikor haza ő urokat várják, mikor jó meg a menyegzőről, hogy megy, vigyázva talál: bizony mondom néktek, hogy mihelyt megjő és zörget, azonnal megnyissák néki. 37 Boldogok azok a szolgák, kiket az úr, mikor haza felővezvén magát, leülteni azokat, és előjővén, szolgál néki. 38 És ha megjő a második őrváltáskor, és ha meg nem ítélték, mi az igaz? 58 Mikor pedig a te a harmadik őrváltáskor jó meg, és úgy találja őket, ellenségeddel a fejedelem elé mégy, igyekezzél az úton megmenekedni tőle, hogy téged ne vonjon a bíró elé, és a bíró át ne adjon téged a poroszlónak és 59 Mondom házába törjön. 40 Ti is azért legyetek készek: mert a poroszló a tömlöcbe ne vessen téged.

néked, hogy nem jössz ki onnét, mígnem megfizetsz mind az utolsó fillérig.

13 Jövének pedig ugyanazon időben némelyek, kik néki hírt mondanak a Galileabeliek felől, kiknek vérét Pilátus az ő áldozatukkal elegyítette. **2** És felevlén Jézus, monda nékik: Gondoljátok-é, hogy ezek a Galileabeliek bűnösebbek voltak valamennyi Galileabelinél, mivelhogy ezeket szenvedték? **3** Nem, mondom néktek: sőt inkább, ha meg nem tértek, mindnyájan, hasonlóképen elvesztek. **4** Vagy az a tizenhatszáz, a kire rászakadt a torony Silóámban, és megölte őket, gondoljátok-é, hogy bűnösebb volt minden más Jeruzsálemben lakó embernél? **5** Nem, mondom néktek: sőt inkább, ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképen elvesztek. **6** És ezt a példázatot mondá: Vala egy embernek egy fügefája szőlejebe ültetve; és elméne, hogy azon gyümölcsöt keressen, és nem találá. **7** És monda a vinczellérnek: Ímé három esztendeje járok gyümölcsöt keresni e fügefán, és nem találok: vágd ki azt; miért foglalja a földet is hiába? **8** Az pedig felevlén, monda néki: Uram, hagyj békét néki még ez esztendőben, míg köröskörül megkapálom és megtrágyázom: **9** És ha gyümölcsöt terem, jó; ha pedig nem, azután vágd ki azt. **10** Tanít vala pedig szombatnapon egy zsinagógában. **11** És ímé vala ott egy asszony, kiben betegségnek lelke vala tizenhatszáz esztendőttől fogva; és meg volt görbedve, és teljességgel nem tudott felegyenesedni. **12** És mikor azt látta Jézus, előszólitá, és monda néki: Asszony, feloldattál a te betegségedből! **13** És reá veté kezeit; és azonnal felegyenesedék, és dicsőíté az Istent. **14** Felevlén pedig a zsinagógafő, haragudva, hogy szombatnapon gyógyított Jézus, monda a sokaságnak: Hat nap van, a melyen munkálkodni kell; azokon jőjjetek azért és gyógyíttassátok magatokat, és ne szombatnapon. **15** Felele azért néki az Úr, és monda: Képmutató, szombatnapon nem oldja-e el mindenitek az ő ökrét vagy szamarát a jászoltól, és nem viszi-é itatni? **16** Hát ezt, az Ábrahám leányát, kit a Sátán megkötözött ímé tizenhatszáz esztendeje, nem kellett-é feloldani e kötélből szombatnapon? **17** És mikor ezeket mondta, megszégyenülének mindnyájan, kik magokat néki ellenébe veték; és az egész nép örül vala mind azokon a dicsőséges dolgokon, a melyek ő általa lettek. **18** Monda pedig Jézus: Mihez hasonló az Isten

országa? és mihez hasonlítsam azt? **19** Hasonló a mustármaghoz, melyet az ember vevén, elvet az ő kertjében; és felnevelkedett, és lett nagy fává, és az égi madarak fészket raktak annak ágain. **20** És ismét monda: Mihez hasonlítsam az Isten országát? **21** Hasonló a kovászhoz, melyet az asszony vevén, három mércze lisztbe elegyíte, mígnem az egész megkele. **22** És városokon és falvakon megy vala által, tanítva, és Jeruzsálemba menve. **23** Monda pedig néki valaki: Uram, avagy kevesen vannak-é a kik idvezülnek? Ő pedig monda nékik: **24** Igyekezzetek bemenni a szoros kapun: mert sokan, mondom néktek, igyekeznek bemenni és nem mehetnek. **25** Mikor már a gazda felkél és bezárja az ajtót, és kezdetek kívül állani és az ajtót zörgetni, mondván: Uram! Uram! nyisd meg nekünk; és ő felevlén, ezt mondja néktek: Nem tudom honnét valók vagytok ti; **26** Akkor kezditek mondani: Te előtted ettünk és ittunk, és a mi utcáinkon tanítottál; **27** De ezt mondja: Mondom néktek, nem tudom honnét valók vagytok ti; távozzatok el én tőlem mindnyájan, kik hamisságot cselekesztek! **28** Ott lesz sírás és fogak csikorgatása, mikor látjátok Ábrahámot, Izsákot és Jákóbot, és a prófétákat mind az Isten országában, magatokat pedig kirekesztve. **29** És jönnek napkeletről és napnyugatról, és északról és délről, és az Isten országában letelepednek. **30** És ímé vannak utolsók, a kik elsők lesznek, és vannak elsők, a kik utolsók lesznek. **31** Ugyanazon napon jövének ő hozzá némelyek a farizeusok közül, mondván néki: Eredj ki és menj el innét: mert Heródes meg akar téged ölni. **32** És monda nékik: Elmenvén mondjátok meg annak a rókának: Ímé ördögöket űzők ki és gyógyítok ma és holnap, és harmadnapon elvégeztetem. **33** Hanem nékem ma és holnap és azután úton kell lennem; mert nem lehetséges, hogy a próféta Jeruzsálemben kívül vesszen el. **34** Jeruzsálem! Jeruzsálem! ki megöli a prófétákat, és megkövezed azokat, a kik te hozzád küldtetek, hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképen a tyúk az ő kis csirkéit az ő szárnyai alá, és ti nem akarátok! **35** Ímé pusztán hagyaték néktek a ti házatok; és bizony mondom néktek, hogy nem látok engem, mígnem eljő az idő, mikor ezt mondjátok: Áldott, a ki jó az Úrnak nevében!

14 És lőn mikor a főfarizeusok közül egynek házához ment szombatnapon kenyeret enni, azok leselkednek vala ő utána. **2** És ímé egy vízkóros ember vala ő előtt. **3** És felevén Jézus, szóla a törvénytudóknak és a farizeusoknak, mondván: Szabad-é szombatnapon gyógyítani? **4** Azok pedig hallgatának. És ő megfogván azt, meggyógyítá és elbocsátá. **5** És felevén nékik, monda: Ki az közületek, a kinek szamara vagy ökre a kútba esik, és nem vonja ki azt azonnal szombatnapon? **6** És nem felelhetnek vala ő ellene semmit ezekre. **7** És egy példázatot monda a hivatalosoknak, mikor észre vevé, mimódon válogatják a fő helyeket; mondván nékik: **8** Mikor valaki lakodalomba hív, ne ülj a fő helyre; mert netalán náladnál nagyobb tiszteletben álló embert is hívott meg az, **9** És eljövén az, a ki mind téged, mind azt meghívta, ezt mondja majd néked: Engedd ennek a helyet! És akkor szégyannel az utolsó helyre fogsz ülni. **10** Hanem mikor meghívnak, menj el és ülj le az utolsó helyre; hogy mikor eljő az, a ki téged meghívott, ezt mondja néked: Barátom ülj feljebb! Akkor néked dicsőség lesz azok előtt, a kik veled együtt ülnek. **11** Mert mindenki, a ki magát felmagasztalja, megaláztatik; és a ki magát megalázza, felmagasztaltatik. **12** Monda pedig annak is, a ki őt meghívta: Mikor ebédet vagy vacsorát készítesz, ne hívd barátaidat, se testvéreidet, se rokonaidat, se gazdag szomszédaidat; nehogy viszont ők is meghívjanak téged, és visszafizessék néked. **13** Hanem mikor lakomát készítesz, hívd a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat, vakokat: **14** És boldog leszel; mivelhogy nem fizethetik vissza néked; mert majd visszafizettetik néked az igazak feltámadásakor. **15** Hallván pedig ezeket egy azok közül, a kik ő vele együtt ülnek vala, monda néki: Boldog az, a ki eszik kenyeret az Isten országában. **16** Ő pedig monda annak: Egy ember készíté nagy vacsorát, és sokakat meghíva; **17** És elküldé szolgáját a vacsora idején, hogy megmondja a hivatalosoknak: Jertek el, mert immár minden kész! **18** És mindnyájan egyenlőképen kezdék magokat mentetgetni. Az első monda néki: Szántó földet vettem, és ki kell mennem, hogy azt meglássam; kérlek téged, ments ki engem! **19** És másik monda: Őt iga ökröt vettem, és elmegyek, hogy azokat megpróbáljam; kérlek téged, ments ki engem! **20** A másik pedig monda: Feleséget vettem,

és azért nem mehetek. **21** Mikor azért az a szolga haza ment, megmondá ezeket az ő urának. Akkor megharagudván a gazda, monda az ő szolgájának: Eredj hamar a város utcáira és szorosaira, és a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat és vakokat hozd be ide. **22** És monda a szolga: Uram, meglett a mint parancsolád, és mégis van hely. **23** Akkor monda az úr a szolgának: Eredj el az utakra és a sövényekhez, és kényszeríts bejöni mindenkit, hogy megteljék az én házam. **24** Mert mondom néktek, hogy senki azok közül a hivatalos férfiak közül meg nem kóstolja az én vacsorámat. **25** Megy vala pedig ő vele nagy sokaság; és megfordulván, monda azoknak: **26** Ha valaki én hozzám jó, és meg nem gyűlöli az ő atyját és anyját, feleségét és gyermekeit, fitestvéreit és nőtestvéreit, sőt még a maga lelkét is, nem lehet az én tanítványom. **27** És valaki nem hordozza az ő kereszjtét, és én utánam jó, nem lehet az én tanítványom. **28** Mert ha közületek valaki tornyot akar építeni, nemde először leülvén felszámítja a költséget, ha van-é mivel elvégezze? **29** Nehogy minekutána fundamentomot vetett, és elvégezni nem bírja, csúfolni kezdje őt mindenki, a ki látja, **30** Ezt mondván: Ez az ember elkezdette az építést, és nem bírta véghez vinni! **31** Vagy valamely király, mikor háborúba megy, hogy egy másik királlyal megütközzék, nemde leülvén először tanácskozik, hogy tízezerrel szembeszállhat-é azzal, a ki ő ellene húszezerrel jött? **32** Mert különben még mikor amaz távol van, követséget küldvén, megkérdezi a békefeltételeket. **33** Ezenképen azért valaki közületek búcsút nem vesz minden javaitól, nem lehet az én tanítványom. **34** Jó a só: de ha a só megízetlenül, mivel sózzák meg? **35** Sem a földre, sem a trágyára nem alkalmas: kivetik azt. A kinek van füle a hallásra, hallja.

15 Közelgetnek vala pedig ő hozzá a vámszedők és a bűnösök mind, hogy hallgassák őt. **2** És zúgolódának a farizeusok és az írástudók, mondván: Ez bűnösöket fogad magához, és velök együtt eszik. **3** Ő pedig ezt a példázatot beszélé nékik, mondván: **4** Melyik ember az közületek, a kinek ha száz juha van, és egyet azok közül elveszt, nem hagyja ott a kilenczvenkilenczet a pusztában, és nem megy az elveszett után, mígnem megtalálja azt? **5** És ha megtalálta, felveti az ő vállára,

örülvén. **6** És haza menvén, egybehívja barátait és szomszédait, mondván nékik: Örvendezetek én velem, mert megtaláltam az én juhomat, a mely elveszett vala. **7** Mondom néktek, hogy ily módon nagyobb öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnösön, hogynem kilenczvenkilenc igaz emberen, a kinek nincs szüksége megtérésre. **8** Avagy ha valamely asszonynak tíz drakhmája van, és egy drakhmát elveszt, nem gyűjt-e gyertyát, és nem seprí-e ki a házat, és nem keresi-e gondosan, míg nem megtalálja? **9** És ha megtalálta, egybehívja az ő asszonybarátait és szomszédait, mondván: Örüljetek én velem, mert megtaláltam a drakhmát, melyet elvesztettem vala! **10** Ezenképen, mondom néktek, örvendezés van az Isten angyalainak színe előtt egy bűnös ember megtérésén. **11** Monda pedig: Egy embernek vala két fia; **12** És monda az ifjabbik az ő atyjának: Atyám, add ki a vagyonból rám eső részt! És az megosztá köztök a vagyont. **13** Nem sok nap mulva aztán a kisebbik fiú összeszedvén mindenét, messze vidékre költözék; és ott eltékozlá vagyonát, mivelhogy dobzódva élt. **14** Minekutána pedig mindent elköltött, támada nagy éhség azon a vidéken, és ő kezdé szükségét látni. **15** Akkor elmenvén, hozzá szegődék annak a vidéknek egyik polgárához; és az elküldé őt az ő mezeire disznókat legeltetni. **16** És kívánja vala megtölteni az ő gyomrát azzal a moslékkal, a mit a disznók ettek; és senki sem ád vala néki. **17** Mikor aztán magába szállt, monda: Az én atyámnak mily sok bérese bővölködik kenyérben, én pedig éhen halok meg! **18** Fölkelvén elmegyek az én atyámhoz, és ezt mondom néki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened. **19** És nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hivattassam; tégy engem olyaná, mint a te béreseid közül egy! **20** És felkelvén, elméne az ő atyjához. Mikor pedig még távol volt, meglátá őt az ő atya, és megesek rajta a szíve, és oda futván, a nyakába esék, és megcsókolgatá őt. **21** És monda néki a fia: Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened; és nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hivattassam! **22** Az atya pedig monda az ő szolgálóinak: Hozzátok ki a legszebb ruhát, és adjátok fel rá; és húzzatok gyűrűt a kezére, és sarut a lábaira! **23** És előhován a hízott tulkot, vágjátok le, és együnk és vígadjunk. **24** Mert ez az én fiam meghalt, és feltámadott; elveszett, és megtaláltatott. Kezdének

azért vígadni. **25** Az ő nagyobbik fia pedig a mezőn vala: és mikor hazajövé, közelgetett a házhoz, hallá a zenét és tánczot. **26** És előszólitván egyet a szolgálk közül, megtudakozá, mi dolog az? **27** Az pedig monda néki: A te öcséd jött meg; és atyád levágatá a hízott tulkot, mivelhogy egészségben nyerte őt vissza. **28** Erre ő megharaguvék, és nem akara bemenni. Az ő atya annakokáért kimenvén, kérlelé őt. **29** Ő pedig felelvén, monda atyjának: Ímé ennyi esztendőttől fogva szolgálók néked, és soha parancsolatodat át nem hágtam: és nékem soha nem adtál egy kecskefiat, hogy az én barátaimmal vígadjak. **30** Mikor pedig ez a te fiad megjött, a ki paráznakkal emésztette föl a te vagyonodat, levágattad néki a hízott tulkot. **31** Az pedig monda néki: Fiam, te mindenkor én velem vagy, és mindenem a tiéd! **32** Vígadnod és örülnöd kellene hát, hogy ez a te testvéred meghalt, és feltámadott; és elveszett, és megtaláltatott.

16 Monda pedig az ő tanítványainak is: Vala egy gazdag ember, kinek vala egy sáfára; és az bevádoltaték nála, hogy javait eltékozlja. **2** Hívá azért azt, és monda néki: Mit hallok felőled? Adj számot a te sáfárságodról; mert nem lehetsz tovább sáfár. **3** Monda pedig magában a sáfár: Mit műveljek, mivelhogy az én uram elveszi tőlem a sáfárságot? Kapálni nem tudok; koldulni szégyenlek! **4** Tudom mit tegyek, hogy mikor a sáfárságtól megfosztatok, befogadjanak engem házaikba. **5** És magához hivatván az ő urának minden egyes adósát, monda az elsőnek: Mennyivel tartozol az én uramnak? **6** Az pedig monda: Száz bátus olajjal. És monda néki: Vedd a te írásodat, és leülvén, hamar írv ötvent. **7** Azután monda másnak: Te pedig mennyivel tartozol? Az pedig monda: Száz kórus búzával. És monda annak: Vedd a te írásodat, és írv nyolczvanat. **8** És dícséré az úr a hamis sáfárt, hogy eszesen cselekedett, mert e világnak fiai eszesebbek a világosságnak fiainál a maguk nemében. (αἰὼν g165) **9** Én is mondom néktek, szerezetek magatoknak barátokat a hamis mammonból, hogy mikor meghaltok, befogadjanak benneteket az örök hajlékokba. (αἰῶνιος g166) **10** A ki hű a kevesen, a sokon is hű az; és a ki a kevesen hamis, a sokon is hamis az. **11** Ha azért a hamis mammonon hívek nem voltak, ki bízna reátok az igazi kincset? **12** És ha a másén hívek

nem voltatok, ki adja oda néktek, a mi a tiétek? **13** Egy szolga sem szolgálhat két úrnak: mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok az Istennek és a mammonnak. **14** Hallák pedig mindezeket a farizeusok is, kik pénzszerezők valának; és csúfolák őt. **15** És monda nékik: Ti vagytok, a kik az emberek előtt magatokat megigazítjátok; de az Isten ismeri a ti szívetekeket: mert a mi az emberek közt magasztos, az Isten előtt útálatos. **16** A törvény és a próféták Keresztelő Jánosig valának: az időtől fogva az Istennek országa hirdettetik, és mindenki erőszakkal tör abba. **17** Könnyebb pedig a mennynek és a földnek elmúlni, hogynem a törvényből egy pontocskának elesni. **18** Valaki elbocsátja feleségét, és mást vesz el, paráználkodik; és valaki férjétől elbocsátott asszonyt vesz feleségül, paráználkodik. **19** Vala pedig egy gazdag ember, és öltözik vala bíborba és patyolatba, mindennap dúsan vigadozván: **20** És vala egy Lázár nevű koldus, ki az ő kapuja elé volt vetve, fekélyekkel tele. **21** És kíván vala megelégedni a morzsalékokkal, melyek hullanak vala a gazdagnak asztaláról; de az ebek is eljövén, nyalják vala az ő sebeit. **22** Lőn pedig, hogy meghala a koldus, és vitették az angyaloktól az Ábrahám kebelébe; meghala pedig a gazdag is, és eltemették. **23** És a pokolban felemelé az ő szemeit, kínokban lévén, és látá Ábrahámot távol, és Lázárt annak kebelében.

(Hadēs 986) **24** És ő kiáltván, monda: Atyám Ábrahám! könyörülj rajtam, és bocsásd el Lázárt, hogy mártsa az ő ujjának hegyét vízbe, és hűsítse meg az én nyelvemet; mert gyötrettetem e lángban. **25** Mondá pedig Ábrahám: Fiam, emlékezzél meg róla, hogy te javaidat elvetted a te életedben, hasonlóképen Lázár is az ő bajait: most pedig ez vigasztaltatik, te pedig gyötrettetel. **26** És mindenekelett, mi köztünk és ti közöttetek nagy közbevetés van, úgy, hogy a kik akarnának innét ti hozzátok általmenni, nem mehetnek, sem azok onnét hozzánk át nem jöhetnek. **27** Mondá pedig amaz: Kérek azért téged Atyám, hogy bocsásd el őt az én atyámnak házához; **28** Mert van őt testvérem; hogy bizonytságot tegyen nékik, hogy ők is ide, e gyötrelemnek helyére ne jussanak. **29** Mondá néki Ábrahám: Van Mózesök és prófétáik; hallgassák azokat. **30** Ama pedig monda: Nem úgy, atyám Ábrahám; hanem ha a halottak közül meg-

valaki hozzájok, megtérnek! **31** Ő pedig monda néki: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad.

17 Mondá pedig a tanítványoknak: Lehetetlen dolog, hogy botránkozások ne essenek; de jaj annak, a ki által esnek. **2** Jobb annak, ha egy malomkövet vetnek a nyakába, és ha a tengerbe vettetik, hogynem mint egyet e kicsinyek közül megbotránkoztasson. **3** Őrizzétek meg magatokat: ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, dorgáld meg őt; és ha megtér, bocsáss meg néki. **4** És ha egy napon hétszer vétkezik ellened, és egy napon hétszer te hozzád tér, mondván: Megbántam; megbocsáss néki. **5** És mondanák az apostolok az Úrnak: Növeljed a mi hitünket! **6** Mondá pedig az Úr: Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag, ezt mondanátok im ez eperfának: Szakadj ki gyökereztől, és plántáltassál a tengerbe; és engede néktek. **7** Kicsoda pedig ti közületek az, a ki, ha egy szolgája van, és az szánt vagy legettet, tüstént azt mondja annak, mihelyt a mezőről megjő: Jer elő, ülj asztalhoz? **8** Sőt nem ezt mondja-e néki: Készíts vacsorámra valót, és felölezzén magadat, szolgálj nékem, míg én eszem és iszom; és azután egyél és igyál te? **9** Avagy megköszöni-e annak a szolgának, hogy azt művelte, a mit néki parancsolt? Nem gondolom. **10** Ezenképen ti is, ha mindazokat megcselekedtetétek, a mik néktek parancsoltattak, mondjátok, hogy: Haszontalan szolgák vagyunk; mert a mi kötelesek voltunk cselekedni, azt cselekedtük. **11** És lőn, mikor útban vala Jeruzsálem felé, hogy ő Samariának és Galileának közepette méne által. **12** És mikor egy faluba beméne, jöve elébe tíz bélpoklos férfi, kik távol megállának: **13** És felemelék szavokat, mondván: Jézus, Mester, könyörülj rajtunk! **14** És mikor őket látta, monda nékik: Elmenvén mutassátok meg magatokat a papoknak. És lőn, hogy míg odamenének, megtisztulának. **15** Egy pedig ő közülök, mikor látta, hogy meggyógyult, visszatére, dicsőítvén az Istent nagy szóval; **16** És arcczal leborula az ő lábainál hálákat adván néki: és az Samariabeli vala. **17** Felelvén pedig Jézus, monda: Avagy nem tízen tisztulának-e meg? A kilence pedig hol van? **18** Nem találkoztak a kik visszatértek volna dicsőséget adni az Istennek, csak ez az idegen? **19** És monda néki: Kelj föl, és menj el: a te hited téged megtartott. **20** Megkérdetvén pedig a farizeusoktól, mikor jó el

az Isten országa, felele nékik és monda: Az Isten országa nem szemmel láthatólag jó el. **21** Sem azt nem mondják: Ímé itt, vagy: Ímé amott van; mert ímé az Isten országa ti bennetek van. **22** Monda pedig a tanítványoknak: Eljő az idő, mikor kívántok látni egyet az ember Fiának napjai közül, és nem láttok. **23** És mondják majd néktek: Ímé itt, vagy: Ímé amott van; de ne menjete el, és ne kövessétek: **24** Mert miként a felvillanó villámlás az ég aljától az ég aljáig fénylik; úgy lesz az embernek Fia is az ő napján. **25** De előbb sokat kell néki szenvednie és megvetetnie e nemzetségtől. **26** És miként a Noé napjaiban lett, úgy lesz az ember Fiának napjaiban is. **27** Ettek, ittak, házasodtak, férjhezmentek mindama napig, a melyen Noé a bárkába beméne, és eljőve az özönvíz, és mindeneket elveszte. **28** Hasonlóképen mint a Lót napjaiban is lett; ettek, ittak, vettek, adtak, ültettek, építettek; **29** De a mely napon kiment Lót Sodomából, tűz és kénkő esett az égből, és mindenkit elvesztett: **30** Ezenképen lesz azon a napon, melyen az embernek Fia megjelenik. **31** Az nap, a ki a háztetőn lesz, és az ő holmija a házban, ne szálljon le, hogy elvigye; és a ki a mezőn, azonképen ne forduljon hátra. **32** Emlékezzetek Lót feleségére! **33** Valaki igyekezik az ő életét megtartani, elveszti azt, és valaki elveszti azt, megeleveníti azt. **34** Mondom néktek, azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyban; az egyik felvételik, és a másik elhagyatik. **35** Két asszony óról együtt; az egyik felvételik, és a másik elhagyatik. **36** Ketten lesznek a mezőn; az egyik felvételik, és a másik elhagyatik. **37** És felelvén, mondának néki: Hol, Uram? Ő pedig monda nékik: a hol a test, oda gyűlnek a saskeselyűk.

18 Monda pedig nékik példázatot is arról, hogy mindig imádkozni kell, és meg nem restülni; **2** Mondván: Volt egy bíró egy városban, a ki Istent nem félt és embert nem becsült. **3** Volt pedig abban a városban egy özvegyasszony, és elméne ahhoz, mondván: Állj bosszút értem az én ellenségemen. **4** Az pedig nem akará egy ideig; de azután monda ő magában: Jól lehet Istent nem félek és embert nem becsülök; **5** Mindazáltal mivelhogy nékem terhemre van ez az özvegyasszony, megszabadítom őt, hogy szüntelen reám járván, ne gyötörjön engem. **6** Monda pedig az Úr: Halljátok, mit mond e hamis bíró! **7** Hát az Isten nem áll-é bosszút az ő választottaiért,

kik ő hozzá kiáltanak éjjel és nappal, ha hosszútűró is irántuk? **8** Mondom néktek, hogy bosszút áll értök hamar. Mindazáltal az embernek Fia mikor eljő, avagy talál-é hitet e földön? **9** Némelyeknek pedig, kik elbizakodtak magukban, hogy ők igazak, és a többieket semmibe sem vették, ezt a példázatot is mondá: **10** Két ember méne fel a templomba imádkozni; az egyik farizeus, és a másik vámszedő. **11** A farizeus megállván, ily módon imádkozék magában: Isten! hálaát adok néked, hogy nem vagyok olyan, mint egyéb emberek, ragadozók, hamisak, paráznák, vagy mint ím e vámszedő is. **12** Bőjtölök kétszer egy héten; dézsmát adok mindenből, a mit szerzek. **13** A vámszedő pedig távol állván, még szemeit sem akarja vala az égre emelni, hanem veri vala mellét, mondván: Isten, légy irgalmas nékem bűnösnek! **14** Mondom néktek, ez megigazulva méne alá az ő házához, inkább hogynem amaz: mert valaki felmagasztalja magát, megaláztatik; és a ki megalázza magát, felmagasztaltatik. **15** Vivének pedig hozzá a kis gyermekeket is, hogy illesse azokat; mikor pedig a tanítványok ezt látták, megdorgálák azokat. **16** De Jézus magához híván őket, monda: Engedjétek, hogy a kis gyermekek én hozzám jöjjenek, és ne tiltsátok el őket; mert ilyeneké az Istennek országa. **17** Bizony mondom néktek: A ki nem úgy fogadja az Isten országát, mint gyermek, semmiképen nem megy be abba. **18** És megkérdé őt egy főember, mondván: Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örökéletet elnyerhessem? **(aiōnios g166)** **19** Monda pedig néki Jézus: Miért mondasz engem jónak? Nincs senki jó, csak egy, az Isten. **20** A parancsolatok tudod: Ne paráználkodjál; ne öl; ne lopj; hamis tanubizonyságot ne tégy; tiszteld atyádat és anyádat. **21** Az pedig monda: Mindezeket ifjúságomtól fogva megtartottam. **22** Jézus ezeket hallván, monda néki: Még egy fogyatkozás van benned: Add el mindenedet, a mid van, és oszd el a szegényeknek, és kincsed lesz mennyországban; és jer, kövess engem. **23** Az pedig ezeket hallván, igen megszorodék; mert igen gazdag vala. **24** És mikor látta Jézus, hogy az igen megszorodék, monda: Mily nehezen mennek be az Isten országába, a kiknek gazdagságuk van! **25** Mert könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hogynem a gazdagnak az Isten országába bejutni. **26** A kik pedig ezt hallották, mondának: Ki idvezülhet

tehát? 27 Ő pedig monda: A mi embereknél lehetetlen, lehetséges az Istennél. 28 És monda Péter: Ímé mi mindent elhagytunk, és követtünk téged! 29 Ő pedig monda nékik: Bizony mondom néktek, hogy senki sincs, a ki elhagyta házát, vagy szüleit, vagy testvéreit, vagy feleségét, vagy gyermekeit az Isten országáért, 30 A ki sokszorta többet ne kapna ebben az időben, a jövőendő világon pedig örök életet. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 És maga mellé vevén a tizenkettőt, monda nékik: Ímé felmegyünk Jeruzsálembe, és beteljesedik minden az embernek Fián, a mit a próféták megírtak. 32 Mert a pogányok kezébe adatik, és megcsúfoltatik, és meggyaláztatik, és megköpdösetik; 33 És megostorozván, megölik őt; és harmadnapon feltámad. 34 Ők pedig ezekből semmit nem értének; és a beszéd ő előlük el vala rejtve, és nem fogták fel a mondottakat. 35 Lőn pedig, mikor Jerikához közeledett, egy vak ül vala az út mellett koldulván. 36 És mikor hallotta a mellette elmenő sokaságot, tudakozódék, mi dolog az? 37 Megmondák pedig néki, hogy a Názáretbeli Jézus megy el arra. 38 És kiálta, mondván: Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj rajtam! 39 A kik pedig elől mentek, dorgálák őt, hogy hallgasson; de ő annál inkább kiálta: Dávidnak Fia, könyörülj rajtam! 40 És Jézus megállván, parancsolá, hogy vigyék azt hozzá; és mikor közel ért, megkérde őt, 41 Mondván: Mit akarsz, hogy cselekedjem veled? Az pedig monda: Uram, hogy az én szemem világa megjöjjön. 42 És Jézus monda néki: Láss, a te hited téged megtartott. 43 És azonnal megjöve annak szeme világa, és követé őt, dicsőítvén az Istent az egész sokaság pedig ezt látván, dicsőséget ada az Istennek.

19 És bemenvén, általméne Jerikón. 2 És ímé vala ott egy ember, a kit nevéről Zákeusnak hívtak; és az fővámszedő vala, és gazdag. 3 És igyekezék Jézust látni, ki az; de a sokaságtól nem láthatá, mivelhogy termete szerint kis ember volt. 4 És előre futván felhága egy eperfüge fára, hogy őt lássa; mert arra vala elmenendő. 5 És mikor arra a helyre jutott, feltekintvén Jézus, látá őt, és monda néki: Zákeus, hamar szállj alá; mert ma nékem a te házadnál kell maradnom. 6 És sietve leszálla, és örömmel fogadá őt. 7 És mikor ezt látták, mindnyájan zúgolódának, mondván hogy: Bűnös emberhez ment be szállásra. 8 Zákeus pedig előállván, monda az Úrnak: Uram, ímé

minden vagyonomnak felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit patvarkodással elvettem, négy annyit adok helyébe. 9 Monda pedig néki Jézus: Ma lett idvessége ennek a háznak! mivelhogy ő is Ábrahám fia. 10 Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, a mi elveszett. 11 És mikor azok ezeket hallották, folytató és monda egy példázatot, mivelhogy közel vala Jeruzsálemhez, és azok azt gondolák, hogy azonnal megjelenik az Isten országa. 12 Monda azért: Egy nemes ember elméne messze tartományba, hogy országot vegyen magának, aztán visszatérjen. 13 Előszólítván azért tíz szolgáját, ada nékik tíz gírat, és monda nékik: Kereskedjétek, míg megjövök. 14 Az ő alattvalói pedig gyűlölék őt, és követséget küldének utána, mondván: Nem akarjuk, hogy ő uralkodjék mi rajtunk. 15 És lőn, mikor megjött az ország vétele után, parancsolá, hogy az ő szolgálait, a kiknek a pénzt adta, hívják ő hozzá, hogy megtudja, ki mint kereskedett. 16 Eljöve pedig az első, mondván: Uram, a te gírad tíz gírat nyert. 17 Ő pedig monda néki: Jól vagyon jó szolgám; mivelhogy kevesen voltál hív, legyen birodalmad tíz városon. 18 És jöve a második, mondván: Uram, a te gírad öt gírat nyert. 19 Monda pedig ennek is: Néked is legyen birodalmad öt városon. 20 És jöve egy másik, mondván: Uram, imhol a te gírad, melyet egy keszkenőben eltéve tartottam; 21 Mert féltem tőled, mivelhogy kemény ember vagy; elveszed a mit nem te tettél el, és aratod, a mit nem te vetettél. 22 Monda pedig annak: A te szádból ítélek meg téged, gonosz szolga. Tudtad, hogy én kemény ember vagyok, ki elveszem, a mit nem én tettem el, és aratom, a mit nem én vettem; 23 Miért nem adtad azért az én pénzemet a pénzváltók asztalára, és én megjövén, kamatostól kaptam volna azt vissza? 24 És az ott állóknak monda: Vegyétek el ettől a gírat, és adjátok annak, a kinek tíz gírája van. 25 És mondának néki: Uram, tíz gírája van! 26 És ő monda: Mert mondom néktek, hogy mindenkinek, a kinek van, adatik; a kinek pedig nincs, még a mije van is, elvételik tőle. 27 Sőt ennek felette amaz én ellenségeimet is, kik nem akarták, hogy én ő rajtok uralkodjam, hozzátok ide, és öljétek meg előttem! 28 És ezeket mondván, megy vala elől, felmenvén Jeruzsálembe. 29 És lőn, mikor közelgetett Bethfágéhoz és Bethániához, a hegyhez, mely Olajfák hegyének hívatik, elküldé

kettőt az ő tanítványai közül, 30 Mondván: Menjete el az átellenben levő faluba; melybe bemenvén, találtak egy megkötött vemhet, melyen soha egy ember sem ült: eloldván azt, hozzátok ide. 31 És ha valaki kérdez titeket: Miért oldjátok el? ezt mondjátok annak: Mert az Úrnak szüksége van reá. 32 És elmenvén a küldöttek, úgy találák, a mint nékik mondotta. 33 És mikor a vemhet eloldák, mondának nékik annak gazdá: Miért oldjátok el a vemhet? 34 Ők pedig mondának: Az Úrnak szüksége van reá. 35 Elvivék azért azt Jézushoz: és az ő felsőruháikat a vemhére vetvén, Jézust reá helyhezteték. 36 És mikor ő méne, az ő felsőruháikat az útra teríték. 37 Mikor pedig immár közelgete az Olajfák hegyének lejtőjéhez, a tanítványok egész sokasága örvendezve kezdé dicsérni az Istent fenszóval mindazokért a csodákért, a melyeket láttak; 38 Mondván: Áldott a Király, ki jó az Úrnak nevében! Békesség a mennyben, és dicsőség a magasságban! 39 És némelyek a farizeusok közül a sokaságból mondának néki: Mester, dorgáld meg a te tanítványaidat! 40 És ő felevén, monda nékik: Mondom néktek, hogyha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani. 41 És mikor közeledett, látván a várost, síra azon. 42 Mondván: Vajha megismerted volna te is, csak e te mostani napodon is, a mik néked a te békességre való! de most elrejtettek a te szemeid elől. 43 Mert jönnek reád napok, mikor a te ellenségeid te körültek palánkot építenek, és körülvesznek téged, és mindenfelől megszorítanak téged. 44 És a földre tipornak téged, és a te fiaidat te benned; és nem hagynak te benned követ kövön; mivelhogy nem ismerted meg a te meglátogatásodnak idejét. 45 És bemenvén a templomba, kezdé kiűzni azokat, a kik adnak és vesznek vala abban, 46 Mondván nékik: Meg van írva: Az én házam imádságnak háza; ti pedig azt latroknak barlangjává tettétek. 47 És tanít vala minden nap a templomban. A főpapok pedig és az írástudók és a nép előkelői igyekeznek vala őt elveszteni: 48 És nem találták el, mit cselekedjenek; mert az egész nép ő rajta függ vala, reá hallgatván.

20 És lőn azok közül a napok közül egyen, mikor ő a népet tanítá a templomban, és és az evangyéliomot hirdeté, előállának a főpapok és az írástudók a vénekek egybe, 2 És mondának néki, így szólván: Mondd meg nekünk, micsoda hatalommal cselekszed ezeket? vagy ki az, a ki néked ezt a

hatalmat adta? 3 Felevén pedig, monda nékik: Én is kérdek egy dolgot tőletek; mondjátok meg azért nékem: 4 A János keresztsége mennyből vala-é, vagy emberektől? 5 Azok pedig tanakodának magok közt, mondván: Ha ezt mondjuk: Mennyből; azt fogja mondani: Miért nem hittetek tehát néki? 6 Ha pedig ezt mondjuk: Emberektől; az egész nép megkövez minket: mert meg van győződve, hogy János próféta volt. 7 Felelének azért, hogy ők nem tudják, honnét vala. 8 És Jézus monda nékik: Én sem mondom meg néktek, micsoda hatalommal cselekszem ezeket. 9 És kezdé a népnek e példázatot mondani: Egy ember plántála szőlőt, és kiadá azt munkásoknak, és hosszú időre elutazék. 10 És annak idején elküldé szolgáját a munkásokhoz, hogy adjanak néki a szőlő gyümölcséből; a munkások pedig azt megvervén, üresen bocsáták el. 11 És még másik szolgát is küldé; de azok azt is megvervén és meggyalázzván, üresen bocsáták el. 12 És még harmadikat is küldé; de azok azt is megsebesítvén, kiveték. 13 Monda azért a szőlőnek ura: Mit cselekedjem? Elküldöm az én szerelmes fiamat: talán azt, ha látják, megbecsülik. 14 De mikor azt látták a munkások, tanakodának egymás közt, mondván: Ez az örökös; jertek, öljük meg őt, hogy a miénk legyen az örökség! 15 És kivetvén őt a szőlőből, megölék. Mit cselekszik azért a szőlőnek ura azokkal? 16 Elmegy és elveszti azokat a munkásokat, és a szőlőt másoknak adja. És mikor ezt hallották, mondának: Távol legyen az! 17 Ő pedig reájok tekintvén, monda: Mi az tehát, a mi meg van írva: A mely követ az építők megvetettek, az lett a szegelet fejevé? 18 Valaki erre a kőre esik, szétzúzatik; a kire pedig ez esik reá, szétmorzsolja azt. 19 És igyekeznek vala a főpapok és az írástudók kezeiket ő reá vetni azon órában; de félének a néptől; mert megérték, hogy ő ellenök mondta e példázatot. 20 Annakokáért vigyázzván ő reá, leselkedőket küldének ki, a kik igazaknak tetteték magokat, hogy őt megfoghják beszédében; hogy átadják a felsőbbségnek és a helytartó hatalmának. 21 Kik megkérdézék őt, mondván: Mester, tudjuk, hogy te helyesen beszélsz és tanítasz, és személyt nem válogatsz, hanem az Istennek útját igazán tanítod: 22 Szabad-é nekünk adót fizetnünk a császárnak, vagy nem? 23 Ő pedig észrevévén álnokságukat, monda nékik: Mit kísértetek engem? 24 Mutassatok

nékem egy pénzt; kinek a képe és felirata van rajta? És felelvén, mondának: A császáré. **25** Ő pedig monda nékik: Adjátok meg azért a mi a császáré, a császárnak, és a mi az Istené, az Istennek. **26** És nem tudták őt megfogni beszédében a nép előtt; és csodálkoztván az ő feleletén, elhallgatának. **27** Hozzá menvén pedig a sadduceusok közül némelyek, a kik tagadják, hogy van feltámadás, megkérdék őt, **28** Mondván: Mester, Mózes megírta nekünk, ha valakinek testvére meghal, kinek felesége volt, és magzatok nélkül hal meg, hogy annak testvére elvegye annak feleségét, és támasszon magot az ő testvérének. **29** Hét testvér vala azért: és az első feleséget vévén, meghalt magzatok nélkül; **30** A másik vevé el azért annak feleségét, és az is magzatok nélkül halt meg; **31** Akkor a harmadik vette el azt; és hasonlóképen mind a heten is; és nem hagytak magot, és meghaltak. **32** Mind ezek után pedig meghalt az asszony is. **33** A feltámadáskor azért kinek a felesége lesz közülök? mert mind a hétnek felesége volt. **34** És felelvén, monda nékik Jézus: E világnak fiai házasodnak és férjhez adatnak: **(aiōn g165)** **35** De a kik méltókká tétetnek, hogy ama világot elvegyék, és a halálból való feltámadást, sem nem házasodnak, sem férjhez nem adatnak: **(aiōn g165)** **36** Mert meg sem halhatnak többé: mert hasonló az angyalokhoz; és az Isten fiai, mivelhogy a feltámadásnak fiai. **37** Hogy pedig a halottak feltámadnak, Mózes is megjelentette a csipkebokornál, mikor az Urat Ábrahám Istenének és Izsák Istenének és Jákób Istenének mondja. **38** Az Isten pedig nem a holtaknak, hanem az élőknek Istene: mert mindenen élnek ő néki. **39** Felelvén pedig némelyek az írástudók közül, mondának: Mester, jól mondád! **40** És többé semmit sem mertek tőle kérdezni. **41** Mondá pedig nékik: Mimódon mondják, hogy a Krisztus Dávidnak fia? **42** Holott maga Dávid mondja a zsoltárok könyvében: Mondá az Úr az én Uramnak, ülj az én jobbkezem felől, **43** Míglen vetem a te ellenségeidet a te lábaid alá zsámolyul. **44** Dávid azért Urának mondja őt, mimódon fia tehát néki? **45** És az egész nép hallására monda az ő tanítványainak: **46** Oltalmaztátok meg magatokat az írástudóktól, kik hosszú köntösökben akarnak jární, és szeretik a piacokon való köszöntéseket, és a gyülekezetekben az első ülést, és a lakomákon a főhelyeket; **47** Kik az özvegyeknek házáat felemésztik,

és színből hosszan imádkoznak; ezek súlyosabb ítélet alá esnek.

21 És mikor feltekintett, látá, hogy a gazdagok hányják az ő ajándékaikat a perselybe. **2** Látá pedig egy szegény özvegy asszonyt is, hogy abba két fillért vete. **3** És monda: Igazán mondom néktek, hogy e szegény özvegy mindenkinél többet vete: **4** Mert mind ezek az ő fölöslegükből vetettek Istennek az ajándékokhoz: ez pedig az ő szegénységéből minden vagyonát, a mije volt, oda veté. **5** És mikor némelyek mondának a templom felől, hogy szép kövekkel és ajándékokkal van felékesítve, monda: **6** Ezekből, a miket láttok, jönnek napok, melyekben kő kövön nem marad, mely le nem rombolhatnák. **7** Megkérdék pedig őt, mondván: Mester, mikor lesznek azért ezek? és mi lesz a jel, mikor mind ezek meglesznek? **8** Ő pedig monda: Meglássátok, hogy el ne hitessenek benneteket: mert sokan jönnek el az én nevemben, kik ezt mondják: Én vagyok; és: Az idő elközelgett; ne menjetek azért utánok. **9** És mikor hallotok háborúkról és zendülésekről, meg ne félemljete; mert ezeknek meg kell lenni előbb, de nem jó mindjárt a vég. **10** Akkor monda nékik: Nemzet nemzet ellen támad, és ország ország ellen; **11** És minden felé nagy földindulások lesznek, és éhségek és dőghalálok; és rettegtetések és nagy jelek lesznek az égből. **12** De mind ezeknek előtte kezeiket reátok vetik, és üldöznek titeket, adván a gyülekezetek elé, és tömlöczökbe és királyok és helytartók elé visznek az én nevemért. **13** De ebből néktek lesz tanúbizonyásotok. **14** Tökéljétek el azért a ti szívetekben, hogy nem gondoskodtok előre, hogy mit feleljétek védelmetekre: **15** Mert én adok néktek száját és bölcseséget, melynek ellene nem szólhatnak, sem ellene nem állhatnak mind azok, a kik magokat ellenetekbe vetik. **16** Elárulnak pedig titeket szülők és testvérek is, rokonok és barátok is; és megölnék némelyeket ti közületek. **17** És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért. **18** De fejeteknek egy hajszála sem vész el. **19** A ti békéttűréstek által nyeritek meg lelketeket. **20** Mikor pedig látjátok Jeruzsálemet hadseregektől körülveve, akkor tudjátok meg, hogy elközelgett az ő elpusztulása. **21** Akkor a kik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre; és a kik annak közepette, menjenek ki abból; és a kik a mezőben, ne menjenek be abba. **22** Mert azok a

bosszúállásnak napjai, hogy beteljesedjenek mind azok, a mik megíratk. 23 Jaj pedig a terhes és szoptató asszonyoknak azokban a napokban; mert nagy szükség lesz e földön, és harag e népen. 24 És elhullanak fegyvernek éle által, és fogva vitetnek minden pogányok közé; és Jeruzsálem megtapodtatik a pogányoktól, míglen betelik a pogányok ideje. 25 És lesznek jelek a napban, holdban és csillagokban; és a földön pogányok szorongása a kétség miatt, mikor a tenger és a hab zúgni fog, 26 Mikor az emberek elhalnak a félelem miatt és azoknak várása miatt, a mik e föld kerektségére következnek: mert az egek erősségei megrendülnek. 27 És akkor meglátják az embernek Fiát eljöni a felhőben, hatalommal és nagy dicsőséggel. 28 Mikor pedig ezek kezdenek meglenni, nézzetek fel és emeljétek fel a ti fejetekeket; mert elközelget a ti váltságot. 29 Monda pedig nékik egy példázatot: Tekintsétek meg a fügefát és minden fákat: 30 Mikor immár hajtanak, és ezt látjátok, ti magatoktól tudjátok, hogy már közel van a nyár. 31 Ezenképen ti is, mikor látjátok, hogy ezek meglesznek, tudjátok meg, hogy közel van az Isten országa. 32 Bizony mondom néktek, hogy e nemzetség el nem múlik, mígnem mind ezek meglesznek. 33 Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképen el nem múlnak. 34 De vigyázzatok magatokra, hogy valamikor meg ne nehezedjék a ti szívetek dobzódásnak, részegségnek és ez élet gondjainak miatta, és váratlanul reátok ne jöjjön az a nap: 35 Mert mintegy tűr, úgy lep meg mindeneket, a kik az egész föld színén lakoznak. 36 Vigyázzatok azért minden időben, kérvén, hogy méltókká téssetek arra, hogy elkerüljétek mindezeket, a mik bekövetkeznek, és megállhatatok az embernek Fia előtt! 37 Tanít vala pedig naponta a templomban; éjszakára pedig kimenvén, a hegyen vala, mely Olajfák hegyének neveztetik. 38 És kora reggel hozzá megy vala az egész nép, hogy őt hallgassa a templomban.

22 Elközelgetett pedig a kovásztalan kenyerek ünnepe, mely husvétnek mondatik. 2 És a főpapok és az írástudók keresnek vala módot, hogyan öljék meg őt; mert féltek a néptől. 3 Beméne pedig a Sátán Júdásba, ki Iskáriótesnek neveztetik, és a tizenkettőnek számából vala; 4 És elmenvén, megbeszélé a főpapokkal és a vezérekkel, mimódon adja őt nékik kezökbe. 5 És azok örülének, és

megszerződének, hogy pénzt adnak néki; 6 Ő pedig megígéré, és keres vala jó alkalmat, hogy őt nékik kezökbe adja zenebona nélkül. 7 Eljőve pedig a kovásztalan kenyerek napja, melyen meg kelle öletni a husvéti báránynak; 8 És elküldé Pétert és Jánost, mondván: Elmenvén, készítsétek el nekünk a husvéti bárányt, hogy megegyük. 9 Ők pedig mondának néki: Hol akarod, hogy elkészítsük? 10 És ő monda nékik: Ímé, mikor bementek a városba, szembe jó veletek egy ember, ki egy korsó vizet visz; kövessétek őt abba a házba, a melybe bemegy. 11 És mondjátok a ház gazdájának: Ezt mondja néked a Mester: Hol van az a szállás, a hol megeszem az én tanítványaimmal a husvéti bárányt? 12 És ő mutat néktek egy nagy vacsoráló helyet, berendezve, ott készítsétek el. 13 Elmenvén pedig, úgy találák, a mint mondta nékik; és elkészíték a husvéti bárányt. 14 És mikor eljött az idő, asztalhoz üle, és a tizenkét apostol ő vele egyetembe. 15 És monda nékik: Kívánva kívántam a husvéti bárányt megenni veletek, melőtt én szenvednék: 16 Mert mondom néktek, hogy többé nem eszem abból, míglen beteljesedik az Isten országában. 17 És a pohárt vévén, minekutána hálákat adott, monda: Vegyétek ezt, és osszátok el magatok között: 18 Mert mondom néktek, hogy nem iszom a szőlőtőkének gyümölcséből, míglen eljő az Isten országa. 19 És minekutána a kenyeret vette, hálákat adván megszegé, és adá nékik, mondván: Ez az én testem, mely ti érettetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. 20 Hasonlóképen a pohárt is, minekutána vacsorált, ezt mondván: E pohár amaz új szövetség az én véreben, mely ti érettetek kiontatik. 21 De ímé annak a keze, a ki engem elárul, velem van az asztalon. 22 És az embernek Fia jóllehet, elmegy, mint elvégeztetett: de jaj annak az embernek, a ki által elárultatik! 23 És Ők kezdék egymás között kérdezni, vajjon ki lehet az ő közöttűk, a ki ezt meg fogja tenni? 24 Támada pedig köztük versengés is, hogy ki tekinthető köztük nagyobbnak. 25 Ő pedig monda nékik: A pogányokon uralkodnak az ő királyaik, és a kiknek azokon hatalmuk van, jóltévőknek hivatnak. 26 De ti nem úgy: hanem a ki legnagyobb köztetek, olyan legyen, mint a ki legkisebb; és a ki fő, mint a ki szolgál. 27 Mert melyik nagyobb, az-é, a ki asztalnál ül, vagy a ki szolgál? nemde a ki asztalnál ül? De én ti köztetek olyan vagyok, mint a ki szolgál. 28 Ti

vagytok pedig azok, kik megmaradtatok én velem az én kísérteteimben; **29** Én azért adok néktek, miképen az én Atyám adott nékem, országot, **30** Hogy egyetek és igyatok az én asztalomon az én országomban, és üljetek királyi székeken, ítélvén az Izráelnek tizenkét nemzetségét. **31** Monda pedig az Úr: Simon! Simon! ímé a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát; **32** De én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited: te azért idővel megtérvén, a te atyádfiait erősítsed. **33** Ő pedig monda néki: Uram, te veled kész vagyok mind tömlőczre, mind halálra menni! **34** És ő monda: Mondom néked Péter: Ma nem szól addig a kakas, míg te háromszor meg nem tagadod, hogy ismeresz engem. **35** És monda nékik: Mikor elküldtelek benneteket erszény, táská és saru nélkül, volt-é valamiben fogyatkozástok? Ők pedig mondának: Semmiben sem. **36** Monda azért nékik: De most, a kinek erszénye van elővegye, hasonlóképen a táskát; és a kinek nincs, adja el felső ruháját, és vegyen szablyát. **37** Mert mondom néktek, hogy még ennek az írásnak be kell teljesülni rajtam, hogy: És a gonoszok közé számláltattok. Mert a mik reám vonatkoznak is, elvégeztetnek. **38** Azok pedig mondának: Uram, ímé van itt két szablya. Ő pedig monda: Elég. **39** És kimenvén, méne az ő szokása szerint az Olajfák hegyére; követék pedig őt az ő tanítványai is. **40** És mikor ott a helyen vala, monda nékik: Imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek. **41** És ő eltávozék tőlök mintegy kőhajításnyira; és térdre esvén, imádkozék, **42** Mondván: Atyám, ha akarod, távoztasd el tőlem e pohárt; mindazáltal ne az én akaratom, hanem a tiéd legyen! **43** És angyal jelenék meg néki mennyből, erősítvén őt. **44** És haláltusában lévén, buzgóságosabban imádkozék; és az ő veritéke olyan vala, mint a nagy vércseppek, melyek a földre hullanak. **45** És minekutána fölkel az imádkozástól, az ő tanítványaihoz menvén, aludva találá őket a szomorúság miatt, **46** És monda nékik: Mit alusztok? Keljetek fel és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek. **47** És mikor még beszéle, ímé sokaság jöve, melynek az méne előtte, a ki Júdásnak nevezetik, egy a tizenkettő közül: és közelgete Jézushoz, hogy őt megcsókolja. **48** Jézus pedig monda néki: Júdás, csókkal árulod el az embernek Fiát? **49** Látván pedig azok, a kik ő körülötte valának, a mi következik, mondának néki: Uram, vágjuk-é őket fegyverrel? **50** És

közülök valaki megvágá a főpap szolgáját, és levágá annak jobb fülét. **51** Felelvén pedig Jézus, monda: Elég eddig. És illetvén annak fülét, meggyógyítá azt. **52** Monda pedig Jézus azoknak, a kik ő hozzá mentek, a főpapoknak, a templom tisztjeinek és a véneknek: Mint valami latorra, úgy jöttetek szablyákkal és fustélyokkal? **53** Mikor minden nap veletek voltam a templomban, a ti kezeiteket nem vetétek én reám; de ez a ti órátok, és a sötétségnek hatalma. **54** Megfogván azért őt, elvezetétek, és elvívék a főpap házába. Péter pedig követi vala távol. **55** És mikor tüzet gerjesztettek az udvar közepén, és ők együtt leültek, Péter is leüle ő velök. **56** És meglátván őt egy szolgálóleány, a mint a világosságnál ült, szemeit reá vetvén, monda: Ez is ő vele vala! **57** Ő pedig megtagadá őt, mondván: Asszony, nem ismerem őt! **58** És egy kevéssel azután más látván őt, monda: Te is azok közül való vagy! Péter pedig monda: Ember, nem vagyok! **59** És úgy egy óra mulva más valaki erősíté, mondván: Bizony ez is vele vala: mert Galileából való is. **60** Monda pedig Péter: Ember, nem tudom, mit mondasz! És azonnal, mikor ő még beszélt, megszólalt a kakas. **61** És hátra fordulván az Úr, tekinté Péterre. És megemlékezék Péter az Úr szaváról, a mint néki mondta: Mielőtt a kakas szól, háromszor megtagadsz engem. **62** És kimenvén Péter, keservesen síra. **63** És azok a férfiak, a kik fogva tarták Jézust, csúfolják vala, vervén őt. **64** És szemeit betakarván, arczul csapdosák őt, és kérdezek őt, mondván: Prófétáld meg ki az, a ki téged vere? **65** És sok egyéb dolgot mondának néki, szidalmazván őt. **66** És a mint nappal lett, egybegyűle a nép véneinek tanácsa, főpapak és írástudók: és vívék őt az ő gyülekezetükbe, **67** Mondván: Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk. Monda pedig nékik: Ha mondom néktek, nem hiszitek: **68** De ha kérdezlek is, nem feleltek nékem, sem el nem bocsátotok. **69** Mostantól fogva ül az embernek Fia az Isten hatalmának jobbjára felől. **70** Mondának pedig mindnyájan: Te vagy tehát az Isten Fia? Ő pedig monda nékik: Ti mondjátok, hogy én vagyok! **71** Azok pedig mondának: Mi szükségünk van még bizonyosságra? Hiszen mi magunk hallottuk az ő szájából.

23 És fölkelvén az ő egész sokaságuk, vívék őt Pilátushoz. **2** És kezdék őt vádolni, mondván: Úgy találtuk, hogy ez a népet félrevezeti, és tiltja a

császár adójának fizetését, mivelhogy ő magát ama király Krisztusnak mondja. 3 Pilátus pedig megkérde őt, mondván: Te vagy-e a zsidók királya? És ő felelvén néki, monda: Te mondog! 4 Monda pedig Pilátus a főpapoknak és a sokaságnak: Semmi bűnt nem találok ez emberben. 5 De azok erősködének, mondván: A népet felzendíti, tanítván az egész Júdeában, elkezdve Galileától mind idáig. 6 Pilátus pedig Galileát hallván, megkérde, vajjon galileai ember-e ő? 7 És mikor megtudta, hogy ő a Héródes hatósága alá tartozik, Héródeshez küldé őt, mivelhogy az is Jeruzsálemben vala azokban a napokban. 8 Héródes pedig Jézust látván igen megörüle: mert sok időtől fogva kívánta őt látni, mivelhogy sokat hallott ő felőle, és reménylé, hogy majd valami csodat lát, melyet ő tesz. 9 Kérdező pedig őt sok beszéddel; de ő semmit nem felele néki. 10 Ott állanak vala pedig a főpapok és az írástudók, teljes igyekezettel vádolván őt. 11 Héródes pedig az ő katonáival egybe semminek állítván és kicsúfolván őt, minekutána felöltöztette fényes ruhába, visszaküldé Pilátushoz. 12 És az napon lőnek barátok egymással Pilátus és Héródes; mert az előtt ellenségeskedésben valának egymással. 13 Pilátus pedig a főpapokat, főembereket és a népet egybegyűjtván, 14 Monda nékik: Ide hoztátok nékem ez embert, mint a ki a népet félrevezeti: és ímé én ti előttetek kivallatván, semmi olyan bűnt nem találtam ez emberben, a mivel őt vádoljátok: 15 De még Héródes sem; mert titeket ő hozzá igazítalak; és ímé semmi halálra való dolgot nem cselekedett ő. 16 Megfenyítvén azért őt, elbocsátom. 17 Kell vala pedig elbocsátania nékik ünnepenként egy foglyot. 18 De felkiálta az egész sokaság, mondván: Vidd el ezt, és bocsásd el nekünk Barabbást! 19 Ki a városban lett valami lázadásért és gyilkosságért vettetett a tömlöczbe. 20 Pilátus azért ismét felszólala, el akarván bocsátani Jézust; 21 De azok ellene kiáltának, mondván: Feszítsd meg! Feszítsd meg őt! 22 Ő pedig harmadszor is monda nékik: Mert mi gonoszt tett ez? Semmi halálra való bűnt nem találtam ő benne; megfenyítvén azért őt, elbocsátom! 23 Azok pedig nagy fenszóval sürgeték, kérvén, hogy megfeszíttessék; és az ő szavok és a főpapoké erőt vesz vala. 24 És Pilátus megítélé, hogy meglegyen, a mit kérnek vala. 25 És elbocsátá nékik azt, a ki lázadásért és gyilkosságért vettetett a tömlöczbe, a kit kértek vala; Jézust pedig kiszolgáltatá az ő akaratuknak. 26 Mikor azért elvivék őt, egy Czirénebeli Simont megragadván, ki a mezőről jöve, arra tevék a keresztfát, hogy vigye Jézus után. 27 Követé pedig őt a népnek és az asszonyoknak nagy sokasága, a kik gyászolák és siraták őt. 28 Jézus pedig hozzájuk fordulván, monda: Jeruzsálem leányai, ne sírjatok én rajtam, hanem ti magatokon sírjatok, és a ti magzataitokon. 29 Mert ímé jőnek napok, melyeken ezt mondják: Boldogok a meddők, és a mely méhek nem szültek, és az emlék, melyek nem szoptattak! 30 Akkor kezdik mondani a hegyeknek: Essetek mi reánk; és a halmoknak: Borítsatok el minket! 31 Mert ha a zöldelő fán ezt mívelik, mi esik a száraz fán? 32 Vivének pedig két másikat is, két gonosztevőt ő vele, hogy megölessenek. 33 Mikor pedig elmenének a helyre, mely Koponya helyének mondatik, ott megfeszíték őt és a gonosztevőket, egyiket jobbkéz felől, a másikat balkéz felől. 34 Jézus pedig monda: Atyám! bocsásd meg nékik; mert nem tudják mit cselekesznek. Elosztván pedig az ő ruháit, vetének reájok sorsot. 35 És a nép megállá nézni. Csúfolák pedig őt a főemberek is azokkal egybe, mondván: Egyebeket megtartott, tartsa meg magát, ha ő a Krisztus, az Istennek ama választottja. 36 Csúfolák pedig őt a vitézek is, odajárulván és eczettel kínálván őt. 37 És ezt mondván néki: Ha te vagy a zsidóknak ama Királya, szabadítsd meg magadat! 38 Vala pedig egy felirat is fölébe írva görög, római és zsidó betűkkel: Ez a zsidóknak ama Királya. 39 A felfüggesztett gonosztevők közül pedig az egyik szidalmazá őt, mondván: Ha te vagy a Krisztus, szabadítsd meg magadat, minket is! 40 Felelvén pedig a másik, megdorgálá őt, mondván: Az Istent sem féled-e te? Hiszen te ugyanazon ítélet alatt vagy! 41 És mi ugyan méltán; mert a mi cselekedetünknek méltó büntetését vesszük: ez pedig semmi méltatlan dolgot nem cselekedett. 42 És monda Jézusnak: Uram, emlékezzél meg én rólam, mikor eljősz a te országodban! 43 És monda néki Jézus: Bizony mondom néked: Ma velem leszel a paradicsomban. 44 Vala pedig mintegy hat óra, és sötétség lőn az egész tartományban mind kilencz órákorig. 45 És meghomályosodék a nap, és a templom kárpijja közepén ketté hasada. 46 És kiáltván Jézus nagy szóval, monda: Atyám, a te kezeidbe teszem le

az én lelkeket. És ezeket mondván, meghala. **47** Látván pedig a százados, a mi történt, dicsőíté az Istent, mondván: Bizony ez ember igaz vala. **48** És az egész sokaság, mely e dolognak látására ment oda, látván azokat, a mik történtek, mellét verve megté. **49** Az ő ismerősei pedig mind, és az asszonyok, a kik Galileából követék őt, távol állának, nézván ezeket. **50** És ímé egy ember, kinek József vala neve, tanácsbeli, jó és igaz férfiú, **51** Ki nem vala részes azoknak tanácsában és cselekedetében, Arimathiából, a zsidók városából való, ki maga is várja vala az Istennek országát; **52** Ez oda menván Pilátushoz, elkéré a Jézus testét. **53** És levén azt, begöngyölé azt gyolcsba, és helyhezteté azt egy sziklába vágott sírboltba, melyben még senki sem feküdt. **54** És az a nap péntek vala, és szombat virrada rá. **55** Az őt követő asszonyok is pedig, kik vele Galileából jöttek, megnézék a sírt, és hogy miképen helyeztetett el az ő teste. **56** Visszatérván pedig, készítének fűszerszámokat és keneteket. És szombaton nyugovának a parancsolat szerint.

24 A hének első napján pedig kora reggel a sírhoz menének, vivén az elkészített fűszerszámokat, és némely más asszonyok is velök. **2** És a követ a sírról elhengerítve találák. **3** És mikor bementek, nem találák az Úr Jézus testét. **4** És lón, hogy mikor ők e felett megdöbbenének, ímé két férfiú álla melléjük fényes öltözetben: **5** És mikor ők megrémülvén a földre hajták orcájakat, azok mondának nékik: Mit kerestek a holtak között az élő? **6** Nincs itt, hanem feltámadott: emlékezzetek rá, mint beszélt néktek, még mikor Galileában volt, **7** Mondván: Szükség az ember Fiának átadatni a bűnös emberek kezébe, és megfeszíttetni, és harmadnapon feltámadni. **8** Megemlékezének azért az ő szavairól. **9** És visszatérván a sírtól, elmondák mindezeket a tizenegynek, és mind a többieknek. **10** Valának pedig Mária Magdaléna, és Johanna, és a Jakab anyja Mária, és egyéb asszonyok ő velök, a kik ezeket mondák az apostoloknak. **11** De az ő szavuk csak üres beszédnek látszék azok előtt; és nem hívének nékik. **12** Péter azonban felkelvén elfuta a sírhoz, és behajolván látá, hogy csak a lepedők vannak ott; és elméne, magában csodálkozván e dologon. **13** És ímé azok közül ketten mennek vala ugyanazon a napon egy faluba, mely Jeruzsálemtől hatvan futamatnyira vala, melynek

neve vala Emmaus. **14** És beszélgetének magok közt mindazokról, a mik történtek. **15** És lón, hogy a mint beszélgetének és egymástól kérdezősködének, maga Jézus hozzájuk menván, velök együtt megy vala az úton. **16** De az ő szemek visszatartóztatának, hogy őt meg ne ismerjék. **17** Monda pedig nékik: Micsoda szavak ezek, a melyeket egymással váltotok jártotokban? és miért vagytok szomorú ábrázattal? **18** Felelvén pedig az egyik, kinek neve Kleofás, monda néki: Csak te vagy-é jövevény Jeruzsálemben, és nem tudod minémű dolgok lettek abban e napokon? **19** És monda nékik: Micsoda dolgok? Azok pedig mondának néki: A melyek esének a Názáretbeli Jézuson, ki próféta vala, cselekedetben és beszédben hatalmas Isten előtt és az egész nép előtt: **20** És mimódon adák őt a főpapok és a mi főembereink halálos ítéletre, és megfeszíték őt. **21** Pedig mi azt reméltük, hogy ő az, a ki meg fogja váltani az Izráelt. De mindezek mellett ma van harmadnapja, hogy ezek lettek. **22** Hanem valami közülünk való asszonyok is megdöbbenettek minket, kik jó reggel a sírnál valának; **23** És mikor nem találták az ő testét, haza jöttek, mondván, hogy angyalok jelenését is látták, kik azt mondják, hogy ő él. **24** És azok közül némelyek, kik velünk valának, elmenének a sírhoz, és úgy találák, a mint az asszonyok is mondták; őt pedig nem látták. **25** És ő monda nékik: Óh balgatagok és rest szívűek mindazoknak elhívésére, a miket a próféták szóltak! **26** Avagy nem ezeket kellett-e szenvedni a Krisztusnak, és úgy menni be az ő dicsőségébe? **27** És elkezdvén Mózesről és minden prófétáktól fogva, magyarázza vala nékik minden írásokban, a mik ő felőle megirattak. **28** Elközelítének pedig a faluhoz, a melybe mennek vala; és ő úgy tőn, mintha tovább menne. **29** De kényszeríték őt, mondván: Maradj velünk, mert immár beestvéledik, és a nap lehanyatlott! Beméne azért, hogy velök maradjon. **30** És lón, mikor leült velök, a kenyeret vévén, megáldá, és megszegvén, nékik adá. **31** És megnyilatkozának az ő szemek, és megismerék őt; de ő eltűnt előlük. **32** És mondának egymásnak: Avagy nem gerjedezt-e a mi szívünk mi bennünk, mikor nékünk szóla az úton, és mikor magyarázá nékünk az írásokat? **33** És felkelvén azon órában, visszatérének Jeruzsálembé, és egybegyűlve találák a tizenegyet és azokat, a kik velök valának. **34** Kik ezt mondják vala: Feltámadott

az Úr bizonynyal, és megjelent Simonnak! 35 És ezek is elbeszélék, mi történt az úton, és miképen ismerték meg űk a kenyér megszegéséről. 36 És mikor ezeket beszélék, megállá maga Jézus ű közöttök, és monda nékik: Békesség néktek! 37 Megrémülvén pedig és félvén, azt hívék, hogy valami lelket látnak. 38 És monda nékik: Miért háborodtatok meg, és miért támadnak szívetekben okoskodások? 39 Lássátok meg az én kezeimet és lábaimat, hogy én magam vagyok: tapogassatok meg engem, és lássatok; mert a léleknek nincs húsa és csontja, a mint látjátok, hogy nékem van! 40 És ezeket mondván, megmutatá nékik kezeit és lábait. 41 Mikor pedig még nem hívék az öröm miatt, és csodálkozának, monda nékik: Van-é itt valami enni valótok? 42 Ők pedig adának néki egy darab sült halat, és valami lépesmízet, 43 Melyeket elvőn, és előttök evék. 44 És monda nékik: Ezek azok a beszédek, melyeket szóltam néktek, mikor még veletek valék, hogy szükség beteljesedni mindazoknak, a mik megirattak a Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsoltaókban én felőlem. 45 Akkor megnyilatkoztatá az ű elméjüket, hogy értsék az írásokat. 46 És monda nékik: Így van megírva, és így kellett szenvedni a Krisztusnak, és feltámadni a halálból harmadnapon: 47 És prédikáltatni az ű nevében a megtérésnek és a bűnők bocsánatának minden pogányok között, Jeruzsálemtől elkezdve. 48 Ti vagytok pedig ezeknek bizonyosságai. 49 És ímé én elküldöm ti reátok az én Atyámnak ígérétét; ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában, mígnem felruháztattok mennyei erővel. 50 Kivivé pedig őket Bethániáig; és felemelvén az ű kezeit, megáldá őket. 51 És lőn, hogy míg áldá őket, tőlök elszakadván, felviteték a mennybe. 52 Ők pedig imádván őt, visszatérének nagy örömmel Jeruzsálembe; 53 És mindenkor a templomban valának, dicsérvén és áldván az Istent. Ámen.

János

1 Kezdetben vala az Íge, és az Íge vala az Istennél, és Isten vala az Íge. **2** Ez kezdetben az Istennél vala. **3** Minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, a mi lett. **4** Ő benne vala az élet, és az élet vala az emberek világossága; **5** És a világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be azt. **6** Vala egy Istentől küldött ember, kinek neve János. **7** Ez jött tanúbizonyásául, hogy bizonyóságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen ő általa. **8** Nem ő vala a világosság, hanem jött, hogy bizonyóságot tegyen a világosságról. **9** Az igazi világosság eljött volt már a világba, a mely megvilágosít minden embert. **10** A világban volt és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt. **11** Az övéi közé jöve, és az övéi nem fogadák be őt. **12** Valakik pedig befogadák őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, a kik az ő nevében hisznek; **13** A kik nem vérből, sem a testnek akaratóból, sem a férfiúnak indulatjából, hanem Istentől születtek. **14** És az Íge testté lett és lakozék mi közöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), a ki teljes vala kegyelemmel és igazsággal. **15** János bizonyóságot tett ő róla, és kiáltott, mondván: Ez vala, a kiről mondám: A ki utánam jó, előttem lett, mert előbb volt nálamnál. **16** És az ő teljességéből vettünk mindnyáján kegyelmet is kegyelemért. **17** Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett. **18** Az Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fiú, a ki az Atya kebelében van, az jelentette ki őt. **19** És ez a János bizonyágtétele, a mikor a zsidók papokat és Lévitákat küldöttek Jeruzsálemből, hogy megkérdézzék őt: Kicsoda vagy te? **20** És megvallá és nem tagadá; és megvallá, hogy: Nem én vagyok a Krisztus. **21** És kérdezék őt: Kicsoda tehát? Illés vagy-e te? És monda: Nem vagyok. A próféta vagy-e te? És ő felele: Nem. **22** Mondának azért néki: Kicsoda vagy? Hogy megfelelhesünk azoknak, a kik minket elküldöttek: Mit mondasz magad felől? **23** Monda: Én kiáltó szó vagyok a pusztában. Egyengessétek az Úrnak útját, a mint megmondotta Ésaiás próféta. **24** És a küldöttek a farizeusok közül valók voltak: **25** És megkérdék őt és mondának néki: Miért keresztelsz tehát, ha te nem vagy a Krisztus, sem Illés, sem a

próféta? **26** Felele nékik János, mondván: Én vízzel kereszteltek; de köztetek van, a kit ti nem ismertek. **27** Ő az, a ki utánam jó, a ki előttem lett, a kinek én nem vagyok méltó, hogy saruja szíjját megoldjam. **28** Ezek Béthabarában lettek, a Jordánon túl, a hol János keresztel vala. **29** Másnap látá János Jézust ő hozzá menni, és monda: Ímé az Istennek ama báránya, a ki elveszi a világ bűneit! **30** Ez az, a kiről én ezt mondám: Én utánam jó egy férfiú, a ki előttem lett, mert előbb volt nálamnál. **31** És én nem ismertem őt; de hogy megjelentessék Izráelnek, azért jöttem én, a ki vízzel kereszteltek. **32** És bizonyóságot tőn János, mondván: Láttam a Lelket leszállani az égből, mint egy galambot; és megnyugovék ő rajta. **33** És én nem ismertem őt; de a ki elkülde engem, hogy vízzel kereszteljek, az mondá nékem: A kire látod a Lelket leszállani és rajta megnyugodni, az az, a ki keresztel Szent Lélekkel. **34** És én láttam, és bizonyóságot tettem, hogy ez az Isten Fia. **35** Másnap ismét ott állt vala János és kettő az ő tanítványai közül; **36** És ránézvén Jézusra, a mint ott jár vala, monda: Ímé az Isten Báránya! **37** És hallá őt a két tanítvány, a mint szól vala, és követék Jézust. **38** Jézus pedig hátrafordulván és látván, hogy követik azok, monda nékik: Mit kerestek? Azok pedig mondának néki: Rabbi, (a mi megmagyarázva azt teszi: Mester) hol lakol? **39** Monda nékik: Jőjjetek és lássátok meg. Elmenének és megláták, hol lakik; és nála maradának azon a napon: vala pedig körülbelül tíz óra. **40** A kettő közül, a kik Jánostól ezt hallották és őt követték vala, András volt az egyik, a Simon Péter testvére. **41** Találkozáék ez először a maga testvérevel, Simonnal, és monda néki: Megtaláltuk a Messiást (a mi megmagyarázva azt teszi: Krisztus); **42** És vezeté őt Jézushoz. Jézus pedig reá tekintvén, monda: Te Simon vagy, a Jóna fia; te Kéfásnak fogsz hivatni (a mi megmagyarázva: Kőszikla). **43** A következő napon Galileába akart menni Jézus; és találkozáék Fileppel, és monda néki: Kövess engem! **44** Filep pedig Bethsaidából, az András és Péter városából való volt. **45** Találkozáék Filep Nátánaellel, és monda néki: A ki felől írt Mózes a törvényben, és a próféták, megtaláltuk a názáreti Jézust, Józsefnek fiát. **46** És monda néki Nátánael: Názáretből támadhat-e valami jó? Monda néki Filep: Jer és lásd meg! **47** Látá Jézus Nátánaelt ő hozzá menni, és monda ő felőle: Ímé egy

igazán Izráelita, a kiben hamisság nincsen. **48** Monda néki Nátánael: Honnan ismersz engem? Felele Jézus és monda néki: Mielőtt hítt téged Filep, láttalak téged, a mint a fügefa alatt voltál. **49** Felele Nátánael és monda néki: Rabbi, te vagy az Isten Fia, te vagy az Izráel Királya! **50** Felele Jézus és monda néki: Hogy azt mondám néked: láttalak a fügefa alatt, hiszel? Nagyobbakat látsz majd ezekenél. **51** És monda néki: Bizony, bizony mondom néktek: Mostantól fogva meglátjátok a megnyílt eget, és az Isten angyalait, a mint felszállnak és leszállnak az ember Fiára.

2 És harmadnapon menyegző lőn a galileai Kánában; és ott volt a Jézus anyja; **2** És Jézus is meghivaték az ő tanítványaival együtt a menyegzőbe. **3** És elfogyván a bor, a Jézus anyja monda néki: Nincs boruk. **4** Monda néki Jézus: Mi közöm nékem te hozzád, oh asszony? Nem jött még el az én óráim. **5** Mond az ő anyja a szolgálknak: Valamit mond néktek, megtegyétek. **6** Vala pedig ott hat kőveder elhelyezve a zsidók tisztálkodási módja szerint, melyek közül egybe-egybe két-három métrétra fér vala. **7** Monda nékik Jézus: Töltsétek meg a vedreket vízzel. És megtölték azokat színing. **8** És monda nékik: Most merítsetek, és vigyetek a násznagynak. És vittek. **9** A mint pedig megízlelé a násznagy a borra lett vizet, és nem tudja vala, honnét van, (de a szolgálk tudták, a kik a vizet merítik vala), szólítá a násznagy a vőlegényt, **10** És monda néki: Minden ember a jó bort adja fel először, és mikor megittasodtak, akkor az alábbvalót: te a jó bort ekkorra tartottad. **11** Ezt az első jelt a galileai Kánában tevé Jézus, és megmutatá az ő dicsőségét; és hívének benne az ő tanítványai. **12** Azután leméne Kapernaumba, ő és az ő anyja és a testvérei és tanítványai; és ott maradának néhány napig, **13** Mert közel vala a zsidók husvétja, és felméne Jézus Jeruzsálembe. **14** És ott találá a templomban az ökrök, juhok és galambok árusait és a pénzváltókat, a mint ülnek vala: **15** És kötélből ostort csinálván, kiűzé mindnyájokat a templomból, az ökröket is a juhokat is; és a pénzváltók pénzét kitölté, az asztalokat pedig feldönté; **16** És a galambárúsoknak monda: Hordjátok el ezeket innen; ne tegyétek az én Atyámnak házáat kalmárság házává. **17** Megemlékezének pedig az ő tanítványai, hogy meg van írva: A te házadhoz való féltő szeretet emészt engem. **18** Felelének azért a zsidók és mondának néki: Micsoda jelt

mutatsz nekünk, hogy ezeket cselekszed? **19** Felele Jézus és monda nékik: Rontsátok le a templomot, és három nap alatt megépítem azt. **20** Mondának azért a zsidók: Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, és te három nap alatt megépítéd azt? **21** Ő pedig az ő testének templomáról szól vala. **22** Mikor azért feltámadt a halálból, megemlékezének az ő tanítványai, hogy ezt mondta; és hívének az írásnak, és a beszédnek, a melyet Jézus mondott vala. **23** A mint pedig Jeruzsálemben vala husvétkor az ünnepen, sokan hívének az ő nevében, látván az ő jeleit, a melyeket cselekszik vala. **24** Maga azonban Jézus nem bízza vala magát reájok, a miatt, hogy ő ismeré mindnyájokat, **25** És mivelhogy nem szorult rá, hogy valaki bizonytságot tegyen az emberről; mert magától is tudta, mi volt az emberben.

3 Vala pedig a farizeusok közt egy ember, a neve Nikodémus, a zsidók főembere: **2** Ez jöve Jézushoz éjjel, és monda néki: Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul; mert senki sem teheti e jeleket, a melyeket te teszel, hanem ha az Isten van vele. **3** Felele Jézus és monda néki: Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát. **4** Monda néki Nikodémus: Mimódon születethik az ember, ha vén? Vajjon bemehet-é az ő anyjának méhébe másodszer, és születethik-é? **5** Felele Jézus: Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. **6** A mi testtől született, test az; és a mi Lélektől született, lélek az. **7** Ne csodáld, hogy azt mondám néked: Szükség néktek újonnan születnetek. **8** A szél fú, a hová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jó és hová megy: így van mindenki, a ki Lélektől született. **9** Felele Nikodémus és monda néki: Mimódon lehetnek ezek? **10** Felele Jézus és monda néki: Te Izráel tanítója vagy, és nem tudod ezeket? **11** Bizony, bizony mondom néked, a mit tudunk, azt mondjuk, és a mit látunk, arról teszünk bizonytságot; és a mi bizonytságtételünket el nem fogadjátok. **12** Ha a földiekről szóltam néktek és nem hisztek, mimódon hisztek, ha a mennyieiekről szólok néktek? **13** És senki sem ment fel a mennybe, hanemha az, a ki a mennyből szállott alá, az embernek Fia, a ki a mennyben van. **14** És a miképen felemelte Mózes a kígyót a pusztaiban, akképen kell az ember Fiának felemeltetnie. **15** Hogy valaki hiszen ő benne, el ne

veszsen, hanem örök élete legyen. (aiōnios g166) **16** Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (aiōnios g166) **17** Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartassék a világ általa. **18** A ki hiszen ő benne, el nem kárhozik; a ki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében. **19** Ez pedig a kárhoztatás, hogy a világosság e világra jött, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világosságot; mert az ő cselekedeteik gonoszak valának. **20** Mert minden, a ki hamisan cselekszik, gyűlöli a világosságot és nem megy a világosságra, hogy az ő cselekedetei fel ne fedessenek; **21** A ki pedig az igazságot cselekszi, az a világosságra megy, hogy az ő cselekedetei nyilvánvalókká legyenek, hogy Isten szerint való cselekedetek. **22** Ezután elméne Jézus az ő tanítványaival a Júdea földére; és ott időzék velök, és keresztelte. **23** János pedig szintén keresztel vala Énonban, Sálemhez közel, mert ott sok volt a víz. És oda járulának és megkeresztelkedének. **24** Mert János még nem vetteték a tömlőczbe. **25** Vetekezés támada azért a János tanítványai és a judeaiak között a mosakodás felől. **26** És menének Jánoshoz és mondának néki: Mester! A ki veled vala a Jordánon túl, a kiről te bizonyosságot tettél, ímé az keresztel, és hozzá megy mindenki. **27** Felele János és monda: Az ember semmit sem vehet, hanem ha a mennyből adatott néki. **28** Ti magatok vagytok a bizonyosságaim, hogy megmondtam: Nem vagyok én a Krisztus, hanem hogy ő előtte küldtettem el. **29** A kinek jegyese van, vőlegény az; a vőlegény barátja pedig, a ki ott áll és hallja őt, örvendezve örül a vőlegény szavának. Ez az én örömem immár betelt. **30** Annak növekednie kell, nekem pedig alább szállanom. **31** A ki felülről jött, feljebb való mindenkinél. A ki a földről való, földi az és földieket szól; a ki a mennyből jött, feljebb való mindenkinél. **32** És arról tesz bizonyosságot, a mit látott és hallott; és az ő bizonyosságtételét senki sem fogadja be. **33** A ki az ő bizonyosságtételét befogadja, az megpecsételte, hogy az Isten igaz. **34** Mert a kit az Isten küldött, az Isten beszédeit szólja; mivelhogy az Isten nem mérték szerint adja a Lelket. **35** Az Atya szereti a Fiút, és az ő kezébe adott mindent. **36** A ki hisz a Fiúban, örök élete van; a ki pedig nem enged a

Fiúban, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta. (aiōnios g166)

4 Amint azért megtudta az Úr, hogy a farizeusok meghallották, hogy Jézus több tanítványt szerez és keresztel, mint János, **2** (Jóllehet Jézus maga nem keresztelt, hanem a tanítványai,) **3** Elhagyá Júdeát és elméne ismét Galileába. **4** Samárián kell vala pedig általmennie. **5** Megy vala azért Samáriának Sikár nevű városába, annak a teleknek szomszédjába, a melyet Jákób adott vala az ő fiának, Józsefnek. **6** Ott vala pedig a Jákób forrása. Jézus azért, az utazástól elfáradva, azonmód leüle a forráshoz. Mintegy hat óra vala. **7** Jöve egy samáriabeli asszony vizet meríteni; monda néki Jézus: Adj innom! **8** Az ő tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy enivalót vegyenek. **9** Monda azért néki a samáriai asszony: Hogy kérhetsz inni zsidó létedre én tőlem, a ki samáriai asszony vagyok?! Mert a zsidók nem barátkoznak a samáriaiakkal. **10** Felele Jézus és monda néki: Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, a ki ezt mondja néked: Adj innom!; te kérted volna őt, és adott volna néked élő vizet. **11** Monda néki az asszony: Uram, nincs mivel merítened, és a kút mély: hol vennéd tehát az élő vizet? **12** Avagy nagyobb vagy-e te a mi atyánknál, Jákóbnál, a ki nekünk adta ezt a kutat, és ebből ivott ő is, a fiai is és jószága is? **13** Felele Jézus és monda néki: Mindaz, a ki ebből a vízből iszik, ismét megszomjúhozik: **14** Valaki pedig abból a vízből iszik, a melyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, a melyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz ő benne. (aiōn g165, aiōnios g166) **15** Monda néki az asszony: Uram, add nekem azt a vizet, hogy meg ne szomjúhozzam, és ne jőjék ide meríteni! **16** Monda néki Jézus: Menj el, hívd a férjedet, és jőjj ide! **17** Felele az asszony és monda: Nincs férjem. Monda néki Jézus: Jól mondád, hogy: Nincs férjem; **18** Mert öt férjed volt, és a mostani nem férjed: ezt igazán mondtad. **19** Monda néki az asszony: Uram, látom, hogy te próféta vagy. **20** A mi atyáink ezen a hegyen imádkoztak; és ti azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, a hol imádkozni kell. **21** Monda néki Jézus: Asszony, hidd el nekem, hogy eljő az óra, a mikor sem nem ezen a hegyen, sem nem Jeruzsálemben imádjátok az Atyát. **22** Ti azt imádjátok, a mit nem ismertek; mi azt imádjuk, a mit

ismerünk: mert az idvesség a zsidók közül támadt. **23** profétának nincs tisztessége a maga hazájában. De eljő az óra, és az most vagyon, amikor az igazi **45** Mikor azért beméne Galileába, befogadták őt a imádók lélekben, és igazságban imádják az Atyát: Galileabeliek, mivelhogy látták vala mindazt, a mit mert az Atya is ilyeneket keres, az ő imádóiuul. **24** Jeruzsálemben cselekedett az ünnepen; mert ők is elmentek vala az ünnepre. **46** Ismét a galileai Kánába méne azért Jézus, a hol a vizet borrá változtatta. És volt Kapernaumban egy királyi ember, a kinek a fia beteg vala. **47** Mikor ez meghallá, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett, hozzá méne és kéré őt, hogy menjen el és gyógyítsa meg az ő fiát; mert halálán vala. **48** Monda azért néki Jézus: Ha jeleket és csodákat nem láttok, nem hisztek. **49** Monda néki a királyi ember: Uram, jőj, mielőtt a gyermekem meghal. **50** Monda néki Jézus: Menj el, a te fiad él. És hitt az ember a szónak, a mit Jézus mondott néki, és elment. **51** A mint pedig már megy vala, elébe jövének az ő szolgálói, és hírt hozának néki, mondván, hogy: A te fiad él. **52** Megtudakozá azért tőlük az órát, a melyben megkönnyebbedett vala; és mondának néki: Tegnap hét óraker hagyta el őt a ház; **53** Megérté azért az atya, hogy abban az órában, a melyben azt mondá néki a Jézus, hogy: a te fiad él. És hitt ő, és az ő egész háza népe. **54** Ezt ismét második jel gyanánt tevő Jézus, mikor Júdeából Galileába ment.

5 Ezek után ünnepök vala a zsidóknak, és felméne Jézus Jeruzsálembé. **2** Van pedig Jeruzsálemben a Juhkapunál egy tó, a melyet héberül Bethesda-nak neveznek. Őt tornácza van. **3** Ezekben fekvék a betegek, vakok, sánták, aszkórosok nagy sokasága, várva a víznek megmozdulását. **4** Mert időnként angyal szálla a tóra, és felzavará a vizet: a ki tehát először lépett bele a víz felzavarása után, meggyógyult, akárminémű betegségben volt. **5** Vala pedig ott egy ember, a ki harmincnycolc esztendő-t töltött betegségében. **6** Ezt a mint látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már sok idő óta úgy van; monda néki: Akarsz-e meggyógyulni? **7** Felele néki a beteg: Uram, nincs emberem, hogy a mikor a víz felzavarodik, bevigyen engem a tóba; és mire én oda érek, más lép be előttem. **8** Monda néki Jézus: Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat, és járj! **9** És azonnal meggyógyula az ember, és felvéve nyoszolyáját, és jár vala. Aznap pedig szombat vala. **10** Mondának azért a zsidók a meggyógyultnak: Szombat van, nem szabad néked a nyoszolyádat hordanod! **11** Felele néki: A ki meggyógyított engem,

az mondá nékem: Vedd fel a nyoszolyádat, és járj. **12** Megkérdeék azért őt: Ki az az ember, a ki mondá néked: Vedd fel a nyoszolyádat, és járj? **13** A meggyógyult pedig nem tudja vala, hogy ki az; mert Jézus félre vonult, sokaság lévén azon a helyen. **14** Ezek után találkozik vele Jézus a templomban, és monda néki: Ímé meggyógyultál; többé ne vétkezzél, hogy rosszabbul ne legyen dolgod! **15** Elméne az az ember, és hírül adá a zsidóknak, hogy Jézus az, a ki őt meggyógyította. **16** És e miatt üldözöbe vevék a zsidók Jézust, és meg akarák őt ölni, hogy ezeket művelte szombaton. **17** Jézus pedig felele nékik: Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom. **18** E miatt aztán még inkább meg akarák őt ölni a zsidók, mivel nem csak a szombatot rontotta meg, hanem az Istent is saját Atyjának mondotta, egyenlővé tévén magát az Istennel. **19** Felele azért Jézus, és monda nékik: Bizony, bizony mondom néktek: a Fiú semmit sem tehet önmagától, hanem ha látja cselekedni az Atyát, mert a miket az cselekszik, ugyanazokat hasonlatosképen a Fiú is cselekszi. **20** Mert az Atya szereti a Fiút, és mindent megmutat néki, a miket ő maga cselekszik; és ezeknél nagyobb dolgokat is mutat majd néki, hogy ti csudálkozzatok. **21** Mert a mint az Atya feltámasztja a halottakat és megeleveníti, úgy a Fiú is a kiket akar, megelevenít. **22** Mert az Atya nem ítéel senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta; **23** Hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, miként tisztelik az Atyát. A ki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyát, a ki elküldte őt. **24** Bizony, bizony mondom néktek, hogy a ki az én beszédemet hallja és hisz annak, a ki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre. **(aiōnios g166)** **25** Bizony, bizony mondom néktek, hogy eljő az idő, és az most vagyon, mikor a halottak hallják az Isten Fiának szavát, és a kik hallják, élnek. **26** Mert a miként az Atyának élete van önmagában, akként adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában: **27** És hatalmat ada néki az ítélettelre is, mivelhogy embernek fia. **28** Ne csodálkozzatok ezen: mert eljő az óra, a melyben mindazok, a kik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát, **29** És kijőnek; a kik a jót cselekedték, az élet feltámasztására; a kik pedig a gonoszt művelték, a kárhozat feltámasztására. **30** Én semmit sem cselekedhetem magamtól; a mint hallok,

úgy ítélek, és az én ítéletem igazságos; mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, a ki elküldött engem, az Atyáét. **31** Ha én teszlek bizonyrágot magamról, az én bizonyrágtételeml nem igaz. **32** Más az, a ki bizonyrágot tesz rólam; és tudom, hogy igaz az a bizonyrágtételeml, a melylyel bizonyrágot tesz rólam. **33** Ti elküldtetek Jánoszhoz, és bizonyrágot tett az igazságról. **34** De én nem embertől nyerem a bizonyrágtételemlt; hanem ezeket azért mondom, hogy ti megtartassatok. **35** Ő az égő és fénylő szövétnek vala, ti pedig csak egy ideig akartatok örvendezni az ő világosságában. **36** De nékem nagyobb bizonyrágom van a Jánosénál: mert azok a dolgok, a melyeket rám bízott az Atya, hogy elvégezzem azokat, azok a dolgok, a melyeket én cselekszem, teszlek bizonyrágot rólam, hogy az Atya küldött engem. **37** A ki elküldött engem, maga az Atya is bizonyrágot tett rólam. Sem hangját nem hallottátok soha, sem ábrázatát nem láttátok. **38** Az ő ígéje sincs maradandóan bennetek: mert a kit ő elküldött, ti annak nem hisztek. **39** Tudakoztátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életek; és ezek azok, a melyek bizonyrágot teszlek rólam; **(aiōnios g166)** **40** És nem akartok hozzám jőni, hogy életek legyen! **41** Dicsőséget emberektől nem nyerek. **42** De ismerlek benneteket, hogy az Istennek szeretete nincs meg bennetek: **43** Én az én Atyám nevében jöttem, és nem fogadtatok be engem; ha más jőne a maga nevében, azt befogadnátok. **44** Mimódon hihettek ti, a kik egymástól nyertek dicsőséget, és azt a dicsőséget, a mely az egy Istentől van, nem keressitek? **45** Ne állítsátok, hogy én vádolkak majd benneteket az Atyánál; van a ki vádol titeket, Mózes, a kiből ti reménykedtetek. **46** Mert ha hinnétek Mózesnek, nékem is hinnétek; mert én rólam írt ő. **47** Ha pedig az ő írásainak nem hisztek, mimódon hisztek az én beszédeimnek?

6 Ezek után elméne Jézus a galileai tengeren, a Tiberiáson túl. **2** És nagy sokaság követé őt, mivelhogy látják vala az ő csodatételeit, a melyeket cselekszik vala a betegeken. **3** Felméne pedig Jézus a hegyre, és leüle ott a tanítványaival. **4** Közel vala pedig husvét, a zsidók ünnepe. **5** Mikor azért felemelé Jézus a szemeit, és látá, hogy nagy sokaság jó hozzá, monda Filepnek: Honnan vegyünk kenyeret, hogy

ehessenek ezek? **6** Ezt pedig azért mondá, hogy próbára tegye őt; mert ő maga tudta, mit akar vala cselekedni. **7** Felele néki Filep: Kétszáz dénár árú kenyér nem elég ezeknek, hogy mindenikök kapjon valami keveset. **8** Monda néki egy az ő tanítványai közül, András, a Simon Péter testvére: **9** Van itt egy gyermek, a kinek van öt árpa kenyere és két hala; de mi az ennyinek? **10** Jézus pedig monda: Ütessétek le az embereket. Nagy fű vala pedig azon a helyen. Leülének azért a férfiak, számszerint mintegy ötezeren. **11** Jézus pedig vevé a kenyereket, és hálát adván, adta a tanítványoknak, a tanítványok pedig a leülteknek; hasonlóképen a halakból is, a mennyit akarnak vala. **12** A mint pedig betelének, monda az ő tanítványainak: Szedjétek össze a megmaradt darabokat, hogy semmi el ne veszzen. **13** Összeszedék azért, és megtöltének tizenkét kosarat az öt árpa kenyérből való darabokkal, a melyek megmaradtak vala az evők után. **14** Az emberek azért látva a jelt, a melyet Jézus tőn, mondának: Bizonyal ez ama próféta, a ki eljövendő vala a világra. **15** Jézus azért, a mint észrevevé, hogy jőni akarnak és őt elragadni, hogy királylá tegyék, ismét elvonula egymaga a hegyre. **16** Mikor pedig estveledék, lemenének az ő tanítványai a tengerhez, **17** És beszállva a hajóba, mennek vala a tengeren túl Kapernaumba. És már sötétség volt, és még nem ment vala hozzájuk Jézus. **18** És a tenger a nagy szél fúvása miatt háborog vala. **19** Mikor azért huszonöt, vagy harmincz futamatnyira bevezének, megláták Jézust, a mint jár vala a tengeren és a hajóhoz közeledik vala: és megrémülének. **20** Ő pedig monda nékik: Én vagyok, ne féljete! **21** Be akarák azért őt venni a hajóba: és a hajó azonnal ama földnél vala, a melyre menének. **22** Másnap a sokaság, a mely a tengeren túl állott vala, látva, hogy nem vala ott más hajó, csak az az egy, a melybe a Jézus tanítványai szállottak, és hogy Jézus nem ment be az ő tanítványaival a hajóba, hanem csak az ő tanítványai mentek el, **23** De jöttek más hajók Tiberiásból közel ahhoz a helyhez, a hol a kenyeret ették, miután hálákat adott az Úr: **24** Mikor azért látta a sokaság, hogy sem Jézus, sem a tanítványai nincsenek ott, beszállának ők is a hajókba, és elmenének Kapernaumba, keresvén Jézust. **25** És megtalálván őt a tengeren túl, mondának néki: Mester, mikor jöttél ide? **26** Felele nékik Jézus és monda: Bizony, bizony mondom néktek: nem azért kerestek engem, hogy jeleket láttatok, hanem azért, mert ettetek ama kenyerekből, és jóllaktatok. **27** Munkálkodjatok ne az eledelért, a mely elvész, hanem az eledelért, a mely megmarad az örök életre, a melyet az embernek Fia ad majd néktek; mert őt az Atya pecsételte el, az Isten. (aiōnios g166) **28** Mondának azért néki: Mit csináljunk, hogy az Isten dolgait cselekedjük? **29** Felele Jézus és monda nékik: Az az Isten dolga, hogy higgyetek abban, a kit ő küldött. **30** Mondának azért néki: Micsoda jelt mutat sz tehát te, hogy lássuk és higgyünk néked? Mit művelsz? **31** A mi atyáink a mannat ették a pusztában; a mint meg van írva: Mennyei kenyeret adott vala enniök. **32** Monda azért nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: nem Mózes adta néktek a mennyei kenyeret, hanem az én Atyám adja majd néktek az igazi mennyei kenyeret. **33** Mert az az Istennek kenyere, a mely mennyből száll alá, és életet ad a világnak. **34** Mondának azért néki: Uram, mindenkor add nekünk ezt a kenyeret! **35** Jézus pedig monda nékik: Én vagyok az életnek ama kenyere; a ki hozzám jó, semmiképen meg nem éhezik, és a ki hisz bennem, meg nem szomjúhozik soha. **36** De mondam néktek, hogy noha láttatok is engem, még sem hisztek. **37** Minden, a mit nékem ad az Atya, én hozzám jó; és azt, a ki hozzám jó, semmiképen ki nem vetem. **38** Mert azért szállottam le a mennyből, hogy ne a magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, a ki elküldött engem. **39** Az pedig az Atyának akaratata, a ki elküldött engem, hogy a mit nékem adott, abból semmit el ne veszítsek, hanem feltámaszszam azt az utolsó napon. **40** Az pedig annak az akaratata, a ki elküldött engem, hogy mindaz, a ki látja a Fiút és hisz ő benne, örök élete legyen; és én feltámaszszam azt az utolsó napon. (aiōnios g166) **41** Zúgolódának azért a zsidók ő ellene, hogy azt mondá: Én vagyok az a kenyér, a mely a mennyből szállott alá. **42** És mondának: Nem ez é Jézus, a József fia, a kinek mi ismerjük atyját és anyját? mimódon mondja hát ez, hogy: A mennyből szállottam alá? **43** Felele azért Jézus és monda nékik: Ne zúgolódjatok egymás között! **44** Senki sem jöhet én hozzám, hanemha az Atya vonja azt, a ki elküldött engem; én pedig feltámasztom azt az utolsó napon.

45 Meg van írva a prófétáknál: És mindnyájan Istentől tanítottak lesznek. Valaki azért az Atyától hallott, és tanult, én hozzám jó. 46 Nem hogy az Atyát valaki látta, csak az, a ki Istentől van, az látta az Atyát. 47 Bizony, bizony mondom néktek: A ki én bennem hisz, örök élete van annak. (aiōnios g166) 48 Én vagyok az életnek kenyere. 49 A ti atyáitok a mannát ették a pusztában, és meghaltak. 50 Ez az a kenyér, a mely a mennyből szállott alá, hogy kiki egyék belőle és meg ne haljon. 51 Én vagyok amaz élő kenyér, a mely a mennyből szállott alá; ha valaki eszik e kenyérből, él örökké. És az a kenyér pedig, a melyet én adok, az én testem, a melyet én adok a világ életéért. (aiōn g165) 52 Tusakodának azért a zsidók egymás között, mondván: Mímodon adhatja ez nekünk a testét, hogy azt együk? 53 Monda azért nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem iszjátok az ő véréit, nincs élet bennetek. 54 A ki eszi az én testemet és iszja az én véretem, örök élete van annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon. (aiōnios g166) 55 Mert az én testem bizony étel és az én vérem bizony ital. 56 A ki eszi az én testemet és iszja az én véretem, az én bennem lakozik és én is abban. 57 A miként elküldött engem amaz élő Atya, és én az Atya által élek: akként az is, a ki engem eszik, él én általam. 58 Ez az a kenyér, a mely a mennyből szállott alá; nem úgy, a mint a ti atyáitok evék a mannát és meghalának: a ki ezt a kenyeret eszi, él örökké. (aiōn g165) 59 Ezeket mondá a zsinagógában, a mikor tanít vala Kapernaumban. 60 Sokan azért, a kik hallák ezeket az ő tanítványai közül, mondának: Kemény beszéd ez; ki hallgathatja őt? 61 Tudván pedig Jézus ő magában, hogy e miatt zúgolódnak az ő tanítványai, monda nékik: Titeket ez megbotránkoztat? 62 Hát ha meglátjátok az embernek Fiát felszállani oda, a hol elébb vala?! 63 A lélek az, a mi megelevenít, a test nem használ semmit: a beszédek, a melyeket én szólok néktek, lélek és élet. 64 De vannak némelyek közöttetek, a kik nem hisznek. Mert eleitől fogva tudta Jézus, kik azok, a kik nem hisznek, és ki az, a ki elárulja őt. 65 És monda: Azért mondtam néktek, hogy senki sem jöhet én hozzám, hanemha az én Atyámtól van megadva néki. 66 Ettől fogva sokan visszavonulának az ő tanítványai közül és nem járnak vala többé ő vele. 67 Monda azért Jézus a tizenkettőnek: Vajjon ti is el akartok-e menni?

68 Felele néki Simon Péter: Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad. (aiōnios g166) 69 És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia. 70 Felele nékik Jézus: Nem én választottalak-e ki titeket, a tizenkettőt? és egy közületek ördög. 71 Értette pedig Júdás Iskáriótest, Simon fiát, mert ez akarta őt elárulni, noha egy volt a tizenkettő közül.

7 És ezek után Galileában jár vala Jézus; mert nem akar vala Júdeában járnai, mivelhogy azon igyekezének a Júdeabeliek, hogy őt megöljék. 2 Közel vala pedig a zsidók ünnepe, a sátoros ünnep. 3 Mondának azért néki az ő atyjafiai: Menj el innen, és térj Júdeába, hogy a te tanítványaid is lássák a te dolgaidat, a melyeket cselekszel. 4 Mert senki sem cselekszik titkon semmit, a ki maga ismeretessé akar lenni. Ha ilyeneket cselekszel, mutasd meg magadat a világnak. 5 Mert az ő atyjafiai sem hívének benne. 6 Monda azért nékik Jézus: Az én időm még nincs itt; a ti időtök pedig mindig készen van. 7 Titeket nem gyűlölhet a világ, de engem gyűlöl; mert én bizonyosságot teszek felőle, hogy az ő cselekedetei gonoszak. 8 Ti menjetek fel erre az ünnepre: én még nem megyek fel erre az ünnepre; mert az én időm még nem tölt be. 9 Ezeket mondván pedig nékik, marada Galileában. 10 A mint pedig felmenének az ő atyjafiai, akkor ő is felméne az ünnepre, nem nyilvánosan, hanem mintegy titkon. 11 A zsidók azért keresik vala őt az ünnepen, és mondának: Hol van ő? 12 És a sokaságban nagy zúgás vala ő miatta. Némelyek azt mondják vala, hogy jó ember; mások pedig azt mondják vala: Nem, hanem a népnek hitetője. 13 Mindamellett senki sem beszélt vala nyíltan ő felőle a zsidóktól való félelem miatt. 14 Már-már az ünnep közepén azonban felméne Jézus a templomba, és tanít vala. 15 És csodálkozóának a zsidók, mondván: Mímodon tudja ez az írásokat, holott nem tanulta?! 16 Felele nékik Jézus és monda: Az én tudományom nem az enyém, hanem azé, a ki küldött engem. 17 Ha valaki cselekedni akarja az ő akaratát, megismerheti e tudományról, vajjon Istentől van-e, vagy én magamtól szólok? 18 A ki magától szól, a maga dicsőségét keresi; a ki pedig annak dicsőségét keresi, a ki küldte őt, igaz az, és nincs abban hamisság. 19 Nem Mózes adta-e néktek a törvényt? és senki sem teljesíti közületek a törvényt.

Miért akartok engem megölni? **20** Felele a sokaság és monda: Ördög van benned. Ki akar téged megölni? **21** Felele Jézus és monda nékik: Egy dolgot cselekvém, és mindnyájan csodáljátok. **22** Azért Mózes adta néktek a körülméltelkedést (nem mintha Mózesről való volna, hanem az atyáktól): és szombaton körülméltelitek az embert. **23** Ha körülméltelhető az ember szombaton, hogy a Mózes törvénye meg ne romoljon; én rám haragsztok-é, hogy egy embert egészen meggyógyítottam szombaton? **24** Ne ítéljetek a látszat után, hanem igaz ítélettel ítéljetek! **25** Mondának azért némelyek a jeruzsálemiek közül: Nem ez-é az, a kit meg akarnak ölni? **26** És ímé nyíltan szól, és semmit sem szólnak néki. Talán bizony megismerték a főemberek, hogy bizony ez a Krisztus? **27** De jól tudjuk, honnan való ez; mikor pedig eljő a Krisztus, senki sem tudja, honnan való. **28** Kialta azért Jézus a templomban, tanítván és mondván: Mind engem ismertek, mind azt tudjátok, honnan való vagyok; és én magamtól nem jöttem, de igaz az, a ki engem elküldött, a kit ti nem ismertek. **29** Én azonban ismerem őt, mert ő tőle vagyok, és ő küldött engem. **30** Akarják vala azért őt megfogni; de senki sem veté reá a kezét, mert nem jött még el az ő órája. **31** A sokaság közül pedig sokan hívének ő benne; és azt mondják vala, hogy: A Krisztus mikor eljő, tehet-é majd több csodát azoknál, a melyeket ez tett? **32** Meghallák a farizeusok, a mint a sokaság ezeket suttogja vala felőle; és szolgálakat küldének a farizeusok és a főpapok, hogy fogják meg őt. **33** Monda azért nékik Jézus: Egy kevés ideig még veletek vagyok, és majd ahhoz megyek, a ki elküldött engem. **34** Kerestek majd engem, és nem találtok meg, és a hol én vagyok, ti nem jöhettek oda. **35** Mondának azért a zsidók magok között: Hová akar ez menni, hogy mi majd nem találjuk meg őt? Vajjon a görögök közé szóródottakhoz akar-é menni, és a görögöket tanítani? **36** Micsoda beszéd ez, a melyet monda: Kerestek majd engem, és nem találtok meg; és a hol én vagyok, ti nem jöhettek oda? **37** Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállá Jézus és kialta, mondván: Ha valaki szomjúhozik, jöjjön én hozzám, és igyék. **38** A ki hisz én bennem, a mint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből. **39** Ezt pedig mondja vala a Lélekről, a melyet veendőkl valának az ő benne hívők: mert még nem vala Szent

Lélek; mivelhogy Jézus még nem dicsőítették meg. **40** Sokan azért a sokaság közül, a mint hallák e beszédet, ezt mondják vala: Bizonyynyal ez ama Próféta. **41** Némelyek mondának: Ez a Krisztus. Mások pedig mondának: Csak nem Galileából jön el a Krisztus? **42** Nem az írás mondtá-é, hogy a Dávid magvából, és Bethlehemből, ama városból jön el a Krisztus, a hol Dávid vala? **43** Hasonlás lón azért ő miatta a sokaságban. **44** Némelyek pedig közülök akarják vala őt megfogni, de senki sem veté reá a kezét. **45** Elmenének azért a szolgálak a főpapokhoz és farizeusokhoz; és mondának azok ő nékik: Miért nem hoztátok el őt? **46** Felelének a szolgálak: Soha ember úgy nem szólott, mint ez az ember! **47** Felelének azért nékik a farizeusok: Vajjon ti is el vagytok-é hitelve? **48** Vajjon a főemberek vagy a farizeusok közül hitt-é benne valaki? **49** De ez a sokaság, a mely nem ismeri a törvényt, átkozott! **50** Monda nékik Nikodémus, a ki éjjel ment vala ő hozzá, a ki egy vala azok közül: **51** Vajjon a mi törvényünk kárhoztatja-é az embert, ha előbb ki nem hallgatja és nem tudja, hogy mit cselekszik? **52** Felelének és mondának néki: Vajjon te is Galileus vagy-é? Tudakozódjál és lásd meg, hogy Galileából nem támadt próféta. **53** És mindnyájan haza menének.

8 Jézus pedig elméne az Olajfák hegyére. **2** Jó reggel azonban ismét ott vala a templomban, és az egész nép hozzá méne; és leülvén, tanítja vala őket. **3** Az írástudók és a farizeusok pedig egy asszonyt vivének hozzá, a kit házasságtörésen kaptak vala, és a középre állítván azt, **4** Mondának néki: Mester, ez az asszony tetten kapatott, mint házasságtörő. **5** A törvényben pedig megparancsolta nékünk Mózes, hogy az ilyenek köveztessenek meg: te azért mit mondasz? **6** Ezt pedig azért mondák, hogy megkísértsék őt, hogy legyen őt mivel vádolniok. Jézus pedig lehajolván, az ujjával ír vala a földre. **7** De mikor szorgalmazva kérdezek őt, felegyenesedve monda nékik: A ki közületek nem bűnös, az vesse rá először a követ. **8** És újra lehajolván, írt vala a földre. **9** Azok pedig ezt hallván és a lelkiismeret által vádoltatván, egymásután kimenének a vénektől kezdve mind az utolsóig; és egyedül Jézus maradt vala és az asszony a közepén állva. **10** Mikor pedig Jézus felegyenesedék és senkit sem látva az asszonyon kívül, monda néki: Asszony, hol vannak

azok a te vádlóid? Senki sem kárhoztatott-é téged? **11** Az pedig monda: Senki, Uram! Jézus pedig monda néki: Én sem kárhoztatlak: eredj el és többé ne vétkezzél! **12** Ismét szóla azért hozzájuk Jézus, mondván: Én vagyok a világ világossága: a ki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága. **13** Mondának azért néki a farizeusok: Te magadról teszel bizonyosságot; a te bizonyosságtétele nem igaz. **14** Felele Jézus és monda nékik: Ha magam teszek is bizonyosságot magamról, az én bizonyosságtételem igaz; mert tudom honnan jöttem és hová megyek; ti pedig nem tudjátok honnan jövök és hová megyek. **15** Ti test szerint ítéletek, én nem ítélek senkit. **16** De ha ítélke is én, az én ítéletem igaz; mert én nem egyedül vagyok, hanem én és az Atya, a ki küldött engem. **17** A ti törvényetekben is meg van pedig írva, hogy két ember bizonyosságtétele igaz. **18** Én vagyok a ki bizonyosságot teszek magamról, és bizonyosságot tesz rólam az Atya, a ki küldött engem. **19** Mondának azért néki: Hol van a te Atyád? Felele Jézus: Sem engem nem ismertek, sem az én Atyámat; ha engem ismernétek, az én Atyámat is ismernétek. **20** Ezeket a beszédeket mondá Jézus a kincstartó helyen, a mikor tanít vala a templomban; és senki sem fogta meg őt, mert még nem jött el az ő órája. **21** Ismét monda azért nékik Jézus: Én elmegyek, és kerestek majd engem, és a ti bűneitekben fogtok meghalni: a hová én megyek, ti nem jöhettek oda. **22** Mondának azért a zsidók: Avagy megöli-é magát, hogy azt mondja: A hová én megyek, ti nem jöhettek oda? **23** És monda nékik: Ti innét alól valók vagytok, én onnét felül való vagyok; ti e világból valók vagytok, én nem vagyok e világból való. **24** Azért mondam néktek, hogy a ti bűneitekben haltok meg: mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok a ti bűneitekben. **25** Mondának azért néki: Ki vagy te? És monda nékik Jézus: A mit eleitől fogva mondok is néktek. **26** Sok beszélni és ítélni valóm van felőletek: de igaz az, a ki küldött engem; és én azokat beszélem a világnak, a miket tőle hallottam vala. **27** Nem vevék észre, hogy az Atyáról szól vala nékik. **28** Mondá azért nékik Jézus: Mikor felemelitek az embernek Fiát, akkor megismeritek, hogy én vagyok és semmit sem cselekszem magamtól, hanem a mint az Atya tanított engem, úgy szólok. **29** És a ki küldött engem, én velem van. Nem hagyott engem az Atya egyedül,

mert én mindenkor azokat cselekszem, a melyek néki kedvesek. **30** A mikor ezeket mondá, sokan hívének ő benne. **31** Mondá azért Jézus a benne hívő zsidóknak: Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonynyal az én tanítványaim vagytok; **32** És megismeritek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz titeket. **33** Felelének néki: Ábrahám magva vagyunk, és nem szolgáltunk soha senkinek: mimódon mondod te, hogy szabadokká lesztek? **34** Felele nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek, hogy mindaz, a ki bűnt cselekszik, szolgálja a bűnnek. **35** A szolga pedig nem marad mindörökké a házban: a Fiú marad ott mindörökké. **(aiōn g165)** **36** Azért ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek. **37** Tudom, hogy Ábrahám magva vagytok; de meg akartok engem ölni, mert az én beszédemnek nincs helye nálatok. **38** Én azt beszélem, a mit az én Atyámnál láttam; ti is azt cselekszitek azért, a mit a ti atyátoknál láttatok. **39** Felelének és mondának néki: A mi atyánk Ábrahám. Mondá nékik Jézus: Ha Ábrahám gyermekei volnátok, az Ábrahám dolgait cselekednétek. **40** Ámde meg akartok engem ölni, olyan embert, a ki az igazságot beszéltem néktek, a melyet az Istentől hallottam. Ábrahám ezt nem cselekedte. **41** Ti a ti atyátok dolgait cselekszitek. Mondának azért néki: Mi nem paráznaságból születünk; egy atyánk van, az Isten. **42** Mondá azért nékik Jézus: Ha az Isten volna a ti atyátok, szeretnétek engem: mert én az Istentől származtam és jöttem; mert nem is magamtól jöttem, hanem ő küldött engem. **43** Miért nem értitek az én beszédemet? Mert nem hallgatjátok az én szómat. **44** Ti az ördög atyától valók vagytok, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberölő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincsen ő benne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja. **45** Mivelhogy pedig én igazságot szólok, nem hisztek nékem. **46** Ki vádol engem közületek bűnnel? Ha pedig igazságot szólok: miért nem hisztek ti nékem? **47** A ki az Istentől van, hallgatja az Isten beszédeit; azért nem hallgatjátok ti, mert nem vagytok az Istentől valók. **48** Felelének azért a zsidók és mondának néki: Nem jól mondjuk-é mi, hogy te Samaritanus vagy, és ördög van benned? **49** Felele Jézus: Nincs én bennem ördög; hanem tisztetem az én Atyámat, és ti gyaláztok engem. **50** Pedig én nem keresem az

én dicsőségemet: van a ki keresi és megtéli. **51** Bizony, bizony mondom néktek, ha valaki megtartja az én beszédemet, nem lát halált soha örökké. (aiōn g165) **52** Mondának azért néki a zsidók: Most értettük meg, hogy ördög van benned. Ábrahám meghalt, a próféták is; és te azt mondod: Ha valaki megtartja az én beszédemet, nem kóstol halált örökké. (aiōn g165) **53** Avagy nagyobb vagy-e te a mi atyánknál Ábrahámnál, a ki meghalt? A próféták is meghaltak: kinek állítod te magadat? **54** Felele Jézus: Ha én dicsóítem magamat, az én dicsőségem semmi: az én Atyám az, a ki dicsóít engem, a kiről ti azt mondjátok, hogy a ti Istenetek, **55** És nem ismeritek őt: de én ismerem őt; és ha azt mondom, hogy nem ismerem őt, hozzátok hasonlóvá, hazuggá leszek: de ismerem őt, és az ő beszédét megtartom. **56** Ábrahám a ti atyátok örvendezett, hogy meglátja az én napomat; látta is, és örült. **57** Mondának azért néki a zsidók: Még ötven esztendő nem vagy, és Ábrahámot láttad? **58** Monda nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: Mielőtt Ábrahám lett, én vagyok. **59** Kőveket ragadának azért, hogy reá hajigálják; Jézus pedig elrejtőzködék, és kiméne a templomból, átmenvén közöttük; és ilyen módon eltávozék.

9 És a mint eltávozék, látá egy embert, a ki születésétől fogva vak vala. **2** És kérdezek őt a tanítványai, mondván: Mester, ki vétkezett, ez-é vagy ennek szülei, hogy vakon született? **3** Felele Jézus: Sem ez nem vétkezett, sem ennek szülei; hanem, hogy nyilvánvalókká legyenek benne az Isten dolgai. **4** Nékem cselekednem kell annak dolgait, a ki elküldött engem, a míg nappal van: eljő az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhatik. **5** Míg e világon vagyok, e világ világossága vagyok. **6** Ezeket mondván, a földre köpe, és az ő nyálából sárt csinála, és rákené a sarat a vak szemekre, **7** És monda néki: Menj el, mosakodjál meg a Siloám tavában (a mi azt jelenti: Küldött). Elméne azért és megmosakodék, és megjöve látva. **8** A szomszédok azért, és a kik az előtt látták azt, hogy vak vala, mondának: Nem ez-é az, a ki itt szokott ülni és koldulni? **9** Némelyek azt mondák, hogy: Ez az; mások pedig, hogy: Hasonlít hozzá. Ő azt mondá, hogy: Én vagyok az. **10** Mondának azért néki: Mimódon nyitlak meg a te szemeid? **11** Felele az és monda: Egy ember, a kit Jézusnak mondanak, sarat készíté és rákené a szemeimre, és

monda nékem: Menj el a Siloám tavára és mosódjál meg; miután pedig elmenék és megmosakodám, megjöve látásom. **12** Mondának azért néki: Hol van az? Monda: Nem tudom. **13** Vivék őt, a ki előbb még vak volt, a farizeusokhoz. **14** Mikor pedig Jézus a sarat csinálá és felnyitá ennek szemeit, szombat vala. **15** Szintén a farizeusok is megkérdézék azért őt, mimódon jött meg a látása? Ő pedig monda nékik: Sarat tőn szemeimre, és megmosakodám, és látok. **16** Mondának azért némelyek a farizeusok közül: Ez az ember nincs Istentől, mert nem tartja meg a szombatot. Mások mondának: Mimódon tehet bűnös ember ilyen jeleket? És hasonlós lőn közöttük. **17** Újra mondának a vaknak: Te mit szólsz ő róla, hogy megnyitá a szemeidet? Ő pedig monda: Hogy próféta. **18** Nem hívék azért a zsidók róla, hogy vak vala és megjöve a látása, mígnem előhívák annak szüleit, a kinek megjöve a látása, **19** És megkérdézék azokat, mondván: Ez a ti fiatok, a kiről azt mondjátok, hogy vakon született? mimódon lát hát most? **20** Felelének nékik annak szülei és mondának: Tudjuk, hogy ez a mi fiunk, és hogy vakon született: **21** De mimódon lát most, nem tudjuk; vagy ki nyitotta meg a szemeit, mi nem tudjuk: elég idős már ő, őt kérdezzétek; ő beszéljen magáról. **22** Ezeket mondák annak szülei, mivelhogy félnek vala a zsidóktól: mert megegyeztek már a zsidók, hogy ha valaki Krisztusnak vallja őt, rekesztessék ki a gyülekezetből. **23** Ezért mondák annak szülei, hogy: Elég idős, őt kérdezzétek. **24** Másodszor is szólíták azért az embert, a ki vak vala, és mondának néki: Adj dicsőséget az Istennek; mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös. **25** Felele azért az és monda: Ha bűnös-é, nem tudom: egyet tudok, hogy noha vak voltam, most látok. **26** Újra mondák pedig néki: Mit csinált veled? Mimódon nyitotta meg a szemeidet? **27** Felele nékik: Már mondam néktek és nem hallátok: miért akarjátok újra hallani? avagy ti is az ő tanítványai akartok lenni? **28** Szidalmazák azért őt és mondának: Te vagy annak a tanítványa; mi pedig a Mózes tanítványai vagyunk. **29** Mi tudjuk, hogy Mózesrel beszélt az Isten: erről pedig azt sem tudjuk, honnan való. **30** Felele az ember és monda nékik: Bizony csodálatos az, hogy ti nem tudjátok honnan való, és az én szemeimet megnyitotta. **31** Pedig tudjuk, hogy az Isten nem hallgatja meg a bűnösöket; hanem ha valaki istenfélő, és az ő akaratát cselekszi, és

azt hallgatja meg. **32** Öröktől fogva nem hallaték, hogy vakon születtnek szemeit valaki megnyitotta volna. (aiōn g165) **33** Ha ez nem Istentől volna, semmit sem cselekedhetnék. **34** Felelének és mondanak néki: Te mindenestől bűnben születél, és te tanítasz minket? És kiveték őt. **35** Meghallá Jézus, hogy kiveték azt; és találkozáván vele, monda néki: Hiszel-e te az Isten Fiában? **36** Felele az és monda: Ki az, Uram, hogy higgyek benne? **37** Monda pedig néki Jézus: Láttad is őt, és a ki beszél veled, az az. **38** Az pedig monda: Hiszek, Uram. És imádá Őt. **39** És monda Jézus: Ítélet végett jöttem én e világra, hogy a kik nem látnak, lássanak; és a kik látnak, vakok legyenek. **40** És hallák ezeket némely farizeusok, a kik vele valának, és mondanak néki: Avagy mi is vakok vagyunk-é? **41** Monda nékik Jézus: Ha vakok volnátok, nem volna bűnötök; ámde azt mondjátok, hogy látunk: azért a ti bűnötök megmarad.

10 Bizony, bizony mondom néktek: A ki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem másunnan hág be, tolvaj az és rabló. **2** A ki pedig az ajtón megy be, a juhok pásztora az. **3** Ennek az ajtónálló ajtót nyit; és a juhok hallgatnak annak szavára; és a maga juhait nevőkön szólítja, és kivezeti őket. **4** És mikor kiereszti az ő juhait, előttök megy; és a juhok követik őt, mert ismerik az ő hangját. **5** Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak attól: mert nem ismerik az idegenek hangját. **6** Ezt a példázatot mondá nékik Jézus; de ők nem értették, mi az, a mit szól vala nékik. **7** Újra monda azért nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek, hogy én vagyok a juhoknak ajtaja. **8** Mindazok, a kik előttem jöttek, tolvajok és rablók: de nem hallgattak rájuk a juhok. **9** Én vagyok az ajtó: ha valaki én rajtam megy be, megtartatik és bejár és kijár majd, és legelőt talál. **10** A tolvaj nem egyébért jó, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életök legyen, és bővölködjenek. **11** Én vagyok a jó pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért. **12** A béres pedig és a ki nem pásztor, a kinek a juhok nem tulajdonai, látja a farkast jőni, és elhagyja a juhokat, és elfut: és a farkas elragadozza azokat, és elszéleszti a juhokat. **13** A béres pedig azért fut el, mert béres, és nincs gondja a juhokra. **14** Én vagyok a jó pásztor; és ismerem az enyéimet, és engem is ismernek az enyéim, **15** A miként ismer engem az

Atya, és én is ismerem az Atyát; és életemet adom a juhokért. **16** Más juhaim is vannak nekem, a melyek nem ebből az akolból valók: azokat is elő kell hoznom, és hallgatnak majd az én szómrá; és léssen egy akol és egy pásztor. **17** Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt. **18** Senki sem veszi azt el én tőlem, hanem én teszem le azt én magamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt. Ezt a parancsolatot vettem az én Atyámtól. **19** Újra hasonlós lőn a zsidók között e beszédek miatt. **20** És sokan mondják vala közülök: Ördög van benne és bolondozik, mit hallgattok reá? **21** Mások mondanak: Ezek nem ördögösnek beszédei. Vajjon az ördög megnyithatja-e a vakok szemeit? **22** Lőn pedig Jeruzsálemben a templomszentelés ünnepe: és tél vala; **23** És Jézus a templomban, a Salamon tornáczában jár vala. **24** Körülvevék azért őt a zsidók, és mondanak néki: Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket? Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk nyilván! **25** Felele nékik Jézus: Megmondtam néktek, és nem hiszitek: a cselekedetek, a melyeket én cselekszem az én Atyám nevében, azok tesznek bizonyosságot rólam. **26** De ti nem hisztek, mert ti nem az én juhaim közül vagytok. A mint megmondtam néktek: **27** Az én juhaim hallják az én szómat, és én ismerem őket, és követnek engem: **28** És én örök életet adok nékik; és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből. (aiōn g165, aiōnios g166) **29** Az én Atyám, a ki azokat adta nekem, nagyobb mindeneknél; és senki sem ragadhatja ki azokat az én Atyámnak kezéből. **30** Én és az Atya egy vagyunk. **31** Ismét köveket ragadának azért a zsidók, hogy megkövezzék őt. **32** Felele nékik Jézus: Sok jó dolgot mutattam néktek az én Atyámtól; azok közül melyik dologért köveztek meg engem? **33** Felelének néki a zsidók, mondván: Jó dologért nem kövezünk meg téged, hanem káromlásért, tudniillik, hogy te ember létedre Istenné teszed magadat. **34** Felele nékik Jézus: Nincs-é megírva a ti törvényetekben: Én mondám: Istenek vagytok? **35** Ha azokat isteneknek mondá, a kikhez az Isten beszéde lőn (és az írás fel nem bontható), **36** Arról mondjátok-é ti, a kit az Atya megszentelt és elküldött e világra: Káromlást szólsz; mivelhogy azt mondám: Az Isten Fia vagyok?! **37** Ha az én Atyám dolgait nem cselekszem, ne higgyetek

nékem; **38** Ha pedig azokat cselekszem, ha nékem nem hisztek is, higgyetek a cselekedeteknek: hogy megtudjátok és elhiggyétek, hogy az Atya én bennem van, és én ő benne vagyok. **39** Ismét meg akarák azért őt fogni; de kiméne az ő kezökből. **40** És újra elméne túl a Jordánon, arra a helyre, a hol János először keresztelt vala; és ott marada. **41** És sokan menének ő hozzá és mondják vala, hogy: János nem tett ugyan semmi csodát; de mindaz, a mit János e felől mondott, igaz vala. **42** És sokan hívének ott ő benne.

11 Vala pedig egy beteg, Lázár, Bethániából, Máriának és az ő testvérének, Márhának falujából. **2** Az a Mária volt pedig az, a kinek a testvére Lázár beteg vala, a ki megkente vala az Urat kenettel és a hajával törle meg annak lábait. **3** Küldének azért a testvérek ő hozzá, mondván: Uram, ímé, a kit szeretsz, beteg. **4** Jézus pedig, a mikor ezt hallotta, monda: Ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségére való, hogy dicsőíttessék általa az Istennek Fia. **5** Szereti vala pedig Jézus Márhát és annak nőtestvérét, és Lázárt. **6** Mikor azért meghallá, hogy beteg, akkor két napig marada azon a helyen, a hol vala. **7** Ez után aztán monda tanítványainak: Menjünk ismét Júdeába. **8** Mondának néki a tanítványok: Mester, most akarnak vala téged megkövezni a Júdabeliek, és újra oda mégy? **9** Felele Jézus: Avagy nem tizenkét órája van-é a napnak? Ha valaki nappal jár, nem botlik meg, mert látja e világnak világosságát. **10** De a ki éjjel jár, megbotlik, mert nincsen abban világosság. **11** Ezeket mondá; és ezután monda nekik: Lázár, a mi barátunk, elaludt; de elmegyek, hogy felköltsem őt. **12** Mondának azért az ő tanítványai: Uram, ha elaludt, meggyógyul. **13** Pedig Jézus annak haláláról beszélt; de ők azt hitték, hogy álomnak alvásáról szól. **14** Ekkor azért nyilván monda nekik Jézus: Lázár megholt. **15** És örülök, hogy nem voltam ott, ti érettetek, hogy higgyetek. De menjünk el ő hozzá! **16** Monda azért Tamás, a ki Kettősnek mondatik, az ő tanítványtársainak: Menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele. **17** Elmenvén azért Jézus, úgy találá, hogy az már négy napja vala sírban. **18** Bethánia pedig közel vala Jeruzsálemhez, mintegy tizenöt futamatnyira; **19** És a zsidók közül sokan mentek vala Márhához és Máriához, hogy vigasztalják őket az ő testvérök felől. **20** Mártha

azért, a mint hallja vala, hogy Jézus jó, elébe méne; Mária pedig otthon ül vala. **21** Monda azért Mártha Jézusnak: Uram, ha itt létél volna, nem halt volna meg a testvérem. **22** De most is tudom, hogy a mit csak kérsz az Istentől, megadja néked az Isten. **23** Monda néki Jézus: Feltámad a te testvéred. **24** Monda néki Mártha: Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor az utolsó napon. **25** Monda néki Jézus: Én vagyok a feltámadás és az élet: a ki hisz én bennem, ha meghal is, él; **26** És a ki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal. Hiszed-é ezt? (aion g165) **27** Monda néki: Igen Uram, én hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Istennek Fia, a ki e világra jövendő vala. **28** És a mint ezeket mondotta vala, elméne, és titkon szólítá az ő testvérét Máriát, mondván: A Mester itt van és hív téged. **29** Mihelyt ez hallá, felkele hamar és hozzá méne. **30** Jézus pedig nem ment vala még be a faluba, hanem azon a helyen vala, a hová Mártha elébe ment vala. **31** A zsidók azért, a kik ő vele otthon valának és vigasztalák őt, látván, hogy Mária hamar felkél és kimegy vala, utána menének, ezt mondván: A sírhoz megy, hogy ott sírjon. **32** Mária azért, a mint oda ére, a hol Jézus vala, meglátván őt, az ő lábaihoz esék, mondván néki: Uram, ha itt voltál volna, nem halt volna meg az én testvérem. **33** Jézus azért, a mint látja vala, hogy az sír és sírnak a vele jött zsidók is, elbúsula lelkében és igen megrendüle. **34** És monda: Hová helyeztetek őt? Mondának néki: Uram, jer és lásd meg! **35** Könnyekre fakadt Jézus. **36** Mondának azért a zsidók: Ímé, mennyire szerette őt! **37** Némelyek pedig mondának közülök: Nem megtehette volna-é ez, a ki a vaknak szemét felnyitotta, hogy ez ne haljon meg? **38** Jézus pedig újra felindulva magában, oda megy vala a sírhoz. Az pedig egy üreg vala, és kő fekvék rajta. **39** Monda Jézus: Vegyétek el a követ. Monda néki a megholtnak nőtestvére, Mártha: Uram, immár szaga van, hiszen negyednapos. **40** Monda néki Jézus: Nem mondtam-é néked, hogy ha hiszel, meglátod majd az Istennek dicsőségét? **41** Ellevék azért a követ onnan, a hol a megholt fekszik vala. Jézus pedig felemelé szeméit az égbe, és monda: Atyám, hálát adok néked, hogy meghallgattál engem. **42** Tudtam is én, hogy te mindenkor meghallgatsz engem; csak a körülálló sokaságért mondtam, hogy elhiggyék, hogy te küldtél engem. **43** És mikor ezeket mondá, fenszóval kiálta:

Lázár, jőjj ki! **44** És kijöve a megholt, lábain és kezein kötelékkel megkötözve, és az orczája kendővel vala leborítva. Monda nékik Jézus: Oldozzátok meg őt, és hagyjátok menni. **45** Sokan hívének azért ő benne ama zsidók közül, a kik Máriához mentek vala, és láták, a miket cselekedett vala. **46** De némelyek azok közül elmenének a farizeusokhoz, és elbeszélék nékik, a miket Jézus cselekedett vala. **47** Egybegyűjték azért a papifejedelmek és a farizeusok a főtanácsot, és mondának: Mit cselekedjünk? mert ez az ember sok csodát mivel. **48** Ha ekképen hagyjuk őt, mindenki hinni fog ő benne: és eljönnek majd a rómaiak és elveszik tőlünk mind e helyet, mind e népet. **49** Egy pedig ő közülök, Kajafás, a ki főpap vala abban az esztendőben, monda nékik: Ti semmit sem tudtok. **50** Meg sem gondoljátok, hogy jobb nékünk, hogy egy ember haljon meg a népért, és az egész nép el ne vesszen. **51** Ezt pedig nem magától mondta: hanem mivelhogy abban az esztendőben főpap vala, jövendőt monda, hogy Jézus meg fog halni a népért; **52** És nemcsak a népért, hanem azért is, hogy az Istennek elszéledt gyermekeit egybegyűjtse. **53** Ama naptól azért azon tanakodának, hogy őt megöljék. **54** Jézus azért nem jár vala többé nyilvánosan a zsidók között, hanem elméne onnan a vidékre, a pusztához közel, egy Efraim nevű városba; és ott tartózkodék az ő tanítványaival. **55** Közel vala pedig a zsidók husvétja: és sokan menének fel Jeruzsálembe a vidékről husvét előtt, hogy megtisztuljanak. **56** Keresék azért Jézust, és szólnak vala egymással a templomban állva: Mit gondoltok, hogy nem jön-e fel az ünnepre? **57** A papi fejedelmek pedig és a farizeusok is parancsolatot adának, hogy ha valaki megtudja, hogy hol van, jelentse meg, hogy őt megfogják.

12 Jézus azért hat nappal a husvét előtt méne Bethániába, a hol a megholt Lázár vala, a kit feltámasztott a halálból. **2** Vacsorát készítének azért ott néki, és Mártha szolgál vala fel; Lázár pedig egy vala azok közül, a kik együtt ülnek vala ő vele. **3** Mária azért előlvén egy font igazi, drága nárdusból való kenetet, megkené a Jézus lábait, és megtörlé annak lábait a saját hajával; a ház pedig megtelék a kenet illatával. **4** Monda azért egy az ő tanítványai közül, Iskáriótes Júdás, Simonnak fia, a ki őt elárulandó vala: **5** Miért nem adták el ezt a kenetet háromszáz dénáron, és miért nem adták a

szegényeknek? **6** Ezt pedig nem azért mondá, mintha néki a szegényekre volna gondja, hanem mivelhogy tolvaj vala, és nála vala az erszény, és amit abba tesznek vala, elcsené. **7** Monda azért Jézus: Hagyj békét néki; az én temetésem idejére tartogatta ő ezt. **8** Mert szegények mindenkor vannak veletek, én pedig nem mindenkor vagyok. **9** A zsidók közül azért nagy sokaság értesült vala arról, hogy ő ott van: és oda menének nemcsak Jézusért, hanem hogy Lázárt is lássák, a kit feltámasztott a halálból. **10** A papifejedelmek pedig tanácskozának, hogy Lázárt is megöljék; **11** Mivelhogy a zsidók közül sokan ő miatta menének oda és hívének a Jézusban. **12** Másnap a nagy sokaság, a mely az ünnepre jött vala, hallván, hogy Jézus Jeruzsálembe jő, **13** Pálmaágakat vőn, és kiméne elébe, és kiált vala: Hozsánna: Áldott, a ki jó az Úrnak nevében, az Izráelnek ama királya! **14** Találván pedig Jézus egy szamarat, felüle arra, a mint meg van írva: **15** Ne félj Sionnak leánya: Ímé a te királyod jő, számárnak vehén ülve. **16** Ezeket pedig nem értették eleinte az ő tanítványai: hanem mikor megdicsőítették Jézus, akkor emlékezének vissza, hogy ezek ő felőle vannak megírva, és hogy ezeket mívelték ő vele. **17** A sokaság azért, a mely ő vele vala, mikor kihívta Lázárt a koporsóból és feltámasztotta őt a halálból, bizonyoságot tőn. **18** Azért is méne ő elébe a sokaság, mivel hallá, hogy ezt a csodát mívelte vala. **19** Mondának azért a farizeusok egymás között: Látjátok-e, hogy semmit sem értek? Ímé, mind e világ ő utána megy. **20** Néhány görög is vala azok között, a kik felmenének, hogy imádkozzanak az ünnepen: **21** Ezek azért a galileai Bethsaidából való Filephez menének, és kérék őt, mondván: Uram, látni akarjuk a Jézust. **22** Megy vala Filep és szóla Andrásnak, és viszont András és Filep szóla Jézusnak. **23** Jézus pedig felele nékik, mondván: Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az embernek Fia. **24** Bizony, bizony mondom néktek: Ha a földbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem. **25** A ki szereti a maga életét, elveszti azt; és a ki gyűlöli a maga életét e világon, örök életre tartja meg azt. **(aiōnios g166)** **26** A ki nékem szolgál, engem kövessen; és a hol én vagyok, ott lesz az én szolgám is: és a ki nékem szolgál, megbecsüli azt az Atya. **27** Most az én lelkem háborog; és mit mondjak? Atyám, ments meg

engem ettől az órától. De azért jutottam ez órára. **28** Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet! Szózat jöve azért az égből: Meg is dicsőítettem, és újra megdicsőítem. **29** A sokaság azért, a mely ott állt és hallotta vala, azt mondá, hogy mennydörgött; mások mondának: Angyal szólott néki. **30** Felele Jézus és monda: Nem én éretem lőn e szó, hanem ti éreztetek. **31** Most van e világ kárhoztatása; most vettetik ki e világ fejedelme: **32** És én, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonszok. **33** Ezt pedig azért mondá, hogy megjelentse, milyen halállal kell meghalnia. **34** Felele néki a sokaság: Mi azt hallottuk a törvényből, hogy a Krisztus örökké megmarad: hogyan mondod hát te, hogy az ember Fiának fel kell emeltetnie? Kicsoda ez az ember Fia? **(aiōn g165)** **35** Monda azért nékik Jézus: Még egy kevés ideig veletek van a világosság. Járjatok, a míg világosságotok van, hogy sötétség ne lepjen meg titeket: és a ki a sötétségben jár, nem tudja, hová megy. **36** Míg a világosságotok megvan, higyjetek a világosságban, hogy a világosság fiait legyetek. Ezeket mondá Jézus, és elmenvén, elrejtőzködék előlük. **37** És noha ő ennyi jelt tett vala előttük, mégsem hívének ő benne: **38** Hogy beteljesedjék az Ésaías próféta beszéde, a melyet monda: Uram, ki hitt a mi tanításunknak? és az Úr karja kinek jelentetet meg? **39** Azért nem hihetnek vala, mert ismét monda Ésaías: **40** Megvakította az ő szemeiket, és megkeményítette az ő szívöket; hogy szemekkel ne lássanak és szívökkel ne értsenek, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket. **41** Ezeket mondá Ésaías, a mikor látá az ő dicsőségét; és beszéle ő felőle. **42** Mindazáltal a főemberek közül is sokan hívének ő benne: de a farizeusok miatt nem vallák be, hogy ki ne rekesztessenek a gyülekezetből: **43** Mert inkább szerették az emberek dicséretét, mintsem az Istennek dicséretét. **44** Jézus pedig kiálta és monda: A ki hisz én bennem, nem én bennem hisz, hanem abban, a ki elküldött engem. **45** És a ki engem lát, azt látja, a ki küldött engem. **46** Én világosságul jöttem e világra, hogy senki ne maradjon a sötétségben, a ki én bennem hisz. **47** És ha valaki hallja az én beszédeimet és nem hisz, én nem kárhoztatom azt: mert nem azért jöttem, hogy kárhoztassam a világot, hanem hogy megtartsam a világot. **48** A ki megvet engem és nem veszi be az én beszédeimet, van annak, a ki őt kárhoztassa: a

beszéd, a melyet szólottam, az kárhoztatja azt az utolsó napon. **49** Mert én nem magamtól szóltam; hanem az Atya, a ki küldött engem, ő parancsolta nékem, hogy mit mondjak és mit beszéljek. **50** És tudom, hogy az ő parancsolata örök élet. A miket azért én beszélek, úgy beszélem, a mint az Atya mondotta vala nékem. **(aiōnios g166)**

13 A husvét ünnepe előtt pedig, tudván Jézus, hogy eljött az ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyához, mivelhogy szerette az övite e világon, mindvégig szerette őket. **2** És vacsora közben, a mikor az ördög belesugalta már Iskáriótes Júdásnak, a Simon fiának szívébe, hogy árulja el őt, **3** Tudván Jézus, hogy az Atya mindent hatalmába adott néki, és hogy ő az Istentől jött és az Istenhez megy, **4** Felkele a vacsorától, leveté a felső ruháját; és egy kendőt vévén, körülkötte magát. **5** Azután vizet tölte a medenczébe, és kezdé mosni a tanítványok lábait, és megtörölni a kendővel, a melylyel körül van kötve. **6** Méne azért Simon Péterhez; és az monda néki: Uram, te mosod-é meg az én lábaimat? **7** Felele Jézus és monda néki: A mit én cselekszem, te azt most nem érted, de ezután majd megérted. **8** Monda néki Péter: Az én lábaimat nem mosod meg soha! Felele néki Jézus: Ha meg nem moslak téged, semmi közöd sincs én hozzám. **(aiōn g165)** **9** Monda néki Simon Péter: Uram, ne csak lábaimat, hanem kezeimet és fejemet is! **10** Monda néki Jézus: A ki megfürödött, nincs másra szüksége, mint a lábait megmosni, különben egészen tisztja; ti is tiszták vagytok, de nem mindnyájan. **11** Tudta ugyanis, hogy ki árulja el őt; azért mondá: Nem vagytok mindnyájan tiszták! **12** Mikor azért megmosta azoknak lábait, és a felső ruháját felvette, újra leülvén, monda nékik: Értitek-é, hogy mit cselekedtem veletek? **13** Ti engem így hívtok: Mester, és Uram. És jól mondjátok, mert az vagyok. **14** Azért, ha én az Úr és a Mester megmostam a ti lábaitokat, néktek is meg kell mosnotok egymás lábait. **15** Mert példát adtam néktek, hogy a miképen én cselekedtem veletek, ti is akképen cselekedjetek. **16** Bizony, bizony mondom néktek: A szolga nem nagyobb az ő Uránál; sem a követ nem nagyobb annál, a ki azt küldte. **17** Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek, ha cselekszitek ezeket. **18** Nem mindnyájatokról szólok; tudom én kiket választottam el; hanem hogy beteljesedjék az írás: A ki velem ette a kenyeret, a sarkát emelte fel ellenem. **19**

Most megmondom néktek, mielőtt meglesse, hogy mikor meglesz, higgyjétek majd, hogy én vagyok. 20 Bizony, bizony mondom néktek: A ki befogadja, ha valakit elküldök, engem fogad be; a ki pedig engem befogad, azt fogadja be, a ki engem küldött. 21 Mikor ezeket mondja vala Jézus, igen nyugtalankodék lelkében, s bizonyosságot tőn, és monda: Bizony, bizony mondom néktek, hogy egy ti közülök elárul engem. 22 A tanítványok ekkor egymásra tekintének bizonytalankodva, hogy kiről szól. 23 Egy pedig az ő tanítványai közül a Jézus kebelén nyugszik vala, a kit szeret vala Jézus. 24 Int azért ennek Simon Péter, hogy tudakozza meg, ki az, a kiről szól? 25 Az pedig a Jézus kebelére hajolván, monda néki: Uram, ki az? 26 Felele Jézus: Az, a kinek én a bemártott falatot adom. És bemártván a falatot, adá Iskáriótes Júdásnak, a Simon fiának. 27 És a falat után akkor beméne abba a Sátán. Monda azért néki Jézus: A mit cselekszel, hamar cselekedjed. 28 Ezt pedig senki sem érté a leültek közül, miért mondta néki. 29 Némelyek ugyanis állíták, mivelhogy az erszény Júdásnál vala, hogy azt mondá néki Jézus: Vedd meg, a mikre szükségünk van az ünnepre; vagy, hogy adjon valamit a szegényeknek. 30 Az pedig, mihelyt a falatot elvevé, azonnal kiméne: vala pedig éjszaka. 31 Mikor azért kiment vala, monda Jézus: Most dicsőítették meg az embernek Fia, az Isten is megdicsőítették ő benne. 32 Ha megdicsőítették ő benne az Isten, az Isten is megdicsőíti őt ő magában, és ezennel megdicsőíti őt. 33 Fiaim, egy kevés ideig még veletek vagyok. Kerestek majd engem; de a miként a zsidóknak mondám, hogy: A hová én megyek, ti nem jöhettek; most néktek is mondom. 34 Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; a mint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. 35 Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok. 36 Monda néki Simon Péter: Uram, hová mégy? Felele néki Jézus: A hová én megyek, most én utánam nem jöhetsz; utóbb azonban utánam jössz. 37 Monda néki Péter: Uram, miért nem mehetek most utánad? Az életemet adom érte! 38 Felele néki Jézus: Az életedet adod érte? Bizony, bizony mondom néked, nem szól addig a kakas, mígnem háromszor megtagadsz engem.

14 Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek én bennem. 2 Az én Atyámnak házában sok lakóhely van; ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy helyet készítek néktek. 3 És ha majd elmegyek és helyet készítek néktek, ismét eljövök és magamhoz veszek titeket; hogy a hol én vagyok, ti is ott legyetek. 4 És hogy hová megyek én, tudjátok; az útát is tudjátok. 5 Monda néki Tamás: Uram, nem tudjuk hová mégy; mimódon tudhatjuk azért az útát? 6 Monda néki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam. 7 Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is; és mostantól fogva ismeritek őt, és láttátok őt. 8 Monda néki Filep: Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és elég nekünk! 9 Monda néki Jézus: Annyi idő óta veletek vagyok, és még sem ismertél meg engem, Filep? a ki engem látott, látta az Atyát; mimódon mondod azért te: Mutasd meg nekünk az Atyát? 10 Nem hiszed-é, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van? A beszédeket, a melyeket én mondok néktek, nem magamtól mondom; hanem az Atya, a ki én bennem lakik, ő cselekszi e dolgokat. 11 Higgyetek nékem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van; ha pedig nem, magokért a cselekedetekért higgyetek nékem. 12 Bizony, bizony mondom néktek: A ki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, a melyeket én cselekeszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek. 13 És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. 14 Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt. 15 Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok. 16 És én kérem az Atyát, és más vígasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké. (αἰὼν ἡ 165) 17 Az igazságnak ama Lelkét: a kit a világ be nem fogadhat, mert nem látja őt és nem ismeri őt; de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad. 18 Nem hagylak titeket árvakul; eljövök ti hozzátok. 19 Még egy kevés idő és a világ nem lát engem többé; de ti meglátok engem: mert én élek, ti is élni fogtok. 20 Azon a napon megtudjátok majd ti, hogy én az én Atyámban vagyok, és ti én bennem, és én ti bennetek. 21 A ki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az

szerelem engem; a ki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak. **22** Monda néki Júdás (nem az Iskáriótes): Uram, mi dolog, hogy nekünk jelented ki magadat, és nem a világnak? **23** Felele Jézus és monda néki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk. **24** A ki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet: és az a beszéd, a melyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, a ki küldött engem. **25** Ezeket beszéltem néktek, a míg veletek valék. **26** Ama vígasztaló pedig, a Szent Lélek, a kit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, a miket mondtam néktek. **27** Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, a mint a világ adja. Ne nyugtalanokdjék a ti szívetek, se ne féljen! **28** Hallottátok, hogy én azt mondtam néktek: Elmegyek, és eljövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örvendeznétek, hogy azt mondtam: Elmegyek az Atyához; mert az én Atyám nagyobb nálamnál. **29** És most mondtam meg néktek, mielőtt meglenne: hogy a mikor majd meglesz, higgyetek. **30** Nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme: és én bennem nincsen semmije; **31** De, hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát és úgy cselekszem, a mint az én Atyám parancsolta nékem: keljete fel, menjünk el innen.

15 Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves. **2** Minden szőlővesszőt, a mely én bennem gyümölcsöt nem terem, lemetesz; mindazt pedig, a mely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen. **3** Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, a melyet szóltam néktek. **4** Maradjatok én bennem és én is ti bennetek. Miképen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképen ti sem, hanemha én bennem maradtok. **5** Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: A ki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek. **6** Ha valaki nem marad én bennem, kivettetik, mint a szőlővessző, és megszárad; és egybe gyűjtik ezeket és a tűzre vetik, és megégnek. **7** Ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjete, a mit csak

akartok, és meglesz az néktek. **8** Abban dicsőítetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjete; és legyete nékem tanítványaim. **9** A miképen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben. **10** Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; a miképen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében. **11** Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon ti bennetek az én örömem és a ti örömetek beteljék. **12** Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, a miképen én szerettelek titeket. **13** Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért. **14** Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszite, a miket én parancsolok néktek. **15** Nem mondalak többé titeket szolgálóknak; mert a szolgáló nem tudja, mit cselekszik az ő ura; titeket pedig barátainak mondtalak; mert mindazt, a mit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam néktek. **16** Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendeltelek titeket, hogy ti elmenjete és gyümölcsöt teremjete, és a ti gyümölcsötök megmaradjon; hogy akármit kérte az Atyától az én nevemben, megadja néktek. **17** Ezeket parancsolom néktek, hogy egymást szeressétek. **18** Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt ti nálatoknál. **19** Ha e világból volnátok, a világ szeretné azt, a mi az övé; de mivelhogy nem vagytok e világból, hanem én választottalak ki magamnak titeket e világból, azért gyűlöl titeket a világ. **20** Emlékezzetek meg ama beszédekről, a melyeket én mondtam néktek: Nem nagyobb a szolgáló az ő uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd; ha az én beszédemet megtartották, a tiéteket is megtartják majd. **21** De mindezt az én nevemért cselekszik veletek, mivelhogy nem ismerik azt, a ki küldött engem. **22** Ha nem jöttem volna és nem beszéltem volna nékik, nem volna bűnük: de most nincs mivel menteniök az ő bűnöket. **23** A ki engem gyűlöl, gyűlölí az én Atyámat is. **24** Ha ama cselekedeteket nem cselekedtem volna közöttük, a melyeket senki más nem cselekedett, nem volna bűnük; de most láttak is, gyűlöltek is, mind engem, mind az én Atyámat. **25** De azért lőn így, hogy beteljesedjék a mondás, a mely megiratt az ő törvényökben: Ok nélkül gyűlöltek engem. **26**

Mikor pedig eljő majd a Vígasztaló, a kit én küldök néktek az Atyától, az igazságnak Lelke, a ki az Atyától származik, az tesz majd én rólam bizonyosságot. 27 De ti is bizonyosságot tesztek; mert kezdettől fogva én velem vagytok.

16 Ezeket beszéltem néktek, hogy meg ne botránkoztatok. 2 A gyülekezetekből kirekesztenek titeket; sőt jön idő, hogy a ki öldököl titeket, mind azt hiszi, hogy isteni tiszteletet cselekszik. 3 És ezeket azért cselekszik veletek, mert nem ismerték meg az Atyát, sem engem. 4 Ezeket pedig azért beszéltem néktek, hogy a mikor eljő az az idő, megemlékezzetek rólu, hogy én mondtam néktek. De ezeket kezdettől fogva nem mondtam néktek, mivelhogy veletek valék. 5 Most pedig elmegyek ahhoz, a ki küldött engem; és senki sem kérdezi tőlem közületek: Hová mégy? 6 Hanem, mivelhogy ezeket beszéltem néktek, a szomorúság eltöltötte a szíveteket. 7 De én az igazat mondom néktek: Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jó el hozzátok a Vígasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm azt ti hozzátok. 8 És az, mikor eljő, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében: 9 Bűn tekintetében, hogy nem hisznek én bennem; 10 És igazság tekintetében, hogy én az én Atyámhoz megyek, és többé nem láttok engem; 11 Ítélet tekintetében pedig, hogy e világnak fejedelme megítéltetett. 12 Még sok mondani valóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok. 13 De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, a miket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek. 14 Az engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és megjelenti néktek. 15 Mindaz, a mi az Atyáé, az enyém: azért mondám, hogy az enyémből vesz, és megjelenti néktek. 16 Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem: mert én az Atyához megyek. 17 Mondának azért az ő tanítványai közül egymásnak: Mi az, a mit nekünk mond: Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem; és: mert én az Atyához megyek? 18 Mondának azért: Mi az a kevés idő, a miről szól? Nem tudjuk, mit mond. 19 Megérté azért Jézus, hogy őt akarnák megkérdezni, és monda nekik: Arról tudakoztatok-é egymást, hogy

azt mondám: Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem? 20 Bizony, bizony mondom néktek, hogy sírtok és jajgattok ti, a világ pedig örül: ti szomorkodtok, hanem a ti szomorúságtok öröme fordul. 21 Az asszony mikor szül, szomorúságban van, mert eljött az ő órája: de mikor megszüli az ő gyermekét, nem emlékezik többé a kínra az öröm miatt, hogy ember született e világra. 22 Ti is azért most ugyan szomorúságban vagytok, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a ti szívetek, és senki el nem veszi tőletek a ti örömeteket. 23 És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről. Bizony, bizony mondom néktek, hogy a mit csak kéni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek. 24 Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjétek és megkapjátok, hogy a ti örömetek teljes legyen. 25 Ezeket példázatokban mondtam néktek; de eljő az idő, mikor nem példázatokban beszélek majd néktek, hanem nyíltan beszélek néktek az Atyáról. 26 Azon a napon az én nevemben kértek majd: és nem mondom néktek, hogy én kéni fogom az Atyát ti éretteket; 27 Mert maga az Atya szeret titeket, mivelhogy ti szerettetek engem, és elhittétek, hogy én az Istentől jöttem ki. 28 Kijöttem az Atyától, és jöttem e világba: ismét elhagyom e világot, és elmegyek az Atyához. 29 Mondának néki az ő tanítványai: Ímé, most nyíltan beszélsz és semmi példázatot nem mondasz. 30 Most tudjuk, hogy te mindent tudsz, és nincs szükséged arra, hogy valaki téged megkérdezzen: erről hiszszük, hogy az Istentől jöttél ki. 31 Felele nekik Jézus: Most hiszitek? 32 Ímé eljő az óra, és immár eljött, hogy szétoszoljatok kiki az övéihez, és engem egyedül hagyjatok; de nem vagyok egyedül, mert az Atya velem van. 33 Azért beszéltem ezeket néktek, hogy békességetek legyen én bennem. E világon nyomorúságtok léssen; de bízzatok: és meggyőztem a világot.

17 Ezeket beszélte Jézus; és felemelé szemeit az égre, és monda: Atyám, eljött az óra; dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a te Fiad is dicsőítsen téged; 2 A miként te hatalmat adtál néki minden testen, hogy örök életet adjon mindennek, a mit néki adtál. (aiōnios g166) 3 Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és a kit elküldtél, a Jézus Krisztust. (aiōnios g166) 4 Én dicsőítettelek téged

e földön: elvégeztem a munkát, a melyet reám bízta, hogy végezzem azt. 5 És most te dicsőíts meg engem, Atyám, te magadnál azzal a dicsőséggel, a melylyel bírtam te nálad a világ létele előtt. 6 Megjelentettem a te nevedet az embereknek, a kiket e világból nékem adtál: tiéid valának, és nékem adtad azokat, és a te beszédedet megtartották. 7 Most tudták meg, hogy mindaz te tőled van, a mit nékem adtál: 8 Mert ama beszédeket, a melyeket nékem adtál, ő nékik adtam; és ők befogadták, és igazán megismerték, hogy én tőled jöttem ki, és elhitték, hogy te küldtél engem. 9 Én ezekért könyörgök: nem a világért könyörgök, hanem azokért, a kiket nékem adtál, mert a tiéid. 10 És az anyémek mind a tiéid, és a tiéid az anyémek: és megdicsőítettem ő bennök. 11 És nem vagyok többé e világon, de ők a világon vannak, én pedig te hozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, a kiket nékem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi! 12 Mikor velök valék a világon, én megtartám őket a te nevedben; a kiket nékem adtál, megőrizém, és senki el nem vezett közülök, csak a veszedelemnek fia, hogy az írás beteljesüljön. 13 Most pedig te hozzád megyek; és ezeket beszélem a világon, hogy ők az én örömemet teljesen bírják ő magokban. 14 Én a te ígédet nékik adtam; és a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem e világból valók, a mint hogy én sem e világból vagyok. 15 Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól. 16 Nem e világból valók, a mint hogy én sem e világból vagyok. 17 Szenteld meg őket a te igazsággoddal: A te ígéd igazság. 18 A miképen te küldtél engem e világra, úgy küldtem én is őket e világra; 19 És én ő érettök oda szentelem magamat, hogy ők is megszentelteké legyenek az igazságban. 20 De nemcsak ő érettök könyörgök, hanem azokért is, a kik az ő beszédokra hisznek majd én bennem; 21 Hogy mindnyájan egyek legyenek; a mint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk: hogy elhigye a világ, hogy te küldtél engem. 22 És én azt a dicsőséget, a melyet nékem adtál, ő nékik adtam, hogy egyek legyenek, a miképen mi egy vagyunk: 23 Én ő bennök, és te én bennem: hogy tökéletesen egygyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket, a miként engem szeretted. 24 Atyám, a kiket nékem adtál, akarom, hogy a hol én vagyok,

azok is én velem legyenek; hogy megláthassák az én dicsőségemet, a melyet nékem adtál: mert szeretted engem e világ alapjának felvettése előtt. 25 Igazságos Atyám! És e világ nem ismert téged, de én ismertelek téged; és ezek megismerik, hogy te küldtél engem; 26 És megismertetem ő velök a te nevedet, és megismertetem; hogy az a szeretet legyen ő bennök, a mellyel engem szeretted, és én is ő bennök legyek.

18 Mikor ezeket mondta vala Jézus, kiméne az ő tanítványaival együtt túl a Kedron patakán, a hol egy kert vala, a melybe bemenének ő és az ő tanítványai. 2 Ismeré pedig azt a helyet Júdas is, a ki őt elárulja vala; mivelhogy gyakorta ott gyűlt egybe Jézus az ő tanítványaival. 3 Júdas azért magához vevén a katonai csapatot, és a papi fejedelmektől és a farizeusoktól szolgálakat, oda méne fáklyákkal, lámpásokkal és fegyverekkel. 4 Jézus azért tudván mindazt, a mi reá következődő vala, előre méne, és monda azoknak: Kit kerestek? 5 Felelének néki: A názáreti Jézust. Monda nékik Jézus: Én vagyok. Ott állt pedig ő velök Júdas is, a ki elárulta őt. 6 Mikor azért azt mondá nékik, hogy: Én vagyok; hátra vonulának és földre esének. 7 Ismét megkérdezé azért őket: Kit kerestek? És azok mondának: A názáreti Jézust. 8 Felele Jézus: Mondtam néktek, hogy én vagyok az. Azért, ha engem kerestek, ezeket bocsássátok el; 9 Hogy beteljesüljön a beszéd, a melyet mondott: Azok közül, a kiket nékem adtál, senkit sem vesztettem el. 10 Simon Péter pedig, a kinek szablyája vala, kirántá azt, és megüté a főpap szolgálját, és levágá annak jobb fülét. A szolgál neve pedig Málkus vala. 11 Monda azért Jézus Péternek: Tedd hüvelyébe a te szablyádat; avagy nem kell-e kiinnom a pohárt, a melyet az Atya adott nékem? 12 A csapat azért és az ezredes és a zsidók szolgálai megfogák Jézust, és megkötözik őt, 13 És vivék őt először Annáshoz; mert ipa vala ez Kajafásnak, a ki abban az esztendőben főpap vala. 14 Kajafás pedig az vala, a ki tanácsolta vala a zsidóknak, hogy jobb, hogy egy ember veszszen el a népért. 15 Simon Péter pedig, és egy másik tanítvány követi vala Jézust. Ez a tanítvány pedig ismerős vala a főpappal, és beméne Jézussal együtt a főpap udvarába, 16 Péter pedig kívül áll vala az ajtónál. Kiméne azért ama másik tanítvány, a ki a főpappal ismerős vala, és szóla az

ajtóőrzőnek, és bevivé Pétert. 17 Szóla azért Péterhez az ajtóőrző leány: Nemde, te is ez ember tanítványai közül való vagy? Monda ő: Nem vagyok. 18 A szolgák pedig és a poroszlók ott állnak vala, szítván a tüzet, mivelhogy hűvös vala, és melegszenek vala. Ott áll vala pedig Péter is ő velök együtt, és melegszik vala. 19 A főpap azért kérdezé Jézust az ő tanítványai felől, és az ő tudománya felől. 20 Felele néki Jézus: Én nyilván szólottam a világnak, én mindenkor tanítottam a zsinagógában és a templomban, a hol a zsidók mindenünnen összegyülekeznek; és titkon semmit sem szólottam. 21 Mit kérdész engem? Kérdezd azokat, a kik hallották, mit szóltam nékik: Ímé ők tudják, a miket nékik szólottam. 22 Mikor pedig ő ezeket mondja vala, egy a poroszlók közül, a ki ott áll vala, arczul üté Jézust, mondván: Így felelsz-e a főpapnak? 23 Felele néki Jézus: Ha gonoszul szóltam, tégy bizonyosságot a gonoszságról; ha pedig jól, miért versz engem. 24 Elküldé őt Annás megkötözve Kajafához, a főpaphoz. 25 Simon Péter pedig ott áll vala és melegszik vala. Mondának azért néki: Nemde, te is ennek a tanítványai közül való vagy? Megtagadá ő, és monda: Nem vagyok. 26 Monda egy a főpap szolgálai közül, rokona annak, a kinek a fülét Péter levágta: Nem láttalak-e én téged ő vele együtt a kertben? 27 Ismét megtagadá azért Péter; és a kakas azonnal megszólala. 28 Vivék azért Jézust Kajafástól a törvényházba. Vala pedig reggel. És ők nem menének be a törvényházba, hogy meg ne fertőztessenek, hanem hogy megehessék a husvétibárányt. 29 Kiméne azért Pilátus ő hozzájok, és monda: Micsoda vádat hoztok fel ez ember ellen? 30 Felelének és mondának néki: Ha gonosztevő nem volna ez, nem adtuk volna őt a te kezvedbe. 31 Monda azért nékik Pilátus: Vigyétek el őt ti, és ítéljétek meg őt a ti törvényeitek szerint. Mondának azért néki a zsidók: Nékünk senkit sem szabad megölnünk; 32 Hogy beteljesedjék a Jézus szava, a melyet monda, a mikor jelenti vala, hogy milyen halállal kell majd meghalnia. 33 Ismét beméne azért Pilátus a törvényházba, és szólítja vala Jézust, és monda néki: Te vagy a Zsidók királya? 34 Felele néki Jézus: Magadtól mondod-e te ezt, vagy mások beszélték néked én felőlem? 35 Felele Pilátus: Avagy zsidó vagyok-e én? A te néped és a papifejedelmek adtak téged az én kezembe: mit cselekedtél? 36 Felele Jézus: Az én országom

nem e világból való. Ha e világból való volna az én országom, az én szolgálaim vitézkednének, hogy át ne adassam a zsidóknak. Ámde az én országom nem innen való. 37 Monda azért néki Pilátus: Király vagy-e hát te csakugyan? Felele Jézus: Te mondod, hogy én király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Mindaz, a ki az igazságból való, hallgat az én szómra. 38 Monda néki Pilátus: Micsoda az igazság? És a mint ezt mondá, újra kiméne a zsidókhöz, és monda nékik: Én nem találok benne semmi bűnt. 39 Szokás pedig az nálatok, hogy elbocsássak néktek egyet a husvétünnepen: akarjátok-e azért, hogy elbocsássam néktek a zsidók királyát? 40 Kiáltának azért viszont mindnyájan, mondván: Nem ezt, hanem Barabbást. Ez a Barabbás pedig tolvaj vala.

19 Akkor azért előfogá Pilátus Jézust, és megostoroztatá. 2 És a vitézek tövisből koronát fonván, a fejére tevék, és bíbor köntöst adának reá, 3 És mondának: Üdvöz légy zsidók királya! És arczul csapdossák vala őt. 4 Majd ismét kiméne Pilátus, és monda nékik: Ímé kihozom őt néktek, hogy értsétek meg, hogy nem találok benne semmi bűnt. 5 Kiméne azért Jézus a töviskoronát és a bíbor köntöst viselve. És monda nékik Pilátus: Ímhol az ember! 6 Mikor azért látják vala őt a papifejedelmek és a szolgák, kiáltozának, mondván: Feszítsd meg, feszítsd meg! Monda nékik Pilátus: Vigyétek el őt ti és feszítsétek meg, mert én nem találok bűnt ő benne. 7 Felelének néki a zsidók: Nékünk törvényünk van, és a mi törvényünk szerint meg kell halnia, mivelhogy Isten Fiává tette magát. 8 Mikor pedig ezt a beszédet hallotta Pilátus, még inkább megrémül vala; 9 És ismét beméne a törvényházba, és szóla Jézusnak: Honnét való vagy te? De Jézus nem felelt néki. 10 Monda azért néki Pilátus: Nékem nem szólsz-e? Nem tudod-e hogy hatalmam van arra, hogy megfeszítselek, és hatalmam van arra, hogy szabadon bocsássalak? 11 Felele Jézus: Semmi hatalmad sem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna néked: nagyobb bűne van azért annak, a ki a te kezvedbe adott engem. 12 Ettől fogva igyekszik vala Pilátus őt szabadon bocsátani; de a zsidók kiáltozának, mondván: Ha ezt szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja; valaki magát királylyá teszi, ellene mond a császárnak! 13 Pilátus azért,

a mikor hallja vala e beszédet, kihozá Jézust, és űle a törvénytevő székbe azon a helyen, a melyet Kópadolatnak hívtak, zsidóul pedig Gabbathának. 14 Vala pedig a husvét péntekje; és mintegy hat óra. És monda a zsidóknak: Ímhol a ti királyotok! 15 Azok pedig kiáltoznak vala: Vidd el, vidd el, feszítsd meg őt! Monda nékik Pilátus: A ti királyotokat feszítsem meg? Felelének a papifejedelmek: Nem királyunk van, hanem császáruk! 16 Akkor azért nékik adá őt, hogy megfeszíttessék. Átvévék azért Jézust és elvívék. 17 És emelvén az ő keresztfáját, méne az úgynevezett Koponya helyére, a melyet héberül Golgothának hívnak: 18 A hol megfeszíték őt, és ő vele más kettőt, egyfelől, és másfelől, középen pedig Jézust. 19 Pilátus pedig címet is ír, és feltevé a keresztfára. Ez vala pedig az írás: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA. 20 Sokan olvasák azért e címet a zsidók közül; mivelhogy közel vala a városhoz az a hely, a hol Jézus megfeszítetett vala: és héberül, görögül és latinul vala az írva. 21 Mondának azért Pilátusnak a zsidók papifejedelmei: Ne ír: A zsidók királya; hanem hogy ő mondotta: A zsidók királya vagyok. 22 Felele Pilátus: A mit megírtam, megírtam. 23 A vitézek azért, mikor megfeszítették Jézust, vevék az ő ruháit, és négy részre oszták, egy részt mindenik vitéznek, és a köntösét. A köntös pedig varrástalan vala, felülről mindvégig szövött. 24 Mondának azért egymásnak: Ezt ne hasogassuk el, hanem vessünk sorsot reá, kié legyen. Hogy beteljesedjék az írás, a mely ezt mondja: Megosztotk ruháimon, és a köntösömre sorsot vetetek. A vitézek tehát ezeket művelék. 25 A Jézus keresztje alatt pedig ott állottak vala az ő anyja, és az ő anyjának nőtestvére; Mária, a Kleopás felesége, és Mária Magdaléna. 26 Jézus azért, mikor látja vala, hogy ott áll az ő anyja és az a tanítvány, a kit szeret vala, monda az ő anyjának: Asszony, ímhol a te fiad! 27 Azután monda a tanítványnak: Ímhol a te anyád! És ettől az órától magához fogadá azt az a tanítvány. 28 Ezután tudván Jézus, hogy immár minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az írás, monda: Szomjúhozom. 29 Vala pedig ott egy eczettel teli edény. Azok azért szivacsot töltvén meg eczettel, és izsópra tévén azt, oda vívék az ő szájához. 30 Mikor azért elvette Jézus az eczetet, monda: Elvégeztetett! És lehajtván fejét, kibocsátá lelkét. 31 A zsidók pedig, hogy a testek szombaton

át a keresztfán ne maradjanak, miután péntek vala, (mert annak a szombatnak napja nagy nap vala) kérék Pilátust, hogy törjék meg azoknak lábszárait és vegyék le őket. 32 Eljövénék azért a vitézek, és megtörék az elsőnek lábszárait és a másikat is, a ki ő vele együtt feszítetett meg; 33 Mikor pedig Jézushoz érénék és látják vala, hogy ő már halott, nem törék meg az ő lábszárait; 34 Hanem egy a vitézek közül dárdával dőfé meg az ő oldalát, és azonnal vér és víz jöve ki abból. 35 És a ki látta, bizonysgot tett, és igaz az ő tanúbizonyysága; és az tudja, hogy ő igazat mond, hogy ti is higgyetek. 36 Mert azért lettek ezek, hogy beteljesedjék az írás: Az ő csontja meg ne törettessék. 37 Másutt ismét így szól az írás: Néznek majd arra, a kit általszegeztek. 38 Ezek után pedig kéré Pilátust az arimathiai József (a ki a Jézus tanítványa vala, de csak titokban, a zsidóktól való félelem miatt), hogy levehesse a Jézus testét. És megengedé Pilátus. Elméne azért és levevé a Jézus testét. 39 Eljöve pedig Nikodémus is (a ki éjszaka ment vala először Jézushoz), hozván mirhából és áloéból való kenetet, mintegy száz fontot. 40 Vevék azért a Jézus testét, és begöngyölgeték azt lepedőkbe illatos szerekkal együtt, a mint a zsidóknál szokás temetni. 41 Azon a helyen pedig, a hol megfeszítették, vala egy kert, és a kertben egy új sír, a melybe még senki sem helyeztetett vala. 42 A zsidók péntekje miatt azért, mivelhogy az a sír közel vala, abba helyezteték Jézust.

20 A hétnek első napján pedig jó reggel, a mikor még sötétes vala, oda méne Mária Magdaléna a sírhoz, és látá, hogy elvétetett a kő a sírről. 2 Futa azért és méne Simon Péterhez és ama másik tanítványhoz, a kit Jézus szeret vala, és monda nékik: Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették őt. 3 Kiméne azért Péter és a másik tanítvány, és menének a sírhoz. 4 Együtt futnak vala pedig mindketten: de ama másik tanítvány hamar megelőzé Pétert, és előbb juta a sírhoz; 5 És lehajolván, látá, hogy ott vannak a lepedők; mindazáltal nem megy vala be. 6 Megjöve azután Simon Péter is nyomban utána, és beméne a sírba: és látá, hogy a lepedők ott vannak. 7 És a keszkenő, a mely az ő fején volt, nem együtt van a lepedőkkel, hanem külön összegöngyölítve egy helyen. 8 Akkor aztán beméne a másik tanítvány is, a ki először jutott a sírhoz, és lát

és hisz vala. **9** Mert nem tudják vala még az írást, hogy fel kell támadnia a halálból. **10** Visszamenének azért a tanítványok az övéikhez. **11** Mária pedig künn áll vala a sírnál sírva. A míg azonban síránközék, behajol vala a sírba; **12** És láta két angyalt fehér ruhában ülni, egyiket fejtől, másikat lábtól, a hol a Jézus teste feküdt vala. **13** És mondanak azok néki: Asszony mit sírsz? Monda nékik: Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova tették őt. **14** És mikor ezeket mondotta, hátra fordula, és látá Jézust ott állani, és nem tudja vala, hogy Jézus az. **15** Monda néki Jézus: Asszony, mit sírsz? kit keressz? Az pedig azt gondolván, hogy a kertész az, monda néki: Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hová tetted őt, és én elviszem őt. **16** Monda néki Jézus: Mária! Az megfordulván, monda néki: Rabbóni! a mi azt teszi: Mester! **17** Monda néki Jézus: Ne illess engem; mert nem mentem még fel az én Atyámhoz; hanem menj az én atyámfiaihoz és mondd nékik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez. **18** Elméne Mária Magdaléna, hirdetvén a tanítványoknak, hogy látta az Urat, és hogy ezeket mondotta néki. **19** Mikor azért estve vala, azon a napon, a hétnek első napján, és mikor az ajtók zárva valának, a hol egybegyűltek vala a tanítványok, a zsidóktól való félelem miatt, eljőve Jézus és megállá a középben, és monda nékik: Békesség néktek! **20** És ezt mondván, megmutatá nékik a kezeit és az oldalát. Örvendézének azért a tanítványok, hogy látják vala az Urat. **21** Ismét monda azért nékik Jézus: Békesség néktek! A miként engem küldött vala az Atya, én is akképen küldelek titeket. **22** És mikor ezt mondta, rájuk lehelle, és monda nékik: Vegyetek Szent Lelket: **23** A kiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsátatnak azoknak; a kikéit megtartjátok, megtartatnak. **24** Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, a kit Kettősnek hívtak, nem vala ő velök, a mikor eljött vala Jézus. **25** Mondának azért néki a többi tanítványok: Láttuk az Urat. Ő pedig monda nékik: Ha nem látom az ő kezein a szegek helyeit, és be nem bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, és az én kezemet be nem bocsátom az ő oldalába, semmiképen el nem hiszem. **26** És nyolcz nap múlva ismét benn valának az ő tanítványai, Tamás is ő velök. Noha az ajtó zárva vala, beméne Jézus, és megállá a középben és monda: Békesség néktek! **27** Azután monda Tamásnak: Hozd

ide a te ujjadat és nézd meg az én kezeimet; és hozd ide a te kezedet, és bocsássad az én oldalamba: és ne légy hitetlen, hanem hívő. **28** És felele Tamás és monda néki: Én Uram és én Istenem! **29** Monda néki Jézus: Mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél: boldogok, a kik nem látnak és hisznek. **30** Sok más jelt is mívelt ugyan Jézus az ő tanítványai előtt, a melyek nincsenek megírva ebben a könyvben; **31** Ezek pedig azért irattak meg, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy ezt hívén, életetek legyen az ő nevében.

21 Ezek után ismét megjelentette magát Jézus a tanítványoknak a Tibériás tengerénél; megjelentette pedig ekképen: **2** Együtt valának Simon Péter, és Tamás, a kit Kettősnek hívtak, és Nátánáel, a galileai Kánából való, és a Zebedeus fiai, és más kettő is az ő tanítványai közül. **3** Monda nékik Simon Péter: Elmegyek halászni. Mondának néki: Elmegyünk mi is te veled. Elmenének és azonnal a hajóba szállának; és azon az éjszakán nem fogtak semmit. **4** Mikor pedig immár reggeledék, megállá Jézus a parton; a tanítványok azonban nem ismerék meg, hogy Jézus van ott. **5** Monda azért nékik Jézus: Fiaim! Van-e valami enivalótok? Felelének néki: Nincsen! **6** Ő pedig monda nékik: Vessétek a hálót a hajónak jobb oldala felől, és találotok. Oda veték azért, és kivonni már nem bírták azt a halaknak sokasága miatt. **7** Szóla azért az a tanítvány, a kit Jézus szeret vala, Péternek: Az Úr van ott! Simon Péter azért, a mikor hallja vala, hogy ott van az Úr, magára vevé az ingét (mert mezítelen vala), és beveté magát a tengerbe. **8** A többi tanítványok pedig a hajón menének (mert nem messze valának a parttól, hanem mintegy kétszáz singnyire), és vonszsák vala a hálót a halakkal. **9** Mikor azért a partra szállának, látják, hogy parázs van ott, és azon felül hal és kenyér. **10** Monda nékik Jézus: Hozzatok a halakból, a melyeket most fogtatok. **11** Felszálla Simon Péter, és kivoná a hálót a partra, a mely tele volt nagy halakkal, százötvenhárommal; és noha ennyi vala, nem szakadozik vala a háló. **12** Monda nékik Jézus: Jertek, ebédeljtek. A tanítványok közül pedig senki sem meri vala tőle megkérdezni: Ki vagy te? Mivelhogy tudják vala, hogy az Úr ő. **13** Oda méne azért Jézus, és vevé a kenyeret és adá nékik, és hasonlóképen a halat is. **14** Ezzel már harmadszor jelent meg Jézus az ő tanítványainak, minekutána

feltámadt a halálból. **15** Mikor aztán megebédelének, monda Jézus Simon Péternek: Simon, Jónának fia: jobban szeretsz-é engem ezeknél? Monda néki: Igen, Uram; te tudod, hogy szeretlek téged! Monda néki: Legeltesd az én bárányaimat! **16** Monda néki ismét másodszer is: Simon, Jónának fia, szeretsz-é engem? Monda néki: Igen, Uram; te tudod, hogy én szeretlek téged. Monda néki: Órizd az én juhaimat! **17** Monda néki harmadszor is: Simon, Jónának fia, szeretsz-é engem? Megszomorodék Péter, hogy harmadszor is mondotta vala néki: Szeretsz-é engem? És monda néki: Uram, te mindent tudsz; te tudod, hogy én szeretlek téged. Monda néki Jézus: Legeltesd az én juhaimat! **18** Bizony, bizony mondom néked, a mikor ifjabb valál, felövezéd magadat, és oda mégy vala, a hova akarád; mikor pedig megöregszel, kinyújtod a te kezedet és más övez fel téged, és oda visz, a hová nem akarod. **19** Ezt pedig azért mondá, hogy jelentse, milyen halállal dicsőíti majd meg az Istent. És ezt mondván, szóla néki: Kövess engem! **20** Péter pedig megfordulván, látja, hogy követi az a tanítvány, a kit szeret vala Jézus, a ki nyugodott is ama vacsora közben az ő kebelén és mondá: Uram! ki az, a ki elárul téged? **21** Ezt látván Péter, monda Jézusnak: Uram, ez pedig mint léssen? **22** Monda néki Jézus: Ha akarom, hogy ő megmaradjon, a míg eljövök, mi közöd hozzá? Te kövess engem! **23** Kiméne azért e beszéd az atyafiak közé, hogy az a tanítvány nem hal meg: pedig Jézus nem mondta néki, hogy nem hal meg; hanem: Ha akarom, hogy ez megmaradjon, a míg eljövök, mi közöd hozzá? **24** Ez az a tanítvány, a ki bizonyágot tesz ezekről, és a ki megírta ezeket, és tudjuk, hogy az ő bizonyágtétele igaz. **25** De van sok egyéb is, a miket Jézus cselekedett vala, a melyek, ha egyenként megíratnának, azt vélem, hogy maga a világ sem foghatná be a könyveket, a melyeket írának. Ámen.

Apostolok

1 Első könyvemet írtam, Theofilus, mindazokról, a miket kezdett Jézus cselekedni és tanítani, **2** Mind a napig, melyen fölvitették, minekutána parancsolatokat adott a Szent Lélek által az apostoloknak, kiket választott vala magának. **3** Kiknek az ő szenvedése után sok jel által meg is mutatta, hogy ő él, negyven napon át megjelenvén nékik, és szólván az Isten országára tartozó dolgokról. **4** És velök összejövén, meghagyá nékik, hogy el ne menjenek Jeruzsálemből, hanem várják be az Atyának ígérését, melyet úgymond, hallottatok tőlem: **5** Hogy János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szent Lélekkel fogtok megkereszteltetni nem sok nap mulva. **6** Mikor azért azok egybegyűltek, megkérdeék őt, mondván: Uram, avagy nem ez időben állítod-e helyre az országot Izráelnek? **7** Monda pedig nékik: Nem a ti dolgokat tudni az időket vagy alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyeztetett. **8** Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Lélek eljő reátok: és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samáriában és a földnek mind végső határáig. **9** És mikor ezeket mondotta, az ő láttokra felemelteté, és felhő fogá el őt szemeik előtt. **10** És a mint szemeiket az égre függesztették, mikor ő elméne, ímé két férfiu állott meg mellettük fehér ruhában, **11** Kik szóltak is: Galileabeli férfiak, mit állotok nézve a mennybe? Ez a Jézus, a ki felvitették tőletek a mennybe, akképen jó el, a miképen láttátok őt felmenni a mennybe. **12** Akkor megtérének Jeruzsálemba a hegyről, mely hívatik Olajfák hegyének, mely Jeruzsálem mellett van, egy szombatnapi járóföldre. **13** És mikor bementek, felmenének a felsőházba, a hol szállva valának: Péter és Jakab, János és András, Filep és Tamás, Bertalan és Máté, Jakab, az Alfeus fia, és Simon, a zelóta, és Júdás, a Jakab fia. **14** Ezek mindnyájan egy szívvel-lélekkel foglalatosak valának az imádkozásban és a könyörgésben, az asszonyokkal és Máriával, Jézusnak anyjával, és az ő atyjafiaival együtt. **15** És azokban a napokban felkelvén Péter a tanítványok között, monda (vala pedig ott együtt mintegy százhusz főnyi sokaság): **16** Atyámfiak, férfiak, szükség volt betelni annak az írásnak, melyet megjövendölt a Szent Lélek Dávid szája által Júdás felől, ki vezetőjük Ión

azoknak, a kik megfogták Jézust. **17** Mert mi közénk számláltatott, és elnyerte ennek a szolgálatnak az osztályrészét. **18** (Ez hát mezőt szerze hamisságának béréből; és alá zuhanván, elhasadt közepén, és minden belső része kiomlott. **19** És ez tudokra Ión mindazoknak, kik Jeruzsálemben lakoznak; úgy hogy az a mező tulajdon nyelvökön Akeldamánek, azaz Vérmezőnek nevezetett el.) **20** Mert meg van írva a Zsoltárok könyvében: Legyen az ő lakóhelye pusztá, és ne legyen lakó abban. És: Az ő püspökségét más vegye el. **21** Szükség azért, hogy azok közül a férfiak közül, a kik velünk együtt jártak minden időben, míg az Úr Jézus közöttünk járt-kelt, **22** A János keresztségétől kezdve mind a napig, melyen fölvitették tőlünk, azok közül egy az ő feltámadásának bizonyosága legyen mivelünk egyetemben. **23** Állatának azért elő kettőt, Józsefet, ki hívatik Barsabásnak, kinek mellékneve Justus vala, és Mátyást. **24** És imádkozván, mondának: Te, Uram, ki mindeneknek szívét ismered, mutasd meg a kettő közül egyiket, a kit kiválasztottál, **25** Hogy elnyerje az osztályrészét e szolgálatnak és apostolságnak, melytől eltávolodék Júdás, hogy az ő saját helyére jusson. **26** Sorsot vetének azért reájok, és esék a sors Mátyásra, és a tizenegy apostol közé számláltaték.

2 És mikor a pünkösöd napja eljött, mindnyájan egyakarattal együtt valának. **2** És Ión nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltelé az egész házat, a hol ülnek vala. **3** És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek és üle mindenikre azok közül. **4** És megtelének mindnyájan Szent Lélekkel, és kezdének szólni más nyelveken, a mint a Lélek adta nékik szólóniok. **5** Lakoznak vala pedig Jeruzsálemben zsidók, istenfélő férfiak, minden nép közül, melyek az ég alatt vannak. **6** Minekutána pedig ez a zúgás Ión, egybegyűle a sokaság és megzavarodék, mivelhogy mindegyik a maga nyelvén hallá őket szólni. **7** Álmélkodnak pedig mindnyájan és csodálkoznak vala, mondván egymásnak: Nemde nem Galileusok-e ezek mindnyájan, a kik szólnak? **8** Mimódon halljuk hát őket, kiki közülünk a saját nyelvén, a melyben születünk? **9** Párthusok és médek és elámiták, és kik lakozunk Mesopotámiában, Júdeában és Kappadóciában, Pontusban és Ázsiában, **10** Frigiában és Pamfiliában, Egyiptomban és Libiának tartományiban, mely Cziréne mellett van, és a római

jövevények, mind zsidók, mind prozelitusok, 11 Krétaiak és arabok, halljuk a mint szólják a mi nyelvünkön az Istennek nagyságos dolgait. 12 Álmélkodnak vala pedig mindnyájan és zavarban valának, egymásnak ezt mondván: Vajjon mi akar ez lennie? 13 Mások pedig csúfolódva mondának: Édes bortól részegedtek meg. 14 Péter azonban előállván a tizenegygyel, felemelé szavát, és szóla nékik: Zsidó férfiak és mindnyájan, kik lakoztok Jeruzsálemben, legyen ez néktek tudtotokra, és vegyétek füleitekbe az én beszédimet! 15 Mert nem részegek ezek, a mint ti állítjátok; hiszen a napnak harmadik órája van; 16 Hanem ez az, a mi megmondatott Jóel prófétától: 17 És léssen az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Lelkemből minden testre: és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok, és a ti ifjaitok látásokat látnak, és a ti véneitek álmokat álmodnak. 18 És épen az én szolgálóimra és az én szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban az én Lelkemből, és prófétálnak. 19 És tészek csudákat az égben odafenn, és jeleket a földön ideleln, vért, tüzet és füstnek gőzölgését. 20 A nap sötétséggé változik, és a hold vérré, minekelőtte eljő az Úrnak ama nagy és fényes napja. 21 És léssen, hogy mindaz, a ki az Úrnak nevé segítségül hívja, megtartatik. 22 Izráelita férfiak, halljátok meg e beszédeket: A názareti Jézust, azt a férfiút, a ki Istentől bizonyágot nyert előttemek erők, csudatételek és jelek által, melyeket ő általa cselekedett Isten ti köztetek, a mint magatok is tudjátok. 23 Azt, a ki Istennek elvégezett tanácsából és rendeléséből adatott halálra, megragadván, gonosz kezeitekkel keresztfára feszítve megölétek: 24 Kit az Isten feltámasztott, a halál fájdalmait megoldván; a mivelhogy lehetetlen volt néki attól fogvatartatnia. 25 Mert Dávid ezt mondja ő róla: Magam előtt láttam az Urat mindenkor, mert ő nékem jobb kezem felől van, hogy meg ne tántorodjam. 26 Annakokáért örvendezett az én szívem, és vígadott az én nyelvem; annakfelette az én testem is reménységben nyugszik. 27 Mert nem hagyod az én lelkemet a sírban, és nem engeded, hogy a te szented rothadást lásson. (Hadēs 986) 28 Megjelentetted nékem az életnek útait; betöltesz engem örömmel a te orczád előtt. 29 Atyámfiai férfiak, szabad nyilván szólanom ti előttemek Dávid pátriárkáról, hogy ő megholt és eltemettetett, és az ő sírja mind e mai napig minálunk van. 30

Próféta lévén azért, és tudván, hogy az Isten néki esküvessel megesküdütt, hogy majd az ő ágyékának gyümölcséből támasztja a Krisztust test szerint, hogy helyeztesse az ő királyi székibe, 31 Előre látván ezt, szóltott a Krisztus feltámaszásáról, hogy az ő lelke nem hagyatott a sírban, sem az ő teste rothadást nem látott. (Hadēs 986) 32 Ezt a Jézust feltámasztotta az Isten, minek mi mindnyájan tanúbizonyságai vagyunk. 33 Annakokáért az Istennek jobbjá által felmagasztaltatván, és a megígért Szent Lelket megnyervén az Atyától, kitöltötte ezt, a mit ti most láttok és hallotok. 34 Mert nem Dávid ment fel a mennyországba; hiszen ő maga mondja: Monda az Úr az én Uramnak: Ülj az én jobbkezem felől, 35 Míglen vetem a te ellenségeidet lábaid alá zsámolyul. 36 Bizonynyal tudja meg azért Izráelnek egész háza, hogy Úrrá és Krisztussá tette őt az Isten, azt a Jézust, a kit ti megfeszítettetek. 37 Ezeket pedig mikor hallották, szívökben megeskeredének, és mondának Péternek és a többi apostoloknak: Mit cselekedjünk, atyámfiai, férfiak? 38 Péter pedig monda nékik: Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára; és veszite a Szent Lélek ajándékát. 39 Mert néktek lett az ígélet és a ti gyermekeiteknek, és mindazoknak, kik messze vannak, valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk. 40 Sok egyéb beszéddel is buzgón kéri és inti vala őket, mondván: Szakaszszátok el magatokat e gonosz nemzetségtől! 41 A kik azért örömet vevék az ő beszédét, megkeresztelkedének; és hozzájuk csatlakozék azon a napon mintegy háromezer lélek. 42 És foglalatosok valának az apostolok tudományában és a közösségben, a kenyérnek megtörésében és a könyörgésekben. 43 Támada pedig minden lélekben félelem, és az apostolok sok csudát és jelt tesznek vala. 44 Mindnyájan pedig, a kik hívének, együtt valának, és mindenük köz vala; 45 És jószágukat és marháikat eladogatták, és szétosztogatták azokat mindenkinek, a mint kinek-kinek szüksége vala. 46 És minden nap egyakarattal kirtva a templomban, és megtörve házanként a kenyeret, részesednek vala eledelben örömmel és tiszta szívvel. 47 Dicsérve az Istent, és az egész nép előtt kedvességet találva. Az Úr pedig minden napon szaporítja vala a gyülekezetet az idvezülökkel.

3 Péter és János pedig együtt mennek vala fel a templomba az imádkozásnak órájára, kilenczre. **2** És hoznak vala egy embert, ki az ő anyjának méhétől fogva sánta vala, kit minden nap le szoktak tenni a templom kapujánál, melyet Ékesnek neveznek, hogy kérjen alamizsnát azoktól, a kik bemennek a templomba. **3** Ez mikor látta, hogy Péter és János a templomba akarnak bemenni, kére ő tőlük alamizsnát. **4** Péter pedig mikor szeméit reá vetette Jánossal egyben, monda: Nézz mi reánk! **5** Az annakokáért figyelmez vala reájok, remélvén, hogy valamit kap tőlük. **6** Péter pedig monda: Ezüstöm és aranyam nincsen nékem; hanem a mim van, azt adom néked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj! **7** És őt jobbkezénél fogva felemelé, és azonnal megerősödének az ő lábai és bokái. **8** És felszökvén, megállá és jár vala és beméne ő velök a templomba, járkálva és szökdelve és dicsérve az Istent. **9** És látá őt az egész nép, hogy jár és dicséri az Istent: **10** És megismerék őt, hogy ő volt az, a ki alamizsnáért ült a templomnak Ékeskapujában; és megtelének csodálkozással és azon való álmétkodással, a mi történt vala ő vele. **11** Mikor pedig ragaszkodék Péterhez és Jánoszhoz az a sánta, a ki meggyógyult, az egész nép álmétkodva összefuta ő hozzájuk a tornácba, mely Salamonénak neveztetik. **12** Mikor pedig ezt látta Péter, monda a népnek: Izráel férfiai, mit csodálkoztok ezen, vagy mit néztek mi reánk, mintha tulajdon erőnkkel vagy jámborságunkkal míveltük volna azt, hogy az járjon? **13** Az Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak Istene, a mi atyáinknak Istene megdicsőítette az ő Fiát, Jézust, kit ti elárulátok, és megtagadátok Pilátus előtt, noha ő úgy ítélte, hogy elbocsátja. **14** Ti pedig azt a szentet és igazat megtagadátok és kívánátok, hogy a gyilkos ember bocsáttassék el néktek, **15** Az életnek fejedelmét pedig megölétek; kit az Isten feltámasztott a halálból, minek mi vagyunk bizonyosságai. **16** És az ő nevében való hit által erősítette meg az ő neve ezt, a kit láttok és ismertek; és a hit, mely ő általa van, adta néki ezt az épséget mindnyáján a ti szemetek láttára. **17** De most, atyámfiak, tudom, hogy tudatlanságból cselekedtetek, miképen a ti fejedelmeitek is. **18** Az Isten pedig, a mikről eleve megmondotta minden ő prófétájának szája által, hogy a Krisztus elszenvedi, ekképen töltötte be. **19** Bánjátok meg azért és térjete

meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek, hogy így eljőjenek a felüdülés idei az Úrnak színetől. **20** És elküldje a Jézus Krisztust, a ki néktek előre hirdettetett. **21** Kit az égnek kell magába fogadnia mind az időkig, mígen újjá teremtetnek mindenek, a mikről szólott az Isten minden ő szent prófétájának szája által eleitől fogva. (aiōn g165) **22** Mert Mózes ezt mondotta az atyáknak: Prófétát támaszt néktek az Úr, a ti Istenetek a ti atyátokfiai közül, mint engem; azt hallgassátok mindenben, a mit csak szólánd néktek. **23** Lészen pedig, hogy minden lélek, valamely nem hallgatánd arra a prófétára, ki fog irtatni a nép közül. **24** De a próféták is mindnyájan Sámueltól és a következőktől fogva, a kik csak szóltak, e napokról jövendöltek. **25** Ti vagytok a prófétáknak és a szövetségnek fiai, melyet Isten szerzett a mi atyáinkkal, mondván Ábrahámnak: És a te magodban megáldatnak a földnek nemzetségei mindnyájan. **26** Az Isten az ő Fiát, Jézust első sorban néktek támasztván, elküldé őt, hogy megáldjon titeket, mindegyikőtöket megtérítvén bűneitekből.

4 Míg ők azonban a néphez szólottak, oda léptek hozzájuk a papok és a templom felügyelője és a sadduceusok, **2** Neheztelve a miatt, hogy ők a népet tanítják, és hirdetik a Jézusban a halálból való feltámadást; **3** És rájuk veték kezüket, és veték őket őrizet alá másnapig, mert már este vala. **4** Sokan pedig azok közül, kik hallgáták az ígét, hívének; és lón a férfiak száma mintegy ötezer. **5** Lón pedig, hogy másnapra egybegyűlének azoknak fejei, vénei és írástudói Jeruzsálemben. **6** És Annás, a főpap, és Kajafás és János és Sándor, és a kik csak főpapi nemzetségbeliek valának. **7** És mikor őket a középre állaták, tudakozzák vala: Micsoda hatalommal, vagy micsoda név által cselekedtetek ti ezt? **8** Akkor Péter, Szent Lélekkel megtelve, monda nékik: Népnek fejedelmei és Izráelnek vénei! **9** Ha e mai napon mi egy nyavalyás emberrel való jótétemény felől hallgattatunk ki, mi által gyógyult meg ez: **10** Legyen tudtotokra mindnyájotoknak és az Izráel egész népének, hogy a názáretbeli Jézus Krisztusnak neve által, a kit ti megfeszítettetek, kit Isten feltámasztott halottaiból, az által áll ez ti előttetek épségben. **11** Ez ama kő, melyet ti építők megvetettetek, mely lett a szegeletnek fejevé. **12** És nincsen senkiben másban idvesség: mert nem is

adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk. **13** Mikor pedig látták Péternek és Jánosnak a szólásban való bátorságukat, és megértették, hogy írástudatlan és közönséges emberek, csodálkoznak vala; meg is ismerék őket, hogy a Jézussal voltak vala. **14** Mikor azonban látták, hogy a mely ember meggyógyult vala, ő velök együtt ott áll, semmit nem bírtak ellenök szólani. **15** Mikor pedig őket a gyűlésből kiküldötték, tanácskoztak maguk közt, mondván: **16** Mit cselekedjünk ez emberekkel? Mert hogy nyilvánvaló csoda lón általok, mindazoknak, kik Jeruzsálemben laknak, tudtokra van, és el nem tagadhatjuk. **17** De hogy tovább ne terjedjen a nép között, fenyegetéssel fenyegezzük meg őket, hogy többé egy embernek se szóljanak ebben a névben. **18** Azért beszólítván őket, megparancsolák nékik, hogy teljességgel ne szóljanak és ne tanítsanak a Jézus nevében. **19** Péter és János pedig felelvén, mondának nékik: Vajjon igaz dolog-é Isten előtt, rátok hallgatnunk inkább, hogynem Istenre, ítéljétek meg! **20** Mert nem tehetjük, hogy a miket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk. **21** Amazok pedig nem találván semmi módot, hogyan büntessék meg őket, még megfenyegetvén, elbocsáták őket a nép miatt, mert mindnyájan dicsóítik vala az Istent azért, a mi történt. **22** Mert több vala negyven esztendősnél az az ember, kin a gyógyításnak ez a csodája lett vala. **23** Mikor pedig elbocsátattak, menének az övéikhez, és elbeszélék, a miket a főpapok és a vének mondtak nékik. **24** Ezek pedig mikor hallották, egy szívvel-lélekkel felemelék szavokat az Istenhez, és mondának: Urunk, te vagy az Isten, ki teremtetted a mennyet és a földet, a tengert és minden azokban levő dolgot. **25** Ki Dávidnak, a te szolgádnak szája által ezt mondtad: Miért zúgolódtak a pogányok, és gondoltak a népek hiábavalókat? **26** Felállottak a földnek királyai, és a fejedelmek egybegyűltek az Úr ellen és az ő Krisztusa ellen. **27** Mert bizony egybegyűltek a te szent Fiad, a Jézus ellen, a kit felkentél, Heródes és Poncius Pilátus a pogányokkal és Izrael népével, **28** Hogy véghezvigyék, a mikről a te kezded és a te tanácsod eleve elvégezte volt, hogy megtörténjenek. **29** Most azért, Urunk, tekints az ő fenyegetéseikre: és adjad a te szolgálódnak, hogy teljes bátorsággal szólják a te beszédedet, **30** A te kezedet kinyújtván gyógyításra; és hogy

jelek és csodák történjenek a te szent Fiadnak, a Jézusnak neve által. **31** És minekutána könyörögtek, megmozdula a hely, a hol egybegyűltek; és betelének mindnyájan Szent Lélekkel, és az Isten beszédét bátorsággal szólják vala. **32** A hívők sokaságának pedig szíve-lelke egy vala; és senki semmi marháját nem mondá magáénak, hanem nékik mindenök köz vala. **33** És az apostolok nagy erővel tesznek vala bizonyoságot az Úr Jézus feltámadásáról; és nagy kegyelem vala mindnyájukon. **34** Mert szűkölködő sem vala ő közöttük senki; mert valakik földek vagy házak birtokosai voltak, eladván, elhozák az eladottak árát, **35** És letevék az apostolok lábainál: aztán elosztatt az egyesek közt, a mint kinek-kinek szüksége vala. **36** József is, ki az apostoloktól Barnabásnak nevezetett el (a mi megmagyarázva annyi, mint Vígasztalás Fia), Lévíta, származása szerint ciprusi. **37** Mivelhogy néki mezeje vala, eladván, a pénzt elhozá, és az apostolok lábainál letevé.

5 Egy ember azonban, névszerint Anániás, Safirával, az ő feleségével, eladá birtokát. **2** És félre tőn az árából, feleségének is tudtával, és valami részét elvivén, az apostoloknak lábai elé letevé. **3** Monda pedig Péter: Anániás, miért foglalta el a Sátán a te szívedet, hogy megcsald a Szent Lelket, és a mezőnek árából félre tégy? **4** Nemde megmaradva néked maradt volna meg, és eladva a te hatalmadban volt? Miért hogy ezt a dolgot cselekedted szívedben? Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek. **5** Hallván pedig Anániás e szavakat, lerogyott és meghala; és mindenekben nagy félelem támada, kik ezeket hallják vala. **6** Az ifjak pedig felkelvén, begöngyölék őt, és kivívén eltemették. **7** Történt aztán mintegy három órai szünet múlva, hogy az ő felesége, nem tudva, mi történt, beméne. **8** Monda pedig néki Péter: Mondd meg nékem, vajjon ennyiért adtátok-é el a földet? Ő pedig monda: Igen, ennyiért. **9** Péter pedig monda néki: Miért hogy megegyeztetek, hogy az Úrnak lelkét megkísértsétek? Ímé a küszöbön vannak azoknak lábaik, a kik eltemették férjedet, és kivisznek téged. **10** És azonnal összerogyott lábainál, és meghala; bemenvén pedig az ifjak, halva találák őt, és kivívén eltemették férje mellé. **11** És támada nagy félelem az egész gyülekezetben és mindazokban, kik ezeket hallják vala. **12** Az apostolok kezei által pedig sok jel és csoda lón a nép között;

és egyakarattal mindnyájan a Salamon tornáczában valának. **13** Egyebek közül pedig senki sem mert középük elegendni: hanem a nép magasztalá őket; **14** Hívők pedig mindinkább csatlakoztak az Úrhoz, úgy férfiaknak, mint asszonyoknak sokasága. **15** Úgyannyira, hogy az utcákra hozák ki a betegeket, és letevék ágyakon és nyoszolyákon, hogy az arra menő Péternek csak árnyéka is érje valamelyiket közülök, **16** És a szomszéd városok sokasága is Jeruzsálembé gyűlt, hozva betegeket és tisztátalan lelkektől gyötretettek: kik mind meggyógyulának. **17** De felkelvén a főpap és mind a kik vele valának, azaz a sadduceusok felekezete, betelének irigységgel, **18** És ráveték kezöket az apostolokra, és a közönséges tömlöczbe tevék őket. **19** Hanem az Úrnak anygala éjszaka megnyitá a tömlöcz ajtaját, és kihozván őket, monda: **20** Menjetek el, és felállván, hirdessétek a templomban a népnek ez életnek minden beszédit! **21** Azok pedig ezt hallván, bemenének jó reggel a templomba, és tanítának. A főpap pedig elmenvén és a vele levők, egybehívák a gyűlést, és Izráel fiainak egész tanácsát, és küldének a tömlöczbe, hogy azokat előhozzák. **22** Mikor azonban a poroszlok oda mentek, nem találák őket a tömlöczben; visszatérvén tehát, megjelenték, **23** Mondván: A tömlöczöt ugyan nagy erősen bezárva találtuk, és az őrhozát kívül az ajtó előtt állva; mikor azonban kinyitottuk, ott benn senkit sem találánk. **24** A mint pedig hallották e szavakat a pap és a templom felügyelője és a főpapak, zavarban voltak azok miatt, mi lehet ez? **25** Eljövén pedig valaki, hírül adá nékik, mondván: Ímé, ama férfiak, kiket a tömlöczbe vetettetek, a templomban állanak és tanítják a népet. **26** Akkor elmenvén a felügyelő a poroszlokkal, előhozá őket erőszak nélkül; féltek ugyanis a néptől, hogy megkövezi őket. **27** Előhozván pedig őket, állaták a tanács elé; és megkérdé őket a főpap, **28** Mondván: Nem megparancsoltuk-é néktek parancsolattal, hogy ne tanítsatok ebben a névben? És ímé betöltöttétek Jeruzsálemet tudományokkal, és mi reánk akarjátok hárfítani annak az embernek véréért. **29** Felelvén pedig Péter és az apostolok, mondának: Istennek kell inkább engedni, hogynem az embereknek. **30** A mi atyáinknak Istene feltámasztotta Jézust, kit ti fára függesztve megölétek. **31** Ezt az Isten fejedelemmé és megtartóvá emelte jobbójával, hogy adjon az Izráelnek bűnbánatot és bűnöknek

bocsánatát. **32** És mi vagyunk néki bizonyosságai ezen beszédek felől, és a Szent Lélek is, kit Isten adott azoknak, a kik néki engednek. **33** Azok pedig ezeket hallván, fogukat csikorgaták, és arról tanácskozának, hogy megölik őket. **34** Felkelvén azonban a tanácsban egy farizeus, névszerint Gamálie, az egész nép előtt tisztelt törvénytudó, parancsolá, hogy egy kis időre vezessék ki az apostolokat. **35** És monda azoknak: Izráel férfiai, vigyázzatok magatokra ez emberekkel szemben, mit akartok cselekedni! **36** Mert ez időnek előtte felkelt Theudás, azt mondván, hogy ő valaki, kihez mintegy négyszáz embernyi tömeg csatlakozott; ő megöletett, és mindnyájan, a kik csak követték őt, elosztottak és semmivé lettek. **37** Ezután felkelt ama Galileus Júdás az összeírás idején, és sok népet maga után csábított: ez is elveszett; és mindazok, a kik őt követték, szétszórtak. **38** Mostanra nézve is mondom néktek, álljatok el ez emberektől, és hagyjatok békét nékik: mert ha emberektől van e tanács, vagy e dolog, semmivé lesz; **39** Ha pedig Istentől van, ti fel nem bonthatjátok azt; nehogy esetleg Isten ellen harcolóknak is találtassatok. **40** Engedéneket azért néki; és miután előszóltatták az apostolokat, megveretvén, megparancsolák, hogy a Jézus nevében ne szóljanak, és elbocsáták őket. **41** Ők annakokáért örömmel menének el a tanács elől, hogy méltókká tétettek arra, hogy az ő nevéért gyalázzal illettessenek. **42** És mindennap a templomban és házanként nem szűnnek vala meg tanítani és hirdetni Jézust, a Krisztust.

6 Azokban a napokban pedig, mikor a tanítványok szaporodának, támada a görög zsidók közt panaszok a héberek ellen, hogy az ő közülük való özvegyasszonyok mellőztetnek a mindennapi szolgálatban. **2** Annakokáért a tizenkettő egybegyűjtvén a tanítványok sokaságát, mondának: Nem helyes, hogy mi az Isten ígését elhagyjuk és az asztalok körül szolgáljunk. **3** Válaszszatok azért, atyámfiai, ti közületek hét férfiút, kiknek jó bizonyosságuk van, kik Szent Lélekkel és bölcseséggel teljesek, kiket erre a foglalatosságra beállítsunk. **4** Mi pedig foglalatosok maradunk a könyörgésben és az íghirdetés szolgálatában. **5** És tetszék e beszéd az egész sokaságnak: és kiválaszták Istvánt, ki hittel és Szent Lélekkel teljes férfiú vala, Filepet, Prokhórust, Nikánórt, Timónt, Párménást

és Nikolaust, ki Antiókiából való prozelitus vala; 6 Kiket állatának az apostolok elébe; és miután imádkoztak, kezeiket reájok veték. 7 És az Isten ígéje növekedék; és sokasodék nagyon a tanítványok száma Jeruzsálemben; és a papok közül is nagy sokan követék a hitet. 8 István pedig teljes lévén hittel és erővel, nagy csodákat és jeleket cselekszik vala a nép között. 9 Előállának azonban némelyek ahhoz a zsinagógához tartozók közül, mely a szabadosokének, Czirénebeliekének, Alexandriabeliekének és a Czilicziából és Ázsiából valóknak nevezetett, kik Istvánnal vetekednek vala. 10 De nem állhattak ellene a bölcseségnek és a Léleknek, mely által szól vala. 11 Akkor felbújtottak valami embereket, kik mondának: Hallottuk őt káromló beszédeket szólni Mózes ellen és az Isten ellen. 12 És felzendíték a népet, a véneket és az írástudókat; és reá rohanván, magukkal ragadák őt, és vivék a tanács elé; 13 És állatának hamis tanúkat, kik mondának: Ez az ember nem szűnik meg káromló beszédeket szólni e szent hely ellen és a törvény ellen: 14 Mert hallottuk, a mint azt mondá, hogy az a názáreti Jézus ezt a helyet elrontja, és megváltoztatja a czerimóniákat, melyeket adott nekünk Mózes. 15 És szemeiket reá vetvén a tanácsban ülők mindnyájan, olyannak láták az ő orcáját, mint egy angyalnak orcáját.

7 Monda pedig a főpap: Vajjon így vannak-e hát ezek? 2 Ő pedig monda: Férfiak, atyámfiai és atyák, halljátok meg! A dicsőségnek Istene megjelenék a mi atyánknak, Ábrahámnak, mikor Mezopotámiában vala, minekelőtte Háránban lakott, 3 És monda néki: Eredj ki a te földedből és a te nemzetséged közül, és jer arra a földre, a melyet mutatok néked. 4 Akkor kimenvén a Káldeusok földéből, lakozék Háránban: és onnét, minekutána megholt az ő atyja, kihozta őt e földre, a melyen ti most laktok: 5 És nem adott néki abban örökséget csak egy lábnyomnyit is: és azt ígérte, hogy néki adja azt birtokul és az ő magvának ő utána, holott nem vala néki gyermeke. 6 Szólt pedig az Isten akképen, hogy az ő magva zsellér lészen idegen földön, és szolgálat alá vetik azt, és nyomorgatják, négyszáz esztendeig. 7 De azt a népet, melynek szolgálnak, én megítélem, monda az Isten: és ezek után kijőnek, és szolgálnak nékem e helyen. 8 És adta néki a körülmetélés

megölni, miképen megöléd tegnap az égyptomit? **29** E beszédre aztán Mózes elfuta és lón jövevény a Midián földén, a hol két fia születék. **30** És negyven esztendő elteltével megjelenék néki a Sínai hegy pusztájában az Úrnak anygala csipkebokornak tüzes lángjában. **31** Mózes pedig mikor meglátta, elcsodálkozék a látáson. Mikor pedig oda méne, hogy megszemlélje, lón az Úrnak szava ő hozzá: **32** Én vagyok a te atyáidnak Istene, Ábrahámnak Istene, és Izsáknak Istene, és Jákóbnak Istene. Mózes pedig megrémülvén, nem meré megnézni. **33** Az Úr pedig monda néki: Oldozd le sarudat lábaidról; mert a hely, a melyen állasz, szent föld. **34** Látván láttam az én népemnek nyomorúságát, mely Égyptomban van, és az ő fohászzkodásukat meghallgattam, és azért szállottam le, hogy őket megszabadítsam; most azért jőjj, elküldelek téged Égyptomba. **35** Ezt a Mózeset, a kit megtagadának, mondván: Ki tett téged fejedelemmé és bíróvá? ezt az Isten fejedelmül és szabadítóul küldé anygal keze által, a ki megjelent néki a csipkebokorban. **36** Ez hozta ki őket, csodákat és jeleket tévén Égyptomnak földében és a Verestengeren és a pusztában negyven esztendeig. **37** Ez ama Mózes, ki az Izráel fiainak ezt mondotta: Prófétát támaszt néktek az Úr, a ti Istentek, a ti atyátokfiai közül, mint engem: azt hallgassátok. **38** Ez az, a ki ott volt a gyülekezetben a pusztában a Sinai hegyen vele beszélő anygallal és a mi atyáinkkal: ki élő igéket vőn, hogy nekünk adja; **39** A kinek nem akartak engedni a mi atyáink, hanem eltaszták maguktól, és szívökben Égyptom felé fordulának, **40** Ezt mondván Áronnak: Csinálj nekünk isteneket, kik előttünk járjanak: mert ez a Mózes, ki minket Égyptom földéből kihozott, nem tudjuk, mi történt ő vele. **41** És borjúképet csinálának azokban a napokban, és áldozatot vivének a bálványnak, és gyönyörködének az ő kezeik csinálmányaiban. **42** Az Isten pedig elfordula, és adá őket, hogy szolgáljanak az ég seregének; a mint meg van írva a próféták könyvében: Vajjon áldozati barmokat és áldozatokat hoztatok-e nékem negyven esztendeig a pusztában, Izráelnek háza? **43** Sőt inkább hordoztátok a Molok sátorát, és a ti istenteknek, Remfánnak csillagát, a képeket, melyeket csináltatok, hogy azokat imádjátok: elviszlek azért titeket Babilónon túl. **44** A bizonyágnak sátora a mi atyáinknál volt a pusztában, a mint parancsolta az, a ki mondotta Mózesnek, hogy azt arra a mintára

csinálja, melyet látott vala. **45** Melyet a mi atyáink átvévének, be is hoztak Józsuével, mikor birodalmukba vették a pogányokat, kiket kiűzött az Isten a mi atyáink színe elől, mind a Dávidnak napjaiig; **46** Ki kegyelmet talált az Isten előtt, és könyörgött, hogy hajlékot találhasson a Jákób Istenének. **47** Salamon építe pedig néki házat. **48** De ama Magasságos nem kézzel csinált templomokban lakik, mint a próféta mondja: **49** A menny nékem ülőszékem, a föld pedig az én lábaimnak zsámolya; micsoda házat építhettek nékem? azt mondja az Úr, vagy melyik az én nyugodalmamnak helye? **50** Nem az én kezem csinálta-e mindezeket? **51** Kemény nyakú és körülmételetlen szívű és fülű emberek, ti mindenkor a Szent Léleknek ellene igyekeztek, mint atyáitok, ti azonképen. **52** A próféták közül kit nem üldöztek a ti atyáitok? és megölték azokat, a kik eleve hirdették amaz Igaznak eljövetelét: kinek ti most árulóivá és gyilkosaivá lettetek; **53** Kik a törvényt anygajok rendelkezésre vették, és nem tartottátok meg. **54** Mikor pedig ezeket hallották, szívökben dühösködnek és fogaikat csikorgatják vala ő ellene. **55** Mivel pedig teljes vala Szent Lélekkel, a mennybe függesztvén szemeit, látá Istennek dicsőségét, és Jézust állani az Istennek jobbjá felől, **56** És monda: Ímé látom az egeket megnyitni, és az embernek Fiát az Isten jobbjá felől állani. **57** Felkiáltván pedig nagy fenszóval, füleiket bédugák, és egyakarattal reá rohanának; **58** És kiűzvének a városon kívül, megkövezék: a tanúbizonyosságok pedig felsőruhákat egy Saulus nevezetű ifjú lábaihoz rakták le. **59** Megkövezék azért Istvánt, ki imádkozik és ezt mondja vala: Uram Jézus, vedd magadhoz az én lelkemet! **60** Térdre esvén pedig, nagy fenszóval kiálta: Uram, ne tulajdonítsd nekik e bűnt! És ezt mondván, elaluvék.

8 Saulus pedig szintén javallta az ő megöletését. És támada azon a napon nagy üldözés a jeruzsálemi gyülekezet ellen, és mindnyájan eloszlának Júdeának és Samáriának tájaira, az apostolokat kivéve. **2** Istvánt pedig eltakaríták kegyes férfiak, és nagy sírást tőnek ő rajta. **3** Saulus pedig pusztítja az anyaszentegyházat, házról-házra járva, és férfiakat és asszonyokat elővonszolva, tömlöczbe veti vala. **4** Amazok annakokáért eloszolván, széjjeljártak, hirdetve az ígét. **5** És Filep lemenvén Samária városába, prédikálja vala nekik a Krisztust. **6** A sokaság pedig egy szívvel-

lélekkel figyelmeze azokra, a miket Filep mondott, hallván és látván a jeleket, melyeket cselekedék. **7** Mert sokakból, kikben tisztátalan lelkek voltak, nagy hangon kiáltva kimenének; sok gutaütött és sánta pedig meggyógyula. **8** És lőn nagy öröm abban a városban. **9** Egy Simon nevű ember pedig már előbb gyakorolta abban a városban az ördögi tudományt és elámította Samária népét, magát valami nagynak állítván: **10** Kire mindnyájan figyeltek, kicsinytől nagyig, mondván: Ez az Istennek ama nagy ereje! **11** Azért figyeltek pedig rá, mert sok időn át az ördögi mesterségekkel elámította őket. **12** De miután hittek Filepnek, a ki az Isten országára és a Jézus Krisztus nevére tartozó örvendetes dolgokat hirdeti vala, megkeresztelkedének mind férfiak, mind asszonyok. **13** És Simon maga is hűn, és megkeresztelkedvén, Fileppel tartá; és látván, hogy jelek és nagy erők lesznek, álmélikodik vala. **14** Mikor pedig meghallották a jeruzsálemi apostolok, hogy Samária bevette az Isten ígését, elküldék azokhoz Pétert és Jánost; **15** Kik mikor lementek, könyörögtek érettük, hogy vegyenek Szent Lelket: **16** Mert még senkire azok közül nem szállott rá, csak meg voltak keresztelve az Úr Jézus nevére. **17** Akkor kezeiket reájuk veték, és vőnek Szent Lelket. **18** Mikor pedig látta Simon, hogy az apostolok kézrátétele által adatik a Szent Lélek, megkínálá őket pénzzel, **19** Mondván: Adjátok nékem is ezt a hatalmat, hogy valakire vetem kezeimet, Szent Lelket vegyen. **20** De Péter monda néki: A te pénzved egyed együtt veszsz en, mivel azt gondoltad, hogy az Istennek ajándéka pénzen megvehető. **21** Nincsen néked részed, sem örökséged e dologban, mert a te szíved nem igaz az Isten előtt. **22** Térj meg azért ezen gonoszságodból, és kérjed az Istent, ha talán megbocsáttatik néked szívednek gondolatja. **23** Mert látom, hogy te keserűséges méregben és álnokságnak kötelékében leledzel. **24** Felelvén pedig Simon, monda: Könyörögjetek ti énérttem az Úrnak, hogy semmi azokból, a miket mondatok, reám ne jőjjön. **25** Azok annakokáért, minekutána bizonyágot tettek, és hirdették az Úrnak ígését, megtérének Jeruzsálembé, és a Samaritanusoknak sok falujában prédikálák az evangyéliomot. **26** Az Úrnak anygala pedig szóla Filepnek, mondván: Kelj fel és menj el dél felé, arra az útra, mely Jeruzsálemből Gázába megy alá. Járatlan ez. **27** És felkelvén, elméne. És ímé egy szerezcsen

férfiú, Kandakének, a szerezcsenek királyasszonyának hatalmas komornyikja, ki az ő egész kincstárának felügyelője vala, ki feljött imádkozni Jeruzsálembé; **28** És visszatérőben volt és az ő szekeren ül vala, és olvasá Ésaiás prófétát. **29** Monda pedig a Lélek Filepnek: Járulj oda és csatlakozzá ehhez a szekérhez! **30** Filep azért oda futamodván, hallá, a mint az Ésaiás prófétát olvassa vala. És monda: Vajjon érted-e, a mit olvasol? **31** Ő pedig monda: Mimódon érthetném, ha csak valaki meg nem magyarázza nékem? És kéré Filepet, hogy felhágván, üljön mellé. **32** Az írásnak helye pedig, melyet olvasott, ez vala: Mint juh viteték mézszárszékere, és mint a bárány az ő nyírője előtt néma, azonképen nem nyitotta fel az ő száját. **33** Az ő megaláztatásában az ő ítélete elvétetett, az ő nemzetségét pedig kicsoda sorolja el? mert elvétetik a földről az ő élete. **34** Felelvén pedig a komornyik Filepnek, monda: Kérek téged, kiről mondja ezt a próféta? Magáról-é, vagy más valakiről? **35** Filep pedig száját megnyitván, és elkezdvén ezen az íráson, hirdeté néki a Jézust. **36** Mikor pedig menének az úton, jutának egy vízhez; és monda a komornyik: Ímhol a víz: mi gátol, hogy megkeresztelkedjem? **37** Filep pedig monda: Ha teljes szívből hiszel, meglehet. Az pedig felelvén, monda: Hiszem, hogy a Jézus Krisztus az Isten Fia. **38** És megállítá a szekeret; és leszállának mindketten a vízbe, Filep és a komornyik; és megkeresztelé őt. **39** Mikor pedig a vízből feljöttek, az Úrnak Lelke elragadá Filepet; és többé nem látta őt a komornyik, mert tovább méne az ő útján örömmel. **40** Filep pedig találtaték Azótusban; és széjjeljárva hirdeté az evangyéliomot minden városnak, míglén Cézáréába juta.

9 Saulus pedig még fenyegetéstől és öldökléstől lihegve az Úrnak tanítványai ellen, elmenvén a főpaphoz, **2** Kéré ő tőle leveleket Damaskusba a zsinagógákhoz, hogy ha talál némelyeket, kik ez útnak követői, akár férfiakat, akár asszonyokat, fogva vigye Jeruzsálembé. **3** És a mint méne, lőn, hogy közelgete Damaskushoz, és nagy hirtelenséggel fény sugárzá őt körül a mennyből: **4** És ő leesvén a földre, halla szózatot, mely ezt mondja vala néki: Saul, Saul, mit kergetsz engem? **5** És monda: Kicsoda vagy, Uram? Az Úr pedig monda: Én vagyok Jézus, a ki te kergetsz: nehéz néked az ösztön ellen rúgódoznod. **6**

Remegve és ámulva monda: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? Az Úr pedig monda néki: Kelj fel és menj be a városba, és majd megmondják néked, mit kell cselekedned. 7 A vele utazó férfiak pedig némán álltak, hallva ugyan a szót, de senkit sem látva. 8 Felkele azonban Saulus a földről; de mikor felnyitá szemeit, senkit sem látta, azért kézenfogva vezeték be őt Damaskusba. 9 És három napig nem látott, és nem evett és nem ivott. 10 Vala pedig egy tanítvány Damaskusban, névszerint Ananiás, és monda annak az Úr látásban: Ananiás! Az pedig monda: Ímhol vagyok Uram! 11 Az Úr pedig monda néki: Kelj fel és menj el az úgynevezett Egyenes utczába, és keress föl a Júdás házában egy Saulus nevű tárzusi embert, mert ímé imádkozik. 12 És látá Saulus látásban, hogy egy Ananiás nevű férfiú beméne hozzá és kezét reá veté, hogy lásson. 13 Felele pedig Ananiás: Uram, sok embertől hallottam e férfiú felől, mily sok bosszúsággal illeté a te szenteidet Jeruzsálemben: 14 És itt is hatalma van a főpapoktól, hogy mindazokat megkötözze, kik a te nevedet segítségül hívják. 15 Monda pedig néki az Úr: Eredj el, mert ő nékem választott edényem, hogy hordozza az én nevemet a pogányok és királyok, és Izráel fiai előtt. 16 Mert én megmutatom néki, mennyit kell néki az én nevemért szenvedni. 17 Elméne azért Ananiás és beméne a házba, és kezeit reá vetvén, monda: Saul atyámfia, az Úr küldött engem, Jézus, a ki megjelent néked az úton, melyen jöttél, hogy szemeid megnyiljanak és beteljesedjél Szent Lélekkel. 18 És azonnal mintegy pikkelyek estek le szemeiről, és mindjárt visszanyeré látását; és felkelvén, megkeresztelkedék; 19 És miután evett, megerősödék. Vala pedig Saulus a damaskusi tanítványokkal néhány napig. 20 És azonnal prédikálá a zsinagógákban a Krisztust, hogy ő az Isten Fia. 21 Álmélkodnak vala pedig mindnyájan, a kik hallák, és mondának: Nem ez-e az, a ki pusztította Jeruzsálemben azokat, a kik ezt a nevet hívják segítségül, és ide is azért jött, hogy őket fogva vigye a főpapokhoz? 22 Saulus pedig annál inkább erőt vőn, és zavarba hozta a Damaskusban lakó zsidókat, bebizonyítván, hogy ez a Krisztus. 23 Több nap elteltével azonban a zsidók tanácsot tartának, hogy őt megöljék: 24 De tudtára esék Saulusnak az ő leselkedésök. És őrizék a kapukat mind nappal, mind éjjel, hogy őt megöljék; 25 A tanítványok azért vevén őt éjjel, a kőfalon bocsáták alá, leeresztve egy kosárban. 26 Mikor pedig Saulus Jeruzsálembé ment, a tanítványokhoz próbált csatlakozni; de mindnyájan féltek tőle, nem hívén, hogy ő tanítvány. 27 Barnabás azonban maga mellé vevén őt, vivé az apostolokhoz, és elbeszélé nékik, mint látta az úton az Urat, és hogy beszélt vele, és mint tanított Damaskusban nagy bátorsággal a Jézus nevében. 28 És ki- és bejáratos vala köztük Jeruzsálemben: 29 És nagy bátorsággal tanítván az Úr Jézusnak nevében, beszél, sőt vetekedik vala a görög zsidókkal; azok pedig igyekeznek vala őt megölni. 30 Megtudván azonban az atyafiak, levíék őt Czézáréába, és elküldék őt Tárzusba. 31 A gyülekezeteknek tehát egész Júdeában, Galileában és Samáriában békességök vala; épülvén és járván az Úrnak félelmében és a Szent Léleknek vigasztalásában, sokasodnak vala. 32 Lőn pedig, hogy Péter, mikor mindnyájukat bejárá, leméne a Liddában lakozó szentekhez is. 33 Talála pedig ott egy Éneás nevű embert, ki nyolcz esztendő óta ágyban fekszik vala, ki gutaütött vala. 34 És monda néki Péter: Éneás, gyógyítson meg téged a Jézus Krisztus: kelj föl, vesd meg magad az ágyadat! És azonnal felkele. 35 És láták őt mindnyájan, kik laknak vala Liddában és Sáróban, kik megtérének az Úrhoz. 36 Joppében pedig vala egy nőtanítvány, névszerint Tábita, mely megmagyarázva Dorkásnak, azaz zergének mondatik: ez gazdag vala jó cselekedetekben és alamizsnákban, melyeket osztogatott. 37 Lőn pedig azokban a napokban, hogy megbetegedvén, meghala: és miután megmosták őt, kiteríték a felházban. 38 Mivelhogy pedig Lidda Joppéhoz közel vala, a tanítványok meghallván, hogy Péter ott van, küldének két férfiút ő hozzá, kérve, hogy késedelem nélkül menjen át hozzájuk. 39 Felkelvén azért Péter, elméne azokkal. Mihelyt oda ére, felvezeté őt a felházba: és elébe állának néki az özvegyasszonyok mindnyájan sírva és mutogatva a ruhákat és öltözeteket, melyeket Dorkás csinált, míg velük együtt volt. 40 Péter pedig mindenkit kiküldvén, térdre esve imádkozék; és a holt testhez fordulván, monda: Tábita, kelj fel! Az pedig felnyitá szemeit; és meglátván Pétert, felüle. 41 És az kezét nyújtva néki, felemelé őt; és beszólván a szenteket és az özvegyasszonyokat, eleikbe állatá őt elevenen. 42 És tudtára lőn az egész Joppénak; és sokan hívének

az Úrban. 43 És lőn, hogy ő több napig marada Joppében egy Simon nevű tímárnál.

10 Vala pedig Czézareában egy Kornélius nevű férfiú, százados az úgynevezett itáliai seregből. 2 Jámbor és istenfelő egész házanépével egybe, ki sok alamizsnát osztogat vala a népnek, és szüntelen könyörög vala Istennek. 3 Ez látá látásban világosan, a napnak mintegy kilenczedik órája körül, hogy az Istennek angyala beméne őhozzá, és monda néki: Kornélius! 4 Ő pedig szemeit reá függesztve és megrémülve monda: Mi az, Uram? Az pedig monda néki: A te könyörgéseid és alamizsnáid felmentek Isten elébe emlékezetnek okáért. 5 Most azért küldj Joppéba embereket, és hívasd magadhoz Simont, ki nevezetik Péternek; 6 Ő egy Simon nevű tímárnál van szálláson, kinek háza a tenger mellett van. Ő megmondja néked, mit kell cselekedned. 7 A mint pedig elment az angyal, a ki Kornéliussal beszélt, szólíta kettőt az ő szolgálai közül, és egy kegyes vitézt azok közül, kik rendelkezésére állnak vala. 8 És elmondván nékik mindent, elküldé őket Joppéba. 9 Másnap pedig, míg azok menének és közelgetének a városhoz, felméne Péter a háznak felső részére imádkozni hat óra tájban. 10 Megéhezék azonban, és akara enni: míg azonban azok ételt készítenek, szálla ő reá elragadtatás; 11 És látá, hogy az ég megnyílt és leszállá ő hozzá valami edény, mint egy nagy lepedő, négy sarkánál fogva felköve, és leeresztve a földre: 12 Melyben valának mindenféle földi négylábú állatok, vadak, csúszómászó állatok és égi madarak. 13 És szózat lőn ő hozzá: Kelj fel Péter, öljed és egyél! 14 Péter pedig monda: Semmiképen sem, Uram; mert sohasem ettem semmi közönségest, vagy tisztátalant. 15 És ismét szózat lőn ő hozzá másodsor is: A miket az Isten megtisztított, te ne mondd tisztátalanoknak. 16 Ez pedig három ízben történt; és ismét felvitették az edény az égbe. 17 A mint pedig Péter magában tündődék, mi lehet az a látás, a melyet látott, ímé az férfiak, kiket Kornélius küldött, megtudakozván a Simon házat, odaérkezének a kapuhoz, 18 És bekiáltván megtudakozák, vajjon Simon, ki nevezetik Péternek, ott van-e szálláson? 19 És a míg Péter a látás felől gondolkodék, monda néki a Lélek: Ímé három férfiú keres téged: 20 Nosza kelj fel, ereddj alá, és minden kételkedés nélkül menj el ő velök: mert én küldöttem őket. 21 Alámenvén azért Péter a

férfiakhöz, kiket Kornélius küldött ő hozzá, monda: Ímé, én vagyok, a kit kerestek: mi dolog az, a miért jöttetek? 22 Ők pedig mondanak: Kornélius százados, igaz és istenfelő férfiú, ki mellett a zsidók egész népe jó bizonytságot tesz, szent angyal által megintetett, hogy hívasson téged házához, és halljon tőled valami dolgokról. 23 Behíván azért őket, szállására fogadá. Másnap pedig elméne Péter ő velök, és a Joppébeli atyafiak közül is némelyek együtt menének ő vele. 24 És másnap eljutának Czézareába. Kornélius pedig várja vala őket, egybegyűjtván rokonait és jó barátait. 25 És lőn, hogy a mint Péter beméne, Kornélius elébe menvén, lábaihoz borulva imádá őt. 26 Péter azonban felemelé őt, mondván: Kelj fel; én magam is ember vagyok. 27 És beszélgetve vele, belépett, és találá sokakat egybegyűlve; 28 És monda nékik: Ti tudjátok, hogy tilalmas zsidó embernek más nemzetbelivel barátkozni, vagy hozzámenni; de nékem az Isten megmutatá, hogy senkit se mondjak közönséges, vagy tisztátalan embernek: 29 Annak okáért ellenmondás nélkül el is jöttem, miután meghívtam. Azt kérdem azért, mi okból hívatatok engem? 30 És Kornélius monda: Negyednaptól fogva mind ez óráig bűjtöltem, és kilencz órakor imádkozám az én házamban; és ímé egy férfiú álla meg előttem fényes ruhában, 31 És monda: Kornélius, meghallgattatott a te imádságod, és a te alamizsnáid emlékezetbe jutottak Isten előtt. 32 Küldj el azért Joppéba, és hívasd magadhoz Simont, ki Péternek nevezetik; ez Simon tímár házában van szálláson a tenger mellett: ő, minekutána eljő, szól néked. 33 Azonnal azért küldöttem hozzád; és te jól tetted, hogy eljöttél. Most azért mi mindnyájan az Isten előtt állunk, hogy meghallgassuk mindazokat, a miket Isten néked parancsolt. 34 Péter pedig megnyitván száját, monda: Bizonyynyal látom, hogy nem személyválogató az Isten; 35 Hanem minden nemzetben kedves ő előtte, a ki őt féli és igazságot cselekszik. 36 Azt az ígét, melyet elküldé az Izráel fiainak, hirdetvén békességet a Jézus Krisztus által (ő mindeneknek Ura). 37 Ti ismeritek azt a dolgot, mely lőn az egész Júdeában, Galileától kezdve, az után a keresztség után, melyet János prédikált, 38 A názareti Jézust, mint kené fel őt az Isten Szent Lélekkel és hatalommal, ki széjjeljárt jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög hatalma alatt voltak; mert az Isten vala ő vele. 39 És mi

vagyunk bizonyosságai mindazoknak, a miket mind a zsidóknak tartományában, mind Jeruzsálemben cselekedett; a kit megölelének, fára feszítvén. **40** Ezt az Isten feltámasztá harmadnapon, és megadá, hogy ő megjelenjék nyilván, **41** Nem az egész népnek, hanem az Istentől eleve választott bizonyosságoknak, nekünk, kik együtt ettünk és együtt ittunk ő vele, minekutána feltámadott halottaiból. **42** És megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és tegyünk bizonyosságot, hogy ő az Istentől rendelt bírása élőknek és holtaknak. **43** Erről a próféták mind bizonyosságot tesznek, hogy bűneinek bocsánatját veszi az ő neve által mindenki, a ki hiszen ő benne. **44** Mikor még szólá Péter ez ígéket, leszálla a Szent Lélek mindazokra, a kik hallgatják vala e beszédet. **45** És elálmélkodának a zsidóságból való hívek, mindazok, a kik Péterrel együtt mentek, hogy a pogányokra is kitöltetett a Szent Lélek ajándéka. **46** Mert hallják vala, hogy ők nyelveken szólnak és magasztalják az Istent. Akkor felele Péter: **47** Vajjon eltilthatja-e valaki a vizet, hogy ezek meg ne keresztelkedjenek, kik vették a Szent Lelket miképen mi is? **48** És parancsolá, hogy keresztelkedjenek meg az Úrnak nevében. Akkor kérék őt, hogy maradjon náluk néhány napig.

11 Meghallák azonban az apostolok és a Júdeában levő atyafiak, hogy a pogányok is bevették az Istennek beszédét. **2** Mikor azért felment Péter Jeruzsálembé, vetekedének ő vele a zsidóságból való, **3** Mondván: Körülmetéletlen emberekhez mentél be, és együtt ettél velük. **4** Elkezdvén pedig Péter, megmagyarázta nékik rendre, mondván: **5** Én Joppé városában imádkozám; és láték elragadtatásban egy látást, valami alászálló edényt, mint egy nagy lepedőt, négy sarkánál fogva leeresztve az égből; és egészen hozzám szálla: **6** Melyre szememet rávetve megnézém, és látám a földi négy lábú állatokat, a vadakat és a csúszómászókat és az égi madarakat. **7** Hallék pedig szót is, mely ezt mondja vala nékem: Kelj fel Péter, öljed és egyél! **8** Mondék azonban: Semmiképen sem, Uram; mert soha semmi közönséges vagy tisztátalan nem ment be az én számba. **9** Felele pedig nékem a szózat másodszer az égből: A miket az Isten megtisztított, te ne mondd tisztátalanoknak. **10** Ez pedig három ízben történt; és ismét felvonaték az egész az égbe. **11** És ímé, azonnal három férfiú érkezék a házhoz,

melyben valék, kik Czézareából küldettek én hozzám. **12** Mondá pedig nékem a Lélek, hogy menjek el velök minden kételkedés nélkül. Eljőve pedig velem ez a hat atyafi is; és bemenénk annak az embernek a házába: **13** És elbeszélé nekünk, mimódon látta, a mint az angyal megállá az ő házában és ezt mondá néki: Küldj embereket Joppéba, és hívasd magadhoz Simont, ki Péternek neveztetik; **14** Ő szólni fog hozzád olyan ígéket, melyek által megtartatol te és a te egész házadnépe. **15** Mikor pedig én elkezdtem szólni, leszálla a Szent Lélek ő reájok, miképen mi reánk is kezdetben. **16** Megemlékezém pedig az Úrnak ama mondásáról, a mint mondá: János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szent Lélekkel fogtok megkereszteltetni. **17** Ha tehát az Isten hasonló ajándékát adta nékik, mint nekünk is, kik hittünk az Úr Jézus Krisztusban, kicsoda voltam én, hogy az Istent eltilthattam volna? **18** Ezeknek hallatára aztán megnyugovának, és dicsőíték az Istent, mondván: Eszerint hát a pogányoknak is adott az Isten megtérést az életre! **19** Azok tehát, a kik elszóltak az üldözés miatt, mely Istvánért támadott, eljutának Fenicziáig, Cziprusig és Antiókiáig, senkinek nem prédikálván az ígét, hanem csak a zsidóknak. **20** Voltak azonban közöttük némely cziprusi és czirénei férfiak, kik mikor Antiókiába bementek, szólának a görögöknek, hirdelve az Úr Jézust. **21** És az Úrnak keze vala velök; és nagy sokaság tére meg az Úrhoz, hívóvé lévén. **22** Elhatott pedig a hír ő felőlük a jeruzsálemi gyülekezet fülébe; és kiküldék Barnabást, hogy menjen el egész Antiókiáig. **23** Ki mikor oda jutott és látta az Isten kegyelmét, örvendeze; és inté mindnyájukat, hogy állhatatos szívvel maradjanak meg az Úrban. **24** Mert jámbor és Szent Lélekkel és hittel teljes férfiú vala ő. És nagy sokaság csatlakozék az Úrhoz. **25** Elméne pedig Barnabás Tárzusba, hogy felkeresse Saulust, és rátalálván, elvivé őt Antiókiába. **26** És lón, hogy ők egy egész esztendeig forgolódtak a gyülekezetben, és tanítottak nagy sokaságot; és a tanítványokat először Antiókiában nevezték keresztyéneknek. **27** Ez időtájban pedig menének Jeruzsálemből Antiókiába próféták. **28** Felkelvén pedig egy azok közül, névszerint Agabus, megjelenté a Lélek által, hogy az egész föld kerekéségén nagy éhség lesz; a mely meg is lón Klaudius császár idejében. **29** A tanítványok pedig elhatározták, hogy

a szerint, a mint kinek-kinek közöttük módjában áll, küldenek valamit segítségül a Júdeában lakozó atyafiaknak: **30** A mit meg is cselekedének, elküldvén a vénekhez Barnabás és Saulus keze által.

12 Abban az időben pedig Heródes király elkezdte kegyetlenkedni némelyekkel, a gyülekezetből valók közül. **2** Megöleté pedig Jakabot, Jánosnak testvérét, fegyverrel. **3** És látván, hogy ez tetszik a zsidóknak, fölterte magában, hogy elfogattja Pétert is. (Valának pedig a kovásztalan kenyerek napjai.) **4** Kit el is fogatván, tömlöczbe veté, átadván négy négyes katonai szakaszknak, hogy őrizzék őt; husvét után akarván őt a nép elé vezetetni. **5** Péter azért őrizteték a fogságban; a gyülekezet pedig szüntelen könyörög vala az Istennek ő érte. **6** Mikor pedig Heródes őt elő akará vezetetni, azon az éjszakán aluszik vala Péter két vitéz között, megkötözve két lánczczal; és örök őrizék az ajtó előtt a tömlöczöt. **7** És ímé az Úrnak angyala eljőve, és világosság fénylék a tömlöczben: és meglökvén Péter oldalát, felkölté őt, mondván: Kelj föl hamar! És leesének a lánczok kezeiről. **8** És monda néki az angyal: Ővezd fel magadat, és kösd fel saruidat. És úgy cselekedék. És monda néki: Vedd rád felsőruhádát és kövess engem! **9** És kimenvén, követé őt; és nem tudta, hogy valóság az, a mi történik az angyal által, hanem azt hitte, hogy látást lát. **10** Mikor pedig általmentek az első őrsön és a másodikon, jutának a vaskapuhoz, mely a városba visz; mely magától megnyílék előttük: és kimenvén, egy utczán előremenének; és azonnal eltávozék az angyal ő tőle. **11** És Péter magához térve monda: Most tudom igazán, hogy az Úr elbocsátotta az ő angyalát, és megszabadított engem Heródes kezéből és a zsidók népének egész várakozásától. **12** És miután ezt megértette, elméne Máriának, a János anyjának házához, ki Márknak nevezetik; hol sokan valának egybegyűlve és könyörögnek vala. **13** És mikor Péter zörgetett a tornácz ajtaján, egy Rhodé nevű szolgálóleány méne oda, hogy hallgatózzék: **14** És megismervén a Péter szavát, örömben nem nyitá meg a kaput, hanem befutván, híriül adá, hogy Péter áll a kapu előtt. **15** Azok pedig mondának néki: Elment az eszed. Ő azonban erősíté, hogy úgy van. Azok pedig mondának: Az ő angyala az. **16** Péter pedig szüntelen zörget vala: mikor azért

felnyitották, megláták őt és elálmélkodának. **17** Miután pedig kezével hallgatást intett nékik, elbeszélé nékik, mimódon hozta ki őt az Úr a tömlöczből. És monda: Adjátok tudtára ezeket Jakabnak és az atyafiaknak. És kimenvén elméne más helyre. **18** Mikor pedig megvirradt, nem csekély háborúság támada a vitézek között, mi történt hát Péterrel. **19** Heródes pedig mikor előkérte őt és nem találta, kivallatván az őrköt, parancsolá, hogy kivégeztessenek. És lemenvén Júdeából Cezáreába, ott időzött. **20** Heródes pedig ellenséges indulattal vala a tírusiak és sidoniak iránt; de azok egyakarattal eljövének ő hozzá, és Blástust, a király kamarását megnyervén, békességet kérének, mivelhogy az ő tartományuk a királyéból élveztetik vala. **21** Egy kitűzött napon pedig Heródes királyi ruhájába felöltözve és székiye ülve nyilvánosan szóla hozzájuk. **22** A nép pedig felkiálta: Isten szava ez és nem emberé. **23** És azonnal megveré őt az Úrnak angyala, azért, hogy nem az Istennek adá a dicsőséget; és a férgektől megemésztetvén, meghala. **24** Az Istennek ígéje pedig növekedik és terjed vala, **25** Barnabás és Saulus pedig visszatérének Jeruzsálemből, betöltvén szolgálatukat, maguk mellé véve Jánost is, kinek mellékeve Márk vala.

13 Valának pedig Antiókiában az ott levő gyülekezetben némely próféták és tanítók: Barnabás és Simeon, ki hivatattik vala Nigernek, és a Czirénei Lucius és Manaen, ki Heródessele, a negyedes fejedelemmel együtt neveltetett vala, és Saulus. **2** Mikor azért azok szolgálnak az Úrnak és bőjtölének, monda a Szent Lélek: Válasszátok el nékem Barnabást és Saulust a munkára, a melyre én őket elhívtam. **3** Akkor, miután bőjtöltek és imádkoztak, és kezeiket reájok vetették, elbocsáták őket. **4** Ők annakokáért, miután kibocsátattak a Szent Lélektől, lemenének Szeleucziába; és onnét elevezének Cziprusba. **5** És mikor Salamisba jutottak, hirdeté az Isten beszédét a zsidóknak zsinagógáiban: és János is velük vala, mint segítőtárs. **6** És eljáván a szigetet mind Páfusig, találkoznak egy ördögös hamispróféta zsidóra, kinek neve vala Barjézus; **7** Ki Sergius Paulus tisztartóval, ez okos emberrel vala. Ez magához hivatván Barnabást és Saulust, kíváná hallani az Isten beszédét. **8** Elimás, az ördögös azonban (mert így magyaráztatik az ő neve) ellenkezik vala velök, igyekeztvén a tisztartót

elfordítani a hittől. **9** De Saulus, ki Pál is, megtelvé Szent Lélekkel, szemeit reá vetve, **10** Monda: Ó minden álnoksággal és minden gonosszággal teljes ördögfi, minden igazságnak ellensége, nem szűnöl-é meg az Úrnak igaz útait elfordítani? **11** Most azért ímé az Úrnak keze van ellened, és vak leszel és nem látod a napot egy ideig. És azonnal homály és sötétség szálla reá; és kerengve keres vala vezetőket. **12** Akkor a tisztartó, mikor látta a történt dolgot, hűn, elálmélkodván az Úrnak tudományán. **13** Elhajózáván pedig Páfusból Pál és kísérei, Pergába, Pámfilíának városába menének. János azonban elválván tőlük, megtére Jeruzsálembé. **14** Ők pedig Pergából tovább menve, eljutának Antiókhíába, Pisiidiának városába, és bemenvén szombatnapon a zsinagógába; leülének. **15** És a törvénynek és a prófétáknak felolvasása után küldének a zsinagógának előljárói ő hozzájuk, mondván: Atyámfiai, férfiak, ha van valami intőbeszédetek a néphez, szóljatok. **16** Pál azért felkelvén és kezével intvén, monda: Izráelnek férfiai, és ti, kik féltetek az Istent, halljátok meg. **17** Ennek a népnek, Izráelnek Istene kiválasztotta a mi atyáinkat, és e népet fölemelte, mikor Égyiptomnak földében jövevények valának, és onnét kihozá őket hatalmas karja által. **18** És közel negyven esztendőnek idejéig tűrte az ő erkölcsöket a pusztában. **19** És minekutána eltörölt hét népet a Kanaán földén, azoknak földöket sorsvetés által elosztá nékik. **20** És azután mintegy négyszázötven esztendeig adott bírákat mind Sámuel prófétáig; **21** Annakutána pedig királyt kérenek maguknak, és adá nékik az Isten Sault, a Kis fiát, a Benjamin nemzetségéből való férfiút negyven esztendeig. **22** És mikor őt elveté, támasztá nékik Dávidot királyul; kiről bizonyoságot is tón és monda: Találtam szívem szerint való férfiút, Dávidot, a Jesse fiát, ki minden akaratomat véghez viszi. **23** Ennek magvából támasztott Isten, ígérete szerint, Izráelnek szabadítót, Jézust; **24** Minekutána előbb János az ő eljövele előtt a megtérésnek keresztiségét prédikálta Izráel egész népének. **25** És mikor be akará végezni János az ő tisztét, monda: Kinek gondoltok engem? Nem én vagyok az, hanem ímé én utánam jő, kinek nem vagyok méltó megoldani lábainak saruját. **26** Atyámfiai, férfiak, Ábrahám nemzetének fiai, és kik ti köztetek félik az Istent, ez idvességnek beszéde néktek küldetett. **27** Mert a kik lakoznak Jeruzsálemben és azoknak fejei, mivelhogy őt fel nem ismerék, a prófétáknak szavait is, melyeket minden szombaton felolvasnak, ítéletükkel betöltötték. **28** És bár semmi halálra való okot nem találtak, kérék Pilátustól, hogy öletessék meg. **29** És mikor mindazokat elvégezték, a mik ő felőle megirattak, a fáról levéve sírba helyezteték. **30** De az Isten feltámasztá őt halottaiból: **31** És ő megjelent több napon át azoknak, kik együtt jöttek fel ő vele Galileából Jeruzsálembé, kik néki bizonyosságai a nép előtt. **32** És mi hirdetjük néktek az atyáknak tett ígéretet, hogy azt az Isten betöltötte nekünk, az ő fiaiknak feltámasztván Jézust: **33** Mint a második zsoltárban is meg van írva: Én Fiam vagy te; ma nemzettelek én téged. **34** Hogy pedig feltámasztotta őt halottaiból, úgy hogy nem is fog többé az enyészetbe visszatérni, azt így mondotta: Néktek adom a Dávid biztos szent javait. **35** Azért mondja másutt is: Nem engeded, hogy a te Szented rothadást lásson. **36** Mert Dávid, minekutána a saját idejében szolgált az Isten akaratának, elaludt, és helyezteték az ő atyáihoz, és rothadást látott. **37** De a kit Isten feltámasztott, az nem látott rothadást. **38** Azért legyen néktek tudtotokra, atyámfiai, férfiak, hogy ez által hirdettek néktek a bűnöknek bocsánata: **39** És mindeneből, a mikből a Mózes törvénye által meg nem igazíthatattatok, ez által mindenki, a ki hisz, megigazul. **40** Meglássátok azért, hogy rajtatok ne essék, a mit a próféták megmondottak: **41** Lássátok meg, ti megvetők, és csodálkozzatok és semmisüljete meg; mert én oly dolgot cselekszem a ti időtökben, oly dolgot, melyet nem hinnétek, ha valaki elmondaná néktek. **42** Mikor pedig kimentek a zsidók zsinagógájából, kérék a pogányok, hogy a következő szombaton prédikálják nékik ezen beszédeket. **43** Mikor pedig elszlott a gyülekezet, sokan a zsidók közül és az istenfélő prozelitusok közül követék Pált és Barnabást; a kik szolván hozzájuk, biztaták őket, hogy maradjanak meg az Isten kegyelmében. **44** A következő szombaton aztán majdnem az egész város egybegyűle az Isten ígéjének hallgatására, **45** Mikor pedig látták a zsidók a sokaságot, betelének irigységgel, és ellene mondának azoknak, miket Pál mond vala, ellenkeve és káromlást szólva. **46** Akkor Pál és Barnabás nagy bátorsággal szólva mondának: Szükséges volt, hogy először néktek hirdettessék az Isten ígéje; de mivelhogy ti megvetitek azt, és

nem tartják méltóknak magukat az örök életre, ímé a pogányokhoz fordulunk. (aiōnios g166) 47 Mert így parancsolta nekünk az Úr: Rendeltelek téged világgossággal a pogányoknak, hogy légy üdvösségükre a földnek széléig. 48 A pogányok pedig ezeket hallván, örvendezének, és magasztalják vala az Úrnak ígését; és a kik csak örök életre választattak vala, hívének. (aiōnios g166) 49 Terjede pedig az Úrnak ígéje az egész tartományban. 50 A zsidók azonban felindíták az istenfélő és tisztességbeli asszonyokat és a városnak eleit, és üldözést támasztának Pál és Barnabás ellen, és kiűzék őket határukából. 51 Azok pedig lábuknak porát lerádván ellenük, elmenének Ikóniumba. 52 A tanítványok pedig betelnek vala örömmel és Szent Lélekkel.

14 Lőn pedig Ikóniumban, hogy ők együtt menének be a zsidók zsinagógájába, és prédikálnak, úgyannyira, hogy mind zsidóknak, mind görögöknek nagy sokasága lőn hívővé. 2 A kik azonban a zsidók közül nem hívének, felindíták és megharagíták a pogányoknak lelkét az atyfiak ellen. 3 Azért sok időt töltöttek ott, bátran prédikálva az Úrban, ki bizonyágot tesz vala az ő kegyelmének beszéde mellett, és adja vala, hogy jelek és csodák történjenek az ő kezeik által. 4 De a városnak sokasága meghasonlék; és némelyek a zsidók mellett, mások pedig az apostolok mellett valának. 5 És mikor a pogányok és zsidók az ő főembereikkel egybe támadást indítának, hogy bosszúsággal illessék és megkövezzék őket, 6 Ők megtudták, és elfutának Likaóniának városaiba, Listrába és Derbébe, és a körülvaló tartományba, 7 És ott prédikálják vala az evangéliomot. 8 És Listrában ül vala egy lábaival tehetetlen ember, ki az ő anyjának méhétől fogva sánta volt, és soha nem járt. 9 Ez hallá Pált beszélni: a ki szemeit reá függesztvén, és látván, hogy van hite, hogy meggyógyul, 10 Monda nagy fenszóval: Állj fel lábaidra egyenesen! És felszökött és járt. 11 A sokaság pedig mikor látta, a mit Pál cselekedett, felkiálta, likaóniai nyelven mondván: Az istenek jöttek le mihozzánk emberi ábrázatban! 12 És hívják vala Barnabást Jupiternek, Pált pedig Merkúriusnak, minthogy ő volt a szóvivő. 13 Jupiter papja pedig, a kinek temploma az ő városuk előtt vala, felkoszorúzott bikákat hajtvva a kapukhoz, a sokasággal együtt áldozni akar vala. 14 Mikor azonban ezt meghallották az apostolok, Barnabás

és Pál, köntösüket megszagatván, a sokaság közé futamodának, kiáltván 15 És ezt mondván: Férfiak, miért mívelitek ezeket? Mi is hozzátok hasonló természetű emberek vagyunk, és azt az örvendetes üzenetet hirdetjük néktek, hogy e hiábavalóktól az élő Istenhez térjete, ki teremtette a mennyet, a földet, a tengert és minden azokban valókat: 16 Ki az elmúlt időkben hagyta a pogányokat mind a maguk útján haladni: 17 Jóllehet nem hagyta magát tanúbizonyág nélkül, mert jóltevőnk volt, adván mennyből esőket és termő időket nekünk, és betöltvén eledellel és örömmel a mi szívünket. 18 És ezeket mondván, nagynehezen lecsendesíték a sokaságot, hogy nekik ne áldozzék. 19 Jövének azonban Antiókiából és Ikóniumból zsidók, és a sokaságot eláztatván, megkövezék Pált, és kivonszolák a városból, azt gondolván, hogy meghalt. 20 De mikor körülvették őt a tanítványok, felkelvén, beméne a városba; és másnap Barnabással elméne Derbébe. 21 És miután hirdették az evangéliomot annak a városnak, és sokakat tanítványokká tettek, megtérének Listrába, Ikóniumba és Antiókiába. 22 Erősítve a tanítványok lelkét, intvén, hogy maradjanak meg a hitben, és hogy sok háborúságon által kell nekünk az Isten országába bemennünk. 23 Miután pedig választottak nekik gyülekezetenként véneket, imádkozván bőtölésekkel egybe, ajánlák őket az Úrnak, kiben hittek vala. 24 És Pisidián általmenvén, menének Pamfiliaiba. 25 És miután Pergában hirdették az ígét, lemenének Attáliába; 26 És onnét elhajózanak Antiókiába, a honnét az Isten kegyelmére bízták volt őket arra a munkára, melyet elvégeztek. 27 Mikor pedig megérkeztek és a gyülekezetet egybehívták, elbeszélék, mily nagy dolgokat cselekedett az Isten ő velők, és hogy a pogányoknak kaput nyitott a hitre. 28 Ott aztán nem kevés időt töltöttek a tanítványokkal.

15 Némelyek pedig, kik Júdeából jöttek alá, így tanítják vala az atyfiakat: Ha körül nem metélkedtek Mózes rendtartása szerint, nem idvezülhettek. 2 Mikor azért Pálnak és Barnabásnak nagy háborúsága és vetekedése lőn azok ellen, azt végezzék, hogy Pál és Barnabás és némely mások ő közülök menjenek fel az apostolokhoz és a vénekhez Jeruzsálembe e kérdés ügyében. 3 Ők tehát kikísértetvén a gyülekezettől, általmentek Fenicián és Samárián, elbeszélve a pogányok megtérését; és nagy örömet szerzenek az összes atyfiaknak. 4

Mikor pedig megérkeztek Jeruzsálembe, a gyülekezet és az apostolok és a vének fogadák őket, és ők elbeszélék, mily nagy dolgokat cselekedék az Isten ő velök. **5** Előállának azonban némely hívők a farizeusok szerzetéből valók közül, mondván, hogy körül kell metélni őket, és megparancsolni, hogy a Mózes törvényét megtartsák. **6** Egybegyűlének azért az apostolok és a vének, hogy e dolog felől végezzenek. **7** És mikor nagy vetekedés támadt, felkelvén Péter, monda nékik: Atyámfiai, férfiak, ti tudjátok, hogy az Isten régebbi idő óta kiválasztott engem mi közülünk, hogy a pogányok az én számból hallják az evangéliomnak beszédét, és higgyenek. **8** És a szíveket ismerő Isten bizonyoságot tett mellettük, mert adta nékik a Szent Lelket, miként nekünk is; **9** És semmi különbséget sem tett mi köztünk és azok között, a hit által tisztítván meg azoknak szívét. **10** Most azért mit kísértitek az Istent, hogy a tanítványok nyakába oly igát tegyetek, melyet sem a mi atyánk, sem mi el nem hordozhattunk? **11** Sőt inkább az Úr Jézus Krisztus kegyelme által hiszszük, hogy megtartatunk, miképen azok is. **12** Elhallgatott azért az egész sokaság; és hallgatják vala Barnabást és Pált, a mint elbeszélék, mennyi jelt és csudát tett az Isten ő általok a pogányok között. **13** Miután pedig ők elhallgattak, felele Jakab, mondván: Atyámfiai, férfiak, hallgassatok meg engem! **14** Simeon elbeszélé, mimódon gondoskodott először az Isten, hogy a pogányok közül vegyen népet az ő nevének, **15** És ezzel egyeznek a próféták mondásai, mint meg van írva: **16** Ezek után megterék és felépitem a Dávidnak leomlott sátorát; és annak omladékait helyreállítom, és ismét felállatom azt: **17** Hogy megkeresse az embereknek többi része az Urat, és a pogányok mindnyájan, a kik az én nevemről neveztetnek. Ezt mondja az Úr, ki mindezeket megcselekszi. **18** Tudja az Isten öröktől fogva minden ő cselekedeteit. **(aiön g165)** **19** Azokéért én azt mondom, hogy nem kell háborgatni azokat, kik a pogányok közül térnek meg az Istenhez; **20** Hanem írjuk meg nékik, hogy tartózkodjanak a bálványok fertelmességeitől, a paráznaságtól, a fúlvaolt állattól és a vértől. **21** Mert Mózesnek régi nemzedékek óta városenként megvannak a hirdetői, mivelhogy a zsinagógákban minden szombatol olvassák. **22** Akkor tetszék az apostoloknak és a véneknek az egész gyülekezettel egybe, hogy férfiakat válaszszanak ki magok közül és elküldjék Antiókhíába Pállal és Barnabással, Júdást, kinek melléneve Barsabás, és Silást, kik az atyafiak között főemberek valának. **23** Megírván azok keze által ezeket: Az apostolok, a vének, és az atyafiak az Antiókhíában, Síríában és Czilicziában levő, a pogányok közül való atyafiaknak üdvözlétüket! **24** Mivelhogy meghallottuk, hogy némelyek mi közülünk kimenvén, megháborítottak titeket beszédeikkel, feldúlva a ti lelketeket, azt mondván, hogy körümetélkedjete és a törvényt megtartsátok; kiknek mi parancsot nem adtunk: **25** Tetszék nekünk, miután egyérteleme jutottunk, hogy férfiakat válaszsunk ki és elküldjük ti hozzátok a mi szereteteinkkel, Barnabással és Pállal, **26** Oly emberekkel, kik életüket tették koczkára a mi Urunk Jézus Krisztus nevéért. **27** Küldöttük azért Júdást és Silást, kik élőszóval szintén tudotokra adják ugyanezeket. **28** Mert tetszék a Szent Léleknek és nekünk, hogy semmi több teher ne vettessék ti reátok ezeken a szükséges dolgokon kívül, **29** Hogy tartózkodjatok a bálványoknak áldozott dolgoktól, a vértől, a fúlvaolt állattól, és a paráznaságtól; melyektől ha megóvjátok magatokat, jól lesz dolgotok. Legyetek egészségben! **30** Azok annakokáért elbocsátatván, elmenének Antiókhíába; és egybegyűjtvén a sokaságot, átadák a levelet. **31** És mikor elolvasták, örvendezének az intésen. **32** Júdás és Silás pedig maguk is próféták lévén, sok beszéddel inték az atyafiakat, és megerősíték. **33** Miután pedig bizonyos időt eltöltöttek, elbocsáták őket az atyafiak békességgel az apostolokhoz. **34** De Silásnak tetszék ott maradni. **35** Pál és Barnabás is Antiókhíában időzének, tanítva és prédikálva másokkal is többekkel az Úrnak ígését. **36** Egynéhány nap mulva pedig monda Pál Barnabásnak: Visszatérve most, látogassuk meg a mi atyánkfiait minden városban, melyben hirdettük az Úrnak ígését, hogyan vannak. **37** És Barnabás azt tanácsolá, hogy vegyék maguk mellé Jánost, ki Márknak hívatik. **38** Pál azonban azt tartá méltónak, hogy a ki elszakadt tőlük Pamfiliától fogva, és nem ment velök a munkára, ne vegyék maguk mellé azt. **39** Meghasonlás támada azért, úgyhogy elszakadának egymástól, és Barnabás maga mellé véve Márkot, elhajózik Cziprusba; **40** Pál pedig Silást választván maga mellé, elméne, az Isten kegyelmére bízvatván

az atyafiaktól. 41 És eljárá Sírját és Cziliczját, erősítve a gyülekezeteket.

16 Juta pedig Derbébe és Listrába: És ímé valott egy Timótheus nevű tanítvány, egy hívő zsidó asszonynak, de görög atyának fia; 2 Kiről jó bizonyágot tesznek vala a Listrában és Ikóniumban levő atyafiak. 3 Ezt Pál magával akará vinni; és vévén, körülmételé őt a zsidókért, kik azokon a helyeken valának: mert ismerték mindnyájan az ő atyját, hogy görög volt. 4 És a mint általmentek a városokon, meghagyák nékik, hogy tartsák meg a rendeléseket, melyeket végeztek a Jeruzsálemben levő apostolok és vének. 5 A gyülekezetek azért erősödének a hitben, és gyarapodának számban naponként. 6 Eljárván pedig Frigiát és Galácia tartományát, mivelhogy eltiltatának a Szent Lélektől, hogy az ígét Ázsiában hirdessék, 7 Misia felé menvén, igyekeznek vala Bithiniába jutni; de nem ereszté őket a Lélek. 8 Áthaladván azért Misián, lemenének Tróásba. 9 És azon az éjszakán látás jelenék meg Pálnak: egy macedón férfiú állt előtte, kérve őt és ezt mondva: Jer által Macedóniába, és légy segítségül nékünk! 10 Mihelyt pedig a látást látta, azonnal igyekezénk elmenni Macedóniába, megértvén, hogy oda hívott minket az Úr, hogy azoknak prédikáljuk az evangéliomot. 11 Elhajózáván azért Tróásból, egyenesen Sámotrákéba mentünk, és másnap Neápolisba; 12 Onnét pedig Filippibe, mely Macedónia azon részének első gyarmatvárosa. És ebben a városban töltöttünk néhány napot. 13 És szombatnapon kimenénk a városon kívül egy folyóvíz mellé, hol az imádkozás szokott lenni; és leulván, beszélgeténk az egybegyűlt asszonyokkal. 14 És egy Lidia nevű, Thiatira városbeli bíborárús asszony, ki féli vala az Istent, hallgata reánk. Ennek az Úr megnyitá szívét, hogy figyelmezzon azokra, a miket Pál mond vala. 15 Mikor pedig megkeresztelkedék mind házanépével egybe, kére minket, mondván: Ha az Úr hívének ítéltetek engem, jertek az én házamhoz, és maradjatok ott. És unszola minket. 16 Lőn pedig, hogy mikor mentünk a könyörgésre, egy szolgálóleányka jöve előnkbe, kiben jövendőmondásnak lelke vala, ki az ő urinak nagy hasznot hajta jövendőmondásával. 17 Ez követvén Pált és minket, kiált vala, mondván: Ezek az emberek a magasságos Istennek szolgái, kik néktek az idvességnek útját hirdetik. 18 Ezt pedig több napon át mívelte. Pál azonban megbosszankodván,

és hátrafordulván, mondá a lélekeknek: Parancsolom néked a Jézus Krisztus nevében, hogy menj ki belőle. És kiméne abban az órában. 19 Látván pedig annak az urai, hogy keresetüknek a reménysége elveszett, megfogva Pált és Silást, vonák a piacra a hatóságok elé. 20 És odavezetvén őket a bírákhoz, mondának: Ezek az emberek zsidó létükre megháborítják a mi városunkat, 21 És olyan szertartásokat hirdetnek, melyeket nem szabad nékünk bevennünk, sem cselekednünk, mivelhogy rómaiak vagyunk. 22 És velők egyben feltámadá a sokaság ő ellenök. A bírák pedig letépetvén ruháikat, megvesszőztetéek őket. 23 És miután sok ütést mértek rájuk, tömlöczbe veték őket, megparancsolva a tömlöcztartónak, hogy gondosan őrizze őket. 24 Ki ilyen parancsolatot vévén, veté őket a belső tömlöczbe, és lábaikat kalodába szorítá. 25 Éjjeltájban pedig Pál és Silás imádkozván, énekel dicsőíték az Istent. A foglyok pedig hallgatják vala őket. 26 És hirtelen nagy földindulás lőn, úgyannyira, hogy megrendülének a tömlöcz fundamentomai; és azonnal megnyílának az ajtók mind, és mindnyájoknak a bilincsei feloldódnak. 27 Fölserkenvén pedig a tömlöcztartó, és látván, hogy nyitva vannak a tömlöcznek ajtai, kivonva fegyverét, meg akará magát ölni, azt gondolván, hogy elszöktek a foglyok. 28 Pál azonban nagy fenszóval kiáltá, mondván: Semmi kárt ne tégy magadban; mert mindnyájan itt vagyunk! 29 Az pedig világot kérve beugrott, és remegve borult Pál és Silás elé, 30 És kihozván őket, monda: Uraim, mit kell nékem cselekednem, hogy idvezüljék? 31 Azok pedig mondának: Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és idvezülsz mind te, mind a te házadnépe! 32 És hirdeté néki az Úrnak ígétjét, és mindazoknak, kik az ő házánál valának. 33 És az magához vévén őket az éjszakának azon órájában, megmosá az ütésektől; és megkeresztelkedék azonnal ő és az övéi mindnyájan. 34 És bevívén őket házába, asztalt teríte nékik, és egész háznépével egyben örvendeze, hogy hitt az Istennek. 35 Mikor pedig megvirradt, a bírák elküldék a poroszlókat, mondván: Bocsásd el azokat az embereket. 36 A tömlöcztartó pedig tudtára adá e szavakat Pálnak: A bírák ide küldöttek, hogy bocsássalak el titeket: most azért kimenvén, menjetek el békességgel! 37 Pál pedig monda nékik: Megvesszőztek minket nyilvánosan,

ítélet nélkül, holott római emberek vagyunk, és tömlöcbe vetettek: és most alattomban akarnak bennünket kiküldeni? Nem úgy; hanem jöjjenek ők maguk és vezessenek ki minket. **38** A poroszlok pedig megmondák a bírának e beszédeket; és azok megfélemlének, mikor meghallották, hogy rómaiak, **39** És odamenvén, megkérlelék őket: és kivezetvén, kérék, hogy menjenek ki a városból. **40** Kijövén pedig a tömlöcből, bemenének Lidiához; és mikor látták az atyafiakat, vígasztalák őket, és eltávozának.

17 Miután pedig általmentek Ámfipolison és Apollónián, Thessalonikába érkeztek, a hol volt a zsidóknak zsinagógájok. **2** Pál pedig, a mint szokása vala, beméne hozzájuk, és három szombaton át vetekedék velök az írásokból, **3** Megmagyarázva és kimutatva, hogy a Krisztusnak szükség volt szenvedni és feltámadni a halálból; és hogy ez a Jézus a Krisztus, a kit én hirdetek néktek. **4** És némelyek azok közül hívének és csatlakozának Pálhoz és Siláshoz; úgyszintén az istenfélő görögök közül nagy sokaság, és az előkelő asszonyok közül nem kevesen. **5** De a zsidók, kik nem hisznek vala, irigységtől felindítatván, és magok mellé vétvén a piaci népségből némely gonosz férfiakat, és csődületet támasztván, felháboríták a várost; és a Jáson házát megostromolván, igyekeztek őket kihozni a nép közé. **6** Mikor pedig őket nem találák, Jásont és némely atyafiakat vonszolák a város előljárói elé, kiáltozva, hogy ezek az országháborítók itt is megjelentek; **7** Kiket Jáson házába fogadott: pedig ezek mindnyájan a császár parancsolatai ellen cselekesznek, mivelhogy mást tartanak királynak, Jézust. **8** Fel is indíták a sokaságot és a város előljáróit, kik hallják vala ezeket. **9** De mikor kezességet nyertek Jáson és a többiek részéről, elbocsáták őket. **10** Az atyafiak pedig azonnal, azon éjszakán elküldék Pált Silással egyetemben Béreába; kik mikor odamentek, elmenének a zsidóknak zsinagógájába. **11** Ezek pedig nemesb lelkűek valának a Thessalonikabelieknél, úgymint kik bevének az ígét teljes készséggel, naponként tudakozva az írásokat, ha úgy vannak-e ezek. **12** Sokan hívének azért ő közülök; sőt az előkelő görög asszonyok és férfiak közül is nem kevesen. **13** Mikor azonban tudokra esett a Thessalonikából való zsidóknak, hogy Béreában is prédikálta Pál az Istennek ígését, elmenének,

és a sokaságot ott is felháboríták. **14** De akkor mindjárt kibocsáták az atyafiak Pált, hogy utazzék a tenger felé; Silás és Timótheus azonban ott maradának. **15** A kik pedig elkísérték Pált, elvívék őt egész Athénig; és parancsát vétvén Siláshoz és Timótheushoz, hogy minél hamarább menjenek ő hozzá, elmenének. **16** Athénben pedig, mikor azokat várá Pál, lelke háborog vala ő benne, látván, hogy a város bálványokkal van tele. **17** Vetekedik vala azért a zsinagógában a zsidókkal és az istenfélő emberekkel, és a piacon mindennap azokkal, a kiket előtalált. **18** Némelyek pedig az epikureus és stoikus filozófusok közül összeakadtak ő vele. És némelyek mondanék: Mit akarhat ez a csacsogó mondani? Mások meg: Idegen istenségek hirdetőjének látszik. Mivelhogy a Jézust és a feltámadást hirdeti vala nékik. **19** És megragadván őt, az Areopágusra vivék, ezt mondván: Vajjon megérthetjük-e mi az az új tudomány, melyet te hirdetsz? **20** Mert valami idegen dolgokat beszélsz a mi föleinknek: meg akarjuk azért érteni, mik lehetnek ezek. **21** Az athéniek pedig mindnyájan és az ott lakó jövevények semmi másban nem valának foglalatatosok, mint valami újságnak beszélésében és hallgatásában. **22** Előállván pedig Pál az Areopágusnak közepette, monda: Athéni férfiak, minden tekintetben nagyon istenfélőknek látlak titeket. **23** Mert mikor bejárom és szemlélem a ti szentélyeiteket, találkozáim egy oltárral is, melyre ez vala ráírva: Ismeretlen Istennek. A kit azért ti nem ismerve tiszteltek, azt hirdetem én néktek. **24** Az Isten, a ki teremtette a világot és mindazt, a mi abban van, mivelhogy ő mennynek és földnek ura, kézzel csinált templomokban nem lakik. **25** Sem embereknek kezeitől nem tiszteltetik, mintha valami nélkül szűkölködnék, holott ő ad mindeneknek életet, lehetet és mindent; **26** És az egész emberi nemzetséget egy vérből teremtette, hogy lakozzanak a földnek egész színén, meghatározván eleve rendelt idejüket és lakásuknak határait; **27** Hogy keressék az Urat, ha talán kitapogathatnák őt és megtalálhatnák, jóllehet bizony nincs messze egyiköntől sem: **28** Mert ő benne élünk, mozgunk és vagyunk; miképen a költőitek közül is mondták némelyek: Mert az ő nemzetsége is vagyunk. **29** Mivelhogy azért az Istennek nemzetsége vagyunk, nem kell azt gondolnunk, hogy aranyhoz, vagy ezüsthöz, vagy kőhöz, emberi mesterség és

kitalálás faragványához hasonlatos az istenség. **30** E tudatlanságnak idejét azért elnézvé az Isten, mostan parancsolja az embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy megtérjenek: **31** Mivelhogya rendelt egy napot, melyen megítéli majd a föld kerekességét igazságban egy férfiú által, kit arra rendelt; bizonyoságot tévén mindenkinek, az által, hogy feltámasztá őt halottaiból. **32** Mikor pedig a halottak feltámaszásáról hallottak, némelyek gúnyolódtak; mások pedig mondának: Majd még meghallgatunk téged e felől. **33** És ilyen módon Pál kiméne azok közül. **34** Némely férfiak azonban csatlakozván ő hozzá, hívének; ezek között az areopágita Dienes is, és egy Damaris nevű asszony, és mások ő velők.

18 Ezekután Pál Athénből eltávozván, méne Korinthusba. **2** És mikor egy Akvila nevű, pontusi származású zsidóra talált, ki nem régen jött Itáliából, és feleségére Priscillára (mivelhogya Klaudius megparancsolta vala, hogy a zsidók mind távozzanak Rómából): hozzájuk csatlakozék. **3** És mivelhogya azonféle míves vala, náluk marada és dolgozik vala. Mesterségükre nézve ugyanis sátorcsinálók valának. **4** Vetekedék pedig minden szombaton a zsinagógában, és igyekezék mind zsidókat, mind görögöket meggyőzni. **5** Mikor pedig megérkeztek Macedóniából Silás és Timótheus, szorongatá a lélek Pált, és bizonyoságot tón a zsidóknak, hogy Jézus a Krisztus. **6** Mikor pedig azok ellenszegülének és káromlásokat szólának, ruháit megrázva monda nékik: Véretek a fejetekre; én tiszta vagyok: mostantól fogva a pogányokhoz megyek. **7** És általmenvén onnét, méne egy Justus nevű, istenfélő ember házához, kinek háza szomszédos vala a zsinagógával. **8** Krispus pedig, a zsinagógának feje hűn az Úrban egész házanépével egybe; a Korinthusbeliek közül is sokan hallván, hisznek vala, és megkeresztelkednek vala. **9** Monda pedig az Úr látás által éjszaka Pálnak: Ne félj, hanem szólj és ne hallgass: **10** Mert én veled vagyok és senki sem támad reád, hogy néked ártson; mert nékem sok népem van ebben a városban. **11** És ott lakozék egy esztendeig és hat hónapig, tanítva köztük az Isten ígését. **12** Mikor pedig Gallió volt Akhája tisztartója, reátámadának a zsidók egyakarattal Pálra, és vivék őt a törvényszék elébe, **13** Mondván: Ez a törvény ellen való istentiszteletre csábítja az embereket. **14**

Mikor pedig Pál meg akará nyitni száját, monda Gallió a zsidóknak: Ha valóban valami bosszútételről, vagy gonosz cselekedetről volna szó, zsidók, igazság szerint meghallgatnálak benneteket: **15** De ha tanításról, nevekről és a ti törvénytekről van kérdés, ti magatok lássátok; mert én ezekben bíró nem akarok lenni. **16** És elűzé őket a törvényszék elől. **17** A görögök pedig mindnyájan Sosthenest, a zsinagógának fejét megragadván, verik vala a törvényszék előtt; de Gallió velők semmit sem gondola. **18** Pál pedig, miután még több napig ott marada, az atyafiaktól elbúcsúzván, Síríába hajózik, és vele együtt Priscilla és Akvila, minekutána fejét megnyírta Kenkreában; mert fogadása vala. **19** Juta pedig Efézusba, és azokat ott hagyá; ő maga pedig bemenvén a zsinagógába, vetekedék a zsidókkal. **20** Mikor pedig azok kérék, hogy több ideig maradjon náluk, nem álla reá; **21** Hanem búcsút vón tőlük, mondván: Mindenesetre Jeruzsálemben kell nékem a következő ünnepet töltenem; de ismét megjövök hozzátok, ha Isten akarja. És elhajózik Efézusból. **22** És miután Cézáréába érkezék, felmenvén Jeruzsálembé és köszöntvén a gyülekezetet, leméne Antiókhíába. **23** És miután ott bizonyos időt eltöltött, elméne, eljárván renddel Galácia tartományát és Frigiát, erősítve a tanítványokat mind. **24** Érkezék pedig Efézusba egy Apollós nevű zsidó, alekszandriai származású, ékesenszóló férfiú, ki az írásokban tudós vala. **25** Ez meg volt tanítva az Úrnak útára; és lélekben buzgó lévén, szólja és tanítja vala nagy szorgalmatosan az Úrra tartozó dolgokat, jóllehet csak a János keresztségét tudja vala. **26** És ez kezdé nagy bátorsággal szólni a zsinagógában. Mikor pedig meghallgatta őt Akvila és Priscilla, magok mellé vevék őt, és nyilvánban kifejtették előtte az Istennek útát. **27** Mikor pedig Akhája akara átmenni, buzdítván őt az atyafiak, írának a tanítványoknak, hogy fogadják be őt. Ki mikor odajutott, sokat használá azoknak, kik hittek vala a kegyelem által: **28** Mert hatalmasan meggyőzi vala a zsidókat nyilvánosan, bebizonyítva az írásokból, hogy Jézus a Krisztus.

19 Lón pedig azonközben, míg Apollós Korinthusban volt, hogy Pál, eljárván a felsőbb tartományokat, Efézusba érkezék: és mikor némely tanítványokra talált, **2** Monda nékik: Vajjon vetetek-é Szent Leiket, minekutána hívökké lettetek? Azok

pedig mondának néki: Sőt inkább azt sem hallottuk, hogy ha vagyon-é Szent Lélek. **3** És monda nékik: Mire keresztelkedtetek meg tehát? Azok pedig mondának: A János keresztségére. **4** Mondta pedig Pál: János megtérésnek keresztségével keresztelt, azt mondván a népnek, hogy a ki ő utána jövendő, abban higgyenek, tudniillik a Krisztus Jézusban. **5** Mikor pedig ezt hallák, megkeresztelkedének az Úr Jézusnak nevére. **6** És mikor Pál reájok vetette kezét, szálla a Szent Lélek ő reájok; és szólnak vala nyelveken, és prófétálnak vala. **7** Valának pedig a férfiak összesen mintegy tizenketten. **8** Bemenvén pedig a zsinagógába, bátorsággal szól vala, három hónapon át vetekedvén és igyekezővén meggyőzni az Isten országára tartozó dolgokról. **9** Mikor pedig némelyek megkeményíték magokat és nem hívének, gonoszul szólván az Úrnak útáról a sokaság előtt, azoktól eltávozván, elszakasztá a tanítványokat, mindennap egy bizonyos Tirannus oskolájában prédikálván. **10** Ez pedig lőn két esztendeig; úgyannyira, hogy mindazok, kik lakoznak vala Ázsiában, mind zsidók, mind görögök, hallgatók az Úr Jézusnak ígését. **11** És nem közönséges csodákat cselekszik vala az Isten Pál keze által: **12** Annyira, hogy a betegekhez is elvivék az ő testéről a keszkenőket, vagy kötényeket, és eltávozának azoktól a betegségek, és a gonosz lelkek kimenének belőlök. **13** Elkézdtek pedig némelyek a lézengő zsidó ördögűzők közül az Úr Jézus nevét hívní azokra, a kikben gonosz lelkek valának, mondván: Kényszerítünk titeket a Jézusra, kit Pál prédikál. **14** Valának pedig némelyek Skévának, egy zsidó főpapnak fiai heten, a kik ezt mívelik vala. **15** Felelvén pedig a gonosz lélek, monda: A Jézust ismerem, Pálról is tudok; de ti kicsodák vagytok? **16** És reájok ugorván az az ember, a kiben a gonosz lélek vala, és legyőzvén őket, hatalmat vőn rajtuk annyira, hogy mezítelenen és megsebesülve szaladának ki abból a házból. **17** Ez pedig tudokra lőn mindeneknek, mind zsidóknak, mind görögöknek, kik Efézusban laknak vala, és félelem szálla mindnyájokra, és magasztaltatik vala az Úr Jézusnak neve. **18** És sokan a hívők közül eljönnek vala, megvallván és megjelentvén cselekedeteiket. **19** Sokan pedig azok közül, kik ördögi mesterségeket gyakoroltak, könyveiket összehordva, mindeneknek láttára megégetik vala. És összeszámlálák azoknak árát, és találák ötvenezer ezüstpénznek. **20** Ekképen az Úrnak ígéje erősen nevededik és hatalmat vesz vala. **21** Midőn pedig ezek elteltek, elvégezé Pál magában, hogy Macedóniát és Akháját eljáván, Jeruzsálembe megy, mondván: Ott létem után Rómát is meg kell nékem látnom. **22** Elküldvén pedig Macedóniába kettőt azok közül, kik néki szolgálnak vala, Timótheust és Erástust, ő maga egy ideig Ázsiában marada. **23** Támada azonban azon időtájban nem csekély háborúság az Úrnak útárt. **24** Mert egy Demeter nevű ötvös, ezüsből Diána templomokat csinálván, a mesterembereknek nem csekély nyereséget ad vala; **25** Kiket egybegyűjtvén az ilyenfélékkel foglalkozó mívésekkel egybe, monda: Férfiak, tudjátok, hogy ebből a mesterségből van a mi jóllétünk. **26** Lájtátok pedig és halljátok, hogy ez a Pál nemcsak Efézusnak, hanem közel az egész Ázsiának sok népét eláztatván, elfordította, mivelhogy azt mondja, hogy nem istenek azok, a melyek kézzel csináltatnak. **27** Nemcsak az a veszély fenyeget pedig bennünket, hogy ez a mesterség tönkre jut, hanem hogy a nagy istenasszonynak, Diánának temploma is semmibe vétetik, és el is vész az ő nagysága, kit az egész Ázsia és a világ tisztel. **28** Mikor pedig ezeket hallották és haraggal megtelének, kiáltnak vala, mondván: Nagy az efézusi Diána! **29** És betelék az egész város háborúsággal; és egyakarattal a színházba rohanának, megfogván Gájjust és Aristárkhust, kik Macedóniából valók és Pálnak útítarsai valának. **30** Pál pedig mikor a nép közé akara menni, nem ereszték őt a tanítványok. **31** És az ázsiai főpapok közül is némelyek, kik barátai valának néki, küldvén ő hozzá, kérék, hogy ne menjen a színházba. **32** Már most ki egyet, ki mást kiáltoz vala, mert a népgyűlés összezavarodott volt, és a többség nem tudta, miért gyűltek össze. **33** A sokaság közül pedig előállaták Alekszándert, minthogy előre tuszkolták őt a zsidók. Alekszándér pedig kezével intvén, védekezni akara a nép előtt. **34** Megismervén azonban, hogy zsidó, egy kiáltás tört ki mindnyájokból, mintegy két óra hosszáig kiáltozván: Nagy az efézusi Diána! **35** Miután pedig a városi jegyző lecsendesítette a sokaságot, monda: Efézusbeli férfiak, ugyan kicsoda az az ember, a ki ne tudná, hogy Efézus városa a nagy Diána istenasszonynak és a Jupitertől

esett képek templomőrzője? **36** Mivelhogy azért ezeknek senki ellene nem szólhat, szükség, hogy megcsendesedjete, és semmi vakmerő dolgot ne cselekedjete. **37** Mert ide hoztátok ez embereket, kik sem nem szentségrontók, sem a ti istenasszonyotok ellen káromlást nem szóltak. **38** Ha tehát Demeternek és a hozzátartozó mesterembereknek valaki ellen panaszkodunk, törvényszékek vannak, és tisztartók vannak: pereljének egymással. **39** Ha pedig egyéb dolgok fölül van valami panaszotok, a törvényes népgyűlésen majd elintéztetik. **40** Mert féltök, hogy lázadással vádoltatunk a mai napért, mivelhogy semmi ok sincs, a melylyel számot tudnánk adni ezért a csődületért. **41** És ezeket mondván, felosztatá a gyűlést.

20 Minekutána pedig megszűnt a háborúság, magához híván Pál a tanítványokat és tőlük búcsút vévén, elindula, hogy Macedóniába menjen. **2** Miután pedig azokat a tartományokat eljárta, és intette őket bő beszéddel, Görögországba méne. **3** És ott töltött három hónapot. És mivelhogy a zsidók lest hánytak néki, a mint Siriába készült hajózni, úgy végezé, hogy Macedónián át tér vissza. **4** Kíséré pedig őt Ázsiáig a béreai Sopater, a Thessalonikabeliek közül pedig Aristárkhus és Sekundus, és a derbei Gájus és Timótheus; Ázsiabeliek pedig Tikhikus és Trofimusz. **5** Ezek előremenvén, megvárának minket Troásban. **6** Mi pedig a kovásztalan kenyerek napjai után kievezénk Filippiből, és menénk ő hozzájok Troásba öt nap alatt; hol hét napot töltünk. **7** A hétnek első napján pedig a tanítványok egybegyűlvén a kenyér megszegésére, Pál prédikál vala nékik, mivelhogy másnap el akara menni; és a tanítást megnyújtá éjfélig. **8** Vala pedig elegendő szövétnék abban a felházban, a hol egybe valának gyülekezve. **9** Egy Eutikhusz nevű ifjú pedig ül vala az ablakban, mély álomba merülve: és mivelhogy Pál sok ideig prédikála, elnyomatván az álom által, aláesék a harmadik rend házból, és halva véteték föl. **10** Pál pedig alámenvén, reá borula, és magához öleve monda: Ne háborogjatok; mert a lelke benne van. **11** Azután fölméne, és megszegé a kenyeret és evék, és sokáig, mind virradatig beszélgetvén, úgy indula el. **12** Felhozák pedig az ifjat elevenen, és felette igen megvigasztalódának. **13** Mi pedig előremenvén a hajóra, Assusba evezénk,

ott akarván fölvenni Pált; mert így rendelkezett, ő maga gyalog akarván jőni. **14** Mikor pedig Assusban összehajózott velünk, felvén őt, menénk Mitilénébe. **15** És onnét elevezvén, másnap eljutánk Khus ellenébe; a következőn pedig áthajózánk Sámusba; és Trogillumban megszállván, másnap mentünk Milétusba. **16** Mert elvégezé Pál, hogy Efészus mellett elhajózik, hogy ne kelljen néki időt múlatni Ázsiában; mert siet vala, hogy ha lehetne néki, pünkösd napjára Jeruzsálemben legyen. **17** Milétusból azonban küldvén Efészusba, magához hívatá a gyülekezet véneit. **18** Mikor pedig hozzá mentek, monda nékik: Ti tudjátok, hogy az első naptól fogva, melyen Ázsiába jöttem, mint viseltem magamat ti köztetek az egész idő alatt, **19** Szolgálván az Úrnak teljes alázatossággal és sok könnyhullatás és kísértetek közt, melyek én rajtam a zsidóknak utánam való leselkedése miatt estek; **20** Hogy semmitől sem vonogattam magamat, a mi hasznos, hogy hirdessem néktek, és tanítsalak titeket nyilvánosan és házanként, **21** Bizonyoságot tévén mind zsidóknak, mind görögöknek az Istenhez való megtérés, és a mi Urunk Jézus Krisztusban való hit fölül. **22** És most ímé én a Lélektől kényszerítve megyek Jeruzsálembé, nem tudván, mik következnek ott én reám. **23** Kivéve, hogy a Szent Lélek városoként bizonyoságot tesz, mondván, hogy én reám fogság és nyomorúság következik. **24** De semmivel sem gondolok, még az én életem sem drága nékem, csakhogy elvégezhessem az én futásomat örömmel, és azt a szolgálatot, melyet vettem az Úr Jézustól, hogy bizonyoságot tegyek az Isten kegyelmének evangéliomáról. **25** És most ímé én tudom, hogy nem látjátok többé az én orczámat ti mindnyájan, kik között általmentem, prédikálván az Istennek országát. **26** Azért bizonyoságot teszek előttem a mai napon, hogy én mindeneknek véréből tiszta vagyok. **27** Mert nem vonogattam magamat, hogy hirdessem néktek az Istennek teljes akaratát. **28** Viseljete gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Lélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett. **29** Mert én tudom azt, hogy az én eltávozásom után jönnek ti közétek gonosz farkasok, kik nem kedveznek a nyájnak. **30** Sőt ti magatok közül is támadnak férfiak, kik fonák dolgokat beszélnek, hogy a tanítványokat magok

után vonják. **31** Azért vigyázzatok, megemlékezvén arról, hogy én három esztendeig éjjel és nappal meg nem szüntem könnyhullatással inteni mindenkit. **32** És most, atyámfiai, ajánlak titeket az Istennek és az ő kegyelmessége ígénének, a ki felépíthet és adhat néktek örökséget minden megszenteltek közt. **33** Senkinek ezüstjét, vagy aranyát, vagy ruháját nem kívántam: **34** Sőt magatok tudjátok, hogy a magam szükségeiről és a velem valókról ezek a kezek gondoskodtak. **35** Mindenestől megmutattam néktek, hogy ily módon munkálkodva kell az erőtlenekekről gondot viselni, és megemlékezni az Úr Jézus szavairól, mert ő mondá: Jobb adni, mint venni. **36** És mikor ezeket mondotta, térdre esve imádkozék mindazokkal egybe. **37** Mindnyájan pedig nagy sírásra fakadtak; és Pálnak nyakába borulva csókolgáták őt. **38** Keseregve kiváltképen azon a szaván, a melyet mondott, hogy többé az ő orcáját nem fogják látni. Aztán elkísérték őt a hajóra.

21 A mint pedig, ő tőlük elszakadván, elindultunk, egyenesen haladva Kóusba érkezünk, másnap pedig Rhodusba, és onnét Patarába. **2** És mikor találtunk egy hajót, mely Fenicziába méne által, abba beülvén, elhajózáunk. **3** És miután megláttuk Ciprust és elhagytuk azt balkézre, evezünk Siriába, és Tirusban kötünk ki: mert a hajó ott rakja vala ki a terhét. **4** És ott maradánk hét napig, miután feltaláltuk a tanítványokat, kik Pálnak mondják vala a Lélek által, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe. **5** Mikor pedig eltöltöttük azokat a napokat, kimenvén, elutazánk; kikísérvén bennünket mindnyájan feleségestől, gyermekestől egészen a városon kívülre. És a tenger partján térdre esve imádkozánk. **6** És egymástól elbúcsúzáván, beülénk a hajóba, azok pedig megtérének az övéikhez. **7** Mi pedig a hajózást bevégezvén, Tirusból eljutánk Ptolemaisba; és köszöntvén az atyafiakat, nálók maradánk egy napig. **8** Másnap pedig elmenvén Pál és mi, kik ő vele valánk, érkezünk Cezáreába; és bemenvén a Filep evangyélista házába, ki ama hét közül való vala, ő nála maradánk. **9** Ennek pedig vala négy szűz leánya, a kik prófétálnak vala. **10** Mialatt pedig mi több napig ott maradánk, alájöve egy Júdeából való próféta, névszerint Agabus. **11** És mikor hozzánk jött, vevé Pálnak az övét, és megkötözvén a maga kezeit és lábait, monda: Ezt

mondja a Szent Lélek: A férfiút, a kié ez az őv, ekképen kötözik meg a zsidók Jeruzsálembe, és adják a pogányoknak kezébe. **12** Mikor pedig ezeket hallottuk, kérők, mind mi, mind az oda valók, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe. **13** De Pál felele: Mit műveltek sírván és az én szívemet kesergetvén? mert én nemcsak megkötöztetni, hanem meghalni is kész vagyok Jeruzsálembe az Úr Jézusnak nevéért. **14** Mikor azért nem engedett, megnyugodtunk, mondván: Legyen meg az Úrnak akarata. **15** E napok után pedig felkészülödvén, felmenénk Jeruzsálembe. **16** Jövének pedig mi velünk együtt a tanítványok közül is Cezáreából, kik elvezetének bizonyos ciprusi Mnásonhoz, egy régi tanítványhoz, hogy ott legyen szállásunk. **17** Mikor azért Jeruzsálembe jutottunk, örömmel fogadának minket az atyafiak. **18** Másnap pedig beméne Pál velünk együtt Jakabhoz; és a vének mindnyájan ott valának. **19** És köszöntvén őket, elbeszélé egyenként, a miket az Isten a pogányok között az ő szolgálata által cselekedett. **20** Azok pedig ezt hallván, dicsőíték az Urat; és mondának néki: Látod, atyámfia, mely sok ezren vannak zsidók, kik hívökké lettek; és mindnyájan buzognak a törvény mellett: **21** Felőled pedig azt hallották, hogy te mindazokat a zsidókat, kik a pogányok között vannak, Mózesből való elszakadásra tanítod, azt mondván, hogy ne metéljék körül fiaikat, se a zsidó szokások szerint ne járjanak. **22** Micsoda annakokáért? Mindenestire össze kell gyülekezni a sokaságnak; mert meghallják, hogy ide jöttél. **23** Ezt míveld azért, a mit néked mondunk: Van mi köztünk négy férfiú, kik fogadalmat vettek magokra; **24** Ezeket magad mellé vévén, tisztulj meg velök, és költs rájuk, hogy megnyíressék fejüket: és megtudják mindenek, hogy semmi sincs azokban, a miket te felőled hallottak; hanem te magad is úgy jársz, hogy a törvényt megtartod. **25** A pogányokból lett hívők felől pedig mi írtunk, azt végezvén, hogy ők semmi ilyenfélét ne tartsanak meg, hanem csak oltalmazzák meg magokat mind a bálványoknak áldozott hústól, mind a vértől, mind a fúlvaholt állattól, mind a paráznaságtól. **26** Akkor Pál maga mellé véve azokat a férfiakat, másnap ő velök megtisztulván, beméne a templomba, bejelentvén a tisztulás napjainak eltelését, a míg mindegyikökért elvégeztetik az áldozat. **27** Mikor pedig a hét nap immár eltelőben volt, az Ázsiából

való zsidók, meglátván őt a templomban, felindíták az egész sokaságot, és reá veték kezöket, **28** Kiáltván: Izraelita férfiak, legyetek segítségül: ez az az ember, ki e nép ellen, a törvény ellen és e hely ellen tanít mindenkit mindenütt; ezen felül még görögöket is hozott be a templomba, és megfertéztette ezt a szent helyet. **29** Mert látták vala annakelőtte az efézusi Trofimust ő vele a városban, kiről azt véleik, hogy Pál bevitte a templomba. **30** Megmozdula azért az egész város, és a nép összecsődüle: és Pált megragadván, vonszolják vala ki őt a templomból: és mindjárt bezáratának az ajtók. **31** Mikor pedig meg akarák őt ölni, feljuta a hír a sereg ezredeséhez, hogy az egész Jeruzsálem felzendült. **32** Ki azonnal vitézeket és századosokat vévén maga mellé, lefutott hozzájuk. Azok pedig mikor meglátták az ezredest és a vitézeket, megszűnének Pált verni. **33** Akkor odaérvén az ezredes, elfogató őt, és parancsolá, hogy köttzék meg két lánczczal; és tudakozá, hogy kicsoda és mit cselekedett. **34** De ki egyet, ki más kiált vala a sokaság között; és mikor nem érthet meg a bizonyos valóságot a zajongás miatt, parancsolá, hogy vigyék el őt a várba. **35** Mikor pedig a lépcsőkhöz jutott, lőn, hogy úgy vivék őt a vitézek a néptömeg erőszaktétele miatt; **36** Mert követi vala a népnek sokasága, kiáltozva: Öld meg őt! **37** És mikor immár a várba akarák bevinni Pált, monda az ezredesnek: Vajjon szabad-e nékem valamit szólanom te hozzád? Az pedig monda: Tudsz görögül? **38** Hát nem te vagy az az egyiptomi, ki e napoknak előtte fellázította és kivitte a pusztába azt a négyezer orgyilkos férfiút? **39** Monda pedig Pál: Én ugyan társusi zsidó ember vagyok, Cziliczia nem ismeretlen városának polgára; de kérlek téged, engedd meg nékem, hogy szóljak a néphez. **40** Mikor aztán az megengedte, Pál a lépcsőkön állva intett kezével a népek: és mikor nagy csendesség lőn, megszólala zsidó nyelven, mondván:

22 Atyámfiai, férfiak és atyák, hallgassátok meg az én beszédemet, a melylyel most magamat előttemek mentem. **2** Mikor pedig hallották, hogy zsidó nyelven szól hozzájuk, még inkább nyugalmat tanúsítottak. És monda: **3** Én zsidó ember vagyok, születtem a czilicziai Tárzusban, fölneveltettem pedig ebben a városban a Gamáliei lábainál, tanítottam az atyák törvényének pontosságá szerint, buzgó lévén az

Istenhez, miként ti mindnyájan vagytok ma: **4** És ezt a tudományt üldöztem mind halálig, megkötözvén és tömlöczbe vetvén mind férfiakat, mind asszonyokat. **5** Miképen a főpap is bizonyásgom nékem, és a véneknek egész tanácsa; kiktől leveleket is vévén az atyafiakhoz, Damaskusba menék, hogy az odavalókat is fogva hozzam Jeruzsálembe, hogy bűnhődjenek. **6** Lőn pedig, hogy a mint menék és közelgeték Damaskushoz, déltájban nagy hirtelenséggel az égből nagy világosság sugárzott körül engem. **7** És leesém a földre, és hallék szót, mely monda nékem: Saul, Saul, mit kergetsz engem? **8** Én pedig felelék: Kicsoda vagy, Uram? És monda nékem: Én vagyok a názareti Jézus, a kit te kergetsz. **9** A kik pedig velem valának, a világosságot ugyan látták, és megrémültek; de annak szavát, a ki velem szól vala, nem hallották. **10** Én pedig mondek: Mit cselekedjem, Uram? Az Úr pedig monda nékem: Kelj fel és menj el Damaskusba; és ott megmondják néked mindazokat, a mik elrendelvék néked, hogy véghez vigyed. **11** Mikor pedig nem láték annak a világosságnak dicsősége miatt, a velem valóktól kézenfogva vezetettve menék Damaskusba. **12** Egy bizonyos Ananiás pedig, ki a törvény szerint istenfélő férfiú, kiről az ott lakó zsidók mind jó bizonyásgot tesznek, **13** Hozzám jöve és mellém állva monda nékem: Saul atyámfia, nyerd vissza szemed világát. És én azon szempillantásban reá tekintettem. **14** Ő pedig monda: A mi atyáinknak Istene választott téged, hogy megismerd az ő akaratát, és meglásd amaz Igazat, és szót hallj az ő szájából. **15** Mert leszel néki tanúbizonyásága minden embernél azok felől, a miket láttál és hallottál. **16** Most annakokáért mit késedelmezél? Kelj fel és keresztelkedjél meg és mosd le a te bűneidet, segítségül híván az Úrnak nevét. **17** Lőn pedig, hogy mikor Jeruzsálembe megtértem és imádkozám a templomban, elragadtatám lelkemben, **18** És látám őt, ki ezt monda nékem: Siess és menj ki hamar Jeruzsálemből: mert nem veszik be a te tanúbizonyásgtételeidet én felőlem. **19** És én mondek: Uram, ők magok tudják, hogy én tömlöczbe vettem és vertem zsinagógánként azokat, a kik hisznek vala te benned: **20** És mikor ama te mártírodnak, Istvánnak vére kiontaték, én is ott állék és helyeslém az ő megöletését, és őrizém azoknak köntösét, a kik őt megölték. **21** És monda nékem: Eredj el, mert

én téged messze küldelek a pogányok közé. 22 Hallgatják vala pedig őt e szóig; de most felemelék szavokat, mondván: Töröld el a földszínéről azilyent, mert nem illik néki élni. 23 Mikor pedig azok kiabáltak, és köntösüket elhányák, és port szórának a levegőbe, 24 Parancsolá az ezredes, hogy vigyék őt a várba, mondván, hogy korbácsütésekkel vallassák ki őt, hogy megtudhassa, mi okért kiabáltak úgy reá. 25 A mint azonban lekötötték őt a szíjakkal, monda Pál az ott álló századosnak: Vajjon szabad-é néktek római embert, kit el nem ítélték, megostorozni? 26 Miután pedig ezt meghallá a százados, elmenvén, megjelenté az ezredesnek, mondván: Meglásd, mit akarsz cselekedni; mert ez az ember római. 27 Hozzámenvén azért az ezredes, monda néki: Mondd meg nékem, te római vagy-é? Ő pedig monda: Az. 28 És felele az ezredes: Én nagy összegért vettem meg ezt a polgárjogot. Pál pedig monda: Én pedig benne is születtem. 29 Mindjárt eltávoznak azért ő tőle, a kik őt vallatni akarák. Sőt az ezredes is megijede, mikor megértette, hogy római, és hogy őt megkötöztette. 30 Másnap pedig meg akarván tudni a bizonyos valóságot, miben vádoltatik a zsidóktól, feloldatá őt bilincseiből, és megparancsolá, hogy a főpapok az ő egész tanácsokkal egyben hozzá menjenek; és levezetvén Pált, eleikbe állatá.

23 Mikor pedig a tanácsra vetette szemét Pál, monda: Atyámfiak, férfiak, én teljes jó lelkiismerettel szolgáltam az Istennek mind e mai napig. 2 Anániás főpap pedig megparancsolá azoknak, kik ő mellette állanak vala, hogy üssék őt szájon. 3 Akkor Pál monda néki: Megver az Isten téged, te kimeszelt fal! És te leülsz engem a törvény szerint megítélni, és törvényellenesen cselekedve parancsolod, hogy engem verjenek? 4 Az ott állók pedig mondának: Az Istennek főpapját szidalmazod-é? 5 Pál pedig monda: Nem tudtam, atyámfiak, hogy főpap. Mert meg van írva: A te néped fejedelmét ne átkozd! 6 Mikor pedig Pál eszébe vette, hogy az egyik részök a sadduceusok, a másik pedig a farizeusok közül való, felkiálta a tanács előtt: Atyámfiak, férfiak, én farizeus vagyok, farizeus fia, a halottak reménysége és feltámadása miatt vádoltatom én. 7 A mint pedig ő ezt mondta, meghasonlás támadta a farizeusok és a sadduceusok között, és a sokaság megoszlott. 8 Mert a sadduceusok azt mondják, hogy nincs

feltámadás, sem angyal, sem lélek; a farizeusok pedig mind a kettőt vallják. 9 Támada azért nagy kiáltozás: és felkelvén az írástudók a farizeusok pártjából, tusakodnak vala, mondván: Semmi rosszat sem találunk ez emberben; ha pedig lélek szólott néki, vagy angyal, ne tusakodjunk Isten ellen. 10 Mikor pedig nagy hasonlós támadt, félvén az ezredes, hogy Pál szétszaggattatik azoktól, parancsolá, hogy a sereg alájóvén, ragadja ki őt közülök, és vigye el a várba. 11 A következő éjszakán pedig melléállván néki az Úr, monda: Bizzál Pál! Mert miképen bizonyoságot tettél az én felőlem való dolgokról Jeruzsálemben, azonképen kell néked Rómában is bizonyoságot tenned. 12 Midőn pedig nappal lőn, a zsidók közül némelyek összeszövetkezvén, átok alatt kötelezék el magokat, mondván, hogy sem nem esznek, sem nem isznak addig, míg meg nem ölik Pált. 13 Többen valának pedig negyvennél, kik ezt az összeesküvést szőtték. 14 Ezek elmenvén a főpapokhoz és a vénekhez, mondának: Átok alatt megesküdünk, hogy semmit nem ízeleünk addig, míg meg nem öljük Pált. 15 Most azért ti jelentsétek be az ezredesnek a tanácscsal egybe, hogy holnap hozza le őt ti hozzátok, mintha az ő dolgának tüzetesebben végére akarnátok járni. Mi pedig, minekelőtte ő ide érne, készek vagyunk őt megölni. 16 Meghallván azonban a Pál nőtestvérének fia e cselvetést, megjelenvén és bemenvén a várba, tudtára adá Pálnak. 17 Pál pedig egyet a századosok közül magához hívatván, monda: Ezt az ifjat vezesd az ezredeshez; mert valamit akar néki jelenteni. 18 Az annakokáért maga mellé vevén őt, vivé az ezredeshez, és monda: A fogoly Pál magához hívatván engem, kéré, hogy ez ifjat hozzád vezessem, mert valamit akar néked mondani. 19 Az ezredes pedig őt kézen fogván, és félrevonulván külön, tudakolá: Micsoda az, a mit nékem jelenteni akarsz? 20 Az pedig monda: A zsidók elvégezték, hogy megkérnek téged, hogy Pált holnap vidd le a tanács elé, mintha valamit tüzetesebben meg akarnának tudakozni ő felőle. 21 Te azért ne engedj nékik: mert közülök negyvennél több férfiú leselkedik ő utána, kik átok alatt kötelezték el magukat, hogy sem nem esznek, sem nem isznak addig, míg meg nem ölik őt. És immár készen vannak, várakozva a te izenetedre. 22 Az ezredes tehát elbocsátá az ifjat, meghagyván néki, hogy el ne

mondd senkinek, hogy ezeket megjelentetted nékem. **23** És magához hivatván kettőt a századosok közül, monda: Készítetek föl kétszáz vitézt, hogy induljanak Cézéareába, és hetven lovast, és kétszáz paritást, az éjszakának harmadik órájától fogva. **24** És hogy barmokat is adjanak melléjük, hogy Pált felültetve békességgel vigyék Félix tisztartóhoz. **25** Levelet is írt, melynek tartalma ez vala: **26** Klaudius Lisiás a nemes Félix tisztartónak üdvöt! **27** Ezt a férfiút, kit a zsidók megfogtak és meg akartak ölni, oda menvén a sereggel, kiszabadítám, megértvén, hogy római. **28** Meg akarván pedig tudni az okát, miért vádolják őt, levivém őt az ő tanácsuk elébe. **29** És úgy találtam, hogy ő az ő törvényüknek kérdései felől vádoltatik, de semmi halálra vagy fogságra méltó vétké nincs. **30** Minthogy pedig nékem megjelentették, hogy a zsidók e férfiú után ólálkodni akarnak, azonnal hozzád küldém, meghagyva vádolóinak is, hogy a mi dolguk van ő ellene, te előtted mondják meg. Légy jó egészségben! **31** A vitézek tehát, a mint nékik megparancsolták, Pált felvévén, elvivék azon éjszakán Antipatrisba. **32** Másnap pedig hagyván a lovagokat tovább menni ő vele, visszatérének a várba. **33** Azok pedig eljutván Cézéareába, és átadván a levelet a tisztartónak, Pált is elébe állaták. **34** Mikor pedig elolvasta a tisztartó, és megkérdezte, melyik tartományból való, és megértette, hogy Czilicziából, **35** Monda: Majd kihallgatlak, mikor vádlóid is eljönnek. És parancsolá, hogy a Héródes palotájában őrizzék őt.

24 Öt nap mulva aztán aláméne Ananiás főpap a vénekkel és egy Tertullus nevű prókátorral, kik panaszt tettek a tisztartónál Pál ellen. **2** Mikor pedig ő előszóllított, Tertullus vádolni kezdé, mondván: **3** Nagyságos Félix, teljes háládatossággal ismerjük el, hogy te általad nagy békességet nyerünk, és a te gondoskodásod folytán igen jó intézkedések történnék e népre nézve, minden tekintetben és mindenütt. **4** De hogy téged sok ideig ne tartóztassalak, kérlek hallgass meg minket röviden a te kegyelmességed szerint. **5** Mi ugyanis úgy találtuk, hogy ez veszedelmes ember, és hasonlást támaszt a föld kerekéségén levő valamennyi zsidó közt, és a nazarénusok felekezetének feje, **6** Ki a templomot is meg akarta fertőztetni. Meg is fogtuk őt, és a mi törvényünk szerint akartuk megítélni. **7** De Lisiás, az ezredes, nagy karhatalommal oda

jöven, kivevé őt kezünkből. **8** És azt parancsolá, hogy az ő vádolói hozzád jőjjenek. Tőle te magad, ha kihallgatod, értesülhetsz mindezekről, melyekkel mi őt vádoljuk. **9** Helybenhagyák pedig a zsidók is, mondogatván, hogy úgy vannak ezek. **10** Felele pedig Pál, miután intett néki a tisztartó a szólásra: Mivelhogy tudom, hogy te sok esztendő óta vagy e népnek bírása, bátorságosabban védekezem a magam ügyében, **11** Mert megtudhatod, hogy nincsen tizenkét napjánál több, mióta feljöttem imádkozni Jeruzsálembe. **12** És a templomban sem találtak engem, hogy valakivel vetekedtem volna, vagy hogy a népet egybezendítettem volna, sem a zsinagógákban, sem a városban. **13** Rám sem bizonyíthatják azokat, a mikkel most engem vádolnak. **14** Erről pedig vallást teszek néked, hogy én a szerint az út szerint, melyet felekezetnek mondanak, úgy szolgálók az én atyám Istenének, mint a ki hiszek mindazokban, a mik a törvényben és a prófétákban meg vannak írva. **15** Reménységem lévén az Istenben, hogy a mit ezek maguk is várnak, lesz feltámadásuk a halottaknak, mind igazaknak, mind hamisaknak. **16** Ebben gyakorlom pedig magamat, hogy botránkozás nélkül való lelkiismeretem legyen az Isten és emberek előtt mindenkor. **17** Sok esztendő múlva pedig eljövék, hogy az én népemnek alamizsnát hozzak és áldozatokat. **18** Ezek közben találának engem megtisztulva a templomban, nem sokasággal, sem pedig háborúságtámasztásban, némely Ázsiából való zsidók, **19** Kiknek ide kellett volna te elődbe jőni és vádolni, ha valami panaszuk volna ellenem. **20** Avagy ezek magok mondják meg, vajjon találtak-é bennem valami hamis cselekedetet, mikor én a tanács előtt álltam; **21** Hacsak ez egy szó tekintetében nem, melyet közöttük állva kiáltottam, hogy: A halottak feltámadása felől vádoltatom én tőletek e mai napon. **22** Mikor pedig ezeket hallotta Félix, elhalasztá dolgukat, mivelhogy tüzetesebb tudomása volt e szerzet dolgai felől, és monda: Mikor Lisias ezredes alájő, dönteni fogok ügyetekben. **23** És megparancsolá a századosnak, hogy Pált őrizzék, de enyhébb fogságban legyen, és senkit ne tiltsanak el az övi közül attól, hogy szolgáljon néki, vagy hozzá menjen. **24** Egnéhány nap mulva pedig Félix megjelenvén feleségével Drusillával egybe, ki zsidó asszony vala, maga elé hívatá Pált, és hallgatá őt a Krisztusban való hit felől.

25 Mikor pedig ő igazságról, önmegtartóztatásról és az eljövendő ítéletről szolt, megrémülve monda Félix: Mostan eredj el; de mikor alkalmatosságom lesz, magamhoz hivatlak téged. 26 Egyszersmind pedig azt is reményli vala, hogy Pál pénzt ad néki, hogy őt szabadon bocsássa: ezért gyakrabban is magához hivatván őt, beszélget vala véle. 27 Mikor pedig két esztendő elmúlt, Félix utóda Porcius Festus lón; és a zsidóknak kedveskedni akarván Félix, Pált fogságban hagyá.

25 Festus tehát, miután bement a tartományba, három nap mulva felméne Jeruzsálembé Czézáréából. 2 Panaszt tőnek pedig néki a főpap és a zsidók főemberei Pál ellen, és kérék őt, 3 Kérvén magok számára jóindulatát ő ellene, hogy hozassa át őt Jeruzsálembé, lest vetvén, hogy megölhessék őt az úton. 4 Festus azonban azt felelé, hogy Pált Czézáréában őrzik, ő maga pedig csakhamar ki fog menni: 5 A kik azért köztetek, úgymond, főemberek, velem alájóvén, ha valami gonoszság van abban a férfiuban, emeljenek vádat ellene. 6 Miután pedig tíz napnál tovább időzött közöttük, lemenvén Czézáréába, másnap ítélőszékibe üle, és Pált előhozatá. 7 Mikor pedig az megjelent, körülállák a zsidók, kik alámentek vala Jeruzsálemből, sok és súlyos vádat hozván fel Pál ellen, melyeket nem bírtak bebizonyítani; 8 Mivelhogy ő a maga mentségére ezt feleli vala: Sem a zsidók törvénye ellen, sem a templom ellen, sem a császár ellen semmit sem vétettem. 9 Festus pedig a zsidóknak kedveskedni akarván, felelvén Pálnak, monda: Akarsz-e Jeruzsálembé felmenni és ott ítéletni meg ezekről én előttem? 10 Pál azonban monda: A császár ítélőszéke előtt állok, itt kell nékem megítéltetnem. A zsidóknak semmit sem vétettem, miként te is jól tudod. 11 Mert ha vétkes vagyok és valami halálra méltó cselekedtem, nem vonakodom a haláltól; ha azonban semmi sincs azokban, a mikkel ezek vádolnak engem, senki sem ajándékozhat oda engem azoknak. A császárra appellálok! 12 Akkor Festus tanácsával értekezvén, felele: A császárra appelláltál, a császár elé fogsz menni! 13 Néhány nap elmúltával pedig Agrippa király és Bernicé érkezék Czézáréába, hogy köszöntsék Festust. 14 Mikor pedig több napig időztek ott, Festus elébe adá a királynak a Pál dolgát, mondván: Van itt egy férfiú, kit Félix hagyott fogva. 15 Ki felől, mikor

Jeruzsálembé mentem, jelentést tőnek a főpapok és a zsidóknak vénei, kérve ő ellene ítéletet. 16 Kiknek azt felelé, hogy nem szokásuk a rómaiaknak, hogy valamely embert halálra adjanak, mielőtt a vádlott szembe nem állítatik vádlóival, és alkalmat nem nyer a vád felől való mentségére. 17 Mikor azért ők ide gyűltek, minden haladék nélkül másnap az ítélőszékbe ülven, előhozatám azt a férfiút, 18 Ki ellen, mikor vádlói előálltak, semmi bűnt nem hoztak fel azok közül, a miket én sejtettem: 19 Hanem valami vitás kérdéseik valának ő vele az ő tulajdon babonaságuk felől, és bizonyos megholt Jézus felől, kiről Pál azt állítja vala, hogy él. 20 Én pedig bizonytalanságban lévén az e felől való vitára nézve, kérdém, vajjon akar-e Jeruzsálembé menni, és ott ítéletni meg ezek felől. 21 Pál azonban appellálván, hogy ő Augustus döntésére tartassék fenn, parancsolám, hogy tartassék fogva, míg őt a császárhoz nem küldhetem. 22 Agrippa pedig monda Festusnak: Szeretném magam is azt az embert hallani. Ő pedig monda: Holnap meg fogod őt hallani. 23 Másnap tehát eljövén Agrippa és Bernicé nagy pompával, és bemenvén a kihallgatási terembe az ezredesekkel és a város főfőpolgáiraival együtt, Festus parancsolatjára előhozák Pált. 24 És monda Festus: Agrippa király, és ti férfiak mindnyájan, kik velünk egybe itt vagytok! Látjátok őt, ki felől a zsidóknak egész sokasága megkeresett engem, mind Jeruzsálemben, mind itt, azt kiáltva, hogy nem kell néki tovább élnie. 25 Én pedig, ámbár megértém, hogy semmi halálra méltó dolgot sem cselekedett, de mivel éppen ő maga appellált Augustusra, elvégeztem, hogy elküldöm őt. 26 Ki felől nem tudok valami bizonyost írni az én uramnak. Ezért hoztam őt előtökbe, és kiváltképen te elődbe, Agrippa király, hogy a kihallgatás megtörténtével tudjak mit írni. 27 Mert esztelen dolognak látszik nékem, hogy a ki foglyot küld, az ellene való vádat is meg ne jelentse.

26 Agrippa pedig monda Pálnak: Megengedtetik néked, hogy szólj a magad mentségére. Akkor Pál kinyújtván kezét, védőbeszédet tartott: 2 Agrippa király! Boldognak tartom magamat, hogy mindazok felől, a mikkel a zsidóktól vádoltatom, te előttem fogok védekezni e mai napon; 3 Mivel te nagyon jól ismered a zsidók minden szokását és vitás kérdését. Azért kérek, hallgass meg engem türelmesen! 4

Az én ifjúságomtól fogva való életemet tehát, mely megteréshez méltó cselekedeteket cselekedvén. 21 kezdetétől az én népem közt Jeruzsálemben folyt Ezekért akartak engem megölni a zsidók, megfogván le, tudják a zsidók mindnyájan. 5 Kik tudják rólam a templomban. 22 De Istentől segítséget vévén, mind e mai napig állok, bizonytságot tévén mind eleitől fogva (ha bizonytságot akarnak tenni), hogy én kicsinynek, mind nagyknak, semmit sem mondván a mi vallásunknak legszigorúbb felekezete szerint azokon kívül, a mikről mind a próféták megmondották, éltem, mint farizeus. 6 Most is az Istentől a mi mind Mózes, hogy be fognak teljesedni: 23 Hogy atyáinknak tett ígéret reménységéért állok itt ítélet alatt: 7 Melyre a mi tizenkét nemzetségünk, éjjel és nappal buzgón szolgálva reményli, hogy eljut; mely feltámadásából első, világosságot fog hirdetni e reménységért vádoltatom, Agrippa király, a zsidóktól. népnek és a pogányoknak. 24 Mikor pedig ő ezeket 8 Micsoda? Hihetetlen dolognak tetszik néktek, mondá a maga mentségére, Festus nagy fenszóval hogy Isten halottakat támaszt fel? 9 Én bizonyára monda: Bolond vagy te, Pál! A sok tudomány elvégeztem vala magamban, hogy ama názáreti Jézus téged örülségbe visz. 25 Ő pedig monda: Nem neve ellen sok ellenséges dolgot kell cselekednem. vagyok bolond, nemes Festus, hanem igaz és józan beszédeket szólok. 26 Mert tud ezekről a király, kihez 10 Mit meg is cselekedtem Jeruzsálemben: és bátorságosan is szólok: mert épen nem gondolom, a szentek közül én sokat börtönbe vettem, hogy ezek közül ő előtte bármi is ismeretlen volna; főpapoktól való felhatalmazást megnyervén. Sőt mikor mert nem valami zugolyában lett dolog ez. 27 Hiszel- megölettetének, szavazatommal hozzájárultam. 11 És minden zsinagógában gyakorta büntetvén őket, e, Agrippa király, a prófétáknak? Tudom, hogy hiszel. káromlásra kényszerítettem; és felettébb dühösködvén 28 Agrippa pedig monda Pálnak: Majdnem ráveszel ellenök, kergettem mind az idegen városokig is. engem, hogy keresztyénné legyek. 29 Pál pedig 12 E dologban épen útban lévén Damaskus felé a monda: Kívánnám Istentől, hogy necsak majdnem, főpapoktól vett felhatalmazással és engedelemmel, hanem nagyon is, ne csak te, hanem mindazok is, kik ma engem hallgatnak, lennétek olyanok, a minő én is 13 Délben látám az úton király, hogy mennyből a vagyok, e bilincsektől megválva. 30 És mikor ő ezeket körül engem és azokat, kik velem együtt haladnak mondá, felkele a király és a tisztartó és Bernicé és vala. 14 Mikor pedig mi mindnyájan leestünk a földre, a kik velük együtt ültek; 31 És visszavonultokban beszélgetnek vala egymással, mondván: Semmi 15 Nehéz néked az ösztön ellen rúgódóznod. 15 Én halálra, vagy fogságra méltó dolgot nem cselekszik ez az ember. 32 Agrippa pedig monda Festusnak: Ezt pedig mondék: Kicsoda vagy, Uram? És az monda: Én az embert szabadon lehetett volna bocsátani, ha a vagyok Jézus, a kit te kergetsz. 16 De kelj fel, és állj császárra nem appellált volna. lábaidra: mert azért jelentem meg néked, hogy téged 27 Midőn pedig elvégeztetett, hogy mi Itáliába szolgálva és bizonyossággá rendeljelek úgy azokban, a hajózzunk, átadák mind Pált, mind némely egyéb foglyokat egy Július nevű századosnak a miket láttál, mint azokban, a mikre nézve meg fogok a császári seregből. 2 Beülvén azért egy Adramittiumból néked jelenni; 17 Megszabadítván téged e néptől való hajóba, az Ázsia mentében fekvő helyeket és a pogányoktól, kik közé most küldelek, 18 Hogy akarván behajózni, elindulánk, velünk lévén a megnyissad szemeiket, hogy setéségből világosságra a macedóniai Aristárkhus, ki Thessalonikából való. és a Sátánnak hatalmából az Istenhez térjenek, hogy 3 És másnap megérkezénk Sidonba. És Július bűneiknek bocsánatát és a megszenteltettek között emberséggel bánván Pállal, megengedé, hogy osztályrészt nyerjenek az én bennem való hit által. 19 És barátaihoz elmenve gondoskodásukban részesüljön. Azért, Agrippa király, nem levék engedetlen a mennyei 4 És onnan elindulván, Ciprus alatt evezénk el, mivelhogy a szelek ellenkezők valának. 5 És a látás iránt; 20 Hanem először a Damaskusbelieknek és Cziliczia és Pámfilia mellett levő tengeren átevezvén, és Jeruzsálembelieknek, majd Júdeának egész tartományában és a pogányoknak hirdettem, hogy bánják meg bűneiket és térjenek meg az Istenhez, a

eljutánk a licziai Mirába. **6** És mivel ott a százados egy Itáliába menő alexandriai hajót talált, abba szállított be minket. **7** Több napon át azonban lassan hajózáván és nehezen érkezvén Knidushoz, mivel nem enged vala bennünket odajutni a szél, elhajózáván Kréta alatt, Salmóné mellett, **8** És nagy ügygyel-bajjal elhajózáván mellette, jutánk egy helyre, melyet Szépkikötőknek neveznek, melyhez közel vala Lásea városa. **9** Mivel pedig sok idő mult el, és a hajózás más veszedelmes vala, mivelhogy a bőjt is elmult immár, inti vala Pál őket, **10** Ezt mondván nékik: Férfiak, látom, hogy nemcsak a teréhnek és a hajónak, hanem a mi életünknek is bántódásával és nagy kárával fog történni e hajózás. **11** De a százados inkább hisz vala a kormányosmesternek és a hajótulajdonosnak, hogynem annak, a mit Pál mond vala. **12** Mivel pedig az a kikötő telelésre nem volt alkalmas, a többség azt határozá, hogy hajózzanak el onnan is, ha valami módon eljutva Fénixbe, Kréta kikötőjébe, mely délnyugot és északnyugot felé néz, kitelelhetnének. **13** Mivel pedig déli szél kezdett lassan fújni, azt gondolván, hogy feltett szándékuknak uraivá lettek, elindulván, közelebb hajóztak el Kréta mellett. **14** Nemsokára azonban viharos szélvész csapott le oda, mely Észak-keleti szélnek neveztetik. **15** Mikor pedig a hajó elragadtatott, és nem bírta a széllal szembe menni, nekieresztvén azt, vitetünk vala tova. **16** Mikor pedig egy kis sziget alá futottunk, mely Klaudának hívatattik, csak alig bírtuk hatalmunkba keríteni a csolnakot. **17** Melyet miután felvontak, védőeszközöket alkalmaznak vala, alól megövedzvé a hajót; és mivel félnek vala, hogy zátonyra bukkannak, lebocsátván a vitorlát, úgy vitetnek vala. **18** Mikor pedig a szélvészről nagyon hányattatánk, másnap a hajóterhet kihányák; **19** És harmadnap tulajdon kezeinkkel hányók ki a hajó felszerelését. **20** Mikor pedig több napon át sem nap, sem csillagok nem látszottak, és nem kis vihar szorongatott, továbbra minden reménységünk elvétetett életben maradásunk felől. **21** Mikor pedig hosszas volt már az étlenség, akkor Pál felállván ő közöttük, monda: Jóllehet szükséges lett volna, óh férfiak, hogy engedelmeskedve nékem, ne indultunk volna el Krétából, és elkerültük volna ezt a bajt és kárt: **22** Mindazáltal mostanra nézve is intelek benneteket, hogy jó reménységben legyetek; mert egy lélek sem vész el közületek, hanem csak a hajó. **23** Mert ez éjjel mellém álla egy angyala az Istennek, a kié vagyok, a kinek szolgálók is, **24** Ezt mondván: Ne félj Pál! A császár elé kell néked állanod. És ímé az Isten ajándékba adta néked mindazokat, kik te veled hajóznak. **25** Annakokáért jó reménységben legyetek, férfiak! Mert hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, a mint nékem megmondatott. **26** Egy szigetre kell pedig nekünk kivetődnünk. **27** Mikor pedig a tizennegyedik éjszaka eljött, a mint ide s tova hányatánk az Ádrián, éjfél tájban észrevevük a hajósok hogy valami szárazföld közelget hozzájuk. **28** És lebocsátván a vízmérő önt, húsz ölnyinek találák, majd egy kevésse tovább menvén és ismét lebocsátván a vízmérő önt, találák tizenöt ölnyinek. **29** És mivel féltek, hogy szirtes helyekre vetődhetnek, a hajónak hátulsó részéből négy vasmacskát vetvén ki, kívánják vala, hogy nappal legyen. **30** A hajósok pedig mikor el akarának menekülni a hajóból, és a csolnakot lebocsáták a tengerre, annak színe alatt, mintha a hajó orrából vasmacskákat akarnának vetni, **31** Monda Pál a századosnak és a vitézeknek: Ha ezek a hajóban nem maradnak, ti meg nem szabadulhattok. **32** Akkor a vitézek elvágák a csolnak köteleit, és ki hagyják esni azt. **33** Addig pedig, míg nappal lenne, inti vala Pál mindnyájokat, hogy egyenek, mondván: Ma tizennegyedik napja, mióta folyton étlen várakoztok, semmit sem véve magatokhoz. **34** Azért intelek benneteket, hogy egyetek, mert ez a ti javatokra szolgál. Mert közületek senkinek sem esik le egy hajszál a fejről. **35** Mikor pedig ezeket monda, és kenyeret vón kezébe, hálákat ada Istennek mindnyájok előtt, és megtörvén, kezdde enni. **36** Felbátorodván pedig mindnyájan, szintén vevének magukhoz táplálékot. **37** Valánk pedig a hajóban lélekszám szerint összesen kétszázhetvenhatan. **38** Miután pedig megelégedtek eledellel, a hajót könnyebbítik vala, a gabonát kihányván a tengerbe. **39** Mikor pedig megvirradt, a szárazföldet nem ismerik vala fel; hanem egy tengeröblöt sajdítanak vala, melynek síma partja van, melyre végezek, hogy kihajtják a hajót, ha bírják. **40** A vasmacskákat azért körös-körül elvagdálván, a tengerben hagyák, egyszersmind eloldván a kormányrudak köteleit és felvonván a nagy vitorlát a szélfúvásnak, igyekeznek vala a part felé haladni. **41** De mikor egy zátonyos helyre találak, ráhajtották a hajót. És az első

része ugyan megakadván, mozdíthatatlanul marad vala, a hátulsó része azonban szakadoz vala a haboknak ereje miatt. **42** A vitézeknek pedig az lón tanácsa, hogy a foglyokat vágják le, hogy senki el ne szaladhasson, minekutána kiúszott. **43** De a százados meg akarván tartani Pált, eltiltá őket e szándéktól, és megparancsolá, hogy a kik úszni tudnak, először azok szökdössenek a tengerbe és meneküljenek ki a szárazföldre. **44** A többiek pedig ki deszkákon, ki a hajó egyéb darabjain. És így lón, hogy mindnyájan szerencsésen kimenekültek a szárazföldre.

28 És miután szerencsésen megmenekültek, akkor megtudák, hogy Melitának nevezetik az a sziget. **2** A barbárok pedig nem közönséges emberséget cselekesznek vala mi velünk: mert tüzet gerjesztvén, befogadának mindnyájónkat a rajtunk való záporért és a hidegért. **3** Mikor pedig Pál nagy sok venyigét szedett és a tűzre tette, egy vipera a melegből kimászva, az ő kezére ragada. **4** Mikor pedig látták a barbárok az ő kezéről függeni a mérges kígyót, mondják vala egymásnak: Nyilván gyilkos ez az ember, kit nem hagyja élni a bosszúállás, noha a tengerből megszabadult. **5** De néki, minekutána a kígyót lerázta a tűzbe, semmi baja sem lón. **6** Azok pedig azt várják vala, hogy ő meg fog dagadni, vagy nagyhirtelenséggel halva rogyik le. Mikor azonban sok ideig várták, és látták, hogy semmi baja nem lesz, megváltoztatva értelmüket, istennek mondják vala őt. **7** Annak a helynek környékén valának pedig a sziget főemberének, névszerint Publiusnak mezei jószágai, ki befogadván minket, három napig nagy emberségesen vendégül látott. **8** Lón pedig, hogy a Publius atyja hideglelésben és vérhasban betegen feküvék. Kihez Pál beméne, és minekutána könyörgött, kezeit reá vetve meggyógyítá őt. **9** Minekutána azért ez megtörtént, egyebek is, kik betegek valának a szigeten, ő hozzá jövének és meggyógyulának. **10** Kik nekünk nagy tisztességet is tőnek, és mikor elindulánk, a szükséges dolgokkal ellátának. **11** Három hónap mulva tudniillik egy Alexandriába való hajón elindulánk, mely a szigeten telett, melynek címere Kásztor és Pollux vala. **12** És Szirakúzába eljutván, ott maradánk három napig. **13** Onnét körülkerülvén, eljutánk Régiumba, és egy nap mulva déli szél támadván, másnap megérkezénk Puteóliba. **14** Hol mikor atyfiakat

találtunk, kérének minket, hogy nálok maradjunk hét napig; és úgy menénk Rómába. **15** Onnét is az atyfiak, mikor a mi dolgainkat meghallották, nekünk előnkbe jövének Appii Forumig és Tres Tabernaeg. És mikor Pál meglátta őket, hálaikat adván az Istennek, bátorságot vón. **16** Mikor pedig Rómába jutottunk, a százados átadá a foglyokat a testőrsereg fővezérének. Pálnak azonban megengedteték, hogy külön lakjék az őt őriző vitézzel. **17** Lón pedig, hogy három nap mulva magához hívatá Pál a zsidók között való főembereket. Mikor pedig egybegyűltek, monda nékik: Atyámfiak, férfiak, én jöllehet semmit sem vétkeztem a nép ellen, vagy az ősi szokások ellen, mindazáltal foglyul adattam át Jeruzsálemből a rómaiak kezébe. **18** Kik miután kihallgattak, el akarának engem bocsátani, mivelhogy én bennem semmi halálra méltó vétek nincsen. **19** De mivel a zsidók ellene mondtak, kényszerítettem a császárra appellálni, nem mintha az én népem ellen volna valami vádam. **20** Ennekokáért hívatlak tehát titeket, hogy lássalak benneteket és szóljak veletek; mert az Izráelnek reménységéért vétettem körül e lánczczal. **21** Azok pedig mondának néki: Mi te felőled sem levelet nem vettünk Júdeából, sem pedig az atyfiak közül ide jőve valaki, nem jelentett, vagy szólt te felőled valami rosszat. **22** Akarnók azért tőled hallani, micsoda értelemben vagy. Mert e felekezet felől tudva van előttünk, hogy mindenütt ellene mondanak. **23** Kitűzvének tehát néki egy napot, eljövének hozzá a szállására többen; kiknek nagy bizonyágtétellel szól vala az Istennek országa felől, igyekeztvén elhitetni ő velők a Jézus felől való dolgokat, úgy a Mózes törvényéből, mint a prófétákból, reggeltől fogva mind estvéig. **24** És némelyek hívének az ő beszédének, mások nem hívének. **25** Mivel pedig nem egyezének meg egymással, eloszlának, miután Pál ez egy szót mondá: Jól szólt a Szent Lélek Ésaías próféta által a mi atyáinknak, mondván: **26** Eredj el a néphez és mondd: Hallván halljátok, és ne értsetek; és nézvén nézzetek, és ne lássatok! **27** Mert megkövéredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallanak, és szemeiket behunyják; hogy szemeikkel ne lássanak, füleikkel ne halljanak, szívükkal ne értsenek és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket. **28** Legyen azért néktek tudtotokra, hogy a pogány népeknek küldetett az Istennek ez idvezítése, és ők meg is

hallgatják. **29** És mikor ezeket mondotta, elmenének a zsidók, magok között sokat vetekedve. **30** Marada pedig Pál két egész esztendeig az ő tulajdon bérelt szállásán, és mindazokat befogadja vala, kik ő hozzá menének. **31** Prédikálván az Istennek országát és tanítván az Úr Jézus Krisztus felől való dolgokat teljes bátorsággal, minden tiltás nélkül.

Rómaiakhoz

1 Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol, elválasztva Isten evangéliomának hirdetésére.
2 Melyet eleve megígért az ő prófétái által a szentírásokban, **3** Az ő Fia felől, a ki Dávid magvából lett test szerint, **4** A ki megbizonyított hatalmasan Isten Fiának a szentség Lelke szerint, a halálból való feltámadás által, a mi Urunk Jézus Krisztus felől, **5** A ki által vettük a kegyelmet és az apostolságot a hitben való engedelmességnek okáért, minden pogányok között, az ő nevéért; **6** Kik között vagytok ti is, Jézus Krisztusnak hivatalosai: **7** Mindeneknek, a kik Rómában vagytok, Isten szerelmeinek, hivatalos szenteknek: Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyántól és az Úr Jézus Krisztustól. **8** Először hálát adok az én Istenemnek a Jézus Krisztus által mindnyájatokért, hogy a ti hiteteknek az egész világon híre van; **9** Mert bizonyosságom nékem az Isten, kinek lelkem szerint szolgálók az ő Fiának evangéliomában, hogy szüntelen emlékezem felőletek, **10** Imádkozásaimban mindenkor könyörögve, vajha egyszer már jó szerencsés út adódnék nékem Istennek akaratából, hogy hozzátok mehessek; **11** Mert kívánlak titeket látni, hogy valami lelki ajándékot közölhessek veletek a ti megerősítésekre, **12** Azaz, hogy együtt felbuzduljunk ti nálatok egymás hite által, a tiétek meg az enyém által. **13** Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok atyámfiai, hogy én gyakran elvégeztem magamban, hogy elmegyek hozzátok (de mindez ideig megakadályoztattam), hogy köztetek is nyerjek valami lelki gyümölcsöt, mint a többi pogányok közt is. **14** Mind a görögöknek, mind a barbároknek, mind a bölcseknek, mind a tudatlanoknak köteles vagyok. **15** Azért a mi rajtam áll, kész vagyok néktek is, a kik Rómában vagytok, az evangéliomot hirdetni. **16** Mert nem szégyenlem a Krisztus evangéliomát; mert Istennek hatalma az minden hívőnek idvességére, zsidónak először meg görögnek. **17** Mert az Istennek igazsága jelentetik ki abban hitből hitbe, miképpen meg van írva: Az igaz ember pedig hitből él. **18** Mert nyilván van az Istennek haragja mennyből, az embereknek minden hitetlensége és hamissága ellen, kik az igazságot hamissággal feltartóztatják. **19** Mert a mi az Isten felől tudható nyilván van ő

bennök; mert az Isten megjelentette nékik: **20** Mert a mi Istenben láthatatlan, tudniillik az ő örökké való hatalma és istensége, a világ teremtésétől fogva az ő alkotásaiból megértetve megláttatik; úgy, hogy ők menthetetlenek. (aidios g126) **21** Mert bár az Istent megismerték, mindazáltal nem mint Istent dicsőítették őt, sem néki hálákat nem adtak; hanem az ő okoskodásaikban hiábavalókká lettek, és az ő balgatag szívök megsötétedett. **22** Magokat bölcseknek vallván, balgatagokká lettek; **23** És az örökkévaló Istennek dicsőségét felcserélték a mulandó embereknek és madaraknak és négylábú állatoknak és csúszómászó állatoknak képmásával. **24** Annakokáért adta is őket az Isten szívök kívánságaiban tisztátalanságra, hogy egymás testét megszeplőítsék; **25** Mint a kik az Isten igazságát hazugsággá változtatták, és a teremtett dolgokat tisztelték és szolgálták a teremtő helyett, a ki mind örökké áldott. Ámen. (aion g165) **26** Annakokáért adta őket az Isten tisztátalan indulatokra; mert az ő asszonynépek is elváltoztatták a természet folyását természetellenesre: **27** Hasonlóképpen a férfiak is elhagyván az asszonynéppel való természetes élést, egymásra gerjedtek bujaságukban, férfiak férfiakkal fertelmeskedvén, és az ő tévelygésöknek méltó jutalmát elvevén önmagokban. **28** És a miképpen nem méltatták az Istent arra, hogy ismeretökben megtartsák, azonképpen oda adták őket az Isten méltatlan gondolkozásra, hogy illetlen dolgokat cselekedjenek; **29** A kik teljesek minden hamissággal, paráznasággal, gonoszsággal, kapzsisággal, rosszasággal; rakvák, irigységgel, gyilkossággal, versengéssel, álnoksággal, rossz erkölcsrel; **30** Súsárlók, rágalmazók, istenyűlölők, dölyfösek, kevélyek, dicsekedők, rosszban mesterkedők, szüleiknek engedetlenek, **31** Balgatagok, összeférhetetlenek, szeretet nélkül valók, engesztelhetetlenek, irgalmatlanok. **32** Kik jóllehet az Isten végzését ismerik, hogy a kik ilyeneket cselekesznek, méltók a halálra, mégis nemcsak cselekszik azokat, hanem az akképpen cselekvőkkel egyet is értenek.

2 Annakokáért menthetetlen vagy óh ember, bárki légy, a ki ítélisz: mert a miben mászt megítélisz, önmagadat kárhoztatod; mivel ugyanazokat míveled te, a ki ítélisz. **2** Tudjuk pedig, hogy az Istennek ítélete igazság szerint van azokon, a kik ilyeneket

cseleksznek. **3** Vagy azt gondolod, óh ember, a ki megítéled azokat, a kik ilyeneket cseleksznek, és te is azokat cselekszed, hogy te elkerüld az Istennek ítéletét? **4** Avagy megveted az ő jóságának, elnézésének és hosszútűrésének gazdagságát, nem tudván, hogy az Istennek jósága téged megtérésre indít? **5** De te a te keménységed és meg nem tért szíved szerint gyűjtesz magadnak haragot a haragnak és az Isten igaz ítélete kijelentésének napjára. **6** A ki megfizet mindenkinek az ő cselekedetei szerint: **7** Azoknak, a kik a jó cselekedetben való állhatatossággal dicsőséget, tisztességet és halhatatlanságot keresnek, örök élettel; (aiōnios 9166) **8** Azoknak pedig, a kik versengők és a kik nem engednek az igazságnak, hanem engednek a hamisságnak, búsulással és haraggal. **9** Nyomorúság és ínség minden gonoszt cselekedő ember lelkének, zsidónak először meg görögnek; **10** Dicsőség pedig, tisztesség és békesség minden jót cselekedőnek, zsidónak először meg görögnek: **11** Mert nincsen Isten előtt személyválogatás. **12** Mert a kik törvény nélkül vétkeztek, törvény nélkül vesznek is el: és a kik a törvény alatt vétkeztek, törvény által ítéltetnek meg, **13** (Mert nem azok igazak Isten előtt, a kik a törvényt hallgatják, hanem azok fognak megigazulni, a kik a törvényt betöltik. **14** Mert mikor a pogányok, a kiknek törvényök nincsen, természetből a törvény dolgait cselekszik, akkor ők, törvényök nem lévén, önmagoknak törvényök: **15** Mint a kik megmutatják, hogy a törvény cselekedete be van írva az ő szívökbe, egyetemben bizonyosságot tévén arról az ő lelkiismeretök és gondolataik, a melyek egymást kölcsönösen vádolják vagy mentegetik.) **16** Azon a napon, melyen az Isten megítéli az emberek titkait az én evangéliomom szerint a Jézus Krisztus által. **17** Ímé, te zsidónak nevezetel, és a törvényre támaszkodol, és Istennel dicsekedel. **18** És ismered az ő akarátát, és választást tudsz tenni azok között, a melyek különböznek attól, mivelhogy a törvényből megtanítottál; **19** És azt hiszed magadról, hogy te a vakoknak vezetője, a sötétségben levőknek világossága, **20** A balgatagok tanítója, a kiskorúak mestere vagy, bírván a törvényben az ismeret és igazság formáját. **21** A ki azért mást tanítasz, magadat nem tanítod-é? a ki azt hirdeted, hogy ne lopj, lopsz-é? **22** A ki azt mondod, ne paráználkodjál, paráználkodol-

é? a ki útálod a bálványokat, szentségtörő vagy-é? **23** Ki a törvényben dicsekszel, a törvénynek megrontása által az Istent gyalázod-é? **24** Mert az Istennek neve miattatok káromlatik a pogányok között, a mint meg van írva. **25** Mert használ ugyan a körülmetélkedés, ha a törvényt megtartod; de ha a törvényt áthágod, a te körülmetélkedésed körülmetéletlenséggé lett. **26** Ha tehát a körülmetéletlen pogány megtartja a törvénynek parancsolatait, az ő körülmetéletlensége nem körülmetélkedésül tulajdoníttatik-é néki? **27** És a természettől fogva körülmetéletlen ember, ha a törvényt megtartja, megítél téged, a ki a betű és körülmetélkedés mellett is a törvényeknek megrontója vagy. **28** Mert nem az a zsidó, a ki külsőképen az; sem nem az a körülmetélés, a mi a testen külsőképen van: **29** Hanem az a zsidó, a ki belsőképen az; és a szívnek lélekben, nem betű szerint való körülmetélése az igazi körülmetélkedés; a melynek dicsérete nem emberektől, hanem Istentől van.

3 Mi tekintetben különb hát a zsidó? vagy micsoda haszna van a körülmetélkedésnek? **2** Minden tekintetben sok. Mindenek előtt, hogy az Isten reájok bízta az ő beszédeit. **3** De hát hogy ha némelyek nem hittek? Vajjon azoknak hitetlensége nem teszi-é hiábavalóvá az Istennek hűségét? **4** Távol legyen. Sőt inkább az Isten legyen igaz, minden ember pedig hazug, a mint meg van írva: Hogy igaznak ítéltsél a te beszédeidben, és győzedelmes légy, mikor vádolnak téged. **5** Ha pedig a mi igazságtalanságunk az Istennek igazságát mutatja meg, mit mondjunk? Vajjon igazságtalan-é az Isten, hogy minket büntet? Emberi módon szólok. **6** Távol legyen! Mert akkor mi módon ítéli meg az Isten a világot? **7** Mert ha az Istennek igazsága az én hazugságom által öregbült az ő dicsőségére, miért kárhoztattam még én is, mint bűnös? **8** Sőt inkább ne cselekedjük-é a rosszat, hogy abból jó származzék? – a mint minket rágalmaznak, és a mint némelyek mondogatják, hogy mi így beszélünk, a kiknek kárhoztatása igazságos. **9** Micsoda tehát? Különbek vagyunk-é? Semmiképen nem. Mert az elébb megmutattuk nyilván, hogy zsidók és görögök mindnyájan bűn alatt vannak; **10** A mint meg van írva, hogy nincsen csak egy igaz is; **11** Nincs, a ki megértse, nincs, a ki keresse az Istent. **12** Mindnyájan elhajlottak, egyetemben haszontalanokká lettek; nincs, a ki jót cselekedjék, nincsen csak egy

is. **13** Nyitott sír az ő torkuk; nyelvökkel álnokságot szólnak; áspis kígyó mérge van ajkaik alatt. **14** Szájok telve átkozódással és keserűséggel. **15** Lábaik gyorsak a vérontásra. **16** Útjaikon romlás és nyomorúság van. **17** És a békességnek útját nem ismerik. **18** Nincs isteni félelem az ő szemök előtt. **19** Tudjuk pedig, hogy a mit a törvény mond, azoknak mondja, a kik a törvény alatt vannak; hogy minden száj bedugassék, és az egész világ Isten ítélete alá essék. **20** Annakokáért a törvénynek cselekedeteiből egy test sem igazul meg ő előtte: mert a bűn ismerete a törvény által vagyon. **21** Most pedig törvény nélkül jelent meg az Istennek igazsága, a melyről tanúbizonyságot tesznek a törvény és a próféták; **22** Istennek igazsága pedig a Jézus Krisztusban való hit által mindazokhoz és mindazoknak, a kik hisznek. Mert nincs különbség, **23** Mert mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül. **24** Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által, **25** Kik az Isten eleve rendelt engesztelő áldozatul, hit által, az ő véreben, hogy megmutassa az ő igazságát az előbb elkövetett bűnöknek elnézése miatt, **26** Az Isten hosszútűrésénél fogva, az ő igazságának megbizonyítására, a mostani időben, hogy igaz legyen Ő és megigazítsa azt, a ki a Jézus hitéből való. **27** Hol van tehát a dicsekedés? Kirekesztett. Mely törvény által? A cselekedeteké által? Nem; hanem a hit törvénye által. **28** Azt tartjuk tehát, hogy az ember hit által igazul meg, a törvény cselekedetei nélkül. **29** Avagy Isten csak a zsidóké-e? Avagy nem a pogányoké is? Bizony a pogányoké is. **30** Mivelhogy egy az Isten, a ki megigazítja a zsidót hitből és a pogányt hit által. **31** A törvényt tehát hiábavalóvá tesszük-e a hit által? Távol legyen! Sőt inkább a törvényt megerősítjük.

4 Mit mondunk tehát, hogy Ábrahám a mi atyánk nyert volna test szerint? **2** Mert ha Ábrahám cselekedeteiből igazult meg, van mivel dicsekedjék, de nem az Isten előtt. **3** Mert mit mond az írás: Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és tulajdonítaték az ő néki igazságnak. **4** Annak pedig, a ki munkálkodik, a jutalom nem tulajdonítatik kegyelemből, hanem tartozás szerint; **5** Ellenben annak, a ki nem munkálkodik, hanem hisz abban, a ki az istentelent megigazítja, az ő hite tulajdonítatik igazságnak. **6** A mint Dávid is boldognak mondja azt az embert, a kinek az Isten

igazságot tulajdonít cselekedetek nélkül. **7** Boldogok, a kiknek megbocsáttattak az ő hamisságaik, és a kiknek elfedeztettek az ő bűneik. **8** Boldog ember az, a kinek az Úr bűnt nem tulajdonít. **9** Ez a boldogság tehát a zsidónak, vagy a pogánynak is tulajdonítatik-e? Mert azt mondjuk, hogy Ábrahámnak a hit tulajdonítaték igazságnak. **10** Miképpen tulajdonítaték tehát? Körülmetélt vagy körülmetéletlen állapotában? Nem körülmetélt, hanem körülmetéletlen állapotában. **11** És a körülmetélkedés jegyét körülmetéletlenségében tanúsított hite igazságának pecsétjéül nyerte: hogy atyja legyen mindazoknak, a kik körülmetéletlen létükre hisznek, hogy azoknak is tulajdonítassék az igazság; **12** És hogy atyja legyen a körülmetélteknek is, azoknak, a kik nemcsak körülmetélkednek, hanem követik is a mi atyánknak Ábrahámnak körülmetéletlenségében tanúsított hitének nyomdokait. **13** Mert nem a törvény által adatott az ígélet Ábrahámnak, vagy az ő magvának, hogy e világnak örököse lesz, hanem a hitnek igazsága által. **14** Mert ha azok az örökösök, kik a törvényből valók, hiábavalóvá lett a hit, és haszontalanná az ígélet: **15** Mert a törvény haragot nemz: a hol pedig nincsen törvény, ott törvény ellen való cselekedet sincsen. **16** Azért hitből, hogy kegyelemből legyen; hogy erős legyen az ígélet az egész magnak; nemcsak a törvényből valónak, hanem az Ábrahám hitéből valónak is, a ki mindnyájunknak atyánk **17** (A mint meg van írva, hogy sok nép atyjává tettek téged) az előtt, az Isten előtt, a kiben hitt, a ki a holtakat megeleveníti, és azokat, a melyek nincsenek, előszólítja mint meglevőket. **18** A ki reménység ellenére reménykedve hitte, hogy sok népnek atyjává lesz, a szerint, a mint megmondatott: Így léssen a te magod. **19** És hitében erős lévén, nem gondolt az ő már elhalt testére, mintegy százesztendőss lévén, sem Sárának elhalt méhére; **20** Az Istennek ígéletében sem kételkedett hitetlenséggel, hanem erős volt a hitben, dicsőséget adván az Istennek, **21** És teljesen elhitte, hogy a mit ő ígért, meg is cselekedheti. **22** Azért is tulajdonítaték néki igazságnak. **23** De nemcsak ő érette iratott meg, hogy tulajdonítaték néki igazságnak, **24** Hanem mi érettünk is, a kiknek majd tulajdonítatik, azoknak tudniillik, a kik hisznek Abban, a ki feltámasztotta a mi Urunkat a Jézust a

halálból, 25 Ki a mi bűneinkért halálra adatott, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért.

5 Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által, 2 A ki által van a meneteünk is hitben ahhoz a kegyelemhez, a melyben állunk; és dicsekedünk az Isten dicsőségének reménységében. 3 Nemcsak pedig, hanem dicsekedünk a háborúságokban is, tudván, hogy a háborúság békességes tűrést nemz, 4 A békességes tűrés pedig próbatételt, a próbatétel pedig reménységet, 5 A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Lélek által, ki adatott nekünk. 6 Mert Krisztus, mikor még erőtelenek valánk, a maga idejében meghalt a gonoszokért. 7 Bizonyára igazért is alig hal meg valaki; ám a jóért talán csak meg merne halni valaki. 8 Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt. 9 Minekutána azért most megigazultunk az ő vére által, sokkal inkább megtartatunk a harag ellen ő általa. 10 Mert ha, mikor ellenségei voltunk, megbékéltünk Istennel az ő Fiának halála által, sokkal inkább megtartatunk az ő élete által minekutána megbékéltünk vele. 11 Nemcsak pedig, hanem dicsekedünk is az Istenben a mi Urunk Jézus Krisztus által, a ki által most a megbékélést nyertük. 12 Annakokáért, miképen egy ember által jött be a világra a bűn és a bűn által a halál, és akképen a halál minden emberre elhatott, mivelhogy mindenek vétkeztek; 13 Mert a törvényig vala bűn a világon; a bűn azonban nem számíttatik be, ha nincsen törvény. 14 Úgyde a halál uralkodott Ádámtól Mózesig azokon is, a kik nem az Ádám esetének hasonlatossága szerint vétkeztek, a ki ama következőnek kiábrázolása vala. 15 De a kegyelmi ajándék nem úgy van, mint a bűneset; mert ha amaz egynek esete miatt sokan haltak meg, az Isten kegyelme és a kegyelemből való ajándék, mely az egy ember Jézus Krisztusé, sokkal inkább elhatott sokakra. 16 És az ajándék sem úgy van, mint egy vétkező által; mert az ítélet egyből lett kárhozottá, az ajándék pedig sok bűnből van igazulásra. 17 Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által: sokkal inkább az életben uralkodnak az egy Jézus Krisztus által azok, kik a kegyelemnek és az igazság ajándékának

bővülködésében részesültek. 18 Bizonyára azért, miképen egynek bűnesete által minden emberre elhatott a kárhozat: azonképen egynek igazsága által minden emberre elhatott az életnek megigazulása. 19 Mert miképen egy embernek engedetlensége által sokan bűnösökké lettek: azonképen egynek engedelmissége által sokan igazakká lesznek. 20 A törvény pedig bejött, hogy a bűn megnövekedjék; de a hol megnövekedik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik: 21 Hogy miképen uralkodott a bűn a halálra, azonképen a kegyelem is uralkodjék igazság által az örök életre a mi Urunk Jézus Krisztus által. (aiōnios g166)

6 Mit mondunk tehát? Megmaradjunk-e a bűnben, hogy a kegyelem annál nagyobb legyen? 2 Távol legyen: a kik meghaltunk a bűnnek, mimódon élénk még abban? 3 Avagy nem tudjátok-e, hogy a kik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? 4 Eltemettünk azért ő vele együtt a keresztiség által a halálba: hogy miképen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképen mi is új életben járjunk. 5 Mert ha az ő halálának hasonlatossága szerint vele egygyé lettünk, bizonyára feltámasztásáé szerint is azok leszünk. 6 Tudván azt, hogy a mi ó emberünk ő vele megfeszítettett, hogy megerőtlenüljön a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek: 7 Mert a ki meghalt, felszabadult a bűn alól. 8 Hogyha pedig meghaltunk Krisztussal, hiszszük, hogy élünk is ő vele. 9 Tudván, hogy Krisztus, a ki feltámadott a halálból, többé meg nem hal; a halál többé rajta nem uralkodik, 10 Mert hogy meghalt, a bűnnek halt meg egyszer; hogy pedig él, az Istennek él. 11 Ezenképen gondoljátok ti is, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban. 12 Ne uralkodjék tehát a bűn a ti halandó testetekben, hogy engedjetez néki az ő kívánságaiban: 13 Se ne szánjátok oda a ti tagjaitokat hamisságnak fegyvereiül a bűnnek; hanem szánjátok oda magatokat az Istennek, mint a kik a halálból életre keltetek, és a ti tagjaitokat igazságnak fegyvereiül az Istennek. 14 Mert a bűn ti rajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt. 15 Mit is tehát? Vétkezzünk-e mivelhogy nem vagyunk törvény alatt, hanem kegyelem alatt? Távol legyen. 16 Avagy

nem tudjátok, hogy a kinek oda szánjátok magatokat szolgálak az engedelmességre, annak vagytok szolgálói, a kinek engedelmeskedtek: vagy a bűnnek halálra, vagy az engedelmességnek igazságra? 17 De hála az Istennek, hogy jóllehet a bűn szolgálói voltatok, de szívetek szerint engedelmeskedtek a tudomány azon alakjának, a melyre adattatok. 18 Felszabadulván pedig a bűn alól, az igazságnak szolgálóivá lettetek. 19 Emberi módon szólok a ti testeteknek erőtlensége miatt. Mert a miképen oda szántátok a ti tagjaitokat a tisztátalanságnak és a hamisságnak szolgálóivá a hamisságra: azonképen szánjátok oda most a ti tagjaitokat szolgálóivá az igazságnak a megszenteltetésre. 20 Mert mikor a bűn szolgálói valátok, az igazságtól szabadok valátok. 21 Micsoda gyümölcset vettétek azért akkor azoknak, a miket most szégyenletek? mert azoknak a vége halál. 22 Most pedig, minekutána felszabadultatok a bűn alól, szolgálóivá lettetek pedig az Istennek: megvan a gyümölcsetök a megszenteltetésre, a vége pedig örök élet. (aiōnios g166) 23 Mert a bűn zsoldja halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban. (aiōnios g166)

7 Avagy nem tudjátok-e atyámfiai, mert törvényismerőkhöz szólok, hogy a törvény uralkodik az emberen, a míg él? 2 Mert a férjes asszony, míg él a férj, ehhez van kötve törvény szerint, de ha meghal a férj, felszabadul az asszony a férj törvénye alól. 3 Azért tehát az ő férjének életében paráznának mondatik, ha más férfihoz megy; ha azonban meghal a férje, szabaddá lesz a törvénytől, úgy hogy nem lesz parázna, ha más férfihoz megy. 4 Azért atyámfiai, ti is meghaltatok a törvénynek a Krisztus teste által, hogy legyetek máséi, azéi, a ki a halálból feltámasztatott, hogy gyümölcset teremjünk Istennek. 5 Mert mikor a testben voltunk, a bűnök indulatai a törvény által dolgoztak a mi tagjainkban, hogy gyümölcsözzenek a halálnak; 6 Most pedig megszabadultunk a törvénytől, minekutána meghaltunk arra nézve, a mely által lekötve tartattunk; hogy szolgáljunk a léleknek újságában és nem a betű óságában. 7 Mit mondunk tehát? A törvény bűn-é? Távol legyen: sőt inkább a bűnt nem ismertem, hanem csak a törvény által; mert a kívánságról sem tudtam volna, ha a törvény

nem mondaná: Ne kívánjad. 8 De a bűn alkalmat vévén, a parancsolat által nemzett bennem minden kívánságot; mert törvény nélkül holt a bűn. 9 Én pedig éltem régen a törvény nélkül: de ama parancsolatnak eljövételével felelevenedék a bűn, 10 Én pedig meghalék; és úgy találtaték, hogy az a parancsolat, mely életre való, nékem halálomra van. 11 Mert a bűn alkalmat vévén, ama parancsolat által megcsalt engem, és megölt általa. 12 Azért ám a törvény szent, és a parancsolat szent és igaz és jó. 13 Tehát a jó nékem halálom lett-é? Távol legyen: sőt inkább a bűn az, hogy megtessék a bűn, mely a jó által nékem halált szerez, hogy felette igen bűnös legyen a bűn a parancsolat által. 14 Mert tudjuk, hogy a törvény lelki; de én testi vagyok, a bűn alá rekesztve. 15 Mert a mit cselekeszem, nem ismerem: mert nem azt művelem, a mit akarok, hanem a mit gyűlölök, azt cselekeszem. 16 Ha pedig azt cselekszem, a mit nem akarok, megegyezem a törvénytől, hogy jó. 17 Most azért már nem én cselekszem azt, hanem a bennem lakozó bűn. 18 Mert tudom, hogy nem lakik én bennem, azaz a testemben jó; mert az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom. 19 Mert nem a jót cselekeszem, melyet akarok; hanem a gonoszt cselekeszem, melyet nem akarok. 20 Ha pedig én azt cselekeszem, a mit nem akarok, nem én művelem már azt, hanem a bennem lakozó bűn. 21 Megtalálom azért magamban, ki a jót akarom cselekedni, ezt a törvényt, hogy a bűn megvan bennem. 22 Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint; 23 De látok egy másik törvényt az én tagjaimban, mely ellenkezik az elmém törvényével, és engem rabul ad a bűn törvényének, mely van az én tagjaimban. 24 Óh én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből? 25 Hálát adok Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által. Azért jóllehet én az elmém az Isten törvényének, de testemmel a bűn törvényének szolgálak.

8 Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, a kik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint. 2 Mert a Jézus Krisztusban való élet lelkének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől. 3 Mert a mi a törvénynek lehetetlen vala, mivelhogy erőtelen vala a test miatt, az Isten az ő Fiát

elbocsátván bűn testének hasonlatosságában és a bűnért, kárhozzatá a bűnt a testben. **4** Hogy a törvénynek igazsága beteljesüljön bennünk, kik nem test szerint járunk, hanem Lélek szerint. **5** Mert a test szerint valók a test dolgaira gondolnak; a Lélek szerint valók pedig a Lélek dolgaira. **6** Mert a testnek gondolata halál; a Lélek gondolata pedig élet és békesség. **7** Mert a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten törvényének nem engedelmeskedik, mert nem is teheti. **8** A kik pedig testben vannak, nem lehetnek kedvesek Isten előtt. **9** De ti nem vagytok testben, hanem lélekben, ha ugyan az Isten Lelke lakik bennetek. A kiből pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé. **10** Hogyha pedig Krisztus ti bennetek van, jóllehet a test holt a bűn miatt, a lélek ellenben élet az igazságért. **11** De ha Annak a Lelke lakik bennetek, a ki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, a ki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az ő ti bennetek lakozó Lelke által. **12** Annakokáért atyámfiai, nem vagyunk adósok a testnek, hogy test szerint éljünk: **13** Mert, ha test szerint éltek, meghaltok; de ha a test cselekedeteit a lélekkel megöldökölték, éltek. **14** Mert a kiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai. **15** Mert nem kaptatok szolgaság lelkét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Lelkét kaptátok, a ki által kiáltjuk: Abbá, Atyám! **16** Ez a Lélek bizonyosságot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk. **17** Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örökösársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg. **18** Mert azt tartom, hogy a miket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, mely nekünk megjelentetik. **19** Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését. **20** Mert a teremtett világ hiábavalóság alá vetetett, nem önként, hanem azért, a ki az alá vetette. **21** Azzal a reménységgel, hogy maga a teremtett világ is megszabadul a rothadandóság rabságától az Isten fiai dicsőségének szabadságára. **22** Mert tudjuk, hogy az egész teremtett világ egyetemben fohászodik és nyög mind idáig. **23** Nemcsak ez pedig, hanem magok a Lélek zsengejének birtokosai, mi magunk is fohászodunk magunkban, várván a fiúságot, a mi testünknek megváltását. **24** Mert reménységben tartattunk meg; a reménység pedig, ha láttatik, nem reménység;

mert a mit lát valaki, miért reményli is azt? **25** Ha pedig, a mit nem látunk, azt reméljük, békességes tűréssel várjuk. **26** Hasonlatosképen pedig a Lélek is segítségére van a mi erőtelenségünknek. Mert azt, a mit kérünk kell, a mint kellene, nem tudjuk; de maga a Lélek esedezik mi érettünk kimondhatatlan fohászadásokkal. **27** A ki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek gondolata, mert Isten szerint esedezik a szentekért. **28** Tudjuk pedig, hogy azoknak, a kik Istent szeretik, minden javokra van, mint a kik az ő végzése szerint hivatalosak. **29** Mert a kiket eleve ismert, eleve el is rendelte, hogy azok az ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek, hogy ő legyen elsősülőt sok atyafi között. **30** A kiket pedig eleve elrendelt, azokat el is hívta; és a kiket elhívott, azokat meg is igazította; a kiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette. **31** Mit mondunk azért ezekre? Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk? **32** A ki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk? **33** Kicsoda vádolja az Isten választottait? Isten az, a ki megigazít; **34** Kicsoda az, a ki kárhozzat? Krisztus az, a ki meghalt, sőt a ki fel is támadott, a ki az Isten jobbán van, a ki esedezik is érettünk: **35** Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? nyomorúság vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver-é? **36** A mint megvan írva, hogy: Te éretted gyilkoltatunk minden napon; olybá tekintenek mint vágó juhokat. **37** De mindezekben felettébb diadalmaskodunk, Az által, a ki minket szeretett, **38** Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következők, **39** Sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely nagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.

9 Igazságot szövege Krisztusban, nem hazudok, lelkiismeretem velem együtt tesz bizonyosságot a Szent Lélek által, **2** Hogy nagy az én szomorúságom és szüntelen való az én szívemnek fájdalma; **3** Mert kívánnám, hogy én magam átok legyek, elszakasztva a Krisztustól az én atyámfiaiért, a kik rokonaim test szerint; **4** A kik izráeliták, a kiké a fiúság és a dicsőség és a szövetségek, meg a törvényadás és az isteni

tisztelet és az ígéretek; **5** A kiké az atyák, és a kik közül való test szerint a Krisztus, a ki mindeneknek felette örökké áldandó Isten. Ámen. (aiōn g165) **6** Nem lehet pedig, hogy megíusult legyen az Isten beszéde. Mert nem mindnyájan izráeliták azok, kik Izráeltől valók; **7** Sem nem mindnyájan fiak, kik az Ábrahám magvából valók; hanem: Izsákban neveztetik néked a te magod. **8** Azaz, nem a testnek fiai az Isten fiai; hanem az ígélet fiait tekinti magul. **9** Mert ígéletnek beszéde ez: Ez idő tájban eljövök, és Sárának fia lesz. **10** Nemcsak pedig, hanem Rebeka is, ki egytől fogant méhében, Izsáktól a mi atyántól: **11** Mert mikor még meg sem születtek, sem semmi jót vagy gonoszt nem cselekedtek, hogy az Istennek kiválasztás szerint való végzése megmaradjon, nem cselekedetekből, hanem az elhívótól, **12** Megmondott néki, hogy: A nagyobbik szolgál a kisebbiknek. **13** Miképen meg van írva: Jákóbot szerettem, Ézsaut pedig gyűlöltem. **14** Mit mondunk tehát: Vajjon nem igazságtalanság-e ez az Istenőtől? Távol legyen! **15** Mert Mózesnek ezt mondja: Könyörülök azon, a kin könyörülök, és kegyelmezek annak, a kinek kegyelmezek. **16** Annakokáért tehát nem azé, a ki akarja, sem nem azé, a ki fut, hanem a könyörülő Istené. **17** Mert azt mondja az írás a Faraónak, hogy: Azért támasztottalak téged, hogy megmutassam benned az én hatalmammat, és hogy hirdessék az én nevemet az egész földön. **18** Annakokáért a kin akar könyörül, a kit pedig akar, megkeményít. **19** Mondod azért nékem: Miért fedd hát engem? Hiszen az ő akaratának kicsoda áll ellene? **20** Sőt inkább kicsoda vagy te óh ember, hogy versengsz az Istennel? Avagy mondja-e a készítmény a készítőnek: Miért csinált engem így? **21** Avagy nincsen-e a fazekasnak hatalma az agyagon, hogy ugyanazon gyuradékból némely edényt tisztességre, némelyt pedig becstelenségre csináljon? **22** Ha pedig az Isten az ő haragját megmutatni és hatalmát megismertetni kívánván, nagy békességes tűréssel elszenvedte a harag edényeit, melyek veszedelemre készíttetek, **23** És hogy megismertesse az ő dicsőségének gazdagságát az irgalom edényein, melyeket eleve elkészített a dicsőségre, mit szólhatsz ellene? **24** A kívül el is hívott minket nemcsak a zsidók, hanem a pogányok közül is, **25** A mint Hóseásnál is mondja: Hívom a nem én népemet én népemnek; és a nem szeretett

szeretettnek. **26** És léssen, hogy azon a helyen, a hol ez mondatott nékik: Ti nem vagytok az én népem, ott az élő Isten fiainak fognak hívatni. **27** Ésaiás pedig ezt kiáltja Izráel felől: Ha Izráel fiainak száma annyi volna is, mint a tenger fővenye, a maradék tartatik meg. **28** Mert a dolgot bevégezi és rövidre metszi igazságban; mivel rövidesen végez az Úr a földön. **29** És a mint Ésaiás előre megmondotta: Ha a Seregeknek Ura nem hagyott volna nékünk magot, olyanokká lettünk volna, mint Sodoma, és Gomorához volnánk hasonlók. **30** Mit mondunk hát? Azt, hogy a pogányok, a kik az igazságot nem követték, az igazságot elnyerték, még pedig a hitből való igazságot; **31** Izráel ellenben, mely az igazság törvényét követte, nem jutott el az igazság törvényére. **32** Miért? Azért, mert nem hitből keresték, hanem mintha a törvény cselekedeteiből volna. Mert beleütköztek a beleütközés kövébe, **33** A mint meg van írva: Ímé beleütközés követ és megbotránkozás szikláját teszem Sionba; és a ki hisz benne, nem szégyenül meg.

10 Atyámfiak, szívem szerint kívánom és Istenőtől könyörgöm az Izráel idvességét. **2** Mert bizonyosságot teszek felőlök, hogy Isten iránt való buzgóság van bennök, de nem megismerés szerint. **3** Mert az Isten igazságát nem ismervén, és az ő tulajdon igazságukat igyekezvén érvényesíteni, az Isten igazságának nem engedelmeskedtek. **4** Mert a törvény vége Krisztus minden hívőnek igazságára. **5** Mert Mózes a törvényből való igazságról azt írja, hogy a ki azokat cselekeszi, él azok által. **6** A hitből való igazság pedig így szól: Ne mond a te szívedben: Kicsoda megy föl a mennybe? (azaz, hogy Krisztus aláhozza;) **7** Avagy: Kicsoda száll le a mélységbe? (azaz, hogy Krisztust a halálból felhozza.) (Abyssos g12) **8** De mit mond? Közöl hozzád a beszéd, a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, a melyet mi hirdetünk. **9** Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta őt a halálból, megtartatol. **10** Mert szívvel hiszünk az igazságra, szájjal teszünk pedig vallást az idvességre. **11** Mert azt mondja az írás: Valaki hisz ő benne, meg nem szégyenül. **12** Mert nincs különbség zsidó meg görög között; mert ugyanaz az Ura mindeneknek, a ki kegyelemben gazdag mindenekhez, a kik őt segítségül hívják. **13** Mert minden, a ki segítségül hívja az Úr nevét,

megtartatik. **14** Mimódon hívják azért segítségül azt, a kibem nem hisznek? Mimódon hisznek pedig abban, a ki felől nem hallottak? Mimódon hallanának pedig prédikáló nélkül? **15** Mimódon prédikálnak pedig, ha el nem küldetnek? A miképen meg van írva: Mely szépek a békesség hirdetőinek lábai, a kik jókat hirdetnek! **16** De nem mindenenk engedelmeskedtek az evangéliomnak. Mert Ésaías azt mondja: Uram! Kicsoda hitt a mi beszédünknek? **17** Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten ígéje által. **18** De mondom: Avagy nem hallották-é? Sőt inkább az egész földre elhatott az ő hangjok, és a lakóföld véghatáráig az ő beszédök. **19** De mondom: Avagy nem ismerte-é Izráel? Először Mózes mondja: Én titeket felingereltek egy nem néppel, értelmetlen néppel haragítalak meg titeket. **20** Ésaías pedig bátoraságosan ezt mondja: Megtaláltak azok, a kik engem nem keresnek; nyilvánvaló lettem azoknak, a kik felőlem nem kérdezősködtek. **21** Az Izráelről pedig ezt mondja: Egész napon kiterjesztettem kezeimet az engedetlenkedő és ellenmondó néphez.

11 Mondom tehát: Avagy elvetette-é Isten az ő népét? Távol legyen; mert én is izráelita vagyok, az Ábrahám magyából, Benjámin nemzetségéből való. **2** Nem vetette el Isten az ő népét, melyet eleve ismert. Avagy nem tudjátok-é, mit mond az írás Illésről? a mint könyörög Istenhez Izráel ellen, mondván: **3** Uram, a te prófétáidat megölték, és a te oltáraidat lerombolták; és csak én egyedül maradtam, és engem is halálra keresnek. **4** De mit mond néki az isteni felelet? Meghagytam magamnak hétezer embert, a kik nem hajtottak térdet a Baálnak. **5** Ekképen azért most is van maradék a kegyelemből való választás szerint. **6** Hogyha pedig kegyelemből, akkor nem cselekedetekből: különben a kegyelem nem volna többé kegyelem. Hogyha pedig cselekedetekből, akkor nem kegyelemből: különben a cselekedet nem volna többé cselekedet. **7** Micsoda tehát? A mit Izráel keres, azt nem nyerte meg: a választottak ellenben megnyerték, a többiek pedig megkeményítették: **8** A mint meg van írva: Az Isten kábultság lelkét adta nékik; szemeket, hogy ne lássanak, füleket, hogy ne halljanak, mind e mai napig. **9** Dávid is ezt mondja: Legyen az ő asztaluk törre, hálóvá, botránkozássá és megtorlássá. **10** Sötétüljenek meg az ő szemeik, hogy ne lássanak, és az ő hátokat mindenkorra görbítsd

meg. **11** Annakokáért mondom: Avagy azért botlottak-é meg, hogy elessenek? Távol legyen; hanem az ő esetük folytán lett az idvesség a pogányoké, hogy ők felingereltessenek. **12** Ha pedig az ő esetök világnak gazdagsága, és az ő veszteségök pogányok gazdagsága, mennyivel inkább az ő teljességök? **13** Mert néktek mondom a pogányoknak, a mennyiben hát én pogányok apostola vagyok, a szolgálatomat dicsőítem, **14** Ha ugyan felingerelhetném az én atyámfiat, és megtarthatnék közülök némelyeket. **15** Mert ha az ő elvettetésök a világnak megbékélése, micsoda lesz a felvételök hanemha élet a halálból? **16** Ha pedig a zsenge szent, akkor a tészta is; és ha a gyökér szent, az ágak is azok. **17** Ha pedig némely ágak kitörttek, te pedig vadolajfa létedre beoltattál azok közé, és részese lettél az olajfa gyökerének és zsírjának; **18** Ne kevélykedjél az ágak ellenében: ha pedig kevélykedel, nem te hordozod a gyökeret, hanem a gyökér téged. **19** Azt mondom azért: Kitörttek az ágak, hogy én oltassam be. **20** Úgy van; hitetlenség miatt törttek ki, te pedig hit által állasz; fel ne fuvalkodjál, hanem félj; **21** Mert ha az Isten a természet szerint való ágaknak nem kedvezett, majd néked sem kedvez. **22** Tekintsd meg azért az Istennek kegyességét és keménységét: azok iránt a kik elestek, keménységét; irántad pedig a kegyességét, ha megmaradsz a kegyességben; különben te is kivágotol. **23** Sőt azok is, ha meg nem maradnak a hitetlenségben, beoltatnak; mert az Isten ismét beolthatja őket. **24** Mert ha te a természet szerint való vadolajfából kivágotatál, és természet ellenére beoltattál a szelid olajfába: mennyivel inkább beoltatnak ezek a természet szerint valóak az ő saját olajfájokba. **25** Mert nem akarom, hogy ne tudjátok atyámfiat ezt a titkot, hogy magatokat el ne higgyétek, hogy a megkeményedés Izráelre nézve csak részben történt, a meddig a pogányok teljessége bemegegyen. **26** És így az egész Izráel megtartatik, a mint meg van írva: Eljő Sionból a Szabadító, és elfordítja Jákóbtól a gonoszságokat: **27** És ez nékik az én szövetségem, midőn eltörlöm az ő bűneiket. **28** Az evangéliomra nézve ugyan ellenségek ti éretteket; de a választásra nézve szerelmetesek az atyáért. **29** Mert megbánhatatlanok az Istennek ajándékai és az ő elhívása. **30** Mert miképen ti egykor engedetlenkedtetek az Istennek, most pedig

irgalmasságot nyertetek az ő engedetlenségök miatt: **31** Azonképen ők is most engedetlenkedtek, hogy a ti irgalmasságba jutásotok folytán ők is irgalmasságot nyerjenek; **32** Mert az Isten mindeneket engedetlenség alá rekesztett, hogy mindenenen könyörüljön. **(eleese g1653)** **33** Óh Isten gazdagságának, bölcseségének és tudományának mélysége! Mely igen kikutathatatlanok az ő ítéletei s kinyomozhatatlanok az ő útai! **34** Mert kicsoda ismerte meg az Úr értelmét? vagy kicsoda volt néki tanácsosa? **35** Avagy kicsoda adott előbb néki, hogy annak visszafizesse azt? **36** Mert ő tőle, ő általa és ő reá nézve vannak mindenek. Övé a dicsőség mindörökké. Ámen. **(aiōn g165)**

12 Kérlek azért titeket atyámfiai az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteteket. **2** És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata. **(aiōn g165)** **3** Mert a nékem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttetek, hogy feljebb ne bölcsekedjék, mint a hogy kell bölcsekedni; hanem józanon bölcsekedjék, a mint az Isten adta kinek-kinek a hit mértékét. **4** Mert miképen egy testben sok tagunk van, minden tagnak pedig nem ugyanazon cselekedete van: **5** Azonképen sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai vagyunk. **6** Minthogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nékünk adott kegyelem szerint, akár írásmagyarázás, a hitnek szabálya szerint teljesítsük; **7** Akár szolgálat, a szolgálatban; akár tanító, a tanításban; **8** Akár intő, az intésben; az adakozó szelídségben; az előljáró szorgalmatossággal; a könyörülő vidámsággal mívelje. **9** A szeretet képmutatás nélkül való legyen. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz. **10** Atyafiúi szeretettel egymás iránt gyöngédek; a tiszteletadásban egymást megelőzők legyetek. **11** Az igyekezetben ne legyetek restek; léleekben buzgók legyetek; az Úrnak szolgáljatok. **12** A reménységben örvendezők; a háborúságban tűrők; a könyörgésben állhatatosak; **13** A szentek szükségére adakozók legyetek; a vendégszeretetet gyakoroljátok. **14** Áldjátok azokat, a kik titeket

kergetnek; áldjátok és ne átkozzátok. **15** Örüljétek az örülőkkel, és sírjatok a sírókkal. **16** Egymás iránt ugyanazon indulattal legyetek; ne kevélykedjétek, hanem az alázasokhoz szabjátok magatokat. Ne legyetek bölcsek timagatokban. **17** Senkinek gonoszért gonoszszal ne fizessetek. A tisztességre gondotok legyen minden ember előtt. **18** Ha lehetséges, a mennyire rajtatok áll, minden emberrel békességesen éljétek. **19** Magatokért bosszút ne álljatok szerelmeseim, hanem adjatok helyet ama haragnak; mert meg van írva: Enyém a bosszúállás, én megfizetek, ezt mondja az Úr. **20** Azért, ha éhezik a te ellenséged, adj ennie; ha szomjuhozik, adj innia; mert ha ezt míveled, eleven szenet gyűjtesz az ő fejére. **21** Ne győzetestél meg a gonosztól, hanem a gonoszt jóval győzd meg.

13 Minden lélek engedelmeskedjék a felső hatalmasságoknak; mert nincsen hatalmasság, hanem csak Istentől: és a mely hatalmasságok vannak, az Istentől rendeltettek. **2** Azért, a ki ellene támad a hatalmasságnak, az Isten rendelésének támad ellene; a kik pedig ellene támadnak, önmagoknak ítéletet szereznek. **3** Mert a fejedelmek nem a jó, hanem a rossz cselekedetnek rettegésére vannak. Akarod-é pedig, hogy ne félj a hatalmasságtól? Cselekedjed a jót, és dicséreted lesz attól. **4** Mert Isten szolgálja ő a te javadra. Ha pedig a gonoszt cselekszed, félj: mert nem ok nélkül viseli a fegyvert: mert Isten szolgálja, bosszúálló a haragra annak, a ki gonoszt cselekszik. **5** Annakokáért szükség engedelmeskedni, nem csak a haragért, hanem a lelkiismeretért is. **6** Mert azért fizettek adót is; mivelhogy Istennek szolgálai, kik ugyanabban foglalatoskodnak. **7** Adjátok meg azért mindenkinek, a mivel tartoztok: a kinek az adóval, az adót; a kinek a vámmal, a vámot; a kinek a félelemmel, a félelmet; a kinek a tisztességgel, a tisztességet. **8** Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeressétek; mert a ki szereti a felebarátját, a törvényt betöltötte. **9** Mert ez: Ne paráználkodjál, ne ölj, ne orozz, hamis tanubizonyyságot ne szólj, ne kívánj, és ha valamely más parancsolat van, ebben az ígében foglaltatik egybe: Szeressed felebarátodat mint magadat. **10** A szeretet nem illeti gonoszszal a felebarátot. Annakokáért a törvénynek betöltése a szeretet. **11** Ezt

pedig cselekedjétek, tudván az időt, hogy ideje már, hogy az álomból felserkenjünk; mert most közelebb van hozzánk az idvesség, mint a mikor hívőkké lettünk. **12** Az éjszaka elmúlt, a nap pedig elközelgett; vessük el azért a sötétségnek cselekedeteit, és öltözzük fel a világosság fegyvereit. **13** Mint nappal, ékesen járjunk, nem dobzódásokban és részegségekben, nem bujálkodásokban és feslettségekben, nem versengésben és írgységben: **14** Hanem öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust, és a testet ne tápláljátok a kívánságokra.

14 A hitben erőtelent fogadjátok be, nem ítélgetvén vélekedéseit. **2** Némely ember azt hiszi, hogy mindent megehetnek; a hitben erőtelen pedig zöltséget eszik. **3** A ki eszik, ne vesse meg azt, a ki nem eszik; és a ki nem eszik, ne kárhoztassa azt, a ki eszik. Mert az Isten befogadta őt. **4** Te kicsoda vagy, hogy kárhoztatod a más szolgálját? Az ő tulajdon urának áll vagy esik. De meg fog állani, mert az Úr által képes, hogy megálljon. **5** Emez az egyik napot különbnek tartja a másiknál: amaz pedig minden napot egyformának tart. Ki-ki a maga értelme felől legyen meggyőződve. **6** A ki ügyel a napra, az Úrét ügyel: és a ki nem ügyel a napra, az Úrét nem ügyel. A ki eszik, az Úrét eszik, mert hálákat ad az Istennek: és a ki nem eszik, az Úrét nem eszik, és hálákat ad az Istennek. **7** Mert közülünk senki sem él önmagának, és senki sem hal önmagának: **8** Mert ha élünk, az Úrnak élünk; ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Azért akár éljünk, akár haljunk, az Úri vagyunk. **9** Mert azért halt meg és támadt fel és elevenedett meg Krisztus, hogy mind holtakon mind élőkön uralkodjék. **10** Te pedig miért kárhoztatod a te atyádfiát? avagy te is miért veted meg a te atyádfiát? Hiszen mindnyájan oda állunk majd a Krisztus ítélőszéke elé. **11** Mert meg van írva: Élek én, mond az Úr, mert nékem hajol meg minden térd, és minden nyelv Istent magasztalja. **12** Azért hát mindenikünk maga ad számot magáról az Istennek. **13** Annakokáért egymást többé ne kárhoztassuk: hanem inkább azt tartsátok, hogy a ti atyátokfiának ne szerezzetek megütközést vagy megbotránkozást. **14** Tudom és meg vagyok győződve az Úr Jézusban, hogy semmi sem tisztátalan önmagában: hanem bármi annak tisztátalan, a ki tisztátalannak tartja. **15** De ha a te atyádfia az ételért megszorodik,

akkor te nem szeretet szerint cselekszel. Ne veszítsd el azt a te ételleddel, a kiért Krisztus meghalt. **16** Ne káromoltassék azért a ti javatok. **17** Mert az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem igazság, békesség és Szent Lélek által való öröm. **18** Mert a ki ezekben szolgál a Krisztusnak, kedves Istennek, és az emberek előtt megpróbált. **19** Azért tehát törekedjünk azokra, a mik a békességre és az egymás épülésére valók. **20** Ne rontsd le az ételért az Isten munkáját. Minden tiszta ugyan, de rossz annak az embernek, a ki botránkozással eszi. **21** Jó nem enni húst és nem inni bort, sem semmit nem tenni, a miben a te atyádfia megütközik vagy megbotránkozik, vagy erőtelen. **22** Te néked hited van: tartsd meg magadban Isten előtt. Boldog, a ki nem kárhoztatja magát abban, a mit helyesel. **23** A ki pedig kételkedik, ha eszik, kárhoztatva van, mert nem hitből eszik. A mi pedig hitből nincs, bűn az.

15 Tartozunk pedig mi az erősek, hogy az erőtelenek erőtlenségeit hordozzuk, és ne magunknak kedveskedjünk. **2** Mindenikünk tudniillik az ő felebarátjának kedveskedjék annak javára, épülésére. **3** Mert Krisztus sem önmagának kedveskedett, hanem a mint meg van írva: A te gyalázóidnak gyalázásai hullottak reám. **4** Mert a melyek régen megirattak, a mi tanulságunkra irattak meg: hogy békességes tűrés által és az írásoknak vigasztalása által reménységünk legyen. **5** A békességes tűrésnek és vigasztalásnak Istene pedig adja néktek, hogy ugyanazon indulat legyen bennetek egymás iránt Krisztus Jézus szerint: **6** Hogy egy szívvel, egy szájjal dicsőítsétek az Istent és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyját. **7** Azért fogadjátok be egymást, miképen Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére. **8** Mondom pedig, hogy Jézus Krisztus szolgálja lett a körülmetélkedésnek az Isten igazságáért, hogy megerősítse az atyák ígéreteit; **9** A pogányok pedig irgalmasságáért dicsőítik Istent, a mint meg van írva: Annakokáért vallást teszek rólad a pogányok között, és dicséretet éneklek a te nevednek. **10** És ismét azt mondja: Örüljetek pogányok az ő népével együtt. **11** És ismét: Dicsérjétek az Urat minden pogányok, és magasztaljátok őt minden népek. **12** És viszont Ésaías így szól: Lészen a Jessének gyökere, és a ki felkel, hogy uralkodjék a

pogányokon; ő benne reménykednek a pogányok. **13** A reménységnek Istene pedig töltsön be titeket minden örömmel és békességgel a hívésben, hogy bővüljökjete a reménységben a Szent Lélek ereje által. **14** Meg vagyok pedig győződve atyámfiai én magam is ti felőletek, hogy teljesek vagytok minden jóssággal, betöltve minden ismerettel, képesek lévén egymást is isteni. **15** Bátorságosabban írtam pedig néktek atyámfiai, részben, mintegy emlékeztetvén titeket az Istentől nékem adott kegyelem által, **16** Hogy legyek a Jézus Krisztus szolgálója a pogányok között, munkálkodván az Isten evangyéliomában, hogy legyen a pogányoknak áldozata kedves és a Szent Lélek által megszentelt. **17** Van azért mivel dicsekedjem a Jézus Krisztusban, az Istenre tartozó dolgokban. **18** Mert nem merek szólni semmiről, a mit nem Krisztus cselekedett volna általam a pogányoknak engedelmisségére, szóval és tettel. **19** Jelek és csodák ereje által, az Isten Lelkének ereje által; úgyannira, hogy én Jeruzsálemtől és környékétől fogva Illyriáig betöltöttem a Krisztus evangyéliomát. **20** Ekképen pedig tisztességbeli dolog, hogy ne ott hirdessem az evangyéliomot, ahol neveztetett Krisztus, hogy ne más alapra építsek: **21** Hanem a mint meg van írva: A kiknek nem hirdettetett ő felőle, azok meglátják; és a kik nem hallották, megértik. **22** Annakokáért meg is akadályoztattam gyakran a hozzátok való menetelben. **23** Most pedig, mivelhogy nincs már helyem e tartományokban, vágódván pedig sok esztendő óta, hogy elmenjek hozzátok: **24** Ha Hispániába megyek, elmegyek ti hozzátok. Mert remélem, hogy átutazóban meglátlak titeket, és ti elkísértek oda, ha előbb részben beteljesedem veletek. **25** Most pedig megyek Jeruzsálembé, szolgálván a szenteknek. **26** Mert tetszett Macedóniának és Akhájának, hogy a Jeruzsálembeli szentek szegényei részére némileg adakozzanak. **27** Mert tetszett nekik, és tartoznak is vele. Mert ha a pogányok azoknak a lelki javaiban részesültek, tartoznak nekik viszont szolgálni a testiekben. **28** Ezt azért ha majd elvégezem, és nekik e gyümölcsöt átadom, elmegyek közöttetek által Hispániába. **29** Tudom pedig, hogy mikor hozzátok megyek, a Krisztus evangyélioma áldásának teljességével megyek. **30** Kérlek pedig titeket atyámfiai a mi Urunk Jézus Krisztusra és a Lélek szerelmére, tusakodjatok velem

együtt az imádkozásokban, én érettem Isten előtt, **31** Hogy szabaduljak meg azoktól, a kik engedetlenek Júdeában, és hogy az én Jeruzsálemben való szolgálatom legyen kedves a szentek előtt; **32** Hogy örömmel menjek hozzátok az Isten akaratából, és veletek együtt megújuljak. **33** A békességnek Istene pedig legyen mindnyájan ti veletek! Ámen.

16 Ajánlom pedig néktek Fébét, a mi nénénket, ki a Kenkhréabeli gyülekezetnek szolgálója: **2** Hogy fogadjátok őt az Úrban szentekhez illendően, és legyetek mellette, ha valami dologban rátok szorul. Mert ő is sokaknak pártfogója volt, nékem magamnak is. **3** Köszöntsétek Priscillát és Akvilát, kik nékem munkatársaim Krisztus Jézusban. **4** A kik az én életemért a saját nyakukat tették le; a kiknek nemcsak én mondok köszönetet, hanem a pogányok minden gyülekezete is. **5** És köszöntsétek azt a gyülekezetet, mely az ő házokban van. Köszöntsétek az én szerelmes Epenétusomat, a ki Akhája zsengeje a Krisztusban. **6** Köszöntsétek Máriát, ki sokat munkálkodott körülöttünk. **7** Köszöntsétek Andronikust és Juniát az én rokonaimat és az én fogolytársaimat, a kik híresek az apostolok között, a kik nálamnál is előbb voltak a Krisztusban. **8** Köszöntsétek Ampliást, ki nékem szerelmesem az Úrban. **9** Köszöntsétek Orbánt, a mi munkatársunkat a Krisztusban, és Stakhist az én szerelmesemet. **10** Köszöntsétek Apellest, ki a Krisztusban megpróbáltatott. Köszöntsétek az Aristóbulus háznépéből valókat. **11** Köszöntsétek Heródiót az én rokonomat. Köszöntsétek a Nárcissus háznépéből azokat, a kik az Úrban vannak. **12** Köszöntsétek Trifénát és Trifósát, kik munkálodnak az Úrban. Köszöntsétek a szerelmes Persist, ki sokat munkálodott az Úrban. **13** Köszöntsétek Rufust, ki kiválasztott az Úrban, és az ő anyját, a ki az enyém is. **14** Köszöntsétek Ásinkritust, Flégont, Hermást, Pátrobást, Merkuriust, és az atyafiakat, kik velök vannak. **15** Köszöntsétek Filológust és Juliát, Néreust és az ő nényét, és Olimpást és minden szenteket, kik velök vannak. **16** Köszöntsétek egymást szent csókolással. Köszöntenek titeket a Krisztus gyülekezetei. **17** Kérlek pedig titeket atyámfiai, vigyázzatok azokra, a kik szakadásokat és botránkozásokat okoznak a tudomány körül, melyet tanultatok; és azoktól hajoljatok el. **18** Mert az ilyenek

a mi Urunk Jézus Krisztusnak nem szolgálnak, hanem az ő hasuknak; és nyájas beszéddel, meg hízkeléssel megcsalják az ártatlanoknak szívét. **19** Mert a ti engedelmisségetek mindenekhez eljutott. Örülök azért rajtatok; de akarom, hogy bölcsök legyetek a jóban, ártatlanok pedig a rosszban. **20** A békességnek Istene megrontja a Sátánt a ti lábaitok alatt hamar. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme veletek. Ámen. **21** Köszöntenek titeket Timótheus, az én munkatársam, és Luczius, Jáson, és Sosipáter az én rokonaim. **22** Köszöntelek titeket az Urban én Tertius, ki e levelet írtam. **23** Köszönt titeket Gájus, a ki nékem és az egész gyülekezetnek gazdája. Köszönt titeket Erástus a városnak kincstartója, és Kvártus atyafi. **24** A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme mindnyájan ti veletek. Ámen. **25** Annak pedig, a ki titeket megerősíthet az én evangéliomom és a Jézus Krisztus hirdetése szerint, ama titoknak kijelentése folytán, mely örök időtől fogva el volt hallgatva, (aiōnios g166) **26** Most pedig megjelentetett a prófétai írások által, az örök Isten parancsolata szerint, a hitben való engedelmisség végett minden pogányoknak tudomására adatván, (aiōnios g166) **27** Az egyedül bölcs Istennek a Jézus Krisztus által dicsőség mindörökké. Ámen. (aiōn g165)

1 Korintusi

1 Pál, Jézus Krisztusnak Isten akaratából elhívott apostola, és Sosthenes, az atyafi. **2** Az Isten gyülekezetének, a mely Korinthusban van, a Krisztus Jézusban megszentelteknek, elhívott szenteknek, mindazokkal egybe, a kik a mi Urunk Jézus Krisztus nevét segítségül hívják bármely helyen, a magokén és a miénken: **3** Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyántól, és az Úr Jézus Krisztustól. **4** Hálát adok az én Istenemnek mindenkor ti felőletek az Isten ama kegyelméért, mely néktek a Krisztus Jézusban adatott, **5** Mivelhogy mindenben meggazdagodtatok ő benne, minden beszédben és minden ismeretben, **6** A mint megerősítettet ti bennetek a Krisztus felől való bizonyágtétel. **7** Úgy, hogy semmi kegyelmi ajándék nélkül nem szűkölködtek, várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak megjelenését, **8** A ki meg is erősít titeket mindvégig feddhetetlenségben, a mi Urunk Jézus Krisztusnak napján. **9** Hű az Isten, ki elhívott titeket az ő Fiával, a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösségre, **10** Kérlek azonban titeket atyámfiak, a mi Urunk Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyképen szóljatok és ne legyenek köztetek szakadások, de legyetek teljesen egyek ugyanazon értelemben és ugyanazon véleményben. **11** Mert megtudtam felőletek atyámfiak a Kloé embereitől, hogy versengések vannak köztetek. **12** Azt értem pedig, hogy mindenitek ezt mondja: Én Pálé vagyok, én meg Apollósé, én meg Kéfásé, én meg Krisztusé. **13** Vajjon részekre osztatott-é a Krisztus? Vajjon Pál feszített-é meg éretteket, vagy a Pál nevére kereszteltettek-é meg? **14** Hálát adok az Istennek, hogy senkit sem kereszteltem meg közületek, kivéve Kriszpuszt és Gájust, **15** Hogy valaki azt ne mondja, hogy a magam nevére kereszteltem. **16** Megkereszteltem azonban Stefana házanépét is, ezenkívül nem tudom, hogy valakit mást kereszteltem volna. **17** Mert nem azért küldött engem a Krisztus, hogy kereszteljek, hanem hogy az evangéliomot hirdesse; de nem szólásban való bölcseséggel, hogy a Krisztus keresztje hiábavaló ne legyen. **18** Mert a keresztől való beszéd bolondság ugyan azoknak, a kik elvesznek; de nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje. **19** Mert meg van írva: Elvesztem a bölcsenek bölcsességét és az értelmesekek értelmét elvetem. **20** Hol a bölcs? hol az írástudó? hol e világnak vitázója?

Nemde nem bolondsággá tette-é Isten e világnak bölcsességét? (aiön g165) **21** Mert minekutána az Isten bölcsességében nem ismerte meg a világ a bölcsesség által az Istent, tetszék az Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által tartsa meg a hívőket. **22** Mert egyfelől a zsidók jelt kívánnak, másfelől a görögök bölcseséget keresnek. **23** Mi pedig Krisztust prédikáljuk, mint megfeszítettet, a zsidóknak ugyan botránkozást, a görögöknek pedig bolondságot; **24** Ámde magoknak a hivatalosoknak, úgy zsidóknak, mint görögöknek Krisztust, Istennek hatalmát és Istennek bölcsességét. **25** Mert az Isten bolondsága bölcsőbb az embereknél, és az Isten erőtelensége erősebb az embereknél. **26** Mert tekintésétek csak a ti hivatástokat, atyámfiak, hogy nem sokan hívtak bölcsék test szerint, nem sokan hatalmasak, nem sokan nemesek; **27** Hanem a világ bolondjait választotta ki magának az Isten, hogy megszegyenítse a bölcséket; és a világ erőtleneit választotta ki magának az Isten, hogy megszegyenítse az erőseket; **28** És a világ nemteleneit és megvetetteit választotta ki magának az Isten, és a semmiket, hogy a valamiket megsemmisítse: **29** Hogy ne dicsekedjék ő előtte egy test sem. **30** Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban, ki bölcsességül lőn nekünk Istentől, és igazságul, szentségül és váltságul: **31** Hogy, a mint meg van írva: A ki dicsekedik, az Úrban dicsekedjék.

2 Én is, mikor hozzátok mentem, atyámfiak, nem mentem, hogy nagy ékesszólással, avagy bölcseséggel hirdessek néktek az Isten bizonyágtételét. **2** Mert nem végeztem, hogy egyébről tudjak ti köztetek, mint a Jézus Krisztusról, még pedig mint megfeszítettéről. **3** És én erőtlenség, félelem és nagy rettegés közt jelentem meg ti köztetek. **4** És az én beszédem és az én prédikálásom nem emberi bölcseségnek hitető beszédiben állott, hanem léleknek és erőnek megmutatásában: **5** Hogy a ti hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Istennek erején nyugodjék. **6** Bölcseséget pedig a tökéletesek között szólunk; ámde nem e világnak, sem e világ veszendő fejedelmeinek bölcsességét; (aiön g165) **7** Hanem Istennek titkon való bölcsességét szóljuk, azt az elrejtett, melyet öröktől fogva elrendelt az Isten a mi dicsőségünkre; (aiön g165) **8** Melyet e világ fejedelmei közül senki sem ismert, mert ha megismerték volna, nem feszítették volna meg a dicsőség Urát: (aiön g165) **9** Hanem, a mint meg van írva: A miket szem nem

látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, a miket Isten készített az őt szeretőknél. 10 Nekünk azonban az Isten kijelentette az ő Lelke által: mert a Lélek mindenekeket vizsgál, még az Istennek mélységeit is. 11 Mert kicsoda tudja az emberek közül az ember dolgait, hanemha az embernek lelke, a mely ő benne van? Azonképen az Isten dolgait sem ismeri senki, hanemha az Istennek Lelke. 12 Mi pedig nem e világnak lelkét vettük, hanem az Istenből való Lelket; hogy megismerjük azokat, a miket Isten ajándékozott nekünk. 13 Ezeket prédikáljuk is, nem oly beszédekkel, melyekre emberi bölcsesség tanít, hanem a melyekre a Szent Lélek tanít; lelkiekhez lelkieket szabván. 14 Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Lelkének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy lelkiépen ítéltetnek meg. 15 A lelki ember azonban mindent megítél, de ő senkitől sem ítéltetik meg. 16 Mert ki érte fel az Úrnak értelmét, hogy megoktathatná őt? Bennünk pedig Krisztus értelme van.

3 Én sem szólhattam néktek, atyámfiai, mint lelkieknek, hanem mint testieknek, mint a Krisztusban kisdedeknek. 2 Téjnek italával tápláltalak titeket és nem kemény edellel, mert még nem bírtátok volna meg, sőt még most sem bírjátok meg: 3 Mert még testiek vagytok; mert a mikor irigykedés, versengés és visszavonás van köztetek, vajjon nem testiek vagytok-e és nem ember szerint jártok-e? 4 Mert mikor egyik ezt mondja: Én Pálé vagyok; a másik meg: Én Apollósé; nem testiek vagytok-e? 5 Hát kicsoda Pál és kicsoda Apollós? Csak szolgálak, kik által hívőkké lettetek, és pedig a mint kinek-kinek az Úr adta. 6 Én plántáltam, Apollós öntözött; de az Isten adja vala a növekedést. 7 Azért sem a ki plántál, nem valami, sem a ki öntöz; hanem a növekedést adó Isten. 8 A plántáló pedig és az öntöző egyek; de mindenik a maga jutalmát veszi a maga munkája szerint. 9 Mert Isten munkatársai vagyunk: Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok. 10 Az Istennek nékem adott kegyelme szerint, mint bölcs építőmester, fundamentomot vetettem, de más épít reá. Kiki azonban meglássa mimódon épít reá. 11 Mert más fundamentomot senki nem vethet azon kívül, a mely vettetett, mely a Jézus Krisztus. 12 Ha pedig valaki aranyat, ezüstöt, drágaköveket, fát, szénát, pozdorját épít rá erre a fundamentomra; 13

Kinek-kinek munkája nyilván lészen: mert ama nap megmutatja, mivelhogy tűzben jelenik meg; és hogy kinek-kinek munkája minémű legyen, azt a tűz próbálja meg. 14 Ha valakinek a munkája, a melyet ráépített, megmarad, jutalmát veszi. 15 Ha valakinek a munkája megég, kárt vall. Ő maga azonban megmenekül, de úgy, mintha tűzön keresztül. 16 Nem tudjátok-e, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakozik bennetek? 17 Ha valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten. Mert az Istennek temploma szent, ezek vagytok ti. 18 Senki se csálja meg magát. Ha valaki azt hiszi, hogy bölcs ti köztetek e világon, bolond legyen, hogy bölcsesé lehessen. (aion g165) 19 Mert e világ bölcsesége bolondság az Isten előtt. Mert meg van írva: Megfogja a bölcseket az ő csalárdságukban. 20 És ismét: Ismeri az Úr a bölcsék gondolatait, hogy hiábavalók. 21 Azért senki se dicsekedjék emberekkel. Mert minden a tiétek. 22 Akár Pál, akár Apollós, akár Kéfás, akár világ, akár élet, akár halál, akár jelenvalók, akár következődők, minden a tiétek. 23 Ti pedig Krisztusé, Krisztus pedig Istené.

4 Úgy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgálait és Isten titkainak sáfárait. 2 A mi pedig egyébiránt a sáfároknak megkívántatik, az, hogy mindenik hívnek találtassék. 3 Rám nézve pedig igen csekély dolog, hogy ti tőletek ítéltessen meg, vagy emberi ítéletnaptól; sőt magam sem ítélem meg magamat. 4 Mert semmit sem tudok magamra, de nem ebben vagyok megigazulva; a ki ugyanis engem megítél, az Úr az. 5 Azért idő előtt semmit se ítéltetek, míg el nem jő az Úr, a ki egyrészt világra hozza a sötétségnek titkait, másrészt megjelenti a szíveknek tanácsait; és akkor mindenkinek az Istentől lészen a dicsérete. 6 Ezeket pedig, atyámfiai, példában szabtam magamra és Apollósra ti érettetek, hogy rajtunk tanuljátok meg, hogy annakfelette a mi írva van, nem kell bölcselkedni; hogy senki se fuvalkodjék fel az egyikért a másik ellen. 7 Mert kicsoda különböztet meg téged? Mid van ugyanis, a mit nem kapsz volna? Ha pedig úgy kaptad, mit dicsekedel, mintha nem kaptad volna? 8 Immár beteltetek, immár meggazdagodtatok, nálunk nélkül uralkodásra jutottatok; vajha csakugyan uralkodásra jutottatok volna, hogy mi is veletek egybe uralkodhatnánk. 9 Mert úgy vélem, hogy az Isten minket, az apostolokat,

utolsókul állított, mintegy halálra szántakul: mert látványossága lettünk a világnak, úgy angyaloknak, mint embereknek. **10** Mi bolondok a Krisztusért, ti pedig bölcssek a Krisztusban; mi erőtlének, ti pedig erősek; ti dicsőségesegek, mi pedig gyalázatosak. **11** Mindezideig éhezünk is, szomjúhozunk is, mezítelenkedünk is, bántalmaztatunk is, bujdosunk is, **12** Fáradozunk is, tulajdon kezünkkel munkálkodván; ha szidalommal illetetünk, jót kívánunk; ha háborúságot szenvedünk, békességgel tűrjük; **13** Ha gyaláztatunk, könyörgünk: szinte a világ szemetjévé lettünk, mindeneknek söpredékévé egész mostanig. **14** Nem azért írom ezeket, hogy megszégyenítsek titeket, hanem mint szerelmes gyermekeimet intelek. **15** Mert ha tízezer tanítómesteretek lenne is a Krisztusban, de nem sok atyátok; mert tölem vagytok a Krisztus Jézusban az evangéliom által. **16** Kérlek azért titeket, legyetek az én követőim. **17** Azért küldtem hozzátok Timótheust, ki nékem szeretet és hű fiam az Úrban, a ki eszetekbe juttatja néktek az én útaimat a Krisztusban, a mint mindenütt, minden gyülekezetben tanítok. **18** De mintha el se mennék ti hozzátok, úgy felfuvalkodtak némelyek. **19** Pedig elmegyek hamarosan hozzátok, ha az Úr akarándja; és megismerem a felfuvalkodottaknak nem a beszédjét, hanem az erejét. **20** Mert nem beszédben áll az Istennek országa, hanem erőben. **21** Mit akartok? Vesszővel menjek-é hozzátok, avagy szeretettel és szelídségnek lelkével?

5 Általában hallatszik köztetek paráznaság, még olyan paráznaság is, a milyen a pogányok között sem említetik, hogy valaki atyjának feleségét elvegye. **2** És ti fel vagytok fuvalkodva, és nem keseredtetek meg inkább, hogy kivettetnék közületek, a ki ezt a dolgot cselekedte. **3** Mert én távol lévén ugyan testben, de jelen lévén lélekben, már elvégeztem, mintha jelen volnék, hogy azt, a ki ekként ezt cselekedte, **4** Ti és az én lelkem a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében egybegyűlvén, a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmával **5** Átadjuk az ilyent a Sátánnak a testnek veszedelmére, hogy a lélek megtartassék az Úr Jézusnak ama napján. **6** Nem jó a ti dicsekedésetek. Avagy nem tudjátok-é, hogy egy kicsiny kovász az egész tészta megposhasztja. **7** Tisztítsátok el azért a régi kovászt, hogy legyetek új tészta, a minthogy kovász nélkül valók vagytok; mert hiszen

a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, megáldoztatott érettünk. **8** Azért ne régi kovásszal ünnepeljünk, sem rosszaságnak és gonoszságnak kovászával, hanem tisztaságnak és igazságnak kovásztalanságában. **9** Azt írtam néktek ama levelemben, hogy paráznákkal ne társalkodjatok. **10** De nem általában e világ paráznáival, vagy csalóival, vagy ragadozóival, vagy bálványimádóival; mert hiszen így ki kellene e világból mennetek. **11** Most azért azt írom néktek, hogy ne társalkodjatok azzal, ha valaki atyafi léteire parázna, vagy csaló, vagy bálványimádó, vagy szidalmazó, vagy részeges, vagy ragadozó. Az ilyennel még együtt se egyetek. **12** Mert mi közöm ahhoz, hogy a kívülvalókról is ítéletet tegyek? avagy ti nem a belüllevők fölött tesztek-é ítéletet? **13** A kívülvalókat pedig majd az Isten ítéli meg. Vessétek ki azért a gonoszt magatok közül.

6 Merészel valaki ti közületek, ha peres dolga van a másikkal, az igaztalanok előtt törvénykezni, és nem a szentek előtt? **2** Nem tudjátok-é, hogy a szentek a világot ítélik meg? És ha ti ítéletek meg a világot, méltatlanok vagytok-é a legkisebb dolgokban való ítéletekre? **3** Nem tudjátok-é, hogy angyalokat fogunk ítélni, nemhogy életszükségre való dolgokat? **4** Azért ha életszükségre való dolgok felől van törvénykezésetek, a kik a gyülekezetben legalábbvalók, azokat ültessétek le. **5** Megszégyenítésetekre mondom: Hát nincs ti köztetek egy bölcs ember sem, a ki ítéletet tehetne az ő atyjafiai között? **6** Hanem atyafi atyafival törvénykezik, még pedig hitetlenek előtt? **7** Egyáltalán már az is gyarláság ti bennetek, hogy törvénykeztek egymással. Miért nem szenveditek inkább a bántalmazást? Miért nem tűritek inkább a kárt? **8** Sőt ti okoztok bántalmazást és kárt, még pedig atyátokfiainak. **9** Avagy nem tudjátok-é, hogy igazságtalanok nem örökölhetik Istennek országát? Ne tévelyegjete; se paráznák, se bálványimádók, se házasságtörők, se pulyák, se férfiszepelősítők, **10** Se lopók, se telhetetlenek, se részegesek, se szidalmazók, se ragadozók nem örökölhetik Isten országát. **11** Ilyenek voltatok pedig némelyek, de megmosattattatok, de megszenteltettetek, de megigazítottatok az Úr Jézusnak nevében és a mi Istenünk Lelke által. **12** Minden szabad nékem, de nem minden használ; minden szabad nékem, de én nem adatom valakinek hatalma alá. **13** Az eledelek

a hasnak és a has az eledeleknek rendeltetett. Az Isten pedig mind ezt, mind amazokat eltörli. A test azonban nem a paráznaságnak rendeltetett, hanem az Úrnak, és az Úr a testnek. **14** Az Isten pedig az Urat is feltámasztotta, minket is feltámaszt az ő hatalma által. **15** Nem tudjátok-é, hogy a ti testeitek a Krisztusnak tagjai? Elszakítva hát a Krisztus tagjait, paráznának tagjaivá tegyem? Távol legyen. **16** Avagy nem tudjátok-é, hogy a ki a paráznával egyesül, egy test vele? Mert ketten lesznek, úgymond, egy testté. **17** A ki pedig az Úrral egyesül, egy lélek ő vele. **18** Kerüljétek a paráznaságot. Minden bűn, melyet az ember cselekszik, a testen kívül van, de a ki paráználkodik, a maga teste ellen vétkezik. **19** Avagy nem tudjátok-é, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Léleknek temploma, a melyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok? **20** Mert áron vétettetek meg; dicsőítsetek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, a melyek az Istenéi.

7 A mik felől pedig írtatok nékem, jó a férfiúnak asszonyt nem illetni. **2** De a paráznaság miatt minden férfiúnak tulajdon felesége legyen, és minden asszonynak tulajdon férje. **3** A feleségének adja meg a férj a köteles jóakaratot; hasonlóképen a feleség is a férjének. **4** A feleség nem ura a maga testének, hanem a férje; hasonlóképen a férj sem ura a maga testének, hanem a felesége. **5** Ne foszszátok meg egymást, hanemha egyenlő akaratból bizonyos ideig, hogy ráérjetek a bűntőlésre és az imádkozásra, azután ismét együvé térjetek, hogy a Sátán meg ne kísértsen titeket, mivelhogy magatokat meg nem tartóztathjátok. **6** Ezt pedig kedvezésképen mondom, nem parancsolat szerint. **7** Mert szeretném, ha minden ember úgy volna, mint én magam is; de kinek kinek tulajdon kegyelmi ajándéka vagyon Istentől, egynek így, másnak pedig úgy. **8** Mondom pedig a nem házásoknak és az özvegyasszonyoknak, hogy jó nekik, ha úgy maradhatnak, mint én is. **9** De ha magukat meg nem tartóztathatják, házasságban éljenek: mert jobb házasságban élni, mint égni. **10** Azoknak pedig, a kik házasságban vannak, hagyom nem én, hanem az Úr, hogy az asszony férjétől el ne válják. **11** Hogyha pedig elválik is, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön meg férjével; és a férj se bocsássa el a feleségét. **12** Egyebeknek pedig én mondom, nem az Úr: Ha valamely atyafinak hitetlen

felesége van, és ez vele akar lakni, el ne bocsássa azt. **13** És a mely asszonynak hitetlen férje van, és ez vele akar lakni, el ne bocsássa azt. **14** Mert meg van szentelve a hitetlen férj az ő feleségében, és meg van szentelve a hitetlen asszony az ő férjében, mert különben a ti gyermekeitek tisztátalanok volnának, most pedig szentek. **15** Ha pedig a hitetlen elválik, ám válják el; nem vettetett szolgaság alá a keresztyén férfiú, vagy asszony az ilyen dolgokban. De békességre hívott minket az Isten. **16** Mert mit tudod, te asszony, ha megmentheted-e a férjedet; vagy mit tudod, te férfiú, ha megmentheted-e a feleségedet? **17** Csak a mint kinek-kinek adta az Isten, a mint kit-kit elhívott az Úr, úgy járjon. És minden gyülekezetben ekképen rendelkezem. **18** Körülmetélen hivatott el valaki? ne fedezze el azt; körülmetéletlenül hivatott el valaki? me metélkedjék körül. **19** A körülmetélkedés semmi, a körülmetéletlenség is semmi; hanem Isten parancsolatainak megtartása. **20** Kiki a mely hivatásban hivatott el, abban maradjon. **21** Szolgai állapotban hivatattál el? Ne gondolj vele, sőt ha szabad lehetsz is, inkább élj azzal. **22** Mert az Úrban elhívott szolga az Úrnak szabadosa; hasonlóképen a ki szabadságban hivatott el, Krisztusnak szolgája. **23** Áron vétettetek meg, ne legyetek embereknek szolgái. **24** Kiki a miben elhívott, atyámfiai, abban maradjon meg az Isten előtt. **25** A hajadonok felől nincs ugyan parancsolatom az Úrtól, de tanácsot adok úgy, mint a ki irgalmasságot nyertem az Úrtól, hogy hitelreméltó legyek. **26** Úgy ítélem azért, hogy jó ez a jelenvaló szükség miatt, hogy tudniillik jó az embernek úgy maradni. **27** Feleséghez köttettél? Ne keress elválást. Megszabadultál feleségedtől? Ne keress feleséget. **28** De ha veszel is feleséget, nem vétkezel; és ha férjhez megy is a hajadon, nem vétkezik; de az ilyeneknek háborúságuk lesz a testben. Én pedig kedveznék néktek. **29** Ezt pedig azért mondom, atyámfiai, mert az idő rövidre van szabva ezértül, azért a kiknek van is feleségök, úgy legyenek, mintha nem volna. **30** És a kik sírnak, mintha nem sírnának; és a kik vígadnak, mintha nem vígadnának; a kik vesznek, mintha semmijök sem volna. **31** És a kik élnek e világgal, mintha nem élnének: mert elmúlik e világnak ábrázataja. **32** Azt akarnám pedig, hogy ti gond nélkül legyetek. A ki házasság nélkül van, arra visel gondot, a mi az Úré, mimódon kedveskedhessék az

Úrnak; **33** A ki pedig feleséget vett, a világiakra visel gondot, mimódon kedveskedhessék a feleségének. **34** Különbözik egymástól az asszony és a hajadon. A ki nem ment férjhez, az Úr dolgaira visel gondot, hogy szent legyen mind testében, mind lelkében; a ki pedig férjhez ment, a világiakra visel gondot, mimódon kedveskedhessék a férjének. **35** Ezt pedig a ti hasznotokra mondom; nem hogy tört vessek néktek, hanem hogy illendőképen és állhatatosan ragaszkodjatok az Úrhoz háboríthatatlanul. **36** De ha valaki szégyennek tartja az ő hajadon leányára, ha virágzó idejét múlja, és úgy kell történnie, a mit akar, azt cselekedje, nem vétkezik; menjenek férjhez. **37** A ki pedig szilárdan áll a szívében és a szükség nem kényszeríti, hatalma pedig van a tulajdon akarata fölött, és azt végezte el szívében, hogy megtartja hajadon leányát, jól cselekszi. **38** Azért, a ki férjhez adja, az is jól cselekszi, de a ki nem adja férjhez, még jobban cselekszi. **39** Az asszonyt törvény köti, míg férje él, de ha férje meghal, szabadon férjhez mehet, a kihez akar, csakhogy az Úrban. **40** De boldogabb, ha úgy marad, az én véleményem szerint; pedig hiszem, hogy bennem is Istennek lelke van.

8 A bálványáldozatok felől pedig tudjuk, hogy mindnyájunknak van ismeretünk. Az ismeret felfuvalkoddottá tesz, a szeretet pedig épít. **2** Ha pedig valaki azt hiszi, hogy tud valamit, még semmit sem ismer úgy, a mint ismernie kell. **3** Hanem ha valaki az Istent szereti, az ismertetik ő tőle. **4** Tehát a bálványáldozati hús evése felől tudjuk, hogy egy bálvány sincs a világon, és hogy Isten sincs senki más, hanem csak egy. **5** Mert ha vannak is úgynevezett istenek akár az égben, akár a földön, a minthogy van sok isten és sok úr; **6** Mindazáltal nekünk egy Istenünk van, az Atya, a kitől van a mindenség, mi is ő benne; és egy Urunk, a Jézus Krisztus, a ki által van a mindenség, mi is ő általa. **7** De nem mindenkiben van meg ez az ismeret; sőt némelyek a bálvány felől való lelkiismeretők szerint mind mai napig mint bálványáldozatot eszik, és az ő lelkiismeretők, mivelhogy erőtelen, megfertőztetik. **8** Pedig az eledel nem tesz minket kedvesekké Isten előtt; mert ha eszünk is, nem leszünk gazdagabbak; ha nem eszünk is, nem leszünk szegényebbek. **9** De meglássátok, hogy ez a ti szabadságotok valamiképen

botránkozásukra ne legyen az erőtelenekek. **10** Mert ha valaki meglát téged, a kinek ismereted van, hogy a bálványtemplomnál vendégeskedel, annak lelkiismerete, mivelhogy erőtelen, nem arra indíttatik-é, hogy megegye a bálványáldozatot? **11** És a te ismereted miatt elkárhozik a te erőtelen atyádfia, a kiért Krisztus meghalt. **12** Így aztán, mikor az atyafiak ellen vétkeztek, és az ő erőtelen lelkiismeretüket megsértitek, a Krisztus ellen vétkeztek. **13** Annakokáért, ha eledel botránkoztatja meg az én atyámfiait, inkább soha sem eszem húst, hogy az én atyámfiait meg ne botránkoztassam. (aiōn g165)

9 Nem vagyok-é apostol? Nem vagyok-é szabad? Nem láttam-é Jézus Krisztust, a mi Urunkat? Nem az én munkám vagytok-é ti az Úrban? **2** Ha egyebeknek nem vagyok apostoluk, de bizony néktek az vagyok, mert az én apostolságomnak pecsétje az Úrban ti vagytok. **3** Ez az én védelmem azok ellenében, a kik vádolnak engem. **4** Nincsen-é arra jogunk, hogy együnk és igyunk? **5** Nincsen-é arra jogunk, hogy keresztyén feleségünket magunkkal hordozzuk, mint a többi apostolok is és az Úrnak atyjafiai és Kéfás? **6** Avagy csak nekem és Barnabásnak nincs-é jogunk, hogy ne dolgozzunk? **7** Kicsoda katonáskodik valaha a maga zsoldján? Kicsoda plántál szőlőt, és nem eszik annak gyümölcséből? Vagy kicsoda legeltet nyáját, és nem eszik a nyájnak tejéből? **8** Vajjon emberi módon beszélem-é ezeket? vagy nem ezeket mondja-é a törvény is? **9** Mert a Mózes törvényében meg van írva: Ne kösd fel a nyomtató ökörnek száját. Avagy az ökrökre van-é az Istennek gondja? **10** Avagy nem érettünk mondja-é általában? Mert mi érettünk íratott meg, hogy a ki szánt, reménység alatt kell szántania, és a ki csépel, az ő reménységében részesnek lennie reménység alatt. **11** Ha mi néktek a lelkieket vetettük, nagy dolog-é, ha mi a ti testi javaitokat aratjuk? **12** Ha egyebek részesülnek a ti javaitokban, mért nem inkább mi? De mi nem éltünk e szabadsággal; hanem mindent eltűrünk, hogy valami akadályt ne gördítsünk a Krisztus evangélioma elé. **13** Nem tudjátok-é, hogy a kik a szent dolgokban munkálkodnak, a szent helyből élnek, és a kik az oltár körül forgolódnak, az oltárral együtt veszik el részüket? **14** Ekképpen rendelte az Úr is, hogy a kik az

evangéliomot hirdetik, az evangéliomból éljenek. **15** De én ezek közül eggyel sem éltem. Nem azért írtam azonban ezeket, hogy velem is így történjék, mert jobb nékem meghalnom, hogyses valaki hiábavalóvá tegye az én dicsekedésemet. **16** Mert ha az evangéliomot hirdetem, nem dicsekedhetem, mert szükség kényszerít engem. Jaj ugyanis nékem, ha az evangéliomot nem hirdetem. **17** Mert ha akaratom szerint mívelem ezt, jutalmam van; ha pedig akaratom nélkül, sáfársággal bízattam meg. **18** Micsoda tehát az én jutalmam? Hogy prédikálásommal ingyervalóvá tegyem a Krisztus evangéliomát, hogy ne használjam ki ama szabadságomat az evangéliom hirdetésénél. **19** Mert én, noha mindenkivel szemben szabad vagyok, magamat mindenkinek szolgájává tettem, hogy a többséget megnyerjem. **20** És a zsidóknak zsidóvá lettem, hogy zsidókat nyerjek meg; a törvény alatt valóknak törvény alatt valóvá, hogy a törvény alatt valókat megnyerjem; **21** A törvény nélkül valóknak törvénytőlkülivé, noha nem vagyok Isten törvénye nélkül, hanem Krisztus törvényében való, hogy törvény nélkül valókat nyerjek meg. **22** Az erőtleneknek erőtelenné lettem, hogy az erőtleneket megnyerjem. Mindeneknek mindenné lettem, hogy minden módon megtartsak némelyeket. **23** Ezt pedig az evangéliomért mívelem, hogy részestárs legyek abban. **24** Nem tudjátok-é, hogy a kik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek. **25** Mindaz pedig a ki pályafutásban tusakodik, mindenben magatűrtető; azok ugyan, hogy romlandó koszorút nyerjenek, mi pedig romolhatatlant. **26** Én azért úgy futok, mint nem bizonytalanra; úgy viaskodom, mint a ki nem levegőt vagdos; **27** Hanem megsanyargatom testemet és szolgává teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.

10 Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok, atyámfiai, hogy a mi atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan a tengeren mentek által; **2** És mindnyájan Mózesre keresztelkedtek meg a felhőben és a tengerben; **3** És mindnyájan egy lelki eledelt ettek; **4** És mindnyájan egy lelki italt ittak, mert ittak a lelki kősziklából, a mely követi vala őket, e kőszikla pedig a Krisztus volt. **5** De azoknak

többségét nem kedvelé az Isten, mert elhullának a pusztában. **6** Ezek pedig példáink lőnek, hogy mi ne kívánjunk gonosz dolgokat, a miképen azok kívántak. **7** Se bálványimádók ne legyetek, mint azok közül némelyek, a mint meg van írva: Leüle a nép enni és inni, és felkelének játszani. **8** Se pedig ne paráználkodjunk mint azok közül paráználkodtak némelyek, és elestek egy napon huszonháromezeren. **9** Se a Krisztust ne kísérsük, a mint közülök kísértették némelyek, és elveszének a kígyók miatt. **10** Se pedig ne zúgolódjatok, miképen ő közülök zúgolódának némelyek, és elveszének a pusztító által. **11** Mindezek pedig példaképen estek rajtok; megírtak pedig a mi tanulságunkra, a kikhez az időknék vége elérkezett. **(aion g165)** **12** Azért a ki azt hiszi, hogy áll, meglássa, hogy el ne essék. **13** Nem egyéb, hanem csak emberi kísértés esett rajtatok: de hű az Isten, a ki nem hágy titeket feljebb kísértetni, mint elszenvedhettek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy elszenvedhessétek. **14** Azért szerelmeim, kerüljétek a bálványimádást. **15** Mint okosokhoz szólok, ítéljétek meg ti, a mit mondok. **16** A hálaadásnak pohara, a melyet megáldunk, nem a Krisztus vérével való közösségünk-é? A kenyér, a melyet megszegünk, nem a Krisztus testével való közösségünk-é? **17** Mert egy a kenyér, egy test vagyunk sokan; mert mindnyájan az egy kenyérből részesedünk. **18** Tekintsétek meg a test szerint való Izráelt! A kik az áldozatokat eszik, avagy nincsenek-é közösségben az oltárral? **19** Mit mondok tehát? Hogy a bálvány valami, vagy hogy a bálványáldozat valami? **20** Sőt, hogy a mit a pogányok áldoznak, ördögöknek áldozzák és nem Istennek; nem akarom pedig, hogy ti az ördögökkel legyetek közösségben. **21** Nem ihatjátok az Úr poharát és az ördögök poharát; nem lehetek az Úr asztalának és az ördögök asztalának részei. **22** Vagy haragra ingereljük az Urat? avagy erősebbek vagyunk-é nálánál? **23** Minden szabad nékem, de nem minden használ; minden szabad nékem, de nem minden épít. **24** Senki ne keresse, a mi az övé, hanem kiki azt, a mi a másé. **25** Mindent, a mit a mézárszékben árulnak, megegyetek, semmit sem tudakozódván a lelkiismeret miatt. **26** Mert az Úré a föld és annak teljessége. **27** Ha pedig valaki meghív titeket a hitetlenek közül és el akartok menni, mindent, a mit elétek hoznak, megegyetek, semmit

sem tudakozódván a lelkiismeret miatt. **28** De ha valaki ezt mondja néktek: Ez bálványáldozati hús, ne egyétek meg a miatt, a ki megjelentette, és a lelkiismeretért; mert az Úr a föld és annak teljessége. **29** De nem a tulajdon lelkiismeretet értem, hanem a másikat. Mert miért kárhoztassa az én szabadságomat a más lelkiismerete? **30** Ha pedig én hálaadással veszek részt, miért káromoltatom azért, a miért én hálákat adok? **31** Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekesztek, mindent az Isten dicsőségére műveljétek. **32** Meg ne botránkoztassátok se a zsidókat, se a görögöket, se az Isten gyülekezetét. **33** Miképpen én is mindenkinek mindenben kedvében járok, nem keresvén a magam hasznát, hanem a sokaságát, hogy megtartassanak.

11 Legyetek az én követőim, mint én is a Krisztusé.
2 Dicsérlek pedig titeket atyámfiai, hogy én rólam mindenben megemlékeztek, és a miképpen meghagytam néktek, rendeléseimet megtartjátok. **3** Akarom pedig, hogy tudjátok, hogy minden férfiúnak feje a Krisztus; az asszonynak feje pedig a férfiú; a Krisztusnak feje pedig az Isten. **4** Minden férfiú, a ki befedett fővel imádkozik avagy prófétál, megcsúfolja az ő fejét. **5** Minden asszony pedig, a ki befedetlen fővel imádkozik avagy prófétál, megcsúfolja az ő fejét, mert egy és ugyanaz, mintha megnyiretett volna. **6** Mert ha az asszony nem fedi be fejét, nyiretkezzék is meg, hogy ha pedig éktelen dolog asszonynak megnyiretkezni, vagy megberetváltatni, fedezze be az ő fejét. **7** Mert a férfiúnak nem kell befednie az ő fejét, mivel ő az Istennek képe és dicsősége; de az asszony a férfiú dicsősége. **8** Mert nem a férfiú van az asszonyból, hanem az asszony a férfiúból. **9** Mert nem is a férfiú teremtetett az asszonyért, hanem az asszony a férfiúért. **10** Ezért kell az asszonynak hatalmi jelt viselni a fején az angyalok miatt. **11** Mindazáltal sem férfiú nincs asszony nélkül, sem asszony férfiú nélkül az Úrban. **12** Mert a miképpen az asszony a férfiúból van, azonképpen a férfiú is az asszony által, az egész pedig az Istentől. **13** Magatokban ítéljétek meg: illendő dolog-e asszonynak fedetlen fővel imádni az Istent? **14** Avagy maga a természet is nem arra tanít-e titeket, hogy ha a férfiú nagy hajtat visel, csúfsága az néki? **15** Az asszonynak pedig, ha nagy haja van, ékesség az néki; mert a haj fátyol gyanánt adatott néki. **16** Ha pedig valakinek tetszik

versengeni, nekünk olyan szokásunk nincsen, sem az Isten gyülekezeteinek. **17** Ezt pedig tudotokra adván, nem dicsérlek, hogy nem haszonnal, hanem kárral gyűltök egybe. **18** Mert először is, mikor egybegyűltök a gyülekezetben, hallom, hogy szakadások vannak köztetek; és valami részben hiszem is. **19** Mert szükség, hogy szakadások is legyenek köztetek, hogy a kipróbáltak nyilvánvalókká legyenek ti köztetek. **20** Mikor tehát egybegyűltök egyazon helyre, nincs úrvacsorájával való élés: **21** Mert kiki az ő saját vacsoráját veszi elő az evésnél; és némely éhezik, némely pedig dőzsöl. **22** Hát nincsenek-e házaítok az evésre és ivásra? Avagy az Isten gyülekezetét vetitek-e meg, és azokat szegényítitek-e meg, a kiknek nincsen? Mit mondjak néktek? Dicsérlelek-e titeket ebben? Nem dicsérlek. **23** Mert én az Úrtól vettem, a mit néktek előtökbe is adtam: hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, melyen elárultaték, vette a kenyeret, **24** És hálákat adván, megtörte és ezt mondotta: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely ti éretteket megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. **25** Hasonlatosképpen a pohárt is vette, minekutána vacsorált volna, ezt mondván: E pohár amaz új testamentom az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre. **26** Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, a míg eljövend. **27** Azért a ki méltatlanul eszi e kenyeret, vagy issza az Úrnak poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen. **28** Próbálja meg azért az ember magát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból, **29** Mert a ki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, mivelhogy nem becsüli meg az Úrnak testét. **30** Ezért van ti köztetek sok erőtlen és beteg, és alusznak sokan. **31** Mert ha mi ítélnök magunkat, nem ítéletünk el. **32** De mikor ítéletünk, az Úrtól tanítatunk, hogy a világgal együtt el ne kárhoztassunk. **33** Azért atyámfiai, mikor egybegyűltök az evésre, egymást megvárjátok. **34** Ha pedig valaki éhezik, otthon egyék, hogy ítéletre ne gyűljétek egybe. A többire nézve, majd ha hozzátok megyek, rendelkezem.

12 A lelki ajándékokra nézve pedig nem akarom, atyámfiai, hogy tudatlanok legyetek. **2** Tudjátok, hogy pogányok voltatok, vitetvén, a mint vitettetek,

a néma bálványokhoz. **3** Azért tudotokra adom néktek, hogy senki, a ki Istennek Lelke által szól, nem mondja Jézust átkozottnak; és senki sem mondhatja Úrnak Jézust, hanem csak a Szent Lélek által. **4** A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a Lélek. **5** A szolgálatokban is különbség van, de ugyanaz az Úr. **6** És különbség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, a ki cselekszi mindezt mindenkiben. **7** Mindenkinek azonban haszonra adatik a Léleknek kijelentése. **8** Némelyiknek ugyanis bölcseségnek beszéde adatik a Lélek által; másoknak pedig tudománynak beszéde ugyanazon Lélek szerint; **9** Egynek hit ugyanazon Lélek által; másnak pedig gyógyítás ajándékai azon egy Lélek által; **10** Némelyiknek csodatévő erőnek munkái; némelyiknek meg prófétálás; némelyiknek pedig lelkeknek megítélése; másoknak nyelvek nemei; másnak pedig nyelvek magyarázása; **11** De mindezeket egy és ugyanaz a Lélek cselekszi, osztogatván mindenkinek külön, a mint akarja. **12** Mert a miképpen a test egy és sok tagja van, az egy testnek tagjai pedig, noha sokan vannak, mind egy test, azonképpen a Krisztus is. **13** Mert hiszen egy Lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok; és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg. **14** Mert a test sem egy tag, hanem sok. **15** Ha ezt mondaná a láb: mivelhogy nem kéz vagyok, nem vagyok a testből való; avagy nem a testből való-é azért? **16** És ha a fül ezt mondaná: mivelhogy nem vagyok szem, nem vagyok a testből való; avagy nem a testből való-é azért? **17** Ha az egész test szem, hol a hallás? ha az egész hallás, hol a szaglás? **18** Most pedig az Isten elhelyezte a tagokat a testben egyenként mindeniket, a mint akarta. **19** Ha pedig az egész egy tag volna hol volna a test? **20** Így azonban sok tag van ugyan, de egy test. **21** Nem mondhatja pedig a szem a kéznek: Nincs rád szükségem; vagy viszont a fej a lábaknak: Nem kellett nekem. **22** Sőt sokkal inkább, a melyek a test legerőtelenebb tagjainak látszanak, azok igen szükségesek: **23** És a melyeket a test tisztességtelenebb tagjainak tartunk, azoknak nagyobb tisztességet tulajdonítunk; és a melyek éktelenek bennünk, azok nagyobb ékességben részesülnek; **24** A melyek pedig ékesek bennünk, azoknak nincs erre szükségök. De az Isten szerkeszté

egybe a testet, az alábbvalóknak nagyobb tisztességet adván, **25** Hogy ne legyen hasonlóság a testben, hanem ugyanarról gondoskodjanak egymásért a tagok. **26** És akár szenved egy tag, vele együtt szenvednek a tagok mind; akár tisztességgel illetetik egy tag, vele együtt örülnek a tagok mind. **27** Ti pedig a Krisztus teste vagytok, és tagjai rész szerint. **28** És pedig némelyeket rendelt az Isten az anyaszentegyházban először apostolokul, másodsor prófétákul, harmadsor tanítókul; azután csodatévő erőket, aztán gyógyításnak ajándékait, gyámolókat, kormányokat, nyelvek nemeit. **29** Avagy mindnyájan apostolok-é? Vagy mindnyájan próféták-é? Avagy mindnyájan tanítók-é? Vagy mindnyájan csodatévő erők-é? **30** Avagy mindnyájoknak van-é gyógyításra való ajándéka? Vagy mindnyájan szólnak-é nyelveken? Vagy mindnyájan magyaráznak-é? **31** Igyekeztek pedig a hasznosabb ajándékokra. És ezenfelül még egy kiváltképpen való út mutatok néktek.

13 Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincsen én bennem, olyanná lettem, mint a zengő ércz vagy pengő czimbalom. **2** És ha jövődőt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha egész hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyökről, szeretet pedig nincsen én bennem, semmi vagyok. **3** És ha vagyonomat mind feléletem is, és ha testemet tűzre adom is, szeretet pedig nincsen én bennem, semmi hasznom abból. **4** A szeretet hosszútűrő, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. **5** Nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a gonoszt, **6** Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal; **7** Mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr. **8** A szeretet soha el nem fogy: de legyenek bár jövődőmondások, eltöröltetnek; vagy akár nyelvek, megszűnnek; vagy akár ismeret, eltöröltetik. **9** Mert rész szerint van bennünk az ismeret, rész szerint a prófétálás: **10** De mikor eljő a teljesség, a rész szerint való eltöröltetik. **11** Mikor gyermek valék, úgy szóltam, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy értettem, mint gyermek: minekutána pedig férfiuvá lettem, elhagytam a gyermekhez illő dolgokat. **12** Mert most tükör által

homályosan látunk, akkor pedig színről-színre; most rész szerint van bennem az ismeret, akkor pedig úgy ismerem majd, a mint én is megismertettem. **13** Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet.

14 Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelki ajándékokat, leginkább pedig, hogy prófétáljátok. **2** Mert a ki nyelveken szól, nem embereknek szól, hanem az Istennek; mert senki sem érti, hanem lélekben beszél titkos dolgokat. **3** A ki pedig prófétál, embereknek beszél épülésre, intésre és vigasztalásra. **4** A ki nyelveken szól, magát építi; de a ki prófétál, a gyülekezetet építi. **5** Szeretném ugyan, ha mindnyájan szólánatok nyelveken, de inkább, hogy prófétálnátok; mert nagyobb a próféta, mint nyelveken szóló, kivévn, ha megmagyarázza, hogy a gyülekezet épüljön. **6** Ha már most, atyámfiak, hozzátok megyek, és nyelveken szólok, mit használok néktek, ha vagy kijelentésben, vagy ismeretben, vagy prófétálásban, vagy tanításban nem szólok hozzátok? **7** Hiszen ha az élettelen hangszerek, akár fuvola, akár czitera, nem adnak megkülönböztethető hangokat, mimódon ismerjük meg, a mit fuvoláznak vagy cziteráznak? **8** Mert ha a trombita bizonytalan zengést télesen, kicsoda készül a harcra? **9** Azonképen ti is, ha érthető nyelven nem beszéltek, mimódon értik meg, a mit szóltok? Csak a levegőbe fogtok beszélni. **10** Példa mutatja, oly sokféle szólás van a világon, és azok közül egy sem érthetetlen. **11** Hogyha azért nem tudom a szóinak értelmét, a beszélőnek idegen leszek, és a beszélő is idegen előttem. **12** Azonképen ti is, minthogy lelki ajándékokat kívántok, a gyülekezet építésére igyekeztetek, hogy gyarapodjatok. **13** Azért a ki nyelveken szól, imádkozzék, hogy megmagyarázza. **14** Mert ha nyelvvel könyörgök, a lelmem könyörög, de értelmem gyümölcstelen. **15** Hogy van hát? Imádkozom a lélekkel, de imádkozom az értelemmel is; énekelek a lélekkel, de énekelek az értelemmel is. **16** Mert ha lélekkel mondasz áldást, az ott lévő avatatlan miképen fog a te hálaadásodra Áment mondani, mikor nem tudja, mit beszélsz? **17** Mert jóllehet, te szépen mondasz áldást, de más nem épül abból. **18** Hálát adok az én Istenemnek, hogy mindnyájatoknál inkább tudok nyelveken szólani; **19** De a gyülekezetben inkább akarok öt szót szólani értelemmel, hogy egyebeket is tanítsak, hogy nem mint tízezer szót nyelveken. **20**

Atyámfiak, ne legyetek gyermekek értelemben; hanem a gonoszságban legyetek gyermekek, értelemben pedig érettek legyetek. **21** A törvényben meg van írva: Idegen nyelveken és idegen ajkakkal szólok e népnek, és így sem hallgatnak rám, azt mondja az Úr. **22** A nyelvek tehát jelül vannak, nem a hívőknek, hanem a hitetleneknek; a prófétálás pedig nem a hitetleneknek, hanem a hívőknek. **23** Azért ha az egész gyülekezet egybegyűl és mindnyájan nyelveken szólunk, bemenvén az idegenek vagy hitetlenek, nem azt mondják-é, hogy őrjöntök? **24** De ha mindnyájan prófétálnak és bemegy egy hitetlen, vagy avatatlan, az mindenektől megfeddettik, mindenektől megítéltetik, **25** És ilyen módon az ő szívének titkai nyilvánvalókká lesznek; és így arczra borulva imádjá az Istent, hirdetvén, hogy bizonynyal az Isten lakik ti bennetek. **26** Hogy van hát atyámfiak? Mikor egybegyűltök, mindeniteknek van zsoltára, tanítása, nyelve, kijelentése, magyarázata. Mindenek épülésre legyenek. **27** Ha valaki nyelveken szól, kettő vagy legfeljebb három legyen, mégpedig egymás után; és egy magyarázza meg: **28** Ha pedig nincsen magyarázó, hallgasson a gyülekezetben; hanem magának szóljon és az Istennek. **29** A próféták pedig ketten vagy hárman beszéljenek; és a többiek ítéljék meg. **30** De ha egy másik ott ülő vesz kijelentést, az első hallgasson. **31** Mert egyenként mindnyájan prófétálhattok, hogy mindenki tanuljon, és mindenki vigasztalást vegyen; **32** És a prófétalemek engednek a prófétáknak; **33** Mert az Isten nem a visszavonásnak, hanem a békességnek Istene; miként a szentek minden gyülekezetében. **34** A ti asszonyaitok hallgassanak a gyülekezetekben, mert nincsen megengedve nékik, hogy szóljanak; hanem engedelmesek legyenek, a mint a törvény is mondja. **35** Hogyha pedig tanulni akarnak valamit, kérdezzék meg otthon az ő férjüket; mert éktelen dolog asszonynak szólani a gyülekezetben. **36** Avagy ti töltekek származott-é az Isten beszéde, avagy csak hozzátok jutott el? **37** Ha valaki azt hiszi, hogy ő prófétá, vagy lelki ajándék részese, vegye eszébe, hogy a miket néktek írok, az Úr rendeletei azok. **38** A ki pedig tudatlan, legyen tudatlan. **39** Azért atyámfiak törekedjetek prófétálásra, és a nyelveken szólást se tiltsátok. **40** Mindenek ékesen és jó renddel legyenek.

15 Esetekbe juttatom továbbá, atyámfiái, az evangéliomot, melyet hirdettem néktek, melyet be is vettetek, melyben állotok is, **2** A mely által üdvözültök is, ha megtartjátok, a minémű beszéddel hirdettem néktek, hacsak nem hiába lattetek hívőkké. **3** Mert azt adtam előtökbe főképen, a mit én is úgy vettem, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az írások szerint; **4** És hogy eltemettetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az írások szerint; **5** És hogy megjelent Kéfásnak; azután a tizenkettőnek; **6** Azután megjelent több mint ötszáz atyafinak egyszerre, kik közül a legtöbben mind máig élnek, némelyek azonban el is aludtak; **7** Azután megjelent Jakabnak; azután mind az apostoloknak; **8** Legutolszor pedig mindenek között, mint egy időtlennek, nékem is megjelent. **9** Mert én vagyok a legkisebb az apostolok között, ki nem vagyok méltó, hogy apostolnak neveztessem, mert háborgattam az Istennek anyaszentegyházát. **10** De Isten kegyelme által vagyok, a mi vagyok; és az ő hozzám való kegyelme nem lőn hiábavaló; sőt többet munkálkodtam, mint azok mindnyájan de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme. **11** Akár én azért, akár azok, így prédikálunk, és így lattetek ti hívőkké. **12** Ha azért Krisztusról hirdettetik, hogy a halottak közül feltámadott, mimódon mondják némelyek ti köztetek, hogy nincsen halottak feltámadása? **13** Mert ha nincsen halottak feltámadása, akkor Krisztus sem támadott fel. **14** Ha pedig Krisztus fel nem támadott, akkor hiábavaló a mi prédikálásunk, de hiábavaló a ti hitetek is. **15** Sőt az Isten hamis bizonyágtevőinek is találatunk, mivelhogya az Isten felől bizonyágot tettünk, hogy feltámasztotta a Krisztust; a kit nem támasztott fel, ha csakugyan nem támadnak fel a halottak. **16** Mert ha a halottak fel nem támadnak, a Krisztus sem támadott fel. **17** Ha pedig a Krisztus fel nem támadott, hiábavaló a ti hitetek; még bűneitekben vagytok. **18** A kik a Krisztusban elaludtak, azok is elvesztek tehát. **19** Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. **20** Ámde Krisztus feltámadott a halottak közül, zsengejök lőn azoknak, kik elaludtak. **21** Miután ugyanis ember által van a halál, szintén ember által van a halottak feltámadása is. **22** Mert a miképen Ádamban mindnyájan meghalnak, azonképen a Krisztusban is mindnyájan megeleveníttetnek. **23** Mindenki pedig a maga rendje szerint. Első zsenge a Krisztus; azután a kik a Krisztuséi, az ő eljövetelekor. **24** Aztán a vég, mikor átadja az országot az Istennek és Atyának; a mikor eltöröl minden birodalmat és minden hatalmat és erőt. **25** Mert addig kell neki uralkodnia, mígnem ellenségeit mind lábai alá veti. **26** Mint utolsó ellenség töröltetik el a halál. **27** Mert mindent az ő lábai alá vetett. Mikor pedig azt mondja, hogy minden alája van vetve, nyilvánvaló, hogy azon kívül, a ki neki mindent alávetett. **28** Mikor pedig minden alája vettetett, akkor maga a Fiú is alávetetik annak, a ki neki mindent alávetett, hogy az Isten legyen minden mindenben. **29** Különben mit cselekesznek azok, a kik a halottakért keresztelkednek meg, a halottak teljességgel nem támadnak fel? Miért is keresztelkednek meg a halottakért? **30** Mi is miért veszélyeztetjük magunkat minden pillanatban? **31** Naponként halál révén állok. A veletek való dicsekedésre mondom, mely van nékem a Krisztus Jézusban a mi Urunkban. **32** Ha csak emberi módon viaskodtam Efézusban a fenevadakkal, mi a hasznom abból, ha a halottak fel nem támadnak? Együnk és igyunk, holnap úgyis meghalunk! **33** Ne tévelyegjetek. Jó erkölcsöt megfontanak gonosz társaságok. **34** Serkenjete fel igazán és ne vétkezete; mert némelyek nem ismerik Istent; megszegyenítésekre mondom. **35** De mondhatná valaki: Mi módon támadnak fel a halottak? és minémű testtel jönnek ki? **36** Balgatag! a mit te vetsz, nem elevenedik meg, hanemha megrothadánd. **37** És abban, a mit elvetsz, nem azt a testet veded el, a mely majd kikél, hanem pusztá magot, talán búzáét, vagy más egyébét. **38** Az Isten pedig testet ad annak, a mint akarta, és pedig mindenféle magnak az ő saját testét. **39** Nem minden test azon egy test, hanem más az embereknek teste, más a barmoknak teste, más a halaké, más a madaraké. **40** És vannak mennyei testek és földi testek; de más a mennyeiek dicsősége, más a földieké. **41** Más a napnak dicsősége és más a holdnak dicsősége és más a csillagok dicsősége; mert csillag a csillagtól különbözik dicsőségre nézve. **42** Épenígy a halottak feltámadása is. Elvetetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban; **43** Elvetetik gyalázatosságban, feltámasztatik dicsőségben; elvetetik erőtelenségben, feltámasztatik erőben. **44**

Elvettetik érzéki test, feltámasztatik lelki test. Van érzéki test, és van lelki test is. 45 Így is van megírva: Lőn az első ember, Ádám, élő lélekke; az utolsó Ádám megelevenítő szellemmé. 46 De nem a lelki az első, hanem az érzéki, azután a lelki. 47 Az első ember földből való, földi; a második ember, az Úr, mennyből való. 48 A milyen ama földi, olyanok a földiek is; és a milyen ama mennyei, olyanok a mennyeiek is. 49 És a miképen hordtuk a földinek ábrázatját, hordani fogjuk a mennyeinek ábrázatját is. 50 Azt pedig állítom atyámiai, hogy test és vér nem örökölheti Isten országát, sem a romlandóság nem öröklí a romolhatatlanságot. 51 Ímé titkot mondok néktek. Mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltozunk. 52 Nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra; mert trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, és mi elváltozunk. 53 Mert szükség, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot öltön magára, és e halandó test halhatatlanságot öltön magára. 54 Mikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik, és e halandó halhatatlanságba öltözik, akkor beteljesül amaz ige, mely meg vagyon írva: Elnyeletett a halál diadalra. 55 Halál! hol a te fullánkod? Pokol! hol a te diadalmad? (Hadēs 986) 56 A halál fullánkja pedig a bűn; a bűn ereje pedig a törvény. 57 De hála az Istennek, a ki a diadalmat adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által. 58 Azért szerelmes atyámiai erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.

16 Ami a szentek számára való alamizsnát illeti, a miképen Galácia gyülekezeteinek rendeltem, ti is azonképen cselekedjete. 2 A hétnek első napján mindenitek tegye félre magánál, a mit sikerül összegyűjtenie, hogy ne akkor történjék a gyűjtés, a mikor odamegyek. 3 Mikor pedig megérkezem, a kiket javaltok leveleitek által, azokat küldöm el, hogy elvigyék Jeruzsálemba a ti ajándékokat. 4 Ha pedig méltó lesz, hogy én is elmenjek, velem együtt jönnék. 5 Elmegyek pedig ti hozzátok, mikor Macedónián általmenéndek: mert Macedónián általmegyek, 6 Nálátok azonban talán megmaradok, vagy ott is telelek, hogy ti kísérjete el, a hová menéndek. 7 Mert nem akarlak titeket épen csak átmenet közben látni, de reménylem, hogy valami ideig nálátok

maradok, ha az Úr engedi. 8 Efézusban pedig pünkösdig maradok. 9 Mert nagy kapu nyílt meg előttem és hasznos, az ellenség is sok. 10 Hogyha pedig megérkezik Timótheus, meglássátok, hogy bátorságos maradása legyen nálátok; mert az Úrnak dolgát cselekszi, mint én is. 11 Senki azért őt meg ne vesse: hanem bocsássátok el őt békességgel, hogy hozzám jöhessen; mert várom őt az atyafiakkal együtt. 12 A mi pedig Apollós atyafit illeti, igen kértem őt, hogy menjen el hozzátok az atyafiakkal együtt: de semmiképpen sem volt kedve, hogy most elmenjen; de majd elmegy, mihelyt jó alkalmatossága létszen. 13 Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek! 14 Minden dolgotok szeretetben menjen végbe! 15 Intelek pedig titeket, atyámiai, hiszen tudjátok, hogy Stefanásnak háznépe Akhája zsengeje, és ők a szenteknek való szolgálatra adták magukat. 16 Hogy ti is engedelmeskedjete az ilyeneknek, és mindenkinek, a ki velök szolgál és fáradoz. 17 Örvendezek pedig a Stefanás, Fortunátus és Akhaikus eljövetelének; mert a bennetek való fogyatkozást ezek betöltötték. 18 Mert megnyugtatták az én lelketem és a tiéteket is. Megbecsüljétek azért az ilyeneket. 19 Köszöntenek titeket Ázsia gyülekezetei; köszöntenek titeket az Úrban felette igen Akvila és Priscilla, a házuknál levő gyülekezettel egybe. 20 Köszöntenek titeket az atyafiak mindnyájan. Köszönséteket egymást szent csókkal. 21 A köszöntés a saját kezemmel, a Páléval. 22 Ha valaki nem szereti az Úr Jézus Krisztust, legyen átkozott! Maran atha. 23 Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme veletek! 24 Az én szeretetem mindnyájatokkal a Jézus Krisztusban! Ámen.

2 Korintusi

1 Pál, Jézus Krisztus apostola az Isten akaratójából, és Timótheus az atyafi, az Isten gyülekezetének, a mely Korinthusban van, mindama szentekkel egybe, a kik egész Akhájában vannak: **2** Kegyelem néktek és békesség Istentől a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **3** Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasságnak atyja és minden vígasztalásnak Istene; **4** A ki megvígasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvígasztalhatassunk bármely nyomorúságba esteket azzal a vígasztalással, a mellyel Isten vígasztal minket. **5** Mert a mint bőséggel kijutott nékünk a Krisztus szenvedéseiből, úgy bőséges a mi vígasztalásunk is Krisztus által. **6** De akár nyomorgattatunk, a ti vígasztalástokért és üdvösségetekért van az, mely hathatós ugyanazon szenvedések elviselésére, a melyeket mi is szenvedünk; akár megvígasztaltatunk a ti vígasztalástokért és üdvösségetekért van az. És a mi reménységünk erős felöletek. **7** Tudván, hogy a miképen társaink vagytok a szenvedésben, azonképen a vígasztalásban is. **8** Mert nem akarjuk, hogy ne tudjatok atyámfiai a mi nyomorúságunk felől, a mely Ázsiában esett rajtunk, hogy felette igen, erőnk felett megterhelgettünk, úgy hogy életünk felől is kétségben valánk: **9** Sőt magunk is halálra szántuk magunkat, hogy ne bizakodnánk mi magunkban, hanem Istenben, a ki feltámasztja a holtakat: **10** A ki ilyen nagy halálból megszabadított és szabadít minket: a kiből reménykedünk, hogy ezután is meg fog szabadítani; **11** Velünk együtt munkálkodván ti is az érettünk való könyörgésben, hogy a sokak által nékünk adatott kegyelmi ajándék sokak által háláltassék meg mi érettünk. **12** Mert a mi dicsekedésünk ez, lelkiismeretünk bizonyága, hogy isteni őszinteséggel és tisztasággal, nem testi bölcseséggel, hanem Isten kegyelmével forgolódtunk a világon, kiváltképen pedig ti köztetek. **13** Mert nem egyebet írunk néktek, hanem a mit olvastok, vagy el is ismertek, sőt reménylem, hogy el is fogtok ismerni mindvégig; **14** A minthogy némi részben el is ismertétek rólunk, hogy dicsekvéstek vagyunk, a miképen ti is nékünk az Úr Jézus napján. **15** És ezzel a bizodalommal akartam előbb hozzátok menni, hogy másodízben nyerjeteek kegyelmet; **16** És köztetek általmenni Macedóniába,

és Macedóniából ismét hozzátok térni vissza, és tőletek elkísértetni Júdeába. **17** Hát ezt akarva, vajjon könnyelműen cselekedtem-é? vagy a mit akarok, test szerint akarom-é, hogy nálam az igen igen, és a nem nem legyen? **18** De hű az Isten, hogy a mi beszédünk hozzátok nem volt igen és nem. **19** Mert az Isten Fia Jézus Krisztus, a kit köztetek mi hirdettünk, én és Silvánus és Timótheus, nem volt igen és nem, hanem az igen lett ő benne. **20** Mert Istennek valamennyi ígérete ő benne lett igenné és ő benne lett Ámenné az Isten dicsőségére mi általunk. **21** A ki pedig minket ti veletek egybe Krisztusban megerősít és megken minket, az Isten az; **22** A ki el is pecsételt minket, és a léleknek zálogát adta a mi szíveinkbe. **23** Én pedig az Isten hívom bizonyosággal az én lelkemre, hogy titeket kímélve nem mentem el eddig Korinthusba. **24** Nem hogy uralkodnánk a ti titetekben, hanem munkatársai vagyunk a ti örömeteknek; mert hitben állotok.

2 Azt tettem pedig fel magamban, hogy nem megyek közéték ismét szomorúsággal. **2** Mert ha én megszorítottalak titeket, ugyan ki az, a ki megvídámít engem, hanemha a kit én megszorítottok? **3** És azért írtam néktek éppen azt, hogy mikor oda megyek, meg ne szomoríttassam azok miatt, a kiknek örülnöm kellene; meg lévén győződve mindenitek felől, hogy az én örömöm mindnyájatoké. **4** Mert sok szorongatás és szívbeli háborgás között írtam néktek sok könyhullatással, nem hogy megszoríttassatok, hanem hogy megismerjétek azt a szeretetet, a mellyel kiváltképen irántatok viseltetem. **5** Ha pedig valaki megszorított, nem engem szomorított meg, hanem részben, hogy azt ne terheljem, titeket mindnyájatokat. **6** Elég az ilyennek a többség részéről való ilyen megbüntetése: **7** Annyira, hogy éppen ellenkezőleg ti inkább bocsássatok meg néki és vígasztaljátok, hogy valamiképen a felettébb való bánat meg ne eméssze az illetet. **8** Azért kérek titeket, hogy tanusítsatok iránta szeretetet. **9** Mert azért írtam is, hogy bizonyosan megtudjam felöletek, ha mindenben engedelmesek vagytok-é? **10** A kinek pedig megbocsáttok valamit, én is: mert ha én is megbocsátottam valamit, ha valakinek megbocsátottam, ti érettetek cselekedtem Krisztus színe előtt; hogy meg ne csaljon minket a Sátán: **11** Mert jól ismerjük az ő szándékait. **12** Mikor pedig Troásba mentem a Krisztus evangyélioma

ügyében és kapu nyitott nekem az Úrban, nem volt lelkemnek nyugodalma, mivelhogy nem találtam Titust, az én atyámfiat; **13** Hanem elbúcsúzáván tőlük, elmentem Macedóniába. **14** Hála pedig az Istennek, a ki mindenkor diadalra vezet minket a Krisztusban, és az ő ismeretének illatját minden helyen megjelenti mi általunk. **15** Mert Krisztus jó illatja vagyunk Istennek, mind az üdvözülők, mind az elkárhozók között; **16** Ezeknek halál illatja halálra; amazoknak pedig élet illatja életre. És ezekre kicsoda alkalmas? **17** Mert mi nem olyanok vagyunk, mint sokan, a kik meghamisítják az Isten ígését; hanem tisztán, sőt szinte Istenből szólunk az Isten előtt a Krisztusban.

3 Elkezdjük-e ismét ajánlgatni magunkat? Vagy talán szükségünk van, mint némelyeknek, ajánló levelekre hozzátok, avagy töletek? **2** A mi levelünk ti vagytok, beírva a mi szívünkbe, a melyet ismer és olvas minden ember; **3** A kik felől nyilvánvaló, hogy Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, nem tentával, hanem az élő Isten Lelkével írva; nem kőtáblákra, hanem a szívnek hústábláira. **4** Ilyen bizodalunk pedig Isten iránt a Krisztus által van. **5** Nem mintha magunktól volnánk alkalmasak valamit gondolni, úgy mint magunkból; ellenkezőleg a mi alkalmas voltunk az Istentől van: **6** A ki alkalmasokká tett minket arra, hogy új szövetség szolgálói legyünk, nem betűé, hanem léleké; mert a betű megöl, a lélek pedig megelevenít. **7** Ha pedig a halálnak betűkkel kövekbe vésett szolgálata dicsőséges vala, úgyhogy Izráel fiai nem is nézhettek Mózes orczájára arcának elmúló dicsősége miatt: **8** Hogyne volna még inkább dicsőséges a léleknek szolgálata? **9** Mert ha a kárhóztatás szolgálata dicsőséges, mennyivel inkább dicsőséges az igazság szolgálata? **10** Sőt a dicsőített nem is dicsőséges ebben a részben az őt meghaladó dicsőség miatt. **11** Mert ha dicsőséges az elmulandó, sokkal inkább dicsőséges, a mi megmarad. **12** Azért ilyen reménységben nagy nyíltsággal szólunk; **13** És nem, miként Mózes, a ki leplet borított az orczájára, hogy ne lássák Izráel fiai az elmulandónak végét. **14** De megtompultak az ő elméik. Mert ugyanaz a lepel mind e mai napig ott van az ő szövetség olvasásánál felfedetlenül, mivelhogy a Krisztusban tűnik el; **15** Sőt mind máig, a mikor csak olvassák Mózeset, lepel borul

az ő szívökre. **16** Mikor pedig megtér az Úrhoz, lehull a lepel. **17** Az Úr pedig a Lélek; és a hol az Úrnak Lelke, ott a szabadság. **18** Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arczzal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy mint az Úrnak Lelkétől.

4 Annakokáért, mivelhogy ilyen szolgálatban vagyunk, a mint a kegyelmet nyertük, nem csüggedünk el; **2** Hanem lemondunk a szégyen takargatásáról, mint a kik nem járunk ravasszágban, és nem is hamisítjuk meg az Isten ígését, de a nyilvánvaló igazsággal kelletjük magunkat minden ember lelkiismeretének az Isten előtt. **3** Ha mégis lepezett a mi evangéliomunk, azoknak lepezett, a kik elvesznek: **4** A kibben e világ Istene megvakította a hitelenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangéliomának világosságát, a ki az Isten képe. **(aiōn g165)** **5** Mert nem magunkat prédikáljuk, hanem az Úr Jézus Krisztust; magunkat pedig, mint a ti szolgáitokat, a Jézusért. **6** Mert az Isten, a ki szólt: setétségből világosság ragyogjon, ő gyűjtött világosságot a mi szívünkben az Isten dicsősége ismeretének a Jézus Krisztus arczán való világoltatása végett. **7** Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy amaz erőnek nagy volta Istené legyen, és nem magunktól való. **8** Mindenütt nyomorgattunk, de meg nem szorítottunk; kétségkedünk, de nem esünk kétségbe; **9** Üldöztetünk, de el nem hagyatunk; tiportatunk, de el nem veszünk; **10** Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben. **11** Mert mi, a kik élünk, mindenkor halálra adatunk a Jézusért, hogy a Jézus élete is látható legyen a mi halandó testünkben. **12** Azért a halál mi bennünk munkálkodik, az élet pedig ti bennetek. **13** Mivelhogy pedig a hitnek mi bennünk is ugyanaz a lepel van meg, a mint írva van: Hittem és azért szólám; hiszünk mi is, és azért szólunk; **14** Tudván, hogy a ki feltámasztotta az Úr Jézust, Jézus által minket is feltámaszt, és veletek együtt előállít. **15** Mert minden ti érettetek van, hogy a kegyelem sokasodva sokak által a hálaadást bőséggessé tegye az Isten dicsőségére. **16** Azért nem csüggedünk; sőt ha a mi külső emberünk megromol is, a belső mindazáltal napról-napra újul. **17** Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk igen-igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk; **(aiōnios g166)** **18** Mivelhogy

nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók. (aiōnios g166)

5 Mert tudjuk, hogy ha e mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökké való házunk a mennyben. (aiōnios g166)

2 Azért is sóhajtozunk ebben, óhajtván felöltözni erre a mi mennyei hajlékunkat; **3** Ha ugyan felöltözöttlen is mezíteleneknek nem taláztatunk! **4** Mert a kik e sátorban vagyunk is, sóhajtozunk megterhelhetvén; mivelhogy nem kívánunk levetkőztetni, hanem felöltöztetni, hogy a mi halandó, elnyelje azt az élet. **5** A ki pedig minket erre elkészített, az Isten az, a ki a Lélek zálogát is adta minékünk. **6** Azért mivelhogy mindenkor bízunk, és tudjuk, hogy e testben lakván, távol vagyunk az Úrtól. **7** (Mert hitben járunk, nem látásban); **8** Bizodalomunk pedig van, azért inkább szeretnénk kiköltözni e testből, és elköltözni az Úrhoz. **9** Azért igyekezünk is, hogy akár itt lakunk, akár elköltözünk, néki kedvesek legyünk. **10** Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy kiki megjutalmaztassék a szerint, a miket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt. **11** Ismervén tehát az Úrnak félelmét, embereket térítünk, Isten előtt pedig nyilván vagyunk; reményem azonban, hogy a ti lelkieméretetek előtt is nyilván vagyunk. **12** Mert nem ajánljuk ismét magunkat néktek, hanem alkalmat adunk ti néktek a velünk való dicsekedésre, hogy legyen mit felelnetek a színből és nem szívből dicsekedőeknek. **13** Ha azért bolondok vagyunk, Istenért; ha eszesek vagyunk, érettetek van az. **14** Mert a Krisztusnak szerelme szorongat minket, **15** Úgy vélekedvén, hogy ha egy meghalt mindenkiért, tehát mindazok meghaltak; és azért halt meg mindenkiért, hogy a kik élnek, ezután ne magoknak éljenek, hanem annak, a ki érettök meghalt és feltámasztatott. **16** Azért mi ezentúl senkit sem ismerünk test szerint; sőt ha ismertük is Krisztust test szerint, de már többé nem ismerjük. **17** Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtes az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden. **18** Mindez pedig Istentől van, a ki minket magával megbékéltetett a Jézus Krisztus által, és a ki nekünk adta a békéltetés szolgálatát; **19** Minthogy az Isten volt az, a ki Krisztusban megbékéltette magával a világot, nem tulajdonítván nékik az ő bűneiket, és reánk

bízta a békéltetésnek ígését. **20** Krisztusért járván tehát követségben, mintha Isten kérne mi általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel. **21** Mert azt, a ki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk ő benne.

2 Mint együttmunkálkodók intünk is, hogy hiába ne vettétek légyen az Isten kegyelmét. **2** Mert ő mondja: Kellemetes időben meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek. Ímé itt a kellemetes idő, ímé itt az üdvösség napja. **3** Senkit semmiben meg ne botránkoztassunk, hogy a szolgálatunk ne szidalmaztassék. **4** Hanem ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgálói; sok túsásban, nyomorúságban, szükségben, szorongatásban. **5** Vereségben, tömlöczben, háborúságban, küzködésben, virrasztásban, bőjtölésben. **6** Tisztaságban, tudományban, hosszútűrésben, szívességben, Szent Lélekben, tetetés nélkül való szeretetben, **7** Igazmondásban, Isten erejében; az igazságnak jobb és bal felől való fegyvereivel; **8** Dicsőség és gyalázat által, rossz és jó hír által; mint hitetők, és igazak; **9** Mint ismeretlenek, és mégis ismeretesek; mint megholtak, és im élők; mint ostorozottak, és meg nem ölttek; **10** Mint bánkódók, noha mindig örvendezők; mint szegények, de sokakat gazdagítók; mint semmi nélkül valók, és mindennel bírók. **11** A mi szánk megnyílt ti néktek, korinthusiak, a mi szívünk kitérült. **12** Nem mi bennünk vagytok szorosságban, hanem szorosságban vagytok a ti szívetekben. **13** Vizonzásul (mint gyermekeimnek szólok) tárjátok ki ti is szíveteket. **14** Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában; mert mi szövetsége van igazságnak és hamisságnak? vagy mi közössége a világosságnak a sötétséggel? **15** És mi egyezsége Krisztusnak Béliállal? vagy mi köze hívőnek hitetlenhez? **16** Vagy mi egyezése Isten templomának bálványokkal? Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, a mint az Isten mondotta: Lakozom bennök és közöttük járok; és leszek nékik Istenök, és ők én népem lesznek. **17** Annakokáért menjetek ki közülök, és szakadjatok el, azt mondja az Úr, és tisztátalant ne illessetek; és én magamhoz fogadlak titeket, **18** És leszek néktek Atyátok, és ti lesztek fiaimmá, és leányaimmá, azt mondja a mindenható Úr.

7 Mivelhogy azért ilyen ígéreteink vannak, szeretteim, tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalanságtól, Isten félelmében vivén véghez a mi megszentelésünket. **2** Fogadjatok be minket; senkit meg nem bántottunk, senkit meg nem rontottunk, senkit meg nem csaltunk. **3** Nem vádképen mondom; hisz előbb mondtam, hogy szívünkben vagytok, hogy együtt haljunk, együtt éljünk. **4** Nagy az én bizodalمام hozzátok, nagy az én dicsekvésem felőletek; telve vagyok vígasztalódással, felettébb való az én örömem minden mi nyomorúságunk mellett. **5** Mert mikor Macedóniába jöttünk, sem volt semmi nyugodalma a mi testünknek, sőt mindenképen nyomorogtunk; kívül harcz, belől félelem. **6** De az Isten, a megalázottak vígasztalója, minket is megvígasztalt Titus megjöttével. **7** Sőt nem megjöttével csupán, hanem azzal a vígasztalással is, a melylyel ti vígasztaltatok meg, hírvül hozván nékünk a ti kívánczástokat, a ti kesergésteket, a ti hozzám való ragaszkodástokat; úgyhogy én mégjobban örvendeztem. **8** Hát ha megszorítottalak is titeket azzal a levéllel, nem bánom, noha bántam; mert látom, hogy az a levél, ha ideig-óráig is, megszorított titeket. **9** Most örülök, nem azért, hogy megszorodtatok, hanem hogy megtérésre szomorodtatok meg. Mert Isten szerint szomorodtatok meg, hogy miattunk semmiben kárt ne valljatok. **10** Mert az Isten szerint való szomorúság üdvösségre való megbánhatatlan megtérést szerez; a világ szerint való szomorúság pedig halált szerez. **11** Mert ímé ez a ti Isten szerint való megszorodástok milyen nagy buzgóságot keltett ti bennetek, sőt védekezést, sőt bosszankodást, sőt félelmet, sőt kívánczást, sőt buzgóságot, sőt bosszúállást. Mindenképen bebizonyítottatok, hogy tiszták vagytok e dologban. **12** Ha tehát írtam is néktek, nem a sértő miatt, sem a sértett miatt; hanem hogy nyilvánvaló legyen nálatok a mi irántatok való buzgóságunk Isten előtt. **13** Annakokáért megvígasztalódtunk a ti vígasztalástokon; de sokkal inkább örültünk a Titus örömén, hogy az ő lelketi ti mindnyájan megnyugtattatok. **14** Mert ha dicsekedtem valamit néki felőletek, nem maradtam szégyenben; de a mint ti néktek mindent igazán szólottam, azonképen a mi Titus előtt való dicsekvésünk is igazsággá lett. **15** És ő még jobb szívvel van irántatok, visszaemlékezvén mindnyájatoknak engedelmességére, hogy félelemmel

és rettegéssel fogadtátok őt. **16** Örülök, hogy mindenképen bízhatom bennetek.

8 Tudotokra adjuk pedig, atyámfiai, Istennek azt a kegyelmét, a melyet Macedónia gyülekezeteivel közlött. **2** Hogy a nyomorúság sok próbái közt is bőséges az ő örömük és igen nagy szegénységük jószívűségük gazdagságává növekedett. **3** Mert, bizonyosság vagyok rá, erejük szerint, sőt erejük felett is adakoznak, **4** Sok könyörgéssel kérvén minket, hogy a szentek iránt való szolgálat jótéteményébe és közösségébe fogadjuk be őket. **5** És nem a miképen reméltük, hanem önmagukat adták először az Úrnak, és nekünk is az Isten akaratjából. **6** Hogy kérnünk kellett Titust, hogy a miképen elkezdette, azonképen végezze is be nálatok ezt a jótéteményt is. **7** Azért, miképen mindenben bővölködtök, hitben, beszédben, ismeretben és minden buzgóságban és hozzánk való szeretetben, úgy e jótéteményben is bővölködjetek. **8** Nem parancsképen mondom, hanem hogy a mások buzgósága által a ti szeretetetek valódiságát is kipróbáljam. **9** Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak jótéteményét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok. **10** Tanácsot is adok e dologban; mert hasznos az néktek, a kik nemcsak a cselekvést, hanem az akarást is elkezdtétek tavaly óta. **11** Most hát a cselekvést is vigyétek végbe; hogy a miképen az akarás készsége, azonképen a végrehajtás is ahhoz képest legyen, a mitek van. **12** Mert ha a készség megvan, a szerint kedves az, a mije kinek-kinek van, és nem a szerint, a mije nincs. **13** Mert nem úgy, hogy másoknak könnyebbségük, néktek pedig nyomorúságtok legyen, hanem egyenlőség szerint; e mostani időben a ti bőségtok pótolja amazoknak fogyatkozását; **14** Hogy amazoknak bősége is pótolhassa a ti fogyatkozásokat, hogy így egyenlőség legyen; **15** A mint megvan írva: a ki sokat szedett, nem volt többje; és a ki keveset, nem volt kevesebbje. **16** Hála pedig az Istennek, ki ugyanazt a buzgóságot oltotta értetek a Titus szívébe. **17** Mivelhogy intésünket ugyan elfogadta, de nagy buzgóságában önként ment hozzátok. **18** Elküldöttük pedig vele együtt amaz atyafit is, a ki az összes gyülekezetekben dicséretes az evangéliomért; **19** Nemcsak pedig, hanem a gyülekezetek úitársunknak is megválaszták ebben a jó ügyben, a melyet mi

szolgálunk magának az Úrnak dicsőségére és a ti készségeitekre; **20** Óvakodván, hogy senki se ócsárolhasson minket a mi szolgálatunk által való bőséges jótétemény miatt; **21** Mert gondunk van a tisztességre nemcsak az Úr előtt, hanem az emberek előtt is. **22** Sőt elküldöttük velök a mi atyánkfíát is, a kinek buzgó voltát sok dologban sokszor kipróbáltuk, most pedig még sokkal buzgóbb, irántatok való nagy bizodalmánál fogva. **23** Akár Titusról van szó, ő az én társam és ti köztetek segítségem; akár a mi atyánkfíai felől, ők a gyülekezetek követői, Krisztus dicsősége: **24** Adjátok azért szereteteteknek és felőletek való dicsekvésünknek, bizonyágát irántuk a gyülekezetek előtt is.

9 A szentek iránt való szolgálatról felesleges is néktek írnom. **2** Hiszen ismerem a ti készségeket a melylyel dicsekszem felőletek a macedónoknak, hogy Akhája kész a múlt esztendő óta; és a ti buzgóságtok, sokakat magával ragadt. **3** Mindamellett elküldöttem az atyafiakat, hogy a mi felőletek való dicsekedésünk ebben a részben hiábavaló ne legyen; hogy, a mint mondám, készen legyetek. **4** Hogy aztán, ha a macedónok velem együtt odajutnak és titeket készületlenül találhatnak, valamiképpen szégyent ne valljunk mi, hogy ne mondjam ti, ebben a dologban. **5** Szükségesnek véltem azért utasítani az atyafiakat, hogy előre menjenek el hozzátok, és készítsék el előre a ti előre megígért adományokat, hogy az úgy legyen készen, mint adomány, és nem mint ragadomány. **6** Azt mondom pedig: A ki szűken vet, szűken is arat; és a ki bőven vet, bőven is arat. **7** Kiki a mint eltökölte szívében, nem szomorúságból, vagy kénytelenségből; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten. **8** Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok áraszsa minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségtek lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek, **9** A mint meg van írva: Szórt, adott a szegényeknek; az ő igazsága örökké megmarad. **(aiōn g165)** **10** A ki pedig magot ad a magvetőnek és kenyeret eleségül, ad és megsokasítja a ti vetéstekeket és megnöveli a ti igazságtoknak gyümölcsét, **11** Hogy mindenben meggazdagodjatok a teljes jószívűségre, a mely általunk hálaadást szerez az Istennek. **12** Mert e tisztnek szolgálata nemcsak a szenteknek szükségét elégíti ki, hanem sok hálaadással bőséges az Isten előtt; **13** A mennyiben e szolgálatnak próbája

által dicsőítik az Istent a ti Krisztus evangéliomát valló engedelmességeitekért, és a ti hozzájuk és mindenekhez való adakozó jószívűségtekért. **14** Mikor érettetek könyörögve ők is vágyakoznak utánatok az Istennek rajtatok való bőséges kegyelme miatt. **15** Az Istennek pedig legyen hála az ő kimondhatatlan ajándékáért.

10 Magam pedig, én Pál, kérek titeket a Krisztus szelídségére és engedelmességére, a ki szemtől szemben ugyan alázatos vagyok közöttetek, de távol bátor vagyok irántatok; **2** Kérik pedig, hogy a mikor jelen leszek, ne kelljen bátornak lennem ama bizodalomnál fogva, a melylyel úgy gondolom bátor lehetek némelyekkel szemben, a kik úgy gondolkodnak felőlünk, mintha mi test szerint élnénk. **3** Mert noha testben élünk, de nem test szerint vitézünk. **4** Mert a mi vitézkedésünk fegyverei nem testiek, hanem erősek az Istennek, erősségek lerontására; **5** Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, a mely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak; **6** És készen állván megbüntetni minden engedetlenséget, mihelyst teljessé lesz a ti engedelmességetek. **7** A szem előtt valókra néztek? Ha valaki azt hiszi magáról, hogy ő a Krisztusé, viszont azt is gondolja meg önmagában, hogy a mint ő maga a Krisztusé, azonképen mi is a Krisztuséi vagyunk. **8** Mert ha még egy kissé felettebb dicsekedem is a mi hatalmunkkal, a melyet az Úr a ti építésekre és nem megrontásokra adott, én nem vallok szégyent; **9** Hogy ne láttassam, mintha csak ijesztgetnék a leveleim által. **10** Mert, úgy mondják, a levelei ugyan súlyosak és kemények; de a maga jelenvolta erőtelen, és beszéde silány. **11** Gondolja meg azt, a ki ilyen, hogy a milyenek vagyunk távol, a levelek által való beszédben, éppen olyanok leszünk, ha megjelenünk, cselekedetben is. **12** Mert nem merjük magunkat azokhoz számítani, vagy hasonlítani, a kik magukat ajánlják; de azok magukat magukhoz mérvén és magukhoz hasonlítván magukat, nem okosan cselekesznek. **13** De mi nem dicsekszünk mértéktelenül, hanem ama mérőzsinór mértéke szerint, a melyet Isten adott nekünk mértékül, hogy hozzátok is elérjünk. **14** Mert nem feszítjük túl magunkat, mintha nem értünk volna el hozzátok; hiszen hozzátok is eljutottunk a Krisztus

evangéliomával. **15** A kik nem dicsekeszünk mértéktelenül mások munkájával, de reméljük, hogy hitetek megnőttével nagyokká leszünk köztetek a mi mérőszínörünk szerint bőségesen. **16** Hogy rajtatok túl is hirdessük az evangéliomot, nem dicsekedvén más mértéke szerint a készszel. **17** A ki pedig dicsekszik, az Úrban dicsekedjék. **18** Mert nem az a kipróbált, a ki magát ajánlja, hanem a kit az Úr ajánl.

11 Vajha elszenvednétek tőlem egy kevés balgatagságot! Sőt szenvedjete el engem is. **2** Mert isteni buzgósággal buzgok értetek; hisz eljegyeztelek titeket egy férfúnak, hogy mint szeplőtlen szűzet állítsalak a Krisztus elé. **3** Félek azonban, hogy a miként a kígyó a maga álnokságával megcsalta Évát, akként a ti gondolataitok is megrontatnak és eltávolodnak a Krisztus iránt való egyenességtől. **4** Mert hogyha az, a ki jó, más Jézust prédikál, a kit nem prédikáltunk, vagy más lelket vesztek, a mit nem vettetek, vagy más evangéliomot, a mit be nem fogadtatok, szépen eltűnétek. **5** Mert én azt gondolom, hogy semmiben sem vagyok alábbvaló a fő-fő apostoloknál. **6** Ha pedig avatatlan vagyok is a beszédben, de nem az ismeretben; sőt mindenben, mindenképen nyilvánvalókká lettünk előttem. **7** Avagy vétkeztem-é, mikor magamat megaláztam, hogy ti felmagasztaltassatok, hogy ingyen hirdettem néktek az Isten evangéliomát? **8** Más gyülekezeteket fosztottam meg, zsoldot vévén, hogy néktek szolgáljak; és mikor nálatok voltam és szűkölködtem, nem voltam terhére senkinek. **9** Mert az én szükségemet kipótolták a Macedóniából jött atyfiak; és rajta voltam és rajta is leszek, hogy semmiben se legyek terhetekre. **10** Krisztus igazsága bennem, hogy én ettől a dicsekvéstől nem esem el Akhája vidékén. **11** Miért? Hogy nem szeretlek titeket? Tudja az Isten. **12** De a mit cselekszem, cselekedni is fogom, hogy elvágjam az alkalmat az alkalomkeresők elől; hogy a mivel dicsekesznek, olyanoknak találtassanak abban, mint mi is. **13** Mert az ilyenek hamis apostolok, álnok munkások, a kik a Krisztus apostolaivá változtatják át magukat. **14** Nem is csoda; hisz maga a Sátán is átváltoztatja magát világosság angyalává. **15** Nem nagy dolog azért, ha az ő szolgálói is átváltoztatják magokat az igazság szolgálóivá; a kiknek végők az ő cselekedeteik szerint léssen. **16** Ismét mondom: ne tartson engem

senki esztelennek; de ha mégis, fogadjatok be mint esztelent is, hogy egy kicsit én is dicsekedhessem. **17** A mit mondok, nem az Úr szerint mondom, hanem mintegy esztelenül a dicsekvésnek ezzel a merészségével, **18** Mivelhogy sokan dicsekesznek test szerint, dicsekeszem én is. **19** Hisz okosak lévén, örömost eltűritek az eszteleneket. **20** Mert eltűritek, ha valaki leigáz titeket, ha valaki felfal, ha valaki megfog, ha valaki felfuvalkodik, ha valaki arczul ver titeket. **21** Szégyenkezve mondom, mivelhogy mi erőtelenek voltunk; de a miben merész valaki, esztelenül szólok, merész vagyok én is. **22** Héberetek ők? Én is. Izráeliták-é? Én is. Ábrahám magva-é? Én is. **23** Krisztus szolgálai-é? (balgatagul szólok) én méginkább; több fáradság, több vereség, több börtön, gyakorta való halálos veszedelem által. **24** A zsidóktól ötször kaptam negyvenet egy híján. **25** Háromszor megostoroztak, egyszer megköveztek, háromszor hajtórést szenvedtem, éjt-napot a mélységben töltöttem; **26** Gyakorta való utazásban, veszedelemben folyó vizeken, veszedelemben rablók közt, veszedelemben népem között, veszedelemben pogányok között, veszedelemben városban, veszedelemben pusztában, veszedelemben tengeren, veszedelemben hamis atyfiak közt; **27** Fáradságban és nyomorúságban, gyakorta való virrasztásban, éhségben és szomjúságban, gyakorta való bőjtölésben, hidegben és mezítelenségben. **28** Mindezekon kívül van az én naponkénti zaklattatásom, az összes gyülekezetek gondja. **29** Ki beteg, hogy én is beteg ne volnék? Ki botránkozik meg, hogy én is ne égnék? **30** Ha dicsekednem kell, az én gyengeségemmel dicsekszem. **31** Az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, a ki mindörökké áldott, tudja, hogy nem hazudom. (aiōn g165) **32** Damaskusban Aretás király helytartója őrzette a damaskusiak városát, akarván engem megfogni; **33** És az ablakon át, kosárban bocsátottak le a kőfalon, és megmenekültem kezei közül.

12 A dicsekvés azonban nem használ nékem; rátérek azért a látomásokra és az Úrnak kijelentéseire. **2** Ismerek egy embert a Krisztusban, a ki tizennégy évvel ezelőtt (ha testben-é, nem tudom; ha testen kívül-é, nem tudom; az Isten tudja) elragadtatott a harmadik égig. **3** És tudom, hogy az az ember, (ha testben-é, ha testen kívül-é, nem tudom;

az Isten tudja), 4 Elragadtatt a paradicsomba, és hallott kimondhatatlan beszédeket, a melyeket nem szabad embernek kibeszélnie. 5 Az ilyennel dicsekszem; magammal pedig nem dicsekszem, ha csak az én gyengeségeimmel nem. 6 Mert ha dicsekedni akarok, nem leszek esztelen; mert igazságot mondok; de megtűrtöttem magamat, hogy valaki többnek ne tartson, mint a minék lát, vagy a mit hall tőlem. 7 És hogy a kijelentések nagysága miatt el ne bizakodjam, tövis adatott nékem a testembe, a Sátán angyala, hogy gyötörjön engem, hogy felettebb el ne bizakodjam. 8 Ezért háromszor könyörögtem az Úrnak, hogy távozzék el ez tőlem; 9 És ezt mondá nékem: Elég néked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el. Nagy örömet dicsekszem azért az én erőtlenségeimmel, hogy a Krisztus ereje lakozzék én bennem. 10 Annakokáért gyönyörködöm az erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben és szorongatásokban Krisztusért; mert a mikor erőtelen vagyok, akkor vagyok erős. 11 Dicsekedvén, balgataggá lettem; ti kényszerítettetek reá. Mert néktek kellett volna engem ajánlanotok; mert semmiben sem vagyok alábbvaló a fő-fő apostoloknál, noha semmi vagyok. 12 Apostolságomnak jelei megbizonyosodtak közöttetek sok tűrésben, jelekben, csodákban és erőknben is. 13 Mert micsoda az, a miben megkárosodtatok a többi gyülekezetek mellett, hanem ha az, hogy én magam nem voltam néktek terhetekre? Bocsássátok meg nékem ezt az igazságtalanságot! 14 Ímé harmadízben is kész vagyok hozzátok menni, és nem leszek terhetekre; mert nem azt keresem, a mi a tiétek, hanem titeket magatokat. Mert nem a gyermekek tartoznak kincseket gyűjteni a szülőknek, hanem a szülők a gyermekeknek. 15 Én pedig nagy örömet áldozok és esem áldozatul a ti lelketekért; még ha ti, a kiket én igen szeretek, kevésbbé szerettek is engem. 16 De ám legyen, hogy én nem voltam terhetekre; hanem álnok lévén ravaszással fogtalak meg titeket. 17 Avagy a kiket hozzátok küldtem, azok közül valamelyik által kifosztottalak-é titeket? 18 Megkértem Titust, és vele együtt elküldtem amaz atyafit; csak nem fosztott ki titeket Titus? Nem egyazon Lélek szerint jártunk-é? Nem azokon a nyomokon-é? 19 Azt hiszitek megint, hogy előttetek mentegjük magunkat. Az Isten előtt Krisztusban szólunk; mindezt

pedig, szeretteim, a ti épülétekért. 20 Mert félek azon, hogy ha odamegyek, nem találak majd olyanoknak, a milyeneknek szeretnék, és engem is olyannak találtak, a milyennek nem szeretnétek; hogy valamiképen versengések, irigységek, indulatoskodások, visszavonások, rágalmazások, fondorkodások, felfuvalkodások, pártoskodások lesznek közöttetek; 21 Hogy mikor újra odamegyek, megaláz engem az én Istenem ti közöttetek, és sokakat megsíratok azok közül, a kik ezelőtt vétkeztek és meg nem tértek a tisztátalanságból, paráznaságból és bujaságból, a mit elkövettek.

13 Ezúttal harmadszor megyek hozzátok. Két vagy három tanú vallomása alapján megáll minden dolog. 2 Előre megmondtam és előre mondom, mint másodszori ottlétemkor, és most is távollétemben írom azoknak, a kik ezelőtt vétkeztek, és a többieknek mind, hogy ha ismét odamegyek, nem leszek kíméletes; 3 Mert hát az általam szóló Krisztusnak bizonyosságát keressetek, a ki irányotokban nem erőtelen, hanem erős ti bennetek. 4 Mert noha megfeszítettetek erőtelenségből, mindazáltal él Istennek hatalmából. És noha mi erőtelenek vagyunk benne, de vele együtt élünk majd Isten erejéből ti nálatok. 5 Kísértsétek meg magatokat, ha a hitben vagytok-é? magatokat próbáljátok meg. Avagy nem ismeritek-é magatokat, hogy a Jézus Krisztus bennetek van? Kivévén, ha méltatlanok vagytok. 6 De reménylem, hogy megismeritek, hogy mi nem vagyunk méltatlanok. 7 Az Istent pedig kérem, hogy semmi gonoszt ne cselekedjétek; nem hogy mi méltóknak láttassunk, hanem hogy ti a jót cselekedjétek, mi pedig mintegy méltatlanok legyünk. 8 Mert semmit sem cselekedhetünk az igazság ellen, hanem csak az igazságért. 9 Mert örvendünk, ha mi erőtelenek vagyunk, ti meg erősek vagytok; ezt pedig kérjük is, a ti tökéletesedésetekért. 10 Azért írom ezeket távollétemben, hogy jelenlétemben ne kelljen keményen viselkednem ama hatalom szerint, a melyet az Úr adott nékem építésre és nem rontásra. 11 Végezetre, atyámfiai, legyetek jó egészségben, épüljétek, vigasztalódjatok, egy értelemben legyetek, békességben éljétek; és a szeretetnek és békességnek Istene léssen veletek. 12 Köszöntsétek egymást szent csókkal. 13 Köszöntenek titeket a szentek mindnyájan. 14 Az Úr Jézus

Krisztusnak kegyelme, és az Istennek szeretete, és a Szent Léleknek közössége mindnyájatokkal. Ámen.

Galatákhoz

1 Pál, apostol (nem emberektől, sem nem ember által, hanem Jézus Krisztus által és az Atya Isten által, a ki feltámasztotta őt a halálból); **2** És a velem levő összes atyafiak, Galátzia gyülekezeteinek: **3** Kegyelem néktek és békeség az Atya Istentől, és a mi Urunk Jézus Krisztustól, **4** A ki adta önmagát a mi bűneinkért hogy kiszabadítson minket e jelenvaló gonosz világból, az Istennek és a mi Atyánknak akarata szerint. (aiōn g165) **5** A kinek dicsőség örökkön örökké! Ámen. (aiōn g165) **6** Csodálkozom, hogy Attól, a ki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar más evangéliomra hajlotok. **7** Holott nincs más; de némelyek zavarnak titeket, és el akarják ferdíteni a Krisztus evangéliomát. **8** De ha szinte mi, avagy mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, a mit néktek hirdettünk, legyen átok. **9** A mint előbb mondtuk, most is ismét mondom: Ha valaki néktek hirdet valamit azon kívül, a mit elfogadtatok, átok legyen. **10** Mert most embereknek engedek-é, avagy az Istennek? Vagy embereknek igyekezem-tetszeni? Bizonyára, ha még embereknek igyekezném-tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék. **11** Tudotokra adom pedig atyámfiai, hogy az az evangéliom, melyet én hirdettem, nem ember szerint való; **12** Mert én sem embertől vettem azt, sem nem tanítottak arra, hanem a Jézus Krisztus kijelentése által. **13** Mert hallottátok, mint forgolódtam én egykor a zsidóságban, hogy én felette igen háborgattam az Isten anyaszentegyházát, és pusztítottam azt. **14** És felülmultam a zsidóságban nemzetembeli sok kortársamat, szerfelett rajongván atyai hagyományaimért. **15** De mikor az Istennek tetszett, ki elválasztott engem az én anyám méhétől fogva és elhívott az ő kegyelme által, **16** Hogy kijelentse az ő Fiát én bennem, hogy hirdessem őt a pogányok között: azonnal nem tanácskoztam testtel és vérrel, **17** Sem nem mentem Jeruzsálembe az előttem való apostolokhoz, hanem elmentem Arábiába, és ismét visszatértem Damaskusba. **18** Azután három esztendő mulva fölmentem Jeruzsálembe, hogy Pétert meglátogassam, és nála maradtam tizenöt napig. **19** Az apostolok közül pedig mást nem láttam, hanem csak Jakabot, az Úr atyjafiát. **20** A miket pedig néktek írok, ímé Isten előtt mondom, hogy nem hazudom. **21** Azután mentem Sírjának és Ciliciának tartományaiba.

22 Ismeretlen valék pedig személyesen a Júdeában levő keresztyén gyülekezetek előtt; **23** Hanem csak hallották, hogy: A ki minket üldözött egykor, most hirdeti azt a hitet, a melyet egykor pusztított. **24** És dicsőíték bennem az Istent.

2 Azután tizennégy esztendő mulva ismét fölmentem Jeruzsálembe Barnabással együtt, elvívén Titust is. **2** Fölmentem pedig kijelentés következtében és eléjük adtam az evangéliomot, melyet hirdetek a pogányok között, de külön a tekintélyeseknek, hogy valami módon hiába ne fussak, avagy ne futottam légyen. **3** De még a velem levő Titus sem kényszerítetett a körümetélkedésre, noha görög vala, **4** Tudniillik a belopózkodott hamis atyafiakért, a kik alattomban közénk jöttek, hogy kikémleljék a mi szabadságunkat, melylyel bírunk a Krisztus Jézusban, hogy minket szolgálkává tegyenek: **5** Kiknek egy pillanatra sem adtuk meg magunkat, hogy az evangéliom igazsága megmaradjon számotokra. **6** A tekintélyesektől pedig, (bárminők valának régen, azzal nem törődöm; Isten nem nézi az embernek személyét): mert velem a tekintélyesek semmit sem közöltek; **7** Sőt ellenkezőleg, mikor látták, hogy én reám van bízva a körümetéletlenség evangélioma, mint Péterre a körümetelésé; **8** (Mert a ki erős volt Péterben a körümetélkedés apostolságára, bennem is erős volt a pogányok között). **9** És elismervén a nékem adatott kegyelmet, Jakab és Kéfás, meg János, kik oszlopokul tekintetnek, bajtársi jobbukat nyújták nékem és Barnabásnak, hogy mi a pogányok között, ők pedig a körümetelés között prédikáljunk: **10** Csakhogy a szegényekről megemlékezzünk; a mit is én igyekeztem megcselekedni. **11** Mikor pedig Péter Antiókhíába jött, szemtől szembe ellene állottam, mivel panasz volt rá. **12** Mert mielőtt némelyek oda jöttek Jakabtól, a pogányokkal együtt evett; mikor pedig oda jöttek, félrevonult és elkülönítette magát, félvén a körümetélkedésből valóktól. **13** És vele képmutatószkodtak a többi zsidók is, úgy hogy Barnabás szintén elcsábítottat az ő tettetésök által. **14** De mikor láttam, hogy nem egyenesen járnak az evangéliom igazságához képest, mondek Péternek mindnyájok előtt: Ha te zsidó létedre pogány módra élsz és nem zsidó módra, miként kényszerítet a pogányokat, hogy zsidó módra éljenek? **15** Mi, természet szerint zsidók és nem pogányok közül

való bűnösök, **16** Tudván azt, hogy az ember nem igazul meg a törvény cselekedeteiből, hanem a Jézus Krisztusban való hit által, mi is Krisztus Jézusban hittünk, hogy megigazuljunk a Krisztusban való hitből és nem a törvény cselekedeteiből; Mivel a törvény cselekedeteiből nem igazul meg egy test sem. **17** Ha pedig Krisztusban keresvén a megigazulást, mimagunk is bűnösöknek találattunk, avagy Krisztus bűnnek szolgálja-é? Távol legyen. **18** Mert, ha a miket elrontottam, azokat ismét fölépítem, önmagamat teszem bűnössé. **19** Mert én a törvény által meghaltam a törvénynek, hogy Istennek éljek. **20** Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; a mely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, a ki szeretett engem és önmagát adta érttem. **21** Nem törlöm el az Isten kegyelmét; mert ha a törvény által van az igazság, tehát Krisztus ok nélkül halt meg.

3 Óh balgatag Galátziabeliek, kicsoda ígézett meg titeket, hogy ne engedelmessédjétek az igazságnak, kiknek szemei előtt a Jézus Krisztus úgy íratott le, mintha ti köztetek feszítették volna meg? **2** Csak azt akarom megtudni tőletek: a törvény cselekedeteiből kaptátok-é a Lelket, avagy a hit hallásából? **3** Ennyire esztelenek vagytok? A mit Lélekben kezdtetek el, most testben fejeznétek be? **4** Annyit szenvedtetek hiába? ha ugyan hiába. **5** Annakokáért, a ki a Lelket szolgáltatja néktek, és hatalmas dolgokat művel bennetek, a törvény cselekedeteiből, vagy a hit hallásából cselekeszi-é? **6** Miképen Ábrahám hitt az Istennek, és tulajdoníttatott néki igazságnak. **7** Értsétek meg tehát, hogy a kik hitből vannak, azok az Ábrahám fiai. **8** Előre látván pedig az Írás, hogy Isten hitből fogja megigazítani a pogányokat, eleve hirdette Ábrahámnak, hogy: Te benned fognak megáldatni minden népek. **9** Ekként a hitből valók áldatnak meg a hívó Ábrahámmal. **10** Mert a kik törvény cselekedeteiből vannak, átok alatt vannak; minthogy meg van írva: Átkozott minden, a ki meg nem marad mindazokban, a mik megírattak a törvény könyvében, hogy azokat cselekedje. **11** Hogy pedig a törvény által senki sem igazul meg Isten előtt, nyilvánvaló, mert az igaz ember hitből él. **12** A törvény pedig nincs hitből, hanem a mely ember cselekeszi azokat, élni fog azok által. **13** Krisztus

váltott meg minket a törvény átkától, átokká levén érettünk; mert meg van írva: Átkozott minden, a ki fán függ: **14** Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Lélek ígétét elnyerjük hit által. **15** Atyámfiak! ember szerint szólok. Lám az embernek megerősített testámentomát senki erőtelenné nem teszi, sem ahhoz hozzá nem ad. **16** Az ígéretek pedig Ábrahámnak adattak és az ő magvának. Nem mondja: És a magvaknak, mint sokróli; hanem mint egyről. És a te magodnak, a ki a Krisztus. **17** Ezt mondom pedig, hogy a kötést, melyet Isten először megerősített a Krisztusra nézve, a négyszázharmincz esztendő multán keletkezett törvény nem teszi erőtelenné, hogy megsemmisítse az ígétet. **18** Mert ha törvényből van az örökség, akkor többé nem ígétből; Ábrahámnak pedig ígét által ajándékozta azt az Isten. **19** Micsoda tehát a törvény? A bűnök okáért adatott, a míg eljő a Mag, a kinek tétetett az ígét; rendeltetvén angyalok által, közbenjáró kezében. **20** A közbenjáró pedig nem egyé, Isten ellenben egy. **21** A törvény tehát az Isten ígérétei ellen van-é? Távol legyen! Mert ha olyan törvény adatott volna, a mely képes megeleveníteni, valóban a törvényből volna az igazság. **22** De az írás mindent bűn alá rekesztett, hogy az ígét Jézus Krisztusban való hitből adassék a hívőknek. **23** Minekelőtte pedig eljött a hit, törvény alatt őriztettünk, egybezárva az eljövendő hit kinyilatkoztatásáig. **24** Ekként a törvény Krisztusra vezérlő mesterünkké lett, hogy hitből igazuljunk meg. **25** De minekutána eljött a hit, nem vagyunk többé a vezérlő mester alatt. **26** Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által. **27** Mert a kik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöztetek fel. **28** Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban. **29** Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok, és ígét szerint örökösök.

4 Mondom pedig, hogy a meddig az örökös kiskorú, semmiben sem különbözik a szolgától, jóllehet ura mindennek; **2** Hanem gyámok és gondviselők alatt van az atyjától rendelt ideig. **3** Azonképen mi is, mikor kiskorúak valánk, a világ elemei alá voltunk vetetve szolgaként: **4** Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az ő Fiát, a ki

asszonytól lett, a ki törvény alatt lett, **5** Hogy a törvény alatt levőket megváltás, hogy elnyerjük a fiúságot. **6** Minthogy pedig fiak vagytok, kibocsátotta az Isten az ő Fiának Lelkét a ti szíveitekbe, ki ezt kiáltja: Abba, Atya! **7** Azért nem vagy többé szolga, hanem fiú; ha pedig fiú, Istennek örököse is Krisztus által. **8** Ámde akkor, mikor még nem ismertétek az Istent, azoknak szolgáltatok, a mik természet szerint nem istenek; **9** Most azonban, hogy megismertétek az Istent, sőt hogy megismert titeket az Isten, miként tértek vissza ismét az erőtelen és gyarló elemekhez, a melyeknek megint újból szolgálni akartok? **10** Megtartjátok a napokat és hónapokat és időket, meg az esztendőket. **11** Féltetek titeket, hogy hiába fáradoztam körültek. **12** Legyetek olyanok, mint én; mert én is olyanná lettem, mint ti: atyámfiai, kérlek titeket, semmivel sem bántottatok meg engem. **13** Tudjátok pedig, hogy testem erőtelensége miatt hirdetem néktek az evangéliomot először. **14** És megkísértetvén testemben, nem vetettetek meg, sem nem útáltatok meg engem, hanem úgy fogadtatok, mint Istennek angyalát, mint Krisztus Jézust. **15** Hová lőn tehát a ti boldogságotok? Mert bizonyoságot tesztek néktek, hogy ti, ha lehetséges volt volna, szemeiteket kivájván, nékem adtátok volna. **16** Tehát ellenségetek lettem-é, megmondván néktek az igazat? **17** Nem szépen buzgolkodnak éretteket, sőt minket ki akarnak rekeszteni, hogy mellettök buzgolkodjatok. **18** Szép dolog pedig fáradozni a jóban mindenkor, és nem csupán akkor, ha köztetek vagytok. **19** Gyermekeim! kiket ismét fájdalommal szülő, míglen kiábrázolódik bennetek Krisztus. **20** Szeretnék pedig most köztetek jelen lenni és változtatni a hangomon; mert bizonytalanságban vagytok felőletek. **21** Mondjátok meg nékem, kik a törvény alatt akartok lenni: nem halljátok-é a törvényt? **22** Mert meg van írva, hogy Ábrahámnak két fia volt; egyik a szolgáltól, és a másik a szabadostól. **23** De a szolgáltól való test szerint született; a szabadostól való pedig az ígélet által. **24** Ezek mást példáznak: mert azok az asszonyok a két szövetség, az egyik a Sinai hegyről való, szolgásra szülő, ez Hágár, **25** Mert Hágár a Sinai hegy Arábiában, hasonlatos pedig a mostani Jeruzsálemhez, nevezetesen fiaival együtt szolgál. **26** De a magasságos Jeruzsálem szabad, ez mindnyájunknak anyja, **27** Mert meg van írva: Ujjongj

te meddő, ki nem szűl; vígadozzál és kiálts, ki nem vajudol; mert sokkal több az elhagyottnak magzatja, mint a kinek férje vagyon. **28** Mi pedig, atyámfiai, Izsák szerint, ígéletnek gyermekei vagyunk. **29** De valamint akkor a test szerint született üldözte a Lélek szerint valót, úgy most is. **30** De mit mond az Írás? Űzd ki a szolgáltól és az ő fiát; mert a szolgáló fia nem örököl a szabad nő fiával. **31** Annakokáért, atyámfiai, nem vagyunk a szolgáló fiai, hanem a szabadoséi.

5 Annakokáért a szabadságban, melyre minket Krisztus megszabadított, álljatok meg, és ne kötelezzétek meg ismét magatokat szolgásgátnak igájával. **2** Ímé, én Pál mondom néktek, hogy ha körülmetélkedtek, Krisztus néktek semmit sem használ. **3** Bizonyoságot tesztek pedig ismét minden embernek, a ki körülmetélkedik, hogy köteles az egész törvényt megtartani. **4** Elszakadtatok Krisztustól, a kik a törvény által akartok megigazulni, a kegyelemből kiestetek. **5** Mert mi a Lélek által, hitből várjuk az igazság reménységét. **6** Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés nem ér semmit, sem a körülmetélkedetlenség, hanem a szeretet által munkálkodó hit. **7** Jól futottatok; kicsoda gátolt meg titeket, hogy ne engedelmeskedjétek az igazságnak? **8** Ez a hitetés nem attól van, a ki titeket hív. **9** Kis kovász az egész tészta megkeleszti. **10** Bizodalمام van az Úrban ti hozzátok, hogy más értelemben nem lesztek; de a ki titeket megzavar, elveszi az ítéletet, bárki legyen. **11** Én pedig atyámfiai, ha még a körülmetélést hirdetem, miért üldöztetem mégis? Akkor eltöröltetted a kereszt botránya. **12** Bárcsak ki is metszetnék magukat, a kik titeket bujtogatnak. **13** Mert ti szabadságra hivatatok atyámfiai; csakhogy a szabadság ürügy ne legyen a testnek, sőt szeretettel szolgáljatok egymásnak. **14** Mert az egész törvény ez egy ígében teljesedik be: Szeresd felebarátodat, mint magadat. **15** Ha pedig egymást marjátok és faljátok, vigyázzatok, hogy egymást fel ne emészszétek. **16** Mondom pedig, Lélek szerint járjatok, és a testnek kívánságát véghez ne vigyétek. **17** Mert a test a lélek ellen törekedik, a lélek pedig a test ellen; ezek pedig egymással ellenkeznek, hogy ne azokat cselekedjétek, a miket akartok. **18** Ha azonban a Lélektől vezéreltetted, nem vagytok a törvény alatt. **19** A testnek cselekedetei pedig nyilvánvalók, melyek ezek: házasságtörés,

paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás. **20** nem használ semmit, hanem az új teremtés. **16** És a Bálványimádás, varázslás, ellenségeskedések, kike szabály szerint élnek, béke és irgalmasság azokon, és az Istennek Izráélén. **17** Ennekutána senki nékem bántásomra ne legyen; mert én az Úr Jézusnak bélyegeit hordozom az én testemben. **18** A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen a ti lelketekkel atyámfiai! Ámen.

cselekesznek, Isten országának örökösei nem lesznek. **22** De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, béke, békés, békétűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. **23** Az ilyenek ellen nincs törvény. **24** A kik pedig Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt. **25** Ha Lélek szerint élünk, Lélek szerint is járjunk. **26** Ne legyünk hiú dicsőség kívánók, egymást ingerlők, egymásra irigykedők.

6 Atyámfiai, még ha előfogja is az embert valami bűn, ti lelkiek, igazítsátok útba az olyant szelídségnek lelkével, ügyelvén magadra, hogy meg ne kísértessél te magad is. **2** Egymás terhét hordozzátok, és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét. **3** Mert ha valaki azt véli, hogy ő valami, holott semmi, önmagát csalja meg. **4** Minden ember pedig az ő maga cselekedetét vizsgálja meg, és akkor csakis önmagára nézve lesz dicsekedése és nem másra nézve. **5** Mert kiki a maga terhét hordozza. **6** A ki pedig az ígére tanítatik, közölje minden javát tanítójával. **7** Ne tévelyegjete, Isten nem csúfoltatik meg; mert a mit vet az ember, azt aratandja is. **8** Mert a ki vet az ő testének, a testből arat veszedelmet; a ki pedig vet a léleknek, a lélekből arat örök életet. (aiōnios g166) **9** A jótéteményben pedig meg ne restüljünk, mert a maga idejében aratunk, ha el nem lankadunk. **10** Annakokáért míg időnk van, cselekedjünk jót mindenekkel, kiváltképen pedig a mi hitünknek cselédeivel. **11** Látjátok, mekkora betűkkel írok néktek a saját kezemmell! **12** A kik testre szépek szeretnének lenni, azok kényszerítenek titeket a körülmetélkedésre; csak azért, hogy a Krisztus keresztyéért ne üldöztessenek. **13** Mert magok a körülmetélkedettek sem tartják meg a törvényt; hanem azért akarják, hogy ti körülmetélkedjete, hogy a ti testetekkel dicsekedjete. **14** Nékem pedig ne legyen másban dicsekedésem, hanem a mi Urunk Jézus Krisztus keresztyében, a ki által nékem megfeszítettett a világ, és én is a világnak. **15** Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség

Efézusiakhoz

1 Pál, Jézus Krisztus apostola Isten akaratjából, az Efézusban lévő és Krisztus Jézusban hívó szenteknek. **2** Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **3** Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, a ki megáldott minket minden lelki áldással a mennyekben a Krisztusban, **4** A szerint, a mint magának kiválasztott minket Ő benne a világ teremtése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek Ő előtte szeretet által, **5** Eleve elhatározván, hogy minket a maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az Ő akaratjának jó kedve szerint, **6** Kegyelme dicsőségének magasztalására, a melylyel megajándékozott minket ama Szerelmesben, **7** A kiben van a mi váltságunk az Ő vére által, a bűnöknek bocsánata az Ő kegyelmének gazdagsága szerint. **8** Melyet nagy bölcséggel közlött velünk minden bölcsességgel és értelemmel, **9** Megismertetvén velünk az Ő akaratjának titkát az Ő jó kedve szerint, melyet eleve elrendelt magában, **10** Az idők teljességének rendjére nézve, hogy ismét egybeszerkeszt magának mindeneket a Krisztusban, mind a melyek a mennyekben vannak, mind a melyek e földön vannak; **11** Ő benne, a kiben vettük is az örökséget, eleve elrendeltetvén annak eleveelvégzése szerint, a ki mindent az Ő akaratjának tanácsából cselekszik, **12** Hogy legyünk mi magasztalására az Ő dicsőségének, a kik előre reménykedtünk a Krisztusban: **13** A kiben ti is, minekutána hallottátok az igazságnak beszédét, idvességetek evangéliomát, a melyben hittetek is, megpecsételtettek az ígéretnak ama Szent Lelkével, **14** A ki záloga a mi örökségünknek Isten tulajdon népének megváltatására, az Ő dicsőségének magasztalására. **15** Annakokáért én is, hallván a ti hiteteket az Úr Jézusban, és minden szentekhez való szerelmeteket, **16** Nem szűnöm meg hálát adni tiérettetek, emlékezvén reátok az én könyörgéseimben; **17** Hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja adjon néktek bölcseségnek és kijelentésnek Lelkét az Ő megismerésében; **18** És világosítsa meg értelmetek szemeit, hogy tudhassátok, hogy mi az Ő elhívásának a reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének a gazdagsága a szentek

között, **19** És mi az Ő hatalmának felséges nagysága irántunk, a kik hiszünk, az Ő hatalma erejének ama munkája szerint, **20** A melyet megmutatott a Krisztusban, mikor feltámasztotta Őt a halálból, és ültette Őt a maga jobbára a mennyekben. **21** Felül minden fejedelemségen és hatalmasságon és erőn és uraságon és minden néven, mely neveztetik nemcsak e világon, hanem a következőkben is: (aiōn g165) **22** És mindeneket vetett az Ő lábai alá, és Őt tette mindeneknek fölötté az anyaszentegyháznak fejévé, **23** Mely az Ő teste, teljessége Ő néki, a ki mindeneket betölt mindennel.

2 Titeket is megelevenített, a kik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt, **2** Melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint, ama lélek szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik; (aiōn g165) **3** A kik között forgolódtunk egykor mi is mindnyájan a mi testünk kívánságaiban, cselekedvén a testnek és a gondolatoknak akaratját, és természet szerint haragnak fiai valánk, mint egyebek is: **4** De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az Ő nagy szerelméből, melylyel minket szeretett, **5** Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, (kegyelemből tartattatok meg!) **6** És együtt feltámasztott és együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban: **7** Hogy megmutassa a következő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jóságából a Krisztus Jézusban. (aiōn g165) **8** Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletem van: Isten ajándéka ez; **9** Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék. **10** Mert az Ő alkotása vagyunk, teremtetvén Általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, a melyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk. **11** Annakokáért emlékezzetek meg arról, hogy egykor ti a testben pogányok, kiket körülméletlenségnek nevez vala amaz úgynevezett s a testen kézzel megcsinált körülméletlenség, **12** Hogy ti, mondom, abban az időben Krisztus nélkül valók voltatok, Izráel társaságától idegenek, és az ígéret szövetségeitől távolvalók, reménységetek nem vala, és Isten nélkül valók voltatok e világon; **13** Most pedig a Krisztus Jézusban ti, kik egykor távol valátok, közelvalókká lettetek a Krisztus vére által. **14** Mert Ő a mi békességünk, ki egygyé tette mind

a két nemzetséget, és lerontotta a közbevetett választófalat, **15** Az ellenségeskedést az Ő testében, a parancsolatoknak tételekben való törvényét eltörölvén; hogy ama kettőt egy új emberré teremtsen Ő magában, békességet szerezvén; **16** És hogy megbékéltesse az Istenrel mind a kettőt, egy testben a keresztfa által, megölvén ezen az ellenségeskedést. **17** És eljövén, békességet hirdetett néktek, a távol valóknak és a közel valóknak. **18** Mert Ő általa van menetelünk mindkettőnknek egy Lélekben az Atyához. **19** Azért immár nem vagytok jövevények és zsellérek, hanem polgártársai a szenteknek és cselédei az Istennek, **20** Kik fölépítettetek az apostoloknak és prófétáknak alapkövén, lévén a szegletkő maga Jézus Krisztus, **21** A kiben az egész épület szép renddel rakattatván, nevededik szent templommá az Úrban; **22** A kiben ti is együtt építettetek Isten hajlékává a Lélek által.

3 Ezért vagyok én, Pál, a Krisztusnak foglya ti érettetek, a pogányokért; **2** Ha ugyan hallottátok Isten kegyelmének rendelkezését, melyet nékem adott a ti érdeketekben; **3** Hogy tudniillik kijelentés útján ismertette meg velem a titkot, a szerint, a mint az elébb megíráim röviden, **4** Melynek olvasásából megérthetitek, hogy micsoda az én értelmem a Krisztus titka felől; **5** A mely egyéb időkbem meg nem ismertettet az emberek fiaival úgy, a hogy most kijelentetett az Ő szent apostolainak és prófétáinak a Lélek által: **6** Hogy tudniillik a pogányok örökös társak és egyugyanazon test tagjai és részesei az Ő ígérétenek a Krisztus Jézusban az evangéliom által. **7** A melynek szolgájává lettem az Isten ama kegyelmének ajándékából, mely adatott nékem az Ő hatalmának munkája szerint. **8** Nékem, minden szentek között a legeslegkisebbnek adatott ez a kegyelem, hogy a pogányoknak hirdessem a Krisztus végére mehetetlen gazdagságát; **9** És hogy megvilágosítsam mindeneknek, hogy miképen rendelkezett Isten ama titok felől, a mely elrejtetett vala örök időktől fogva az Istenben, a ki mindeneket teremtett a Jézus Krisztus által; (aiōn g165) **10** Azért, hogy megismertettessék most a mennybeli fejedelemségekkel és hatalmasságokkal az egyház által az Istennek sokféle bölcsesége, **11** Amaz örök eleve-elvégezés szerint, a melyet megcselekedett a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban: (aiōn g165) **12** A kiben van a mi bátorságunk és bizodalommal való

menetelünk Istenhez az Ő benne való hit által. **13** Azért kérlek, hogy ne csüggedjete el az én ti érettetek való nyomorúságaim miatt, a melyek néktek dicsőségekre vannak. **14** Ezokáért meghajtom térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja előtt, **15** A kiről neveztetik minden nemzetség, mennyen és földön, **16** Hogy adja meg néktek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy hatalmasan megerősödjete az Ő Lelke által a belső emberben; **17** Hogy lakozzék a Krisztus a hit által a ti szívetekben; **18** A szeretetben meggyökerezvén és alapot vevén, hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága az Isten jóvoltának, **19** És megismerjete a Krisztusnak minden ismeretet felül haladó szeretetét, hogy ekképen beteljesedjete az Istennek egész teljességéig. **20** Annak pedig, a ki véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb hogynem mint kérjük vagy elgondoljuk, a mi bennünk munkálkodó erő szerint, **21** Annak légyen dicsőség az egyházban a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzetségre örökkön örökké. Ámen! (aiōn g165)

4 Kérlek azért titeket én, ki fogoly vagyok az Úrban, hogy járjatok úgy, mint illik elhívatásotokhoz, melylyel elhívatatok. **2** Teljes alázatossággal és szelídséggel, hosszútűréssel, elszenvedvén egymást szeretetben, **3** Igyekezvén megtartani a Lélek egységét a békességnek kötelében. **4** Egy a test és egy a Lélek, miképen elhívatástoknak egy reménységében hívatatok el is; **5** Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség; **6** Egy az Isten és mindeneknek Atyja, a ki mindeneknek felette van és mindenek által és mindnyájatokban munkálkodik. **7** Mindenikünknek pedig adatott a kegyelem a Krisztustól osztott ajándéknak mértéke szerint. **8** Ezokáért mondja az Írás: Fölmenvén a magasságba foglyokat vitt fogva, és adott ajándékokat az embereknek. **9** (Az pedig, hogy fölment, mit jelentene mást, mint hogy előbb le is szállott a föld alsóbb részeire? **10** A ki leszállott vala, ugyanaz, a ki fel is ment, feljebb minden egeknél, hogy mindeneket betöltsön.) **11** És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangyelistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul: **12** A szentek tökéletesbbítése czéljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: **13** Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való

hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére: **14** Hogy többé ne legyünk gyermekek, kiket ide s tova hány a hab és hajt a tanításnak akármilyen szele, az embereknek álnoksága által, a tévelygés ravaszágához való csalárdság által; **15** Hanem az igazságot követvén szeretetben, mindenestől fogva nevekedjünk Abban, a ki a fej, a Krisztusban; **16** A kiből az egész test, szép renddel egyberakvatván és egybeszerkesztetvén az Ő segedelmének minden kapcsaival, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkássággal teljesíti a testnek nevedését a maga fölépítésére szeretetben. **17** Ezt mondom annakokáért és bizonyosságot teszek az Úrban, hogy ti többé ne járjatok úgy, mint egyéb pogányok is járnak az ő elméjöknek hiábavalóságában, **18** Kik értelmökben meghomályosodtak, elidegenültek az isteni élettől a tudatlanság miatt, mely az ő szívök keménysége miatt van bennök; **19** Kik erkölcsi érzés nélkül, önmagukat a bujálkodásra adták, minden tisztátalanságnak nagy nyereséggel való cselekedésére. **20** Ti pedig nem így tanultátok a Krisztust; **21** Ha ugyan Őt megértettétek és Ő benne megtanítottatok, úgy a mint az igazság a Jézusban: **22** Hogy levetkezzétek ama régi élet szerint való ő embert, mely meg van romolva a csalárdság kívánságai miatt; **23** Megújuljatok pedig a ti elméteknek lelke szerint, **24** És felöltözzétek amaz új embert, mely Isten szerint teremtetett igazságban és valóságos szentségben. **25** Azért levetvén a hazugságot, szóljatok igazságot, kiki az ő felebarátjával: mert egymásnak tagjai vagyunk. **26** Ám haragudjatok, de ne vétkezzetek: a nap le ne menjen a ti haragotokon; **27** Se pedig az ördögnek ne adjatok helyet. **28** A ki oroz vala, többé ne orozzon; hanem inkább munkálkodjék, cselekedvén az ő kezeivel azt, a mi jó, hogy legyen mit adnia a szűkölködőnek. **29** Semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki ne származzék, hanem csak a mely hasznos a szükséges építésre, hogy áldásos legyen a hallgatóknak. **30** És meg ne szomorítsátok az Istennek ama Szent Lelkét, a ki által megpecsételttetek a teljes váltságnak napjára. **31** Minden mérgesség és fölgerjedés és harag és lárna és káromkodás kivetessék közületek minden gonoszsággal együtt; **32** Legyetek pedig egymáshoz jószágosak, irgalmasok,

megengedvén egymásnak, miképen az Isten is a Krisztusban megengedett néktek.

5 Legyetek annakokáért követői az Istennek, mint szeretett gyermekek: **2** És járjatok szeretetben, miképen a Krisztus is szeretett minket, és adta Önmagát miérettünk ajándécul és áldozatul az Istennek, kedves jó illatul. **3** Paráznság pedig és akármely tisztátalanság vagy fősvénység ne is neveztessek ti közöttetek, a mint szentekhez illik; **4** Sem undokság, vagy bolond beszéd, vagy trágárság, melyek nem illenek: hanem inkább hálaadás. **5** Mert azt jól tudjátok, hogy egy paráznának is, vagy tisztátalannak, vagy fősvénynek, ki bálványimádó, nincs öröksége a Krisztusnak és Istennek országában. **6** Senki titeket meg ne csaljon üres beszédekkel; mert ezekért jó az Isten haragja a hitetlenség fiaira. **7** Annakokáért ne legyetek részesei ezeknek; **8** Mert valátok régen sötétség, most pedig világosság az Úrban: mint világosságnak fiai úgy járjatok. **9** (Mert a világosságnak gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van), **10** Meggondolván, mi legyen kedves az Úrnak. **11** És ne legyen közösségetek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat; **12** Mert a melyeket azok titokban cselekesznek, éktelen dolog csak mondani is. **13** Mindezek pedig megfeddetvén, a világosság által napvilágra jönnek; mert minden, a mi napvilágra jó, világosság. **14** Annakokáért mondja: Serkenj föl, a ki aluszol és támadj fel a halálból, és felragyogott tenéked a Krisztus. **15** Meglássátok annakokáért, hogy mimódon okkal járjatok, nem mint bolondok, hanem mint bölcsek: **16** Áron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszok. **17** Annakokáért ne legyetek esztelenek, hanem megértsétek, mi legyen az Úrnak akaratja. **18** És meg ne részegedjétek bortól, miben kicsapongás van: hanem teljesedjétek be Szent Lélekkel, **19** Beszélgetvén egymás között zsolttárokban és dicséretekben és lelki énekekben, énekelvén és dicséretet mondván szívetekben az Úrnak. **20** Hálákat adván mindenkor mindenkért a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében az Istennek és Atyának. **21** Engedelmesek legyetek egymásnak Isten félelmében. **22** Ti asszonyok a ti saját férjetekek engedelmesek legyetek, mint az Úrnak. **23** Mert a férj feje a feleségének, mint a Krisztus is feje az

egyháznak, és ugyanő megtartója a testnek. **24** De miképen az egyház engedelmes a Krisztusnak, azonképen az asszonyok is engedelmesek legyenek férjöknek mindenben. **25** Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, miképen a Krisztus is szeretete az egyházat, és Önmagát adta azért; **26** Hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek feredőjével az íge által, **27** Hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörögzés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen. **28** Úgy kell a férfiaknak szeretni az ő feleségöket, mint az ő tulajdon testőket. A ki szereti az ő feleségét, önmagát szereti. **29** Mert soha senki az ő tulajdon testét nem gyűlölte; hanem táplálgatja és ápolgatja azt, miképen az Úr is az egyházat; **30** Mert az Ő testének tagjai vagyunk, az Ő testéből és az Ő csontjaiból valók. **31** Annakokáért elhagyja az ember atyját és anyját, és ragaszkodik az ő feleségéhez; és lesznek ketten egy testté. **32** Felette nagy titok ez: de én a Krisztusról és az egyházzól szólok. **33** Hanem azért ti is egyen-egyen, ki-ki az ő feleségét úgy szeresse, mint önmagát; az asszony pedig meglássa, hogy félje a férjét.

6 Ti gyermekek szót fogadjatok a ti szüeliteknek az Úrban; mert ez az igaz. **2** Tiszteld a te atyádat és a te anyádat (a mi az első parancsolat ígérettel). **3** Hogy jól legyen néked dolgod és hosszú életű légy e földön. **4** Ti is atyák ne ingereljétek gyermekeiteket, hanem neveljétek azokat az Úr tanítása és intése szerint. **5** Ti szolgák, engedelmesek legyetek a ti test szerint való uraitoknak félelemmel és rettegéssel, szíveteknek egyenességében, mint a Krisztusnak; **6** Nem a szemnek szolgálván, mint a kik embereknek akarnak tetszeni, hanem mint Krisztus szolgálói, cselekedvén az Istennek akarataj lélekből, **7** Jó akaratral, mint a kik az Úrnak szolgálnak és nem embereknek; **8** Tudván, hogy kiki a mi jót cselekszik, azt veendi az Úrtól, akár szolga legyen, akár szabados. **9** Ti is urak, ugyanazt cselekedjétek ő velök, elhegyvén a fenyegetést; tudván, hogy a ti Uratok is mennyben van, és személyválogatás nincsen Ő nála. **10** Végezetre, atyámfiai, legyetek erősek az Úrban, és az ő hatalmas erejében. **11** Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben. **12** Mert nem vér

és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak. (aiōn g165) **13** Annakokáért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy ellentállhassatok ama gonosz napon, és mindeneket elvégezvén megállhassatok. **14** Álljatok hát elő, körül övezvén derekatokat igazlelkűséggel, és felöltözvén az igazságnak mellvasába, **15** És felsarúzván lábaitokat a békesség evangyéliomának készségével; **16** Mindezekhez fölvevén a hitnek paizsát, a melylyel ama gonosznak minden tüzes nyílát megolthatjátok; **17** Az idvesség sisakját is fölvegyétek, és a Léleknek kardját, a mely az Isten beszéde: **18** Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben a Lélek által, és ugyanezen dologban vigyázzván minden állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért, **19** Én érettem is, hogy adassék nekem szó számnak megnyitásakor, hogy bátorrággal ösmertessem meg az evangyéliom titkát, **20** A melyért követséget viselek lánczok között; hogy bátran szóljak arról, a miképen kell szólanom. **21** Hogy pedig ti is megtudjátok dolgaimat, hogy mit cselekeszem, mindent megismertem veletek Tikhikus, a szeretett atyafi és hív szolga az Úrban; **22** Kit éppen azért küldöttem hozzátok, hogy megismerjétek a mi dolgainkat, és megvígasztalja a ti szíveteket. **23** Békesség az atyafiaknak és szeretet hittel egybe az Atya Istentől és az Úr Jézus Krisztustól! **24** A kegyelem legyen mindazokkal, a kik szeretik a mi Urunk Jézus Krisztust romlatlanságban. Ámen.

Filippiekhez

1 Pál és Timótheus, Jézus Krisztus szolgálói, minden szenteknek a Krisztus Jézusban, a kik Filippiben vannak, a püspökökkel és diakónusokkal egyetemben: **2** Kegyelem néktek és békeesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. **3** Hálát adok az én Istenemnek, minden ti rólatok való emlékezésemben, **4** Mindenkor minden én könyörgésemben mindenitekért nagy örömmel könyörögván, **5** Mivelhogy résztvettetek az evangéliom ügyében az első naptól fogva mind ez ideig; **6** Meg lévén győződve arról, hogy a ki elkezdette bennetek a jó dolgot, elvégezi a Krisztus Jézusnak napjái: **7** A mint hogy méltó, hogy én ilyen értelemben legyek mindenitek felől, azért, mert én szívemben hordalak titeket, mint a kik mind az én fogságomban, mind az evangéliomnak oltalmazásában és megbizonyításában mindnyájan részestársaim vagytok a nékem adott kegyelemben. **8** Mert bizonyosságom az Isten, mely igen vágyakozom mindnyájak után a Krisztus Jézus szerelmében. **9** És azért imádkozom, hogy a ti szeretetetek még jobban-jobban bővílködjék ismeretben és minden értelmességben; **10** Hogy megítélhessétek, hogy mi a rossz és mi a jó; hogy legyetek tiszták és botlás nélkül valók a Krisztusnak napjára; **11** Teljesek lévén az igazságnak gyümölcsével, melyet Jézus Krisztus teremt az Isten dicsőségére és magasztalására. **12** Tudtokra akarom pedig adni, atyámiai, hogy az én dolgaim inkább előmenetelére lőnek az evangéliomnak; **13** Annyira, hogy a Krisztusban híressé lett az én fogságom a testőrség egész házában és minden mások előtt; **14** És többen az Úrban való atyafiak közül bízván az én fogságomban, nagyobb bátorsággal merik szólni az ígét. **15** Némelyek ugyan irigységből és versengésből is, de mások jóakarattól is hirdetik a Krisztust. **16** Némelyek versengésből prédikálják a Krisztust, nem tiszta lélekkel, azt hívén, hogy fogságom nyomorúságait így megnevelik; **17** De mások szeretetből, tudván, hogy én az evangéliomnak oltalmazására rendeltetem. **18** Mert mit mondjak? csakhogy minden módon, akár színből, akár szívből, a Krisztus prédikáltatik: és én ennek örülök, sőt örülni is fogok. **19** Mert tudom, hogy ez nékem idvességemre lesz a ti könyörgésetek által

és a Jézus Krisztus Lelkének segedelme által, **20** Amaz én esengő várásom és reménységem szerint, hogy semmiben meg nem szégyenülök, hanem mint mindenkor, úgy most is nagy bátorsággal fog magasztaltatni Krisztus az én testemben, akár életem, akár halálom által. **21** Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség. **22** De ha e testben való életem munkámat gyümölcsözteti: hogy melyiket válaszzsam, meg sem mondhatom. **23** Mert szorongattatom e kettő között, kívánván elköltözni és a Krisztussal lenni; mert ez sokkal inkább jobb; **24** De e testben megmaradnom szükségesebb ti érettek. **25** És ebben bízva, tudom, hogy megmaradok és együtt maradok mindnyájakkal a ti hitben való gyarapodástokra és örömötökre; **26** Hogy bőven dicsekedhesetek velem Krisztus Jézusban az én ti nálatok való újabb megjelenésem által. **27** Csakhogy a Krisztus evangéliomához méltóan viseljétek magatokat, hogy akár oda menvén és látván titeket, akár távol lévén, azt halljam dolgaitok felől, hogy megállotok egy lélekben, egy érzéssel viaskodván az evangéliom hitéért; **28** És meg nem félemlvén semmiben az ellenségek előtt: a mi azoknak a veszedelem jele, néktek pedig az üdvösségé, és ez az Istentől van; **29** Mert néktek adatott az a kegyelem a Krisztusért, nemcsak hogy higgyetek Ő benne, hanem hogy szenvedjétek is Ő érette: **30** Ugyanolyan tusakodástok lévén, a milyent láttatok én nálam, és most hallotok én felőlem.

2 Ha annakokáért helye van Krisztusban az intésnek, ha helye van a szeretet vígasztalásának, ha helye van a Lélekben való közösségnek, ha helye van a szívnek és könyörületességnek, **2** Teljesítétek be az én örömet, hogy egyenlő indulattal legyetek, ugyanazon szeretettel viseltetvén, egy érzésben, egyugyanazon indulattal lévén; **3** Semmit nem cselekedvén versengésből, sem hiábavaló dicsőségéből, hanem alázatosan egymást különbeknek tartván ti magatoknál. **4** Ne nézze kiki a maga hasznát, hanem mindenki a másokét is. **5** Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is, **6** A ki, mikor Istennek formájában vala, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy ő az Istennel egyenlő, **7** Hanem önmagát megüresíté, szolgálai formát vévén föl, emberekhez hasonlóná lévén; **8** És mikor olyan állapotban taláztatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig,

még pedig a keresztfának haláláig. **9** Annakokáért az Isten is felmagasztalá őt, és ajándékoza néki oly nevet, a mely minden név fölött való; **10** Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alatt valóké. **11** És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére. **12** Annakokáért, szerelmeim, a miképen mindenkor engedelmeskedtetek, nem úgy, mint az én jelenlétemben csak, hanem most sokkal inkább az én távollétemben, félelemmel és rettegéssel vigyétek véghez a ti idvességteket; **13** Mert Isten az, a ki munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvéből. **14** Mindeneket zúgolóadások és versengések nélkül cselekedjete; **15** Hogy legyetek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, kik között fényletek, mint csillagok e világban. **16** Életnek beszédét tartván élébbök; hogy dicsekedhessem majd a Krisztus napján, hogy nem futottam hiába, sem nem fáradtam hiába. **17** De ha kiontatom is itáláldozatként a ti hitetek áldozatánál és papiszolgálatánál, mégis örülök, és együtt örülök mindnyájatokkal; **18** Azonképen ti is örüljete, és örüljete együtt velem. **19** Reményelem pedig az Úr Jézusban, hogy Timótheust rövid nap elküldöm tihozzátok, hogy én is megviduljak, megértvén a ti dolgaitokat. **20** Mert nincsen velem senki hozzá hasonló indulatú, a ki igazán szívében viselné dolgaitokat. **21** Mert mindenki a maga hasznát keresi, nem a Krisztus Jézusét. **22** Az ő kipróbált voltát pedig ismeritek, hogy miképen atyjával a gyermek, együtt szolgált velem az evangéliom ügyében. **23** Őt azért reményelem, hogy elküldöm, mihelyt meglátom az én dolgaimat, tüstént; **24** Bízom pedig az Úrban, hogy magam is csakhamar el fogok menni. **25** De szükségesnek tartám, hogy Epafróditust, az én atyámfiait és munkatársamat és bajtársamat, néktek pedig követeteket és szükségemben áldozatot hozó szolgátoakat hazaküldjem hozzátok; **26** Mivelhogy vágyva vágyott mindnyájatok után, és gyötörődött a miatt, hogy meghallottátok, hogy ő beteg volt. **27** Mert bizony beteg volt, halálhoz közel; de az Isten könyörült rajta, nem csak ő rajta pedig, hanem én rajtam is, hogy szomorúság ne jőjjön szomorúságomra. **28** Annakokáért hamarabb küldtem őt haza, hogy meglátván őt, ismét örüljete, és nékem is kisebb

legyen a szomorúságom. **29** Fogadjátok azért őt az Úrban teljes örömmel; és az ilyeneket megbecsüljete: **30** Mert a Krisztus dolgáért jutott majdnem halálra, kockára tévén életét, hogy kárpótoljon engem azért, hogy nékem tett szolgálatoatoknál ti nem voltatok jelen.

3 Továbbá atyámfiai, örüljete az Úrban.

Ugyanazokat írni néktek én nem restellem, tinéktek pedig bátorságos. **2** Őrizkedjete az ebektől, őrizkedjete a gonosz munkásoktól, őrizkedjete a megmetéldédstől: **3** Mert mi vagyunk a körülmetéldedés, a kik lélekben szolgálunk az Istennek, és a Krisztus Jézusban dicsekedünk, és nem a testben bizakodunk: **4** Jóllehet énnékem van bizakodásom test szerint is. Ha bárki más mer testben bizakodni, én sokkal inkább; **5** Körülmetélttem nyolczadnapon, Izráel nemzetségéből, Benjámin törzsből való vagyok, zsidókból való zsidó, törvény tekintetében farizeus, **6** Buzgóság tekintetében az egyházat üldöző, a törvénybeli igazság tekintetében feddhetetlen voltam. **7** De a melyek nékem egykor nyereségnek valának, azokat a Krisztusért kárnak ítélttem. **8** Sőt annakfelette most is kárnak ítélek mindent az én Uram, Jézus Krisztus ismeretének gazdagsága miatt: a kiért mindent kárba veszni hagytam és szemétnek ítélek, hogy a Krisztust megnyerjem, **9** És találtassam Ő benne, mint a kinek nincsen saját igazságom a törvényből, hanem van igazságom a Krisztusban való hit által, Istentől való igazságom a hit alapján: **10** Hogy megismerjem Őt, és az Ő feltámadásának erejét, és az Ő szenvedéseiben való részesülésemet, hasonlóvá lévén az ő halálához; **11** Ha valami módon eljuthatnék a halottak feltámadására. **12** Nem mondom, hogy már elértem, vagy hogy már tökéletes volnék; hanem igyekezem, hogy el is érjem, a miért meg is ragadtott engem a Krisztus Jézus. **13** Atyámfiai, én enmagamról nem gondolom, hogy már elértem volna: **14** De egyet cselekszem, azokat, a melyek hátam megett vannak, elfelejtvén, azoknak pedig, a melyek előttem vannak, nékik dőlven, czelegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára. **15** Valakik annakokáért tökéletesek vagyunk, ilyen értelemben legyünk: és ha valamiben másképen értete, az Isten azt is ki fogja jelenteni néktek: **16**

Csakhogy a mire eljutottunk, ugyanabban egy szabály szerint járjunk, ugyanazon értelemben legyünk. **17** Legyetek én követőim, atyámfiai, és figyeljete azokra, a kik úgy járnak, a miképen mi néktek példátok vagyunk. **18** Mert sokan járnak másképen, kik felől sokszor mondtam néktek, most pedig sírva is mondom, hogy a Krisztus keresztiének ellenségei; **19** Kiknek végők veszedelem, kiknek Istenök az ő hasok, és a kiknek dicsőségök az ő gyalázatukban van, kik mindig a földiekkel törődnek. **20** Mert a mi országunk mennyekben van, honnét a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk; **21** Ki elváltoztatja a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez, amaz Ő hatalmas munkája szerint, mely által maga alá is vethet mindeneket.

4 Annakokáért szerelmes atyámfiai, a kik után úgy vágyakozom, ti én örööm és én koronám, ekképen álljatok meg az Úrban, én szerelmeseim! **2** Evódiát intem, Sintikhét is intem, hogy egyenlő indulattal legyenek az Úrban. **3** Igen, kérek téged is, igaz szolgatársam, légy segítségül ezeknek, mint a kik az evangéliom dolgában együtt viaskodtak velem, Kelemennel is, és ama többi munkatársaimmal, kiknek neveik fölírják az életnek könyvében. **4** Örüljete az Úrban mindenkor; ismét mondom, örüljete! **5** A ti szelídlelkűségetek ismert legyen minden ember előtt. Az Úr közel! **6** Semmi felől ne aggódjatek, hanem imádságotokban és könyörgésteekben minden alkalommal hálaadással tájázatek fel kívánságaitokat az Isten előtt. **7** És az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban. **8** Továbbá, Atyámfiai, a mik csak igazak, a mik csak tisztességesek, a mik csak igazságosak, a mik csak tiszták, a mik csak kedvesek, a mik csak jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatek. **9** A miket tanultatok is, el is fogadtatek, hallottatek is, láttatek is én tőlem, azokat cselekedjete; és a békességnek Istene veletek lesz. **10** Felette igen örültem pedig az Úrban, hogy immár valahára megújultatek az én felőlem való gondviselésteekben; mely dologban gondoskodtatek is, de nem volt alkalmatok. **11** Nem hogy az én szűkölködésekre nézve szólnék; mert én megtanultam, hogy azokban, a melyekben vagyok, megelégedett legyek. **12** Tudok megaláztatni is,

tudok bővölködni is; mindenben és mindenekben ismerős vagyok a jóllakással is, az éhezéssel is, a bővölködéssel is, a szűkölködéssel is. **13** Mindenre van erőm a Krisztusban, a ki engem megerősít. **14** Mindazáltal jól tettéte, hogy nyomorúságomban részesekké lettete. **15** Tudjátok pedig ti is, Filippibeliek, hogy az evangéliom hirdetésének kezdetén, mikor Macedóniából kimentem, egyetlen egyház sem volt részes velem a kölcsönös adásban és vevésben, csak ti egyedül: **16** Mert már Thessalónikában is, egyszer is, másszor is, küldtete nékem szükségemre. **17** Nem mintha kívánnám az ajándékat; hanem kívánom azt a gyümölcsöt, mely sokasodik a ti hasznotokra. **18** Megkaptam pedig mindent, és bővölködöm; beteltem, vévén Epafróditustól, a mit küldöttete, mint kedves jó illatot, kellemes, tetsző áldozatot az Istennek. **19** Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségéteket az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban. **20** Az Istennek pedig és a mi Atyánknak dicsőség mind örökkön örökké. Ámen. (aiōn g165) **21** Köszöntete minden szentet a Krisztus Jézusban. Köszöntenek titeket az atyafiak, a kik velem vannak. **22** Köszöntenek titeket minden szentek, mindeneknek felette pedig a császár udvarából valók. **23** A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen mindnyájatokkal! Ámen.

Kolosséiakhoz

1 Pál, Jézus Krisztusnak apostola Isten akaratjából, és Timótheus atyafi. **2** A Kolossében levő szenteknek és hívő atyafiaknak a Krisztusban: kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól. **3** Hálát adunk az Istennek és a mi Urunk Jézus Krisztus Atyjának, mindenkor ti értetek könyörögvén, **4** Mivelhogy hallottuk a ti hiteteket a Krisztus Jézusban, és a szeretetet, a melylyel minden szentekhez vagytok, **5** A mennyekben néktek eltett reménységért, a melyet már előbb hallottatok az igazság beszédében, mely az evangéliom: **6** Mely eljutott hozzátok, miképen az egész világra is, és gyümölcsöt terem, úgy mint nálatok is a naptól fogva, melyen hallottátok és megismertétek az Isten kegyelmét igazán: **7** Úgy a hogy tanultátok is Epafrástól, a mi szerelmes szolgatársunktól, a ki hív szolgája ti érettetek a Krisztusnak, **8** A ki meg is jelentette nekünk a ti Lélekben való szereteteteket. **9** Azért mi is, a mely naptól fogva ezeket hallottuk, nem szűnünk meg érettetek imádkozni, és kérni, hogy betöltessetek az Isten akaratának megismerésével minden lelki bölcsességben és értelemben, **10** Hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén és nevedkvén az Isten megismerésében; **11** Minden erővel megerősítetvén az Ő dicsőségének hatalma szerint minden kitarásra és hosszútúrra örömmel; **12** Hálákat adván az Atyának, ki alkalmasakká tett minket a szentek örökségében való részvételre a világhoz; **13** A ki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és átvitt az Ő szerelmes Fiának országába; **14** Kiben van a mi váltságunk az Ő vére által, bűneinknek bocsánata; **15** A ki képe a láthatatlan Istennek, minden teremtménynek előtte született; **16** Mert Ő benne teremtett minden, a mi van a mennyekben és a földön, láthatók és láthatatlanok, akár királyi székek, akár uraságok, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok; mindenek Ő általa és Ő reá nézve teremtettek; **17** És Ő előbb volt mindennél, és minden Ő benne áll fenn. **18** És Ő a feje a testnek, az egyháznak: a ki a kezdet, elsőszülött a halottak közül; hogy mindenekben Ő legyen az első; **19** Mert tetszett az Atyának, hogy Ő benne lakozzék az egész teljesség; **20** És hogy Ő általa békéltessen

meg mindent Magával, békességet szerezvén az Ő keresztjének vére által; Ő általa mindent, a mi csak van, akár a földön, akár a mennyekben. **21** Titeket is, kik hajdan elidegenültek és ellenségek valátok gonosz cselekedetekben gyönyörködő értelmek miatt, most mégis megbékéltetett. **22** Az Ő emberi testében a halál által, hogy mint szenteket, tisztákat és feddhetetleneket állasson titeket Ő maga elé: **23** Ha ugyan megmaradtok a hitben alaposan és erősen, és el nem távoztok az evangéliom reménységétől, a melyet hallottatok, a mely hirdettetett minden teremtménynek az ég alatt; a melynek lettem én, Pál, szolgájává. **24** Most örülök a ti érettetek való szenvedéseimnek, és a magam részéről betöltöm a mi híja van a Krisztus szenvedéseinek az én testemben az Ő testéért, a mi az egyház; **25** A melynek lettem én szolgájává az Isten sáfársága szerint, a melyet nékem adott ti rátok nézve, hogy betöltem az Isten ígétét, **26** Tudniillik ama titkot, mely el vala rejtve ősidők óta és nemzetségek óta, most pedig megjelentetett az Ő szenteinek, (αἰὼν γ165) **27** A kikkel az Isten meg akarta ismertetni azt, hogy milyen nagy a pogányok között eme titok dicsőségének gazdagsága, az tudniillik, hogy a Krisztus ti köztetek van, a dicsőségnek ama reménysége: **28** A kit mi prédikálunk, intvén minden embert, és tanítván minden embert minden bölcsességgel, hogy minden embert tökéletesnek állassunk elő a Krisztus Jézusban; **29** A mire igyekezem is, tusakodván az Ő ereje szerint, mely én bennem hatalmasan munkálkodik.

2 Mert akarom, hogy tudotokra legyen, hogy milyen nagy tusakodásom van ti érettetek, és azokért, kik Laodicéában vannak, és mindazokért, a kik nem láttak engem személy szerint e testben; **2** Hogy vígasztalást vegyen az ő szívök, egybekötvetvén a szeretetben, és hogy eljussanak az értelem meggyőződésének teljes gazdagságára, az Isten és az Atya és a Krisztus ama titkának megismerésére, **3** A melyben van a bölcsességnek és ismeretnek minden kincse elrejtve. **4** Ezt pedig azért mondom, hogy valaki titeket rá ne szedjen hitető beszéddel. **5** Mert jóllehet testben távol vagyok tőletek, mindazáltal lélekben veletek vagyok, örülvén és látván ti köztetek a jó rendet és Krisztusba vetett hiteteknek erősségét. **6** Azért, a miképen vettétek a Krisztus Jézust, az Urat, akképen járjatok Ő benne, **7** Meggyökerezvén és

tovább épülvén Ő benne, és megerősödvén a hitben, a miképen arra tanítottatok, bővítködvén abban hálaadással. **8** Meglássátok, hogy senki ne legyen, a ki bennetek zsákmányt vet a bölcselkedés és üres csalás által, mely emberek rendelése szerint, a világ elemi tanításai szerint, és nem a Krisztus szerint való: **9** Mert Ő benne lakozik az istenségnek egész teljessége testileg, **10** És ti Ő benne vagytok bételjesedve, a ki feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak; **11** A kiben körül is metélttetetek kéz nélkül való körülmetéléssel, levetkezvén az érzéki bűnök testét a Krisztus körülmetélésében; **12** Eltemetvén Ő veletek együtt a keresztségben, a kiben egyetemben fel is támasztattok az Isten erejébe vetett hit által, a ki feltámasztá Őt a halálból. **13** És titeket, kik holtak valátok a bűnökben és a ti testeteknek körülmetéletlenségében, megelevenített együtt Ő veletek megbocsátván minden bűnötöket, **14** Az által, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírását, a mely ellenünk volt nekünk, és azt eltette az útból, odaszegezvén azt a keresztfára; **15** Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, őket bátran mutogatta, diadalt vévén rajtok abban. **16** Senki azért titeket meg ne ítéljen evésért, vagy ivásért, avagy ünnep, vagy újhold, vagy szombat dolgában: **17** Melyek csak árnyékai a következendő dolgoknak, de a valóság a Krisztusé. **18** Senki töletek a pálmát el ne vegye, kedvtél találván alázatoskodásban és az angyalok tisztelésében, a melyeket nem látott, olyakat tudakozván, ok nélkül felfuvalkodván az ő testének értelmével. **19** És nem ragaszkodván a Főhöz, a Kiből az egész test, a kapcsok és kötelek által segedelmet vévén és egybeszerkesztvén, nevededik az Isten szerint való nevedéssel. **20** Ha meghalván a Krisztussal, megszabadultatok e világ elemi tanításaitól, miért terhelhetitek magatokat, mintha e világban élők volnátok, efféle rendelésekkel: **21** Ne fogd meg, meg se kóstold, még csak ne is illesd. **22** (A mik mind a velök való élés által elfogyasztásra vannak rendelve), az emberek parancsolatai és tanításai szerint? **23** A melyek bölcsességnek látszanak ugyan a magaválasztotta istentiszteletben és alázatoskodásban és a test gyötrésében; de nincs bennök semmi becsülni való, mivelhogy a test hízlalására valók.

3 Annakokáért ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek, a hol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülven, **2** Az odafelvalókkal törődjétek, nem a földiekkel. **3** Mert meghaltatok, és a ti éltetek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben. **4** Mikor a Krisztus, a mi életünk, megjelen, akkor majd ti is, Ő veletek együtt, megjelentek dicsőségben. **5** Öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat, paráznaságot, tisztátalanságot, bujaságot, gonosz kívánságot és a fősvényiséget, a mi bálványimádás; **6** Melyek miatt jó az Isten haragja az engedetlenség fiaira; **7** Melyekben ti is jártatok régenten, mikor éltetek azokban. **8** Most pedig vessétek el magatoktól ti is mindazokat; haragot, fölgerjedést, gonoszságot és szátokból a káromkodást és gyalázatos beszédet. **9** Ne hazudjatok egymás ellen, mivelhogy levetkeztétek amaz ó embert, az ő cselekedeteivel együtt. **10** És felöltöztétek amaz új embert, melynek újulása van Annak ábrázatja szerint való ismeretre, a ki teremtette azt: **11** A hol nincs többé görög és zsidó: körülmetélkedés és körülmetélkedetlenség, idegen, scithiai, szolga, szabad, hanem minden és mindenkben Krisztus. **12** Öltözzetek föl azért mint az Istennek választottai, szentek és szeretettek, könyörületes szívet, jóságosságot, alázatosságot, szelídséget, hosszútűrést; **13** Elszenvedvén egymást és megbocsátván kölcsönösen egymásnak, ha valakinek valaki ellen panasza volna; miképen a Krisztus is megbocsátott néktek, akképen ti is; **14** Mindezeknek fölébe pedig öltözzétek föl a szeretetet, mint a mely a tökéletességnek kötele. **15** És az Istennek békessége uralkodjék a ti szívetekben, amelyre el is hívattatok egy testben; és háládatosak legyetek. **16** A Krisztusnak beszéde lakozzék ti bennetek gazdagon, minden bölcsességben; tanítván és intvén egymást szoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel, hálával zengedezvén a ti szívetekben az Úrnak. **17** És mindent, a mit csak cselekesztek szóval vagy tettel, mindent az Úr Jézusnak nevében cselekedjétek, hálát adván az Istennek és Atyának Ő általa. **18** Ti asszonyok, engedelmeskedjétek a ti férjeteknek, a miképen illik az Úrban. **19** Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeket, és ne legyetek irántok keserű kedvűek. **20** Ti gyermekek, szót fogadjatok a ti szüeliteknek mindenben; mert ez kedves az Úrnak. **21** Ti atyák, ne bosszantsátok a ti

gyermekeiteket, hogy kétségbe ne essenek. **22** Ti vannak, és Nimfást és a gyülekezetet, mely az szolgálk, szót fogadjatok mindenben a ti test szerint ő házánál van. **16** És mikor felolvastatik nálatok való uraitoknak, nem a szemnek szolgálván, mint a e levél, cselekedjétek meg, hogy a laodiczeaiak kik embereknek akarnak tetszeni, hanem szíveteknek gyülekezetében is felolvastassék, és hogy a egyenességében, félvén az Istent. **23** És valamit tesztek, lélekből cselekedjétek, mint az Úrnak és nem embereknek; **24** Tudván, hogy ti az Úrtól veszitek az örökségnek jutalmát: mert az Úr Krisztusnak szolgáltok. **25** A ki pedig igazságtalanságot cselekszik, jutalmát veszi igazságtalanságának; és nincsen személyválogatás.

4 Ti urak, a mi igazságos és méltányos, a ti szolgálaitoknak megadjátok, tudván, hogy néktek is van Uratok mennyekben. **2** Az imádságban állhatatosak legyetek, vigyáztok abban hálaadással; **3** Imádkozván egyszersmind mi értünk is, hogy az Isten nyissa meg előttünk az íge ajtaját, hogy szólhassuk a Krisztus titkát, a melyért fogoly is vagyok; **4** Hogy nyilvánvalóvá tegyem azt úgy, a mint nékem szólnom kell. **5** Bölcsen viseljétek magatokat a kívül valók irányában, a jó alkalmatosságot áron is megváltván. **6** A ti beszédeitek mindenkor kellemetes legyen, sóval fűszerezett; hogy tudjátok, hogy mimódon kell néktek kinek-kinek megfelelnetek. **7** Minden én dolgaimat megismerteti veletek Tikhikus, a szeretett atyafi és hív szolga és szolgatárs az Úrban; **8** A kit épen a végett küldtem hozzátok, hogy megismerje a ti dolgaitokat és megvigasztalja a ti szíveteket, **9** Onézimussal együtt, a hű és szeretett atyafival, ki ti közületek való; minden itt való dolgot megismertetnek ők veletek. **10** Köszönt titeket Aristárkhus, az én fogolytársam, és Márk, a Barnabás unokatestvére, (ki felől parancsolatokat vettetek: ha hozzátok megy, fogadjátok őt szívesen), **11** És Jézus, kit Justusnak is hívnak, kik a zsidók közül valók: csak ezek azok a munkatársaim az Isten országában, a kik nékem vigasztalásomra voltak. **12** Köszönt titeket Epafrás, ki ti közületek való, Krisztusnak szolgálója, mindenkor tusakodván ti érettek imádságaiban, hogy megállhassatok tökéletesen és teljes meggyőződéssel az Istennek minden akaratjában. **13** Mert bizonyosságot teszek ő felőle, hogy sokat fárad érettek és azokért, kik Laodiczeában és Jerápolisban vannak. **14** Köszönt titeket Lukács, ama szeretett orvos, és Démás. **15** Köszöntésétek az atyafiakat, kik Laodiczeában

1 Tesszalonika

1 Pál, Silvánus és Timótheus a Thessalonikabeliek gyülekezetének, a mely van az Atya Istenben és az Úr Jézus Krisztusban: kegyelem néktek és békeség Istentől, a mi Atyántól, és az Úr Jézus Krisztustól. **2** Hálát adunk az Istennek mindenkor mindnyájatokért, emlékezvén rólatok a mi imádságainkban; **3** Szüntelenül emlegetve a ti hitetek munkáját, és a ti szeretetetek fáradozását, és a mi Urunk Jézus Krisztus felől való reménységeteknek állhatatosságát, az Isten előtt, a mi Atyánk előtt: **4** Tudván, Istentől szeretett atyámfiai, hogy ti ki vagytok választva; **5** Hogy a mi evangéliomunk ti nálatok nem áll csak szóban, hanem isteni erőkn is, Szent Lélekben is, sok bizodalomban is; a miképen tudjátok, hogy milyenek voltunk közöttetek ti éretetek. **6** És ti a mi követőinkké lettetek és az Úréi, befogadván az ígét sokféle szorongatás között, Szent Lélek örömeivel; **7** Úgy hogy példaképpé lettetek Macedóniában és Akhájában minden hívőre nézve. **8** Mert nemcsak Macedóniában és Akhájában zendült ki tőletek az Úr beszéde, hanem minden helyen is híre terjedt a ti Istenben vetett hiteteknek, annyira, hogy szükségtelen arról valamit szólnunk. **9** Mert azok magok hirdetik felőlünk, milyen volt a mi hozzátok való menetelünk, és miként tértetek meg az Istenhez a bálványoktól, hogy az élő és igaz Istennek szolgáljatok, **10** És várjátok az Ő Fiát az égből, a kit feltámasztott a halálból, a Jézust, a ki megszabadít minket amaz eljövendő haragtól.

2 Mert magatok tudjátok, atyámfiai, hogy a mi ti hozzátok való menetelünk nem volt hiábavaló; **2** Sőt inkább, noha elébb már háborúságot és bosszúságot szenvedtünk volt Filippiben, a mint tudjátok, volt bátorságunk a mi Istenünkben, hogy közöttetek is hirdessük az Isten evangéliomát sok tusakodással. **3** Mert a mi buzdításunk nem hitetésből van, sem nem tisztátalanságból, sem nem álnokságból: **4** Hanem a miképen az Isten méltatott minket arra, hogy reánk bízta az evangéliomot, akképen szólnunk; nem úgy, hogy embereknek tessünk hanem az Istennek, a ki megvizsgálja a mi szívünket. **5** Mert sem hízelkedő beszéddel, a mint tudjátok, sem telhetetlenség színében nem léptünk fel soha, Isten a bizonyág; **6** Sem emberektől való dicsőítést nem kerestünk, sem

tőletek, sem másoktól, holott terhetekre lehettünk volna, mint Krisztus apostolai. **7** De szívélyesek valánk ti közöttetek, a miként a dajka dajkálgatja az ő gyermekeit. **8** Így felbuzdulva irántatok, készek valánk közleni veletek nemcsak az Isten evangéliomát, hanem a mi magunk lelkét is, mivelhogy szeretteinkké lettetek nekünk. **9** Emlékezhettek ugyanis atyámfiai a mi fáradozásunkra és bajlakodásunkra: mert éjjel-nappal munkálkodva hirdettük néktek az Isten evangéliomát, csakhogy senkit meg ne terheljünk közületek. **10** Ti vagytok bizonyságok és az Isten, milyen szentül, igazán és feddhetetlenül éltünk előttetek, a kik hisztek. **11** Valamint tudjátok, hogy miként atya az ő gyermekeit, úgy intettünk és buzdítottunk egyenként mindnyájatokat. **12** És kérve kértünk, hogy Istenhez méltóan viseljétek magatokat, a ki az ő országába és dicsőségébe hív titeket. **13** Ugyanazért mi is hálát adunk az Istennek szüntelenül, hogy ti befogadván az Istennek általunk hirdetett beszédét, nem úgy fogadtátok, mint emberek beszédét, hanem mint Isten beszédét (a minthogy valósággal az is), a mely munkálkodik is ti bennetek, a kik hisztek. **14** Mert ti, atyámfiai, követői lettetek az Isten gyülekezeteinek, a melyek Júdeában vannak a Krisztus Jézusban, mivelhogy ugyanúgy szenvedtetek ti is a saját honfitársaitoktól, miként azok is a zsidóktól, **15** A kik megölték az Úr Jézust is és a saját prófétaikat, és minket is üldöznek, és az Istennek nem tetszenek, és minden embernek ellenségei; **16** A kik megtiltják nekünk, hogy a pogányoknak ne prédikáljunk hogy üdvözüljenek; hogy mindenkor betöltsék bűneiket; de végre utólrta őket az Isten haragja. **17** Mi pedig, atyámfiai, a mint elszakasztatánk tőletek egy kevés ideig, arczra, nem szívre nézve, annál buzgóságosabban, nagy kívánsággal igyekeztünk, hogy szemtől-szemben láthassunk titeket. **18** Azért menni is akartunk hozzátok, kiváltképen én Pál, egyszer is, kétszer is, de megakadályozott minket a Sátán. **19** Mert kicsoda a mi reménységünk, örömünk és dicsekedésünk koronája? Avagy nem azok lesztek-é ti is a mi Urunk Jézus Krisztus előtt az ő eljövetelekor? **20** Bizony ti vagytok a mi dicsőségünk és örömünk.

3 Annakokáért, mivelhogy tovább már el nem tűrhetők, jónak ítélnék, hogy magunk maradjunk Athénében, **2** És elküldöttük Timótheust, a mi

atyánkiát és Istennek szolgáját és munkatársunkat a Krisztus evangéliomának hirdetésében, hogy erősítsen titeket és intsen titeket a ti hitetek felől; **3** Hogy senki meg ne tántorodjék ama szorongatások között; mert ti magatok tudjátok, hogy mi arra rendeltettünk. **4** Mert mikor közöttetek valánk is, előre megmondtuk néktek, hogy szorongatásnak leszünk kitéve; a mint meg is történt, és tudjátok. **5** Annakokáért én is, mivelhogy tovább már nem tűrhetém, elküldék, hogy megismerjem a ti hiteteket, ha nem kísértett-é meg valami módon titeket a kísértő, és nem lett-é hiábavaló a mi fáradságunk? **6** Most pedig, a mikor megérkezett hozzánk Timótheus ti tőletek, és örömhírt hozott nekünk a ti hitetek és szeretetetek felől, és arról, hogy jó emlékezéssel vagytok irántunk, mindenkor kívánván látni minket, miképen mi is titeket; **7** Ezáltal megvígasztalódtunk reátok nézve, atyámfiai, minden mi szorongatásunk és szükségünk mellett is, a ti hitetek által: **8** Mert szinte megelevenedünk, ha ti erősek vagytok az Úrban. **9** Mert milyen hálaival is fizethetünk az Istennek ti érettek, mindazért az örömért, a melylyel örvendezünk miattatok a mi Istenünk előtt?! **10** Mikor éjjel-nappal nagy buzgón esedezünk, hogy megláthassuk a ti orcázatokat, és kipótolhassuk a ti hitetek hiányait. **11** Maga pedig az Isten és a mi Atyánk, és a mi Urunk a Jézus Krisztus egyengesse meg a mi útunkat ti hozzátok! **12** Titeket pedig gyarapítson az Úr és tegyen bőségesekké az egymás iránt és mindenki iránt való szeretetben, a milyenek vagyunk mi is ti irántatok; **13** Hogy erősekké tegye a ti szíveteket, feddhetetlenné a szentségben, a mi Istenünk és Atyánk előtt, a mikor eljő a mi Urunk Jézus Krisztus minden ő szenteivel egyetemben.

4 Továbbá pedig kérünk titeket, atyámfiai, és intünk az Úr Jézusban, hogy a szerint, a mint tőlünk tanultátok, mimódon kell forgolódnotok és Istennek tetszenetek: mindinkább gyarapodjatok. **2** Mert tudjátok, milyen parancsolatokat adtunk néktek az Úr Jézus által. **3** Mert ez az Isten akarata, a ti szentté lételetek, hogy magatokat a paráznaságtól megtartóztassátok; **4** Hogy mindenitek szentségben és tisztességben tudja bírni a maga edényét, **5** Nem kívánság gerjedelmével, mint a pogányok, a kik nem ismerik az Istent; **6** Hogy senki túl ne lépjen és meg ne károsítsa valamely dologban az ő atyafiát:

mert bosszút áll az Úr mindezekért, a mint elébb is mondtuk néktek és bizonyoságot tettünk. **7** Mert nem tisztátalanságra, hanem szentségre hívott el minket az Isten. **8** A ki azért megveti ezeket, nem embert vet meg, hanem az Istent, a ki Szent Lelkét is közlé velünk. **9** Az atyafíui szeretetről pedig nem is szükség írnom néktek: mert titeket Isten maga tanított meg arra, hogy egymást szeressétek; **10** Sőt gyakoroljátok is azt mindamaz atyafiak iránt, a kik egész Macedóniában vannak. Kérünk azonban titeket atyámfiai, hogy mindinkább gyarapodjatok; **11** És becsületbeli dolognak tartásotok, hogy csendes életet folytassatok, saját dolgaitoknak utána lássatok, és tulajdon kezeitekkel munkálkodjatok, a miként rendeltük néktek; **12** Hogy a kívülvalók iránt tisztességesen viselkedjétek, és semmi szükségét ne érezteket. **13** Nem akarom továbbá, atyámfiai, hogy tudatlanságban legyetek azok felől, a kik elaludtak, hogy ne bánkódjatok, mint a többiek, a kiknek nincsen reménységök. **14** Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadott, azonképen az Isten is előhossa azokat, a kik elaludtak, a Jézus által ő vele együtt. **15** Mert ezt mondjuk néktek az Úr szavával, hogy mi, a kik élünk, a kik megmaradunk az Úr eljöveteleig, épen nem előzzük meg azokat, a kik elaludtak. **16** Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és feltámadnak először a kik meghaltak volt a Krisztusban; **17** Azután mi, a kik élünk, a kik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és ekképen mindenkor az Úrral leszünk. **18** Annakokáért vigasztaljátok egymást e beszédekkel.

5 Az időkről és időszakokról pedig, atyámfiai, nem szükség, hogy írjak néktek; **2** Mert igen jól tudjátok ti magatok, hogy az Úrnak napja úgy jó el, mint a tolvaj éjjel. **3** Mert a mikor ezt mondják: Békesség és biztonság, akkor hirtelen veszedelem jön rájuk, mint a szülési fájdalom a terhes asszonyra; és semmiképen meg nem menekednek. **4** De ti, atyámfiai, nem vagytok sötétségben, hogy az a nap tolvaj módra lephetne meg titeket. **5** Ti mindnyájan világosság fiai vagytok és nappal fiai; nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé! **6** Ne is aludjunk azért, mint egyebek, hanem legyünk éberek és józanok. **7** Mert a kik alusznak, éjjel alusznak;

és a kik részegek, éjjel részegednek meg. **8** Mi azonban, a kik nappaliak vagyunk, legyünk éberek, felöltöztvén a hitnek és szeretetnek mellvasába, és sisak gyanánt az üdvösségnek reménységébe. **9** Mert nem haragra rendelt minket az Isten, hanem arra, hogy üdvösséget szerezzünk a mi Urunk Jézus Krisztus által, **10** A ki meghalt érettünk, hogy akár ébren vagyunk, akár aluszunk, együtt éljünk ő vele. **11** Vigasztaljátok azért egymást, és építse egyik a másikat, a miképen cselekeszitek is. **12** Kérünk továbbá titeket atyámfiai, hogy becsüljétek azokat, a kik fáradoznak közöttetek, és előljárítok az Úrban, és intenek titeket; **13** És az ő munkájokért viseltesetek irántok megkülönböztetett szeretettel. Egymással békeességben éljete. **14** Kérünk továbbá titeket, atyámfiai, intsétek a rendetleneket, bátorítsátok a félelmes szívűeket, gyámolítsátok az erőtelenedeket, türelmesek legyetek mindenki iránt. **15** Vigyázzatok, hogy senki senkinek rosszért rosszal ne fizessen; hanem mindenkor jóra törekedjete úgy egymás iránt, mint mindenki iránt. **16** Mindenkor örüljete. **17** Szüntelen imádkozzátok. **18** Mindenben hálákat adjátok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által ti hozzátok. **19** A Lelket meg ne oltsátok. **20** A prófétálást meg ne vessétek, **21** Mindent megpróbáljátok; a mi jó, azt megtartsátok! **22** Mindentől, a mi gonosznak látszik, őrizkedjete! **23** Maga pedig a békeességnek Istene szenteljen meg titeket mindenestől; és a ti egész valótok, mind lelketek, mind testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére. **24** Hű az, a ki elhivott titeket és ő meg is cselekszi azt. **25** Atyámfiai, imádkozzátok érettünk. **26** Köszöntsétek az összes atyafiakat szent csókolással. **27** Kényszerítlek titeket az Úrra, hogy olvastassék fel e levél minden szent atyafi előtt. **28** A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme veletek! Ámen.

2 Tesszalonika

1 Pál és Silvánus és Timótheus a Thessalonikabeli gyülekezetnek, Istenben, a mi Atyánkban, és az Úr Jézus Krisztusban: **2** Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyántól, és az Úr Jézus Krisztustól. **3** Mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek, atyámfiai, ti érettek, a miképen méltó is, mivelhogy felettebb megnövekedék a ti hitetek, és mindnyájatokban bővülködik az egymáshoz való szeretet; **4** Annyira, hogy mi magunk dicsekszünk veletek az Isten gyülekezeteiben, a ti kitarástok és hitetek felől, minden ti üldöztetések és szorongatások között, a melyeket szenvedtek: **5** Bizonyágául az Isten igazságos ítéletének; hogy méltóknak ítélessetek az Isten országára, a melyért szenvedtek is. **6** Mert igazságos dolog az az Isten előtt, hogy szorongatással fizessen azoknak, a kik titeket szorongatnak. **7** Néktek pedig, a kik szorongattatok, nyugodalommal mivelünk együtt, a mikor megjelenik az Úr Jézus az égből az ő hatalmának angyalaival. **8** Tűznek lángjában, ki bosszút áll azokon, a kik nem ismerik az Istent, és a kik nem engedelmeskednek a mi Urunk Jézus Krisztus evangéliomának. **9** A kik meg fognak lakolni örök veszedelemmel az Úr ábrázatától, és az ő hatalmának dicsőségétől, (aiōnios g166) **10** A mikor eljő majd, hogy megdicsőíttessék az ő szenteiben, és csodáltassék mindazokban, a kik hisznek (mivelhogy a mi tanúbizonyágunknak hitele volt ti nálatok) ama napon. **11** Mivégből imádkozunk is mindenkor ti érettek, hogy a mi Istenünk méltóknak tartson titeket az elhívásra, és töltsön be titeket a jóban való teljes gyönyörűséggel, és a hitnek hathatós munkálásával. **12** Hogy dicsőíttessék meg a mi Urunk Jézus Krisztusnak neve ti bennetek, és ti is ő benne, a mi Istenünknek és az Úr Jézus Krisztusnak kegyelméből.

2 Kérünk pedig titeket, atyámfiai, a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére és a mi ő hozzá leendő egybegyűlésünkre nézve, **2** Hogy ne tántoríttassatok el egyhamar a ti értelmetektől, se ne háboríttassatok meg, se lélek által, se beszéd által, se nekünk tulajdonított levél által, mintha itt volna már a Krisztusnak ama napja. **3** Ne csaljon meg titeket senki semmiképen. Mert nem jön az el addig, míg nem

bekövetkezik elébb a szakadás, és megjelenik a bűn embere, a veszedelemnek fia, **4** A ki ellene veti és fölébe emeli magát mindannak, a mi Istennek vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy maga ül be mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát. **5** Nem emlékeztek-é, hogy megmondtam néktek ezeket, a mikor még ti nálatok valék? **6** És most tudjátok, mi tartja vissza, a miért csak a maga idejében fog az megjeleneni. **7** Működik ugyan már a törvényszegés titkos bűne: csakhogy annak, a ki azt még most visszatartja, félre kell az útból tolatnia. **8** És akkor fog megjelenni a törvénytaposó, a kit megemésztt az Úr az ő szájának lehelletével, és megsemmisít az ő megjelenésének feltűnésével; **9** A kinek eljövetele a Sátán ereje által van, a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival, **10** És a gonoszságnak minden csalárdságával azok között, a kik elvesznek; mivelhogy nem fogadták be az igazságnak szeretetét az ő idvességökre. **11** És azért bocsátja reájok Isten a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak; **12** Hogy kárhoztattassanak mindazok, a kik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek az igazságtalanságban. **13** Mi pedig mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek ti érettek atyámfiai, a kiket szeret az Úr, hogy kezdettől fogva kiválasztott titeket Isten az üdvösségre, a Lélek szentelésében és az igazság hitében; **14** A mire elhívt titeket a mi evangéliomunk által, a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségének elvételére. **15** Miért is atyámfiai, legyetek állhatatosak és tartsátok meg a tudományt, a melyre akár beszédünk, akár levelünk által taníttattatok. **16** Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus, és az Isten a mi Atyánk, a ki szeretett minket és kegyelméből örök vígasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg, (aiōnios g166) **17** Vígasztalja meg a ti szívetekeket, és erősítsen meg titeket minden tudományban és jó cselekedetben.

3 Végezetre imádkozzatok értünk atyámfiai, hogy az Úrnak beszéde terjedjen és dicsőíttessék, a miként ti köztetek is. **2** És hogy meneküljünk meg az alkalmatlan és gonosz emberektől. Mert nem mindenkié a hit! **3** De hű az Úr, a ki megerősít titeket és megőriz a gonosztól. **4** Bízunk is az Úrban reátok nézve, hogy megteszitek és meg is fogjátok tenni azokat, a miket parancsolunk. **5** Az Úr pedig igazgassa

a ti szíveteket az Isten iránt való szeretetre, és Krisztus iránt való állhatatosságra. **6** A mi Urunk Jézus Krisztus nevében pedig, rendeljük néktek, atyámfiai, hogy vonjátok el magatokat minden atyafitól, a ki rendetlenül él, és nem ama utasítás szerint, a melyet mi tőlünk kapott. **7** Magatok is tudjátok, mimódon kell minket követni; mert nem viseltük magunkat közöttetek rendetlenül. **8** Sem ingyen kenyeret nem ettünk senkinél, hanem munkával és fáradsággal, éjjel-nappal dolgozva, hogy közületek senkinek se legyünk terhére. **9** Nem azért, mintha nem volna rá jogunk, hanem hogy magunkat például adjuk néktek, hogy minket kövessetek. **10** Mert a mikor nálatok voltunk is, azt rendeltük néktek, hogy ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék. **11** Mert halljuk, hogy némelyek rendetlenül élnek közületek, a kik semmit nem dolgoznak, hanem nyughatatlanok. **12** Az ilyeneknek azonban rendeljük és kérjük őket a mi Urunk Jézus Krisztusra, hogy csendesen munkálkodva, a magok kenyerét egyék. **13** Ti pedig, atyámfiai, meg ne restüljetek a jó cselekvésben. **14** Ha pedig valaki nem engedelmeskedik a mi levél által való beszédünknek, azt jegyezzétek meg; és ne társalkodjatok vele, hogy megszégyenüljön. **15** De ne tartsátok ellenségnek, hanem intsétek, mint atyafit. **16** Maga pedig a békességnek Ura adjon néktek mindenkor minden tekintetben békességet. Az Úr legyen mindnyájatokkal! **17** A köszöntést én Pál írom a saját kezemmel, a mi ismertető jegye minden levelmenek. Így írok. **18** A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme mindnyájatokkal! Ámen.

1 Timóteushoz

1 Pál, Jézus Krisztus apostola a mi megtartó Istenünknek, és Jézus Krisztusnak a mi reménységünknek rendelése szerint, **2** Timótheusnak, az én igaz fiamnak a hitben: Kegyelem, irgalmasság és békeesség Istentől, a mi Atyánktól, és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól. **3** A miképpen Maczedóniába menetelemkor kértelek téged, hogy maradj Efézusban, hogy megmondjad némelyeknek, ne tanítsanak más tudományt, **4** Se mesékkel és végehossza nélkül való nemzetségi táblázatokkal ne foglal kozzanak, a melyek inkább versengéseket támasztanak, mint Istenben való épülést a hit által. **5** A parancsoltnak vége pedig a tiszta szívből, jó lelkiismeretből és igaz hitből való szeretet: **6** Melyektől némelyek eltévelyedvén, hiábavaló beszédre hajlottak: **7** Kik törvénytánítók akarván lenni, nem értik, sem a miket beszélnek, sem a miket erősítgetnek. **8** Tudjuk pedig, hogy a törvény jó, ha valaki törvénszerűen él vele, **9** Tudván azt, hogy a törvény nem az igazért van, hanem a törvénytaposókért és engedetlenekért, az istentelenekért és bűnösökért, a latrokért és fertelmesekért, az atya- és anyagyilkosokért, emberölőkért. **10** Paráznákért, férfifertőztetőkért, emberrablókért, hazugokért, hamisan esküvőkért, és a mi egyéb csak az egészséges tudománnyal ellenkezik, **11** A boldog Isten dicsőségének evangyélioma szerint, mely reám bízott. **12** És hálát adok annak, a ki engem megerősített, a Krisztus Jézusnak, a mi Urunknak, hogy engem hívnak ítél, rendelvén a szolgálatra, **13** Ki előbb istenkáromló, üldöző és erőszakoskodó valék: de könyörült rajtam, mert tudatlanul cselekedtem hitetlenségben; **14** Szerfelett megsokasodott pedig a mi Urunknak kegyelme a Krisztus Jézusban való hittel és szeretettel. **15** Igaz beszéd ez és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött e világra, hogy megtartsa a bűnösöket, a kik közül első vagyok én. **16** De azért könyörült rajtam, hogy Jézus Krisztus bennem mutassa meg legelőbb a teljes hosszútűrését, példa gyanánt azoknak, a kik hiendenek ő benne az örök életre. (aiōnios g166) **17** Az örökkévaló királynak pedig, a halhatatlan, láthatatlan, egyedül bölcs Istennek tisztesség és dicsőség örökkön örökké! Ámen. (aiōn g165) **18** Ezt a

parancsolatot adom néked, fiam Timótheus, a rólad való korábbi jövendölések szerint, hogy vitézkedjél azokban ama jó vitézséggel, **19** Megtartván a hitet és jó lelkiismeretet, melyet némelyek elvetvén, a hit dolgában hajótörést szenvedtek; **20** Kik közül való Himenéus és Alexander, kiket átadtam a sátánnak, hogy megtanulják, hogy ne káromkodjanak.

2 Intelk azért mindenek előtt, hogy tartassanak könyörgések, imádságok, esedezések, hálaadások minden emberekért, **2** Királyokért és minden méltóságban levőkért, hogy csendes és nyugodalmas életet éljünk, teljes istenfélelemmel és tisztességgel. **3** Mert ez jó és kedves dolog a mi megtartó Istenünk előtt, **4** A ki azt akarja, hogy minden ember idvezüljön és az igazság ismeretére eljusson. **5** Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus, **6** A ki adta önmagát váltságul mindenekért, mint tanúbizonyosság a maga idejében, **7** A mi végett rendeltettem én hirdetővé és apostollá (igazságot szólok a Krisztusban, nem hazudok), pogányok tanítójává hitben és igazságban. **8** Akarom azért, hogy imádkozzanak a férfiak minden helyen, tiszta kezeket emelvén föl harag és versengés nélkül. **9** Hasonlatosképen az asszonyok tisztességes öltözetben, szemérmességgel és mértékletességgel ékesítsék magokat; nem hajfonatokkal és arannyal vagy gyöngyökkel, vagy drága öltözéssel, **10** Hanem, a mint illik az istenfélelmet valló asszonyokhoz, jó cselekedetekkel. **11** Az asszony csendességben tanuljon teljes engedelmességgel. **12** A tanítást pedig nem engedem meg az asszonynak, sem hogy a férfin uralkodjék, hanem legyen csendességben. **13** Mert Ádám teremtetett elsőnek, azután Éva. **14** És Ádám nem csalattatott meg, hanem az asszony megcsalattatván, bűnbe esett: **15** Mindazáltal megtartatik a gyermekszüléskor, ha megmaradnak a hitben és szeretetben és a szent életben mértékletességgel.

3 Igaz ez a beszéd: Ha valaki püspökséget kíván, jó dolgot kíván. **2** Szükséges annakokáért, hogy a püspök feddhetetlen legyen, egy feleségű férfiú, józan, mértékletes illedelmes, vendégszerető, a tanításra alkalmas; **3** Nem borozó, nem verekedő, nem rút nyereségre vágyó; hanem szelíd, versengéstől ment, nem pénzsóvárgó; **4** Ki a maga házát jól

igazgatja, gyermekeit engedelmességben tartja, minden tisztességgel; **5** (Mert ha valaki az ő tulajdon házáat nem tudja igazgatni, mimódon visel gondot az Isten egyházára?) **6** Ne legyen új ember, nehogy felfuvalkodván, az ördög kárhózatába essék. **7** Szükséges pedig, hogy jó bizonyosága is legyen a kívülvalóktól; hogy gyalázatba és az ördög töribe ne essék. **8** Hasonlóképpen a diakónusok tisztességesek legyenek, nem kétnyelvűek, nem sok borivásba merültek, nem rút nyereségre vágyók; **9** Kiknél megvan a hit titka tiszta lelkiismerettel. **10** És ezek is először megpróbáltassanak, azután szolgáljanak, ha feddhetetlenek. **11** Feleségeik hasonlóképpen tisztességesek, nem patvarkodók, józanok, mindenben hívek legyenek. **12** A diakónusok egy feleségű férfiak legyenek, a kik gyermekeiket és tulajdon házaikat jól igazgatják. **13** Mert a kik jól szolgálnak, szép tisztességet szereznek magoknak, és sok bizodalmat a Jézus Krisztusban való hitben.

14 Ezeket írom néked, remélvén, hogy nem sokára hozzád megyek; **15** De ha késném, hogy tudd meg, mimódon kell forgolódnai az Isten házában, mely az élő Istennek egyháza, az igazságnak oszlopa és erőssége. **16** És minden versengés nélkül nagy a kegyességnek eme titka: Isten megjelent testben, megigazított lélekben, meglátott az angyaloktól, hirdettetett a pogányok közt, hittek benne a világon, felvetett dicsőségbe.

4 A Lélek pedig nyilván mondja, hogy az utolsó időben némelyek elszakadnak a hittől, hitető lelkekre és gonosz lelkek tanításaira figyelmeztvén. **2** Hazug beszédűeknek képmutatása által, kik meg vannak bélyegezve a saját lelkiismeretökben. **3** A kik tiltják a házasságot, sürgetik az eledelektől való tartózkodást, melyeket Isten teremtett hálaadással való élvezésre a hívőknek és azoknak, a kik megismerték az igazságot. **4** Mert Istennek minden teremtett állata jó, és semmi sem megvetendő, ha hálaadással élnek azzal; **5** Mert megszenteltetik Istennek ígéje és könyörgés által. **6** Ezeket ha eleikbe adod az atyafiaknak, Krisztus Jézusnak jó szolgálja leszel, táplálkozván a hitnek és jó tudománynak beszédeivel, a melyet kövétél; **7** A szentségtelen és vénasszonyos meséket pedig eltávostasd. Hanem gyakorold magadat a kegyességre: **8** Mert a test gyakorlásának kevés haszna van; de a kegyesség

mindenre hasznos, meglévén benne a jelenvaló és a jövő életnek ígérete. **9** Igaz ez a beszéd, és méltó, hogy mindenképpen elfogadjuk. **10** Mert azért fáradunk és szenvedünk szidalmakat, mivelhogy reménységünket vetettük az élő Istenben, a ki minden embernek megtartója, kiváltképen a hívőknek. **11** Ezeket hirdessed és tanítsad. **12** Senki a te ifjúságotod meg ne vesse, hanem légy példa a hívőknek a beszédben, a magaviseletben, a szeretetben, a lélekben, a hitben, a tisztaságban. **13** A míg oda megyek, legyen gondod a felolvasásra, az intésre és a tanításra. **14** Meg ne vesd a kegyelemnek benned való ajándékát, a mely adatott néked prófétálás által, a presbitérium kezeinek reád tevésével. **15** Ezekről gondoskodjál, ezeken légy, hogy előhaladásod nyilvánvaló legyen mindenek előtt. **16** Gondot viselj magadról és a tudományról; maradj meg azokban; mert ezt cselekedvén, mind magadat megtartod, mind a te hallgatódait.

5 Az idősb embert ne dorgáld meg, hanem intsed mint atyádat; az ifjabbakat mint atyádfiait; **2** Az idősb asszonyokat mint anyákat; az ifjabbakat mint nőtestvéreidet, teljes tisztasággal. **3** Az özvegyasszonyokat, a kik valóban özvegyek, tiszteld. **4** Ha pedig valamely özvegyasszonynak gyermekei vagy unokái vannak, tanulják meg, hogy első sorban a maguk háza iránt legyenek istenfélők, és adják meg szüleiknek a viszont tartozást; mert ez szép és kedves dolog Isten előtt. **5** A valóban özvegy és magára hagyott asszony pedig reménységét az Istenben veti, és foglaltos a könyörgésekben és imádságokban éjjel és nappal. **6** A bujálkodó pedig élvén megholt. **7** És ezeket hirdesd, hogy feddhetetlenek legyenek. **8** Ha pedig valaki az övéiről és főképen az ő házanépéről gondot nem visel: a hitet megtagadta, és rosszabb a hitetlennél. **9** Özvegyasszonyul hatvan éven alul levő meg ne választassék; egy férj felesége lett legyen, **10** A kinek jó cselekedetéről bizonyosága van; ha gyermeket nevelt, ha vendéglátó volt, ha a szentek lábait mosta, ha a nyomorultakon segített, ha minden jó cselekedetben foglaltos vala. **11** A fiatalabb özvegyasszonyokat pedig mellőzd; mert ha gerjedeznek Krisztus ellenére, férjhez akarnak menni: **12** Ezeknek ítélete megvan, mivelhogy az első hitet megvetették. **13** Egyszersmind pedig dologkerülő lévén, megtanulják a házról-házra

való járogatást; sőt nemcsak dologkerülők, hanem fecsegők is és más dolgába avatkozók, olyanokat szólván, a miket nem kellene. **14** Akarom tehát, hogy a fiatalabbak férjhez menjenek, gyermekeket szüüljenek, háztartást vigyenek, és semminemű alkalmat se adjanak az ellenségnek a szidalmazásra. **15** Mert némelyek már elhajlottak a Sátánhoz. **16** Ha valamely hívő férfinak vagy nőnek vannak özvegyei, segítse azokat, és ne terheltesse meg a gyülekezetet; hogy azokat segíthesse, a kik valóban özvegyek. **17** A jól forgolódo presbiterok kettős tisztességre méltattassanak, főképen a kik a beszédben és tanításban fáradoznak. **18** Mert azt mondja az Írás: A nyomtató ökörnek ne kösd be a száját; és: Méltó a munkás a maga jutalmára. **19** Presbiter ellen vádat ne fogadj el, hanem csak két vagy három tanúbizonyságra. **20** A vétkeseket mindenek előtt fedd meg, hogy a többiek is megfélemljenek. **21** Kérve kérek az Istenre és Krisztus Jézusra és a kiválasztott angyalokra, hogy ezeket tartsd meg előítélet nélkül, semmit sem cselekedvén részrehajlásból. **22** A kézrátevést el ne hirtelenkedd, se ne légy részes a más bűneiben; tenmagadat tisztán tartsd. **23** Ne légy tovább vízívó, hanem élj egy kevés borral, gyomrodra és gyakori gyengélkedésre való tekintetből. **24** Némely embereknek a bűnei nyilvánvalók, előttök mennek az ítéletre; némelyeket pedig hátul követnek is. **25** Hasonlóképen a jó cselekedetek is nyilvánvalók; és a melyek másképen vannak, azok sem titkolhatók el.

6 A kik iga alatt vannak mint szolgák, az ő uraikat minden tisztességre méltóknak tekintsék, hogy Isten neve és a tudomány ne káromoltassék. **2** A kiknek pedig hívő uraik vannak, azokat meg ne vessék, mivelhogy atyafiak; hanem annál inkább szolgáljanak, mivelhogy hívők és szeretettek, kik a jötevésben buzgólkodnak. Ezekre taníts és ints. **3** Ha valaki másképen tanít, és nem követi a mi Urunk Jézus Krisztus egészséges beszédeit és a kegyesség szerint való tudományt, **4** Az felfuvalkodott, a ki semmit sem ért, hanem vitatkozásokban és szóharcokban szenved, a melyekből származik irigység, viszálykodás, káromlások, rosszakaratú gyanúsítások, **5** Megbomlott elméjű és az igazságtól megfosztott embereknek hiábavaló torzsalkodásai a kik az istenfélelmet nyerekedésnek tekintik. Azoktól, a

kik ilyenek, eltávazzál. **6** De valóban nagy nyereség az Istenfélelem, megelégedéssel; **7** Mert semmit sem hoztunk a világra, világos, hogy ki sem vihetünk semmit; **8** De ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele. **9** A kik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértetbe meg törbe és sok esztelen és káros kívánságba esnek, melyek az embereket veszedelembé és romlásba merítik. **10** Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme: mely után sóvárogván némelyek eltévelyedtek a hittől, és magokat általszegeztek sok fájdalommal. **11** De te, óh Istennek embere, ezeket kerüld; hanem kövessed az igazságot, az istenfélelmet, a hitet, a szeretetet, a békességes tűrést, a szelidséget. **12** Harcold meg a hitnek szép harcát, nyerd el az örök életet, a melyre hívatattál, és szép vallástétellel vallást tettél sok bizonyosság előtt. **(aiōnios g166)** **13** Meghagyom néked Isten előtt, a ki megelevenít mindeneket, és Krisztus Jézus előtt, a ki bizonyosságot tett Poncius Pilátus alatt ama szép vallástétellel, **14** Hogy tartsd meg a parancsolatot mocsoktalanul, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenéséig, **15** A mit a maga idejében megmutat ama boldog és egyedül hatalmas, a királyoknak Királya és az uraknak Ura, **16** Kie egyedül a halhatatlanság, a ki hozzáférhetetlen világosságban lakozik; a kit az emberek közül senki nem látott, sem nem láthat: a kinek tisztesség és örökké való hatalom. Ámen. **(aiōnios g166)** **17** Azoknak, a kik gazdagok e világon, mondd meg, hogy ne fuvalkodjanak fel, se ne reménykedjenek a bizonytalan gazdagságban, hanem az élő Istenben, a ki bőségesen megad nekünk mindent a mi tápláltatásunkra; **(aiōn g165)** **18** Hogy jót tegyenek, legyenek gazdagok a jó cselekedetekben, legyenek szíves adakozók, közlők, **19** Kincset gyűjtvén magoknak jó alapul a jövőre, hogy elnyerjék az örök életet. **20** Óh Timótheus, őrizd meg a mi rád van bízva, elfordulván a szentségtelen üres beszédektől és a hamis nevű ismeretnek ellenvetéseitől; **21** A melylyel némelyek kevélykedvén, a hit mellől eltévelyedtek. Kegyelem veled! Ámen.

2 Timóteushoz

1 Pál, Jézus Krisztusnak apostola, Isten akaratából, a Krisztus Jézusban való életnek ígérete szerint, **2** Timótheusnak, az én szeretett fiának: kegyelem, irgalmasság, békesség az Atya Istentől és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól. **3** Hálát adok az Istennek, a kinek szolgálók őseimtől fogva tiszta lelkiismerettel, hogy szüntelen gondolok reád könyörgéseimben éjjel és nappal, **4** Kívánván téged látni, megemlékezvén a te könyhullatásaidról, hogy örömmel teljesedjem be; **5** Eszembe jutván a benned levő, képmutatás nélkül való hit, a mely lakozott először a te nagyanyádban Loisban és anyádban Eunikában; meg vagyok azonban győződve, hogy benned is. **6** Minekokáért emlékeztetek téged, hogy gerjeszd fel az Isten kegyelmi ajándékát, a mely benned van az én kezeimnek rád tétele által. **7** Mert nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét. **8** Ne szégyeneld hát a mi Urunk bizonyágtételét, se engem az ő foglyát; hanem együtt szenvedj az evangéliomért Istennek hatalma szerint. **9** A ki megtartott minket és hívott szent hívással, nem a mi cselekedeteink szerint, hanem az ő saját végezése és kegyelme szerint, mely adatott nekünk Krisztus Jézusban örök időknél előtte, (aiónios g166) **10** Megjelentetett pedig most a mi Megtartónknak, Jézus Krisztusnak megjelenése által, a ki eltörölte a halált, világosságra hozta pedig az életet és halhatatlanságot az evangéliom által, **11** Amelyre nézve tétettem én hirdetővé és apostollá és pogányok tanítójává. **12** A miért szenvedem ezeket is: de nem szégyenlem; mert tudom, kinek hittem, és bizonyos vagyok benne, hogy ő az én nála letett kincsemet meg tudja őrizni ama napra. **13** Az egészséges beszédeknek példáját megtartsd, a miket én tőlem hallottál, a Krisztus Jézusban való hitben és szeretetben. **14** A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szent Lélek által. **15** Azt tudod, hogy elfordultak tőlem az Ázsiabeliek mind, kik közül való Figellus és Hermogénes. **16** Az Úr legyen irgalmas az Onesiforus házanépének: mert gyakorta megvidámított engem, és az én bilincsemet nem szégyenlette; **17** Sőt mikor Rómában volt, buzgón keresett engem, meg is talált. **18** Az Úr engedje meg néki, hogy találjon irgalmasságot az Úrnál ama

napon. És hogy mily nagy szolgálatot tett Efézusban, te jobban tudod.

2 Te annakokáért, én fiam, erősödjél meg a Krisztus Jézusban való kegyelemben; **2** És a miket tőlem hallottál sok bizonyosság által, azokat bízzad hív emberekre, a kik másoknak a tanítására is alkalmasak lesznek. **3** Te azért a munkának terhét hordozzad, mint a Jézus Krisztus jó vitéze. **4** Egy harcosz sem elegendik bele az élet dolgaiba; hogy tessék annak, a ki őt harcoszává avatta. **5** Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd. **6** A ki munkálkodik, a földművelőnek kell a gyümölcsökben először részesülnie. **7** Értsd meg a mit mondok; adjon azért az Úr néked belátást mindenekben. **8** Emlékezzél meg, hogy Jézus Krisztus feltámadott a halálból, ki a Dávid magvából való az én evangéliomom szerint: **9** A melyért, mint egy gonosztevő, szenvedek mind a fogságig; de az Istennek beszéde nincs bilincsbe verve. **10** Annakokáért mindent elszenvedek a választottakért, hogy ők is elnyerjék a Krisztus Jézusban való idvességet örök dicsőséggel egyben. (aiónios g166) **11** Igaz beszéd ez. Mert ha vele együtt meghaltunk, vele együtt fogunk élni is. **12** Ha tűrünk, vele együtt fogunk uralkodni is: ha megtagadjuk, ő is megtagad minket; **13** Ha hitetlenkedünk, ő hű marad: ő magát meg nem tagadhatja. **14** Ezekre emlékeztess, kérvén kérve őket az Úr színe előtt, hogy ne vitakozzanak haszontalanul, a hallgatóknak romlására. **15** Igyekezzél, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, a ki szégyent nem vall, a ki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét. **16** A szentségtelen üres lármákat pedig kerülj, mert mind nagyobb istentelenségre növekednek. **17** És az ő beszédök mint a rákfekély terjed; közülök való Himenéus és Filétus. **18** A kik az igazság mellől eltévelyedtek, azt mondván, hogy a feltámadás már megtörtént, és feldűlják némelyeknek a hitét. **19** Mindazáltal megáll az Istennek erős fundamentoma, melynek pecsége ez: Ismeri az Úr az övét; és: Álljon el a hamisságtól minden, a ki Krisztus nevét vallja. **20** Nagy házban pedig nemcsak arany- és ezüstedények vannak, hanem fából és cserépből valók is; és azok közül némelyek tisztességre, némelyek pedig gyalázatra valók. **21** Ha tehát valaki magát ezektől tisztán tartja, tisztességre való edény lesz, megszentelt,

és hasznos a gazdának, minden jó cselekedetre alkalmas. **22** Az ifjúkori kívánságokat pedig kerüld; hanem kövessed az igazságot, a hitet, a szeretetet, a békességet azokkal egyetembe, a kik segítségül hívják az Urat tiszta szívből. **23** A botor és gyermekes vitatkozásokat pedig kerüld, tudván, hogy azok háborúságokat szülnek. **24** Az Úr szolgálójának pedig nem kell torzsalkodni, hanem legyen mindenkihez nyájás, tanításra alkalmas, türelmes. **25** A ki szelíden fenyíti az ellenszegülőket; ha talán adna nekik az Isten megtérést az igazság megismerésére, **26** És felocsudnának az ördög töréből, foglyokká tétetvén az Úr szolgálója által az Isten akaratára.

3 Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állanak be. **2** Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pénzsóvárgók, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, tisztátalanok, **3** Szeretet nélkül valók, kérelhetetlenek, rágalmozók, mértékletlenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői. **4** Árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői. **5** Kiknél megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét. És ezeket kerüld. **6** Mert ezek közül valók azok, a kik betolakodnak a házakba, és foglyul ejtik a bűnökkel megterhelt és sokféle kívánságoktól űzött asszonykákat, **7** Kik mindenkor tanulnak, de az igazság megismerésére soha el nem juthatnak. **8** Miképen pedig Jánnes és Jámbres ellene állottak Mózesnek, akképen ezek is ellene állanak az igazságnak; megromlott elméjű, a hitre nézve nem becsületes emberek. **9** De többre nem mennek: mert esztelenségök nyilvánvaló lesz mindenek előtt, a miképen amazok is az lett. **10** Te pedig követted az én tanításomat, életmódomat, szándékomat, hitemet, hosszútűrésemet, szeretetemet, türelmemet, **11** Üldöztetéseimet, szenvedéseimet, a melyek rajtam estek Antiókiában, Ikóniumban, Listrában: minémű üldöztetéseket szenvedtem! de mindezekből megszabadított engem az Úr. **12** De mindazok is, a kik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak. **13** A gonosz emberek pedig és az ámitók nevednek a rosszaságban, eltévelyítvén és eltévelyedvén. **14** De te maradj meg azokban, a miket tanultál és a mik reád bíztak, tudván kitől tanultad, **15** És hogy gyermekeségedtől fogva tudod

a szent írásokat, melyek téged bölcscsé tehetnek az idvességre a Krisztus Jézusban való hit által. **16** A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, **17** Hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.

4 Kérlek azért az Isten és Krisztus Jézus színe előtt, a ki ítélni fog élőket és holtakat az ő eljövetelekor és az ő országában. **2** Hirdesd az ígét, állj elő vele alkalmas, alkalmatlan időben, ints, feddj, buzdíts teljes béketűréssel és tanítással. **3** Mert lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek magoknak tanítókat, mert viszket a fülök; **4** És az igazságtól elfordítják az ő fülöket, de a mesékhez oda fordulnak. **5** De te józan légy mindenekben, szenvedj, az evangyélista munkáját cselekedd, szolgálatodat teljesen betöltsd. **6** Mert én immár megáldoztatom, és az én elköltözésem ideje beállott. **7** Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam: **8** Végezetre eltételezt nekem az igazság koronája, melyet megád nekem az Úr ama napon, az igaz Bíró; nemcsak nekem pedig, hanem mindazoknak is, a kik vágyva várják az ő megjelenését. **9** Lgyekezéssel hozzám jöni hamar. **10** Mert Démás engem elhagyott, e jelen való világhoz ragaszkodván, és elment Thessalónikába: Kreszens Galáziába, Titus Dalmáziába. (aiōn g165) **11** Egyedül Lukács van velem. Márkust magadhoz vévén, hozd magaddal: mert nekem alkalmas a szolgálatra. **12** Tikhikust pedig Efészusba küldöttem. **13** A felsőruhám, melyet Troásban Kárpusnál hagytam, jöttödben hozd el, a könyveket is, kiváltképen a hátyákat. **14** Az érczmíves Sándor sok bajt szerzett nekem: fizessen meg az Úr néki cselekedetei szerint. **15** Tőle te is őrizkedjél, mert szerfelett ellenállott a mi beszédinknek. **16** Első védekezésem alkalmával senki sem volt mellettem, sőt mindnyájan elhagytak; ne számítassék be nekik. **17** De az Úr mellettem állott, és megerősített engem; hogy teljesen bevégezzem az igehirdetést, és hallják meg azt az összes pogányok: és megszabadultam az oroszán szájából. **18** És megszabadít engem az Úr minden gonosz cselekedettől, és megtart az ő mennyei országára; a kinek dicsőség örökkön örökké! Ámen. (aiōn g165) **19** Köszöntséd Priszkát

és Akvilát, és az Onesifórus háznépét. 20 Erástus Korinthusban maradt; Trófimust pedig Milétumban hagytam betegen. 21 Igyekezzél tél előtt eljöni. Köszönt téged Eubulus és Pudens és Linus és Klaudia, és mind az atyafiak. 22 Az Úr Jézus Krisztus a te lelkeddel. Kegyelem veletek! Ámen.

Titushoz

1 Pál, Istennek szolgálója, Jézus Krisztusnak pedig apostola, az Isten választottainak hite és a kegyesség szerint való igazságnak megismerése szerint, **2** Az örök élet reménységére, melyet megígért az igazmondó Isten örök időknél előtte, (aiōnios g166) **3** Megjelentette pedig a maga idejében az ő beszédét a prédikálás által, a mely reám bízott a mi megtartó Istenünknek parancsolata szerint; Titusnak, a közös hit szerint való igaz fiainak: **4** Kegyelem, irgalmasság és békesség az Atya Istentől és az Úr Jézus Krisztustól, a mi megtartóinktól. **5** A végett hagyta el téged Krétában, hogy a hátramaradt dolgokat hozd rendbe, és rendelj városként presbitereket, a miképen én néked meghagytam; **6** Ha van feddhetetlen, egy feleségű férfiú, a kinek hívő, nem kicsapongással vádolt avagy engedetlen gyermekei vannak. **7** Mert szükséges, hogy a püspök feddhetetlen legyen, mint Isten sáfára; nem akaratos, nem haragos, nem részeges, nem verekedő, nem rút nyereszkedő; **8** Hanem vendégszerető, jónak kedvelője, mértékletes, igaz, tiszta, maga tűrtető; **9** A ki a tudomány szerint való igaz beszédhez tartja magát, hogy inthessen az egészséges tudománnyal és meggyőzhesse az ellenkezőket. **10** Mert van sok engedetlen, hiába való beszédű és csaló, kiváltképen a körülméltelkedésből való, **11** A kiknek be kell dugni a szájakat; a kik egész házakat feldúlnak, tanítván rút nyereség okáért, a miket nem kellene. **12** Azt mondta valaki közülök, az ő saját prófétájok: A krétiak mindig hazugok, gonosz vadak, rest hasak. **13** E bizonyosság igaz: annakokáért fedd őket kímélés nélkül, hogy a hitben épek legyenek, **14** Nem ügyvelén zsidó mesékre, és az igazságot megvető emberek parancsolataira. **15** Minden tiszta a tisztáknak: de a megfertőztetetteknek és hitetleneknek semmi sem tiszta; hanem megfertőztetett azoknak mind elméjük, mind lelkiismeretük. **16** Vallják, hogy Istent ismerik, de cselekedeteikkel tagadják, mivelhogy útálatosak és hitetlenek és minden jó cselekedetre méltatlanok.

2 Te pedig azokat szóljad, a mik az egészséges tudományhoz illenek. **2** Hogy a vén emberek józanok legyenek, tisztességesek, mértékletesek; a hitben, szeretetben, tűrésben épek. **3** Hasonlóképen a vén asszonyok szentekhez illő magaviseletűek

legyenek, nem patvarkodók, sem sok borivás rabjai, jóra oktatók; **4** Hogy megokosítsák az ifjú asszonyokat, hogy férjüket és magzataikat szeressék, **5** Legyenek mértékletesek, tiszták, háziasak, jók, férjöknek engedelmesek, hogy az Isten beszéde ne káromoltassék. **6** Az ifjakat hasonlóképen intsed, hogy legyenek mértékletesek: **7** Mindenben tenmagadat adván példaképekül a jó cselekedetekben; a tudományban romlatlanságot, méltóságot mutatván, **8** Egészséges, feddhetetlen beszédet; hogy az ellenfél megszegyenüljön, semmi gonoszt sem tudván rólatok mondani. **9** A szolgálakat intsed, hogy az ő uraiknak engedelmeskedjenek, mindenben kedvöket keressék, ne ellenkezzenek, **10** Ne tolvajkodjanak, hanem teljes jó hűséget tanusítsanak; hogy a mi megtartó Istenünknek tudományát ékesítsék mindenben. **11** Mert megjelent az Isten idvezítő kegyelme minden embernek, **12** A mely arra tanít minket, hogy megtagadván a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon: (aiōn g165) **13** Várván ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenését; **14** A ki önmagát adta mi érettünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítsa önmagának kiváltképen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt. **15** Ezeket szóljad, és ints és fedd teljes méltósággal; senki téged meg ne vessen.

3 Emlékeztessed őket, hogy a fejedelemségeknek és hatalmasságoknak engedelmeskedjenek, hódoljanak, minden jó cselekedetre készek legyenek, **2** Senkit ne szidalmazzanak, ne veszekedjenek, gyöngédek legyenek, teljes szelídséget tanusítván minden ember iránt. **3** Mert régenten mi is esztelenek, engedetlenek, tévelygők, különböző kívánságoknak és gyönyöröknek szolgálói, gonoszságban és irigységben élők, gyűlölségesek, egymást gyűlölők valánk. **4** De mikor a mi megtartó Istenünknek jóvolta és az emberekhez való szeretete megjelent, **5** Nem az igazságnak cselekedeteiből, a melyeket mi cselekedtünk, hanem az ő irgalmasságából tartott meg minket az újjászületésnek fürdője és a Szent Lélek megújítása által, **6** Melyet kitöltött reánk bőséggel a mi megtartó Jézus Krisztusunk által; **7** Hogy az ő kegyelméből megigazulván, örökösök legyünk az örök élet reménysége szerint. (aiōnios

g166) **8** Igaz ez a beszéd, és akarom, hogy ezeket erősítsed, hogy igyekezzenek jó cselekedetekkel előljárni azok, a kik Istenben hívők ké lettek. Ezek jók és hasznosak az embereknek; **9** A balgatatag vitatkozásokat azonban és a nemzetségekről való tudakozásokat, és a civakodást és a törvény felől való harczokat kerüld; mert haszontalanok és hiábavalók. **10** Az eretnek embert egy vagy két intés után kerüld; **11** Tudván, hogy az ilyen romlott, és vétkezik, önmaga is kárhóztatván magát. **12** Mikor Ártemást vagy Tikhikust hozzád küldöm, siess hozzám jőni Nikápolyba; mert elhatároztam, hogy ott töltöm a telet. **13** A törvénytudó Zénást és Apollóst gondosan indítsd útnak, hogy semmiben se legyen fogyatkozásuk. **14** Tanulják meg pedig a mieink is, hogy jó cselekedetekkel járjanak elől a szükséges hasznokra, hogy ne legyenek gyümölcstelének. **15** Köszöntenek téged a velem levők mindnyájan. Köszönts azokat, a kik szeretnek minket hitben. Kegyelem mindnyájatokkal! Ámen.

Filemonhoz

1 Pál, Krisztus Jézusnak foglya, és Timótheus, az atyafi, Filemonnak, a mi szeretett munkatársunknak, **2** És Appiának, a szeretettnek, és Arkhippusnak, a mi bajtársunknak, és a te háznál való gyülekezetnek: **3** Kegyelem néktek és békeség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól. **4** Hálát adok az én Istenemnek mindenkor, emlegetvén téged az én imádságaimban, **5** Mert hallom a te szeretetedet és ama te hitedet, mely van benned az Úr Jézushoz, és minden szentek irányában, **6** Hogy a te hitedben való közösség hathatós legyen, a Krisztus ügyében, minden bennetek levő jónak megismerése által. **7** Mert sok örömünk és vígszaltásunk van a te szeretetedben, hogy a szenteknek szíveik megvidámodtak te általad, atyámfia. **8** Annakokáért jóllehet nagy bátorságom van a Krisztusban, megparancsolni néked azt, a mi illendő, **9** A szeretetért inkább kérlek, ilyen lévén, mint Pál, a megvénhedett, most pedig foglya is a Jézus Krisztusnak; **10** Kérlek téged az én fiamért, a kit fogságomban szültem, Onésimusért, **11** A ki egykor tenéked haszontalan volt, most pedig mind néked, mind nékem nagyon hasznos, **12** Kit visszaküldöttem; te pedig őt, azaz az én szívemet, fogadd magadhoz! **13** Őt én magamnál akartam tartani, hogy te helyetted szolgáljon nékem az evangéliomért szenvedett fogságomban; **14** De a te megkérdezésed nélkül semmit sem akartam cselekedni, hogy jótéteményed ne kényszerítésből, hanem szabad akaratból való legyen. **15** Mert talán azért vált meg tőled ideig-óráig, hogy őt, mint örökkévalót kapd vissza; **(aiōnios g166)** **16** Nem úgy immár mint szolgát, hanem szolgánál nagyobbat, mint szeretett atyafit, kiváltképen nékem, mennyivel inkább pedig néked, mind testben, mind az Úrban. **17** Azért, ha engem részestársadnak tartasz, úgy fogadd őt magadhoz, mint engemet. **18** Ha pedig valamit vétett ellened, avagy adós, ezt nekem róvd fel. **19** Én Pál írtam az én kezemmel, én megfizetem: hogy azt ne mondjam néked, hogy te magaddal is adós vagy ezen felül nékem. **20** Bizonyára, atyámfia, jótéteményt várnék tőled az Úrban: vídámítsd meg az én szívemet az Úrban! **21** Bízván a te engedelmességedben, így írtam néked, tudván, hogy annál, a mit mondok, többet is fogsz

cselekedni. **22** Egyúttal pedig készíts nékem szállást; mert reményelem, hogy a ti imádságaitokért néktek ajándékoztatom. **23** Köszönt téged Epafrás, az én fogolytársam a Krisztus Jézusban, **24** Továbbá Márk, Aristárkhus, Démás és Lukács, az én munkatársaim. **25** A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen a ti lelketekkel!

Zsidókhöz

1 Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, **2** ez utolsó időkből szólott nekünk Fia által, a kit tett mindennek örökösévé, a ki által a világot is teremtette, (aiōn g165) **3** A ki az ő dicsőségének visszatükröződése, és az ő valóságának képmása, a ki hatalma szavával fentartja a mindenséget, a ki minket bűneinktől megtisztítván, üle a Felségnek jobbára a magasságban, **4** Annyival kiválóbb lévén az angyaloknál, a mennyivel különb nevet örökölt azoknál. **5** Mert kinek mondotta valaha az angyalok közül: Én Fiam vagy te, én ma szültelek téged? és ismét: Én leszek néki Atyja és ő lesz nékem Fiam? **6** Vízont mikor behozza az ő elsőszülöttét a világba, így szól: És imádják őt az Istennek minden angyalai. **7** És bár az angyalokról így szól: Ki az ő angyalait szelekké teszi és az ő szolgálait tűz lángjává, **8** Ámde a Fiúról így: A te királyi széked óh Isten örökkön örökké. Igazságnak pálczája a te országodnak pálczája. (aiōn g165) **9** Szeretted az igazságot és gyűlölted a hamisságot: annakokáért felkent téged az Isten, a te Istened, örömmel olajával a te társaid felett. **10** És: Te Uram kezdetben alapítottad a földet és a te kezeidnek művei az egek; **11** Azok elvesznek, de te megmaradsz, és mindazok, mint a ruha megavulnak. **12** És palástként összehajtod azokat és elváltoznak, te pedig ugyanaz vagy és a te esztendeid el nem fogynak. **13** Melyik angyalnak mondotta pedig valaha: Ül az én jobbkezem felől, míglen ellenségeidet lábaidnak számolyává teszem? **14** Avagy nem szolgáló lelkek-e mindazok, elküldve szolgálatra azokért, a kik örökölni fogják az idvességet?

2 Annakokáért annál is inkább szükséges nekünk a hallottakra figyelmeznünk, hogy valaha el ne sodortassunk. **2** Mert ha az angyaloktól hirdetett beszéd erős volt és minden bűn és engedetlenség elvette igazságos büntetését: **3** Mimódon menekedünk meg mi, hogyha nem törődünk ily nagy idvességgel? a melyet, miután kezdetben hirdetett az Úr, azok, a kik hallották, biztosítottak számunkra, **4** Velők együtt bizonyosságot tevén arról az Isten, jelekkel megcsodákkal és sokféle erővel s a Szent Léleknek közléseivel az ő akarata szerint. **5** Mert nem

angyaloknak vetette alá a jövődő világot, a melyről szólunk. **6** Sőt bizonyosságot tett valahol valaki, mondván: Micsoda az ember, hogy megemlékezel ő róla, avagy az embernek fia, hogy gondod van reá? **7** Kisebbé tetted őt rövid időre az angyaloknál, dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt és úrrá tetted kezeid munkáin, **8** Mindent lábai alá vetettél. Mert azzal, hogy néki mindent alávetett, semmit sem hagyott alávetetlenül: de most még nem látjuk, hogy néki minden alávetett. **9** Azt azonban látjuk, hogy Jézus, a ki egy kevés időre kisebbé tétetett az angyaloknál, a halál elszenvedéséért dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg, hogy az Isten kegyelméből mindenkiért megízlelje a halált. **10** Mert illendő vala, hogy a kiért minden és a ki által minden, sok fiakat vezérelvén dicsőségre, az ő idvességök fejedelmét szenvedések által tegye tökéletessé. **11** Mert a megszentelő és a megszenteltek egytől valók mindnyájan, a mely oknál fogva nem szégyenli őket atyafiainak hívni, **12** Mondván: Hirdetem a te nevedet az én atyámfiainak, az anyaszentegyháznak közepette dicséretet mondok néked. **13** És ismét: Én ő benne bízom; és ismét: Ímhol vagyok én és a gyermekek, a kiket az Isten nékem adott. **14** Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, ő is hasonlatosképen részese lett azoknak, hogy a halál által megsemmisítse azt, a kinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt, **15** És megszabadítsa azokat, a kik a haláltól való félelem miatt teljes életökben rabok valának. **16** Mert nyilván nem angyalokat karolt fel, hanem az Ábrahám magvát karolta fel. **17** Annakokáért mindenestől fogva hasonlatosnak kellett lennie az atyafiakhoz, hogy könyörülő legyen és hív főpap az Isten előtt való dolgokban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért. **18** Mert a mennyiben szenvedett, ő maga is megkísértetvén, segíthet azokon, a kik megkísértetnek.

3 Annakokáért szent atyafiak, mennyei elhívásnak részesei, figyelmezzetek, a mi vallásunknak apostolára és főpapjára, Krisztus Jézusra, **2** A ki hí ahhoz, a ki őt rendelte, valamint Mózes is az ő egész házában. **3** Mert ez nagyobb dicsőségre méltatott, mint Mózes, a mennyiben a ház építőjének nagyobb a tisztessége, mint a házának. **4** Mert minden háznak van építője, a ki

pedig mindent elkészített, az Isten az. 5 Mózes is hű volt ugyan az ő egész házában, mint szolga, a hirdetendőknek bizonyosságára, 6 Krisztus ellenben mint Fiú a maga háza felett, a kinek háza mi vagyunk, ha a bizodalmat és a reménységnek dicsekedését mind végig erősen megtartjuk. 7 Annakokáért a mint a Szent Lélek mondja: Ma, ha az ő szavát halljátok, 8 Meg ne keményítsétek a ti szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés ama napján a pusztában, 9 A hol a ti atyáitok próbára tevással megkísértének engem és látták az én cselekedeteimet negyven esztendeig. 10 Azért megharagudtam arra a nemzetségre és mondám: mindig tévelyegnek szívoikben; ők pedig nem ismerték meg az én útaimat. 11 Úgy hogy megesküdtem haragomban, hogy nem fognak bemenni az én nyugodalmamba. 12 Vigyázatok atyámfiai, hogy valaha ne legyen bármelyikötöknek hitetlen gonosz szíve, hogy az élő Istentől elszakadjon; 13 Hanem intsétek egymást minden napon, míg tart a ma, hogy egyikötök se keményíttessék meg a bűnnek csalárdsága által: 14 Mert részeseivé lettünk Krisztusnak, ha ugyan az elkezdett bizodalmat mindvégig erősen megtartjuk. 15 E mondás szerint: Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket, mint az elkeseredéskor. 16 Mert kik keseredtek el, mikor ezt hallák? Nemde mindazok, a kik kijövének Égyiptomból Mózes által? 17 Kikre haragudott vala pedig meg negyven esztendeig? avagy nem azokra-é, a kik vétkeztek, a kiknek testei elhullottak a pusztában? 18 Kiknek esküdtött pedig meg, hogy nem mennek be az ő nyugodalmába, hanemha az engedetleneknek? 19 Látjuk is, hogy nem mehettek be hitlenség miatt.

4 Óvakodjunk tehát, hogy mivel megvan az ő nyugodalmába való bemenetel ígérete, valaki közületek fogyatkozásban levőnek ne láttassék. 2 Mert nekünk is hirdettetett az evangéliom, miképen azoknak: de nem használt nekik a hallott beszéd, mivel nem párosították hittel azok, a kik hallották. 3 Mert mi, hívők, bemegyünk a nyugodalomba, miképen megmondotta: A mint megesküdtem az én haragomban, nem fognak bemenni az én nyugodalmamba; jóllehet munkáit a világ megalapításától kezdve bevégezte. 4 Mert valahol a hetedik napról ekképen szólott: És megnyugovék Isten a hetedik napon minden ő

cselekedeteitől. 5 És ugyanabban ismét: Nem mennek be az én nyugodalmamba. 6 Mivelhogy annakokáért áll az, hogy némelyek bemennek abba, és a kiknek először hirdettetett az evangéliom, nem mentek be engedetlenség miatt: 7 Ismét határoz egy napot: Ma, szólván Dávid által annnyi idő multán, a mint előbb mondva volt. Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket. 8 Mert ha őket Józsué nyugodalomba helyezte volna, nem szólana azok után más napról. 9 Annakokáért megvan a szombatja az Isten népének. 10 Mert a ki bement az ő nyugodalmába, az maga is megnyugodott cselekedeteitől, a miképen Isten is a magáéitól, 11 lgyekezünk tehát bemenni abba a nyugodalomba, hogy valaki a hitlenségnek ugyanazon példájába ne essék. 12 Mert az Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megosztásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait. 13 És nincsen oly teremtmény, a mely nyilvánvaló nem volna előtte, sőt mindenek meztelenek és leplezetlenek annak szemei előtt, a kiről mi beszélünk. 14 Lévén annakokáért nagy főpapunk, a ki áthatott az egeken, Jézus, az Istennek Fia, ragaszkodjunk vallásunkhoz. 15 Mert nem oly főpapunk van, a ki nem tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem a ki megkísértetett mindenekben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt. 16 Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül.

5 Mert minden főpap emberek közül választatván, emberekért rendeltetik az Isten előtt való dolgokban, hogy ajándékokat és áldozatokat vigyen a bűnökért, 2 A ki képes együttérezni a tudatlanokkal és tévelygőkkel, mivelhogy maga is körül van véve gyarlósággal. 3 És ezért köteles, miképen a népért, azonképen önmagáért is áldozni a bűnökért. 4 És senki sem veszi magának e tisztességet, hanem a kit Isten hív el, miként Áront is. 5 Hasonlóképen Krisztus sem maga dicsőítette meg magát azzal, hogy főpap lett, hanem az, a ki így szólott hozzá: Én Fiam vagy te, ma szültelek téged. 6 Miképen másutt is mondja: Té örökké való pap vagy, Melkisédek rendje szerint. (aiōn g165) 7 Ki az ő testének napjaiban könyörgésekkel és esedezésekkel, erős kiáltás és könyhullatás közben

járult ahhoz, a ki képes megszabadítani őt a halálból, és meghallgattatott az ő istenfélelméért, **8** Ámbár Fiú, megtanulta azokból, a miket szenvedett, az engedelmisséget; **9** És tökéletességre jutván, örök idvesség szerzője lett mindazokra nézve, a kik neki engedelmeskednek, (aiōnios g166) **10** Nevezetvé az Istentől Melkisédek rendje szerint való főpapaknak. **11** A kiről nekünk sok és nehezen megmagyarázható mondani valónk van, mivel restek lettetek a hallásra. **12** Mert noha ez idő szerint tanítóknak kellene lennetek, ismét arra van szükségetek, hogy az Isten beszédeinek kezdő elemeire tanítson valaki titeket; és olyanok lettetek, a kiknek teire van szükségetek és nem kemény eledelre. **13** Mert mindaz, a ki tejjel él, járatlan az igazságnak beszédiben, mivelhogy kiskorú: **14** Az érettkorúaknak pedig kemény eledel való, mint a kiknek mivoltuknál fogva gyakorlottak az érzeik a jó és rossz között való különbségtételre.

6 Annakokáért elhagyván a Krisztusról való kezdetleges beszédet, törekedjünk tökéletességre, nem rakosgatván le újra alapját a holt cselekedetekből való megtérésnek és az Istenben való hitnek, **2** A mosakodásoknak, tanításnak, kezek rátevésének, holtak feltámadásának és az örök ítéletnek. (aiōnios g166) **3** És ezt megcselekeszszük, ha az Isten megengedi. **4** Mert lehetetlen dolog, hogy a kik egyszer megvilágosítottak, megizlelvén a mennyei ajándékot, és részeseivé lettek a Szent Léleknek, **5** És megizlelték az Istennek jó beszédét és a jövődő világnak erőit, (aiōn g165) **6** És elestek, ismét megújuljanak a megtérésre, mint a kik önmagoknak feszítik meg az Istennek ama Fiát, és meggyalázzák őt. **7** Mert a föld, a mely beiszsa a gyakorta reá hulló esőt és hasznos füvet terem azoknak, a kikért műveltetik, áldást nyer Istentől; **8** A mely pedig töviseket és bojtorjánokat terem, megvetett és közel van az átokhoz, annak vége megégetés. **9** De ti felőletek szerelmeseim, ezeknél jobb és idvességesebb dolgokról vagyunk meggyőződve, ha így szólunk is. **10** Mert nem igazságtalan az Isten, hogy elfelejtkezzék a ti cselekedeteitekről és a szeretetről, melyet tanúsítottatok az ő neve iránt, mint a kik szolgáltatok és szolgáltok a szenteknek. **11** Kívánjuk pedig, hogy közületek kiki ugyanazon buzgóságot tanúsítsa a reménységnek bizonyossága

iránt mindvégiglen. **12** Hogy ne legyetek restek, hanem követői azoknak, a kik hit és békességes tűrés által örökliek az ígéretek. **13** Mert az Isten, mikor ígéretet tett Ábrahámnak, mivelhogy nem esküdhetett nagyobbra, önmagára esküdött. **14** Mondván: Bizony megáldván megáldalak téged, és megsokasítván megsokasítalak téged. **15** És ekképen, békességestűró lévén, megnyerte az ígéretet. **16** Mert az emberek nagyobbra esküsznek, és nálók minden versengésnek vége megerősítésül az eskü; **17** Miért is az Isten, kiválóbban megakarván mutatni az ígéret örököseinek az ő végzése változhatatlan voltát, esküvéssel lépett közbe, **18** Hogy két változhatatlan tény által, melyekre nézve lehetetlen, hogy az Isten hazudjon, erős vígasztalásunk legyen minékünk, mint a kik oda menekültünk, hogy megragadjuk az előttünk levő reménységet, **19** Mely lelkünknek mintegy bátorságos és erős horgonya és beljebb hatol a kárpítnál, **20** A hová útnyitól bement érettünk Jézus, a ki örökké való főpap lett Melkisédek rendje szerint. (aiōn g165)

7 Mert ez a Melkisédek Sálem királya, a felséges Isten papja, a ki a királyok leveréséből visszatérő Ábrahámmal találkozáván, őt megáldotta, **2** A kinek tizedet is adott Ábrahám mindenből: a ki elsőben is magyarázat szerint igazság királya, azután pedig Sálem királya is, azaz békesség királya, **3** Apa nélkül, anya nélkül, nemzetség nélkül való; sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs, de hasonlóvá tétetvén az Isten Fiához, pap marad örökké. **4** Nézzétek meg pedig, mily nagy ez, a kinek a zsákmányból tizedet is adott Ábrahám, a pátriárka; **5** És bár azoknak, kik a Lévi fiai közül nyerik el a papságot, parancsolatjok van, hogy törvény szerint tizedet szedjenek a néptől, azaz az ő atyafiaiktól, jóllehet ők is az Ábrahám ágyékából származtak; **6** De az, a kinek nemzetsége nem azok közül való, tizedet vett Ábrahámtól, és az ígéretek birtokosát megáldotta, **7** Pedig minden ellenmondás nélkül való, hogy a nagyobb áldja meg a kisebbet. **8** És itt halandó emberek szednek tizedet, ott ellenben az, a ki bizonyosság szerint él: **9** És hogy úgy szóljak, Ábrahámnál fogva tized vétetett Lévitől is, a tizedszedőtől, **10** Mert ő még az atya ágyékában vala, a mikor annak elébe ment Melkisédek. **11** Ha tehát a lévitai papság által volna a

tökéletesség (mert a nép ez alatt nyerte a törvényt): 4 Ha tehát a földön volna, még csak pap sem mi szükség tovább is mondogatni, hogy más pap támadjon a Melkisédek rendje szerint és ne az Áron rendje szerint? 12 Mert a papság megváltozásával szükségképpen megváltozik a törvény is. 13 Mert a kiről ezek mondatnak, az más nemzetségből származott, a melyből senki sem szolgált az oltár körül; 14 Mert nyilvánvaló, hogy a mi Urunk Júdából támadott, a mely nemzetségre nézve semmit sem szólott Mózes a papságról. 15 És még inkább nyilvánvaló az, ha a Melkisédek hasonlatossága szerint áll elő más pap, 16 A ki nem testi parancsolatnak törvénye szerint, hanem enyészhetetlen életnek ereje szerint lett. 17 Mert ez a bizonyágtétel: Te pap vagy örökké, Melkisédek rendje szerint. (aiōn g165) 18 Mert az előbbi parancsolat eltöröltetik, mivelhogy erőtelen és haszontalan, 19 Minthogy a törvény semmiben sem szerzett tökéletességet; de beáll a jobb reménység, a mely által közeledünk az Istenhez. 20 És a mennyben nem esküvés nélkül való, mert amazok esküvés nélkül lettek papokká, 21 De ez esküvéssel, az által, a ki azt mondá néki: Megesküdött az Úr, és nem bánja meg, te pap vagy örökké, Melkisédek rendje szerint: (aiōn g165) 22 Annyiban jobb szövetségnek lett kezesévé Jézus. 23 És amazok jöllehet többen lettek papokká, mert a halál miatt meg nem maradhattak: 24 De ennek, minthogy örökké megmarad, változhatatlan a papsága. (aiōn g165) 25 Ennekokáért ő mindenképen idvezítheti is azokat, a kik ő általa járulnak Istenhez, mert mindenha él, hogy esedezzék érettök. 26 Mert ilyen főpap illet vala minket, szent, ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elválasztott, és a ki az egeknél magasságosabb lőn, 27 A kinek nincs szüksége, mint a főpapoknak, hogy napról-napra előbb a saját bűneiért vigyen áldozatot, azután a népeiért, mert ezt egyszer megcselekedte, maga-magát megáldozván. 28 Mert a törvény gyarló embereket rendel főpapokká, de a törvény után való esküvés beszéde örök tökéletes Fiút. (aiōn g165)

8 Fődolog pedig azokra nézve, a miket mondunk, az, hogy olyan főpapunk van, a ki a mennyei Felség királyi székének jobbára üle, 2 Mint a szent helynek és amaz igazi sátornak szolgálója, a melyet az Úr és nem ember épített. 3 Mert minden főpap ajándékok meg áldozatok vitelére rendeltetik, a miért szükséges, hogy legyen valamije ennek is, a mit áldozatul vigyen.

volna, lévén olyan papok, a kik a törvény szerint áldoznak ajándékokkal, 5 A kik a mennyei dolgok ábrázolatának és árnyékának szolgálnak, a mint Isten mondotta Mózesnek, mikor be akarta végezni a sátort: Meglásd, úgymond, hogy mindeneket azon minta szerint készíts, a mely a hegyen mutattatott néked. 6 Most azonban annival kiválóbb szolgálatot nyert, a mennyivel jobb szövetségnek közbenjárója, a mely jobb ígéretek alapján köttetett. 7 Mert ha az az első kifogástalan volt volna, nem kerestetett volna hely a másodiknak. 8 Mert dorgálván őket, így szól: Ímé napok jönnek, ezt mondja az Úr, és az Izrael házával és Júdának házával új szövetséget kötök. 9 Nem azon szövetség szerint, a melyet kötöttem az ő atyáikkal ama napon, mikor kézen fogtam őket, hogy kivezessek Égyiptomból, mert ők nem maradtak meg abban az én szövetségemben, azért én sem gondoltam velök, mondja az Úr. 10 Mert ez az a szövetség, melyet kötök az Izrael házával, ama napok multán, mond az Úr: Adom az én törvényemet az ő elméjökbe, és az ő szívökbe írom azokat, és leszek nekik Istenök és ők lesznek nekem népem. 11 És nem tanítja kiki az ő felebarátját és kiki az ő atyafiát, mondván: Ismerd meg az Urat; mert mindnyájan megismernek engem a kicsinytől nagyig. 12 Mert megkegyelmezek álnokságaiknak, és az ő bűneikről és gonoszságaiokról meg nem emlékezem. 13 Mikor újról beszél, óvá tette az elsőt; a mi pedig megavul és megvénhedik, közel van az enyészethez.

9 Annakokáért voltak ugyan az első szövetségnek is istentiszteletei rendtartásai, mint szintén világi szenthelye. 2 Mert sátor építettett, az első, a melyben vala a gyertyatartó, meg az asztal és a kenyerek felrakása; ezt nevezték szenthelynek. 3 A második kárpiton túl pedig az a sátor, melyet neveztek szentek szentének, 4 Melyben vala az arany füstölő oltár és a szövetség ládája beborítva minden felől aranynyal, ebben a mannás aranykorsó és Áron kihajtott vesszeje meg a szövetség táblái, 5 Fölötte pedig a dicsőség kérébjai, beárnyékolva a fedelet, a mikről most nem szükséges külön szólni. 6 Ezek pedig ekképen levén elrendezve; az első sátorba ugyan mindenkor bejárnak a papok az istentisztelet elvégzésére, 7 A másodikba azonban egy-egy évben egyszer csak maga a főpap, vérrel, melyet magáért és a nép

bűneiért áldoz. **8** Azt jelentvén ki ezzel a Szent Lélek, hogy még nem nyílt meg a szentély útja, fennállván még az első sátor. **9** A mi példázat a jelenkori időre, mikor áldoznak oly ajándékokkal és áldozatokkal, melyek nem képesek lelkiismeret szerint tökéletessé tenni a szolgálattelvőt, **10** Csakis ételekkel meg italokkal és különböző mosakodásokkal – melyek testi rendszabályok – a megjobbulás idejéig kötelezők. **11** Krisztus pedig megjelenvén, mint a jövődő javaknak főpapja, a nagyobb és tökéletesebb, nem kézzel csinált, azaz nem e világból való sátoron keresztül, **12** És nem bakok és tulkok vére által, hanem az ő tulajdon vére által ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve. (aiōnios g166) **13** Mert ha a bakoknak és bikáknak a vére, meg a tehén hamva, a tisztátalanokra hintetvén, megszentel a testnek tisztaságára: **14** Mennyivel inkább Krisztusnak a vére, a ki örökké való Lélek által önmagát áldozta fel ártatlanul Istennek: megtisztítja a ti lelkiismereteket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljatok az élő Istennek. (aiōnios g166) **15** És ezért új szövetségnek a közbenjárója ő, hogy meghalván az első szövetségbeli bűnök váltságáért, a hivatottak elnyerjék az örökkévaló örökségnek ígérését. (aiōnios g166) **16** Mert a hol végrendelet van, szükséges, hogy a végrendelező halála bekövetkezzék. **17** Mivel a végrendelet holtak után jogerős, különben pedig, ha él a végrendelező, épen nem érvényes. **18** Innét van, hogy az első sem szenteltetett meg vér nélkül. **19** Mert mikor Mózes a törvény szerint minden parancsolatot elmondott az egész népnek, vevén a borjúknak és a bakoknak vérét, vízzel és vörös gyapjúval meg izzóppal együtt, magát a könyvet is és az egész népet meghintette, **20** Mondván: Ez azon szövetség vére, a melyet Isten számotokra rendelt. **21** Majd a sátor is és az istentiszteletra való összes edényeket hasonlóképen meghintette vérral. **22** És csaknem minden vérral tisztítatik meg a törvény szerint, és vérontás nélkül nincsen bűnbocsánat. **23** Annakokáért szükséges, hogy a mennyei dolgoknak ábrázolatai effélékkel tisztíttassanak meg, magok a mennyei dolgok azonban ezeknél különb áldozatokkal. **24** Mert nem kézzel csinált szentélybe, az igazinak csak másolatába ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most Isten színe előtt megjelenjék érettünk. **25** Nem is, hogy sokszor adja magát

áldozatul, mint a hogy a főpap évenként bemegy a szentélybe idegen vérral; **26** Mert különben sokszor kellett volna szenvednie a világ teremtése óta; így pedig csak egyszer jelent meg az időknak végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt. (aiōn g165) **27** És miképen elvégezett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet: **28** Azonképen Krisztus is egyszer megáldoztatván sokak bűneinek eltörlése végett, másodsor bűn nélkül jelen meg azoknak, a kik őt várják idvességökre.

10 Minthogy a törvényben a jövődő jóknak árnyéka, nem maga a dolgok képe van meg, ennélfogva azokkal az áldozatokkal, a melyeket esztendőnként szünetlenül visznek, sohasem képes tökéletességre juttatni az odajárulókat; **2** Különben megszűnt volna az áldozás, mivelhogy az egyszer megtisztult áldozók többé semminemű bűntudattal nem bírtak volna. **3** De azok esztendőnként bűnre emlékeztetnek. **4** Mert lehetetlen, hogy a bikák és bakok vére eltörölje a bűnököt. **5** Azért a világba bejövetelekor így szól: Áldozatot és ajándékot nem akartál, de testet alkottál nékem, **6** Égő és bűnért való áldozatokat nem kedveltél. **7** Akkor mondám: Ímé itt vagyok, (a könyv fejezetében írva vagyon rólam), hogy cselekedjem óh Isten a te akarodat. **8** Fentebb mondván, hogy áldozatot és ajándékot és égő, meg bűnért való áldozatokat nem akartál, sem nem kedveltél a melyeket a törvény szerint visznek, **9** Ekkor ezt mondotta: Ímé itt vagyok, hogy cselekedjem a te akarodat. Eltörli az első, hogy meghagyja a másodikat, **10** A mely akarattal szenteltettünk meg egyszer s mindenkorra, a Jézus Krisztus testének megáldozása által. **11** És minden pap naponként szolgálatban áll és gyakorta viszi ugyanazokat az áldozatokat, a melyek sohasem képesek eltörölni a bűnököt. **12** Ő azonban, egy áldozattal áldozván a bűnökért, mindörökre üle az Istennek jobbjára, **13** Várván ímmár, míg lábainak számolyául vettetnek az ő ellenségei. **14** Mert egyetlenegy áldozatával örökre tökéletessékké tette a megszentelteteket. **15** Bizonyosságot tesz pedig erről mi nekünk a Szent Lélek is, mert minekutána előre mondotta: **16** Ez az a szövetség, melyet kötök velök ama napok után, mondja az Úr: Adom az én törvényemet az ő szíveikbe, és az ő elméjükbe írom be azokat, **17** Azután így szól: És az ő bűneikről és álnokságaikról

többé meg nem emlékezem. **18** A hol pedig bűnök bocsánata vagyon, ott nincs többé bűnért való áldozat. **19** Mivelhogy azért atyámfiai bizodalunk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által, **20** Azon az úton, a melyet ő szentelt nekünk új és élő út gyanánt, a kárpit, azaz az ő teste által, **21** És lévén nagy papunk az Isten háza felett: **22** Járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével, mint a kiknek szívök tiszta a gonosz lelkiismerettől, **23** És testök meg van mosva tiszta vízzel; tartsuk meg a reménységnek vallását tántoríthatatlanul, mert hű az, a ki ígéretet tett, **24** És ügyeljünk egymásra, a szeretetre és jó cselekedetekre való felbuzdulás végett, **25** El nem hagyván a magunk gyülekezetét, a miképen szokásuk némelyeknek, hanem intvén egymást annyival inkább, mivel látjátok, hogy ama nap közelget. **26** Mert ha szándékosan vétkezünk, az igazság megismerésére való eljutás után, akkor többé nincs bűnökért való áldozat, **27** Hanem az ítéletnek valami rettenetes várása és a tűznek lángja, a mely megemészti az ellenszegülőket. **28** A ki megveti a Mózes törvényét, két vagy három tanubizonyosságra irgalom nélkül meghal; **29** Gondoljátok meg, mennyivel súlyosabb büntetésre méltónak ítéltetik az, a ki az Isten Fiát megtapodja, és a szövetségnek vérét, melylyel megszenteltetett, tisztátalannak tartja, és a kegyelemnek Lelkét bántalmazza? **30** Mert ismerjük azt, a ki így szólt: Enyém a bosszúállás, én megfizetek, ezt mondja az Úr. És ismét: Az Úr megítéli az ő népét. **31** Rettenetes dolog az élő Istennek kezébe esni. **32** Emlékezzetek pedig vissza a régebbi napokra, a melyekben, minekutána megvilágosítottatok, sok szenvedésteljes küzdelmet állottatok ki, **33** Midőn egyfelől gyalázásokkal és nyomorgatásokkal nyilvánosság elé hurczoltak titeket, másfelől társai letetek azoknak, a kik így jártak. **34** Mert a foglyokkal is együtt szenvedtetek, és vagyonotok elrablását örömmel fogadtátok, tudván, hogy néktek jobb és maradandó vagyonotok van a mennyekben. **35** Ne dobjátok el hát bizodalmatokat, melynek nagy jutalma van. **36** Mert békességes tűrésre van szükségetek, hogy az Isten akarát cselekedvén, elnyerjétek az ígéretet. **37** Mert még vajmi kevés idő, és a ki eljövendő, eljő és nem késik. **38** Az igaz pedig hitből él. És a ki meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelkem. **39** De mi nem vagyunk

meghátrálás emberei, hogy elvesszünk, hanem hitéi, hogy életet nyerjünk.

11 A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés. **2** Mert ezzel szereztek jó bizonyosságot a régebbiek. **3** Hit által értjük meg, hogy a világ Isten beszéde által teremtetett, hogy a mi látható, a láthatatlanból állott elő. (aiōn g165) **4** Hit által vitt Ábel becselebb áldozatot Istennek, mint Kain, a mi által bizonyosságot nyert a felől, hogy igaz, bizonyosságot tevén az ő ajándékairól Isten, és az által még holta után is beszél. **5** Hit által vitetett fel Énoh, hogy ne lásson halált, és nem találták meg, mert az Isten felvitte őt. Mert felvitése előtt bizonyosságot nyert a felől, hogy kedves volt Istennek. **6** Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert a ki Isten elé járul, hinnie kell, hogy ő létezik és megjutalmazza azokat, a kik őt keresik. **7** Hit által tisztelte Istent Noé, mikor megintetvén a még nem látott dolgok felől, házanépe megtartására bárkát készített, a mely által kárhoztatá e világot és a hitből való igazságnak örökösévé lett. **8** Hit által engedelmeskedett Ábrahám, mikor elhívatott, hogy menjen ki arra a helyre, a melyet örökölendő vala, és kiméne, nem tudván, hová megy. **9** Hit által lakott az ígélet földén, mint idegenben, sátorokban lakván Izsákkal és Jákóbbal, ugyanazon ígéletnek örökös társaival. **10** Mert várja vala az alapokkal bíró várost, melynek építője és alkotója az Isten. **11** Hit által nyert erőt Sára is az ő méhében való foganásra, és életkora ellenére szült, minthogy húnek tartotta azt, a ki az ígéretet tette. **12** Azért is egytől, még pedig mintegy kihalttól annyian származtak, mint az égnek csillagai sokaságra nézve, és mint a tenger partja mellett a fővény, mely megszámlálhatatlan. **13** Hitben haltak meg mindezek, nem nyerve meg az ígéreteket, hanem csak távolról látva és üdvözölve azokat, és vallást tevén arról, hogy idegenek és vándorok a földön. **14** Mert a kik így szólnak, nyilván jelentik, hogy hazát keresnek. **15** És hogyha eszökbe jutott volna az, a melyből kijöttek, volt volna idejük a visszatérésre. **16** Így azonban jobb után vágyódnak, tudniillik mennyei után; azért nem szégyenli őket az Isten, hogy Istenöknek neveztessek, mert készített nekik várost. **17** Hit által áldozta meg Ábrahám Izsákot, próbára tétetvén, és az egyszerűt vitte áldozatul, ő, ki az ígéreteket nyerte, **18** A kinek meg

volt mondva: Izsákban neveztetik néked mag; 19 Úgy gondolkozván, hogy az Isten a halából is képes feltámasztani, miért is őt példaképpen visszanyerte. 20 Hit által áldá meg a jövődökre nézve Izsák Jákóbot és Ézsaut. 21 Hit által áldá meg a haldokló Jákób a József fiainak mindenikét, és botja végére hajolva imádkozott. 22 Hit által emlékezett meg élete végén József az Izráel fiainak kimeneteléről, és az ő tetemeiről rendelkezett. 23 Hit által rejtegették Mózes az ő szülei születése után három hónapig, mivel látták, hogy kellemes a gyermek, és nem félték a király parancsától. 24 Hit által tiltakozott Mózes, midőn felnövekedett, hogy a Faraó leánya fiának mondják, 25 Inkább választván az Isten népével való együttmorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét; 26 Égyiptom kincseinél nagyobb gazdagságnak tartván Krisztus gyalázatát, mert a megjutalmazásra tekintett. 27 Hit által hagyta oda Égyiptomot, nem félván a király haragjától; mert erős szívű volt, mintha látta volna a láthatatlant. 28 Hit által rendelte a páskát és a vérnek kiontását, hogy az öldöklő ne illesse az ő elsőszülötteiket. 29 Hit által keltek át a veres tengeren, mint valami szárazföldön, a mit megpróbálván az égyptomiak, elnyelettek. 30 Hit által omlottak le Jérikónak kőfalai, midőn hét napig köröskörül járták. 31 Hit által nem veszett el Ráháb, a parázna nő az engedetlenekkel együtt, befogadván a kémeiket békességgel. 32 És mit mondjak még? Hiszen kifognék az időből, ha szólnék Gedeonról, Bárákról, Sámsonról, Jeftéről, Dávidról, Sámuelről és a prófétákról; 33 A kik hit által országokat győztek le, igazságot cselekedtek, az ígéreteket elnyerték, az oroszlánok száját betömték. 34 Megoltották a tűznek erejét, megmenekedtek a kard élitől, felerősödtek a betegségből, erősek lettek a háborúban, megszalasztották az idegenek táborait. 35 Asszonyok feltámadás útján visszanyerték halottjaikat; mások kínpadra vonattak, visszautasítván a szabadulást, hogy becselebb feltámadásban részesüljenek. 36 Mások pedig megcsúfoltatások és megostoroztatások próbáját állották ki, sőt még bilincseket és börtönt is; 37 Megkövezettek, kínpróbát szenvedtek, szétfűrészeltettek, kardra hányattak, juhoknak és kecskéknél bőrében bujdosnak, nélkülözve, nyomorgattatva, gyötörtetve, 38 A kikre nem volt méltó e világ, bujdosva pusztákon

és hegyeken, meg barlangokban és a földnek hasadékaiban. 39 És mindezek, noha hit által jó bizonyosságot nyertek, nem kapták meg az ígéretet. 40 Mivel Isten mi felőlünk valami jobbról gondoskodott, hogy nálunk nélkül tökéletességre ne jussanak.

12 Annakokáért mi is, kiket a bizonyosságoknak ily nagy fellege vesz körül, félretéve minden akadályt és a megkörmékező bűnt, kitarással fussuk meg az előttünk levő küzdő tért. 2 Nézzvén a hitnek fejedelmére és bevégezőjére Jézusra, a ki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, s az Isten királyi székének jobbára ült. 3 Gondoljátok meg azért, hogy ő ily ellene való támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy el ne csüggedjetekek lelkeitekben elalélván. 4 Mert még végig nem állottatok ellent, tusakodván a bűn ellen. 5 És elfeledkeztetek-é az intésről, a mely néktek mint fiaknak szól: Fiam, ne vesd meg az Úrnak fenyítését, se meg ne lankadj, ha ő dorgál téged; 6 Mert a kit szeret az Úr, megdorgálja, megostoroz pedig mindent, a kit fiává fogad. 7 Ha a fenyítést elszenedítek, akkor veletek úgy bánik az Isten, mint fiaival; mert melyik fiú az, a kit meg nem fenyít az apa? 8 Ha pedig fenyítés nélkül valók vagytok, melyben mindenek részesültek, korcsok vagytok és nem fiak. 9 Aztán, a mi testi apáink fenyítették minket és becstűltük őket; avagy nem sokkal inkább engedelmeskedünk-é a lelkek Atyjának, és élünk! 10 Mert ám azok kevés ideig, tetszésök szerint fenyítették; ő pedig javunkra, hogy szentségében részesüljünk. 11 Bármely fenyítés ugyan jelenleg nem látszik örvendetesnek, hanem keservesnek, ámde utóbb az igazságnak békességes gyümölcsevel fizet azoknak, a kik általa gyakoroltatnak. 12 Annakokáért a lecsüggesztett kezeket és az ellankadt térdeket egyenesítetek föl, 13 És lábaitokkal egyenesen járjatok, hogy a sánta el ne hajoljon, sőt inkább meggyógyuljon. 14 Kövessétek mindenki irányában a békességet és a szentséget, a mely nélkül senki sem látja meg az Urat: 15 Vigyázzván arra, hogy az Isten kegyelmétől senki el ne szakadjon; nehogy a keserűségnek bármely gyökere, fölnevekedvén, megzavarjon, és ez által sokan megfertőztetessenek. 16 Ne legyen senki parázna vagy istentelen, mint Ézsau, a ki egy ételért eladta első szülöttségi jogát. 17 Mert tudjátok, hogy azután is, mikor akarta örökölni

az áldást, megvettetett; mert nem találta meg a megbánás helyét, noha könyhullatással kereste azt az áldást. **18** Mert nem járultatok megtapintható hegyhez, és lángoló tűzhöz, és sűrű homályhoz, és sötétséghez, és szélvészhez, **19** És trombita harsogásához, és a mondásoknak szavához, melyet a kik hallottak, kérték, hogy ne intéztessek hozzájuk szó; **20** Mert nem bírták ki, a mi parancsolva volt: Még ha oktalan állat ér is a hegyhez, megköveztessek, vagy nyíllal lövettessek le; **21** És oly rettenetes volt a látomány, hogy Mózes is mondá: Megijedtem és remegek: **22** Hanem járultatok Sion hegyéhez, és az élő Istennek városához, a mennyei Jeruzsálemhez, és az angyalok ezreihez, **23** Az elsőszülöttek seregéhez és egyházához, a kik be vannak írva a mennyekben, és mindenek bírójához Istenhez, és a tökéletes igazak lelkeihez, **24** És az újszövetség közbenjárójához Jézushoz, és a meghintésnek vérehez, mely jobbat beszél, mint az Ábel vére. **25** Vigyázzatok, meg ne vessétek azt, a ki szól; mert ha azok meg nem menekültek, a kik a földön szót megvetették, sokkal kevésbbé mi, ha elfordulunk attól, a ki a mennyekből vagy, **26** Kinek szava akkor megrendítette a földet, most pedig ígéretet tesz, mondván: Még egyszer megrázom nemcsak a földet, hanem az eget is. **27** Az a „még egyszer” pedig jelenti az állhatatlan dolgoknak mint teremtményeknek megváltozását, hogy a rendíthetetlen dolgok maradjanak meg. **28** Annakokáért mozdíthatatlan országot nyervén, legyünk háládatosak, melynél fogva szolgálunk az Istennek tetsző módon kegyességgel és félelemmel. **29** Mert a mi Istenünk megemészítő tűz.

13 Az atyafiúi szeretet maradjon meg. **2** A vendégszeretetről el ne felejtkeztek, mert ez által némelyek, tudtokon kívül, angyalokat vendégeltek meg. **3** Emlékeztek meg a foglyokról, mint fogolytársak, a gyötrődőkről, mint a kik magatok is testben vagytok. **4** Tisztességes minden tekintetben a házasság és a szeplőtelen házasság; a paráznákat pedig és a házasságrontókat megítéli az Isten. **5** Fösvénység nélkül való legyen a magatok viselete; elégedjete meg azzal, a mitek van; mert Ő mondotta: Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled; **6** Úgy hogy bízvást mondjuk: Az Úr az én segítségem, nem félek; ember mit árthat én nékem? **7** Emlékeztek

meg a ti előljáróitokról, a kik szólták néktek az Isten beszédét, és figyelmeztvén az ő életök végére, kövessétek hitőket. **8** Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz. (aiōn g165) **9** Különböző és idegen tudományok által ne hagyjátok magatokat félrevezettetni; mert jó dolog, hogy kegyelemmel erősíttessék meg a szív, nem enivalókkal, a melyeknek semmi hasznát sem veszik azok, a kik azok körül járnak. **10** Van oltárunk, a melyről nincs joguk enni azoknak, a kik a sábornak szolgálnak. **11** Mert a mely állatok vérét a főpap beviszi a szentélybe a bűnért, azoknak testét megégetik a táboron kívül. **12** Annakokáért Jézus is, hogy megszentelje az ő tulajdon vére által a népet, a kapun kívül szenvedett. **13** Menjünk ki tehát ő hozzá a táboron kívül, az ő gyalázatát hordozván. **14** Mert nincsen itt maradó városunk, hanem a jövődőt keressük. **15** Annakokáért ő általa vigyünk dicséretnek áldozatát mindenkor Isten elé, azaz az ő nevéből vallást tevő ajkának gyümölcsét. **16** A jótékonyaságról pedig és az adakozásról el ne felejtkeztek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten. **17** Engedelmeskedjete előljáróitoknak és fogadjatok szót, mert ők vigyáznak lelkeitekre, mint számadók; hogy ezt örömmel műveljék és nem bánkódva, mert ez néktek nem használ. **18** Imádkozzatok érettünk. Mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy jó lelkiismeretünk van, igyekeztvén mindenkben tisztességesen forgolódni. **19** Kiváltképen pedig arra kérlek, hogy ezt cselekedjete, hogy mihamarább visszaadhassam néktek. **20** A békeség Istene pedig, a ki kihozta a halálból a juhoknak nagy pásztorát, örök szövetség vére által, a mi Urunkat Jézust, (aiōnios g166) **21** Tegyen készségesekké titeket minden jóra, hogy cselekedjete az ő akaratát, azt munkálván ti bennetek, a mi kedves ő előtt a Jézus Krisztus által, a kinek dicsőség örökkön örökké. Ámen. (aiōn g165) **22** Kérlek pedig titeket atyámfiai, szívleljete meg ez intő beszédet, hiszen röviden írtam néktek. **23** Legyen tudotokra, hogy a mi atyánkfia Timótheus kiszabadult, a kivel ha csakhamar eljő, meglátogatlak titeket. **24** Köszöntsétek minden előljárókat és a szenteket mind. Köszöntenek titeket az Olaszországból valók. **25** Kegyelem mindnyájatokkal! Ámen!

Jakab

1 Jakab, Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak szolgálja, az elszórtan levő tizenkét nemzetségnek; üdvözlétemet. **2** Teljes örömmel tartásotok, atyámfiai, mikor különféle kísértésekbe estek, **3** Tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez. **4** A kitartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek minden fogyatkozás nélkül. **5** Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, a ki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik néki. **6** De kérje hittel, semmit sem kétkedvén: mert a ki kétkedik, hasonlatos a tenger habjához, a melyet a szél hajt és ide s tova hány. **7** Mert ne vélje az ilyen ember, hogy kaphat valamit az Úrtól; **8** A kétszívű, a minden útjában állhatatlan ember. **9** Dicsekedjék pedig az alacsony sorsú atyafi az ő nagyságával; **10** A gazdag pedig az ő alacsonyságával: mert elműlik, mint a fűnek virága. **11** Mert felkél a nap az ő hévségével, és megszáritja a fűvet; és annak virága elhull, és ábrázatának kedvessége elvész: így hervad el a gazdag is az ő útjaiban. **12** Boldog ember az, a ki a kísértésben kitart; mert minekutána megpróbáltatott, elveszi az életnek koronáját, a mit az Úr ígért az őt szeretőknak. **13** Senki se mondja, mikor kísértetik: Az Istentől kísértetem: mert az Isten gonoszsággal nem kísérthető, ő maga pedig senkit sem kísért. **14** Hanem mindenki kísértetik, a mikor vonja és édesgeti a tulajdon kívánsága. **15** Azután a kívánság megfogván, bűnt szül; a bűn pedig teljességre jutván halált nemz. **16** Ne tévelyegjétek szeretett atyámfiai! **17** Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülől való, és a világhosszágok Atyjától száll alá, a kinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka. **18** Az ő akarata szült minket az igazságnak ígéje által, hogy az ő teremtményeinek valami zsengeje legyünk. **19** Azért, szeretett atyámfiai, legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra. **20** Mert ember haragja Isten igazságát nem munkálja. **21** Elvetvén azért minden undokságot és a gonoszságnak sokaságát, szelídséggel fogadjátok a beoltott ígét, a mely megtarthatja a ti lelkeiteket. **22** Az ígének pedig megtartói legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat. **23** Mert ha valaki hallgatója

az ígének és nem megtartója, az ilyen hasonlatos ahhoz az emberhez, a ki tükörben nézi az ő természet szerinti ábrázatát: **24** Mert megnézte magát és elment, és azonnal elfelejtette, milyen volt. **25** De a ki belenéz a szabadság tökéletes törvényébe és megmarad a mellett, az nem feledékeny hallgató, sőt cselekedet követője lévén, az boldog lesz az ő cselekedetében. **26** Ha valaki istentisztelőnek látszik köztetek, de nem zabolázza meg nyelvét, sőt megcsalja a maga szívét, annak az istentisztelete hiábavaló. **27** Tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban, és szeplő nélkül megtartani magát e világtól.

2 Atyámfiai ne legyen személyválogatás a ti hitetekben, a mely van a dicsőség Urában, a mi Jézus Krisztusunkban. **2** Mert ha a ti gyülekezetetekbe bemegy egy aranygyűrűs férfiú fényes ruhában, bemegy pedig egy szegény is szennyes ruhában; **3** És rátekinttek arra, a kin a fényes ruha van, és azt mondjátok néki: Te ülj ide szépen; és a szegénynek ezt mondjátok: Te állj ott, vagy ülj ide az én zsámolyom mellé: **4** Nem mondatok-é ellent magatoknak, és nem lettetek-é gonosz gondolkodású birákká? **5** Halljátok meg szeretett atyámfiai, avagy nem az Isten választotta-é ki e világ szegényeit, hogy gazdagok legyenek hitben, és örökösei az országnak, a melyet azoknak ígért, a kik őt szeretik? **6** Ti pedig meggyaláztátok a szegényt. Avagy nem a gazdagok hatalmaskodnak-é rajtatok, és nem ők hurczolnak-é titeket a törvény elé? **7** Nem ők káromolják-é azt a szép nevet, a melyről neveztetek? **8** Ha ellenben megtartjátok a királyi törvényt az Írás szerint: Szeressed felebarátodat, mint tenmagadat, jól cselekesztek. **9** De ha személyválogatók vagytok, vétkeztek, elmarasztaltatva a törvény által, mint annak megrontói. **10** Mert ha valaki az egész törvényt megtartja is, de vét egy ellen, az egésznek megrontásában bűnös. **11** Mert a ki ezt mondotta: Ne paráználkodjál, ezt is mondotta: Ne ölj. És ha nem paráználkodik, de ölsz, törvényszegővé lettél. **12** Úgy szóljátok és úgy cselekedjétek, mint a kiket a szabadság törvénye fog megítélni. **13** Mert az ítélet irgalmatlan az iránt, a ki nem cselekszik irgalmasságot; és dicsekedik az irgalmasság az ítélet ellen. **14** Mi a haszna, atyámfiai, ha valaki azt mondja,

hogy hite van, cselekedetei pedig nincsenek? Avagy megtarthatja-é őt a hit? **15** Ha pedig az atyafiak, férfiak vagy nők, mezítelenek, és szűkölködnek mindennapi eledel nélkül, **16** És azt mondja nékik valaki ti közületek: Menjetek el békességgel, melegedjete meg és lakjatok jól; de nem adjátok meg nékik, a mikre szüksége van a testnek; mi annak a haszna? **17** Azonképen a hit is, ha cselekedetei nincsenek, megholt ő magában. **18** De mondhatja valaki: Néked hited van, nekem pedig cselekedeteim vannak. Mutasd meg nekem a te hitedet a te cselekedeteidből, és én meg fogom neked mutatni az én cselekedeteimből az én hitemet. **19** Te hiszed, hogy az Isten egy. Jól teszed. Az ördögök is hiszik, és rettegnek. **20** Akarod-é pedig tudni, te hiábavaló ember, hogy a hit cselekedetek nélkül megholt? **21** Avagy Ábrahám, a mi atyánk, nem cselekedetekből igazított-é meg, felvívén Izsákot, az ő fiát az oltárra? **22** Látod, hogy a hit együtt munkálkodott az ő cselekedeteivel, és a cselekedetekből lett teljessé a hit; **23** És beteljesedett az Írás, a mely ezt mondja: Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és tulajdonított neki igazságul, és Isten barátjának neveztetett. **24** Látjátok tehát, hogy cselekedetekből igazul meg az ember, és nem csupán hitből. **25** Hasonlatosképen pedig a tisztátalan Ráháb is, avagy nem cselekedetekből igazított é meg, a mikor a követeket házába fogadta, és más úton bocsátotta ki? **26** Mert a miképen holt a test lélek nélkül, akképen holt a hit is cselekedetek nélkül.

3 Atyámiai, ne legyetek sokan tanítók, tudván azt, hogy súlyosabb ítéletünk leszén. **2** Mert mindnyájan sokképen vétkezünk. Ha valaki beszédben nem vétkezik, az tókéletes ember, képes az egész testét is megzabolázni. **3** Ímé a lovaknak szájába zabolát vetünk, hogy engedelmeskedjenek nekünk, és az ő egész testöket igazgatjuk. **4** Ímé a hajók is, noha mily nagyok, és erős szelektől hajtatnak, mindazáltal igen kis kormánytól oda fordíttatnak, a hová a kormányos szándéka akarja. **5** Ezenképen a nyelv is kicsiny tag és nagy dolgokkal hányja magát. Ímé csekély tűz mily nagy erdőt felgyújt! **6** A nyelv is tűz, a gonoszságnak összessége. Úgy van a nyelv a mi tagjaink között, hogy megszeplősíti az egész testet, és lángba borítja életünk folyását, maga is lángba boríttatván a gyehennától. (Geenna g1067) **7** Mert minden természet, vadállatoké, madaraké, csúszómászóké

és vízieké megszelídíthető és meg is szelídített az emberi természet által: **8** De a nyelvet az emberek közül senki sem szelídítheti meg; fékezhetetlen gonosz az, halálos méreggel teljes. **9** Ezzel áldjuk az Istent és Atyát, és ezzel átkozzuk az embereket, a kik az Isten hasonlatosságára teremttettek: **10** Ugyanabból a szájból jó ki áldás és átok. Atyámiai, nem kellene ezeknek így lenni! **11** Vajjon a forrás ugyan abból a nyílásból csörgedeztet-é édest és keserűt? **12** Avagy atyámiai, teremhet-é a fügefafa olajmagvakat, vagy a szőlőtő fűgét? Azonképen egy forrás sem adhat sós és édes vizet. **13** Kicsoda köztetek bölcs és okos? Mutassa meg az ő jó életéből az ő cselekedeteit bölcsességnek szelídségével. **14** Ha pedig keserű irigység és czivódás van a ti szívetekben, ne dicsekedjete és ne hazudjatok az igazság ellen. **15** Ez nem az a bölcsesség, a mely felülről jó, hanem földi, testi és ördögi. **16** Mert a hol irigység és czivakodás van, ott háborúság és minden gonosz cselekedet is van. **17** A felülről való bölcsesség pedig először is tiszta, azután békeszerető, méltányos, engedelmes, irgalmassággal és jó gyümölcsökkel teljes, nem kételkedő és nem képmutató. **18** Az igazság gyümölcse pedig békességben vettetik azoknak, a kik békességesen munkálkodnak.

4 Honnét vannak háborúk és harcok közöttetek? Nem onnan-é a ti gerjedelmeitekéből, a melyek a ti tagjaitokban vitézkednek? **2** Kívántok valamit, és nincs néktek: gyilkoltok és irigykedtek, és nem nyerhetitek meg; harcoltok és háborúskodtok; és nincsen semmit, mert nem kéritek. **3** Kéritek, de nem kapjátok, mert nem jól kéritek, hogy gerjedelmeitekre költsétek azt. **4** Parázna férfiak és asszonyok, nem tudjátok-é, hogy a világ barátsága ellenségeskedés az Istennek? A ki azért e világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz. **5** Vagy azt gondoljátok, hogy az Írás hiába mondja: Irigységre kívánkozik a lélek, a mely bennünk lakozik? **6** De majd nagyobb kegyelmet ád; ezért mondja: Az Isten a kevélyeknek ellenök áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ád. **7** Engedelmeskedjete azért az Istennek; álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek. **8** Közeledjete az Istenhez, és közeledni fog hozzátok. Tisztítsátok meg kezeiteket, ti bűnösök, és szenteljete meg szíveiteket ti kétszívűek. **9** Nyomorkodjatok és gyászoljatok és sírjátok; a ti nevetéstek gyászra forduljon, és

örömötök szomorúságra. **10** Alázzátok meg magatokat az Úr előtt, és felmagasztal titeket. **11** Ne szóljátok meg egymást atyámfiai. A ki megszólja atyjafiát, és a ki kárhoztatja atyjafiát, az a törvény ellen szól, és a törvényt kárhoztatja. Ha pedig a törvényt kárhoztatod, nem megtartója, hanem bírása vagy a törvénynek. **12** Egy a törvényhozó, a ki hatalmas megtartani és elveszíteni: kicsoda vagy te, hogy kárhoztatod a másikat? **13** Nosza immár ti, a kik azt mondjátok: Ma vagy holnap elmegyünk ama városba, és ott töltünk egy esztendő, és kalmárkodunk, és nyerünk; **14** A kik nem tudjátok mit hoz a holnap: mert kicsoda a ti életek? Bizony pára az, a mely rövid ideig látszik, azután pedig eltűnik. **15** Holott ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarja és élünk, ím ezt, vagy amazt fogjuk cselekedni. **16** Ti ellenben elbizakodottságokban dicsekedtek: Minden ilyen dicsekedés gonosz. **17** A ki azért tudna jót cselekedni, és nem cselekeszik, bűne az annak.

5 Nosza immár ti gazdagok, sírjátok, jajgatván a ti nyomorúságaitok miatt, a melyek elkövetkeznek reátok. **2** Gazdagságotok megrothadt, és a ruhátokat moly ette meg; **3** Aranyotokat és ezüstötöket rozsdá fogta meg, és azok rozsdája bizonyosság ellenetek, és megemészti a ti testeteket, mint a tűz. Kincset gyűjtöttetek az utolsó napokban! **4** Ímé a ti mezőiteket learató munkások bére, a mit ti elfogtatok, kiált. És az aratók kiáltásai eljutottak a Seregek Urának füleihez. **5** Dózsöltetek e földön és dobzódtatok; szívetek legeltettétek mint áldozás napján. **6** Elkárhoztattátok, megöltétek az igazat, nem áll ellent néktek. **7** Legyetek azért, atyámfiai, béketűrők az Úrnak eljöveteleig. Ímé a szántóvető várja a földnek drága gyümölcsét, béketűrőssel várja, míg reggeli és estveli esőt kap. **8** Legyetek ti is béketűrők, és erősítsétek meg szíveteket, mert az Úrnak eljövetele közel van. **9** Ne sóhajtozzatok egymás ellen, atyámfiai, hogy el ne ítéltessetek: ímé a Bíró az ajtó előtt áll. **10** Például vegyétek, atyámfiai, a szenvedésben és béketűrésben a prófétákat, a kik az Úr nevében szólottak. **11** Ímé, boldogoknak mondjuk a túrni tudókat. Jóbnak túrését hallottátok, és az Úrtól való végét láttátok, hogy igen irgalmas az Úr és könyörületes. **12** Mindeneknek előtte pedig ne esküdjetek, atyámfiai, se az égre, se a földre, se semmi más esküvéssel. Hanem legyen a ti igenetek igen, és a nem nem; hogy kárhoztatás alá ne

esetek. **13** Szenved-é valaki köztetek? Imádkozzék. Öröme van-é valakinek? Dícséretet énekeljen. **14** Beteg-é valaki köztetek? Hívja magához a gyülekezet véneit, és imádkozzanak felette, megkenvén őt olajjal az Úrnak nevében. **15** És a hitből való imádság megtartja a beteget, és az Úr felségíti őt. És ha bűnt követett is el, megbocsáttatik néki. **16** Valljátok meg bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok: mert igen hasznos az igaznak buzgósgósgos könyörgése. **17** Illés ember volt, hozzánk hasonló természetű; és imádsággal kéré, hogy ne legyen eső, és nem volt eső a földön három esztendeig és hat hónapig: **18** És ismét imádkozott, és az ég esőt adott, és a föld megtermé az ő gyümölcsét. **19** Atyámfiai, hogyha valaki ti köztetek eltévelyedik az igazságtól, és megtéríti őt valaki, **20** Tudja meg, hogy a ki bűnöst térít meg az ő tévelygő útjáról, lelket ment meg a haláltól és sok bűnt elfedez.

1 Péter

1 Péter, Jézus Krisztusnak apostola, a Pontusban, Galátiában, Kappadóciában, Ázsiában és Bithiniában elszéledt jövevényeknek, **2** A kik ki vannak választva az Atya Isten eleve rendelése szerint, a Lélek megszentelésében, engedelmességre és Jézus Krisztus vérével való meghintésre: kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen. **3** Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, a ki az ő nagy irgalmassága szerint újonnan szülte minket élő reményésre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által, **4** Romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, a mely a mennyekben van fenntartva számunkra, **5** A kiket Isten hatalma őriz hit által az idvességre, a mely készen van, hogy az utolsó időben nyilvánvalóvá legyen. **6** A melyben örvendeztek, noha most kissé, ha meg kell lenni, szomorkodtok különféle kísértések között, **7** Hogy a ti kipróbált hitetek, a mi sokkal becsebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranynál, dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtassék a Jézus Krisztus megjelenésekor; **8** A kit, noha nem láttatok, szerettek; a kibet, noha most nem látjátok, de hisztek benne, kibeszélhetetlen és dicsőült örömmel örvendeztek: **9** Elérvén hitetek célját, a lélek idvességét. **10** A mely idvesség felől tudakozódtak és nyomozódtak a próféták, a kik az irántatok való kegyelem felől jövendöltek: **11** Nyomozódván, hogy mely vagy milyen időre jelenté azt ki a Krisztusnak ő bennök levő Lelke, a ki eleve bizonyosságot tett a Krisztus szenvedéseiről és az azok után való dicsőségről. **12** A kiknek megjelentetett, hogy nem magoknak, hanem nekünk szolgáltak azokkal, a melyeket most hirdetnek néktek azok, a kik prédikálták néktek az evangéliomot az egeből küldött Szent Lélek által; a mikbe angyalok vágyakoznak betekinteni. **13** Annakokáért felővezvén elmétek derekait, mint józanok, tökéletesen reménykedjétek abban a kegyelemben, a melyet a Jézus Krisztus hoz néktek, mikor megjelen. **14** Mint engedelmes gyermekek ne szabjátok magatokat a ti előbbi kívánságaitokhoz, a melyek tudatlanságotok alatt voltak bennetek; **15** Hanem a miképen szent az, a ki elhívott titeket, ti is szentek legyetek teljes életetekben; **16** Mert meg van írva: Szentek legyetek, mert én szent vagyok. **17** És ha Atyának hívjátok őt, a ki

személyválogatás nélkül ítél, kinek-kinek cselekedete szerint, félelemmel töltösetek a ti jövevényeségetek idejét: **18** Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből; **19** Hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen bárányn, a Krisztusén: **20** A ki eleve el volt ugyan rendelve, a világ megalapítása előtt, megjelent pedig az idők végén ti érettetek, **21** A kik ő általa hisztek Istenben, a ki feltámasztotta őt a halálból és dicsőséget adott neki; hogy a ti hitetek reménység is legyen Istenben. **22** Lelketeket az igazság iránt való engedelmisségben képmutatás nélkül való atyafiúi szeretetre tisztítván meg a Lélek által, egymást tiszta szívből buzgón szeressétek; **23** Mint a kik újonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek ígéje által, a mely él és megmarad örökké. (aiōn g165) **24** Mert minden test olyan, mint a fű, és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, és virága elhull: **25** De az Úr beszéde megmarad örökké. Ez pedig az a beszéd, a mely néktek hirdettetett. (aiōn g165)

2 Levettvén azért minden gonoszságot, minden álnokságot, képmutatást, irigykedést, és minden rágalmozást. **2** Mint most született csecsemők, a tiszta, hamisítatlan tej után vágyakozzatok, hogy azon növekedjétek; **3** Mivelhogy ízelettétek, hogy jószágos az Úr. **4** A kihez járulván, mint élő, az emberektől ugyan megvetett, de Istennél választott, becses kőhöz, **5** Ti magatok is mint élő kővek épüljétek fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokkal áldozzatok, a melyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által. **6** Azért van meg az Írásban: Ímé szegeletkövet tesztek Sionban, a mely kiválasztott, becses; és a ki hisz abban, meg nem szégyenyül. **7** Tisztesség azért néktek, a kik hisztek; az engedetleneknek pedig: A kő, a melyet az építők megvetettek, az lett a szegeletnek fejévé és megütközésnek kövévé s botránkozásnak sziklájává; **8** A kik engedetlenek lévén, megütköznek az ígében, a mire rendeltetek is. **9** Ti pedig választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, a ki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket; **10** A kik hajdan nem nép voltatok, most pedig Isten népe vagytok; a kik nem kegyelmezettek

voltatok, most pedig kegyelmezettek vagytok. **11** Szeretteim, kérlek titeket, mint jövevényeket és idegeneket, tartóztassátok meg magatokat a testi kívánságoktól, a melyek a lélek ellen vitézkednek; **12** Magatokat a pogányok közt jól viselvé, hogy a miben rágalmaznak titeket mint gonosztévőket, a jó cselekedetekből, ha látják azokat, dicsőítsék Istent a meglátogatás napján. **13** Engedelmeskedjete azért minden emberi rendelésnek az Úrért: akár királynak, mint felebvalónak; **14** Akár helytartóknak, mint a kiket ő küld a gonosztévők megbüntetésére, a jól cselekvőknek pedig dicsérésére. **15** Mert úgy van az Isten akarata, hogy jót cselekedvén, elnémissátok a balgatag emberek tudatlanságát; **16** Mint szabadok, és nem mint a kárnél a szabadság a gonoszság palástja, hanem mint Istennek szolgálói. **17** Mindenkit tiszteljete, az atyafiúságot szeresséte; az Istent féljéte; a királyt tiszteljéte. **18** A cselédek teljes félelemmel engedelmeskedjenek az uraknak; nem csak a jóknak és kíméleteseknek, de a szívteleneknek is. **19** Mert az kedves dolog, ha valaki Istenről való meggyőződéséért tűr keserűségeket, méltatlanul szenvedvén. **20** Mert micsoda dicsőség az, ha vétkezve és arczul veretve tűrtök? de ha jót cselekedve és mégis szenvedve tűrtök, ez kedves dolog Istennél. **21** Mert arra hívatatok el; hiszen Krisztus is szenvedett érettetek, néktek példát hagyván, hogy az ő nyomdokait kövesséte: **22** A ki bűnt nem cselekedett, sem a szájában álnokság nem találtatott: **23** A ki szidalmaztatván, viszont nem szidalmazott, szenvedvén nem fenyegetőzött; hanem hagyta az igazságosan ítélőre: **24** A ki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: a kinek sebeivel szógylatokat meg. **25** Mert olyanok valátok, mint tévelygő juhok; de most megtérteket lelketek pásztorához és felvigyázójához.

3 Hasonlóképen az asszonyok engedelmeskedjenek az ő férjöknek, hogy ha némelyek nem engedelmeskednének is az ígének, feleségük magaviselete által íge nélkül is megnyeressenek; **2** Szemlélvén a ti félelemben való feddhetetlen életeteket. **3** A kiknek ékessége ne legyen külső, hajuknak fonogatásából és aranyak felrakásából vagy öltözékek felvadásából való; **4** Hanem a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes lélek romolhatatlanságával, a mi igen becses

az Isten előtt. **5** Mert így ékesítették magokat hajdan ama szent asszonyok is, a kik Istenben reménykedtek, engedelmeskedvén az ő férjöknek. **6** Miként Sára engedelmeskedett Ábrahámnak, urának nevezvén őt, a kinek gyermekei lettetek, ha jót cselekesztek, és semmi félelemtől nem rettegtek. **7** A férfiak hasonlóképen, együtt lakjanak értelmes módon feleségükkel, az asszonyi nemnek, mint gyöngébb edénynek, tisztességet tévén, mint a kik örökös társaik az élet kegyelmében; hogy a ti imádságaitok meg ne hiúsuljanak. **8** Végezetre mindnyájan legyetek egyértelműek, rokonérzelműek, atyafiszeretők, irgalmasak, kegyesek: **9** Nem fizetvén gonosszal a gonoszt, avagy szidalommal a szidalomért; sőt ellenkezőleg áldást mondván, tudva, hogy arra hívatatok el, hogy áldást örököljete, **10** Mert a ki akarja az életet szeretni, jó napokat látni, tiltsa meg nyelvét a gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak álnokságot: **11** Forduljon el a gonosztól, és cselekedjék jót; keresse a békességet, és kövesse azt. **12** Mert az Úr szemei az igazakon vannak, és az ő fülei azoknak könyörgésein; az Úr orcája pedig a gonoszt cselekvőkön. **13** És kicsoda az, a ki bántalmaz titeket, ha a jónak követői lesztek? **14** De ha szenvedte az igazságért, boldogok vagytok, azoktól való félelemből pedig ne féljete, se zavarba ne essete; **15** Az Úr Istent pedig szenteljéte meg a ti szívetekben. Mindig készek legyetek megfelelni mindenkinek, a ki számat kér tőletek a bennetek levő reménységről, szelídséggel és félelemmel: **16** Jó lelkiismeretetek lévén; hogy a miben rágalmaznak titeket, mint gonosztévőket, megszegyenüljenek a kik gyalázzák a ti Krisztusban való jó élteteket. **17** Mert jobb ha jót cselekedve szenvedte, ha így akarja az Isten akarata, hogynem gonoszt cselekedve. **18** Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy minket Istenhez vezéreljen; megöltetvén ugyan test szerint, de meglevenítettvén lélek szerint; **19** A melyben elmenvén, a tömlöczben lévő lelkeknek is prédikált, **20** A melyek engedetlenek voltak egykor, mikor egyszer várt az Isten béketűrése a Noé napjaiban, a bárka készítésekor, a melyben kevés, azaz nyolcz lélek tartatott meg víz által; **21** A mi minket is megtart most képmás gyanánt, mint keresztység, a mi nem a test szenyjének lemosása, hanem jó lelkiismeret keresése

Isten iránt, a Jézus Krisztus feltámadása által; 22 A ki Istennek jobbján van, felmenvén a mennybe; a kinek alávetettek az angyalok, hatalmasságok és erők.

4 Minthogy azért Krisztus testileg szenvedett, fegyverkeztek fel ti is azzal a gondolattal, hogy a ki testileg szenved, megszűnik a bűntől, 2 Hogy többé ne embereknek kívánságai, hanem Isten akarata szerint éljétek a testben hátralevő időt. 3 Mert elég nekünk, hogy életünk elfolyt idejében a pogányok akaratát cselekedtük, járván feslettségekben, kívánságokban, részegségekben, dobzódásokban, ivásokban és undok bálványimádásokban. 4 A mi miatt csudálkoznak, hogy nem futtok velők együtt a kicsapongásnak ugyanabba az áradatába, szitkozódván. 5 A kik számot adnak majd annak, a ki készen van megítélni élőket és holtakat. 6 Mert azért hirdettetett az evangéliom a holtaknak is, hogy megítéltesenek emberek szerint testben, de éljenek Isten szerint lélekben. 7 A vége pedig mindennek közel van. Annakokáért legyetek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassatok. 8 Mindenek előtt pedig legyetek hajlandók az egymás iránti szeretetre; mert a szeretet sok vétket elfedez. 9 Legyetek egymáshoz vendégszeretők, zúgolódás nélkül. 10 Kiki amint kegyelmi ajándékot kapott, úgy sáfárkodjatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai; 11 Ha valaki szól, mintegy Isten ígét szőlja: ha valaki szolgál, mintegy azzal az erővel szolgáljon, a melyet Isten ád: hogy mindenben dicsőíttessék a Jézus Krisztus által, a kinek dicsőség és hatalom örökkön-örökké. Ámen. (aiōn g165) 12 Szeretteim, ne rémüljete meg attól a tűztől, a mely próbáltatás végett támadt köztetek, mintha valami réműletes dolog történnék veletek; 13 Sőt, a mennyiben részetek van a Krisztus szenvedéseiben, örüljete, hogy az ő dicsőségének megjelenésekor is vígadozva örvendezhessetek. 14 Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket; mert megnyugszik rajtatok a dicsőségnek és az Istennek Lelke, a mit amazok káromolnak ugyan, de ti dicsőítete azt. 15 Mert senki se szenvedjen közületek mint gyilkos, vagy tolvaj, vagy gonosztévő, vagy mint más dolgába avatkozó: 16 Ha pedig mint keresztyén szenved, ne szégyelje, sőt dicsőítse azért az Istent. 17 Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Istennek házán: ha pedig először mi rajtunk kezdődik, mi lesz

azoknak a végők, a kik nem engedelmeskednek az Isten evangéliomának? 18 És ha az igaz is alig tartatik meg, hová lesz az istentelen és bűnös? 19 Annakokáért a kik az Isten akaratából szenvednek is, ajánlják néki lelköket mint hű teremőnek, jót cselekedvén.

5 A köztetek lévő presbitereket kérem én, a presbitárs, és a Krisztus szenvedésének tanuja, és a megjelenendő dicsőségnek részese; 2 Legelteséte az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszerítésből, hanem öröme; sem nem rút nyerészkedésből, hanem jóindulattal; 3 Sem nem úgy, hogy uralkodjatok a gyülekezeteken, hanem mint példányképei a nyájnak. 4 És mikor megjelenik a főpásztor, elnyerite a dicsőségnek hervadatlan koronáját. 5 Hasonlatosképen ti ifjabbak engedelmeskedjete a vénekek: mindnyájan pedig, egymásnak engedelmeskedvén, az alázatosságot öltsetek fel, mert az Isten a kevélyeknek ellene áll, az alázatosaknak pedig kegyelmet ád. 6 Alázátok meg tehát magatokat Istennek hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején. 7 Minden gondotokat ő reá vesséte, mert néki gondja van reátok. 8 Józanok legyetek, vigyázatok; mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen: 9 A kinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben, tudva, hogy a világban lévő atyafiságotokon ugyanazok a szenvedések telnek be. 10 A minden kegyelemnek Istene pedig, a ki az ő örök dicsőségére hívott el minket a Krisztus Jézusban, titeket, a kik rövid ideig szenvedtetek, ő maga tegyen tökéletesekké, erősekké, szilárdakká és állhatatosokká, (aiōnios g166) 11 Övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen. (aiōn g165) 12 Silvánus által, a ki, a mint gondolom, hű atyátokfia, röviden írtam, intve és bizonyoságot téve, hogy az az Istennek igaz kegyelme, a melyben állotok. 13 Köszönt titeket a veletek együtt választott babiloni gyülekezet és Márk, az én fiam. 14 Köszöntsetek egymást szeretet csókjával. Békesség mindnyájatoknak, a kik Krisztusban vagytok.

2 Péter

1 Simon Péter, Jézus Krisztus szolgája és apostola, azoknak, a kik velünk egyenlő drága hitet nyertek a mi Istenünknek és megtartónknak Jézus Krisztusnak igazságában: **2** Kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen az Istennek és Jézusnak a mi Urunknak megismerésében. **3** Mivelhogy az ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, a mi az életre és kegyességre való, Annak megismerése által, a ki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott; **4** A melyek által igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, a mely a kívánságban van e világon. **5** Ugyanerre pedig teljes igyekezetet is fordítván, a ti hitetek mellé ragasszatok jó cselekedetet, a jó cselekedet mellé tudományt, **6** A tudomány mellé pedig mértékletességet, a mértékletesség mellé pedig tűrést, a tűrés mellé pedig kegyességet, **7** A kegyesség mellé pedig atyafiakhoz való hajlandóságot, az atyafiakhoz való hajlandóság mellé pedig szeretetet. **8** Mert ha ezek megvannak és gyarapodnak bennetek, nem tesznek titeket hivalkodókká, sem gyümölcstelenekké a mi Urunk Jézus Krisztus megismerésére nézve. **9** Mert a kiben ezek nincsenek meg, az vak, rövidlátó, elfelejtkezvén a régi bűneiből való megtisztulásáról. **10** Annakokáért, atyámfiai, igyekezzetek inkább a ti elhívástokat és kiválasztatásotokat erőssé tenni; mert ha ezeket cselekszitek, nem ütköztök meg soha. **11** Mert ekképen gazdagon adatik majd néktek a mi Urunknak és megtartónknak, a Jézus Krisztusnak örök országába való bemenetel. (aiōnios g166) **12** Annakokáért nem mulasztom el, hogy mindenkor emlékeztesselek titeket ezekre, hogy tudjátok ezeket, és erősek vagytok a jelenvaló igazságban. **13** Méltónak vélem pedig, a míg ebben a sátorban vagyok, hogy emlékeztetés által ébresztgesselek titeket; **14** Mint a ki tudom, hogy hamar leteszem sátoromat, a miképen a mi Urunk Jézus Krisztus is megjelentette nékem. **15** De igyekezni fogok azon, hogy ti az én halálom után is mindenkor megemlékezhessetek ezekről. **16** Mert nem mesterkéltem meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és eljövételét; hanem mint a kik szemléelői voltunk az ő nagyságának. **17** Mert a mikor az Atya Istenből

azt a tisztességet és dicsőséget nyerte, hogy hozzá a felséges dicsőség ilyen szózata jutott: Ez az én szeretett Fiam, a kiben én gyönyörködöm: **18** Ezt az égből jövő szózatot mi hallottuk, együtt lévén vele a szent hegyen. **19** És igen biztos nálunk a próféta beszéd is, a melyre jól teszitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövétnekre, míg nappal virrad, és hajnalcsillag kél fel szívetekben; **20** Tudván először azt, hogy az írásban egy próféta szó sem támad saját magyarázatból. **21** Mert sohasem ember akaratából származott a próféta szó; hanem a Szent Lélektől indítatva szólottak az Istennek szent emberei.

2 Valának pedig hamis próféták is a nép között, a miképen ti köztetek is lesznek hamis tanítók, a kik veszedelmes eretnkségeket fognak becsempészni, és az Urat, a ki megváltotta őket, megtagadván, önmagokra hirtelen való veszedelmet hoznak. **2** És sokan fogják követni azoknak romlottságát; a kik miatt az igazság útja káromoltnak fog. **3** És a telhetetlenség miatt költött beszédekkel vásárt űznek belőletek; kiknek kárhozatásuk régtől fogva nem szünetel, és romlásuk nem szunnyad. **4** Mert ha nem kedvezett az Isten a bűnbe esett angyaloknak, hanem mélységbe taszítván, a sötétség lánczaira adta oda őket, hogy fenntartassanak az ítéletre; (Tartaroō g5020) **5** És ha a régi világnak sem kedvezett, de Noét az igazság hirdetőjét, nyolczad magával megőrizte, özönvízzel borítván el az istentelenek világát; **6** És ha Sodoma és Gomora városait elhamvasztotta, végromlásra kárhoztatta, például tévén azokra nézve, a kik istentelenkedni fognak; **7** És ha megszabadította az igaz Lótót, a ki az istenteleneknek fajtalanságban való forgolódása miatt elfáradt; **8** (Mert amaz igaz, azok között lakván, a gonosz cselekedeteket látva és hallva, napról-napra gyötíri vala az ő igaz lelkét); **9** Meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésekből, a gonoszokat pedig az ítélet napjára büntetésre fenntartani. **10** Főképen pedig azokat, a kik a testet követvén, tisztátalan kívánságban járnak, és a hatalmasságot megvetik. Vakmerők, magoknak kedveskedők, a kik a méltóságokat káromolni nem rettegnek: **11** Holott az angyalok, a kik erőre és hatalomra nézve nagyobbak, nem szólnak azok ellen az Úr előtt káromló ítéletet. **12** De ezek, mint oktan természeti állatok, a melyek megfogásra és elpusztításra valók,

azokat, a miket nem ismernek, káromolván, azoknak pusztulásával fognak el is pusztulni, **13** Megkapván gonoszságuk díját, mint a kik gyönyörűségnek tartják a naponkénti dobzódást; undokságok és fertelmek, a kik kéjelegnek az ő családságukban, mikor együtt lakmároznak veletek; **14** A kiknek szemei paráznasággal telvék, bűnnel telhetetlenek; elhíthetik az állhatatlan lelkeket, szívök gyakorlott a telhetetlenségben, átok gyermekei; **15** A kik elhagyván az egyenes útát, eltévelyedtek, követvén Bálámnak, Bosor fiának útját, a ki a gonoszság díját kedvelte. **16** De megfeddetett az ő törvénytelenységéért: egy igavonó néma állat emberi szóval szólván, megakadályozta a próféta esztelenségét. **17** Ezek víztelen kútfők, széltől hányatott fellegek, a kiknek a sötétség homálya van fenntartva örökre. **(questioned)** **18** Mert hiábavalóság kevély szavait szólván, testi kívánsággal, bujálkodással elhíthetik azokat, a kik valóban elszakadtak a tévelygésben élőkttől, **19** Szabadságot ígérvén azoknak, holott ők magok a romlottság szolgálói; mert a kit valaki legyőzött, az annak szolgájává lett. **20** Mert ha az Úrnak, a megtartó Jézus Krisztusnak megismerése által a világ fertelmeit elkerülték, de ezekben ismét belekeveredve legyőzetnek, az ő utolsó állapotjuk gonoszabbá lett az elsónél. **21** Mert jobb volna rájuk nézve, ha meg sem ismerték volna az igazság útját, mint hogy megismervén, elpártoljanak a nekik adott szent parancsolattól. **22** De betelt rajtok az igaz példabeszéd szava: Az eb visszatért a saját okádására, és a megmosódott disznó a sárnak fertőjébe.

3 Ez immár második levélírásum néktek, szerettem, amelylyel a ti tiszta gondolkozásokat emlékeztetés által serkentgetem; **2** Hogy megemlékezzetek a szent prófétáktól ezelőtt mondott beszédekről, és az Úrnak és Megtartónak általunk, az apostolok által közölt parancsolatjáról: **3** Tudván először azt, hogy az utolsó időben csúfolkodók támadnak, a kik saját kívánságaik szerint járnak, **4** És ezt mondják: Hol van az ő eljövételének ígérete? Mert a mióta az atyák elhunytak, minden azonképen marad a teremtés kezdetétől fogva. **5** Mert kész-akarva nem tudják azt, hogy egek régtől fogva voltak, és föld, mely vízből és víz által állott elő az Isten szavára; **6** A melyek által az akkori világ vízzel elborítatván elveszett: **7** A mostani egek pedig és a föld, ugyanazon szó által

megkíméltettek, tűznek tartatván fenn, az ítéletnek és az istentelen emberek romlásának napjára. **8** Ez az egy azonban ne legyen elrejtve előttetek, szerettem, hogy egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő mint egy nap. **9** Nem késik el az ígérettel az Úr, mint némelyek késedelemnek tartják; hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elveszzenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson. **10** Az Úr napja pedig úgy jó majd el, mint éjjeli tolvaj, a mikor az egek ropogva elmúlnak, az elemek pedig megégyve felbomlanak, és a föld és a rajta lévő dolgok is megégnék. **11** Mivelhogy azért mindezek felbomlanak, milyeneknek kell lennetek néktek szent életben és kegyességben, **12** A kik várjátok és sóvárogjátok az Isten napjának eljövetelét, a melyért az egek tűzbe borulva felbomlanak, és az elemek égve megolvadnak! **13** De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, a melyekben igazság lakozik. **14** Annakokáért szerettem, ezeket várván, igyekezzetek, hogy szeplő nélkül és hiba nélkül valóknak találjon titeket békességben. **15** És a mi Urunknak hosszútűrését idvességnek tartásátok; a miképen a mi szeretett atyánkfia Pál is írt néktek a néki adott bölcsesség szerint. **16** Szinte minden levelében is, a mikor ezekről beszél azokban; a melyekben vannak némely nehezen érthető dolgok, a miket a tudatlanok és állhatatlanok elcsúrnek-csavarnak, mint egyéb írásokat is, a magok vesztére. **17** Ti azért szerettem előre tudván ezt, őrizkedjetek, hogy az istentelenek tévelygéseitől elragadtatva, a saját erősségektől ki ne esetek; **18** Hanem növekedjetek a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében. Néki legyen dicsőség, mind most, mind örökkön-örökké. Ámen. (aiōn g165)

1 János

1 A mi kezdetől fogva vala, a mit hallottunk, a mit szemekkel láttunk, a mit szemléltünk, és kezeinkkel illettünk, az életnek Ígéjéről. **2** (És az élet megjelent és láttuk és tanubizonyoságot teszünk róla és hirdetjük néktek az örök életet, a mely az Atyánál vala és megjelent nekünk;) (aiōnios g166) **3** A mit hallottunk és láttunk, hirdetjük néktek, hogy néktek is közösségtek legyen velünk, és pedig a mi közösségünk az Atyával és az ő Fiával, a Jézus Krisztussal. **4** És ezeket azért írjuk néktek, hogy örömetek teljes legyen. **5** És ez az az üzenet, a melyet tőle hallottunk és hirdetünk néktek, hogy az Isten világosság és nincsen ő benne semmi sötétség. **6** Ha azt mondjuk, hogy közösségünk van vele, és sötétségben járunk; hazudunk és nem az igazságot cselekeszszük. **7** Ha pedig a világosságban járunk, a mint ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől. **8** Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűn mi bennünk, magunkat csaljuk meg és igazság nincsen mi bennünk. **9** Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól. **10** Ha azt mondjuk, hogy nem vétkeztünk, hazuggá teszszük őt, és az ő Ígéje nincsen mi bennünk.

2 Én fiacskáim, ezeket azért írom néktek, hogy ne vétkezzetek. És ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus. **2** És ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért; de nemcsak a mienkért, hanem az egész világért is. **3** És arról tudjuk meg, hogy megismertük őt, ha az ő parancsolatait megtartjuk. **4** A ki ezt mondja: Ismerem őt, és az ő parancsolatait nem tartja meg, hazug az, és nincs meg abban az igazság. **5** A ki pedig megtartja az ő beszédét, abban valósággal teljessé lett az Isten szeretete. Erről tudjuk meg, hogy ő benne vagyunk; **6** A ki azt mondja, hogy ő benne marad, annak úgy kell járnia, a mint ő járt. **7** Atyámfiai, nem új parancsolatot írok néktek, hanem régi parancsolatot, a mely előttetek volt kezdetől fogva; a régi parancsolat az Íge, a melyet hallottatok kezdetől fogva. **8** Viszont új parancsolatot írok néktek, a mi igaz ő benne és ti bennetek; mert a sötétség szünni kezd, és az igaz világosság már fénylik. **9** A ki azt mondja, hogy a világosságban van,

és gyűlöli az ő atyjafiát az még mindig a sötétségben van. **10** A ki szereti az ő atyjafiát a világosságban marad, és nincs benne botránkozásra való. **11** A ki pedig gyűlöli az ő atyjafiát, a sötétségben van, és a sötétségben jár, és nem tudja hová megy, mert a sötétség megvakította az ő szemeit. **12** Írok néktek, gyermekek, mert a ti bűneitek megbocsáttattak az ő nevéért. **13** Írok néktek atyák, mert megismertétek azt, a ki kezdetől fogva van. Írok néktek ifjak, mert meggyőztétek a gonoszt. Írok néktek fiacskák, mert megismertétek az Atyát. **14** Írtam néktek atyák, mert megismertétek azt, a ki kezdetől fogva van. Írtam néktek ifjak, mert erősek vagytok, és az Isten Ígéje megmarad bennetek, és meggyőztétek a gonoszt. **15** Ne szeressétek a világot, se azokat, a mik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete. **16** Mert mindaz, a mi a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérése nem az Atyától van, hanem a világból. **17** És a világ elműlik, és annak kívánsága is; de a ki az Isten akarátát cselekszi, megmarad örökké. (aiōn g165) **18** Fiacskáim, itt az utolsó óra; és a mint hallottátok, hogy az antikrisztus eljő, így most sok antikrisztus támadt; a honnan tudjuk, hogy itt az utolsó óra. **19** Közülünk váltak ki, de nem voltak közülünk valók; mert ha közülünk valók lettek volna, velünk maradtak volna; de hogy nyilvánvalóvá legyen felőlük, hogy nem mindnyájan közülünk valók. **20** És néktek kenetek van a Szenttől, és mindent tudtok. **21** Nem azért írtam néktek, mivel nem ismeritek az igazságot, hanem mivel ismeritek azt, és mivel semmi sincsen az igazságból, a mi hazugság. **22** Ki a hazug, ha nem az, a ki tagadja hogy a Jézus a Krisztus? Ez az antikrisztus, a ki tagadja az Atyát és a Fiút. **23** Senkiben nincs meg az Atya, a ki tagadja a Fiút. A ki vallást tesz a Fiúról, abban az Atya is megvan. **24** A mit azért ti kezdetől hallottatok, az maradjon meg bennetek. Ha bennetek marad az, a mit kezdetől fogva hallottatok, ti is az Atyában és a Fiúban maradtok. **25** És az az Ígélet, a melyet ő Ígért nekünk: az örök élet. (aiōnios g166) **26** Ezeket írtam néktek azok felől, a kik elhíthetnek titeket. **27** És az a kenet, a melyet ti kaptatok tőle, bennetek marad, és így nincs szükségetek arra, hogy valaki tanítson titeket; hanem a mint az a kenet megtanít titeket mindenre, úgy igaz is az és nem hazugság,

és a miként megtanított titeket, úgy maradjatok ő benne. **28** És most, fiacskáim, maradjatok ő benne; hogy mikor megjelenik, bizodalunk legyen, és meg ne szégyenüljünk előtte az ő eljövetelekor. **29** Ha tudjátok, hogy ő igaz, tudjátok, hogy a ki az igazságot cselekszi, az mind tőle született.

3 Lássátok milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk! A világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg Őt. **2** Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk Ő hozzát; mert meg fogjuk őt látni, a mint van. **3** És a kiben megvan ez a reménység Ő iránta, az mind megtisztítja ő magát, a miképpen Ő is tiszta. **4** Valaki a bűnt cselekszi, az a törvénytelenéget is cselekszi; a bűn pedig a törvénytenség. **5** És tudjátok, hogy ő azért jelent meg, hogy a mi bűneinket elvegye; és ő benne nincsen bűn. **6** A ki ő benne marad, egy sem esik bűnbe; a ki bűnbe esik, egy sem látta őt, sem meg nem ismerte őt. **7** Fiacskáim! senki el ne hitessen benneteket: a ki az igazságot cselekszi, igaz az, a miként Ő is igaz: **8** A ki a bűnt cselekszi az ördögből van; mert az ördög kezdettől fogva bűnben leledzik. Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa. **9** Senki sem cselekszik bűnt, a ki az Istentől született, mert benne marad annak magva; és nem cselekedhetik bűnt, mivelhogy Istentől született. **10** Erről ismerhetők meg az Isten gyermekei és az ördög gyermekei: a ki igazságot nem cselekszik, az egy sem az Istentől való, és az sem, a ki nem szereti az ő atyjafiát. **11** Mert ez az üzenet, a melyet kezdettől fogva hallottatok, hogy szeressük egymást; **12** Nem úgy, mint Kain, aki a gonosztól vala, és meggyilkolá az ő testvérét. És miért gyilkolta meg azt? Mivel az ő cselekedetei gonoszok valának, a testvéreie pedig igazak. **13** Ne csodálkozzatok atyámfiái, ha gyűlöli titeket a világ! **14** Mi tudjuk, hogy általmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük a mi atyánkfiait. A ki nem szereti az ő atyjafiát, a halálban marad. **15** A ki gyűlöli az ő atyjafiát, mind embergyilkos az: és tudjátok, hogy egy embergyilkosnak sincs örök élete, a mi megmaradhatna ő benne. (aiōnios g166) **16** Arról ismertük meg a szeretetet, hogy Ő az ő életét adta érettünk: mi is kötelesek vagyunk odaadni életünket a mi atyánkfiaiért. **17** A kinek pedig van miből élnie

e világon, és elnézi, hogy az ő atyjafia szükségben van, és elzárja attól az ő szívét, miképen marad meg abban az Isten szeretete? **18** Fiacskáim, ne szóval szeressünk, se nyelvvel; hanem cselekedettel és valósággal. **19** És erről ismerjük meg, hogy mi az igazságból vagyunk, és így tesszük bátorosakká ő előtte a mi szíveinket. **20** Hogy ha vádol minket a szív, mivelhogy nagyobb az Isten a mi szívünknel, és mindent tud. **21** Szeretteim, ha szívünk nem vádol minket, bizodalunk van az Istenhez; **22** És akármit kérjünk, megnyerjük tőle, mert megtartjuk az ő parancsolatait, és azokat cselekeszszük, a mik kedvesek előtte. **23** Ez pedig az ő parancsolata, hogy higgyünk az ő Fiának, a Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást, a mint megparancsolta nekünk. **24** És a ki az ő parancsolatait megtartja, az Ő benne marad és Ő is abban; és abból ismerjük meg, hogy bennünk marad, abból a Lélekből, a melyet nekünk adott.

4 Szeretteim, ne higgyetek minden léleknek, hanem próbáljátok meg a lelkeket, ha Istentől vannak; mert sok hamis próféta jött ki a világba. **2** Erről ismerjétek meg az Isten Lelkét: valamely lélek Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van; **3** És valamely lélek nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, nincsen az Istentől: és az az antikrisztus lelke, a melyről hallottátok, hogy eljő; és most e világban van már. **4** Ti az Istentől vagytok fiacskáim, és legyőztétek azokat; mert nagyobb az, a ki bennetek van, mint az, a ki e világban van. **5** Azok a világból valók; azért a világ szerint beszélnek, és a világ hallgat rájuk. **6** Mi az Istentől vagyunk: a ki ismeri az Istent, hallgat reánk, a ki nincsen az Istentől, nem hallgat reánk. Erről ismerjük meg az igazságnak lelkét és a tévelygésnek lelkét. **7** Szeretteim, szeressük egymást: mert a szeretet az Istentől van; és mindaz, a ki szeret, az Istentől született, és ismeri az Istent. **8** A ki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert az Isten szeretet. **9** Az által lett nyilvánvalóvá az Isten szeretete bennünk, hogy az ő egyszülött Fiát elküldte az Isten e világra, hogy éljünk általa. **10** Nem abban van a szeretet, hogy mi szerettük az Istent, hanem hogy ő szeretett minket, és elküldte az ő Fiát engesztelő áldozatul a mi bűneinkért. **11** Szeretteim, ha így szeretett minket az Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást. **12** Az Istent soha senki nem látta: Ha

szeretjük egymást, az Isten bennünk marad, és az ő szeretete teljessé lett bennünk: **13** Erről ismerjük meg, hogy benne maradunk és ő mibennünk; mert a maga Lelkéből adott minékünk. **14** És mi láttuk és biznyságot teszünk, hogy az Atya elküldte a Fiút a világ üdvözítőjéül. **15** A ki vallja, hogy Jézus az Istennek Fia, az Isten megmarad abban, és ő is az Istenben. **16** És mi megismertük és elhittük az Istennek irántunk való szeretetét. Az Isten szeretet; és a ki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is ő benne. **17** Azzal lesz teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizodalunk van az ítélet napjához, mert a mint ő van, úgy vagyunk mi is e világban. **18** A szeretetben nincsen félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrelmessel jár: a ki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben. **19** Mi szeressük őt; mert ő előbb szeretett minket! **20** Ha azt mondja valaki, hogy: Szeretem az Istent, és gyűlöli a maga atyjafiát, hazug az: mert a ki nem szereti a maga atyjafiát, a kit lát, hogyan szeretheti az Istent, a kit nem lát? **21** Az a parancsolatunk is van ő tőle, hogy a ki szereti az Istent, szeresse a maga atyjafiát is.

5 Mindaz, a ki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, Istentől született; és mindaz, a ki szereti a szülőt, azt is szereti, a ki attól született. **2** Abból ismerjük meg, hogy szeretjük az Isten gyermekeit, hogyha az Istent szeretjük, és az ő parancsolatait megtartjuk. **3** Mert az az Isten szeretete, hogy megtartjuk az ő parancsolatait; az ő parancsolatai pedig nem nehezek. **4** Mert mindaz, a mi az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, a mely legyőzte a világot, a mi hitünk. **5** Ki az, a ki legyőzi a világot, ha nem az, a ki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?! **6** Ez az, a ki víz és vér által jó vala, Jézus a Krisztus; nemcsak a vízzel, hanem a vízzel és a vérrel. És a Lélek az, a mely biznyságot tesz, mert a Lélek az igazság. **7** Mert hárman vannak, a kik biznyságot tesznek a mennyben, az Atya, az Íge és a Szent Lélek: és ez a három egy. **8** És hárman vannak, a kik biznyságot tesznek a földön, a Lélek, a víz és a vér; és ez a három is egy. **9** Ha elfogadjuk az emberek biznyságtételét, az Isten biznyságtétele nagyobb: mert az Isten biznyságtétele az, a melylyel biznyságot tett az ő Fiáról. **10** A ki hisz az Isten Fiában, biznyságtétele van önmagában. A ki nem hisz az Istennek, hazuggá tette őt; mert nem hitt

abban a biznyságtételben, a melylyel biznyságot tett Isten az ő Fiáról. **11** És ez az a biznyságtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten és ez az élet az ő Fiában van. (aiōnios g166) **12** A kié a Fiú, azé az élet: a kiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban. **13** Ezeket írtam néktek, a kik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok meg, hogy örök életetek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében. (aiōnios g166) **14** És ez az a bizodalom, a melylyel ő hozzá vagyunk, hogy ha kérünk valamit az ő akarata szerint, meghallgat minket: **15** És ha tudjuk, hogy meghallgat bennünket, akármit kérünk, tudjuk, hogy megvannak a kéréseink, a melyeket kértünk ő tőle. **16** Ha valaki látja, hogy az ő atyjafia vétkezik, de nem halálos bűnt, könyörögjön, és az Isten életet ad annak, a ki nem halálos bűnnel vétkezik. Van halálos bűn; nem az ilyenért mondom, hogy könyörögjön. **17** Minden igazságtalanság bűn; de van nem halálos bűn is. **18** Tudjuk, hogy valaki Istentől született, nem vétkezik: hanem a ki Istentől született, megőrzi magát, és a gonosz nem illeti őt. **19** Tudjuk, hogy Istentől vagyunk, és az egész világ a gonoszságban vesztegel. **20** De tudjuk azt is, hogy az Isten Fia eljött, és értelmet adott nekünk arra, hogy megismerjük az igazat, és hogy mi az igazban, az ő Fiában, a Jézus Krisztusban vagyunk. Ez az igaz Isten és az örök élet. (aiōnios g166) **21** Fiacskáim, oltalmazzatok meg magatokat a bálványoktól. Ámen!

2 János

1 A presbiter a kiválasztott asszonynak és az ő gyermekeinek, a kiket én igazán szeretek, és nem csak én, hanem mindenki, a ki megismerte az igazságot. **2** Az igazságért, a mely megmarad bennünk, és velünk lesz mindörökké: (aiōn g165) **3** Kegyelem, irgalom, békesség legyen veletek az Atya Istentől, és az Úr Jézus Krisztustól az Atyának Fiától igazsággal és szeretettel. **4** Felettből örültem, hogy olyanokat találtam gyermekeid között, a kik igazságban járnak, a mint parancsolatot vettünk az Atyától. **5** És most kérek téged, Asszonyom, nem mintha új parancsolatot írnék néked, hanem, a melyet kezdettől fogva vettünk, hogy szeressük egymást! **6** És ez a szeretet, hogy járjunk az ő parancsolatai szerint. Ez a parancsolat, a mint kezdettől fogva hallottátok, hogy abban járjatok. **7** Mert sok hitető jött e világra, a kik nem vallják a Jézust testben megjelent Krisztusnak. Ez a hitető és az antikrisztus. **8** Vigyázzatok magatokra, hogy el ne veszítsük, a mit munkáltunk, hanem teljes jutalmat nyerjünk. **9** A ki félrelép és nem marad meg a Krisztus tudománya mellett, annak egynek sincs Istene. A ki megmarad a Krisztus tudománya mellett, mind az Atya, mind a Fiú az övé. **10** Ha valaki elmegy hozzátok és nem ezt a tudományt viszi, ne fogadjátok azt be házatokba, és azt ne köszöntsétek; **11** Mert a ki köszönti azt, részes annak gonosz cselekedeteiben. **12** Sok írni valóm volna néktek, de nem akartam papirossal és tintával, hanem reménylem, hogy elmegyek hozzátok, és szemtől szembe beszélhetünk, hogy örömünk teljes legyen. **13** Köszöntenek téged a te kiválasztott nőtestvérednek gyermekei. Ámen.

3 János

1 A presbiter a szeretett Gájusnak, a kit én igazán szeretek. **2** Szeretett barátom, kívánom, hogy mindenben jól legyen dolgod, és légy egészséges, a mint jó dolga van a lelkednek. **3** Mert felettébb örültem, a mikor atyafiak jöttek és bizonyrágot tettek a te igazságról, úgy, a mint te az igazságban jársz. **4** Nincs annál nagyobb örömem, mintha hallom, hogy az én gyermekeim az igazságban járnak. **5** Szeretett barátom, híven cselekszel mindenben, a mit az atyafiakért, és pedig az idegenekért teszel, **6** A kik bizonyrágot tettek a te szeretetedről a gyülekezet előtt; a kiket jól teszed, ha Istenhez méltóan bocsátasz újtokra. **7** Mert az ő nevéért mentek ki, semmit sem fogadván el a pogányoktól; **8** Nékünk azért be kell fogadnunk az ilyeneket, hogy munkatársaikká lehessünk az igazságban. **9** Írtam a gyülekezetnek; de Diotrefesz, a ki elsőséget kíván közöttük, nem fogad el minket. **10** Ezért, ha odamegyek, felemlítem az ő dolgait, a melyeket cselekszik, gonosz szavakkal csácsogván ellenünk; sőt nem elégedvén meg ezzel, maga sem fogadja be az atyafiakat, és a kik ezt akarnák, azokat is akadályozza, és az egyházból kivetí. **11** Szeretett barátom, ne a rosszat kövesd, hanem a jót. A ki jót cselekszik, az Istentől van; a ki pedig rosszat cselekszik, nem látta az Istent. **12** Demeter mellett mindenki bizonyrágot tett, maga az igazság is; de mi is bizonyrágot teszünk, és tudjátok, hogy a mi bizonyrágtételünk igaz. **13** Sok írni valóm volna, de nem akarok tintával és tollal írni néked: **14** Hanem reménylem, hogy csakhamar meglátlak téged és szemtől szembe beszélhetünk. Békesség néked! Köszöntenek téged a te barátaid. Köszönts a barátainkat név szerint.

Júdás

1 Júdás, Jézus Krisztusnak szolgálója, Jakabnak pedig atyafia, az elhívottaknak a kik az Atya Istentől megszenteltettek és Jézus Krisztustól megtartattak: **2** Irgalmasság, békesség és szeretet adassék néktek bőségesen. **3** Szeretteim, mivelhogy minden igyekezettel azon vagyok, hogy írjak néktek a közös üdvösség felől, kénytelen voltam, hogy intőleg írjak néktek, hogy tusakodjatok a hitért, a mely egyszer a szenteknek adatott. **4** Mert belopózkodtak valami emberek, a kik régen előre beírtak ezen ítéletre, istentelenek, kik a mi Istenünknek kegyelmét bujálkodásra fordítják, és az egyedüli Urat, az Istent, és a mi Urunkat, a Jézus Krisztust megtagadják. **5** Emlékeztetni akarlak továbbá titeket, mint a kik egyszer már tudjátok, hogy az Úr, a mikor a népet Egyiptom földéből kiszabadította, viszontag azokat, a kik nem hittek, elvesztette. **6** És az angyalokat is, a kik nem tartották meg fejedelemségüket, hanem elhagyták az ő lakóhelyöket, a nagy nap ítéletére örök bilincseken, sötétségben tartotta. **(aiōnios g126)** **7** Miképen Sodoma és Gomora és a körülök lévő városok is, a melyek azokhoz hasonlóan paráználkodtak, és más test után jártak, például vannak előttünk, örök tűznek büntetését szenvedvén. **(aiōnios g166)** **8** Hasonlóképen mégis ezek is álomba merülvén, a testet megfertőztetik, a hatalmasságot megvetik, és a méltóságokat káromolják. **9** Pedig Mihály arkangyal, mikor az ördöggel vitakozván Mózes teste felett vetélkedett, nem mert arra káromló ítéletet mondani, hanem azt mondá: Dorgáljon meg téged az Úr! **10** Ezek pedig azokat káromolják, a miket nem tudnak; a miket pedig természet szerint tudnak, mint az oktalan állatok, azok által megromolnak. **11** Jaj nékik! mert a Kain útján indultak el, és a Bálám tévelygéseivel bérért szakadtak ki, és a Kóré ellenkezésével vesztek el. **12** Ezek szennyfoltok a ti szeretetvendégségeiteken, tartózkodás nélkül veletek lakmároznak, magokat hízlalják; víztelen, szelektől hányt-vetett fellegek; elhervadt, gyümölcstelen, kétszer meghalt és többől kiszaggatott fák; **13** Tengernek megvadult hajjai, a magok rútságát tajtékozók; tévelygő csillagok, a kiknek a sötétség homálya van fenntartva örökre. **(aiōn g165)** **14** Ezekről is prófétált pedig Énok, a ki

Ádámtól fogva a hetedik volt, mondván: Ímé eljött az Úr az ő sok ezer szentjével, **15** Hogy ítéletet tartson mindenek felett, és feddőzzék mindazok ellen, a kik közöttök istentelenek, istentelenségőknek minden cselekedetéért, a melyekkel istentelenkedtek, és minden kemény beszédért, a melyet az istentelen bűnösök szóltak ő ellene. **16** Ezek zúgolódnók, panaszkodók, a magok kívánságai szerint járók; szájak kevélységet szól, haszonlesésből személyimádók. **17** Ti azonban, szeretteim, emlékezzetek meg azokról a beszédekről, a melyeket a mi Urunk Jézus Krisztus apostolai mondtak. **18** Mert azt mondták néktek, hogy az utolsó időben lesznek csúfolódók, a kik az ő istentelen kívánságai szerint járnak. **19** Ezek azok, a kik különszakadnak, érzékiek, kikben nincsen Szent Lélek. **20** Ti pedig szeretteim, épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván Szent Lélek által, **21** Tartsátok meg magatokat Istennek szeretetében, várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmasságát az örök életre. **(aiōnios g166)** **22** És könyörüljetek némelyeken, megkülönböztetvén őket. **23** Másokat pedig retentéssel mentsetek meg, kiragadva őket a tűzből, és útálva még a ruhát is, a melyet a test beszennyezett. **24** Annak pedig, a ki titeket a bűntől megőrizhet, és az ő dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben nagy örömmel, **25** Az egyedül bölcs Istennek, a mi megtartónknak, dicsőség, nagyság, erő és hatalom most és mind örökké. Ámen. **(aiōn g165)**

Jelenések

1 Jézus Krisztus kijelentése, a melyet adott néki az Isten, hogy megmutassa az ő szolgálának, a miknek meg kell lenniök hamar: Ő pedig elküldvén azt az ő angyala által, megjelenté az ő szolgálának Jánosnak, 2 A ki bizonyágot tett az Isten beszédéről és Jézus Krisztus biznyságtételéről, mindenről, a mit látott. 3 Boldog, a ki olvassa, és a kik hallgatják e prófétálásnak beszédeit, és megtartják azokat, a melyek megíratk az abban; mert az idő közel van. 4 János a hét gyülekezetnek, a mely Ázsiában van: Kegyelem néktek és békesség attól, a ki van, a ki vala és a ki eljövendő; és a hét lélektől, a mely az ő királyiszéke előtt van, 5 És a Jézus Krisztustól, a ki a hű tanúbiznyság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelme. Annak, a ki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az ő vére által, 6 És tett minket királyokká és papokká az ő Istenének és Atyjának: annak dicsőség és hatalom mind örökkön örökké! Ámen. (aiōn g165) 7 Ímé eljő a felhőkkel; és minden szem meglátja őt, még a kik őt által szegezték is; és siratja őt e földnek minden nemzetsége. Úgy van. Ámen. 8 Én vagyok az Alfa és az Omega, kezdet és vég, ezt mondja az Úr, a ki van és a ki vala és a ki eljövendő, a Mindenható. 9 Én János, a ki néktek atyátokfia is vagyok, társatok is a Jézus Krisztus szenvedésében és királyságában és tűrésében, a szigeten valék, a mely Páthmónak nevezetik, az Isten beszédéért és a Jézus Krisztus biznyságtételéért. 10 Lélekben valék ott az Úrnak napján, és hallék hátam megett nagy szót, mint egy trombitáét, 11 A mely ezt mondja vala: Én vagyok az Alfa és az Omega, az Első és Utolsó; és: A mit látsz, írd meg könyvben, és küldd el a hét gyülekezetnek, a mely Ázsiában van, Efézusban, Smirnában, Pergámumban, Thiatirában, Sárdisban, Filadelfiában és Laodiczeában. 12 Megfordulék azért, hogy lássam a szót, a mely velem beszélé; megfordulván pedig, láték hét arany gyertyatartót; 13 És a hét gyertyatartó között hasonlót az ember Fiához, bokáig érő ruhába öltözve, és mellénél aranyövvel körülövezve. 14 Az ő feje pedig és a haja fehér vala, mint a fehér gyapjú, mint a hó; és a szemei olyanok, mint a tűzláng; 15 És a lábai hasonlók valának az izzó fényű érczhez, mintha kemenczében tüzesedtek

volna meg; a szava pedig olyan, mint a sok vizek zúgása. 16 Vala pedig a jobb kezében hét csillag; és a szájából kétélű éles kard jó vala ki; és az ő orczája, mint a nap a mikor fénylik az ő erejében. 17 Mikor pedig láttam őt, leesém az ő lábaihoz, mint egy holt. És reám veté az ő jobbkezét, mondván nékem: Ne félj; én vagyok az Első és az Utolsó, 18 És az Élő; pedig halott valék, és ímé élek örökkön örökké Ámen, és nálam vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai. (aiōn g165, Hadēs g86) 19 Írd meg, a miket láttál és a mik vannak és a mik ezek után lesznek: 20 A hét csillag titkát, a melyet láttál az én jobb kezemben, és a hét arany gyertyatartót. A hét csillag a hét gyülekezet angyala, és a mely hét gyertyatartót láttál, az hét gyülekezet.

2 Az Efézusbeli gyülekezet angyalának írd meg: Ezeket mondja az, a ki az ő jobbkezében tartja a hét csillagot, a ki jár a hét arany gyertyatartó között: 2 Tudom a te dolgadoit, és a te fáradságodat és tűrésedet, és hogy a gonoszokat nem szenvedheted, és megkísértetted azokat, a kik apostoloknak mondják magokat, holott nem azok, és hazugoknak talátlad őket; 3 És terhet viseltél, és béketűró vagy, és az én nevemért fáradoztál és nem fáradtál el. 4 De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagyta. 5 Emlékezzél meg azért honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd; ha pedig nem, hamar eljövök ellened, és a te gyertyatartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz. 6 De az megvan benned, hogy a Nikolaiták cselekedeteit gyűlölöd, a melyeket én is gyűlölök. 7 A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. A győzedelmesnek enni adok az élet fájáról, a mely az Isten paradicsomának közepette van. 8 A Smirnabeli gyülekezet angyalának pedig írd meg: Ezt mondja az Első és Utolsó, a ki halott vala és él: 9 Tudom a te dolgadoit és nyomorúságodat és szegénységedet (de gazdag vagy), és azoknak káromkodását, a kik azt mondják, hogy ők zsidók, és nem azok, hanem a Sátán zsinagógája. 10 Semmit ne félj azoktól, a miket szenvedned kell: Ímé a Sátán egynéhányat ti közületek a tömlöczbe fog vetni, hogy megpróbáltassatok; és lesz tíz napig való nyomorúságotok. Légy hív mind halálig, és néked adom az életnek koronáját. 11 A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. A ki győz,

annak nem árt a második halál. **12** A Pergámumbeli gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja az, a kinél a kétélű éles kard van: **13** Tudom a te dolgaidat, és hogy hol lakol, a hol a Sátán királyiszéke van; és az én nevedet megtartod, és az én hitemet nem tagadtad meg Antipásznak, az én hű bizonyságomnak napjaiban sem, a ki megöleték nálatok, a hol a Sátán lakik. **14** De van valami kevés panaszsom ellened, mert vannak ott nálad, a kik a Bálám tanítását tartják, a ki Bálákot tanította, hogy vessen botránykövet az Izráel fiai elé, hogy egyenek a bálványáldozatokból, és paráználkodjanak. **15** Így vannak nálad is, a kik a Nikolaiták tanítását tartják, a mit gyűlölök. **16** Térj meg: ha pedig nem, ellened megyek hamar, és vívok azok ellen számnak kardjával. **17** A kinek van füle hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. A győzedelmesnek enni adok az elrejtett mannából, és adok annak fehér kövecskét, és a kövecskén új írott nevet, a melyet senki nem tud, csak az, a ki kapja. **18** A Thiatirabeli gyülekezet angyalának pedig írd meg: Ezt mondja az Isten Fia, a kinek szemei olyanok, mint a tűzláng, és a kinek lábai hasonlók az ízzó fényű érczhez: **19** Tudom a te dolgaidat, és szeretetedet, szolgálatodat, és hitedet és tűrésedet, és hogy a te utolsó cselekedeteid többek az elsőknél. **20** De van valami kevés panaszsom ellened, mert megengeded amaz asszonyoknak, Jézabelnek, a ki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse az én szolgálmat, hogy paráználkodjanak és a bálványáldozatokból egyenek. **21** Aadtam néki időt is, hogy megtérjen az ő paráználkodásából; és nem tért meg. **22** Íme én ágyba vetem őt, és azokat, a kik vele paráználkodnak, nagy nyomorúságba, ha meg nem térnek az ő cselekedeteikből. **23** És az ő fiait megölöm halállal; és megtudják a gyülekezetek mind, hogy én vagyok a vesék és szívek vizsgálója; és mindeniteknek megfizetek a ti cselekedeteitek szerint. **24** Néktek pedig azt mondom és mind a többi Thiatirabelieknek is, a kinnél nincsen e tudomány, és a kik nem ismerik a Sátán mélységeit, a mint ők nevezik: nem vetek reátok más terhet, **25** Hanem a mi nálatok van, azt tartsátok meg addig, míg eljövök. **26** És a ki győz, és a ki mindvégig megőrzi az én cselekedeteimet, annak hatalmat adok a pogányokon; **27** És uralkodik rajtuk vasvesszővel, mint a fazekas edényei széttöretnek; a miképen én is vettem az én Atyámtól: **28** És adom

annak a hajnalcsillagot. **29** A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.

3 A Sárdisbeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja az, a kinél van az isteni hét lélek és a hét csillag: Tudom a te dolgaidat, hogy az a neved, hogy élsz, és halott vagy. **2** Vigyázz, és erősítsd meg a többieket, a kik haló félben vannak; mert nem találtam a te cselekedeteidet Isten előtt teljeseznek. **3** Megemlékezzél azért, hogyan vetted és hallottad; és tartsd meg, és térj meg. Hogyha tehát nem vigyázol, elmegyek hozzád, mint a tolvaj, és nem tudod, mely órában megyek hozzád. **4** De van Sárdisban egy kevés neved, azoké a kik nem fertőztették meg a ruháikat: és fehérben fognak velem járni; mert méltók arra. **5** A ki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törlöm ki annak nevét az élet könyvéből, és vallást teszek annak nevével az én Atyám előtt és az ő angyalai előtt. **6** A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. **7** A Filadelfiabeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja a Szent, az Igaz, a kinél a Dávid kulcsa van, a ki megnyitja és senki be nem zárja, és bezárja és senki meg nem nyitja: **8** Tudom a te dolgaidat (ímé aadtam elődbe egy nyitott ajtót, a melyet senki be nem zárhat), hogy kevés erőd van, és megtartottad az én beszédemet, és nem tagadtad meg az én nevedet. **9** Ímé én adok a Sátán zsinagógájából, azok közül, a kik zsidóknak mondják magukat és nem azok, hanem hazudnak; ímé azt mívelem, hogy azok eljőjenek és leboruljanak a te lábaid előtt, és megtudják, hogy én szerettelek téged. **10** Mivel megtartottad az én béketűrésre intő beszédemet, én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején, a mely az egész világra eljő, hogy megpróbálja e föld lakosait. **11** Ímé eljövök hamar: tartsd meg a mi nálad van, hogy senki el ne vegye a te koronádat. **12** A ki győz, oszloppá teszem azt az én Istenemnek templomában, és többé onnét ki nem jő; és felírom ő reá az én Istenemnek nevét, és az én Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, a mely az égből száll alá az én Istenemtől, és az én új nevedet. **13** A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. **14** A Laodiczeabeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja az Ámen, a hű és igaz bizonyság, az Isten teremtésének kezdete: **15** Tudom a te dolgaidat, hogy te sem hideg nem vagy, sem hév; vajha hideg volnál, vagy hév. **16**

Így mivel lágyemeleg vagy, sem hideg, sem hév, kivettek téged az én számból. 17 Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen: 18 Azt tanácslom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss. 19 A kiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért, és térj meg. 20 Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem. 21 A ki győz, megadom annak, hogy az én királyiszkembe üljön velem, a mint én is győztem és ültem az én Atyámmal az ő királyiszkében. 22 A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.

4 Ezek után látám, és ímé egy megnyílt ajtó vala a mennyben, és az első szó, a melyet mint egy velem beszélő trombitának szavát hallék, ezt mondja vala: Jöjj fel ide, és megmutatom néked, a miknek meg kell lenni ezután. 2 És azonnal elragadtatám lélekben: és ímé egy királyiszké vala letéve a mennyben, és üle valaki a királyiszkében; 3 És a ki üle, tekintetere nézve hasonló vala a jáspis és sárdius kőhöz; és a királyiszké körül szívárvány vala, látszatra smaragdhoz hasonló. 4 És a királyiszké körül huszonnégy királyiszké vala; és a királyiszkékben látám ülni a huszonnégy Vénét fehér ruhákba öltözve: és a fejökön arany koronák valának. 5 A királyiszkéből pedig villámlások és mennydörgések és szózatok jönnek vala ki. És hét tűzlámpás ég vala a királyiszké előtt, a mely az Istennek hét lelke; 6 És a királyiszké előtt üvegtenger vala, hasonló a kristályhoz; és a királyiszké közepette és a királyiszké körül négy lelkes állat, szemekkel teljesek elől és hátul. 7 És az első lelkes állat hasonló vala az oroszlánhoz, és a második lelkes állat hasonló a borjúhoz, és a harmadik lelkes állatnak olyan arcza vala, mint egy embernek, és a negyedik lelkes állat hasonló vala a repülő sashoz. 8 És a négy lelkes állat, a melyek közül mindeniknek hat-hat szárnya vala, köröskörül és belül teljes vala szemekkel; és meg nem szűnik vala nappal és éjjel ezt mondani: Szent, szent, szent az Úr, a mindenható

Isten, a ki vala és a ki van és a ki eljövendő, 9 És mikor a lelkes állatok dicsőséget, tisztességet és hálát adnak annak, a ki a királyiszkében ül, annak, a ki örökkön örökké él, (aiōn g165) 10 Leesik a huszonnégy Vén az előtt, a ki a királyiszkében ül, és imádja azt, a ki örökkön örökké él, és az ő koronáit a királyiszké elé teszi, mondván: (aiōn g165) 11 Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt; mert te teremtettél mindent, és a te akaratodért vannak és teremtettek.

5 És láték annak jobbkezeiben, a ki a királyiszkében üle, egy könyvet, a mely be volt írva belől és hátul, és le volt pecsételve hét pecséttel. 2 És láték egy erős angyalt, a ki nagy szóval kiálta: Ki volna méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és felbontsa annak pecségeit? 3 És senki, sem mennyen, sem földön, sem föld alatt, nem tudta a könyvet felnyitni, sem ránézni. 4 Én azért igen sírok vala, hogy senki nem találtaték méltónak a könyv felnyitására és elolvasására, a ránézésre sem: 5 És egy a Vének közül monda nékem: Ne sírj: ímé győzött a Júda nemzetségéből való oroszlán, Dávid gyökere, hogy felnyissa a könyvet és felbontsa annak hét pecsétét. 6 És láték a királyiszké és a négy lelkes állat között és a Vének között egy Bárányt állani, mint egy megölettet, hét szarva és hét szeme vala, a mi az Istennek hét Lelke, a mely elküldetett az egész földre. 7 És eljőve és elvevé a könyvet a királyiszkében ülőnek jobbkezeiből. 8 És mikor elvevé a könyvet, a négy lelkes állat és a huszonnégy Vén leborula a Bárány előtt, mindeniknél hárfák és arany poharak lévén, jóillatokkal tele, a mik a szentek imádságai. 9 És elvedd a könyvet és megnyisd annak pecségeit: mert megöletté, és megváltottá minket Istennek a te véred által, minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből, 10 És tettél minket a mi Istenünknek királyokká és papokká; és uralkodunk a földön. 11 És látám, és hallám a királyiszké, a lelkes állatok, és a Vének körül sok angyalnak szavát; és az ő számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer vala; 12 Nagy szóval ezt mondván: Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcseséget és hatalmasságot és tisztességet és dicsőséget és áldást. 13 Sőt hallám, hogy minden teremtett állat, a mely van a mennyben és a földön, és a föld alatt

és a tengerben, és minden, a mi ezekben van, ezt mondja vala: A királyiszékben ülőnek és a Baránynak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké. (aiōn g165) **14** És a négy lelkes állat monda: Ámen. És a huszonnégy Vén leborult és imádá az örökkön örökké élőt.

6 És látám, mikor a Barány a pecsétekből egyet felnyitott, és hallám, hogy a négy lelkes állat közül egy monda, mintegy mennydörgésnek szavával: Jőjj és lásd. **2** És látám, és ímé egy fehér ló, és a rajta ülőnél íjj vala; és adaték néki korona; és kijöve győzve, és hogy győzzön. **3** És mikor a második pecsétet felnyitotta, hallám, hogy a második lelkes állat ezt mondá: Jőjj és lásd. **4** És előjőve egy másik, veres ló, és a ki azon üle, megadaték annak, hogy a békességet elvegye a földről, és hogy az emberek egymást öljék; és adaték annak egy nagy kard. **5** És mikor felnyitotta a harmadik pecsétet, hallám, hogy a harmadik lelkes állat mondá: Jőjj és lásd. Látám azért, és ímé egy fekete ló; és annak, a ki azon üle, egy mérleg vala kezében. **6** És hallék a négy lelkes állat közt szózatot, a mely ezt mondja vala: A búzának mérczéje egy dénár, és az árpának három mérczéje egy dénár; de a bort és az olajt ne bántsd. **7** És mikor felnyitotta a negyedik pecsétet, hallám a negyedik lelkes állat szavát, a mely ezt mondja vala: Jőjj és lásd. **8** És látám, és ímé egy sárgaszínű ló; és a ki rajta üle, annak a neve halál, és a pokol követi vala azt; és adaték azoknak hatalom a földnek negyedrészen, hogy öljenek fegyverrel és éhséggel és halállal és a földnek fenevadai által. (Hadēs g86) **9** És mikor felnyitotta az ötödik pecsétet, látám az oltár alatt azoknak lelkeit, a kik megölettek az Istennek beszédéért és a bizonyágtételért, a melyet kaptak. **10** És kiáltának nagy szóval, mondván: Uram, te szent és igaz, meddig nem ítélsz még, és nem állasz bosszút a mi vérünkért azokon, a kik a földön laknak? **11** Akkor adatának azoknak egyenként fehér ruhák; és mondaték nekik, hogy még egy kevés ideig nyugodjanak, a míg beteljesedik mind az ő szolgatársaiknak, mind az ő atyjokfiainak száma, a kiknek meg kell öletniök, a mint ők is megölettek. **12** Azután látám, mikor a hatodik pecsétet felnyitotta, és ímé nagy földindulás lőn, és a nap feketévé lőn mint a szőrszák, és a hold egészen olyan lőn, mint a vér; **13** És az ég csillagai a földre hullának, miképen a fügefa

hullatja éretlen gyümölcsseit, mikor nagy szél rázza. **14** És az ég eltakarodék, mint mikor a papírtekeracet összegöngyölvőtük; és minden hegy és sziget helyéből elmozdították. **15** És a földnek királyai és a fejedelmek és a gazdagok és a vezérek és a hatalmasak, és minden szolga és minden szabad, elrejték magokat a barlangokba és a hegyeknek kőszikláiba; **16** És mondának a hegyeknek és a kőszikláknak: Essetek mi reánk és rejtsetek el minket annak színe elől, a ki a királyiszékben ül, és a Barány haragjától: **17** Mert eljött az ő haragjának ama nagy napja; és ki állhat meg?

7 Ezek után láték négy angyalt állani a földnek négy szegletén, a földnek négy szélét tartva, hogy szél ne fújjon a földre, se a tengerre, se semmi élőfára. **2** És láték más angyalt feljöni napkelet felől, a kinek kezében vala az élő Istennek pecsége; és nagy szóval kiálta a négy angyalnak, a kinek adatott, hogy ártsón a földnek és a tengernek, **3** Ezt mondván: Ne ártsatok se a földnek, se a tengernek, se a fáknak addig, míg meg nem pecsételjük a mi Istenünk szolgáit az ő homlokukon. **4** És hallám a megpecsételtek számát: Száznegyvennégyezer, az Izráel fiainak minden nemzetségéből elpecsételve. **5** A Júda nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt vala; a Ruben nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Gád nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; **6** Az Áser nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Nafthali nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Manassé nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; **7** A Simeon nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Lévi nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; az Izsakhár nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; **8** A Zebulon nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a József nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt; a Benjámin nemzetségéből tizenkétezer elpecsételt. **9** Azután látám, és ímé egy nagy sokaság, a melyet senki meg nem számlálhatott, minden nemzetből és ágazatból, és népből és nyelvből; és a királyiszék előtt és a Barány előtt állnak vala, fehér ruhákba öltözve, és az ő kezeikben pálmaágak; **10** És kiáltanak nagy szóval, mondván: Az idvesség a mi Istenünké, a ki a királyiszékben ül, és a Barányé! **11** Az angyalok pedig mindnyájan a királyiszék, a Vének és a négy lelkes állat körül állnak vala, és a királyiszék előtt arcczal leborulának, és imádák az Istent, **12** Ezt

mondván: Ámen: áldás és dicsőség és bölcsesség és hálaadás és tisztesség és hatalom és erő a mi Istenünknek mind örökkön örökké, Ámen. (aiōn g165) 13 Akkor felele egy a Vének közül, és monda nékem: Ezek, a kik a fehér ruhákba vannak öltözve, kik és honnét jöttek? 14 És mondék néki: Uram, te tudod. És monda nékem: Ezek azok, a kik jöttek a nagy nyomorúságból, és megmosták az ő ruháikat, és megfehérítették ruháikat a Bárány vérében. 15 Ezért vannak az Isten királyiszéke előtt; és szolgálnak neki éjjel és nappal az ő templomában; és a ki a királyiszékben ül, kiterjeszti sátorát felettök. 16 Nem éheznek többé, sem nem szomjúhoznak többé; sem a nap nem tűz rájok, sem semmi hőség: 17 Mert a Bárány, a ki a királyiszéknek közepette van, legelteti őket, és a vizeknek élő forrásaira viszi őket; és eltöröl Isten az ő szemeikről minden könyet.

8 És mikor felnyitotta a hetedik pecsétet, lőn nagy csendesség a mennyben, mintegy fél óráig. 2 És látám azt a hét angyalt, a ki az Isten előtt áll; és adaték nékik hét trombita. 3 És jöve egy másik angyal, és megáll a oltárnál, arany tömjénezőt tartva; és adaték annak sok tömjén, hogy tegye minden szenteknek könyörgéseihöz az arany oltárra, a mely a királyiszék előtt vala. 4 És felméne a tömjén füstje a szentek könyörgéseivel az angyal kezéből az Isten elébe. 5 Azután vevé az angyal a tömjénezőt; és megtölté azt az oltárnak tűzével, és leveté a földre; és lőnek mennydörgések és szózatok és villámlások és földindulás. 6 És a hét angyal, a kinél a hét trombita vala, készüle a trombitáláshoz. 7 Az első angyal azért trombitála, és lőn jégeső és tűz, vérral elegy, és vetteték a földre; és a földnek harmadrésze megége, és az élőfáknak harmadrésze megége, és minden zöldelő fű megége. 8 A második angyal is trombitált, és mint egy tűzzel égő nagy hegy vetteték a tengerbe; és a tengernek harmadrésze vérré lőn; 9 És meghala a tengerben lévő teremtett állatoknak harmadrésze, a melyekben élet vala; és a hajóknak harmadrésze elvesze. 10 A harmadik angyal is trombitált, és leesék az égről egy nagy csillag, égve, mint egy fáklya, és esék a folyóvizeknek harmadrészére, és a vizek forrásaira; 11 A csillagnak neve pedig üröm: változék azért a folyóvizek harmadrésze ürömmé; és sok ember meghala a vizektől, mivel keserűkké lőnek. 12 A negyedik angyal is trombitált, és megvereték a

napnak harmadrésze, és a holdnak harmadrésze, és a csillagoknak harmadrésze; hogy meghomályosodjék azoknak harmadrésze, és a nap az ő harmadrészében ne fényljjék, és az éjszaka hasonlóképen. 13 És láték és hallék az égnek közepette egy angyalt repülni, a ki ezt mondja vala nagy szóval: Jaj, jaj, jaj a föld lakosainak a három angyal trombitájának többi szavai miatt, a kik még trombitálni fognak.

9 Az ötödik angyal is trombitált, és látám, hogy egy csillag esett le az égről a földre, és adaték annak a mélység kútjának kulcsa. (Abyssos g12) 2 Megnyitá azért a mélységnek kútját: és füst jöve fel a kútból, mint egy nagy kemenczének füstje; és meghomályosodék a nap és a levegő a kút füstje miatt. (Abyssos g12) 3 A füstből pedig sáskák jövének ki a földre; és adaték azoknak hatalom, mint hatalmuk van a föld skorpíóinak. 4 És megmondaték nékik, hogy a földnek fűvét ne bántsák, se semmi zöldelőt, se semmi élőfát, hanem csak azokat az embereket, a kiknek homlokukon nincsen az Istennek pecsété. 5 És adaték azoknak, hogy meg ne öljék őket, hanem hogy kínoztassanak öt hónapig; és azoknak kínzása olyan, mint a skorpió kínzása, mikor megmarja az embert. 6 Annakokáért azokban a napokban keresik az emberek a halált, de nem találják meg azt; és kívánnának meghalni, de a halál elmegy előlük. 7 A sáskáknak formája pedig hasonló vala a viadalhoz felkészített lovakhoz; és a fejkön mintegy aranyhoz hasonló koronák valának, és az orczáik olyanok valának, mint az emberek orczái. 8 És olyan hajuk vala, mint az asszonyok haja; és fogaik olyanok valának, mint az oroslánoknak. 9 És olyan mellvértjeik valának, mint a vas mellvért; és az ő szárnyaik zúgása olyan vala, mint a viadala száguldó sok lovas szekerek zúgása. 10 És skorpiókhöz hasonló farkuk vala és fulánkjuk; és a farkukban vala a hatalmuk, hogy ártsanak az embereknek öt hónapig. 11 Királyukul pedig a mélység angyala vala felettök; annak a neve zsidóul Abaddon, görögül pedig Apollion, azaz Vesztő a neve. (Abyssos g12) 12 Az első jaj elműlék; ímé ezután még két jaj következik. 13 A hatodik angyal is trombitált, és hallék egy szózatot az arany oltárnak négy szarvától, a mely az Isten előtt van, 14 Mondván a hatodik angyalnak, a kinél a trombita vala: Oldd el azt a négy angyalt, a ki a nagy folyóvznél, az Eufrátesnél van megkötve. 15 Eloldaték azért a négy angyal, a ki el vala készítve

az órára és napra és hónapra és esztendőre, hogy megölje az emberek harmadrészét. **16** És a lovas seregek száma két tízezerszer tízezer vala; hallottam a számukat. **17** És így látám a lovakat látásban, és a rajtuk ülőket, a kiknek tűzből és jáczintból és kénkőből való mellvértjeik valának; és a lovak feje olyan vala, mint az oroszlánok feje; és szájukból tűz és füst és kénkő jó vala ki. **18** E háromtól öleték meg az emberek harmadrésze, a tűztől és a füsttől és a kénkőtől, a mely azoknak szájából jó vala ki. **19** Mert az ő hatalmuk az ő szájukban van, és az ő farkukban; mert az ő farkaik a kígyókhoz hasonlóak, a melyeknek fejeik vannak; és azokkal ártanak. **20** A többi emberek pedig, a kik meg nem ölettek e csapásokkal, nem tértek meg az ő kezeik csinálmányaitól, hogy ne imádnák a gonosz lelkeket, és az arany és ezüst és ércz és kő és fa bálványokat, a melyek nem láthatnak, sem hallhatnak, sem járhatnak; **21** És nem tértek meg az ő gyilkosságaikból, sem az ő ördögösségeikből, sem paráználkodásaikból, sem lopásaikból.

10 És láték egy másik, erős angyalt az égből leszállani, a ki felhőbe vala öltözve; és a fején szivárvány vala, és az orczája olyan vala, mint a nap, és a lábai mint a tűzoszlopok; **2** És a kezében egy nyitott könyvecske vala; és tevé a jobb lábát a tengerre, a bal lábát pedig a földre; **3** És kiálta nagy szóval, mint mikor az oroszlán ordít; és mikor kiálta, megszólaltatá a hét mennydörgés az ő szavát. **4** És mikor a hét mennydörgés megszólaltatta az ő szavát, le akarám írni; és az égből szózatot hallék, a mely ezt mondá nékem: Pecsételd be, a mikit a hét mennydörgés szóla, és azokat meg ne írd. **5** És az angyal, a kit láték állani a tengeren és a földön, felemelé kezét az égbe, **6** És megesküvék arra, a ki örökkön örökké él, a ki teremtette az eget és a benne valókat, és a földet és a benne valókat, és a tengert és a benne valókat, hogy idő többé nem léssen: (aiōn g165) **7** Hanem a hetedik angyal szavának napjaiban, mikor trombitálni kezd, akkor elvégeztetik az Istennek titka, a mint megmondotta az ő szolgálinak a prófétáknak. **8** És a szózat, a melyet hallottam az égből, ismét szóla nékem, és monda: Menj el, és vedd el azt a nyitott könyvecskét, mely a tengeren és a földön álló angyal kezében van. **9** Elmenék azért az angyalhoz, mondván néki: Add nékem a könyvecskét. És monda nékem: Vedd el

és edd meg; és megkeseríti a te gyomrodat, de a te szádban édes lesz, mint a méz. **10** Elvevém azért a könyvecskét az angyal kezéből, és megevém azt; és az én számban olyan édes vala mint a méz; és mikor megettem azt, megkeseredék az én gyomrom. **11** És monda nékem: Ismét prófétálnod kell néked sok népek és nemzetek, és nyelvek és királyok felől.

11 És adának nékem vesszőhöz hasonló nádszálat, és angyal áll vala mellém és monda: Kelj fel, és mérd meg az Isten templomát és az oltárt, és azokat, a kik abban imádkoznak. **2** De a tornácot, a mely a templomon kívül van, kihagyd, és azt meg ne mérd; mert a pogányoknak adatott, és a szent várost tapodják negyvenkét hónapig. **3** És adom az én két tanúbizonyáságomnak, hogy prófétájanak, gyászruhákba öltözve, ezer kétszáz hatvan napig. **4** Ezek az a két olajfa, és a két gyertyatartó, a melyek a földnek Istene előtt állanak. **5** És ha valaki akar nékik ártani, tűz származik az ő szájokból, a mely megöli az ő ellenségeiket; és ha valaki akar nékik ártani, úgy kell annak megöletni. **6** Ezeknek van hatalmuk arra, hogy bezárják az eget, hogy az ő prófétálásuknak idejében eső ne legyen; és hatalmuk van a vizeken, hogy azokat vérré változtassák, és megverjék a földet akármilyen csapással, valamennyiszer akarják. **7** És mikor elvégezik az ő bizonyágtételüket, a mélységből feljövő fenevad hadakozik ellenök, és legyőzi őket, és megöli őket. (Abyssos g12) **8** És az ő holttesteik fekszenek ama nagy városnak utcáin, a mely lélek szerint Sodomának és Égyiptomnak hivatik, a hol a mi Urunk is megfeszítetett. **9** És a népek és ágazatok, és nyelvek és nemzetek közül valók látják azoknak holttestét három és fél nap, és azoknak holttestét nem engedik sírba tenni. **10** És a földnek lakosai örülnek és örvendeznek rajtuk, és ajándékokat küldenek egymásnak; mivelhogy e két próféta gyötörte a földnek lakosait. **11** De három és fél nap mulva életnek lelke adaték Istentől ő beléjük, és lábaikra állának; és nagy félelem esék azokra, a kik őket nézik vala. **12** És hallának nagy szózatot az égből, a mely ezt mondja vala nékik: Jőjjetek fel ide. És felmenének az égbe felhőben; és láták őket az ő ellenségeik. **13** És lőn abban az órában nagy földindulás, és a városnak tizedrésze elesék; és megöleték a földindulásban hétezer ember neve; és a többiek megrémülének, és a menny Istenének adának

dicsőséget. **14** A második jaj elmúlt; ímé a harmadik jaj hamar eljő. **15** A hetedik angyal is trombitála, és nagy szózatok lőnek a mennyben, a melyek ezt mondják vala: E világnak országai a mi Urunkéi és az ő Krisztusáéi lettek, a ki örökkön örökké uralkodik. **(aiōn g165)** **16** És a huszonnégy Vén, a ki az Isten előtt ül az ő királyiszékeiben, esék az ő orczájára és imádá az Istent, **17** Ezt mondván: Hálát adunk néked Uram, mindenható Isten, a ki vagy és a ki valál és a ki eljövendő vagy; mert a te nagy hatalmatad kezedhez vetted, és a te országlásodat elkezdted. **18** És megharagudtak a pogányok, és eljött a te haragod, és a halottak ideje, hogy megítéltessenek, és jutalmat adj a te szolgálidnak, a prófétáknak és a szenteknek, és a kik a te nevedet félik, kicsinyeknek és nagyoknak; és elpusztítsd azokat, a kik a földet pusztítják. **19** És megnyilatkozik az Isten temploma a mennyben, és meglátták az ő szövetségének ládája az ő templómban; és lőnek villámlások és szózatok és mennydörgések, és földindulás és nagy jégeső.

12 És láttaték nagy jel az égben: egy asszony, a ki a napba vala felöltözve, és lábai alatt vala a hold, és az ő fejében tizenkét csillagból korona; **2** A ki terhes vala, és akarván szülni, kiált vala, és kínlódik vala a szülésben. **3** Láttaték más jel is az égben, és ímé vala egy nagy veres sárkány, a kinek hét feje vala és tíz szarva, és az ő fejeiben hét korona; **4** És a farka utána vonszá az ég csillagainak harmadrészét, és a földre veté azokat; és álla az a sárkány a szülő asszony elé, hogy mikor szül, annak fiát megegye. **5** És szüle fiú-magzatot, a ki vasvesszővel legeltet minden nemzetet; és ragdaték annak fia Istenhez és az ő királyiszékéhez. **6** Az asszony pedig elfuta a pusztába, hol Istentől készített helye van, hogy ott táplálják őt ezer kétszáz hatvan napig. **7** És lőn az égben viaskodás: Mihály és az ő angyalai viaskodnak vala a sárkánnyal; és a sárkány is viaskodik vala és az ő angyalai; **8** De nem vehetének diadalmat, és az ő helyök sem találáték többé a mennyben. **9** És vetteték a nagy sárkány, ama régi kígyó, a ki neveztetik ördögnek és a Sátánnak, ki mind az egész föld kerekességét elhitesi, vetteték a földre, és az ő angyalai is ő vele levettetének. **10** És hallék nagy szózatot az égben, a mely ezt mondja vala: Most lett meg az idvesség és az erő, és a mi Istenünknek országa, és az ő Krisztusának hatalma; mert a mi atyánkfiaiak

vádolója levettetett, ki vádolja vala őket éjjel és nappal a mi Istenünk előtt. **11** És ők legyőzték azt a Bárány véreért, és az ő bizonyágtételöknek beszédéért; és az ő életöket nem kímélték mind halálig. **12** Annakokáért örüljetekek egek és a kik lakoztok azokban. Jaj a föld és a tenger lakosainak; mert leszállott az ördög ti hozzátok, nagy haraggal teljes, úgymint a ki tudja, hogy kevés ideje van. **13** Mikor azért látta a sárkány, hogy ő levettetett a földre, kergetni kezdé az asszonyt, a ki a fiút szülte. **14** De adaték az asszonynak két nagy sasszárny, hogy a kígyó elől elrepüljön a pusztába az ő helyére, hogy tápláltassék ott ideig, időig, és az időnek feléig. **15** És bocsáta a kígyó az ő szájából az asszony után vizet, mint egy folyó vizet, hogy azt a folyóvízzel elragadtassa. **16** De segítségül lőn a föld az asszonynak, és megnyitá a föld az ő száját, és elnyelé a folyóvizet, a melyet a sárkány az ő szájából bocsátott. **17** Megharagvék azért a sárkány az asszonyra, és elméne, hogy hadakozzék egyebekkel az ő magvából valókkal, az Isten parancsolatainak megőrzőivel, és a kikkél vala a Jézus Krisztus bizonyágtétele;

13 És álla a tengernek fővenyére. És láték egy fenevadat feljöni a tengerből, a melynek hét feje és tíz szarva vala, és az ő szarvain tíz korona, és az ő fejein a káromlásnak neve. **2** És e fenevad, a melyet láték, hasonló vala a párduczhoz, és az ő lábai, mint a medvéé, és az ő szája, mint az oroszlián szája; és a sárkány adá az ő erejét annak, és az ő királyiszékét, és nagy hatalmat. **3** És látám, hogy egy az ő fejei közül mintegy halálos sebbel megsebesítették; de az ő halálos sebe meggyógyították; és csodálván, az egész föld követé a fenevadat. **4** És imádák a sárkányt, a ki a hatalmat adta a fenevadnak; és imádák a fenevadat, ezt mondván: Kicsoda hasonló e fenevadhoz? kicsoda viaskodhatik ő vele? **5** És adaték néki nagy dolgoknak és káromlásoknak szóló szája; és adaték néki hatalom, hogy cselekedjék negyvenkét hónapig. **6** Megnyitá azért az ő száját Isten ellen való káromlásra, hogy szidalmazza az ő nevét és az ő sátorát, és azokat, a kik a mennyben laknak. **7** Az is adaték néki, hogy a szentek ellen hadakozzék, és őket legyőzze; és adaték néki hatalom minden nemzetségen, nyelven és népen. **8** Annakokáért imádják őt a földnek minden lakosai, a kiknek neve nincs beírva az életnek könyvébe, a mely a Bárányé,

a ki megöletett, e világ alapítása óta. **9** Ha van füle valakinek, hallja! **10** Ha valaki fogságba visz más, ő is fogságba megy; ha valaki fegyverrel öl, fegyverrel kell annak megöletni. Itt van a szentek békességes túrése és hite. **11** Azután láték más fenevadat feljöni a földből, a kinek két szarva vala, a Bárányéhoz hasonló, de úgy szól vala, mint a sárkány; **12** És az előbbi fenevadnak minden hatalmasságát cselekszi ő előtte; és azt is cselekszi, hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, a melynek halálos sebe meggyógyult vala; **13** És nagy jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre, az emberek láttára. **14** És elhitei a földnek lakosait a jelekkel, a melyek adatának néki, hogy cselekedje a fenevad előtt; azt mondván a föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevadnak képét, a ki fegyverrel megsebesített vala, de megelevenedett. **15** És adaték néki, hogy a fenevad képébe lelket adjon, hogy a fenevad képe szóljon is, és azt mívelje, hogy mindazok, a kik nem imádják a fenevad képét, megölessenek, **16** Azt is teszi mindenkivel, kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgákkal, hogy az ő jobb kezökre vagy a homlokukra bélyeget tegyenek; **17** És hogy senki se vehessen, se el ne adhasson semmit, hanem csak a kin a fenevad bélyege van, vagy neve, vagy nevének száma. **18** Itt van a bölcsesség. A kinek értelme van, számlálja meg a fenevad számát; mert emberi szám: és annak száma hatszázhatvanhat.

14 És látám, és ímé egy Bárány áll vala Sion hegyén, és ő vele száznegyvennégy ezeren, a kiknek homlokán írva vala az ő Atyjának neve. **2** És hallék szózatot az égből, mint sok vizeknek zúgását és mint nagy mennydörgésnek szavát; és hallám hárfásoknak szavát, a kik az ő hárfáikkal hárfáznak vala; **3** És énekelnek vala mintegy új éneket a királyiszék előtt, és a négy lelkes állat előtt és a Vének előtt; és senki meg nem tanulhatja vala azt az éneket, csak a száz negyvennégy ezer, a kik áron vétettek meg a földről. **4** Ezek azok, a kik asszonyokkal nem fertőztették meg magokat; mert szűzek. Ezek azok, a kik követik a Bárányt, valahová megy. Ezek áron vétettek meg az emberek közül Istennek és a Báránynak zsengéiül. **5** És az ő szájokban nem találtatott álnokság; mert az Istennek királyiszéke előtt feddhetetlenek. **6** És láték

más angyalt az ég közepén repülni, a kinél vala az örökkévaló evangéliom, hogy a föld lakosainak hirdesse az evangéliomot, és minden nemzetségnek és ágazatnak, és nyelvnek és népnek, (aiōnios g166) **7** Ezt mondván nagy szóval: Féljétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget: mert eljött az ő ítéletének órája; és imádjátok azt, a ki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait. **8** És más angyal követé azt, mondván: Leomlott, leomlott Babilon, a nagy város! mert az ő paráznaságának haragborából adott inni minden pogány népnek. **9** És harmadik angyal is követé azokat, mondván nagy szóval: Ha valaki imádjá a fenevadat és annak képét, és bélyegét felveszi vagy homlokára vagy kezére, **10** Az is iszik az Isten haragjának borából, a mely elegyítetlenül töltetett az ő haragjának poharába: és kínoztatik tüzzel és kénkövel a szent angyalok előtt és a Bárány előtt; **11** És az ő kínlódásuknak füstje felmegy örökkön örökké; és nem lesz nyugalmuk éjjel és nappal, a kik imádják a fenevadat és annak képét, és ha valaki az ő nevének bélyegét felveszi. (aiōn g165) **12** Itt van a szenteknek békességes túrése, itt a kik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét! **13** És hallék az égből szózatot, a mely ezt mondja vala nékem: Írd meg: Boldogok a halottak, a kik az Úrban halnak meg mostantól fogva. Bizony, azt mondja a Lélek, mert megnyugosznak az ő fáradságuktól, és az ő cselekedeteik követik őket. **14** És látám, és ímé vala egy fehér felhő; és a felhőn üle valaki, hasonló az embernek Fiához, a fején arany korona, és a kezében éles sarló. **15** És más angyal jöve ki a templomból, nagy szóval kiáltván annak, a ki a felhőn ül vala: Indítsd a sarlódat és arass; mert a földnek aratni valója megszaradt. **16** Bocsátá azért, a ki a felhőn ül vala az ő sarlóját a földre; és learattaték a föld. **17** És más angyal jöve ki a mennyben való templomból, s annál is éles sarló vala. **18** Más angyal is jöve ki az oltártól, a kinek hatalma vala a tűzön, és kiálta nagy szóval annak, a kinél vala az éles sarló, ezt mondván: Bocsásd a te éles sarlódat, és szedd meg a föld szőleinek gerézeit; mert megérték annak szőlei. **19** Bocsátá azért az angyal az ő éles sarlóját a földre, és a földnek szőleit megszedé, és veté az Isten haragjának nagy borsajtójába. **20** És megtaposták a borsajtót a városon kívül, és vér jöve ki a borsajtóból a lovak zablájáig, ezer hatszáz futamatnyira.

15 És láték mennyben más nagy és csodálatos jelt: hét angyalt, a kinél vala a hét utolsó csapás; mert az által teljesedett be az Istennek haragja. **2** És láték úgymint üvegtengert tűzzel elegyítve; és azokat, a kik diadalmasok a fenevadon és az ő képén, és bélyegén és az ő nevének számán, látám állani az üvegtenger mellett, a kiknek kezében valának az Istennek hárfái. **3** És énekelik vala Mózesnek az Isten szolgájának énekét, és a Báránynak énekét, ezt mondván: Nagyok és csodálatosak a te dolgaid, mindenható Úr Isten; igazságosak és igazak a te útaid, óh szentek Királya! **4** Ki ne félne téged, Uram! és ki ne dicsőítené a te nevedet? mert csak egyedül vagy szent. Mert eljönnek mind a pogányok és lehajolnak előtted; mert a te ítéleteid nyilvánvalókká lettek. **5** És ezeknek utána látám, és ímé megnyitáték a mennyben a biznyságtétel sátorának temploma, **6** És kijöve a templomból a hét angyal, a kinél a hét csapás vala, tiszta és fehér gyolcsba öltözve, és mellőknél arany övekkel körülövezve. **7** És egy a négy lelkes állat közül ada a hét angyalnak hét arany poharat, a mely az örökkön örökké élő Istennek haragjával teljes vala. **(aiōn g165)** **8** És megtelék a templom füsttel az Isten dicsőségének és erejének miatta, és senki a templomba be nem mehet vala, mígnem a hét angyal hét csapása bevégeztetik.

16 És hallék nagy szózatot a templomból, a mely mondja vala a hét angyalnak: Menjetek el és töltsétek ki a földre az Isten haragjának hét poharát. **2** Elméne azért az első, és kitölté az ő poharát a földre; és támada gonosz és ártalmas fekély azokon az embereken, a kiken vala a fenevad bélyege, és a kik imádják vala annak képét. **3** A másik angyal is kitölté az ő poharát a tengerbe; és olyanná lőn, mint a halott vére; és minden élő állat meghala a tengerben. **4** A harmadik angyal is kitölté az ő poharát a folyóvizekbe és a vizek forrásaiba; és lőn vér. **5** És hallám, hogy a vizek angyala ezt mondja vala: Igaz vagy Uram, a ki vagy és a ki valál, te Szent, hogy ezeket ítélted; **6** Mivelhogy szentek és próféták vérét ontották, vért adál nékik inni; mert méltók arra. **7** És hallám, hogy más az oltárról ezt mondja vala: Jól van Uram, mindenható Isten, igazak és igazságosak a te ítéleteid. **8** A negyedik angyal is kitölté az ő poharát a napra; és adaték annak, hogy az embereket tikkaszsa tűzzel. **9** És tikkadának az emberek nagy

hévséggel; és az Istennek nevét káromlák, a kinek hatalma vala e csapásokon; és nem térének meg, hogy neki dicsőséget adjanak. **10** Az ötödik angyal is kitölté az ő poharát a fenevad királyiszékére; és lőn az ő országa setét; és rágják vala az ő nyelveket a kín miatt, **11** És káromlák a menny Istenét az ő kínjaik és fekélyeik miatt; és meg nem térének az ő cselekedeteikből. **12** A hatodik angyal is kitölté az ő poharát a nagy folyóvízre, az Eufrátesre; és kiszárada annak vize, hogy a napkelet felől jövő királyoknak út készíttessék. **13** És láték a sárkány szájából és a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három tisztátalan lelket kijőni, a békákhoz hasonlókat; **14** Mert ördögi lelkek azok, a kik jeleket tesznek; a kik elmennek a földnek és az egész világnak királyaihoz, hogy egybe gyűjtsék azokat a mindenható Isten ama nagy napjának viadalára. **15** (Imé eljövök, mint a tolvaj. Boldog, a ki vigyáz és őrzi az ő ruháit, hogy mezítelezen ne járjon, és meg ne lássák az ő rútságát.) **16** Egybegyűjték azért őket a helyre, a melyet zsidóul Armageddonnak neveznek. **17** A hetedik angyal is kitölté az ő poharát a levegőégre; és nagy szózat jöve ki a mennyei templomból a királyiséktől, a mely ezt mondja vala: Meglett! **18** És lőnek zendüések és mennydörgések és villámlások; és lőn nagy földindulás, a milyen nem volt, mióta az emberek a földön vannak, ilyen földindulás, ilyen nagy. **19** És a nagy város három részre szakada, és a pogányok városai elesének; és a nagy Babilon megemlítteték az Isten előtt, hogy adjon annak inni az ő búsult haragja borának poharából. **20** És minden sziget elmúlék, és hegyek nem talátatának többé. **21** És nagy jégeső, mint egy-egy tálentom, szálla az égből az emberekre; és káromlák az Istent az emberek a jégeső csapásáért; mert annak csapása felette nagy.

17 És jöve egy a hét angyal közül, a kinél a hét pohár vala, és szóla velem, mondván nekem: Jövel, és megmutatom néked a nagy paráznának kárhoztatását, a ki a sok vizen ül; **2** A kivel paráználkodtak a föld királyai, és az ő paráznaságának borával megrészegedtek a föld lakosai. **3** És lélekben elvitt engem egy pusztába és láték egy asszonyt ülni egy veres fenevadon, a mely teljes vala káromlásnak neveivel, a melynek hét feje és tíz szarva vala. **4** Öltözött vala pedig az

asszony bíborba és skárlátba, és megékesítettet vala arannyal és drágakövel és gyöngyökkel, kezében egy arany pohár vala, tele útálatosságokkal és az ő paráznságának tisztátalanságával, 5 És az ő homlokára egy név vala írva: Titok; a nagy Babilon, a paráznáknak és a föld útálatosságainak anyja. 6 És látám, hogy az asszony részeg vala a szentek vérértől és a Jézus bizonyosságtevőinek vérértől; és nagy csodálkozással csodálkozámm, mikor látám őt. 7 És monda nékem az angyal: Miért csodálkozol? Én megmondom néked ez asszonynak titkát és a fenevadét, a mely őt hordozza, a melynek hét feje és tíz szarva van. 8 A fenevad, a melyet láttál, volt és nincs; és a mélységből jó fel és megy a veszedelemre. És a föld lakosai csodálkoznak (a kiknek neve nincs beírva az életnek könyvébe e világ alapítása óta) látván a fenevadat, a mely vala és nincs, noha van. (Abyszos g12) 9 Itt az elme, a melyben van bölcsesség. A hét fő a hét hegy, a melyen az asszony ül; 10 Király is hét van; az öte elesett, és az egyik van, a másik még el nem jött; és mikor eljő, kevés ideig kell annak megmaradni. 11 A fenevad pedig, a mely vala és nincs, az maga a nyolczadik, és a hét közül való; és a veszedelemre megy. 12 A tíz szarv pedig, a melyet láttál, tíz király, olyanok, a kik még birodalmat nem kaptak; de hatalmat kapnak mint királyok egy óráig a fenevaddal. 13 Ezeknek egy a szándékuk; erejüket és hatalmokat is a fenevadnak adják. 14 Ezek a Bárány ellen viaskodnak, és a Bárány meggyőzi őket, mert uraknak Ura és királyoknak Királya; és az ő vele való hivatalosok és választottak és hívek is. 15 És monda nékem: A vizek, a melyeket láttál, a hol a parázna ül, népek azok és sokaságok és nemzetek és nyelvek. 16 És a tíz szarv, a melyet láttál a fenevadon, ezek meggyűlölik a paráznát, és kifosztják és mezítelelné teszik, és eszik annak húsát, és megégetik őt tűzzel. 17 Mert az Isten adta azoknak szívébe, hogy az ő szándékát cselekedjék, és egy szándékon legyenek, és adják az ő birodalmukat a fenevadnak, míglen betelnek az Isten beszédei. 18 És az asszony, a melyet láttál, ama nagy város, a melynek királysága van a földnek királyain.

18 És ezek után láték más angyalt leszállani a mennyből, a kinek nagy hatalma vala; és a föld fénylett annak dicsőségétől. 2 És kiálta teljes

erejéből, nagy szóval mondván: Leomlott, leomlott a nagy Babilon, és lett ördögöknek lakhelyévé, minden tisztátalan léleknek tömlöczévé, és minden tisztátalan és gyűlölséges madárnak tömlöczévé. 3 Mert az ő paráznsága haragjának borából ivott valamennyi nép, és a földnek királyai ő vele paráználkodtak, és a földnek kalmárai az ő dobzódásának erejéből meggazdagodtak. 4 És hallék más szózatot a mennyből, a mely ezt mondja vala: Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból: 5 Mert az ő bűnei az égig hatottak, és megemlékezett az Isten az ő gonoszságairól. 6 Fizessetek úgy néki, a mint ő fizetett néktek, és kétszerrel kettőztessétek meg néki az ő cselekedetei szerint; a mely pohárból itatott, ugyanabból két annyit töltsetek néki. 7 A mennyire dicsőítette magát és dobzódott, annyi kinnal és gyászszal fizessetek néki; mert ezt mondja az ő szívében: Úgy ülök, mint királynéasszony, és nem vagyok özvegy, és semmi gyászt nem látok. 8 Ennekokáért egy nap jönnek ő reá az ő csapásai: a halál, a gyász és az éhség; és tűzzel égettetik meg; mert erős az Úr, az Isten, a ki megbünteti őt. 9 És siratják őt, és jajgatnak ő rajta a föld királyai, a kik vele paráználkodtak és dobzódtak, mikor az ő égésének füstjét látják, 10 Nagy távol állva az ő kínjától való félelem miatt, mondván: Jaj! jaj! te nagy város, Babilon, te hatalmas város, hogy egy órában jött el ítéleted! 11 A föld kalmárai is siratják és jajgatják őt, mert az ő áruikat immár senki nem veszi; 12 Arany és ezüst, és drágakő és gyöngy, és gyolcs és bíbor, és selyem és skárlátczikkeket; és minden thinfát és minden elefántcsontedényt, és drágafából és rézből és vasból és márványkőből csinált minden edényt; 13 És fahajat és illatszereket, és kenetet és tömjént, és bort és olajat, és zsemlyelisztet és gabonát, és barmokat és juhokat, és lovakat és kocsikat, és rabokat és emberek lelkeit. 14 És a gyümölcs, a mit a te lelked kívánt, eltávozott tőled, és minden a mi ínyes és pompás, eltávozott tőled, és többé azokat meg nem találod. 15 Ezeknek árosai, a kik meggazdagodtak ő tőle, távol állanak az ő kínjától való félelem miatt, sírván és jajgatván, 16 És ezt mondván: Jaj! jaj! a nagy város, a mely öltözött gyolcsba és bíborba és skárlátba, és megékesítettet arannyal, drágakövekkel és gyöngyökkel; hogy elpusztult egy

órában annyi gazdagság! 17 És minden hajósmester és a hajókon levők mind, a sokaság és az evezők, és valakik a tengeren kereskednek, távol állanak. 18 És kiáltának, látván az ő égésének füstjét, és ezt mondják vala: Mi hasonló e nagy városhoz? 19 És port hányván az ő fejökre, kiáltának sírván és jajgatván, és ezt mondván: Jaj! jaj! az a nagy város, a melyben meggazdagodott mindenki, a kinek hajói voltak a tengeren, annak drágaságaiból, hogy elpusztult egy órában! 20 Örülj ő rajta menny, és ti szent apostolok és próféták; mert az Isten büntette meg őt érettek való büntetéssel. 21 És egy erős angyal egy nagy malomkőhöz hasonló követ felvőn és a tengerbe veté, ezt mondván: Ilyen módon nagy sebességgel vetetik el Babilon, ama nagy város, és többé meg nem találhatik. 22 És hárfásoknak és muzsikásoknak, és síposoknak és trombitásoknak szava te benned többé nem hallatik; és semmi mesterségnek mestere nem találhatik többé te benned; és malomnak zúgása sem hallatik többé te benned; 23 És szövétneknek világossága többé te benned nem fénylik; és vőlegénynek és menyasszonynak szava sem hallatik többé te benned; mert a te kalmáraid valának a földnek fejedelmei; mert a te bűvöléseidtól eltévelyedtek mind a népek. 24 És abban prófétáknak és szenteknek vére találatott, és mindeneknek, a kik megölettek a földön.

19 És ezek után hallám mintegy nagy sokaságnak nagy szavát az égben, a mely ezt mondja vala: Aleluja! az idvesség és a dicsőség, és a tisztesség és a hatalom az Úré, a mi Istenünké! 2 Mert igazak és igazságosak az ő ítéletei, és azt a nagy paráznát, a mely a földet megrontotta az ő paráznaságával, elítélte, és megbosszúlta az ő szolgálóinak vérét annak kezén. 3 És másodszor is mondának: Aleluja! és: Annak füstje felmegy örökkön örökké. (aiōn g165) 4 És leborula a huszonnégy Vén és a négy lelkes állat, és imádá az Istent, a ki a királyiszékben ül vala, mondván: Ámen! Aleluja! 5 És a királyiszéktől szózat jöve ki, a mely ezt mondja vala: Dicséritek a mi Istenünket mindnyájan ő szolgálói, a kik félték őt, kicsinyek és nagyok! 6 És hallám mintegy nagy sokaság szavát, és mintegy sok vizek zúgását, és mintegy erős mennydörgések szavát, mondván: Aleluja! mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a mindenható. 7 Örüljünk és örvendezzünk, és adjunk

dicsőséget néki, mert eljött a Bárány menyegzője, és az ő felesége elkészítette magát, 8 És adatott annak, hogy felöltözzék tiszta és ragyogó fehér gyolcsba; mert a fehér gyolcs a szenteknek igazságos cselekedetei. 9 És monda nékem: Írd meg: Boldogok azok, a kik a Bárány menyegzőjének vacsorájára hivatalosak. És monda nékem: Ezek az Istennek igaz beszédei. 10 És leborulék annak lábai előtt, hogy imádjam őt, de monda nékem: Meglásd, ne tedd; szolgatársad vagyok néked és a te atyádfiainak, a kiknél a Jézus bizonyágtétele van; Istent imádd, mert a Jézus bizonyágtétele a prófétaság lelke. 11 És látám, hogy az ég megnyílt, és ímé vala egy fehér ló, és a ki azon ül vala, hivatik vala Hívnek és Igaznak, és igazságosan ítél és hadakozik. 12 És az ő szemei olyanok, mint a tűzláng; és az ő fején sok korona; az ő neve fel vala írva, a mit senki nem tud, csak ő maga. 13 És vérről hintett ruhába vala öltöztetve és a neve Isten ígéjének nevezeték. 14 És mennyei seregek követik vala őt fehér lovakon, fehér és tiszta gyolcsba öltözve. 15 És az ő szájából éles kard jöve ki, hogy azzal verje a pogányokat; és ő fogja azokat legetetni vasvesszővel; és ő nyomja a mindenható Isten haragja hevének borsajtóját. 16 És az ő ruháján és tomporán oda vala írva az ő neve: királyoknak Királya, és uraknak Ura. 17 És láték egy angyalt állani a napban, és kiálta nagy szóval, mondván minden madaraknak, a melyek repdesnek vala az égnek közepette: Jőjjetek el, és gyűljetek egybe a nagy Istennek vacsorájára; 18 Hogy egyétek a királyok húsát, és vezérek húsát és hatalmasok húsát, és lovaknak és rajtok ülőknek húsát, és mindenkinek húsát, szabadokét és szolgákét, és kicsinyekét és nagyokét. 19 És látám, hogy a fenevad és a föld királyai és az ő seregeik egybegyűltek, hogy hadakozzanak az ellen, a ki a lovon ül vala és az ő serege ellen. 20 És megfogaték a fenevad, és ő vele együtt a hamis próféta, a ki a csodákat tette ő előtte, a melyekkel elhitette azokat, a kik a fenevad bélyegét felvették, és a kik imádták annak képét: ők ketten elevenen a kénkővel égő tüzes tóba vetetének: (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 A többiek pedig megöletének a lovon ülőnek kardjával, a mely az ő szájából jöve ki; és a madarak mind megelégedének azoknak húsával.

20 És láték egy angyalt leszállani a mennyből, a kinél vala a mélységnek kulcsa, és egy nagy láncz a kezében. (Abyssos g12) **2** És megfogá a sárkányt, azt a régi kígyót, a ki az ördög és Sátán, és megkötöze azt ezer esztendőre, **3** És veté őt a mélységbe, és bezará azt és bepecsételé ő felette, hogy többé el ne hitesse a népeket, míg betelik az ezer esztendő; azután el kell néki oldoztatni egy kevés időre. (Abyssos g12) **4** És láték királyiszékeket, és leülének azokra, és adaték nékik ítéllettel; és látám azoknak lelkeit, a kiknek fejüket vették a Jézus bizonyágtételéért és az Isten beszédéért, és a kik nem imádták a fenevadat, sem annak képét, és nem vették annak bélyegét homlokukra és kezeikre; és éltek és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig. **5** A többi halottak pedig meg nem elevenedének, mígnem betelik az ezer esztendő. Ez az első feltámadás. **6** Boldog és szent, a kinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs hatalma a második halálnak; hanem lesznek az Istennek és a Krisztusnak papjai, és uralkodnak ő vele ezer esztendeig. **7** És mikor eltelik az ezer esztendő, a Sátán elodatik az ő fogságából. **8** És kimegy, hogy elhitesse a föld négy szegletén lévő népeket, a Gógot és a Magógot, hogy egybegyűjtse őket háborúra, a kiknek száma, mint a tenger fővenye. **9** És feljövének a föld szélességére, és körülvevék a szentek táborát és a szeretett várost; és Istentől a mennyből tűz szálla alá, és megemészte azokat. **10** És az ördög, a ki elhittete őket, vetteték a tűz és kénkö tavába, a hol van a fenevad és a hamis próféta; és kínoztatnak éjjel és nappal örökkön örökké. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) **11** És láték egy nagy fehér királyiszéket, és a rajta ülőt, a kinek tekintete elől eltűnék a föld és az ég, és helyök nem találtaték. **12** És látám a halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állani az Isten előtt; és könyvek nyittatának meg, majd egy más könyv nyittaték meg, a mely az életnek könyve; és megítéltetének a halottak azokból, a mik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint. **13** És a tenger kiadá a halottakat, a kik ő benne voltak; és a halál és a pokol is kiadá a halottakat, a kik ő nálok voltak; és megítéltetének mindnyájan az ő cselekedeteik szerint. (Hadēs g86) **14** A pokol pedig és a halál vettetének a tűznek tavába. Ez a második halál, a tűznek tava. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) **15** És ha valaki nem

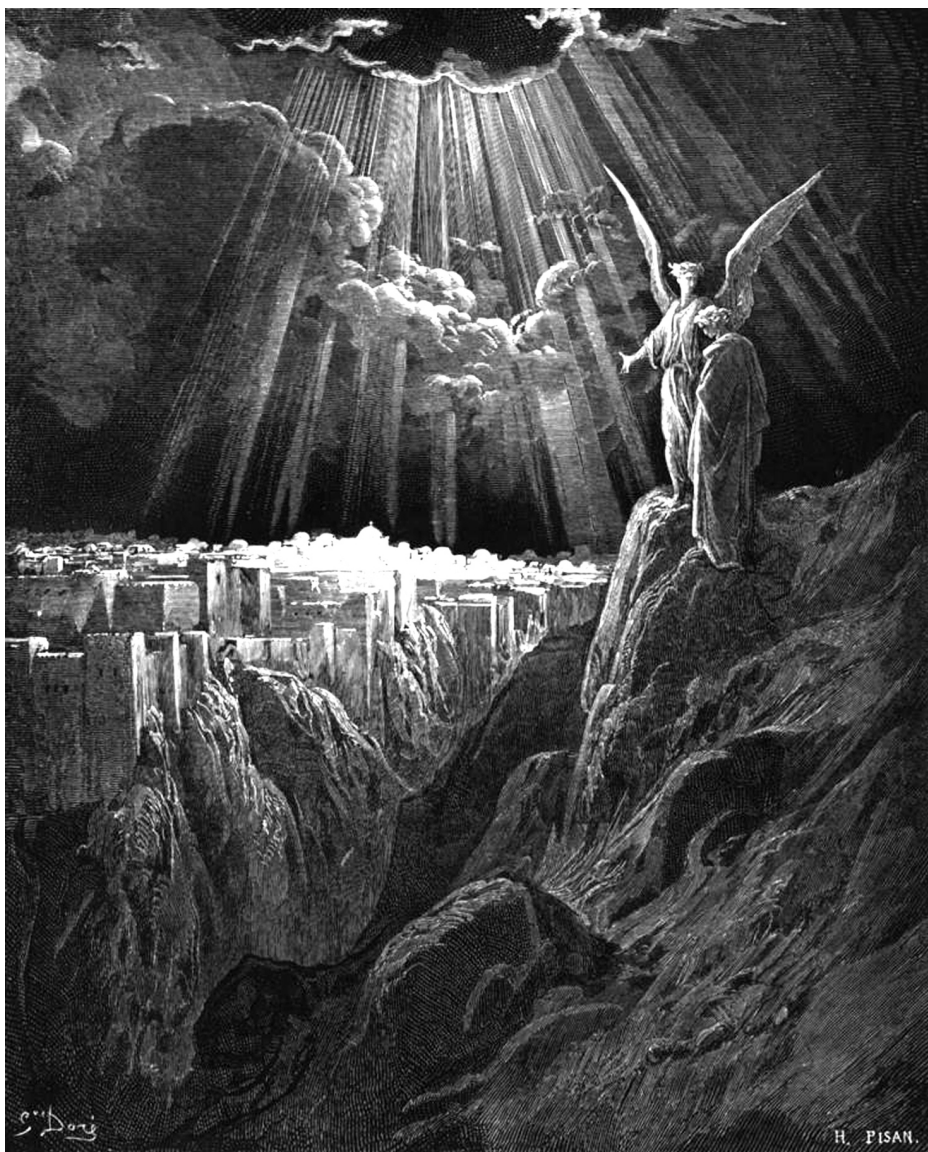
találtatott beírva az élet könyvében, a tűznek tavába vetteték. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Ezután láték új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt vala; és a tenger többé nem vala. **2** És én János látám a szent várost, az új Jeruzsálemet, a mely az Istentől szálla alá a mennyből, elkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony. **3** És hallék nagy szózatot, a mely ezt mondja vala az égből: Ímé az Isten sátora az emberekkel van, és velök lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velök, az ő Istenök. **4** És az Isten eltöröl minden könyvet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az első elmúltak. **5** És monda az, a ki a királyiszéken ül vala: Ímé mindent újjá teszek. És monda nékem: Írd meg, mert e beszédek hívek és igazak. **6** És monda nékem: Meglett. Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. Én a szomjazónak adok az élet vizének forrásából ingyen. **7** A ki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nékem. **8** A gyáváknak pedig és hitetleneknek, és útálatosoknak és gyilkosoknak, és paráznáknak és bűbájosoknak, és bálványimádóknak és minden hazugoknak, azoknak része a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz, a mi a második halál. (Limnē Pyr g3041 g4442) **9** És jöve hozzám egy a hét angyal közül, a kinél a hét utolsó csapással telt hét pohár vala, és szóla nékem, mondván: Jer, megmutatom néked a menyasszonyt, a Bárány feleségét. **10** És elvive engem lélekben egy nagy és magas hegyre és megmutatá nékem azt a nagy várost, a szent Jeruzsálemet, a mely Istentől szállott alá a mennyből. **11** Benne vala az Isten dicsősége; és annak világossága hasonló vala a legdrágább kőhöz, úgymint kristálytisztá jáspis kőhöz; **12** És nagy és magas kőfala vala, tizenkét kapuja, és a kapukon tizenkét angyal, és felírott nevek, a melyek az Izráel fiai tizenkét törzsének nevei: **13** Napkeletről három kapu; északra három kapu; délről három kapu: napnyugotról három kapu. **14** És a város kőfalának tizenkét alapja vala, és azokon a Bárány tizenkét apostolának nevei. **15** A ki pedig én velem beszélé, annál vala egy arany vessző, hogy megmérje a várost, és annak kapuit és kőfalát. **16** És a város négyszögben fekszik, és a hossza anyyi, mint a szélessége. És megméré a

várost a vesszővel tizenkétezer futamatnyira: annak hosszúsága és szélessége és magassága egyenlő. 17 És megméré annak kőfalát száznegyvennégy singre, ember mértékével, azaz angyaléval. 18 És kőfalának rakása jáspisből vala; a város pedig tiszta arany, tiszta üveghez hasonló. 19 És a város kőfalának alapjai ékesítve valának mindenféle drágakövekkel. Az első alap jáspis; a második zafir; a harmadik kálczédon; a negyedik smaragd; 20 Az ötödik sárdonix; a hatodik sárdius; a hetedik krizolitus; a nyolczadik berillus; a kilenczedik topáz; a tizedik krisopráz; a tizenegyedik jáczint; a tizenkettedik amethist. 21 A tizenkét kapu pedig tizenkét gyöngy; minden egyes kapu egy-egy gyöngyből vala; és a város utcájja tiszta arany, olyan mint az átlátszó üveg. 22 És templomot nem láttam abban: mert az Úr, a mindenható Isten annak temploma, és a Bárány. 23 És a városnak nincs szüksége a napra, sem a holdra, hogy világítsanak benne; mert az Isten dicsősége megvilágosította azt, és annak szövétneke a Bárány. 24 És a pogányok, a kik megtartatnak, annak világosságában járnak; és a föld királyai az ő dicsőségüket és tisztességüket abba viszik. 25 És annak kapui be nem záratnak nappal (éjszaka ugyanis ott nem lesz); 26 És a pogányok dicsőségét és tisztességét abba viszik. 27 És nem megy abba be semmi tisztátalan, sem a ki útálatosságot és hazugságot cselekszik, hanem csak a kik beíratnak az élet könyvébe, a mely a Bárányé.

22 És megmutatá nékem az élet vizének tiszta folyóját, a mely ragyogó vala, mint a kristály, az Istennek és a Báránynak királyiszékéből jövén ki 2 Az ő utcájának közepén. És a folyóvízen innen és túl életnek fája vala, mely tizenkét gyümölcsöt terem vala, minden hónapban meghozván gyümölcsét; és levelei a pogányok gyógyítására valók. 3 És semmi elátkozott nem lesz többé; és az Istennek és a Báránynak királyiszéke benne lesz; és ő szolgál szolgálnak néki; 4 És látják az ő orcáját; és az ő neve homlokukon lesz. 5 És ott éjszaka nem lesz; és nem lesz szükségök szövétnekre és napvilágra; mert az Úr Isten világosítja meg őket, és országolnak örökkön örökké. (αιων γ165) 6 És monda nékem: E beszédek hívek és igazak: és az Úr, a szent próféták Istene bocsátotta el az ő angyalát, hogy megmutassa az ő szolgálainak azokat, a miknek meg kell lenni hamar. 7 Ímé eljövök hamar. Boldog, a ki megtartja

e könyv prófétálásának beszédeit. 8 És én János vagyok az, a ki ezeket hallottam és láttam: és mikor hallottam és láttam, leborulék az angyal lábai előtt, hogy őt imádjam, a ki nékem ezeket megmutatta vala. 9 Az pedig monda nékem: Meglásd, ne tedd; mert szolgatársad vagyok néked, és a te atyádfiaiinak a prófétáknak, és azoknak, a kik megtartják e könyvnek beszédeit. Az Istent imádd. 10 Azután monda nékem: Be ne pecsételd e könyv prófétálásának beszédeit, mert az idő közel van. 11 A ki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és a ki fertelmes, legyen fertelmes ezután is; és a ki igaz, legyen igaz ezután is; és a ki szent, szenteltesse meg ezután is. 12 És ímé hamar eljövök; és az én jutalmam velem van, hogy megfizessenek mindenkinek, a mint az ő cselekedete lesz. 13 Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég, az első és utolsó. 14 Boldogok, a kik megtartják az ő parancsolatait, hogy joguk legyen az életnek fájához, és bemehessenek a kapukon a városba. 15 De kinn maradnak az ebek és a bűbajosok, és a paráznák és a gyilkosok, és a bálványimádók és mind a ki szereti és szólja a hazugságot. 16 Én Jézus küldöttem az én angyalomat, hogy ezekről bizonyosságot tegyen néktek a gyülekezetekben. Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ága: ama fényes és hajnali csillag. 17 És a Lélek és a menyasszony ezt mondják: Jövel! És a ki hallja, ezt mondja: Jövel! És a ki szomjúhozik, jőjjön el; és a ki akarja, vegye az élet vizét ingyen. 18 Bizonyosságot teszek pedig mindenkinek, a ki e könyv prófétálásának beszédeit hallja: Hogy ha valaki ezekhez hozzá tesz, e könyvben megírt csapásokat veti Isten arra; 19 És ha valaki elvesz e prófétálás könyvének beszédeiből, az Isten annak részét eltörli az élet könyvéből, és a szent városból, és azokból, a mik e könyvben megíratnak. 20 Ezt mondja, a ki ezekről bizonyosságot tesz: Bizony hamar eljövök. Ámen, bizony jövel Uram Jézus! 21 A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen mindnyájan ti veletek. Ámen.

És én János látám a szent várost, az új Jeruzsálemet, a mely az Istentől szálla alá a mennyből, elkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony. És hallék nagy szózatot, a mely ezt mondja vala az égből: Ímé az Isten sátora az emberekkel van, és velök lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velök, az ő Istenök.

Jelenések 21:2-3

Útmutató az Olvasóhoz

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *“As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.”* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *“And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.”* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *“Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.”* 2 Timothy 2:15. *“God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,”* 2 Peter 1:4-8.

Szótár

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Szótár +

AionianBible.org/Bibles/Hungarian---Hungarian-Karoli/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lukács 8:31
Rómaiakhoz 10:7
Jelenések 9:1
Jelenések 9:2
Jelenések 9:11
Jelenések 11:7
Jelenések 17:8
Jelenések 20:1
Jelenések 20:3

aidios

Rómaiakhoz 1:20
Júdás 1:6

aiōn

Máté 12:32
Máté 13:22
Máté 13:39
Máté 13:40
Máté 13:49
Máté 21:19
Máté 24:3
Máté 28:20
Márk 3:29
Márk 4:19
Márk 10:30
Márk 11:14
Lukács 1:33
Lukács 1:55
Lukács 1:70
Lukács 16:8
Lukács 18:30
Lukács 20:34
Lukács 20:35
János 4:14
János 6:51
János 6:58
János 8:35
János 8:51
János 8:52
János 9:32
János 10:28
János 11:26
János 12:34
János 13:8
János 14:16

Apostolok 3:21
Apostolok 15:18
Rómaiakhoz 1:25
Rómaiakhoz 9:5
Rómaiakhoz 11:36
Rómaiakhoz 12:2
Rómaiakhoz 16:27
1 Korintusi 1:20
1 Korintusi 2:6
1 Korintusi 2:7
1 Korintusi 2:8
1 Korintusi 3:18
1 Korintusi 8:13
1 Korintusi 10:11
2 Korintusi 4:4
2 Korintusi 9:9
2 Korintusi 11:31
Galatákhoz 1:4
Galatákhoz 1:5
Efézusiakhoz 1:21
Efézusiakhoz 2:2
Efézusiakhoz 2:7
Efézusiakhoz 3:9
Efézusiakhoz 3:11
Efézusiakhoz 3:21
Efézusiakhoz 6:12
Filippiekhez 4:20
Kolosséiakhoz 1:26
1 Timóteushoz 1:17
1 Timóteushoz 6:17
2 Timóteushoz 4:10
2 Timóteushoz 4:18
Titushoz 2:12
Zsidókhoz 1:2
Zsidókhoz 1:8
Zsidókhoz 5:6
Zsidókhoz 6:5
Zsidókhoz 6:20
Zsidókhoz 7:17
Zsidókhoz 7:21
Zsidókhoz 7:24
Zsidókhoz 7:28
Zsidókhoz 9:26
Zsidókhoz 11:3
Zsidókhoz 13:8
Zsidókhoz 13:21
1 Péter 1:23

1 Péter 1:25
1 Péter 4:11
1 Péter 5:11
2 Péter 3:18
1 János 2:17
2 János 1:2
Júdás 1:13
Júdás 1:25
Jelenések 1:6
Jelenések 1:18
Jelenések 4:9
Jelenések 4:10
Jelenések 5:13
Jelenések 7:12
Jelenések 10:6
Jelenések 11:15
Jelenések 14:11
Jelenések 15:7
Jelenések 19:3
Jelenések 20:10
Jelenések 22:5

aiōnios

Máté 18:8
Máté 19:16
Máté 19:29
Máté 25:41
Máté 25:46
Márk 3:29
Márk 10:17
Márk 10:30
Lukács 10:25
Lukács 16:9
Lukács 18:18
Lukács 18:30
János 3:15
János 3:16
János 3:36
János 4:14
János 4:36
János 5:24
János 5:39
János 6:27
János 6:40
János 6:47
János 6:54
János 6:68

János 10:28
János 12:25
János 12:50
János 17:2
János 17:3
Apostolok 13:46
Apostolok 13:48
Rómaiakhoz 2:7
Rómaiakhoz 5:21
Rómaiakhoz 6:22
Rómaiakhoz 6:23
Rómaiakhoz 6:25
Rómaiakhoz 16:26
Rómaiakhoz 16:26
2 Korintusi 4:17
2 Korintusi 4:18
2 Korintusi 5:1
Galatákhoz 6:8
2 Tesszalonika 1:9
2 Tesszalonika 2:16
1 Timóteushoz 1:16
1 Timóteushoz 6:12
1 Timóteushoz 6:16
2 Timóteushoz 1:9
2 Timóteushoz 2:10
Titushoz 1:2
Titushoz 3:7
Filemonhoz 1:15
Zsidókhoz 5:9
Zsidókhoz 6:2
Zsidókhoz 9:12
Zsidókhoz 9:14
Zsidókhoz 9:15
Zsidókhoz 13:20
1 Péter 5:10
2 Péter 1:11
1 János 1:2
1 János 2:25
1 János 3:15
1 János 5:11
1 János 5:13
1 János 5:20
Júdás 1:7
Júdás 1:21
Jelenések 14:6

eleēsē

Rómaiakhoz 11:32

Geenna

Máté 5:22
Máté 5:29
Máté 5:30
Máté 10:28
Máté 18:9
Máté 23:15
Máté 23:33
Márk 9:43

Márk 9:45
Márk 9:47
Lukács 12:5
Jakab 3:6

Hadēs

Máté 11:23
Máté 16:18
Lukács 10:15
Lukács 16:23
Apostolok 2:27
Apostolok 2:31
1 Korintusi 15:55
Jelenések 1:18
Jelenések 6:8
Jelenések 20:13
Jelenések 20:14

Limnē Pyr

Jelenések 19:20
Jelenések 20:10
Jelenések 20:14
Jelenések 20:15
Jelenések 21:8

Sheol

1 Mózes 37:35
1 Mózes 42:38
1 Mózes 44:29
1 Mózes 44:31
4 Mózes 16:30
4 Mózes 16:33
5 Mózes 32:22
1 Sámuel 2:6
2 Sámuel 22:6
1 Királyok 2:6
1 Királyok 2:9
Jób 7:9
Jób 11:8
Jób 14:13
Jób 17:13
Jób 17:16
Jób 21:13
Jób 24:19
Jób 26:6

Zsoltárok 6:5
Zsoltárok 9:17
Zsoltárok 16:10
Zsoltárok 18:5
Zsoltárok 30:3
Zsoltárok 31:17
Zsoltárok 49:14
Zsoltárok 49:15
Zsoltárok 55:15
Zsoltárok 86:13
Zsoltárok 88:3
Zsoltárok 89:48

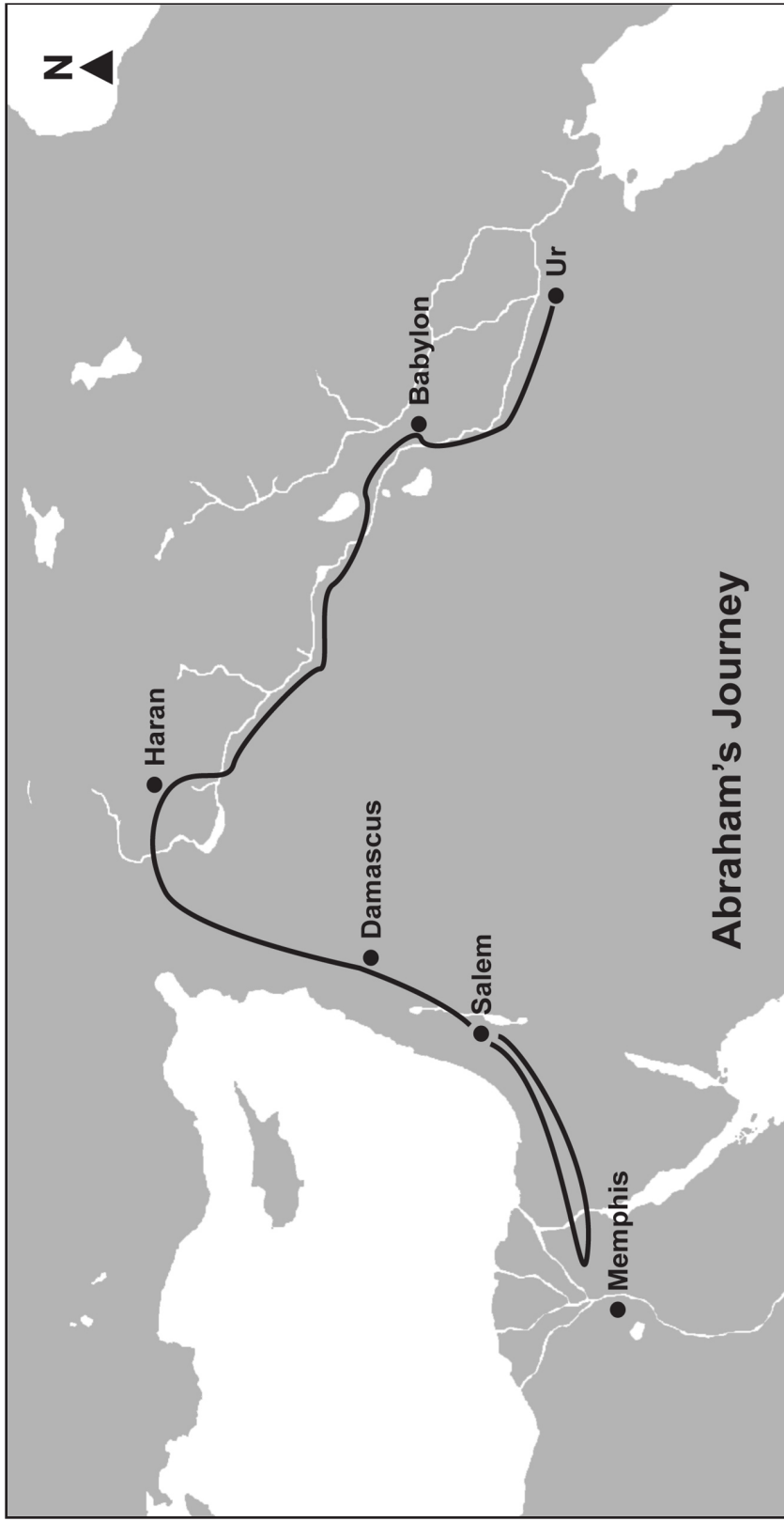
Zsoltárok 116:3
Zsoltárok 139:8
Zsoltárok 141:7
Példabeszédek 1:12
Példabeszédek 5:5
Példabeszédek 7:27
Példabeszédek 9:18
Példabeszédek 15:11
Példabeszédek 15:24
Példabeszédek 23:14
Példabeszédek 27:20
Példabeszédek 30:16
Prédikátor 9:10
Énekek Éneke 8:6
Ézsaiás 5:14
Ézsaiás 7:11
Ézsaiás 14:9
Ézsaiás 14:11
Ézsaiás 14:15
Ézsaiás 28:15
Ézsaiás 28:18
Ézsaiás 38:10
Ézsaiás 38:18
Ézsaiás 57:9
Ezékiel 31:15
Ezékiel 31:16
Ezékiel 31:17
Ezékiel 32:21
Ezékiel 32:27
Hóseás 13:14
Ámos 9:2
Jónás 2:2
Habakuk 2:5

Tartaroō

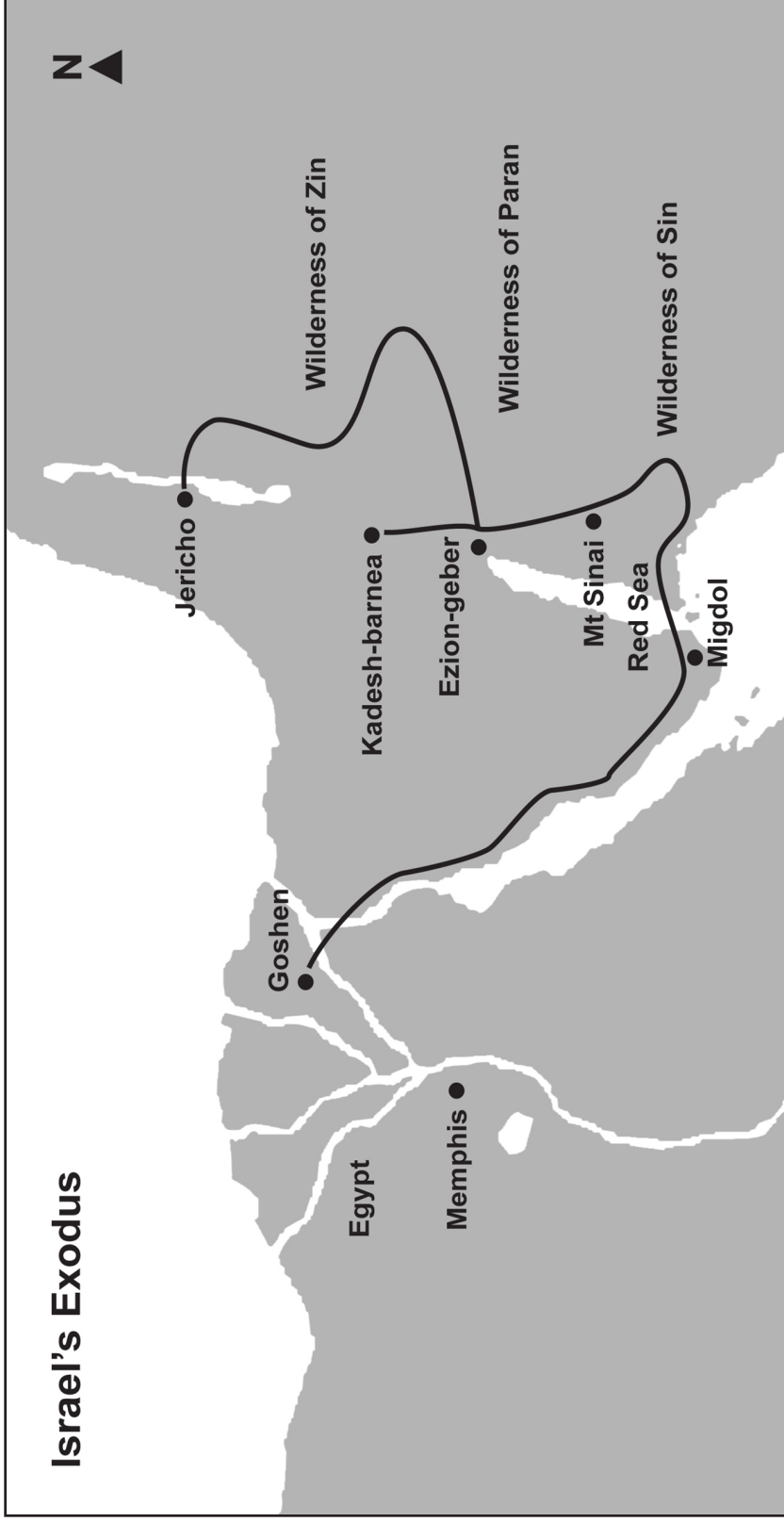
2 Péter 2:4

Questioned

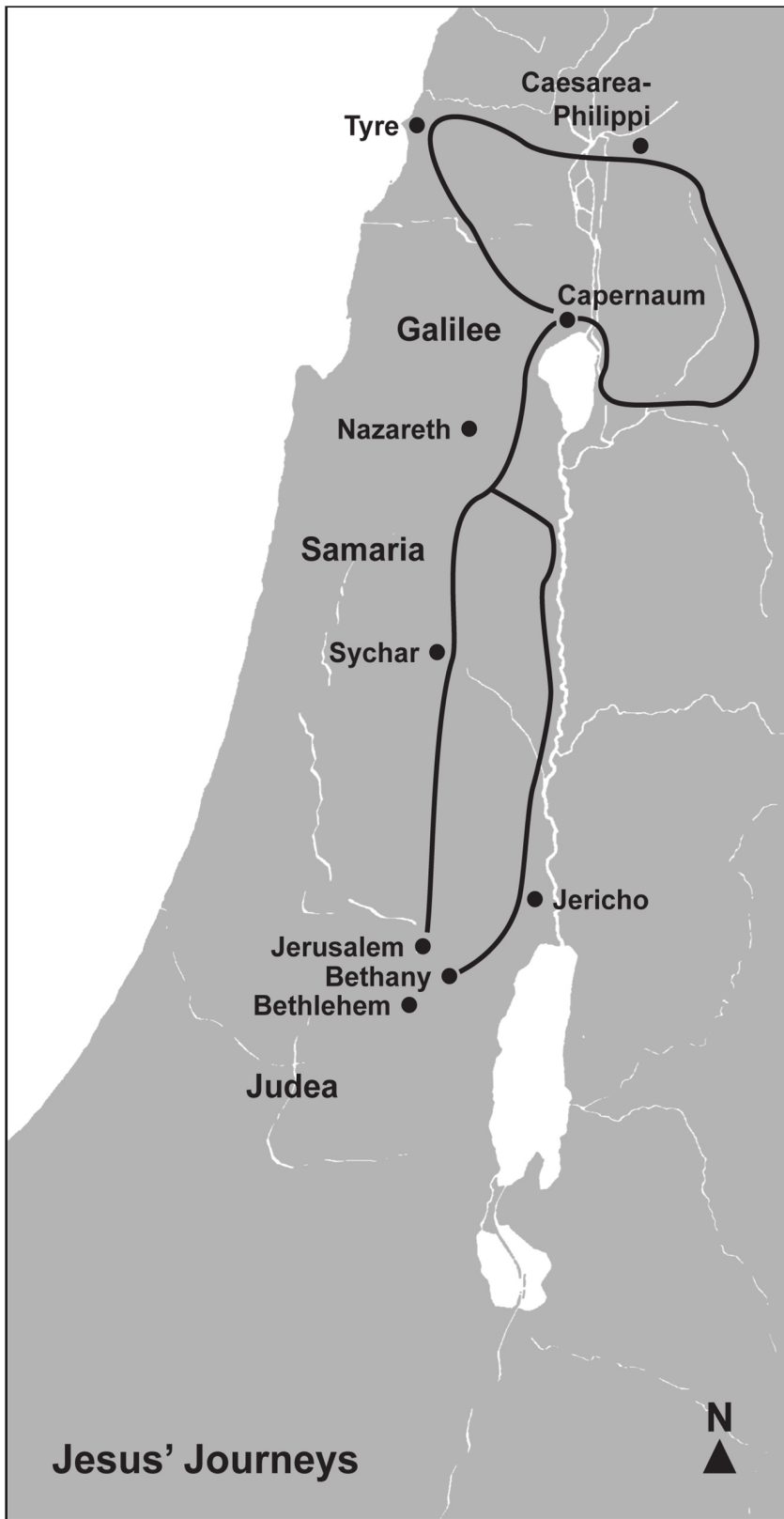
Jób 28:22
Jób 31:12
2 Péter 2:17

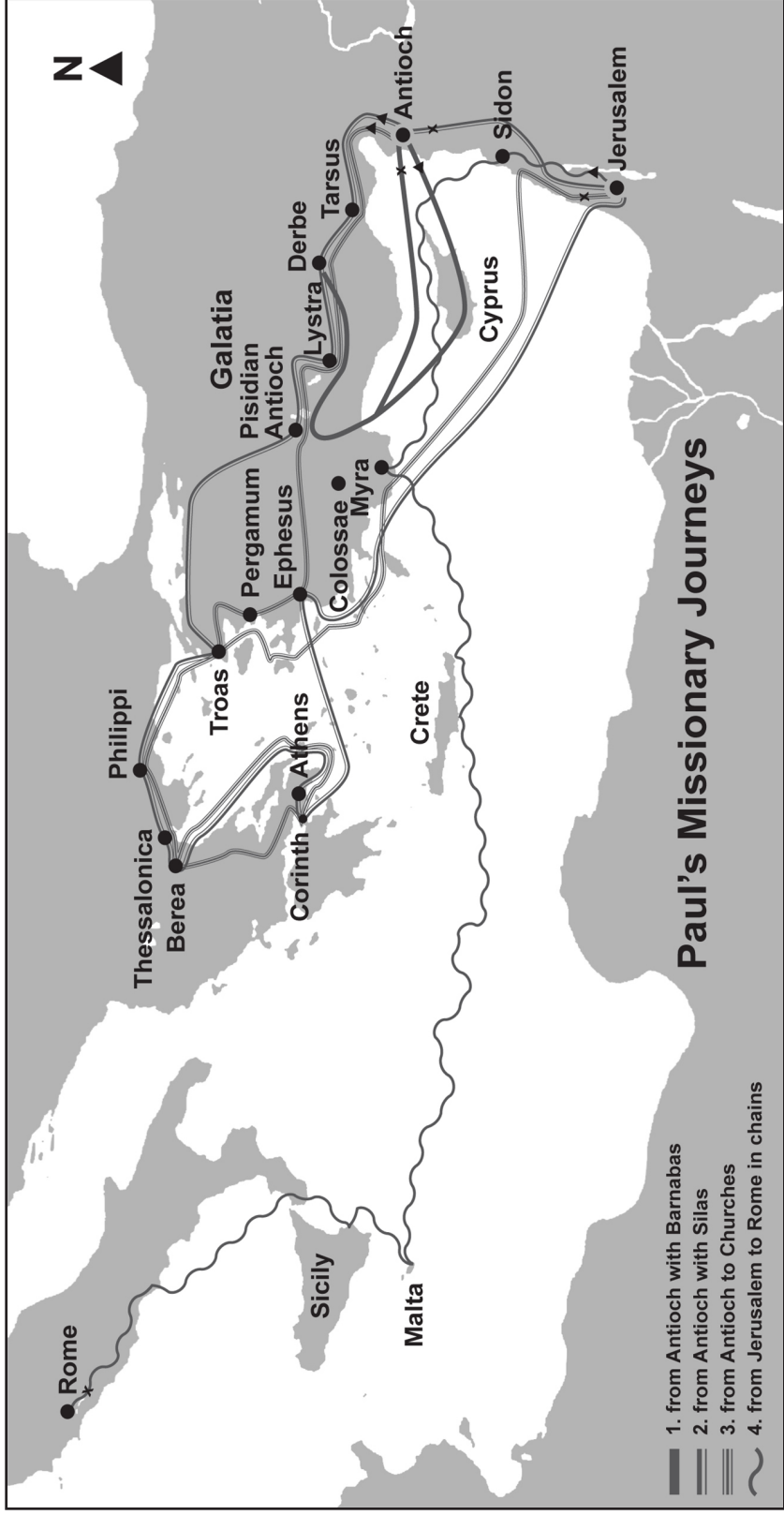
Hit által engedelmessékedett Ábrahám, mikor elhivatott, hogy menjen ki arra a helyre, a melyet örökölendő vala, és kiméne, nem tudván, hová megy. - Zsidóköhöz 11:8

És lőn, a mikor elbocsátá a Faraó a népet, nem vivé őket Isten a Filiszteusok földje felé, noha közel vala az; mert monda az Isten: Netalán mást gondol a nép, ha harczot lát, és visszatér Egyiptomba. - 2 Mózes 13:17

Mert az embernek Fia sem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért. - Márk 10:45

Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol, elváltaszta Isten evangéliomának hirdetésére. - Rómaiakhoz 1.1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyrd in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19	
Where are we? ◀			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
▶ Who are we?	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son	God's perfect fellowship	
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				
			Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Sors

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you,"* John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, - Máté 28:19

